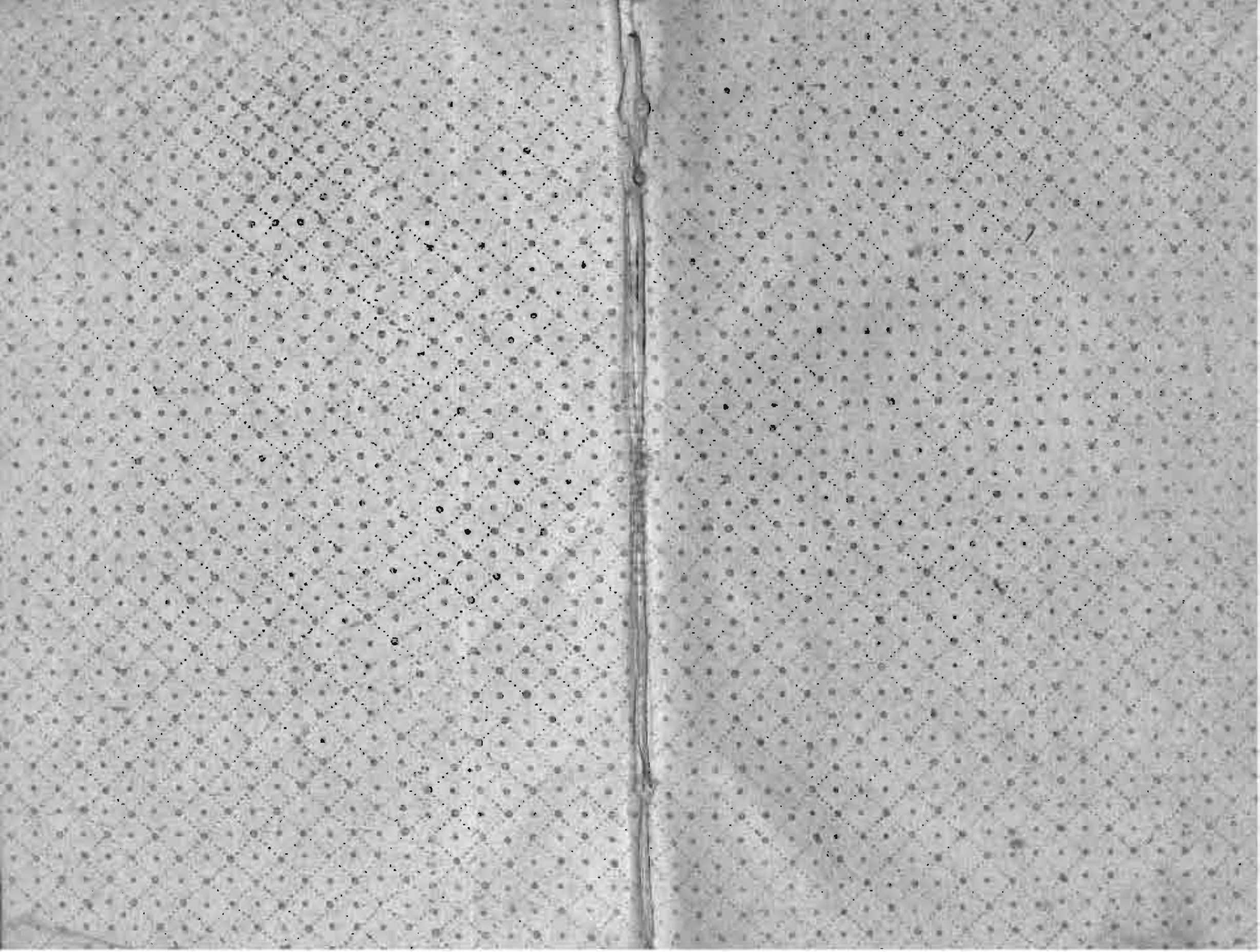

SISMANOGLIO
BIBLIOTECA

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ 2104
ΓΑΛΛΙΚΗΣ

ΑΚΡΙΒΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Τ Ο Υ

ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΥ ΘΕΟΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ

Κ Α Ι

ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ

ΑΥΘΕΝΤΟΥ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΟΣ.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΚΑΡΑΤΖΑ.

EN BIENNII THE AOTETPIAS.

Εν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδώνη.

1866.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

τῆς πραγματείας.

Πρὸς τὰς ἐντετυχομένους.

Εἰ οἱ Γάλλοι, ἔχ' ὅπως τὴν τῶν ἡμετέρων πατέρων γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν καὶ ἡμᾶς κοινὴν, καίτοι μηδὲν ἔχουσιν ἔτι τῶν ἐκείνης δισηαυρῶν πρὸς ἐπίδειξιν, ἐκμανθάνουσι, πῶς ἔ γέλωτα ὀφλήσομεν, μὴ συναμιλλώμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐκμάθησιν; Οἱ μὲν γάρ, ἵνα τὰ τῶν πάλαι συγγράμματα καὶ μαθήματα ἐν τοῖς ἀρχετύποις αὐτοῖς ἔχοιεν γινώσκειν ἀναγινώσκοντες, τὰς πόνας αἰρῶνται, καίτοι τὰ πλεῖστα καὶ κάλλιστα αὐτῶν ἔχουσι μεταφράσαντες, καὶ ἰδίῳ πλέτῳ πολυμαθείας κομῶσιν. Ἡμεῖς δὲ τῶν πάντων σχεδὸν σερέμεθα. Πῶ γὰρ παρ' ἡμῖν βιβλιοθῆκαι ἐντελεῖς; πῶ λεξικοποιοὶ;

πῆ τυπογραφία; πῆ δὲ Διδάσκαλοι; ἢ
 Ακαδημίαι; ἢ ἐσὶαι λαμπραὶ, τὸ δὴ κεφά-
 λαιον; (χρήματα γὰρ νεῦρον παντός ἐρ-
 γῆ καὶ ἐγχειρήματος) πῆ τὰ ἄλλα, ἃ ἐ-
 δὲ λέγειν ἐξόν; Καὶ τῆς πλείους δὲ καὶ
 ἀρίστης, πλήν τινων, συγγραφεῖς ἡμᾶς ὁ
 Δαίμων ἀφείλετο. Εἴτα οὐδ' ἰστορίας συνέ-
 χεια μεθοδική (1), ἡδὲ χρονολογίας,
 (2) ἥτε τῶν νεωτέρων τις εὐρέσεων ἐν γεω-
 γραφίᾳ, ἢ ναυτικῇ, ἢ ἐν ταῖς φυσικαῖς ἐπιστή-
 μαις, ἢ τοῖς μαθήμασι, καὶ καθάπαξ εἰπεῖν
 ἐν ταῖς ἐλευθέραις τέχναις, ὅσας οἱ νεώ-
 τεροι ἐς τὸ τελεώτερον ἤγαγον. (3)

Ταῦτα δὲ πάντα μίαν φωνήν, τὴν τῶν
 Γάλλων, ἐκμαθόντες, πλετήσομεν. Πρὸς τῇ-

(1) Τὴν Ἑλληνικὴν ἰστορίαν τῇ Γολδσμύθ μετέφρασεν ἡδη εἰς
 τὴν ἡμετέραν κοινὴν φωνὴν ὁ φιλογενὴς Δημήτριος Ἀλε-
 ξανδρίδης, ὁ ἱατρός. Σὺν ταῖς δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐ-
 τῆς ἐκδόσει, ἣν πραγματεύεται, τὸ δῶρον τῆτι, τε-
 λειότερον δὴ ἐπεξεργασθὲν, ἀνακύψει. Ο' Ε' κδ.

(2) Εἰδὼς μὲν καὶ Νεόφυτος ὁ Δούκας τὴν χρονογρα-
 φικὴν, δίκην χειμῶντος, Πίνακα. Ο' δὲ Κωνσταντῖνος Μι-
 χαήλο Λάμπης, ἐπιχειρήσας ἡδη ἐκδῆναι τὸ τελειότε-
 ρον ἱστορικὸν Μεθικὸν τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, πλετίσει
 ἡμᾶς καὶ χρονολογικῇ πραγματείᾳ τελειότερα. Ο' Ε' κδ.

(3) Ο' αὐτὸς Κέμης καὶ ταύτην τὴν ἑλληνικὴν ἀνακλι-
 ροῖ, ἡδὲ ἐκείνης τῆς Σειρᾶς τῶν Μαθηματικῶν καὶ Πυ-

το δὴ καὶ ἡμεῖς τετὶ τὸ βιβλιάριον, ὡς ἐνι, συν-
 δέμενοι, ἐγνωμεν τοῖς καθ' ἡμᾶς καὶ μετ' ἡ-
 μᾶς ἀφοσιώσασθαι. Εἰ δ' ἀτελὲς, ἕτερος τε-
 λειύτω (ἢ γὰρ ἀρχὴ, ὡς πῆ καὶ ἄλλοι ἐρῶν-
 τη, μείζων δυνάμει μᾶλλον, ἢ περ μεγέθει)
 Πλεονάζει τι; ἄλλος ἀφαιρείτω, κρινέτω,
 διορθέτω· φθόνος ἡδεῖς ἐξ ἡμῶν, ὡς ἐ-
 μᾶλλον ἐπὶ δόξῃ, ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς τῆρ-
 γον χωρησάντων. Εἰς κοινὸν ἐν ἀγαθόν,
 ἐκ κοινῆς συνεργέντων προθύμως, αὖξον-
 τες καὶ τελειῶντες, ὡς ἕκαστοι ἔχουσιν. Ε' φ' ὦ
 καὶ χάριτας εἰσόμεθα, νῆ τὴν παιδείαν,
 εἴ τις εὖ λέγοι. (1)

Ἡρανισάμεθα δὲ ἐκ τῶν δύο δοκι-
 μωτέρων γραμματικῶν, τῷ τε Resteau καὶ τῷ
 Wally τὴν ὕλην, προδέμενοι καὶ ἀφ' ἡμῶν,
 ὅσα ἔδοξεν ἀναγκαῖα, μάλιστα δὲ ἐν τῷ
 συντακτικῷ ἐκ παρατηρήσεως, καὶ τῷ πρὸς

σικῶν πραγματείῳ, τὴν τῷ Φονταίνῳ συνταχθεῖσαν,
 ἣν τελειότεραν ἡμῖν ἐπεξεργάζεται, προσιδέμενος καὶ
 παρ' ἄλλων τὰ εὐλείποντα. Ο' Ε' κδ.

(1) Τῇ αἰθείᾳ ταύτῃ, κατὰ κόρον ἴσως, ἐχρήσατο ὁ ἐκ-
 δότης, τινὰ μὲν ἐν ὑποσημειώμασι δέμενος, ἔτι δὲ καὶ
 καὶ τὰ κείμενα διορθώσας, ὡς ἐνῆν, τυχόν καὶ παρὰ
 τῇ ἀντιγραφῇ τῇδε κακείᾳ κολοβωθόν. Ο' Ε' κδ.

τὴν Ἑλληνίδα παραλήλα, λόγω σημειώσεων παρενθέμενοι, οἷς καὶ ἕτερα πολλὰ προσδείη τις ἂν, ἀνιχνεύων τῇ παρατηρήσει. Πάσης γὰρ διαλέκτε τὸ ἴδιον διώκειν δεῖ, καὶ ὥς ἐνι προσαρμόζειν τῇ, ἣν ἐπιστάμενοι τυγχάνομεν· ἐν τούτῳ γὰρ μάλα τὸ ἐκμαθεῖν διάλεκτον.

Πολλῶν δὲ τρόπων ὄντων δείξεως, ὑγιέστερος καὶ ἐπισημονικός, ὁ ἐκ τῆ σαφῆς τὸ ἀσαφὲς δεικνύων. Ταῦτ' ἄρα πρὸς Ἑλληνας ποιέμενοι τὸν λόγον, ἐξ ἧς ἴσασιν Ἑλληνίδος, καὶ τῶν αὐτῆς ἰδίων, τάς τε δείξεις ποιέμεθα, καὶ ἐκτιθέμεθα τὰ παραδείγματα.

Διήρηται δ' ἡμῖν ἡ πραγματεία εἰς μέρη δύο, καὶ κεφάλαια ὀκτωκαίδεκα· ὧν τὰ μὲν δέκα τῆ πρώτῃ εἰσὶ μέρει, περὶ τὰς πρώτας ἀρχὰς καὶ τὰ τῆ λόγου μέρη καταγινομένη. Θάτερον δὲ τὸ περὶ τὴν συνθήκην, ἑτέρας τε ἀποσημειώσεις καὶ παρατηρήσεις ἔχον, τὰ ὀκτὼ ὑπόλοιπα ἔχει. Ἐκαστον δὲ κεφάλαιον εἰς ἄρθρα ὑποδιήρηται πρὸς ῥαδιωτέραν χρῆσιν.

Αὐτὸς ἔν ἐδὲν ἄλλ' ἢ τὴν ὠφέλειαν καὶ πρόοδον σκοπῶν τῶν πρὸς τὴν παιδείαν ἀσχολημένων, καὶ τῆς τῆ γένους βελτιώσεως, εἶπερ τινὸς ἄλλου, ἐφιεμένος, καὶ πρὸς τὴν ἐπίδοσιν καὶ λαμπρότητα τεθηπὼς, καὶ οἷον σφριγῶν καὶ σφαδάζων, τῆ ὁμοφύλου, καὶ τῶν πρὸς δόξαν καὶ κλέος τῆ Ἑλληνικῆ, ἀπρίξ ἀντεχόμενος, τὴν Γραμματικὴν ταύτην τῆς Γαλικῆς γλώσσης προσενεγκεῖν τῷ κοινῷ τῶν λογίων ἔγγνων, ἔωλον εὖ οἶδ' ὅτι καρπὸν, καὶ χειμέριον παρήλικος καὶ παρηκμακότος φυτῆ, μικρὸν δ' ὅσον βοήθημα ἡγέμενος, τῇ κατ' ἐμὲ δυνάμει ἀνάλογον, τοῖς δ' ἐξ Ἑλικῶνος μεσοθρέπτοις Ἑλλήνων οἷσρον καὶ κέντρον τῆς περὶ λόγου σπαθῆς καὶ παιδείας ἐμβαλεῖσαν, καὶ περιποιησομένην, ἧς τὸ ἐντελὲς τῇ παρ' ὑμῶν φιλοπονίᾳ ἀναπληρώσατε.

Δέξαιο τοίνυν, φίλον Γένος, τὴν ἀπόπειραν ταύτην τῶν πόνων ἡμῶν· καὶ γένοιτο τέτων καρπὸς, ἐν ᾧ καὶ μόνῳ τὸ κέρδος τιθέμεθα, ὥσπερ ἔν καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῶν ἀγάπῃ. Εἰδέτι καὶ τὐντεῦθεν ἐγχα-

ροίη, ἐκ ὀκνήσομεν δὴ πε καὶ ἐτέρως τὸν ἐκ
Πιερίας ὄμιλον, φημι δὲ τὸν τῶν μαθητιῶ-
νων χορόν, ὅση δύναμις, ὠφελεῖν πειρα-
σθαι. Εἰρῶναι.

Εγένετο ἐν ἔτει σωτηρίῳ, χιλιο-
ςῳ ἑπτακοσίοςῳ ὀγδοηκοσῳ πέμ-
πτῳ, κατὰ μῆνα Μάρτιον.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περιέχον τὰ πρῶτα στοιχεία καὶ τὰ τῆς λόγου μέρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Εἰρμηνεία τῆς Α' αλφαβήτης.

A (α) B (μπέ) C (σέ) D (δέ) E (έ) F (έφ) G (γέ)
H (άσ) I (ί) J (ζέ) K (κά) L (έλ) M (έμ) N (έν)
O (ό) P (πέ) Q (κύν) R (έρ) S (έσ) T (τέ) U (ύν)
V (βέ) X (ίξ) Y (ύγρεκ) Z (ζέρ).

Εκ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι γραμμάτων, ἅπερ ὑπάρχει τοῖς
Γάλλοις, τὰ μὲν ἑξ, a, e, i, o, u, y, εἰσι φω-
νήεντα, τὰ δὲ λοιπὰ ἑνεακαιδέκα : b, c, d, f, g,
h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z.
σύμφωνα.

Ἡ μὲν ὅν τάξις ἀπῆται καὶ ἡ φύσις τῶν πράγμα-

Κεφαλ. Α. τος πρώτον περί φωνηέντων εἰπεῖν· αἱ ἐπεὶ τὰντα, τοῖς συμφώνοις συμπλεκόμενα, διαφορῶς ἀποτελεῖται φθόγγας, ἡδὲ τὰς αὐτὰς αἰεὶ, (ὡς ἐν τοῖς ὑσέροις φανερόν γενήσεται) τὴν τῶν συμφώνων ἐρμηνείαν πρώτον ἐκθεῖναι ἔδοξεν.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Α'.

Θεωρίαι καὶ Κανόνες περί Συμφώνων.

Κανὼν Α'. Περί τῆ Β.

Τὸ Β (μπέ) ἐπέχει τὸν τόπον τῆ ἡμετέρας Βῆτα. Ἐν τέλει λέξεως αἰεὶ προφέρεται ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασι, φωνηέντος τε καὶ συμφώνου ἐπομένου, ἀδιαφόρως· οἷον Jacob. Moab fut une nation.

Σημείωσαι, ὅτι τὸ τελικόν b τῶν ὀνομάτων plomb καὶ surplomb ἡδέποτε προφέρεται.

Κανὼν Β'. Περί τῆ Γ.

Τὸ Γ (σέ) συμπλεκόμενον μετὰ τῆ α, ο, υ, προφέρεται, ὡς τὸ ἡμέτερον κ· οἷον Cabinet, καμπινέ, Coléte, κολέρ', Cüte, κυτρέ· μετὰ δὲ τῆ ε, ι, καὶ υ προφέρεται, ὡς σ· οἷον Célibat, σελιμπά, Citoyen, σιτογέν, Cypres, σιπρέ.

Α'. Αἱ ὁμοῦς καὶ μετὰ τῆ α, ο, υ, εἰς ἔχῃ ὑπογεγραμμένον τῷτο τὸ σημεῖον c (ὅπερ Cédille γαλλισὶ καλεῖται, καὶ ἔστιν ἀντίστροφον c) ἡδὲν ἤττον ὡς σ προφέρεται· οἷον façade, φασάδ', Garçon, γκαρσόν, Conçu, κονσυῖ.

Β'. Σημείωσαι ἔτι, ὅτι ἔστιν ἡ τὸ Γ, ὡς g προφέρεται, οἷον ἐν τῷτοις τοῖς ὀνόμασι μόνοις Claude, Τελωδ', Cicogne, σιγκόγν', Second, ῥγκόν', Secon-

dement, ῥγκονδ'μάν, Seconder, ῥγκονδ', Secret, Α'ρζρ. Α'. σ'γκρε, Secrétaire, σ'γκρεταίρ', Secrétariat, σ'γκρεταριά, Secrètement, σ'γκρετ'μάν· καὶ ὅλως ὡςπερὶ ἐγράφετο, Glaude, καὶ τὰ λοιπὰ, διὰ τῆ g.

Γ'. Ἐπὶ σημείωσαι, ὅτι, ὅταν τὸ C ἐπόμενον ἔχῃ τὸ h, μεθ' ὃ ἐν τῇ τῶν φωνηέντων, ἡ δίφθογγον, δασείαν, καὶ ὡς εἰπεῖν, παχείαν ἀποτελεῖ φωνήν· οἷον charmer, chenille, chien, chose, chute, Chypre. πρόφερε, σιαρμέ, σ'νικ', σιέν, σιόζ', σιγτ', σιπρ'. Ἐν κατάληπτον τῷτ' ἂν εἴη τοῖς τὸ Α' ραβινὸν εἰδῶσι σῖν, τὸ διὰ τριῶν συγμῶν ἐπισημειούμενον. Ταῦτόν δὲ συμβαίνει καὶ διφθογγοῖς συμπλεκόμενα· οἷον chanve, σινώβ', καὶ τὸ ἱξῆς.

Δ'. Ἰστέον δ', ὅτι οἱ Γάλλοι, δασέων ἀμοιρῶντες γραμμάτων, οἷς ἂν τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων προσῇ χ, ταῦτ', ἐπεὶ παραλάβοιεν, διὰ ch γράφουσι, καὶ εἰ μὲν τὸ ἐφεξῆς τῆ χ γράμμα σύμφωνον τύχῃ ὄν, ὡς κ ἀναγινώσκουσι τὸ ch, οἷον Christ, Κρίς, Chrétien, Κρετιέν, Chronique, Κρονίχ', ichneumon, ικνεύμον.

Εἰδὲ φωνῆν ἔπειτο μετὰ τὸ ch, πῇ μὲν κατὰ τὴν Γ' παρατήρησιν τῆ κανόνος ἀπαγγέλλουσιν· οἷον chirurgien, σιρουργιέν, ὁ χειρουργός· πῇ δὲ ὡς κ.

Ἐπεὶ δὲ τὰ πλεῖστα ὡς τὸ σιρουργιέν προφέρουσιν, ἵνα μὴ ἀμφιβόλως ἔχῃ τις περὶ τῆ ὅπως ποτὲ ἀναγινώσκειν δεῖ, συλλεξάμενοι ἐς τὸ δυνατόν τὰ, ἐν οἷς ὡς κ προφέρεται, ἐν εἶδει ἐξηρημένων ἐκτιθέμεθα ὧδε. Ἐξήρηνται τοίνυν ταῦτα· Archelaüs, archétype, archiépiscopal, archiépiscopat, Chersonèse, chélidoine, chilerbassi, Michel-Ange, Civita-vecchia, chiéti, chirographaire, chiromancie, chiromancien, chœur, chylose, chymose, conchyliologie, conchite, sinecdoché, orchésographie, orchestique, orchestre, écho, eu-

Κεφ. Α'. charistie. Ταῦτα τοῖνυν πάντα διὰ τῆ κ προφέρονται. Τὰ τῶν δ' ἐκτός, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα· οἷον chetubin, στερημέν, Stomachique, τομασ (κί).

Ε'. Ἐν τέλει δὲ λέξεως, φωνήεντος τε καὶ συμφώνου ἐπομένου, προφέρεται τὸ c· οἷον le lac d'Athènes; avec lui· le choc des ennemis· le mal caduc ne l'empêchera pas· ἀνάγνωθι· λ'. λάκ δ' ἀπέν·· ἀβέκ λυβί· λ'. σιόκ δὲζ ἐνεμί· λ'. μαλ καδύκ· λ'. λαμπασ· ρά· πά.

Ἐξαιρῶνται δὲ τὰ ἐφεξῆς· broc, clero, marc, blanc, franc, jonc, tronc, almanach, amict, estomac, tabac, cotignac, lac καὶ lacs πληθυντικῶς, ὅχ· ὅταν σημαίνῃ λίμνη, ἀλλὰ σχοῖναν ἢ σχαίνας, συνδεδεμένους.

Τὸ δὲ blanc καὶ franc, εἰ καὶ ἐξήρηται, ὁμῶς ἐν ταύταις ταῖς φράσεσι μόναις προφέρεται τὸ c αὐτῶν· du blanc au noir· δυῖ μπλάκ ω νοῦρ· franc étourdi, φράνκ ἐταρδί.

ζ'. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως, τῆς συλλαβῆς εἰς c ληγούσης, καὶ τῆς ἐπομένης δ' αὐ συλλαβῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένης, ὡς τὸ κ προφέρεται· οἷον defectueux, δεφεκτυεῦ, dicter, δικτέ.

Σημειῶσαι δ', ὡς ἐν μέσῳ λέξεως, ὅταν διπλῶν cc ᾖ, τὸ δὲ δεύτερον c συμπλέκῃται τῷ c, ἢ τῷ i, ὡς ξ ἀναγινώσκεται ἡ συλλαβή· οἷον succès, συκζέ· accident, ἀκζιδάν.

Κανὼν Γ'. Περὶ τῆ D.

Τὸ D (δέ) ἐπέχει μὲν τόπον τῆ ἡμετέρας δ, προφέρεται δὲ ὡς ντ.

Ἐν τέλει λέξεως, ἐπὶ μὲν τῶν κυρίων ὀνομάτων ἅει προφέρεται· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, συμφώνου μὲν ἐπομένου, ὃ προφέρεται· φωνήεντος δὲ, προφέρεται μὲν, ἐκέτι δ' ὡς ἔχει φύσεως, ἀλλὰ μεταβάλλει εἰς τ· οἷον il mit pied à terre· quand il sera· ἀναγνωσέον, πιέτ ἀτερ·· καντ ιλ σίρᾱ.

Ἐξαιρῶνται δὲ τὰ τρία ταῦτα gond, nid, muid, κατὰ τινες δὲ καὶ τὸ pied, ὡς τὸ τελικὸν d ἠδὲποτε προφέρεται, καὶν τε σύμφωνον, καὶν τε φωνήεν ἐπιηται.

Κανὼν Δ'. Περὶ τῆ F.

Τὸ F (ἔφ), ἀναλογεῖν τῷ φ, ἅει ὡσαύτως προφέρεται. Ἐν τέλει δὲ λέξεως ἐπὶ τῶν σημειωμένων μόνων τῶνδε ὃ προφέρεται· clef, cerf, chef-d'oeuvre, nerf de boeuf, boeuf-salé, un oeuf frais, neuf pistoles. ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τοῖςδε les boeufs, les oeufs, des habits neufs (1).

Ἐπὶ τῷ ἀριθμητικῷ ὀνόματος neuf, φωνήεντος ἐπομένου, προφέρεται, ἐκέτι δ' ὡς φ, ἀλλ' ὡς β· οἷον neuf ans· ἀνάγνωθι νεύβ ἄν.

Κανὼν Ε'. Περὶ τῆ G.

Τὸ G (γιέ), τόπον μὲν ἐπέχει τῆ Γ, ἑτεροῖον δ' ἐστὶ τὸν φθόγγον· τῷ γάρ a, o, u συναπτόμενον, τὴν τῆ γκ, ἢ γγ φωνὴν προίεται· οἷον galant, γκαλάν, gosier, γκοσιέ, aigu, αἰγκυά.

Τοῖς δὲ ἑτέροις τρισὶν e, i, y, δασύ προφέρεται, καὶ ὡς εἰ (γιέ) ἐγράφετο· οἷον génie, gibier. Ἀριδολότερον δὲ τῆτο, ὡς ἐν τῷ περὶ τῆ c κανόνι ἐβρέθη, οἷς τὸ Περσικὸν (ζέ) εἶδέναι συνέβη, τὸ τρισὶ σιγμαῖς ἐπισημειούμενον.

Γέρον δ' ὅτι, ὅταν τὸ g, τοῖς a, o, u συμπλεκόμενον, δασέως προφέρειν ἐθέλωσι, προσιδέασιν e μεταξὺ τῆ g καὶ a, ἢ τῆ o, ἢ τῆ u· οἷον mangea, geolier, gageure.

(1) Τὸ ἀρέβαιον τῆς προφορᾶς ἐν τε ἄλλοις, καὶ τῷ F παρίσκαται. Εἰσὶ γάρ οἱ βέλοντες, ὅτι πρὸς διάκρισιν τῆ εὐκῆ ἀπὸ τῆ πληθυντικῆς τὸ μὲν boeuf, μπίφ, πὸ δὲ boeufs, μπεϋ ἀπαγγελλέον ἐστὶ. Ο' Ε' καὶ.

Κεφ. Α'. ὅτε ἔκετι ὡς γε-α, γε-ο, γε-υ⁸ ἀναγινώσκεται, ἀλλ' ὡς ρα, ρο, ρυ⁸· μανζα, ρολιέ, γκαζυερ¹.

Καὶ ἀνάπαλιν δέ, συμπλεκόμενα μετὰ τῆ e καὶ i, εἰ-περ τραχύτερον ἐθέλοιεν τὸν φθόγγον ἀπεργάζεσθαι, προσιθέασι μετὰ τῆ g καὶ τῆ e, ἢ τῆ i ἐν u, ὡς gue, gui, γράφεσαι· ὡς guéper, guider, guimpe, guérir· ἀναγνώσειον τοίνυν γκεπέ, γκιδέ, γκέμπ², γκερίρ. Ἐν τέτοις μὲν ἂν τὰ τρία γράμματα gue μίαν ἀποτελεῖσι συλλαβὴν.

Ἐξήρηνται δέ τινα, ἐν οἷς διήρηται ἡ συλλαβὴ· εἰσι δὲ ταῦτα· aiguille, aiguillée, aiguiller (1) aiguilletier, aiguillette, aiguillier, aiguillon, aiguillonner, aiguiser, aiguisement, inextinguible, Guise (2), Aiguillon (3). Ἐπὶ τῶν ἡ συλλαβὴ gui ἐν συντάξει ἀναγινώσκεται, ὡς περ δύο συλλαβαί, ὡς εἰ ἦν γεγραμμένον gu-i, ἢ gui. Ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ῥῆμα arguer, ἀργυρεῖ ἀναγινώσκεται κατὰ πάντας τὰς χρόνους αὐτῆ.

Ἰ³ δὲ δ', ὡς ταύτας τὰς ἐξαιρέσεις τιθεταὶ ὁ Γραμματικὸς Wailly· ἐν ἁλλῇ δὲ γραμματικῇ, εἴ ἐν τοῖς λεξικοῖς τῶ Trénoux, ἢ τῶ Richelieu, ἔχ' εὐρηνται, εἰ μὴ τὸ ῥῆμα arguer, καὶ τὸ κύριον ὄνομα Guise· τὸ δὲ aiguille καὶ τὸ aiguiser καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα ἔδειξεν ἐξ αὐτῶν ἐξαιρεῖ.

Ὀμοίως δὲ τῶ c καὶ τῶ t, ἐν μέσῳ λέξεως, ὅτε ληκτικὸν γενέσθαι συμβαίη συλλαβῆς, τὴν δ' ἐπομένην ἀρχεσθαι ἀπὸ συμφώνου, φυλάττει τὸν κατὰ φύσιν φθόγγον· ὡς augmentation, ὡγκμαντασιόν, Suggester, συγκυζιερῆ.

Ἐπὶ ἐν τέλει λέξεως, ἐπὶ μὲν τῶν κυρίων ὀνομάτων προφέρεται· ὡς Agag. Drog. Ὀμοίως δὲ καὶ τὸ

(1) Σημαίνει ἀπορραλμίζειν. (2) Κύριόν ἐστιν ὄνομα. (3) Πόλεως ἐστιν ὄνομα.

τῶ Joug ληκτικὸν g, καὶ συμφῶνα ἐπομένον, προφέρεται, ἢ Agag. A. ῥέμα μὲν τοι καὶ ὑφειμμένως. Τῶν δὲ τῶν ἐξ ὀνομάτων τὸ g ἡδαιμῶς προφέρεται· doigt, un legs, poingt, vingt, areng, étang. Τῶν δὲ τεσσάρων τῶν sang, rang, long, bourg, ἐπομένον φωνήεντος, ὡς καὶ ἀναγινώσκεται· ὡς sang et eau, sang humain, rang à rang, long accès, ἀναγνώσειον ἂν. σάνκ ἐ ὦ, σάνκ ἡμαῖν, ράνκ ἀράνκ, λόνκ ἀζέ, ἀλλ' ἢ σάγκιμαῖν καὶ τλ. τῶ δὲ Fauxbourg τὸ τελικὸν g ἔκ ἀναγινώσκεται, ἀλλὰ φῶμπέρ· τῶ δὲ Bourg-maitre ἀναγινώσκεται. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν δὲ λέξεων, ἐν τέλει ὄν, ἔκ ἀναγινώσκεται.

Ἐπὶ τὸ g μετὰ τῆ n ἐπομένον, ὡς εἰ ἐγράφετο νιά, νιέ, νιό· ὡς magnanime, Règne, dignité, ignorance· λέγε μαννανίμ¹, διγνιτέ, ιγγοράν². Πλὴν τῶν δωδεκά τῶν ἐξηρημένων· Progne, agnat, agnation, agnatique (1), diagnostique, stagnant, stagnation, cognat, impregnation, régnicole, inextinguible, magnétique· ἐπὶ τῶν γὰρ προφέρεται κατὰ τὸν φύσει φθόγγον αὐτῆ· ὡς προγνέ, ινεξπεγνάμπλ², ρεγνικόλ¹, καὶ τλ. τὸ δὲ signet ἀνευ τῆ g προφέρεται σινέ. (2).

Ταῦτα δὲ signe, assigner, assignation διαφορῶνται· οἱ μὲν γὰρ λέγουσιν καὶ ὑγρῶς ἀπαγγέλλουσιν, οἱ δὲ τῶ κατὰ φύσιν φθόγγῳ τῆ n· ὡς σιν¹, σινέ, σινασιόν.

(1) Νομικὰ ταῦτα ἐστὶν ὀνόματα. (2) Τὸ εἰς ῥα-διότεραν εὐρείαν τοῦ ἑσπερίου τιθέμενον σημεῖον δηλοῖ.

Κεφ. Α.

Κανὼν ε'. Περὶ τῆς Η.

Τὸ δὲ Η (ἄσ.) ἐν τοῖς συμφωνοῖς ἡμῖν ἐγκατα-
ριθμηθὲν, ἢ κυρίως συμφωνόν ἐστι, φωνῆν δ' ἑδάμῃ
ἑδάμῳς ἂν εἴη· ἢ γὰρ ποιεῖ συλλαβὴν καθ' ἑαυτὸ, ἀλ-
λά τι μέσον ἁρμόσιν, δασὺ καὶ τῶν δασυνομένων τεκμή-
ριον, καὶ τῇ λάρυγγι, καθάπερ τὸ ἡμέτερον χ, πολλῷ γε
μῃν λεκτότερον ἢ τὰτα ἀποτελεῖται φωνή, ἴστίον ἂν,
ὅτι πᾶσα ἑλληνικὴ φωνή, ἀπὸ δασυνομένης φωνήεντος
ἀρχομένη, ἀντιπεποιημένη τοῖς Γάλλοις, προτιθεμένη τῷ
ἢ γράφεται, ὡς σημειῶ τὰ πνεύματος· Φθ-γγετα, δ' ἔ-
δεν, ἀλλὰ ταπαράπαν διτελεῖ ἄφωρον· οἷον Halica-
passe, Ἀλικαρνάς, hécatombe, ἑκατόμη, hieroglyphi-
que, ἱερογλυφικόν, horloge, ὥρολογον, hymén, ὑμέν. Ἐτι δέ,
ὅταν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἀρχῇται ἀπὸ τῆς ρ, ἐπεὶ δὲ δα-
σύνεται, καὶ ὅταν ἐν μέσῳ λέξεως διπλὴν ᾖ ἡ ρ ἐν τοῖς
ἑλληνικοῖς, ἐπεὶ δὲ τὸ δεύτερον δασύνεται, προσιδέσθαι οἱ
Γάλλοι μετὰ τὸ τ τὸ ἢ· οἷον Rhadamanthe, rhéteur,
Callirhoë, gonorrhée καὶ τλ. εἰληπταὶ δὲ ταῦτα ἐκ τῶν
ἑλληνικῶν, Ρ'αδάμανθης, ῥήτωρ, Καλλιρρόη, γονόρροια.
Ἐτι, ἐπεὶ δὲ ἀμοιρῶσι γραμμάτων δασέων, πλὴν τῆς F,
λαμβάνοντες τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα, οἷς ἂν θ, φ, χ,
τὰ δασέα προσῇ, μετὰ τὸ ἀντίστοιχον φιλόν προσιδέντες
τὸ ἢ, δασύνουσιν· οἷον théorie, Philosophie, Eucharis-
tie. Οὐκ ἀποβάλλου γερμὴν τὴν κατὰ φύσιν προφορὰν,
ἀλλ' ἔδεν ἦτον φιλό προσφέρονται, ὡς θεωρή, εὐχαρι-
σί, πλὴν τῇ φιλοσοφίᾳ· καὶ ὅλως πάντων τῶν διὰ ρη,
ἐκ τῶν ἑλληνικῶν· ταῦτα γὰρ πάντα ὡς φ ἀναγνώσ-
κται. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλληνίδος εἰ-
λημμένων ὀνομάτων. Ὅσους δὲ γαλλικοὺς τὴν ἀρχὴν, ἢ
λατινικοὺς εἶναι, προσιδέσθαι ἐν ἀρχῇ τὸ ἢ, οἷον τῶν, ἔσθ

μὲν θ, ἑδερμῖαν ἔχει φωνήν, ὡς εἰ μηδὲν ὑφίστατο· Ἀ' ρ' ρ. Α'.
οἷον honneur, ὄνερ, homme, ὁμῖ· τὰ τοιαῦτα ἀριθμῶ
ἀπερίληπτά ἐσιν, ἐκ οἷς τὸ ἢ περέλκει, μηδεμίαν ἔ-
χου προφορὰν, ἢ μὴν δασείας δύναμιν. Τὸ τοιαῦτον τοῖ-
νον ἄφωρον ἢ, ἢ non aspirée, ἢτοι ἄφωρον χ καλεῖται
αὐτοῖς· Ἐ' σι δ' θ, προφέρεται ὡς περ λεπτὸν χ, ὅτε ἐν
μοιρατῇ συμφωνίᾳ τίθεται τοῖς Γάλλοις, καὶ ἢ aspirée
καλεῖται, χ, ὡς εἶπεν, προφερόμενον, ἐκπνεύμενον διὰ τῆς
λάρυγγος. Τὰ τοιαῦτα δὲ ὀνόματα ἢ πολλά· εἰσὶ δὲ ταῦ-
τα ha! habler, hache, haché, hachis, hablerie, hachoir
hachure, hagard, haka, hate, haillon, Hainaut, haine,
hair, haire, halage, halbran, hâle, halener, haleter,
la halle, hallebarde, hallier, halte, hâlebas, hâler,
haleur, hameau, hampe, hamac, hance, hangard,
hanneton, hanter, haper, happe, happelourde, har-
celer, hardes, hardi, hareng, hargneur, haricot,
haridelle, harnacher, harnois, haro, harpe, harpie,
harpon, hart, Harts, haranguer, harde, harder, hardiesse,
harangaison, harper, hasarder, hasard, hase, hâte,
hater, hatif, haubans, hauberrenu, καὶ hobereau,
haubert, hausser, hausse-col, hausse, haussement,
hausse-pied, haut, haut-bois, haute-contre, hau-
teur, hautain, haut-de-chausse, haute-futaie, haute-
justice, haut-lien, haute-lutte, hautement, haut-
paye, hantesse, haut-fond, havage, have, havre,
havre-sac. he! hem, hennir, hennissement, héraut,
here, hergue, herisser, hérisson, hernie, héron,
héros, herse, hêtre, heurter, herissonné, hernier,
hergne, hersage, herser, heurt, heurtoir, hibou,
hideux, hideusement, hie, hisser, hic (ὡς περ τὸ voilà
le hic). ho! hoche, hocher, hochet, hola, Hollande,

Κεφ. Α'. hoc, hoca, hochement, hoche-pied, hoche-pot, Homar, hongre, Hongrie, honnir, honte, hoqueton, horde, hormion, hormis, hors, hors-d'oeuvre, hotte, hottée, houblon, houe, houlette, houe, hourvari, houspiller, housard ἢ housard, housse, housser, housine, houx; hoyau, houblonnier, houer, houille, houpellande, houer, hourdaga, hourer, houris, hourque, houseau, housage, haussaie, houssoir, huche, huée, huer, hucher, huchet, Huguenot, huguenotisme, Huguenotte, hulotte, huette, humer, hune, hundier, hupe, hupper, hure, hurler, huclement, hutte, καὶ ἐν τέλει δὲ λέξεως ἐπὶ τῶν τριῶν, ah! eh! oh!

Ταῦτα τοίνυν πρωτότυπά ἐσι καὶ ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τούτων δὲ παράγωγα, καὶ τὰ σύνθετα ἔχει ὡσαύτως· οἷον hardiesse καὶ enhardir ἀπὸ τῆ hardi· honteux ἀπὸ τῆ honte· hausser ἀπὸ τῆ haut· enharnacher ἀπὸ τῆ harnacher, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Ἐξαιρεῖται δὲ τὸ enhausser ῥῆμα ἀπὸ τῆ hausser, ἃ τὸ h ἃ προφέρεται.

Ἔτι ἐξαιρῶνται τὰ ἀπὸ τῆ heros, παράγωγα, οἷον heroine, heroisme· ἐδ' ἐπὶ τούτων γὰρ τὸ h προφέρεται.

Εἰς δέ τις τῶν γραμματικῶν φησὶν, ὅτι ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς τοπικοῖς ὀνόμασι τοῖς ἀπὸ τῆ h ἀρχομένοις προφέρεται τὸ h· οἷον Hainaut, Haguensu, Hambourg, Hongrie, Hollande (1).

(1) Ἐν τῇ Σύνοψι τῶ λεξικῷ τῆ Richelieu, ἢ ἐκδοθέντος ὁ Γραμματικὸς Waillys, Dictionnaire portatif de la langue françoise ἐπιγραφόμενον, τύποις δὲ ἐκδομένον ἐν Lyon κ.ψ.τ. εἰς 40^{ον}, ἐν τούτῳ φησὶ τῷ λεξικῷ σημειῖσθαι διὰ δυνάμει ὑποτιγμένων ἑταῶν πᾶσαι αἱ λέξεις αἱ ἀρχομέναι ἀπὸ h aspirée. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ ἀρχαία τοῦ

Σημείωσαι δὲ, ὅτι καὶ ἐν τῷ ἀριθμητικῷ ὀνόματι Ἀ'ε'δρ. Δ'. huit τὸ h ἐκ ἑστὶν h aspirée, τῷ ἑστὶν ἃ προφέρεται· Τὰ συντιθέμενα ὁμοῦς τέτω ἄρθρα, εἰς φωνήεν λήγοντα ἐκ ἀποσρέφουσι τῷτο· καὶ τῶν πληθυντικῶν τύπων τὸ χαρακτηριστικὸν τῆ πληθυντικῆς σύμφωνον ἃ προφέρεται, ὡς εἰ ἀπὸ συμφώνου ἢν ἀρχομένη ἢ ἐπομένη λέξις· οἷον le huit, du huit, le huitieme, du huitieme, la huitieme, la huitaine, les huit, dans huit· τὰ s τὰ les καὶ τὸ dans ἃ προφέρονται.

Σημείωσαι ἔτι, ὅτι ἐν τῷ κυρίῳ ὀνόματι Henri τὸ h αἰεὶ προφέρεται· ὅθεν λέγομεν les exploits de Henri IV., ἀλλ' ἃ d'Henri δι' ἀποσρέφου καὶ ἐκθλίψεως τῆ τελικῆς φωνήεντος.

Ἔτι ἐν τῷ τοπικῷ ὀνόματι Hollande τὸ h προφέρεται, ὡς εἴρηται· εἰδῆται δὲ καταχρηστικώτερον λέγεσθαι ὑπότινων toile d'Hollande, fromage d'Hollande, ἀντὶ τῆ de hollande.

Ἔτι δ' ὁρθῶς ἂν ἔχοι λέγειν. Eau de Reine de Hongrie, ἀλλ' ἃ d'Hongrie· προφέρεται γὰρ τὸ h καὶν τέτω τῷ τοπικῷ ὀνόματι. Ἔτι δὲ τοῖς Γάλλοις καὶ ἑτέρῳ ἅττα, οἷον τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα onze, καὶ τὸ καταφατικὸν ἐπὶ ῥῆμα oui, ἀπερ, καὶ τοι μὴ γραφόμενα

Γάλλοις αἰετοῦ ἄρσεν ἔστιν· ὅταν δὲ haspirée λέγεται δύναμις μόνον δασύτητος ἔχει, ἀπαγορεύον τὴν συμπλοκὴν καὶ προφορὰν τῶν φύσει τοιαύτην ἐχόντων συμφώνων πρὸς τὰ ἐπόμενα, καὶ τὴν ἀποστροφήν τῶν ἄλλως ἐξαλειφόμενων φωνήεντων· οἷον Les haillons, beaux haills, La harpe, ἐν αἷς ἐκ ἑστὶν προφέρειν λεζαλιόν, μπαζερὰ, ἢ λάρπ· ἀλλὰ καὶ ἄλλου, μετὰ ἀρά, λα ἀρτ'.

Κεφ. Α'. διὰ τῶ η, ὁμοίως ἔπονται τῷ ἀνωτέρῳ κανόνι, περὶ ὧν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις ῥηθήσεται (1).

Σημειωτέον δ' ἐστὶ, ὅτι παλαιὰ τὸ η, ἐν μέσῳ λέξεως εὐρισκόμενον, ἢ προφέρεται μὲν ὡς η aspirée, διαίρεσιν δὲ ποιεῖ τῶν δύο συλλαβῶν, ταυτὸν εἶπεν, τῶν δύο φωνηέντων· οἷον trahit, envahit, καὶ τὰ ὅμοια, ἅπερ τρα-ίρ, καὶ ἀνβα-ίρ ἀναγνώσκον.

Παρέκβασις περιέργος.

Εἰ δέ τι καὶ παρεκβῆναι δέδοται πρὸς ψυχραγωγίαν, ἰστέον ὅτι τῶν νεωτέρων οἱ πολλοί, περὶ τῆς πάλαι Ἑλληνικῆς ἀπαγγελίας ἡμῖν ἐρίζοντες, καὶ περὶ πλείστων μὲν ἄλλων, μάλιστα δὲ περὶ τῶ η, καὶ περὶ τῶ ε, διισχυρίζονται, λέγοντες ὡς τὸ ε οἱ παλαιοὶ, ὡς τὸ νῦν παρ' ἡμῖν η προέφερον. Τὸ δὲ η ἕτερον μηθέν, ἢ πνεῦμα ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Καὶ ὅτι μὲν τὸ ε ὡς η προφέρετο, δείκνυται, φασὶν, ἐκ τῆ συνθετοῦ εἶναι τὸ η ἐκ δύο ε ε, ἀντιπροσώπως γραφομένων ὅτῳ ΕΗ· ὅτι μὲν ἂν ἡ κρῆσις τῶν δύο ε ε ὡς η γίνεται, ἀληθές ἐστιν, ἢ παρὰ τῆτο δὲ ὡς η προφέρεσθαι ἀνάγκη συμβαίνειν· ὅτι δὲ τὸ η πνεῦμα ἦν τοῖς ἀρχαίοις δασύ, τέτα εἰς μαρτυρίαν καὶ δείξιν, ἐπιγραφὴν τινα ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῶν δύο σπηλῶν, des farneses καλεσμένων, καὶ ἐστὶ καὶ νῦν σωζομένην, ἀρχαιοτάτην γ' ἔσσαν, ἄγασιν. Ἐχει δ' ἡ ἐπιγραφὴ, ἀρχαιοτάτοις γράμμασιν ἐγκεχαράγμην, ὅτῳ

ΕΝ ΤΕΙ ΗΟΔΟΙ ΤΕΙ ΑΠΠΙΑΙ, ΕΝ ΤΟΙ
ΗΕΡΟΔΟ ΑΓΡΟΙ. Ἀντὶ τῶ

ΕΝ ΤΗΙ ΟΔΩΙ ΤΗΙ ΑΠΠΙΑΙ, ΕΝ ΤΩΙ ΗΡΩ-
ΔΟΥ ΑΓΡΩΙ. Σημειωτέον τοίνυν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ

(1) Ὅρα ἐν τῷ Β'. μέρει. Κεφαλαιῶς Β'. περὶ ὁρσογραφίας.

ταύτη, Α'. ὅτι τὸ Η ἐν τοῖς ἀρθροῖς ΤΕΙ καὶ ἐν τῇ λέξει ΗΕΡΟΔΟ κεῖται ἀντὶ τῶ η, ΤΗ καὶ Ηρώδης· Β'. ὅτι τὸ Ι, ὅπερ ὑπογράφομεν νῦν, προσγέγραπται ἐν τοῖς ΤΕΙ καὶ ΑΠΠΙΑΙ καὶ ΤΟΙ· Γ'. ὅτι μήπω ἔχοντες οἱ παλαιοὶ τῷ ω, ἐχρῶντο τὸ Ο ἀντὶ τέτῳ. Δ'. ὅτι ἔτε ε δίφθογγον εἰσέτι εἶχον, πρὶν ἢ εἰσαχθῆναι τὴν νεωτέραν γραφὴν, ἣν παρὰ τῶν Σαμίων, φασι, παρέλαβον· ὡτὶ γὰρ Ηρώδης ΗΕΡΟΔΟ γέγραπται· καὶ Ε'. ὅτι τὸ Η μηδὲν ἕτερον, ἢ πνεῦμα ἦν, ὡς καθοράται ἐν τῷ ΗΟΔΟΙ καὶ ἐν τῷ ΗΕΡΟΔΟ. Ἐστὶ δὲ ἐγγεγραμμένον ὁράται ἐπὶ τῶν αὐτῶν σπηλῶν ΗΟΕΣΤΙΝ, ἀντὶ τῶ ο ἐστιν. Εἰληφέναι δὲ λέγεται τὰς Ἑλληνας τὸ Η ἀπὸ τῆ Ἑβραϊκῆ χεθ, ὅπερ δασύτατον παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τὴν ἀπαγγελίαν.

Παρεισάγασι δ' εἰς μαρτυρίαν ἢ μονὸν τὸν Πλάτων, ἢ ἐν Κρατύλῳ λέγοντα· ἢ γὰρ ἡ ἐχρῶμεθα ἄλλὰ ε τὸ παλαιόν, ἡμέρα ἀντὶ ἡμέρα γράφοντες· καὶ τὸν Πλάτωνα ἐν τῷ περὶ τῆς Εἰλόγῳ, συναποφαινόμενον ταῦτά· ἄλλὰ καὶ τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν ΗΕΚΑΤΟΝ γραφόμενον δεικνύουσιν. Ἐκ γὰρ τῶν πρώτων γραμμάτων λαμβάνοντες οἱ Ἑλληνες, τῷ μὲν Ι (ἐκ τῆ Ἰωνικῆ Ι' α, μία σημαίνοντος) ἀντὶ μονάδος ἐχρῶντο· τῷ δὲ Π ἀντὶ πεντάδος, τῷ δὲ Η ἀντὶ ἑκατοντάδος, τῷ δὲ Χ ἀντὶ χιλιάδος· καὶ τῷ Μ ἀντὶ μυριάδος, ὥς τὸ ἑκατὸν ἑκατὸν ἐγγράφετο. Οὐμὴν δ' ἄλλὰ καὶ δασέων ἀπορέντες συμφώνων, ΚΗ, ΠΗ, ΤΗ, ἀντὶ τῶ θ, φ, χ, ἔγραφον. Λείψανα ἦν, φασι, τῆ τοιᾶντα Η εἶναι τὰ πνεύματα, οἷς ταῦν χρῶμεθα. Διχοτομιθέντος γὰρ αὐτῆ, τὸ μὲν τῶν μορίων τὴν δασείαν, θάτερον δὲ τὴν ψιλὴν ζηματίσαι, καθάπερ καθοράται ἐν τοῖς παλαιοῖς χειρογράφοις, σωζομένοις ταῦν ἐν ταῖς βασιλικαῖς βιβλιοθήκαις. Ἐκ τῶ τοιᾶντα τοίνυν Η, πνεύματος σημεῖα ὄντος, μείναι

Κεφ. Α. τοῖς Λατίνοις τὸ h, καὶ ἀπὸ τούτων καὶ εἰς Γάλλους μεταλθεῖν. Τοῦτο μὲν ἔν οἱ περὶ τῷ e, καὶ η τῶν νεωτέρων λόγοι, οἷς ἕκαστος, ὡς ἔχει δυνάμει ἀπαντάτω. Αὐτοὶ δ' ἐπόμεθα τῇ πατρίᾳ ἀπαγγελίᾳ, ὡς παρελάβομεν.

Εἰ δὲ τῷ βελομένῳ ἐστὶ, θεωρεῖτω καὶ ἄτως. Οἱ Αἰολεῖς (οἵτινες ὡς δασεῖαν ἢ ἔχουσιν ἐγνώσαι) ἀντὶ πνευμάτων ἐχρῶντο γράμματι τινι, ὃ ἰδίον ἦν αὐτοῖς, ἐκαλεῖτο δὲ δίγαμμα· ὃ δὲ χαρακτήρ αὐτῆς ἦν, ὡπερ δύο μεγάλα Γ, θάτερον ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἔτω, F. Τέτο παραλαβόντες καὶ τῶν Λατίνων οἱ ἀρχαιότεροι ἀντὶ τῷ συμφώνῳ V ἐχρῶντο, ὅτε βα- συλλαβὴν χηματίζουσιν βάλοιντο, συμπλέκοντες μετὰ τῷ u φωνήεντος, οἷον Ser-Fus, DuFus. Οἱ μὲν ἔν Αἰολεῖς, ὅπως μὲν πρῆφον, ἄγνωστον ἤδη ἡμῖν, ἔγραφον δὲ Foῖνος, Feσπέρα, Feλένη, ἐξ ὧν οἱ Λατίνοι Vinum καὶ Vespera πεποιήκασιν· τὸ δὲ Feλένη, Helena. Γνωστὸν τούτων, καὶ ἐκ τούτων διέμεναι τὸ h aspirée.

Γινέον δ' ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν, ἐπεὶ ἐν ταῖς μονάσιν ἐλείπει ὁ ἔκτος ἀριθμὸς, ὃν ἡμεῖς νῦν διὰ τῷ ε' ἀναπληρῶμεν, οἱ παλαιοὶ διὰ τῷ αἰολικῷ F ἀνεπλήρουν, ὅπερ ἐπίσημον F ἐκάλεον· ὡπερ καὶ ἐπὶ τῶν δεκάδων, τὰ ἐλείποντα ἐννεήκοντα διὰ τέτα τῷ γράμματος ζ, ὅπερ Κόππα ἐκάλεον· καὶ ἐπὶ τῶν ἐκατοντάδων δὲ τὰ ἐννεακόςια, ἐπεὶ ἐλείποντο, ἀνεπληρῶντο διὰ τέτα Θ, ὅπερ σαμπὴ ἐκαλεῖτο. Σύγκειται γὰρ ἐκ τῷ σ, καὶ π· τὸ δὲ σήγμα καὶ παλαιὸν καὶ νῦν ἔτι σχηματίζεται ἄτω, C. Ἀντίστροφον ἔν ἐστὶ C, ἔχον ἐν αὐτῷ π. Τὸ δὲ σ οἱ Δωριεῖς σὰν ἔλεγον, καθὰ φησὶν Ἡρόδοτος (1).

(1) Ὅρα περὶ πάντων τούτων τὴν Ἑλληνικὴν Γραμμα-

Κανὼν Ζ'. Περὶ τῷ K.

Α' ρ' ρ'. Α'.

Τὸ K, (κα) αἰεὶ ὡς τὸ ἡμέτερον κ προφέρεται. Σπανίως δὲ, καὶ ἐπὶ μόνων τῶν ἀλοτρίων ὀνομάτων, ἐστὶν ἐν χρήσει.

Κανὼν Η'. Περὶ τῷ L.

Τὸ L (ἐλ) ἀναλογεῖ τῷ ἡμέτερῳ λ· τελικὸν ὄν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προφέρεται· οἷον moral, mortel, mongol, seul, peril κτλ. Ἐπὶ τούτων δὲ τῶν δέκα ἢ προφέρεται· οἷον baril, chenil, oeil, fusil, outil, fenil, fournil, Coutil, Soul, Soursil. Τῷ δὲ gentil, ὅταν σημαίνει τὸ joli, ἐπομένῃ μὲν συμφώνῳ, τὸ l ἢ προφέρεται· εἰ δὲ φωνήεν ἐποίτο, προφέρεται μὲν, ὑγρῶς δὲ· οἷον gentil enfant, ξιαντήλιανφάν, gentil homme, ξιαντήλιωμ· ἐν τῷ πληθυντικῷ δὲ τέτα ὑδέποτε προφέρεται τὸ l· οἷον gentils hommes, λέγε ξιαντισδὸμ·. Ἐπὶ δὲ τῷ fils ὀνόματος ἐνικῇ τὸ l ὑδέποτε προφέρεται.

Γινέον δ' ὅτι δύο φθόγγες ἀποτελεῖ ἐν τῇ Γαλλικῇ διαλέκτῳ τὸ γράμμα τέτο· τὸν μὲν παραπλήσιον τῷ λ, τὸν δὲ ὑγρότερον ὡς λιᾶ, λιῆ, καὶ τὰ ἐξῆς, ὅτε l mouillée αὐτοῖς ἀποκαλεῖται. Τοῦτο δὲ γίνεται ἐν τέλει, ἢ ἐν μέσῳ λέξεως, ὅταν ἡγῆται αὐτῷ τὸ i, πῇ μὲν ἀπλῶν, πῇ δ' ἐν διφθόγγῳ, ἢ καὶ τριφθόγγῳ· Σαφέστερον δὲ γενήσεται τὸ λεγόμενον ἄτως. Ὅταν ἴσχη ἡγόμενα τὰ ἑπτὰ ταῦτα i, zi, ei, ouī, enī, ueī, iei, ὑγρὸν προφέρεται· ἔσωσαν δὲ παραδείγματα ταῦτα.

τικὴν τῷ Γάλλῳ Pere Royal, συντεθειμένην μὲν ἐν ἑταίρῳ κχν', τούτοις δ' ἐκδομένην Παρισίοις ἐν ἑταίρῳ αψι' ἑδασίοις, 5, 16, 38, 42, καὶ 59.

Κιφ. Α.

Il, οἶον peril, gentil - homme.
 ail, οἶον email, bail.
 eil, οἶον pareil, vermeil.
 ouil, οἶον bouillir, fouiller.
 euil, οἶον deuil, seuil.
 ueil, οἶον cercueil, orgueil.
 oeil, οἶον oeil.

Καὶ δ' ἀναδιπλασιάζεται τὸ L, τῇ δευτέρᾳ αἰτῇ τῶν Φωηθέντων τιτὶ συναπταμένα εἰς συλλαβὴν, ὅθεν ἤττον τὸν αὐτὸν φυλάττει κανόνα, ὡς ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς παραδειγμάτων.

ill, οἶον fille, famille.
 aill, οἶον travailler, Caillon.
 eill, οἶον bonteille, Vieillard.
 ouill, οἶον Bouille, Souillure.
 euill, οἶον fouiller, Feuillage.
 ueill, οἶον Cueillir, Cueilloir.

Ἐπὶ τούτων ἦν πάντων τὸ L λεῖον, καὶ ὡς εἰπεῖν γλίσχρον καὶ ροῦδες, καθάπερ εἴρηται, προφέρεται. Οὐκ ἀνάγκη δὲ πανταχῶ, ἢ ἂν γένοιτο i, ἄτω προφέρεσθαι. Τὰ γὰρ ville, subtile, illustre, tranquille, καὶ ἕτερα συχνὰ ἔχουσι τὸ L προφερόμενον ὡς τὸ ἑλληνικὸν λ. Πρὸς διασολὴν δὲ τὰτα λέγομεν, ὡς οἶοντα. Ὅταν ἡ λέξις ἀρχηται ἀπὸ τῆς συλλαβῆς il ἢ ill, τὸ L ὡς τὸ ἡμέτερον λ προφέρεται, οἶον Ile, Illustre. Οἰοίως καὶ τῶν εἰς il ἢ ile ληγόντων ἐπιθέτων τὸ L, ὡς λ ἀναγνώσκειται· οἶον vil, subtil, facile, difficile. Ἐτι δὲ καὶ τῶν εἰς ille ληγόντων τινὰ ἔχουσι τὰ Il, ὡς λ προφερόμενα, οἶον Campanille, tranquille, gille, pupille, Lille, argille, ville, mille καὶ million (ἀριθμητικὰ) fil, à la file καὶ mille τὸ κοινῶς μῆλιον καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα.

Τούτων δὲ, avril, babil, peril, gentil (ὅταν ση- Α' 238. Α.
 μαίνῃ εἰδολολάτρης) mil (ὅταν σημαίνῃ κέγχρος) jouil-
 let, καὶ saillie ὑγρόν προφέρεται τὸ l· καὶ ἐπὶ τῇ ὀνόματι
 julie, καίτοι μὴ ἔχοντος μηδὲ i πρὸ τῆ L.

Ταῦτα δὲ τῇ συνηθείᾳ μάλλον ἐκμανθάνειν δεόν· ἀκριβέσι γὰρ κανόσιν ἂν ὑπάγεται ἡ τούτων διασολή· πλὴν εἰμήτις λεγεῖν ἐθέλοι, ὡς ἑδέποτε ἐν ἀρχῇ λέξεως δύναται mouillée εἶναι τὸ L.

Κακεῖνο δ' ἰστέον, ὅτι πάντων τῶν ἀπὸ ill ἀρχομένων ὀνομάτων τὰ διπλὰ Il, ὡς δὴ ὡς λλ διακεκριμένως ἀπαγγέλλειν δεῖ, ἢ μὴν δὲ καὶ ὡς ὑγρά.

Ἐτι δὲ καὶ τούτων τῶν ὀνομάτων τὰ Il δεικνύειν δεῖ ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ, ὅτι διπλὰ εἰσιν, allegorie, appella-
 tif, belliqueux, collacion d'un benéfice, vaciller, millenaire, collusion, constellation.

Κανὼν Θ'. Περὶ τῆς M.

Τὸ M, (εἰμ) ἀναλογεῖ τῷ μ.

Ἐν τέλει λέξεως προφέρεται μὲν, ἀλλὰ μάλλον ὡς ν, ἥπερ οἶα μ, καὶ διὰ τῆς μυκτῆρος (Τι δ' ἐστὶ τὸ διὰ τῆς μυκτῆρος ἐν τῷ κατωτέρῳ κανόνι ῥηθήσεται). Πλὴν τῇ Jerusalem, hem, Item, Ephraim, Selim, septiem, καὶ ὅλως ἐπὶ τῶν Λατινικῶν καὶ Ἑλληνικῶν ὀνομάτων.

Ἐν μέσῳ δὲ λέξεως, ἐν μὲν τῇ amnistie, hymne, automnal, Calomnie, Soummamille, Agamémnon, indemniser, καὶ indemnite προφέρεται τὸ m.

Ἐν δὲ τῇ Damner καὶ ἐν ταῖς συνθέτοις, καὶ παραγωγαῖς αὐτῆς ἑδέποτε προφέρεται.

Ἀρχομένης δὲ τῆς λέξεως ἀπὸ τῆς συλλαβῆς emm, τὸ πρῶτον m ὡς ν προφέρεται, ἥγαν ὡς ἂν· οἶον

Κε. Α'. emmailloter, emmacher, emmener, emmener, λέγε ἀνμαλιότε, ἀνμασέ, ἀνμ'νε, ἀνμ'νασέ.

Κανὼν Γ'. Περὶ τῷ Ν.

Τὸ Ν (έν) τῷ ν ἀναλογεῖ.

Ἐν τέλει λέξεως προφέρεται κατὰ τὰς ἐφεξῆς ἐκτεθησομένας κανόνας.

Γέρον δ' ὅτι ταῦτα τὰ δύο γράμματα, τὸ π καὶ τὸ η ὑπὸ τῶν Γάλλων nasales, καλῶνται, τῷ ἐξὶ μυκτῆρος γράμματα. Συναντῶμενα γὰρ ταῦτα τοῖς φωνήεντοισι, ὥς ἡγεῖσθαι μὲν τὸ φωνήεν, τελευταῖαν δὲ τὴν συλλαβὴν εἰς π ἢ η (ἐξαιρημένων τινῶν σημειωσομένων), διὰ τῶ μυκτῆρος προφέρονται, ὥς οἱ αἰ ὑπὸ χειμερινῶν κατάρρων συμμεμυμένοι τὰς μυκτῆρας ἀπαγγεῖλαιαν. Οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ διατρέφουσι ταῦτ', ἀλλοιοῦντα τὸν κατὰ φύσιν φθόγγον τῶν φωνήεντων, τὸ α εἰς εα σχεδόν, καὶ τὸ ε εἰς α καὶ τὸ ι καὶ γ εἰς ε καὶ τὸ υ εἰς ευ τρέποντα· περὶ ὧν πλατύτερον ἐν τῷ περὶ φωνήεντων ρηθήσεται. Ὅποιον δέ τι ἐστὶ τὸ nasal η, ὅσοι ἴσασι τὸ τῆς Τυρτικῆς διαλέκτου σαγὶρ κιάφ, βᾶς' ἀν διαγνοῖεν. Τὸ ἡμου δ' ὡς εἰπεῖν τῶ κατὰ φύσιν φθόγγον τῶ ν ἔστιν, ὅς, ἀπεριδομένα τῷ πνεύματος εἰς τὰ ἔσω τρύματα τῶν μυκτῆρων, ἀποτελεῖται. Διορᾶται δὲ μάλιστα τῷ ἐν τῷ ἀρνητικῷ non. Οὐκίτι ἂν ν ἔστι κατὰ φύσιν τὸ τελικόν η· δι' ὃ, ὅταν λέγωμεν, ὅτι τὸ τελικόν η τῶν ἑσπασικῶν ὀνομάτων καὶ ἐπὶ ῥημάτων οὐ προφέρεται, ἢ τῷ βεβλόμεθα λέγειν, ὡς οὐδόλως προφέρεται, καὶ πάντῃ πεσισσμένον διαμένει· ἀλλ' ὅτι συγκεχυμένον καὶ ἀνάπηνον προφέρεται, οἷον τὸ σαγὶρ κιάφ. Οὐ προφέρονται δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐδὲ φωνήεντος

ἐπομένα· οἷον passion aveugle, intention excellente, Ἀ'ερ. Α'. plan utile, dessein honnête, bien-avantageux.

Ἐξήρηνται δὲ ταῦτα, amen, hymen, examen, abdomen, ἅπερ καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου ἐπομένα, προφέρονται.

Ἔτι, ὅταν ἡγηται τὸ ἐπίθετον, λήγον εἰς η, ἔπεται δὲ τὸ ἑσπασικόν, ἀρχόμενον ὑπὸ φωνήεντος, τότε προφέρεται τὸ η καθαρῶς· οἷον Bon ami, μὲν ἀμί, Ancien historien, ἀνσιέν ἱστοριέν.

Ὅταν ἡγηται ἡ τῶ η, ὅπως δεῖ προφίρεσθαι τὸ η, ἐν τοῖς περὶ η κανόσιν εἴρηται ἤδη.

Ἐν ταῖς ἐφεξῆς ἐπτά λέξεσι τὰ διπλᾶ ηη δεικνύειν χρὴ ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ, ὅτι διπλᾶ εἰσιν, annai, annuel, annexer, annotation, annuler, inné, innover. Ταῦτα τοίνυν καὶ τὰ παράγωγα αὐτῶν προφέρειν δεῖ διακεκριμένως ὅπως αν-ναλ. κ. τ. λ.

Τὸ η πρὸ τῶ η, η, ηη καὶ ηη τρέπεται εἰς η ἐν τῇ γραφῇ, καὶ ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ φυλάττει τὸν κατὰ φύσιν φθόγγον τῶ η· οἷον chambre, ample, amphitheatre, puissamment, ἐν οἷς πᾶσι διακεκριμένως, ὡς η προφέρεται, πλην μετὰ τῶ η, σύν τῷ γὰρ ἔχ' ὡς διπλᾶν, ἀλλ' ὡς ἐν μόνον προφέρεται.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ ληκτικόν η τῷ ἀρνητικῷ μορίῳ non ἢ προφέρεται ὡς ν, ἢ δ' εἰ φωνήεν ἔποιτο.

Κανὼν ΙΑ'. Περὶ τῷ Ρ.

Τὸ Ρ (πέ) ὁμοίον ἐστὶ τῷ Π.

Ἐν τέλει λέξεως ἢ προφέρεται· οἷον Drap, δρᾶ, Loup, λῆ· εἰ μὴ ἐν τοῖς ἐπὶ ῥήμασι trop καὶ beaucoup, ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχῇται.

Κεφ. Α'.

Τῶν δὲ τριῶν τέτων Cap, cer, Gar τὸ τελικὸν ρ αἰεὶ προφέρεται.

Τῆς λέξεως δὲ εἰς ρ ληγάσης, προηγεμένης, ὡς ἐν τῷ camp, champ τὸ ληκτικὸν ρ ἐδόλως ἀναγινώσκεται, τὸ δὲ πρὸ αὐτῆς m ἀναγινώσκεται, ὡς n διὰ τῆς μυκτηρός· οἷον Le Camp ennemi, Un champ étendu, ἀνάγνωθι· κὰν ἐννεμί, σὺν ἐτανδιῆ.

Ἐν μέσῳ δὲ λέξεως τὸ ρ ἐπὶ τέτων μὲν προφέρεται· baptismal, Sceptique, Septante, Septembre, Septanaire, Septennal, Septentrion, Septuagenaire, Septégesime, accépter, excepter, Dompter· καὶ ἐπὶ τῶν παραγῶγων αὐτῶν Domptable, Dompteur (κατ' ἐξοχὴν ὁ Ἡρακλῆς ἐπιστασιως) Scepticisme, Septantieme, Septentrional, καὶ ἐπὶ τῶν συνθέτων αὐτῶν ademption, redempter.

Οὐ προφέρεται δὲ ἐν μέσῳ λέξεως ἐπὶ τέτων baptiser, exempter, Compte, Compter, Comptable.

Ἐπὶ δὲ τῷ Symptome καὶ ἐπὶ τῶν παραγῶγων αὐτῆς προφέρεται.

Τὸ δὲ ptisane, ἢ Ακαδημία tisane γράφει.

Οἱ Γάλλοι, εἰ καὶ ἔχουσιν F, ἀναλογᾶν τῷ Φ, ὅμως ἐν τῇ γραφῇ τῶν Ἑλληνικῶν, ὧν ἀντεποιήσαντο, ὀνόματων, Φ ἔχουσιν, εἰς δεῖξιν τῆς ἐτυμολογίας καὶ ἀρχῆς τῆς ὀνόματος, ἢ χρώνται τῷ F, ἀλλ' ἀντὶ τῆς τῷ ρ· οἷον Phase, φαζ', Ephése, ἐφέζ', Philosophie, φιλοσοφί', phosphore, φοςφόρ'.

Ἐστὶ δὲ, ἐπεὶ ἀμοιρᾶσι τῷ διπλῷ ψ, διὰ τῆς ρ καὶ s ἀναπληρᾶσι τὴν χρεῖαν· οἷον Cestrops, Psitacus, Cypsele, κ.τ.λ.

Κανὼν IB'. Περὶ τοῦ Q.

Κεφ. Α'.

Τὸ Q (κιε) ἀναλογεῖ τῷ κ μετὰ πάντων τῶν φωνηέντων συμπλεκόμενον.

Γέρον δ', ὅτι ἐδέπατε μόνως καὶ ἀμέσως συμπλέκεται τοῖς φωνηέντοις, ἀλλὰ προσλαμβάνει αἰεὶ τὸ φωνῆεν u· οἷον qualité, καλιτέ, quête, κέρ', quittance, κιτάνσ', quotidien, κοιτιδιέν, πλὴν τῶν ἐξηρημένων τέτων aquatique, aquatile, aquateur, équation, quatragesime, quatragesime, quadrangle, quadrangulaire, quadrature, quadrupède, quadricole, quadriennal, quadrifolium, quadrigé, quadrilater, quadrinôme, quadruple, quadrupler, in quarto, quaternaire, quaternité, qu'esteur, aquia, quindécagone, quinquennial, quinquennium, quintuple, équiangle, équidistant, équilateral, équimultiple, liquation, liquefaction. Ταῦτα πάντα, κβα κβε κβι, ἀναγινώσκονται.

Ἦν δὲ ἐσημειωσάμην τὸ u ὀξεῖα, τέτων ἀναλελυμένη ἀναγινώσκεται ἢ δίφθογγος quinquennial, quinquennium, qu'esteur, équestre, ἀναγινώσκον ἐκίεσρ', κιεέσρ', κ.τ.λ.

Τὰ δὲ δύο δὲ ταῦτα ὀνόματα quinquagenaire, καὶ quinquagésime προφέρονται, κινκινβαζεναίρ', καὶ κινκινβαζερίμ'.

Ἐν τέλει δὲ λέξεως, φωνηέντος ἐπομένης, προφέρεται τὸ q· οἷον Coq - à l'âne, συμφῶνα δ' ἐπομένης, ἢ προφέρεται· οἷον Coq - d' Inde.

Τὰ δ' ἀριθμητικῇ Cinq τὸ q, ὅταν γίνηται σίξις τῆς λέξεως, προφέρεται. Ὀμοίως δὲ καὶ ὅταν συμφωνῇ ὀνόματι ἀπὸ φωνηέντος ἀρχομένη· οἷον Cinq hommes. Εἰ δ', ὡ συμφωνεῖ, ἀπὸ συμφώνου ἀρχίται, ἢ προφέ-

Κεϋ. Α' ρεται· οἶον Cinq filles, Cinq garçons, Cinq fois. Ἐπὶ τέτων δὲ Cinq de trefles, & Cinq pour Cent, καὶ τοὶ τῷ ἐπομένῳ ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένῳ, προφέρεται.

Κανὼν ΙΓ'. Περὶ τοῦ R.

Τὸ R (ερ) ὁμοίως ἔχει τῷ ρ, τελικόν δ' ὄν, ποτὲ μὲν προφέρεται, ποτὲ δὲ ῥ, ὡς ἐν τοῖς ἐφεξῆς κανόσι τοῦ Β'. μέρος, ἣν θεὸς διδῶ, εἰρήσεται.

Ἐν μέσῳ δὲ λέξεως, ἂν διπλῶ ὦσιν ιι, δηλῶσθαι δεῖ ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ· οἶον ἐπὶ πάντων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς συλλαβῆς ιιι, ὡς τὸ irraisonnable, irradiation, irrégulier, irréprochable· & ἐπὶ τῶν μελόντων δὲ, καὶ τῶν ὑποθετικῶν χρόνων τῶν τριῶν τέτων ῥημάτων acquérir, courir, mourir, δηλοῦται. J'acquerrais, J'acquerrai, Je mourrais, Je mourrai, Je courrais, Je courrai. Ἐτι δὲ ἐπὶ τέτων τῶν λέξεων, καὶ τῶν παραγῶγων αὐτῶν μόνων aberration, abhorrer, errer, erreur, horreur, terreur.

Εἰρηται δ', ὅτι προσλαμβάνει τὸ h ἐν ἀρχῇ τε & ἐν μέσῳ τῶν λέξεων ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλληνίδος εἰλημμένοις ὀνόμασι τε & ῥήμασι & ἐπὶ ῥήμασιν, εἰς σημεῖον τοῦ δασέως πνεύματος, ἃδὲν δὲ μεταβάλλει τὸν φθογγόν.

Κανὼν ΙΔ'. Περὶ τοῦ S.

Τὸ S (ἔς) παραπλησίον ἐστὶ τῷ σ.

Μετὰ πάντων τῶν γραμμάτων, ἐν τέλει λέξεως, ἐπομένῳ μὲν συμφώνῳ, ἢ δέποτε προφέρεται, φωνήεντος δὲ, πῇ μὲν, πῇ δ' ῥ, ὡς ἐν τοῖς ὑπερον λεχθήσεται.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὡς ἐν μέσῳ λέξεως κείμενον, μετὰ τῷ δὴ φωνήεντων, ἢ κίτι ὡς σ, ὡς ζ' δὲ προφέρεται· οἶον Misere, μ-ζερ', Visage, βιζάζ', Raison, ραίζον.

Εἰ δὲ ἡ λέξις ἀρχεται ἀπὸ τῷ s, προτεθείη δ' αὐτῇ ἡ πρὲ πρόθεσις (εἴτις ἀπὸ τῆς Λατινικῆς πρὸς διὰ τῆς πρὸ διφθογγῆς εἴληπται) ποτὲ μὲν ἀναδιπλασιάζει τὸ s, ὡς τὸ pressentiment, ποτὲ δὲ τὸ μὲν s ἐκ ἀναδιπλασιάζει, λαμβάνει δὲ τόνον ὅξειαν τὸ e τῆς προθέσεως, ὡς τὸ préséance· Καί τοι γεμὴν ἐνὸς μόνου s μένοντος μετὰ τῷ δὴ φωνήεντων, ὅμως ἔχ' ὡς ζ', κατὰ τὸν ἀνωτέρω κανόνα, ἂν ὡς σ προφέρεται, καὶ τὸ e τῆς προθέσεως, ὡς ὁ fermé ἀναγινώσκεται· οἶον presséant· Ἀναδιπλασιαζομένα δὲ τῷ s, τόνος ἢ τίθεται ἐπὶ τῆς προθέσεως.

Αἱ δὲ de & te προθέσεις, ὅταν προτεθῶσι τοῖς τοιούτοις, ἀπὸ τῷ s ἀρχομένοις μέρεσι τῷ λόγῳ, ἀναδιπλασιάζει τὸ s, & ποτὲ μὲν τὸ e αὐτῶν προφέρεται fermé· οἶον dessaler, ressusciter, ποτὲ δὲ μένει muet, ὡς τὸ dessin, dessous, ressembler, ressuscite.

Ἐν τέλει δὲ λέξεως ἐπὶ τέτων τῶν ἐξῆς προφέρεται aloés, l'as de trefle, la vis (ι), bis. Ἐπὶ δὲ τῷ Fleur de lis ἢ προφέρεται.

Καὶ ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς Λατινίδος εἰλημμένοις ὀνόμασιν, εἰς s λήγει, προφέρεται τὸ ληκτικόν s (ὦν τὰ πλεῖστα εἰς us λήγει)· οἶον agnus, Venus, Belus, Committimus, Sinus, rebus.

Ὅταν, ἡ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἡ ἐν μέσῳ, τὸ s προηγῇται τῷ c μετὰ τῷ e ἢ i, αἶτις ὡς σ προφέρεται ἀμφότερα, τούτων εἰπεῖν, ὡς δὴ σ, παρέλκοντος τῷ c· οἶον Scène, Scéptique, Science, Scier, ressusciter· ἀναγνώσειαν σέν', σεντίκ', σιάνσ', σιέρ, ρεσισσιτέ.

(1) Ἡ κοινὴ λεγομένη βίβλ, ce qui entre dans l'écrrou.

Κεφ. Α. Μικτά δὲ τὰ α, ο, υ, Scα, Scο, Scu, ανάγνους σκα, σκο, σχιθ.

Όταν δ' ἡγηται τὸ α τὰ ch μετὰ τῷ ε ἢ ι οὐ προφέρεται τὸ s, ὡς παρέλκον· ὅλον Schiling, Schisme (ὃ ἔστι σχίσμα), ἀφ' ὃ καὶ τὸ Schismatiques οἱ σχισματικοί.

Σχεδὸν πᾶς πληθυντικός ἀριθμὸς τῶν ὀνομάτων προσλαμβάνει τὸ s πρὸς τῷ θεματικῷ ληκτικῷ, ὡς ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ εἰρήσεται.

Κανὼν ΙΕ'. Περὶ τοῦ Τ.

Τὸ Τ (τί) ἀναλογεῖ τῷ Τ.

Εἰν τέλει λέξεως, ἐπομένῳ συμφώνῳ, ἢ προφέρεται· φωνήεντος δὲ, ὡς τ' πολλὰ.

Σημειῶσαι δ', ὅτι τῷ συνδέσμῳ εἰ, τὸ τ' ἑδέποτε προφέρεται.

Σημειῶσαι ἔτι, ὅτι ἡ τι συλλαβὴ ἐν ταῖς παραλογύσαις, εἰ ἔχει ἐπόμενον ἕτερόν τι φωνήεν ὁποῖον ἂν, τρέπεται τὸ τ εἰς σ ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ, τῆτέστιν ἑκέτι, ἀλλὰ σι προφέρεται· ὅλον partial, patience, ambition, πρόφερε παρσιὰλ, πασιάνσ', ἀμπσιόν.

Ἐξαιρῶνται δὲ Α'. Ὅσα πρὸ τῆς τι συλλαβῆς ἔχουσιν s ἢ x· ὅλον bastion, μπασιόν, question, κενσιόν, mixtion, μιχτιόν.

Β'. Τὰ εἰς tie, tié ὀξύτονως, καὶ tier λήγοντα· ὅλον partie, amitié, metier καὶ τὰ τῆτοις ὅμοια, ἀπερ ἀναγνώσκον· παρτί, ἀμιτιέ, μετιέ.

Γ'. Τὰ εἰς τὴν nasale συλλαβὴν tien ἢ tient λήγοντα· ὅλον entretien, soutien, Contient, ἄτινα καὶ τὰ ὅμοια δεῖ προφέρειν, ἀντρίτιέν, σαιτιέν, κοντιέν.

Εἰν τέτοις ἂν ἅπασι τοῖς ἐξηρημένοις, τὸ τ σώ- Λ' 29. Α
ζει τὸν κατὰ φύσιν φθόγγον αὐτῷ.

Εἰρηται δ' ἀνωτέρω, ὅτι τὰ εἰς tie, tié καὶ tier λήγοντα, φυλάττει τὴν τῷ t προφάραν. Ἐξαιρετέον δὲ τὰ τὰ κανόνος τῶν primatie, aristocratie, prophétie, ineptie, initier, balbutier· ὧν τὰ τι ὡς σι προφέρεται πριμάσι', ἀριστοκρισί', προφασί', ινεψί', ινισιέ, μπαλμπυριέ.

Εἴσι δὲ καὶ ἄλλ' ἅττα ἐξηρημένα, ἀπερ τῷ συνεχεῖ μάλιστα ἔδει καὶ τῇ χρήσει διαγνωσθήσεται.

Τῶτον δὲ τὸν περὶ τῷ ti κανόνα ὁ Γραμματικός Wailly διαπᾶ ἀκριβέστερον, καὶ πληρέστερον, ἔτι.

Η' τι συλλαβὴ ἐν τῇ παραλήξει, ἐπομένῳ φωνήεντος ἑτινοσῶν, ἀναγινώσκεται σι.

Α'. Εἰν τοῖς εἰς tiel καὶ tieux λήγουσι ἐπιθέτοις ὀνόμασι· ὅλον abbatial, initial, Captieux, ambitieux.

Β'. Εἰν τοῖς εἰς tien λήγουσι ἐπιθέτοις ὀνόμασι, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν παραγομένοις ὁσιαστικοῖς· ὅλον patient, patience, κ.τ.λ.

Γ'. Εἰν τοῖς εἰς atie, étie, otie, éptie καὶ utie λήγουσι θηλυκοῖς ὁσιαστικοῖς ὀνόμασι ὅλον primatie, Croatie, Galatie, prophétie, Beotie, ineptie, minnie.

Δ'. Εἰν τοῖς εἰς tion λήγουσι θηλυκοῖς ὁσιαστικοῖς ὀνόμασι καὶ ἐν τοῖς ἐξ αὐτῶν παραγώγοις, ὅλον action, affection, diction, portion, actionner, Dictionnaire.

Ε'. Εἰν τοῖς εἰς tien λήγουσι ἀρσενικοῖς κυρίαις, καὶ ἔθνικοις ὀνόμασι· ὅλον Galitien, Venitien, Capetien, Egyptien, Domitien.

Σ'. Εἰν τοῖς εἰς tier καθαρὸν λήγουσι ῥήμασι· ὅλον initier, balbutier (ὃ ὁ ἑσπεῖος), Je balbutie.

Ἀλλὰ σὺν πᾶσι τοῖς κανόσι τοῖς δε ἢ μικρὰς ἀνω-

Κ.ο. Α.

μαλίας αἰτία γίνεται ἡ συλλαβὴ αὐτῇ (τι) ἐν ταῖς παραληγέσαις, ἄλλοτε ἄλλως ἀναγινωσκόμενη. Καὶ γὰρ ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων, ἃς τίθεται ὁ Γραμματικὸς Resteau, ῥᾶον κατὰ τὴν ἐν ταῖς ἐφεξῆς ἐκτεθειμέναις λέξεσιν, ὁμοίως ἐχέσαις τὴν γραφὴν, κατὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν διαφερέσαις, nous attentions (τι), les attentions (σι), nous intentions (τι), les intentions (σι), nous inventions (τι), les inventions (σι), nous acceptions (τι), les acceptions (σι), nous portions (τι), les portions (σι), nous objections (τι), les objections (σι), chatier (τι), balbutier (σι), entier (τι), initier (σι), Soutien (τι), Venitien (σι), J'entretiens (τι), Domitien (σι)· ὥστε τῇ γυμνάσει ταύτῃ ἀντιστοιχεῖται.

Ἐν τέλει δὲ λέξεως τὸ t ἐπὶ τῶν κατωτέρω ὀνομάτων, ὃ προφέρεται aspect, circonspect, Suspect.

Ἐπὶ τῶν δ' αὖ τῶν αὐτῶν, προφέρεται apt, brut, Christ, correct, direct, ladot, fat, indult, lest (d'un vaisseau), rapt, zenith, zist et zest.

Περὶ δὲ τῶ Ληκτικῶ t τῶν ἀριθμητικῶν ἰσέον, ὅτι καθὰ διατρεῖ ὁ ῥηθεὶς Vailly, τῶ vingt τὸ t, ὅταν μόνον ἢ τὸ Vingt ἢ τὸ quatre vingt, ἢ γίνεται εἰς, ὃ προφέρεται τὸ t. Ὁμοίως ἢ εἰ σύμφωνον ἔποιτο· οἷον Combien y-en-a-t-il? Vingt, ἢ Quatre-vingt, ἢ Vingt vaisseaux, Quatre-vingt chevaux· εἰ δὲ φωνὴν ἔποιτο, προφέρεται· οἷον vingt-hommes, βέντ ὁμ., vingt-Elephants, βέντ ἐλεφάν.

Ἐπὶ δὲ τῶ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ μὲν t ἂν φθέγγεται, τὸ δὲ s, τὸ τῶ πληθυντικῷ χαρακτηριστικόν, προφέρεται· οἷον quatre-vingts Elephants, ἀνάγνος κὰτρ βέντ ἐλεφάν.

Α'ο. Α.

Α'πό δὲ τῶ vingt un ἕως τῶ trente αἰὶ προφέρεται, τοῖς ἀριθμητικοῖς συναπτόμενον, καὶ τοὶ ἀπὸ συμφῶνα ἀρχομένοις· οἷον Vingt deux, βέντ δέν, Vingt trois, βέντ τρὼ, Vingt quatre, βέντ κὰτρ., κ.τ.λ. ἕως τῶ τριακοσὶ ἀριθμῷ.

Τὸ τῶ sept δὲ ἢ huit τελικόν t προφέρεται, εἰς ἕως γενομένης, ἢ φωνήεντος ἐπομένῃ· συμφῶνα δὲ, ἢ.

Τὰ διπλᾶ tt ἐν ταῖς τοῖς δυαὶν ὀνόμασιν ἐντομώτερον προφέρεται, ὡς διπλᾶ Attique, Atticisme.

Κ α ν ὶ ν ΙϚ. Περὶ τῶ X.

Τὸ X (ἰξ) τὸ Ἑλληνικόν ἐστὶ ξ, τῷ διαφέρειν, ὅτι διχῶς κατ' ἔθος ἰδίον προφέρειται. Ἐν γὰρ τοῖς ὀνόμασι fixer, φιξέ, taxer, ταξέ, Alexandre, Ἀλεξάνδρ., Xercés, Ξερσὲς ἀπαγγέλλασαι, καθάπερ ἢ ἡμεῖς. Ἐπὶ ἐνίων δὲ τραχύτερον προέονται τὸ φθόγγον· οἷον examen, exemple, exiger. Ταῦτα γὰρ προφέρονται, ὡς εἰ ἐγγράφεται ἐγγ-ξαμέν, ἐγγ-ξι, κ.τ.λ.

Σημειῶσαι δὲ, ὅτι τὸ x ἐν ἀρχῇ ὅν τῆς λέξεως, εἰ ἔποιτό τι τῶν φωνηέντων, ἢ h, ὡς γὰρ προφέρεται τραχέως· οἷον exemen, exemple, exil, exhorter, exhumer· εἰ δὲ ἔποιτο ce ἢ ci, ὡς τὸ ἡμέτερον ξ· οἷον excès, excellence, exciter.

Ἐν τέλει δὲ λέξεως ἐν μόνοις τοῖς ὀνόμασι τοῖς δὲ ὡς ξ προφέρεται· Stix, Phenix, Index, borax, Storax, laryx, Onyx, préfix, Pollux, Astianax, ἢ ἐν ἄλλοις τισὶ κυρίοις ὀνόμασι.

Σημειῶσαι, ὅτι ἐνιαχῶ μεταβάλλει τὸν κατὰ φύσιν φθόγγον τὸ x, ποτὲ μὲν ὡς ξ, ποτὲ δὲ ὡς σ προφερόμενον· δηλαδή ἐπὶ τῶν τοπικῶν τῷ πληθυντικῷ προφέρεται ὡς ξ, συναπτόμενον τῷ ἐπομένῳ φωνήεντι·

Κεφ. Α'. οἷον *feux étincelant*, *φῆς ἐτενσελάν*· καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων *Deux*, *Six*, *Dix*. Λέγουσι γὰρ *Deux ans*, *δευζάν*, *Six ans*, *σιζάν*, *Dix ans*, *διζάν*, καὶ ἐπὶ τῶν παραγῶγων τῶν ἐκ τούτων ὡσαύτως· οἷον *Deuxième*, *δευζιέμ'*, *Deuxièmement*, *δευζιέμ' μάν*, *Sixième*, *σιζιέμ'*, *Sixièmement*, *σιζιέμ' μάν*, *Sixain*, *σιζαίν*, *Dixième*, *διζιέμ'*, *Dixièmement*, *διζιέμ' μάν*, *Dixaine*, *διζαίν'*, *Dix-huit*, *διζβιτ*, *Dix-neuf*, *διζνεύ*.

Ἐπὶ τῇ ἀριθμητικῇ δὲ ὀνόματος, *Soixante*, καὶ τῇ *Six* καὶ *Dix*, ὅταν γίνηται εἰς τὴν λέγον, καί τινων τοπικῶν, ὡς τὸ *Bruxelles*, *Cadix*, *Aix*, *Aix-la-chapelle*, *Auxerre*, *Auxonne*, *Luxeville*, ὡς οὐ προφέρεται· οἷον *σοασάν'*, *σις*, *δισ*, *Βρυπέλ'*, *Κάδισ*, *Αἰς*, *Αἰς λα σιαπέκ'*, *ώσέρ'*, *ώσαν'*, *Λυξάβιλ'*.

Κανὼν ΙΖ'. Περὶ τῆ Ζ.

Τὸ Ζ (*ζέτ*) τῆς αὐτῆς ζ' ἐστίν· οἷον *Zacharie*, *Ζαχαρί'*, *zèle*, *ζέλ'*, *zichanie*, *ζιζανί'*, *zone*, *ζών'*.

Τὰ πληθυντικὰ δευτέρα πρόσωπα τῶν ῥημάτων πάντα ἔχουσι τὸ ζ ληκτικόν· ἐκ τῆ πληθυντικῆς δὲ τύπε τῶν ὀνομάτων ἡ νεωτέρα γραφή ἀφείλε το ζ, ἀντὶ τοσαυτοῦ τὸ π σὺν ὀξείᾳ.

Ἔστι δὲ ἅπαντα τῶν τῆ λέγον μερῶν ἑκπαλαι καὶ μέχρι τῆ νῦν ληκτικόν τὸ ζ ἔχοντα· οἷον *Nez*, *Chez*, *Assez*.

Ἔστι δ' ὅτε, ὡς οὐ προφέρεται· οἷον *Metz*, *Rodez*, πρόφερε *Μεζ*, *Ρ'οδέζ*.

Κανὼν ΙΗ'. Περὶ τῆ J. καὶ V.

Συμφῶνων.

Κυρίως μὲν ἔν συνεμφωνῶν τὰ εἰρημένα ἐστὶ· κατὰ χρηστικώτερον δ' ἂν καὶ τῶν φωνηέντων δύο συμφωνῶν καλοῖτο, λέγων τὸ i καὶ u.

Ἰστέον δ' ὅμως, ὅτι, ὅταν συμφῶνων λόγον ἔχωσι, διαφέρουσι τι καὶ τῇ γραφῇ, τῇ μὲν i ἐπιμηκέστερα, ἄνω J, τῇ δὲ u ὀξυτέρως τὴν βάσιν· ἄνω V διαγραφόμενων. Οἱ δὲ ἑτέροις γράφοντες ἀμαρτάνουσιν.

Τούτων τὸ μὲν j μετὰ πάντων τῶν φωνηέντων συναπτόμενον ἀποτελεῖ φωνήν, ἣν τὸ g μετὰ τῇ e καὶ i· οἷον *ja*, *ζιά*, *je*, *ζιέ*, *ji*, *ζι*, *jo*, *ζιό*, *ju*, *ζιύ*. Ταῦτα δ' ἐστὶ καὶ μετὰ τῶν διφθόγγων.

Τὸ δὲ V σὺν πᾶσι τοῖς φωνηέτοις τὴν τῇ ἡμέτερον B ἀποτελεῖ φωνήν, ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τῶν διφθόγγων· οἷον *va*, *βα*, *ve*, *βε*, *vi*, *βι*, *vo*, *βο*, *vu*, *βύ*, *vai*, *βαι*, *vou*, *βε*, κ.τ.λ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν συμφῶνων, τὸ γε νῦν ἔχον, ἄλλως.

ΑΡΘΡΟΝ Β'.

Περὶ Φωνηέντων.

Κανὼν Α'.

Ὅτι μὲν ἦν ἑξ εἰς φωνήεντα τοῖς Γάλλοις, ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται. Εἰσὶ δὲ ταῦτα a, e, i, o, u, y.

Οἱ πλείους τῶν Γραμματικῶν καταλιμπάνουσι τὸ y, ὡς μηδένα δῆθεν ἴδιον ἀποτελεῖν φθόγγον, ἀλλ' ἢ τὸν τῇ i, καὶ ἐκ δύο ij, τῇ μὲν βραχυτέρῃ, τῇ δ' ἐπιμηκέστερῃ συνεκείμενον.

Τούτων ἔν τῶν καθ' ἡμᾶς ἑξ φωνηέντων, τὰ μὲν τρία a, o, y, ὁμοίως ἔχοντα τοῖς ἡμετέροις τὴν γραφὴν καὶ τὸν φθόγγον, εὐκατάληπτάτ' ἐστὶ, καὶ εὐπαράδοτα. Τὰ δ' ἑτέρα τρία e, i, u, ἔχει δυσχερεῖαν· μάλιστα δὲ τὸ e, περὶ ᾧ ἐφεξῆς ῥητέον.

Κεφ. Α.

Κανὼν Β'. Περί τῆς Ε.

Εἰς τρία διατρεῖται τὸ ε, εἰς e muet, ὅπερ καὶ e féminin, εἰς e fermé, ὅπερ καὶ e masculin, καὶ εἰς e ouvert.

Τὸ e féminin ἔκ ἔχει τόνον ὑδένα καὶ ἤκιστα, ἢ ἐλάχιστα, καὶ οἷον ἀνεπαίσθητως προφέρεται. Τοιαῦτά εἰσι τὰ τελικὰ τῶν πλείστων ὀνομάτων, ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν μάλιστα, καὶ ῥημάτων ἔκ ὀλίγων· οἷον Le monde, La route, Il aime, Je parle, ἀναγκαστέον ἔν ταῦτα λ'. μόνδ', λά βέτ', ἰλ αἰμ', ζ', πάρλ', (1) καταλιμπάνοντες παντάπασιν τὸ τελικόν ε, ὡς ἄφωνον· καὶ γὰρ τὸ muet τῆτο κατὰ λέξιν σημαίνει, κωφόν, ἀναυδόν. Οἰμοίως δὲ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὐρίσκουμεν, ὡς περ συγκαπὴ γίνεται τῆς συλλαβῆς· οἷον Rareté, ἀναγνωστέον ράρ.τέ.

Τὸ δὲ e fermé, τὸ καὶ masculin καλέμενον ἔχει τόνον ἐφ' ἑαυτῇ, ὀξεῖαν, καὶ ἀφίησι μὲν φθόγγον, οὐ μὲντοι ὡς ε, ἀλλὰ μέσον πως μεταξὺ τῆς ε καὶ ι. Τοιαῦτόν ἐστι τὸ ε τῶν πλείστων θηλυκῶν ὀνομάτων· οἷον Verité, Amitié καὶ ἕτερα μυρία. Ἐάν τοις πληθυντικοῖς

(1) Ο' κείμενος συγγραφεὺς παραγράφει τὸ ἄφωνον Γαλλικόν ε διὰ τῆς κ διφθόγγου, ἀπορῶν Ἑλληνικῇ γραμμᾷ πρὸς δόλυσιν τῆς ἀληθῆς προφορᾷ αὐτῇ· ἀλλ' οὐ διὰ τῆτο ὡς κ προφερόμενον, ἀλλ' οἷαν φωνὴν ἀποτελεῖται μακροτέρως προφέροντες τὰ παρ' ἡμῶν σύμφωνα αὐτὰ κατ' αὐτά, μηδὲν προσάπτοντες τῶν παρ' Ἑλλήνων φωνηέντων Β. Γ. Δ. Ζ. κ. τ. λ. λέγοντες, τοιαύτην καὶ τὴν τῇ ἀφώσε τῆτι Γαλλικῇ ε φωνὴν ἐξιτέον, ἢ οἷαν ἐν πλείσταις ὁσαῖς τῶν Τερτικῶν λέξεων οἷον ετ.μ, γκιτ.μ, τὴν μεταξὺ τῆς τ καὶ μ φωνῆς ἀκραιώμεν· ὁ Ἐκδ.

ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ ἐν μέσῳ δὲ λέξεων ὅσην Α' ρεθ. Ε': μέραι, καὶ κατὰ κόρον εὐρίσκεται· καὶ συγκαπὴν μὲν τῆς συλλαβῆς ἐποιεῖ, ὅμως μεταβάλλει τὸν φθόγγον, ὡς εἴρηται. Ὅπως δὲ προφέρειν δεῖ, οὐκ ἂν καλὰ μὴ δηλωθεῖ· ἀκοῇ δὲ καὶ τῇ ἐπιμελεῖ παρατηρήσει, κατὰ γε τὸ δυνατόν, καταμανθάνοιτο. Καὶ αὐτοῖς γὰρ τοῖς αὐτόχθοσι, πολλῶν δὲ μᾶλλον τοῖς ἀλλοδαποῖς, ἀμαρτάνειν συμβαίνει περὶ τὴν τάτην ὑγιᾶ ἀπαγγελίαν.

Τὸ δὲ e ouvert λαμβάνει πρὸς ἀντιδιαστολὴν τόνον βαρεῖαν, καὶ προφέρεται δὲ, ὡς ε· οἷον Excess, éxé, Succès, συγξέ, Des, δ'έ. Καὶ ἐν μέσῳ δὲ λέξεων εὐρίσκεται· οἷον Poète, ποέτ', Lumière, λυμμιέρ. Règne, ρέγν', Zele, ζέλ'.

Εἴ νοιοι δὲ ὑπαδιαίρῃσι τῆτο τὸ ε εἰς μᾶλλον καὶ ἥττον ouvert, ἐπάγοντες παραδείγματα, τῇ μὲν ἔττον ταῦτα· Misère, Musette, Fidéle, Tristesse, τῇ δὲ μᾶλλον τὰ Guerre, Ferme, Conquête. Α' λ' ἢ ἐπὶ τοσέτον λεπτολογία, ἔχ' ὅπως τῶν κατ' ἐπίνοιαν εἴη ὄντων, ἀλλ' ἴσως καὶ ἀνέφικτος τῷ καὶ μάλιστα ἐπισήσαντι. Τῷ ἔθει δὲ καὶ τῇ ὁσημέραι ἀκοῇ καὶ ἀσκήσει ἐξακριβῆται ἡ τέτων ἀπαγγελία, κατὰ λόγον τῇ μᾶλλον καὶ ἥττον· ὅλως δὲ φάναι ἡ ἀκριβὴς διαστολὴ τῶν διαφορῶν φθόγγων τῇ ε, é, è δυσχερεστάτη ἐστὶ.

Οὕτως ἔν τῇ ε διαιρεθέντος, ἐκθετέον τὴς περὶ αὐτῇ κανόνας, ὡς οἶόντε σαφέστερον.

Α'. Τὸ ε, συμπλεκόμενον εἰς συλλαβὴν μετὰ τῆς π καὶ η, ὡς ληκτικά ταῦτα εἶναι τῆς συλλαβῆς, προηγεμένῳ τῇ ε, μεταβάλλει τὸν φθόγγον εἰς α, ἔντε ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς λέξεως, ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἐν τέλει· οἷον ensemble, ἀνσάμπλ', entendre, ἀντάντρ', élément, ἐλεμάν'. Τὸ δὲ π καὶ η ἐν τοῖς τοιούτοις nasales γίνου-

Κεφ. Α'. ται, ἦγεν διὰ τῆ μυκτῆρος προφέρονται, πλὴν τῶν ληγόντων εἰς tien καὶ ἄλλων τινῶν. Οὗτος ὁ καγὼν τῶν ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ ἐστίν, ἀκ αἰ δε· λόγος δ' ὑδεῖς τῆς ποικιλίας, ὑδὲ Φανερόν, ὅτε χάριν, ποτέ μὲν, ποτέ δ' οὐ· ὑδὲ διαίτην, οἶμαι, δυνατόν ἀκριβοῦς. Λέγωμεν δ' ὁμῶς ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐκτιθέμενοί τινας κανόνας.

Α'. Τὰ ἀλότρια ὀνόματα, ὧν ἀντεποιήσαντο οἱ Γάλλοι, πάντα φυλάττει τὴν κατὰ φύσιν ἀπαγγελίαν τῷ ε. Jérusalem, Décemvir, Triennal, Décennal, Emmanuel.

Β'. Τὰ εἰς en καὶ ien λήγοντα πρωτότυπα, ἀνευ ἄλλου τινὸς ληκτικῆς σοιχείου· οἷον chien, citoyen, mien, examen, musicien, Parisien, Lutherien, moyen, Chrétien, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν παρζόμενα· οἷον Chrétienté, moyenner.

Γ'. Τῶν δύο ῥημάτων Venir, καὶ Tenir, καὶ τῶν συνθέτων αὐτῶν οἱ χρόνοι· οἷον Je viens, Je viendrai, Je tiens, Je tiendrai, Je deviens, Je soutiens, J'entretiens, κ.τ.λ.

Δ'. Τὰ περισπώμενα, ὀξύτονάμενα, ἢ βαρυτονάμενα, καὶ ἀπλῶς τὰ εἰς em καὶ en, ἐν οἷς τὰ m καὶ n μετὰ τῷ ἀκολουθεῖ φωνήεντος συνάπτεται, καὶ τὰ εἰς emme καὶ enne λήγοντα· οἷον brême, alêne, problème, arêne, avènement, biennal, qu'il apprenne, energie, email.

Ε'. Ὅταν δὲ ὑπάρχη ἐν τῇ παραληγήσει e, λήγη δ' ἡ λέξις εἰς e muet μετὰ συμφώνου, ἐξ ἀνάγκης ἤδη καὶ κατὰ φύσιν τὸ τῆς παραληγήσεως e προφέρεται ouvert· ἄλλως γὰρ ἔδυνατόν προφέρεσθαι καὶ διαρρεῖσθαι τὴν λέξιν, καὶ εἰδὲ φθογγὸν ὅπως προῖεναι οἷον τ' ἂν εἴη, ὡς ἐπὶ τῶν modele, модел', fidele, φιδέλ', lumière, λυμειέρ· εἰδὲ μή, μόδ'λ', φιδ'λ', προφέρειν ἀνάγκη ἦν, καὶ παντάπασιν διαφθερίζειν. Φανερόν δὲ μάλιστα γινώσκεται τοῖς ἐξετάσαι ἐπὶ τῶν εἰς alle, ἢ ette ληγόντων ὀνομάτων τε καὶ ῥημάτων· οἷον Chandelle, Libelle, Sentinelle, Vaisselle, J'appelle, Baguette, As-

siette, Manchette, Tablette, Je jette, Jachette. Ἀ' εἰς Β'. Πάντων τούτων τὸ τῆς παραληγήσεως e, ὡς e καθ'αυτὸν, καὶ κατὰ Γάλλους εἶπεν, ὡς e ouvert, προφέρεται, καὶ παύεται ἤδη ἄφωγον καὶ ἄφθογγον ὅν τὸ e muet. Ἀδύνατον γὰρ σάνδ'λ', καὶ λίμπ'λ', καὶ βέσ'λ', καὶ μπάγγ'τ', καὶ ἀσί'τ', καὶ ταμπλ'τ', προφέρειν, καὶ ἀφωμίαν, μήτιγα δὲ κακοφών/αν συμβαίνειν ἀνάγκη ἂν ἦν πᾶσα.

Γ'. Ἐτι δὲ ἐν τέλει λέξεως βαρυτόνου, εἰς el, ἢ et ληγέσης, τὸ e, ὡς e ouvert ἀναγνώσκεται· οἷον mortel, μορτέλ, objet, ὀμπζέ.

Δ'. Ἐτι δὲ ἐντε ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως, ἐὰν τὸ e ἔχῃ ἐπόμενον σύμφωνον, ὥς συνάπτεσθαι μετ' αὐτῷ εἰς συλλαβὴν, ἢ δὲ μετ' αὐτὴν συλλαβὴν ἔχῃ ἦτον ὑπὸ συμφώνου ἀρχῆται, ὡς e ouvert προφέρεται· οἷον esprit, ἐσπρί, permis, περμί.

Η'. Ἐτι, εἰ διπλᾷ τύχαιεν ὁμοειδῆ· οἷον tt, ll, tt, ἐπεὶ θάτερον αὐτῶν συλλαμβάνεται τῷ ἡγαμένῳ, ὡς ὁμοίως τὴν συλλαβὴν εἰς σύμφωνον λήγειν, οὐδὲν ἦτον, ὡς e ouvert προφέρεται τὰ πολλὰ· οἷον tasser, τερασέ, Cruellement, κρυελ'μάν, nettement, νετ'μάν.

Σημείωσαι δὲ, ὡς τὸ appeller, ressentir, res-souvenir, καὶ ἄλλ' ἄλλα ἐξαιρῶνται, τῶν ἐν αὐτοῖς διπλῶν ὁμοειδῶν ὡς ἐν μόνον ἀπλῶν σύμφωνον ἐκλαμβάνομένων, καὶ λόγος ὑδεῖς.

Ζ'. Ἐτι τὰ εἰς es μονοσύλλαβα πάντα, ἄρθρα τε καὶ ἀντωνυμῖαι, ἔχουσι τὸ e ouvert· οἷον Les, λέ, Des, δέ, Mes, μέ, Tes, τέ, Ses, σέ, Ces, σέ. Τὰ δ' ἐπιρρήματα καὶ τόνον λαμβάνει βαρεῖαν, dès, près, très.

Ζ'. Εἴρηται ἀνωτέρω, κανόνι Β', ὅτι, ἐὰν ἢ ἐν τῇ παραληγέσει e, ἢ δὲ λήγεσα ἔχῃ σύμφωνον μετὰ

Κεφ. Α'. τῶ e muet, τὸ τῆς παραληγάσης e ἐξ ἀνάγκης κατὰ φύσιν προφέρεται. Τὸτο τοίνυν ἄτως ἔχει, καὶ γενικὸς ὁ κανὼν. Καὶ ἄτως ὁμοῦς ἔχοντος τῷ πράγματος, ἐξαιρῶνται τὰ εἰς ege λήγοντα· οἷον Collège, Piège, Siège, ἐν οἷς ἔχ' ὡς ouvert, ἀλλ' ὡς ferme προφέρεται τὸ ε, καὶ ὅξειαν ἔχει, καὶ παρὰ τὰς τῆς φωνῆς, ἦσαν τῷ πνεύματος, μᾶλλον γίνεται.

Ὁ αὐτὸς δ' ἂν εἴη λόγος καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων προσώπων τῶν ῥημάτων τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τῆς πρώτης συζυγίας, ὅτε, ἐρωτηματικῇ ὄντος τῷ λόγῳ, μετατίθεται ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία. Ὁξύνεται γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων τὸ e muet καὶ ὡς fermé, μᾶλλον δ' ὡς ouvert προφέρεται· οἷον Aimé, je? Parlé—je? Περί α' ἐν τῷ Β'. Βιβλίῳ εἰρήσεται.

Η'. Ἐν πάσαις ταῖς λέξεσιν, ἐν αἷς τὸ e λαμβάνει τόνον, τὸν Circonflexe καλούμενον (ἄτως ε), προφέρεται καθαρώτερον e, καὶ ὡς εἰπεῖν très—ouvert· οἷον empêchement, ἀμπεσ·μάν, entêtement, ἀντετ·μάν, Suprême, υπερπρέμ·, problème, προμπλέμ·, honnêtement, ὀνέτ·. Ὁποῖος δέ τις ὁ τόνος ἔστος, καὶ πότε τίθεται, ἐν ἄλλοις εἰρήσεται.

Θ'. Ἐρρέθη ἡμῖν ἐν τῷ Ε'. κανὼν περὶ τῶν ὁμοειδῶν διπλῶν γραμμάτων, ὡς ε ouvert ποιῶσι τὸ προκείμενον e. Ἐξεθέμεθα δὲ καὶ τὴν ἐξαίρεσιν, ἀλλ' εἰς ἀκριβεστέραν ἐπεξεργασίαν ἢ ἀπὸ σκοπῆς δοκεῖ καὶ τὰς ἐφεξῆς ἐπισυνάψαι θεωρίας.

Τὸ te μορία, προθέσεως λόγον ἔχοντος, τῆς ἀνά, τὸ e μένει ἐν τῇ συνθέσει muet. Προσθεμένη ἂν τῷ μορίῳ τὰτα λέξεσιν ἀρχομέναις ἀπὸ s, πρὸς τῷ θεματικῷ s προσλαμβάνει ἡ λέξις ἐν τῇ συνθέσει τῷ te καὶ δεύτερον s, ὡς ἀναδιπλασιάζεσθαι τὰ ὁμοειδῆ. Ἡ ἀναδιπλασίασις ὁμοῦς αὕτη α' ποιεῖ προφέρεσθαι τὸ τῷ te e, ἀλλ' ὅθεν ἦττον muet διαμένει, ὡς εἰ μὴ εἴη· το τὰ

διπλῶ ὁμοειδῇ· οἷον ressembler, ressentir, καὶ τὰ αὐ· Α'ρθε, ε'. τῶν παράγωγα ressemblance, ressentiment.

Ἐξαιρεῖται δὲ τὸ ressusciter.

Ε'τι ἐξαιρῶνται πάνθ', ὅσων τὸ θεματικὸν ἀρχεται, ἢ ἀπὸ τῷ ε ὀξυνομένῳ, ταῦτόν εἰπεῖν é fermé, ἢ καὶ ἀπλῶς ἀπὸ φωνήεντος ἑτινοσῶν· οἷον échauffer, réchauffer· écrire, réécrire· édifier, réédifier· équiper, rééquiper· élargir, rélargir· échafauder, réchafauder· échapper, réchapper· émoudre, rémoudre· essuyer, réssuyer· établir, rétablir· étendre, rétendre· étudier, rétudier· aggraver, réaggraver· assigner, réassigner· habituer, réhabituer· intégration, réintégration· unir, réunir. Ἐν τούτοις γὰρ ἅπασιν ἐκέτι muet ἐστίν, ἀλλὰ προφέρεται, ὡς fermé.

Ε'τι ἐξαιρεῖται, ὅσα, εἰ καὶ μὴ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχονται, ὁμοῦς εἰς ἀφέλοι· τὸ te μόριον, ἢτοι ἀνάπληρον, ἢ ὅθεν σημαίνον μένει τὸ λοιπὸν τῆς λέξεως, ἢ πάντῃ ἀλλοτρίον τι σημαίνει, ἢ ἡ λέξις Λατινικὴ ἐστὶ, καὶ ὅλως ἑτερόγλωττος, ὡς τὸ ἀπλῶν ῥῆμα ἀνευ τῆς προθέσεως μὴ εὐρίσκεισθαι ἐν τῇ Γαλικῇ διαλέκτῳ· οἷον τὸ Récidive καὶ Récidiver· Cidive γὰρ καὶ Cidiver ἔχ' εὔρηται ῥῆμα Γαλικόν· ἐστὶ δ' ἡ φωνὴ Λατινίς. Τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὸ Récoler, Récriminer καὶ τὰ παράγωγα αὐτῶν· Rédimer, Réduplicatif, καὶ τὰ παράγωγα· Rébéchir, Régénérer, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν· Réhabiliter, Réitérer, Réparer, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν· Répercuter, Répéter, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν· Récipiscence, résumer, résurrection, réverbération.

Τὸ δὲ réconfronter καὶ réformer, εἰ καὶ τὰ ἀπλῶ αὐτῶν confronter καὶ former εἰσὶ λέξεις ὁλομελεῖς, καὶ ταῦτό σημαίνουσιν, ἔχ' ἦττον ὁμοῦς τῷ κανόνι τὰτω εῖπονται. Πάντα δὲ ταῦτα διὰ τῷ ε fermé προφέρονται.

Κεφ. Α'. Ολίγων δέ τινων ἄλλως τὸ ῥῆμα, ἢ ἄλλως τὸ ῥηματικὸν προφέρεται· οἷον Recevoir, Releguer, Remettre, Retenir, διὰ τῆ e muet προφέρονται, τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν Réception, Rélégation, Rémission, Réten-tion, ἔχουσι τὸ é fermé.

Εἰν δὲ τῷ Refuge ἢ Réfugier συμβαίνει τὸ ἀνά-παλιν.

Γ'. Εἴς δ' ὅτε ἢ ἀντιδιαβολῆς τῆς σημασίας χάριν τίθεται ὁ τόπος, ὅταν πολλάς σημασίας ἔχειν συμβαίνει τὸ ῥῆμα· οἷον ἐπὶ τῷ Répartir, σημαίνοντος τὸ διαι-ρεῖν, πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῷ Repartir, σημαίνοντος τὸ ἀ-μείβεσθαι, ἢ τὸ ἐκ δευτέρου ἀπέρχεσθαι. Καὶ ἐπὶ τῷ Répondre, σημαίνοντος τὸ ἀμείβεσθαι, ἢ Répondre τὸ ὡστοκεῖν ἐκ δευτέρου· ἐπὶ τῷ Retendre, σημαίνοντος τὸ ἐκτείνειν, πρὸς διαφορὰν τῷ Retendre, σημαίνοντος τεί-νειν ἐκ δευτέρου.

ΙΑ'. Εἴς τι δὲ τὸ de μόριον, ὅταν μὲν, σερητικὸν ὄν, λόγον ἔχῃ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἴαν ῥήματι συμπλέκη-ται, ὡς é fermé προφέρεται· οἷον Désarmer, Déchar-ger, Débrider, Déshonorer, Défaire, Désapprendre. Αποβολὴν δὲ τῆς ἔξεως ἐν ταῖς σημαίνει.

Οὔταν δὲ τῷ θέματος ἢ μόριον ἀχώριστον, ἀλλ' ἢ σερητικὸν κατὰ συνθήκην, muet ἔχει τὸ e, ἢ ἢ προφέ-ρεται· οἷον Demeure, Depuis, κ.τ.λ.

ΙΒ'. Εἴς τι, ὅσοι τῶν μελόντων τῆς ὀριστικῆς, ὑπο-τακτικῆς ἢ εὐκτικῆς ἐγκλίσεως ἔχουσιν ἐν τῇ παραλη-γῶσι e (τοιαῖτοι δ' εἰσὶν οἱ τῆς πρώτης συζυγίας), τῶ-νων τὸ e, muet ὄν, ἢ προφέρεται· οἷον J'aimerai, tu aimeras, il aimera, ἢ J'aimerois, ἀναγνωσέον αἰμ'ρῆ, αἰμ'ρὰ, κ.τ.λ.

ΙΓ'. Εἴς τι different τὸ ῥῆμα ἢ Différent τὸ ὄνομα, τῷ

ῥήματος μὲν ἐπειδὴ ἡ λήγουσα ἢ προφέρεται, ἀναγκαίως Α'εζ, Β'. (καθὰ ἐν τῷ Β'. ἢ Ζ'. κανόνι εἴρηται) ἢ παραλήγουσα ὡς é fermé προφέρεται, ἢ ἢ χρεῖαν ἔχει τῷ τόνῳ. Ἡ γὰρ φύσις αὐτῇ υπαγορεύει τὰ πράγματος. Ἐπὶ τῷ ὀνό-ματος δὲ, ἵνα φανερόν γένηται, ὅτι προφέρεται, ὡς é fermé τὸ τῆς παραληγῶσης e, ἀναγκαίως τίθεται ὁ τό-πος· τῷ γὰρ ὀνόματος ἐπειδὴ ἡ λήγουσα προφέρεται, δυνατόν ἂν ἦν μὴ προφέρεσθαι τὸ τῆς παραληγῶσης e.

ΙΔ'. Γέρον, ὅτι τὸ τῷ Rehausser ῥήματος τε σε-ειγασμένον, ἦγαν muet εἴς.

Ταῦτ' ὅν ἐκ πολλῶν ἐξεθέμεθα ἐνταῦθα. Ἡ γύ-μνασις δὲ ἢ ἡ μετὰ τῶν ὑγιῶς φθιγγομένων ὁμιλία, ἢ τῶν ἀρίστων λεξικοποιῶν ἢ συγγραφέων ἢ συνεχῆς χρη-σις, ἀναπληρώσει τὰ καταλειμμένα.

Κανὼν Γ'. Περὶ τοῦ Ι.

Α'πλῶς μὲν τὸ i, ὡς τὸ ἡμέτερον i προφέρεται, τῷ δὲ m ἢ n συναπτόμενον εἰς συλλαβὴν, λήγουσαν εἰς im, ἢ in, εἴτ' ἐν ἀρχῇ, εἴτ' ἐν μέσῳ, εἴτ' ἐν τέλει λέ-ξεως, μεταβάλλει τὸν φθόγγον, ἢ ἀντὶ τῷ ὡς i, προ-φέρεται σχεδὸν ὡς e, ἢ ὡς εἴ· τὸ δὲ m καὶ n προ-φέρονται διὰ τῷ μυκτῆρος· οἷον impossible, incapable, vin, déclin, désintéressement, mésintelligence. Α'νάγνωθι· ἐνποσίμπλ., ἐνκαπάμπλ., βέν, δ'εκλέν, δ'ε-ζεντερεσ'μάν, μεζεντελεζ'μάν'.

Εἰν δὲ τοῖς inaccessible, mine, terminer ὅχ-ετως ἔχει, ἀλλὰ ἰναξεσίμπλ., μίν', τερμινέ, ἀναγνω-σέον, διὰ τῷ i. Εἰν ταῖς γὰρ τὸ n ἢ κ' εἰς ληκτικὸν τῆς in συλλαβῆς, ἀλλὰ τῆς μετ' αὐτὴν ἀρχῆς.

Γέρον δὲ, ὅτι τὸ σερητικὸν μόριον in, συντιθέμενον ὀνόματι, ἢ ῥήματι, ἀρχομένῳ ἀπὸ τῷ n, ὡς ἀναδιπλα-

Κεφ. Α'. σιάζεσθαι τὰ πη, ἢ ἀπὸ τῆ π, ὥς ἀναδιπλασιαζεσθαι τὰ ππ, τρεπομένα τῇ π τῇ ἀρνητικῇ μορίῃ εἰς τὸ θαματικὸν π, ἔκ ἄλλοις τὸν κατὰ φύσιν φθόγγον τὸ ι· innocent, immobile, ἀνάγνωθι Ἰνοσάν, ἱμμομπίλ', ἄλ' ἔκ Ἰνοσάν, ἐμμομπίλ'.

Κακεῖνο δὲ εἶδέναι δεῖ, ὥς ἐν ταῖς τοιαύταις τὰ μὲν διπλᾶ πη, ὥς ἐν ἀπλῶν προφέρεται, τὰ δὲ διπλᾶ ππ, τάσσι τῆς φωνῆς, ὥς ἐμφαίνεσθαι διπλᾶ ὄντα, τὰτ' ἐς Ἰνοσάν, ἱμ-μομπίλ'.

Καὶ τὸ Immoler δ' ὡσαύτως, Ἰμ-μολέ.

Τὸ ι ἐν τέλει λέξεως ἀεὶ προφέρεται.

Τὸ ι, ὅταν λαμβάνῃ δύω σιγμὰς, γίνεται σύμφωνον, ἀναλογῶν τῷ Ἑλληνικῷ γ μετὰ τῇ α, ε, ι, υ· οἷον Pairen, Paissance, Aieul, κ.τ.λ., ἅπερ ἀναγινώσκονται πεγέν, φαγίανσ', ἀγεύλ, ὥς ἐν τῷ περὶ τῆ γ κανόνι ρηθήσεται.

Κανὼν Δ'. Περὶ τῆ Ο.

Τὸ Ο τῷτ' αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν ο ἐστὶ, καὶ ἐν τέλει λέξεως ἀεὶ προφέρεται.

Κανὼν Ε'. Περὶ τῆ Υ.

Εἰς ἡ ὅτος τῶν πολλῶν λαρυγγισμῶν, ὥς εἰπεῖν, τῶν Γάλλων ἐστὶν. Οὐ γὰρ ταῦτάν ἐστι τῷ ἡμετέρῳ υ, ὡς περ παρὰ Λατίνοις ἢ Ἰταλοῖς· ἀλλὰ συμμύοντες τὸ σῶμα, ἄκροις χεῖλεσι προίενται τὸν τᾶτα φθόγγον λεπτάτατον, ἢ, εἰ ἔξῃς λέγειν, μῆκος ἀπλάτεις ἔχοντα, ἢ μᾶλλον φθεγγόμενοι, ἢ κοκκύζοντες, ἢ γρυλίζοντες. Τί δ' ἂν ἐπὶ τέτοις φαίη τις ἂν; Τῆτο βέλομαι λέγειν, ὥς ἀκοῇ μόνῃ λεπτὸς ὁ τᾶτα φθόγγος ἢ,

τῇ ζώσῃ τῇ διδάσκοντος φωνῇ ζυνετός· ὅλως δὲ λεπτὸν Ἄρρ. Η'. ἐστὶν υῖ, ἢ μέσοντι μεταξύ τῆ Ἑλληνικῆς υ καὶ υ.

Τὸ υ, συναπτόμενον τοῖς π καὶ π ἐπομένοις, ὥς εἰς um ἢ un ληγεῖν τὴν συλλαβὴν, μεταβάλλει τὸν οἰκεῖον φθόγγον εἰς eu· οἷον Humble, parfum, Un, Commun, ἢ τὸ π ἢ n, nasales ὄντα, διὰ τῆ μυκτῆρος προφέρονται. Ὅπως δὲ δεῖ προφέρειν, παρὰ τῆ διδασκαλῆς ἀκῆσαι ἀνάγκη. Ἡ δὲ θεωρία σχεδὸν ἡ αὐτὴ τῇ προλαβέσῃ περὶ τῆ im ἢ in, ἐν τῷ Γ'. κανόνι διὰ μακροτέρων ἐρμηνευθείσῃ.

Σημείωσαι ὅτι τὰ ὀνόματα Duumvir, Triumvir, Centumvir, ἢ τὰ ἐκ τούτων παραγόμενα, οἷον Duumvirat ἢ τὰ λοιπὰ, ἐκ τῆς Λατινίδος εἰλημμένα, Duomvir, Triomvir, Centomvir, Duomviriat ἀναγινώσκονται. Ἐστὶ δὲ ἢ τὸ ὄνομα Factum, οἱ ἐκ τῆς Ἀκαδημίας Facton προφέρουσι· καὶ τὸ Rouen· Rouan ἀναγινώσκουσι.

Κανὼν ς'. Περὶ τῆ Υ.

Τὸ Υ ὕγραϊκ καλῶσιν οἱ Γάλλοι, τᾶτο δ' ἐστὶν Ἑλληνικὸν υ. Εἴτα οἱ γραμματικευόμενοι ἐκ δύω βραχέων ιι συγκεῖσθαι ἄξιόν, τῷ δὲ χρόνῳ, τὰς μὲν εἰσὶν ἀφελεῖν, τὸ δὲ δεύτερον ἐπιμηκέστερον διαγράψασθαι τινας, ἢ ἄτω τῷτ' αὐτὸ τὸ νῦν ὁρόμενον γ συντετάχθαι φασί. Κατὰ τὰς δύω τοίνυν λόγους θεωρήσομεν αὐτό· ἢ κατὰ μὲν τὸ Ἑλληνικὸν υ θεωρούμενον, σώζει τὸν τᾶτα φθόγγον ἐν τῷ yvre, yvoir, ἢ y, ἐπιρρήματι καὶ ἀντωνυμίᾳ· προφέρονται γὰρ ὕβρ', ἰθαῶρ, ὕ.

Εἰσὶ δὲ ἢ ἕτερα πλεῖστα ὀνόματα, ἀπὸ τῆς Ἑλληνίδος εἰλημμένα, ἐν οἷς πᾶσι τὸ γ τὸν κατὰ φύσιν φθόγγον τῇ υ διασώζει, ὡς περ τὸ Hypothese, ὑποτέξι.

Коп. А'.

πλὴν τῶν ἐχόντων συλλαβὴν γη, καὶ γη. Τότε γάρ, χάριν τῇ m ἢ n (τῇδ' ὅπερ πάσχει ἢ τὸ i μετὰ τῇ m ἢ n, ὡς εἴρηται) μεταβάλλει ὁ φθόγγος εἰς ε, οἷον Nympe, νέμφ·, Apsynthe, ἀψέρ·.

Δεῖ δ' εἰδέναι, ὡς τὸ πάλαι οἱ Γάλλοι κατὰ κό-
ρον ἐκρῶντο ἐν τῇ γραφῇ τῷ y, γράφοντες formy, luy,
Celuy, essaye, loy, foy, j'aye, j'aimeay. Τανῦν δὲ
ἐν πᾶσι τοῖς ἀνωτέρω, καὶ ἐφ' ἑτέρων μυρίων, τὸ ἰ ἀν-
τεισῆγαγον, ἀντὶ τῷ y, καὶ ἔκ ἐφύλαξαν αὐτὸ, εἰ μὴ ἐπὶ
τῶν τεσσάρων τῶντων, yeux (πληθυντικῇ τῷ oeil) γυντε,
ygoir, καὶ y, ὅπερ, ὡς εἴρηται ἐπιρρήμα καὶ ἀντωνυ-
μία, καὶ μόριον ἐστὶ τῷ ἀπρὸς ὅπου ῥήματος, il y a et a.

Κατὰ δὲ λόγον τὸν ἕτερον, δηλονότι ἢ ἐκ δύο ἢ σύγκειται, εἰ ἐξετάζοιτο, ἡ ὑγίης αὐτὰ χοῆσις ἐστίν, ὅταν δάτερον μὲν τῶν τῆν προτέραν συλλαβὴν ἀπεργάζηται, τὸ δ' ἕτερον τῆν μετ' αὐτὴν, ὡς περ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων φαγεύρ, φραιγεύρ, σταύον, κραιγιόν, μογεύρ, μοαγέυρ, παγεύρ, παγέυρ, παύρ, παύρ, abbaye, αἰμπαι· διότι διαιρῶμεν τὰ δύο ἢ στοιχοί, frai-ient, crai-ion, moi-ient, pai-ieur, pai-ie, Abbai-ie. Εἰς δὲ τὰ ὀνόματα παύρ, παγέυρ, φαγεύρ, φαγεύρ, αἰεύρ, ἀγεύρ, ἐπειδὴ ἡ πρό τῇ ἰ συλλαβῇ μένει α (ι) καθαρόν, διὰ τὸτο ἢ γραφονται, ὅδε γραπτὰ εἰσὶ διὰ τῇ γ, ἀλλὰ διὰ τῇ ι, ἐπιτεθεμένων δύο γιγμῶν, ὡς ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων φανερόν ἐγένετο.

Ἰσέον δ' ὅτι ἐπὶ τῇ αὐτῇ ῥήματος, καὶ τῇ αὐτῇ
 χρόνῳ, καὶ τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως συμβαίνει, τὸ μὲν τῶν
 προσώπων διὰ τῆ γ γραφῆσθαι, θάτερον δὲ διὰ τῆ ι.

(1) Ἐπὶ τῷ πρῶτῳ ἡ δόλος τῆτο ὡς ἀλκίβου, προ-
τίθεται γὰρ κίχιν, ὃ ἔκδ.

οἷον ἐπὶ τῇ προσακτικῇ πρώτῃ προσώπῳ νοῶντος, ἐπὶ δὲ A^o 9° F.
τῇ τρίτῃ πληθυντικῇ qu'ils voient, καὶ ἐπὶ τῇ τρίτῃ ἐνικῇ
qu'il voie. Πότε δ' ἔχει χώραν εἰς τὰ ῥήματα τὸ γ,
ἐν τῷ περὶ ῥημάτων ῥηθήσεται.

ΑΡΘΡΟΝ Γ'.

Περὶ Διφθόγγων.

Εἴτιγε καὶ ἕτερον ἀνώμαλον ἐν τῇ Γαλικῇ διαλέκτῳ, ἀνωμαλώτατον πάντων αἱ Διφθογοί. Ἀγνοῦντες γάρ, ὡς ἔοικε, τὴν δύναμιν τῆς ὀνόματος καὶ τὸν ὀρισμὸν, διαιρέσεις καὶ ἐπιδιαιρέσεις ποιῶνται τῶν διφθόγων ἀτόπως.

Εἴςι δὲ διφθόγγων οἰκεῖον τὸ ἑτετέραν τῶν, ἐξ
 ὧν σύγκεινται, φωνῶν κατὰ φύσιν προῖεσθαι, ἐκ δὲ
 τῆς κράσεως ἀμφοτέρων ἑτεροτόν τι ἐκφέρεσθαι τρίτον,
 ὡς ἐκ τῆ α καὶ ι φωνὴν ἐ ἀποτελεῖν. Εἰὼ γὰρ λέγειν,
 ὅτι καὶ ἐκ τριῶν φωνηέντων διφθόγγας ἑαυτοῖς κατασκευά-
 σαντο. Ἀλλὰ τὰς τοιαύτας διαιρέσεις τοῖς ἐπιδεικτικω-
 τέροις ἑάσαντες, ὁκτὼ πρὸς ταῖς τριάκοντα τὰς πάσας,
 ἃς συνελεξάμεθα, ἥσας διγραμμάτας καὶ τριγραμμάτας,
 διαιρῶμεν μᾶλλον εἰς κυρίας καὶ καταχρηστικὰς διφθόγγας.

Εἰσὶ τοῦτον, Κύριαί μὲν μία πρὸς ταῖς εἴκοσι, Κα-
ταχρησικαὶ δὲ ἑπτακαίδεκα.

Περὶ τῶν καὶ Κυρίων

ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ.

Ai, ἥτις σπανίως πα καυ εὔρηται, οὐκ αὖτε καυ
αυδερ. Αὕτη, ὡς τὸ e ouvert, ἤγαν ὡς τὸ Ελληνικόν e ἀεὶ προφέρεται, πλην τοῦ faisant, je faisais, fai-

Κιφ. Α. sons, faisiez ῥήματος. Ἐν τῷ τῷ ὡς τὸ ε' fermé προφέρεται. Καὶ πλὴν τῶν τελικῶν αἱ τῶν μελόντων κ' ἀορίστων τῆς ὀριστικῆς, ὡς εἰρήσεται. Ἐ'τι ἐξαιρεῖται τὸ Douairière, ὅπερ δ' αἰριέρ., ἀναγινώσκεται.

Αου, ἀναγινώσκεται ε'. Οὐχ εὔρηται δὲ, εἰμὴ ἐν μόνῳ τῷ ὀνόματι τῆ μηνός Αουτ, ὅς ἐστιν ὁ Αὐγαστος. Τὸ γὰρ saoul, κ' saoulet, κ' dessauulet, ταυὺν sôul, κ' sôuler, κ' dessôuler γράφουσιν, ὡς περ κ' ἀναγινώσκονται.

Αυ, ἀναγινώσκεται ω ἐς αἰεί· οἷον aumône, ὡμόν'.

Αγε, ἀναγινώσκεται ἰγ'· οἷον paye, πῆγ', bé-gaye, μπεγγέγ', essaye, ἐσέγ', νομμένα τῇ ἀφώκῃ ε' ἐν τῇ ληγάσῃ.

Εαί, ἀναγινώσκεται ε'· οἷον je mangeai· ὡσαύτως κ' πάντες οἱ λοιποὶ ἀορίστοι τῶν εἰς ger ληγόντων τῆς πρώτης Συζυγίας.

Εαι, αἰεί ω προφέρεται· οἷον tableau, ταμπλώ.

Εοί, ἀναγινώσκεται ε'· οἷον je mangeois· ἀναγινώσκεται δ' ἐνίοτε κ' σα'· οἷον nâgeoir, ναζιοάρ, Surgeoir, ρυκροάρ, je surgeois, ζ', συκροά.

Ευ, τῇ ἀκοῇ ξυνετὴ ἡ ταύτης προφορά· ἔσι μεταξὺ, κ' οἷον μέσον τῷ ε' κ' ο, κ' ὡς εἰπεῖν μετρίαις τῆς φθόγγῃ eu (1).

Ειδέναι δὲ δεῖ, ὅτι, ἐν ὁσοῖς Ἑλληνικοῖς ἡ eu εὐρίσκεται δίφθογγος, ταυθ' οἱ Γάλλοι διὰ τῆς eu διφθόγγῃ γράφουσιν· προφέρουσι δ' ἐχ' ὁμοίως.

(1) Πλησιέστατα δὲ τὴν τῇ Γαλλικῇ eu φωνὴν ἴσως προσομοῖται, τὸ Ἑλληνικὸν eu προτέρως ὅπως, ὡς ἐμὴ εἰς φωνὴν γένει, ἀλλ' εἰς φωνὴν μίαν συνδέεται ἐκ τῶν κ' υ'. ὁ Ἑκδ.

Ἐ'τι δ' ἰσέον, ὅτι οἱ νεώτεροι ἀπὸ πολλῶν, αὐτόθεν **Α'ρδε. Γ'.** Γαλλικῶν, λέξεων ἐκθλίψαντες τὸ ε' τῆς διφθόγγῃ, διὰ μόνου τῷ u γράφουσιν ταυὺν, ἐπιτιθέμενοι, εἰς σημεῖον τῆς ἐκθλίψεως, τόνον Circonflexe (ˆ)· οἷον riquâte, a-perçû, connû, vû, rû. Ταῦτα γὰρ κ' ἕτερα πλεῖστα οἱ πάλαι riqueure, aperceû, connue, reu, veu, ἔγραφον. Πρὸ μικρῆ δὲ κ' τὸν τόνον ἀφείλον ἀπὸ τῶν πλείστων, κ' μάλιστα ὅπερ μὴ συμβαίνει σύμπτωσις ἐτέρῳ τῷ μέρει τῆς λέξεως. Προφέρουσι δὲ αἰεί τὰ τοιαῦτα, ὡς εἰ διὰ μόνου τῷ u ἐγράφετο· οἷον πικύερ', κ. τ. λ.

Ἐ'τι σημειῶσαι, ὅτι ἡ δίφθογγος αὕτη ἐπὶ τῷ ἀορίστῳ τῆς ὀριστικῆς, ἐπὶ τῇ παρατατικῇ τῆς ὑποτακτικῆς, ἢ μάλλον τῇ ἀορίστῳ τῆς εὐκτικῆς, κ' τῇ ὑπερσυντελικῇ πρώτῃ τῆς ὑποτακτικῆς, κ' ἐπὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῇ ῥήματος ανοίτ, ὡς ἀπλῶν u προφέρεται· οἷον

Ἐπὶ τῷ ἀορίστῳ τῆς ὀριστικῆς j'eus, ζ' ὕε· tu eus, τυῆ ὕε· il eus, ιλ ὕε· nous eumes, νῆς ὕεμ· vous eutes, βῆς ὕετ· ils eurent, ις ὕετ'.

Ἐπὶ δὲ τῇ παρατατικῇ τῆς ὑποτακτικῆς que j'eusse, κ' ζ' ὕεσ· que tu eusses, κ' τυῆ ὕεσ· qu'il eut, κ' ιλ ὕε· que nous eussions, κ' νῆς ὕεσιόν· que vous eussiez, κ' βῆς ὕεσιέ· qu'ils eussent, κ' ις ὕεσ'.

Ἐπὶ δὲ τῆς μετοχῆς eu, ὕε.

Πῶς μὲν θαυμάσειέ τις τῆς ἀνωμαλίας τῆς διαλέκτου; Ἐνταῦθα γὰρ τὸ eu, ὡς u προφέρουσιν, ἐν δὲ τῷ ἀριθμητικῷ ὀνόματι un τὸ u, ὡς εἴπερ ἐγράφετο eun· ὁμοίως κ' πάντα τὰ nasales εἰς um κ' un λήγοντα, ὡς εἴρηται. Δέον ἐντεῦθεν μὲν ἐκθλίψαι, ἐκείνοισ δὲ προσθεῖναι, τὸ ε' τῆς διφθόγγῃ.

Ευι· αὕτη ἡ δίφθογγος αἰεί ἔχει τὸ l ἐπόμενον, ὅπερ l-mouillée, δινύγρον λ δηλαδὴ, κατονομάζεται· οἷον

Ανθ. Α. deuil, seuil, feuillet· ἡ δὲ ἀπαγγελία ὁμοία τῇ eu διφθόγγῳ εἰς, καὶ τὸ τελικὸν ἰ γλίσχρον.

Ey, ἀναγινώσκεται ὡς e ouvert ἐν τῷ Bey.

Ieu, καὶ ταύτης ἡ προφορά ὁμοία τῇ eu, καὶ φαίνονται μὲν ὡς δύο συλλαβαὶ ἀποτελούμεναι διὰ τὰ ἰ καὶ eu, ἄτω γοργὸν μὲντοι προφέρουσιν αὐτάς, ὥς μίαν μόνην συλλαβὴν γίνεται (1)· οἷον Dieu, θεῦ, Cieux, σιεύ, milieu, μιλιεύ, Lieutenant, λιευτ'άν.

Oe, ποιεῖ οέ· οἷον Coëpe, κοέφ', roële, ποέλ', moëlle, μοέλ'.

Oei, καὶ αὕτη προσλαμβάνει ἰ mouillée· οἷον oeil, oeillet, oeillade, προφέρεται δὲ καὶ αὕτη ὡς ἡ eu.

Oeu, καὶ αὕτη ὡσαύτως ὡς ἡ eu· οἷον Coeur, Soeur, noeud, voeu, oeuvre.

Oi, ἥτις καὶ oy σπανίως. Αὕτη ἡ διφθογγος διχῶς, ποτὲ μὲν ὡς οά, ὡς ἐπὶ τῶν Roi, ροά, moisson, μοασόν, François, Φρανσοά (τὸ κύριον)· ποτὲ δὲ ὡς ε, ἦσαν e ouvert· οἷον foible, φέμπλ', roide, ρεδ', harnois, ἀρνέ, charolois, χαρολέ, connôître, κοννέτρ', François, Φρανσέ, ὡς καὶ ἐν τοῖς πλείοσις τῶν ἐθνικῶν· οἷον Anglois, Ἀγγλέ, Hollandois, Ολλανδέ. Ἐξηρμηνεῖται δ' ὀλίγα τέτων, ὡς περ τὸ Danois, Suedois, Chi-poïs, ἅπερ δανοά, σβεδοά, σίνοά, ἀναγινώσκονται.

Γέρον δὲ, ὅτι αὕτη ἡ διφθογγος οἱ ἐπὶ μὲν τῶν ὀνομάτων προφέρεται οα, ἐπὶ δὲ τῶν ῥημάτων ε. Οὐκ αἶσι δὲ ὡσαύτως. Ἐν τέλει δὲ λέξεως αἶσι σχεδὸν οὐ ἀναγινώσκεται· οἷον moi, μοά, toi, τοά, loi, λοά, emploi, ἄμπλοά. Ἐξαιρῶνται δὲ τὸ oignon, ὅπερ ὀνιόν

(1) Τῆς αὐτῆς ἢ λεγομένη συνίζησις, ἀληθεύον καὶ εἶναι ἐπὶ μόνῃ τῇ Dieu, ὃ Ε' καὶ.

προφέρεται, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς παραγόμενα, oignoniere, καὶ A. B. oignonet, ἅπερ ὀνιονιέρ', καὶ ὀνιονέ, οἱ ἐκ τῆς Ἀκαδημίας προφέρουσι. Τὸ δὲ λοιπὸν τῇ συνεχεῖ ὁμιλίᾳ καὶ ἀκοῇ ἐκμανθάνεται. Εἴς δ' εὖ καὶ διφορεῖται, ὡς ἐπὶ τῷ endroit, καὶ soit, ἅπερ οἱ μὲν ἀνδρὲς καὶ σοῖετ προφέρουσιν, ἄλλοι δὲ ἀνδρῶς καὶ σοάτ.

Ταύτην ἔν τῇ ποικιλίᾳ καὶ ἀμφιβολίᾳ ἐκφεύγων ὁ κλεινὸς Vottaire, ὅπερ ὡς ε προφέρεται, διὰ τὰς αἰ γράφειν ἀπεφῆναιτο, καὶ δὴ καὶ γράφει· ὅπερ δὲ οα, φυλάττεσθαι τὴν γραφὴν τῆς οἱ διφθόγγας· οἷον Connâître ἀντὶ τῇ Connôître, καὶ j'étais ἀντὶ τῇ j'étois, καὶ François τὸ κύριον, πρὸς ἀντιδιαστολήν τῇ Français ἐθνικῶ· ὅπερ τεθηπότες πολλοὶ παρεδίξαντο, καὶ ἐκ ἀπηξίωσαν ὅπαδοι γεγεῖσθαι, ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς Βορρυσίας Ρ'ῆξ, νέαν ὀρθογραφίαν κατονομάσαντες. Εἴς δὲ τοιαῦτα συχνά· οἷον il perçoit un tonneau, ἰλ περσέτ ευν τονώ, κατὰ τὸν παρὰ ταυτικὸν τῇ percer (τρῶ)· καὶ il perçoit un impôt, ἰλ παρσοάτ ευν ἐμπό, ἐν τῷ percevoir, εἰσπράντεσθαι ῥήματι· il faut qu'il parût, ἰλ φῶ κ', ἰλ παρέσ', ἐν τῷ ευκτικῷ τῇ parôître (φαίνεσθαι)· καὶ à la paroisse εἰς τὸ ὄνομα (παροιχία) καὶ François, Φρανσέ ἐθνικὸν· καὶ François, Φρανσοά, Κύριον (ὁ Φραγγίσκος).

Σημείωσαι δ' ὅτι ἡ διφθογγος αὕτη οἱ, εἰαν προσλάβῃ ἐν τῷ τέλει η, μεταβάλλει τὸν φθόγγον· ἡκέτι γὰρ ἔτε οα, ἔτε ε προφέρεται, ἀλλὰ σεν, τῇ η διὰ τῇ μυκτικῆς, ὡς ἄλλοι διὰ μακροτέρων ἡμῆνευται, προφερομένῃ· οἷον loin, λοέν, point, ποέν, moindre, μοένδρ', besoin, μπ'ζοέν.

Oie, αὕτη ποτὲ μὲν ε ἀναγινώσκεται· οἷον monnoie, μονέ, ποτὲ δὲ οά· οἷον Courtoie, κεροά, Savoie, σαβοά.

Κεφ. Α'.

Ου, ἀναγινώσκεται αἶν οἶον fou, ου, ge-
nou, γ_νέ.

Ουί, αὕτη προσλαμβάνει τὸ l mouillée· καὶ τὸ
μὲν ου μένει ἄτρεπτον, τὸ δὲ i συμβάλλεται εἰς τὸ γλί-
σχρον ἀπεργάσασθαι τὸ l, ἅλως γὰρ σειγασμένον ἐστίν·
οἶον rouille, ρεῖλ_ν, bouillir, μπυλ_νρ, fouiller, φουλιέ·
ἐάν δὲ μὴ τῷ l, ἐτέρῳ δὲ τῶν συμφώνων συμπλέκη-
ται, τότε δύο συλλαβαὶ ἀποτελεῖνται, διαιρεμένης τῆς
διφθόγγος· οἶον habouin, παπ_νέν, mousouin, μωσουέν.

Υεῖ, καὶ αὕτη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προσλαμ-
βάνει τὸ l mouillée· οἶον recueil, ρεκυέιλ, Cueillir,
Cercueil, προφέρεται δὲ ὡς ἡ eu διφθογγος, τὸ δὲ i
ποιεῖ τὸ l γλίσχρον.

Υοί, ποιεῖ οά· οἶον quoi, κοά, quioique, κοάκ.

Υευ, ποιεῖ ιευ· οἶον yeux, τὸ πληθυντικὸν τῷ oeil.

Περὶ τῶν IZ'. Καταχρησικῶν.

Διφθόγγων.

Αε, ποιεῖ α· οἶον Kaen, κάν, καὶ ἐπὶ μόνῃ τῷ
κυρίου τῆς ὀνόματος εὐρίσκεται, ὃ ἐστὶ Κάνν. Ἐστὶ
ποιεῖ e ἐπὶ δύο μόνον ὀνομάτων ἐκ τῆς Ἑλληνίδος εἰ-
λημμένων, τῶν Aethiopis, ἐτιοπίς, ὅπερ φυτὸν τί
ἐστὶ αἰθιοπίς, καὶ petites, ἐτίτ', ὅπερ λίθος τίς ἐστὶ, ὁ
αἰτίτης, ὡς εἴκεν.

Λο, ποιεῖ α, ἐπὶ τῶν τριῶν τῶν ὀνομάτων faon,
φάν, Laon, λάν (πόλεως ἐστὶν ὄνομα), raon, ράν, καὶ
ἐν τοῖς παραγώγοις αὐτῶν raouean, Λαοννοῖς.

Ποιεῖ δὲ καὶ ο, ἡ u ἐπὶ τῶν τῶν πέντε taon, Sa-
ne, aoriste, αὐντ, αὐντρον, ἀνάγνωθι, τὸν, σὸν, ὅ-
ρις, ὅ, ἄτρον.

Τὸ δὲ αὐτὲ, αἰτέ ἀναγινώσκουσιν οἱ ἐκ τῆς Α' Α'ρθε. Γ'·
καδημίας.

Εα, ποιεῖ α. Ἐστὶ δ' ἐν χρήσει ἐπὶ μόνων τῶν ρη-
μάτων, τῶν ἐχόντων g ἐν τῇ ληγέσῃ, ἵνα σχηματίσῃ
τὸν ὀρίσον αὐτῶν· οἶον mangea, μανζα, ἀλλ' ὁ μαν-
γά, ἀπὸ τῆ je mange· εἰ δὲ ἔχει τόνον τὸ e τῆς δι-
φθόγγος, ἀναγινώσκεται ἐὰ ἀναλελυμένως.

Εἰ, ποιεῖ e, ἡ gan e ouvert· οἶον Seigneur, σεγγεῦρ.

Εο, ποιεῖ ο, ὅταν μὴ ὀξύνῃται τὸ e· οἶον pigeon,
geolier· ἅλως γὰρ πιζε-όν, καὶ γε-ολιέ ἂν ἀνεγνώσθη.
Ἐν δὲ τῷ mangeons, ἡ αὐτὴ ἐστὶ θεωρεῖα τῇ ἀνωτέρῳ
περὶ τῷ mangea.

Ευ, (ἐπὶ μόνῃ τῷ ὀνόματος τῆς πόλεως
Leyde εὐρομεν) ποιεῖ εἰ, καὶ φαίνονται μὲν δύο συλλαβαί,
καὶ ἡ διφθογγος ἀναλελυμένη, ὅμως ἔτω γοργῶς προ-
φέρεται λέξιδ', ὡς ἀνεπαίσθητον εἶναι.

Ιε, ἀναγινώσκεται i, παραλιμπανομένα τῷ e ἐν τέ-
τοις reniement, priera· ἀνάγνωθι ρίνιμάν, πριραί, ὡς
εἰ ἦσαν γεγραμμένα reniment, prirai.

Ιου, ποιεῖ ιῦ· οἶον chiourme, καὶ τῆτο γοργῶς
προφέρεται σιῦρμ', ὡς ἀνεπαίσθητον εἶναι διὰ τὴν
ταχύτητα.

Οε, ποιεῖ e. Ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων ἔστιν ἐν
χρήσει· οἶον oesophage, ἐσοφάζ', (οἰσοφάγος), oecu-
menique, ἐκυμενίκ', (οἰκυμενικός), Oesype, ἐρύπ',
Oedipe, ἐδίπ'. τανῶν μὲν τοι τὸ Oecumenique, ecu-
menique γράφουσιν, ἀποθλίψαντες τὸ ο.

Οἰε, ποιεῖ οά. Ἐστὶν ἐν χρήσει ἐν τῇ γραφῇ τῶν
ἐνικῶν καὶ πληθυντικῶν τῆς προσακτικῆς καὶ εὐκτικῆς
ἐγκλίσεως· οἶον Soie, qu'ils soient· καὶ τῶν πληθυν-
τικῶν τῆς ὀριστικῆς, ὅταν τὸ ῥῆμα εχῇ θεματικὸν i ἐν

Κεφ. Α'. τέλει· οἶον croient, κροά (ἡ θείμα je crois) voient, βοά (ἡ θείμα je vois)· ὁμοίως καὶ τῷ ὀνόματι, οἷο, ὁά (ὁ χήν).

Ua, ποιεῖ α· οἶον qualité, καλιτέ.

Ue, ποιεῖ ε· οἶον question, κesiόν.

Ui, ποιεῖ ι· οἶον qui, κι, quitter, κτε, vuidé. βιδ', vuidange, βιδ'άνζ', vuidangeur, βιδ'ανζιέρ, vuider, βιδέ.

Uo, ποιεῖ ο, οἶον quolibet, κολιπέ, quotidien, κσιτιδιέν.

Ya, ποιεῖ γα, ἤγαν γιά, payable, παγιάμπλ'.

Ye, ποιεῖ ε, ἤγαν γέ· οἶον soyez, σογέ, voyez, βογέ.

Yi, ποιεῖ η, ἤγαν γι· οἶον voyions, βογιόν, voyiez, βογιέ.

Εἰς προχειροτέραν δὲ διάγνωσιν ἔσωσαν ἐν διαγράμματι αἱ ΚΑ'. Κύριαι, καὶ αἱ ΙΖ'. Καταχρησικαί.

Αἱ ΚΑ'. Κύριαι.

Αἱ ΙΖ'. Καταχρησικαί.

Αι, ποιεῖ ε καὶ α.

Αε, ποιεῖ α καὶ ο καὶ ἄε.

Αου, — υ.

Αο, — α καὶ ο καὶ ἄ.

Αυ, — ο.

Εα, — α καὶ εἰά.

Αye, — εἰγ'.

Ει, — εἰ.

Εαι, — ε.

Εο, — ο καὶ εὐό.

Εau, — ο.

Εy, — εἰ.

Εοι, — ε καὶ οα.

Ιε, — ι.

Εu, — εἰ καὶ ἄ.

Ιου, — ιῶ.

Εui, προσλ. L καὶ ποιεῖ εἰ.

Οε, — ε.

Εy, — ε.

Οie, — εἰ καὶ οἰά.

Πeu, — ιεῦ.

Ua, — α.

Οε, ποιεῖ ὁε καὶ ἔ.

Ui, — ι καὶ ἄ. Α'εθρ. Α'.

Οει, προσλ. I καὶ ποιεῖ εἰ.

Ue, — ε καὶ ἄ.

Οeu, — εἰ.

Uo, — ο.

Οι, ποιεῖ ὁἰ καὶ ε, καὶ ο, καὶ οεν μετὰ τῇ π.

Ya, — γά.

Οie, — ὁἰ καὶ ε.

Ye, — γέ.

Οu, — ὁ.

Yi, — γι.

Οui, ποιεῖ οἰ καὶ οεν μετὰ τῇ π.

Uei, προσλαμβάνει I, καὶ ποιεῖ εἰ.

Uoi, ποιεῖ οα.

Yeu, ποιεῖ ἰεἰ.

Τῶν ὡς ἐγνωσμένων, λοιπὸν καὶ περὶ τῶν τῷ λόγῳ μερῶν ἐς ἐν εἰπεῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν μερῶν τῷ λόγῳ.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Εννέα ἀριθμοῖσι μέρη λόγῳ οἱ Γάλλοι· εἰσὶ δὲ ταῦτα. Nom, ὄνομα, Article, Ἄρθρον, Pronom, Ἀντωνυμία, Verbe, Ῥῆμα, Participe, Μετοχή, Préposition, Πρόθεσις, Adverbe, Ἐπίρρημα, Conjonction, Σύνδεσμος, Interjection, Ἐπένθεσις.

Τὸ τελευταῖον τῶν τῷ λόγῳ μερῶν, εἴτε Ἐπένθεσις, εἴτε Παρένθεσις, ἢ Παρέμπτωσις τις καλοῖται, ἔδεν ἄλλ', ἢ ἐπίρρημά ἐστιν, ὡς ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἰρήσεται (1).

(1) Ὅσα σοχασμὸς αὐτοχειδὶς Κοραῖς εἰς Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης Σελ. λή. ἔως νγ'. ὁ Ε' εἰ.

Κεφ. Β'. Πρὶν δ' ἢ θεωρῆσαι καθ' ἕκαστα τὰ μέρη τῆς λό-
γου, ἅλ' ἅπαντα ῥητέον ἀναγκαῖα.

Τοῖς Ἀρθροῖς, Ονόμασι, Μετοχαῖς καὶ Ἀντωνυ-
μίαις περέπεται, Γένος, Ἀριθμὸς καὶ Πτώσις.

Τῷ Γένει, genre, καλεῖται masculin τὸ ἀρσενι-
κόν, féminin τὸ θηλυκόν, commun τὸ κοινόν.

Τῷ δ' Οὐδετέρῳ τὴν μὲν φωνὴν αὐξάνει, neutre
ἀποκαλῶντες, ἢ ἔχουσι δὲ ἢ τε ὑδέτερον, ἢ δὲ ὅλως ἐ-
πίκοινον ὄνομα.

Ἀριθμὸς δὲ nombre καλεῖται.

Δύω δ' ἔχουσι μόνους ἀριθμούς, Singulier, Ἐνικόν,
Pluriel, Πληθυντικόν. Καλῶσι δὲ καὶ Duel τὸν Δυϊκόν,
εἰ καὶ μὴ ὑφίσταμενον παρὰ Γάλλοις.

Πτώσις δὲ Cas ὀνομάζεται.

Εἰσὶ δ' αὐτοῖς πτώσεις ἕξ, αὗται Nominatif,
Ὀνομαστική, Génitif, Γενική, Datif, Δοτική, Accusa-
tif, Αἰτιατική, Vocatif, Κλητική, Ablatif, Ἀπλατί-
βα, ἣν ἂν ἔχουσιν οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ διὰ προθέσεως
τινας σημαίνουσι. Διὸ ποικίλεται διαφόροις πτώσεσι καὶ
προθέσεσιν, ἀναλογῶσα, ἥτοι τῇ Γενικῇ μετὰ προθέσε-
ως, ἢ τῇ Δοτικῇ.

Γινέον δ', ὅτι τὸ μὲν ὄνομα Πτώσις αὐξάνεται τοῖς
Γάλλοις, ἢ ἔχουσι δὲ τῷ πράγματι, ἢ τε τὰ ὀνόματα
Πτώσεις, ἢ δ' αἱ Μετοχαί, ἢ τε αἱ Ἀντωνυμίαι, τῇ δὲ
προθέσει τῶν Ἀρθρῶν διακρίνονται αἱ τῶν ὀνομάτων
καὶ τῶν λοιπῶν Πτώσεις· ἀλλοίωσιν γὰρ τὰυτα ἐπὶ τῷ
τέλει ὑδεμίαν πάσχειν κατὰ τὰς διαφορὰς Πτώσεις,
ὡς ἀφθίησεται.

Περὶ Ἀρθρῶν.

Εἰς τέσσαρα μέρη διαιρεῖται τὰ Ἀρθρα, ταῦτα·
Defini, Ὀριστικόν· Indefini, Ἀόριστον· Partitif, Μερиси-
κόν, καὶ εἰς τὸ Ἀριθμητικόν un, εἰς une, μία.

Γινέον ὅτι τὸ Ὀριστικόν Ἀρθρον ἐν τῷ ἐνικῷ τύπῳ
διαφέρει τὸ ἀρσενικόν τῷ θηλυκῷ, ἐν δὲ τοῖς πληθυντι-
κοῖς τὰυτὰ εἰσὶν.

Ἔτι γινέον ὅτι τὰ Ὀριστικὰ Ἀρθρα ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθ-
μῷ διαφέρουσιν, ὅταν τὸ ὄνομα, ὃ συμπλέκονται, ἀρχῇται
ἀπὸ συμφώνου ἢ ἀπὸ φωνήεντος, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς
τὰυτὰ εἰσὶ, ὡς περ κατωτέρῳ καθορᾶται ἐν τῇ κλίσει.

Ἀρθρα Ὀριστικὰ Ἀρσενικὰ.

	Ἐνικὰ	Πληθυντικά.
Nominatif. ὀνομασική.	le	les.
Genitif. γενική.	du	des.
Datif. δοτική.	au	aux.
Accusatif. αἰτιατική.	le	les.
Ablatif. ἀπλατίβα.	du	des.

Θηλυκὰ.

Nominatif. ὀνομασική.	la	les.
Genitif. γενική.	de la	des.

Κεν. Ε.	Datif.		
	δοτική.	à la	aux.
	Accusatif.		
	αἰτιατική.	la	les.
	Ablatif.		
	ἀπαιτίβα.	de la	des.

Ἀρθρα Οριστικά, κλινόμενα μετὰ Ἀρσενικῷ ὀνόματι, ἀρχομένα ἀπὸ συμφώνου.

	Ἑνικά.	Πληθυντικά.
Nom.	le livre	les livres.
Gen.	du livre	des livres.
Dat.	au livre	aux livres.
Ac.	le livre	les livres.
Voc.	ô livre	ô livres.
Abl.	du livre	des livres.

Ἀρθρα Οριστικά, κλινόμενα μετὰ Ἀρσενικῷ ὀνόματι, ἀρχομένα ἀπὸ φωνήεντος.

	Ἑνικά.	Πληθυντικά.
Nom.	l'ami	les amis.
Gen.	de l'ami	des amis.
Dat.	à l'ami	aux amis.

Ac.	l'ami	les amis.
Voc.	ô ami	ô ami.
Abl.	de l'ami	des amis.

Ἐν τῷ πληθυντικῷ τύπῳ ὅμοια εἰσι τοῖς κλινόμενοις μετὰ ὀνόματος ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένα.

Ἀρθρα Οριστικά, κλινόμενα μετὰ Θηλυκῷ ὀνόματι, ἀρχομένα ἀπὸ συμφώνου.

	Ἑνικά.	Πληθυντικά.
Nom.	la femme	les femmes.
Gen.	de la femme	des femmes.
Dat.	à la femme	aux femmes.
Ac.	la femme	les femmes.
Voc.	ô femme	ô femmes.
Abl.	de la femme	des femmes.

Ἀρθρα Οριστικά, κλινόμενα μετὰ Θηλυκῷ ὀνόματι, ἀρχομένα ἀπὸ φωνήεντος.

	Ἑνικῶς.	Πληθυντικῶς.
Nom.	l'ame	les ames.
Gen.	de l'ame	des ames.

Κεφ. Β'. Dat.	à l'ame	aux ames.
δοτ.		
Ac.	l'ame	les ames.
αίτ.		
Voc.	ô ame	ô ames.
κλ.		
Abl.	de l'ame	des ames.
ἀπλ.		

Εν τοῖς πληθυντικοῖς, ὡς ὁρᾷς, ἂν διαφέρῃσι τῶν κλινομένων μετὰ τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων.

Ὅτε ἂν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται τῆνομα, τὸ προτιθέμενον Ἀρθρον ἐκθλίβει δι' ἀποσρόφου τὸ τελικὸν φωνήεν, ὡς φανερὸν ἐγένετο. Ταῦτ' οὖν συμβαίνει καὶ ἀπὸ τῆς ἡ ἀρχομένης τῷ ὀνόματος, ὅταν μὴ ᾖ ἡ aspirée, ὡς δῆλον ἐπὶ τῷ παραδείγματι τῷδε

	Ἀρσενικά Ἑνικά.	Θηλυκά Ἑνικά.
Nom.		
ὄν.	l'homme	l'heure.
Gen.		
γεν.	de l'homme	de l'heure.
Dat.		
δοτ.	à l'homme	à l'heure.
Ac.		
αίτ.	l'homme	l'heure.
Voc.		
κλ.	ô homme	ô heure.
Abl.		
ἀπλ.	de l'homme	de l'heure.

Επὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν τύπων παντάπασιν ὁμοία τοῖς ἀνωτέρω εἶσιν. Οὐκέτι δὲ καὶ ἐφ' ὧν τὸ ἡ aspirée, ἦσαν προφερόμενόν ἐστιν ὡσαύτως ἔχει. Ἐπὶ γὰρ τέτων ἐκ ἐκθλίβεται τὸ φωνήεν τῷ Ἀρθρῳ, συμφώνῳ ἤδη λόγον ἔχοντος, ὡς εἰρητίζει, τῷ ἡ aspirée· οἶον

	Ἀρσενικά Ἑνικά.	Θηλυκά Ἑνικά.	Ἀρθρ. Η'.
Nom.			
ὄν.	le héros	la hâte.	
Gen.			
γεν.	du héros	de la hâte.	
Dat.			
δοτ.	au héros	à la hâte.	
Ac.			
αίτ.	le héros	la hâte.	
Voc.			
κλ.	ô héros	ô hâte.	
Abl.			
ἀπλ.	du héros	de la hâte.	

Τὰ δὲ πληθυντικά ὁμοία ἐστὶ τοῖς ἀνωτέρω.

Γινώσκοντες δ' ὅτι Ὑποτακτικὸν Ἀρθρον ἂν ἔχουσιν· ἂν αὐτοῖς Ὑποτακτικῷ ἐστὶ λόγον ἔχοντα, ἐν ταῖς Ἀναφορικαῖς κατατίθεται Ἀντωνυμίαις (1).

Τῷ Προτακτικῷ δὲ τέττα Ὅριστικῷ Ἀρθρῳ τὴν Γενικήν καὶ Δοτικήν οἱ ἀρχαιότεροι ἄλλως πῶς ἐσχημάτιζον, ὥτω de le prince καὶ le prince λέγοντες (2). Ὁμοίως

(1) Ἄλλ' ἔδ' οἱ Ἑλληνες ὑποτακτικὸν ἄρθρον ἔχουσι· τὸ δ' ὥτω καλλόμενον Ἀντωνυμία ἐστὶ. Τερψιδέας σελ. 142, καὶ Στοχασμῶν Ἀντοχεδίου Κοραΐ εἰς τὸν Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης σελ. κα'.

(2) Ἐκ τέτων δῆλον, ὅς τις ὁρίστικῷ ἄρθρῳ μόνον τὸ ἐπὶ ἀρσενικῷ καὶ ἐπὶ θηλυκῷ, καὶ ἡ κοινῶς ἐπὶ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων· τὸ δὲ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν· αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πτώσεων κυρίως προσηγορικαὶ εἰσι. Παραλαβόντες δὲ τὴν γραμματικὴν ἀπὸ τῶν Λατίνων καὶ Γραικῶν, ἔσκαψαν τὰς ὁρὰς, ὧν τὰς τύπας ἐπέκρινται. Τοιαύτη δὲ μέλιττα ἢ ἀβλατίττα, ἢ μηδὲ ὅλως κατὰ Λατίνης ἀβλατίττα αὐτοῖς τυχαίως ἔσκα, ἄλλ' αὐτίκως προ-

Κεφ. Β'. καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν de les princes, à les princes. Προϊόντος δὲ τῆ χρόνα, κρᾶσιν ποιήσαντες, μετέβαλον τὸ de le εἰς du, καὶ τὸ à le, εἰς au. καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ de les εἰς des, καὶ τὸ à les εἰς aux.

Τῆς ἀρχαιολογίας ταύτης ἱκνοῦσι σώζεται ἔτι ἐπὶ τῇ περιληπτικῇ ὀνόματος tout, toute, ὧν αἱ Γενικαὶ καὶ Δοτικαὶ σχηματίζονται διὰ τῆ de le, de la, à le, à la, de les, à les, διαλελυμένων ὄντων· οἷον de tout le monde, de toute la tête, à tout le monde, à toute la famille, de tous les peuples, à tous les peuples, de toutes les femmes, à toutes les femmes, de tous les hommes, à tous les hommes, de toutes les heures, à toutes les heures.

Καίτοι δὲ ἐπὶ τῶν οἰκοθεν ὠρισμένων πραγμάτων ἐκ τῆν ἀνάγκη, κατὰ Γάλλας φημί, χρήσασθαι τῷ Ὀριστικῷ Ἀρθρῷ, ὅμως ἐπ' ἐνίων προτιθέασιν αὐτό· οἷον le ciel, la terre, la mer, le soleil, la lune, l'Europe, l'Asie, la France, la Seine· καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Γ'.

Περὶ τῷ indéfini, εἴτ' ἔν Α' ὀρίσει Α' ρθρον.

Τὸ Α' ὀριζον Α' ρθρον ἔχει ἔτ' Ὀνομαστικὴν, ἢτ' Αἰτιατικὴν, ἢτε Πληθυντικὸν, ἢτε Θηλυκὸν τύπον· Κεφαλαϊῶται δὲ εἰς μόνα ταῦτα de καὶ à· οἷον ἡ Γενικὴ

Δοτικὴ πτῶσις, ὡς παντὶ τῷ ἐπιστάντι δῆλον. Γ' δὲ καὶ Γραμματικὴν Castille σελ. 17. Ὁ δὲ Port Rogal ἐν τῇ Εὐληνικῇ αὐτῇ Γραμματικῇ σελ. 474 ἕως 478. διηχρεῖται προσάψαι καὶ αὐτῇ τῇ Εὐληνικῇ γλώσσῃ τῆν πτῶσιν ταύτην, καίτοι μηδὲ ὀνόματος τυχεῖσαν Εὐληνικῇ. Ὁ Εὐλ.

καὶ Α' πλατίβα de, ἡ Δοτικὴ à, οἷς χρωῦνται καὶ ἐπὶ τῶν Α' ρθρ. Γ'. Ἀρσεικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Θηλυκῶν Ἑνικῶν τε καὶ Πληθυντικῶν ἀδιαφόρως.

Ἡ χρῆσις τῆς τῆ Α' ρθρῆ ἐστὶν ἐπὶ πάντων τῶν Κυρίων ὀνομάτων, ἐπὶ Θεῷ, ἐπ' Ἀγγέλοις, Ἀνθρώπων, Πόλεων, Μητρώων, καὶ ὅλως τῶν μὴ ἐχόντων πληθυντικῶν.

Ἔτι ἐπὶ ἀοριστολογίας κατὰ ποιότητα, ὡς ὅταν λέγωμεν πατρικὴ ἀγάπη, τῷ καθόλου πατρὸς ἀπλῶς, καὶ μὴ ὠρισμένως τῷ δαίμονος πατρὸς· πλήθος μαθητῶν, ἀμφισβητήσιμος ὕλη, καὶ Πέτρος, Ρώμη, Γαβριήλ. Φαμέν ἔν Γαλλίσι, une tendresse de père, une troupe d'écoliers, beaucoup de gloire, une matière à dispute, j'ai à cœur (1).

Κλίνεται δὲ τὸ Α' ὀριζον Α' ρθρον μετὰ τῶν ὀνομάτων ἔγω.

	Ἀρσεικά.	Θηλυκά.
Nom. ὄν.	Dieu	Rome.
Gen. γεν.	de Dieu	de Rome.
Dat. δοτ.	à Dieu	à Rome.
Ac. αἰτ.	Dieu	Rome.

(1) Πάντα τὰ παραδείγματα ταῦτα ἐνέχουσι τὸν λόγον τῆ προδεδειγμένης εἶναι τὰς τοιαύτας πλάγιαι· καὶ δὲ λέγομεν ἐν τῇ κοινῇ ἡμῶν Γλώσσῃ. Γ' δὲ ἀγάπην ἀπὸ πατέρα! Ὁμήγου ἀπὸ μαθητῶν! Μεγαλειότητα ἀπὸ δόξαν! Ὑπόθεσιν εἰς φιλονεικίαν! Περὶ Θεῷ διαλέγομαι. Πρὸς Θεὸν οἰκῶ, προσευχόμενος. Θεοῦ ἐν, ἢ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐρχεται ἡ ἀντιπόδοσις. Ἐκ τῆς Ρώμης ἀναχωρήσας, ἦλθον εἰς Νεάπολιν· Ὁ Εὐλ.

Αν. Η.	Voc.	ὁ Dieu	ὁ Rome.
	κλ.		
	Abl.	de Dieu	de Rome.
	ἀπλ.		

Ὅταν δὲ τῆνομα, ᾧ συμπλέκεται τὸ Ἀόριστον τῆτο Ἀρθρον, ἀρχηται ἀπὸ φωνήεντος, ἐκθλίβεται δι' ἀποστροφῆς τὸ τῆ ἄρθρου φωνήεν· οἷον Antoine d'Antoine, à Antoine, Antoine, ὁ Antoine d'Antoine· καὶ θηλυκῶς, Angélique d'Angélique, à Angélique, Angélique, ὁ Angélique d'Angélique. Ὡς αὐτως δὲ καὶ ἀρχηται ἀπὸ τῆ ἡ, μὴ προφερομένη· οἷον

	Ἀρσενικά.	Θηλυκά.
Nom.	Hercule	Helene.
ἀν.		
Gen.	d'Hercule	d'Helene.
γεν.		
Dat.	à Hercule	à Helene.
δοτ.		
Ac.	Hercule	Helene.
αἰτ.		
Voc.	ὁ Hercule	ὁ Helene.
κλ.		
Abl.	d'Hercule	d'Helene.
ἀπλ.		

Εἰ δὲ ἀπὸ προφερομένης ἡ ἀρχηται τῆνομα, τὸ Ἀρθρον ἐκ ἀποβάλλει τὸ τελικὸν φωνήεν, ὡς εἴρηται.

Ὅρίζεται δὲ τὸ Ἀόριστον τῆτο Ἀρθρον ὁ πολυμαθὴς Resteau ἑως. On l'a appelé article indéfini, parceque, quand il est joint aux noms communs, ces noms, n'étant pas considérés, que par la signification, sont toujours pris dans une étendue vague et indéterminée. Ταῦτα ὠνομάσθησαν ταῦτα Ἀόριστα Ἀρθρα,

διότι, ὅταν συναφθῶσι τοῖς κοινοῖς ὀνόμασι, τὰ ὀνόματα ταῦτα κατὰ μόνην τὴν σημασίαν θεωρούμενα, λαμβάνονται ἀορίσως καὶ συγκεχυμένως, καὶ ὡς εἶπεν ἀπροσδιορίσως. Λέγομεν οὖν σαφέστερον, ὅτι χρωῖνται τέτῳ ἐν ταῖς ἀοριστολογίαις, ὅταν θεωρῶσιτι καθόλου καὶ ἀσχετῶς· οἷον θεωροῦντες τὸν θεὸν ἀπλῶς λέγομεν. Il faut attendre de Dieu, παρὰ θεοῦ προσδοκᾶν δεῖ. Ὅταν δὲ ὀρισώμεθα αὐτὸν κατὰ τινὰ τῶν τῆ θείας προσεσῶν ποιότητων καὶ ἐνεργειῶν, τότε ἤδη τῷ ὀριστικῷ ἄρθρῳ χρωῖμεθα· οἷον Il faut attendre cela du Dieu des miséricordes, ἀπὸ τῆ Θεᾶ τῶν οἰκτιρμῶν, ταῦτόν εἶπεν τῆ οἰκτιρμονος. Ὀρίσάμεθα τοίνυν τὸ θεῖον ἐνταῦθα, κατὰ τὴν ποιότητα αὐτῆς τὴν τῆ οἰκτεῖρειν. Πολλῶν γὰρ τῷ θεῷ προσεσῶν ποιότητων, δικαιοσύνης, δυνάμεως, ἐκδικίσεως, ἐνταῦθα ἐθεωρήσαμεν αὐτὸν κατὰ μόνην τὴν μίαν ποιότητα τῆ ἐλπίδος. Ταῦτόν ἂν ἐστὶν εἶπεν καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν, ἀπροσδιορίσων γὰρ ὄντων, τῷ Ἀορίστῳ, ἤγαν indéfini Ἀρθρῷ χρωῖμεθα. Ὅταν δὲ ὀρίσασθαι θέλωμεν, τῷ ὀριστικῷ· φέρ' εἶπεν, Les quatre Saisons de l'année· les sept jours de la semaine· les cent Louis, que vous me devez· les doux Apôtres. Ἀπλῶς δὲ καὶ ἀπροσδιορίσως φαιμέν, c'est l'affaire de trois mois· cela Suffit a quatre hommes, τριῶν μηνῶν ἔργον ἐστὶν, ἀρκεῖ τέσσαρσιν ἀνθρώποις. Καὶ ὅλως ἐπὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ὅταν ἐκ τῶν πολλῶν συνωνύμων μέλλωμεν διορίσιν, καὶ ὡς εἶπεν ἀφορίζειν καὶ διασέλλειν τινὰ διάτινος ἰδιαζόντως αὐτῷ προσόντως, τιθέμεθα τὸ Ὀριστικόν· οἷον Le Brutus, qui conspira contre César, ἐκ τῶν πολλῶν Βρούτων, ὡς εἶπεν, ἀφωρισάμεθα τὸν διὰ τῆς ἀποσασίας γνωστὸν γεγνημένον. Ὁ αὐτὸς ἐστὶ λόγος καὶ ἐπὶ τῇ le Mercredi Saint.

Κεφ. Β΄.

Τίθεται δὲ τὸ indéfini τὰτ' Ἀρθρον πρὸ τῶν Ἀντωνυμιῶν τῶν πλείων (πλὴν τῆς, mien, tien, sien, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀντωνυμιῶν φανερόν γενήσεται) φημι δὲ τῶν Προσωπικῶν, τῶν Δεικτικῶν τε, καὶ Κτητικῶν· οἷον ce livre, de ce livre, à ce livre, mon cheval, de mon cheval, à mon cheval· πρὸ τῶν Ἀριθμητικῶν Ὀνομάτων quatre hommes, de quatre hommes, à quatre hommes· πρὸ τῶν Κτητικῶν Ὀνομάτων, tête d'homme, festin de Roi, table de marbre, pont de bois, ἀνθρώπινος κεφαλῇ, βασιλικὴ εὐωχία, λιθίνη τράπεζα, ξυλινὴ Γέφυρα.

Καὶ κατ' Ἑλληνικὰς δὲ, εἴ τις ἀναλύειν βούλοιο τὸ κτητικὸν εἰς κτητικὴν πτώσιν ἀνθρώπου κεφαλῇ ἐρεῖ, ἀλλ' ἢ τὰ ἀνθρώπου ὠρισμένως, καὶ ἐκ λίθου τράπεζα, καὶ ἐκ ξύλου γέφυρα, ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν λίθων ἢ τῶν ξύλων τῶνδε, ἢ τῶνδε ὠρισμένως. Λέγεται δ' ὁμοῦς la table de marbre, ὅταν ἔχοντες πολλὰς τραπέζας καὶ διαφόρους μίαν ἐκ τούτων, τὴν λιθίνην μέλλωμεν διασημαίνειν. Καὶ πάντα δὲ τὰ μετασυστατικά τῷ κανόνι ἔπονται τούτων· οἷον de cuir, de cuivre, d'argent, d'or, de cire, d'émeraudes, d'airain, de laine, de soie, de fer· Ὅλως δὲ ἡγεμένων ποσότητος σημαντικῶν Ὀνομάτων, ἢ Ἑπιρρημάτων, τὸ ἐπόμενον ὄνομα τὸ indéfini, εἰρ' οὖν τὸ Ἀόριστον λαμβάνει Ἀρθρον· οἷον beaucoup de gens, quantité de femmes, une troupe d'enfants, peu de choses, κ.τ.λ.· πολλοὶ ἄνθρωποι, πλῆθος γυναικῶν. Καὶ πάντα δὲ τὰ περιληπτικά, ὡς περ αἰσῶς, ὁρμαδὸς, κ.τ.λ., ἕτως ἔχει· οἷον un monceau de têtes, un amas de contes.

Ἐνταῦθα μὲν ἂν ἡ Ἀρθρα τεθεωρηται τὸ de, καὶ α· Εἰσι δὲ αὐτὰ δὴ ταῦτα καὶ Προθέσεις καὶ μόρια, ἡγουν

σύνδεσμοι προτιθέμενοι τῶν Ἀπερεμφάτων, ὡς περ ἐν Ἀρθρ. Δ'. τῷ οἰκείῳ ῥηθήσεται τόπω.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Δ'.

Περὶ τῶν Ἀρθρων, τῶν καλεσμένων Partitif, τῶν ἁλ-
λως καὶ indétermine λεγομένων.

Τὸ partitif σημαίνει μεριστικόν (Ἀντὶ τὰτα οἱ Ἑλλη-
νες χρωῖνται τῷ Ἀόριστῳ Ὀνόματι τις, τί) Οὐδὲν δ' ἄλ-
λο, εἰ μὴ ἡ Γενικὴ τῆς Ὀριστικῆς, καὶ ἡ Γενικὴ τῆς Ἀόρισ-
τῆς ἐστὶν ἐπὶ τε τῶν ἐνικῶν καὶ πληθυντικῶν· οἷον du, de, des, ἐπὶ τῶν Ἀρσενικῶν, καὶ de la, des ἐπὶ τῶν
Θηλυκῶν. Ὅταν δ' ἀπὸ φωνηεντος, ἢ ἀπὸ μὴ προφε-
ρομένου ἢ ἀρχηται τὸνομα, ἀντὶ τῆς du χρωῖνται τῷ de
le, καὶ ἀποσπρεφομένου τῆς e, de l'. Οἰοίως καὶ ἐπὶ τῆς θη-
λυκῆς de l', ἀποσπρεφομένου τῆς a τῆς de la. Ὡς τὰ σύμπα-
ντα partitif εἰσὶ πέντε du, de la, des, de l', de.

Ταῦτα τὰ Ἀρθρα προτίθενται τῶν Ὀνομαστικῶν καὶ
Αἰτιατικῶν πτώσεων τῶν ὀνομάτων, ἐξαίρεσιν, ἡγουν
μέρος σημαίνοντα, ὡς ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς παραδειγμάτων
δῆλον γίνεται. Des gens savants pensent comme moi,
τινὲς τῶν πεπαιδευμένων φρονέουσιν, ὡς περ ἐγώ· J'ai
acheté des livres, ἐπριάμην τινὰ βιβλία. Un beau
discours déplait souvent à des ignorants, πολλὰκις
ὁμιλία καλὴ ἀπαρέσκονται τινὲς ἀπαιδευτοί. Du bon vin
me fait plaisir, ἡδομαι καλῷ οἴνῳ. J'ai acheté de la
viande, ἐπριάμην κρέας (εἰρ' ἂν μέρος κρέατος). J'ai
bu de l'eau, ἔπιον ὕδατος. J'ai employé mon argent à
de la marchandise, ἐχρησάμην τοῖς ἐμοῖς χρήμασιν εἰς
ἐμπορίαν. Ἐν τέτοις ἂν τοῖς παραδείγμασι, τὰ ὀνόμα-
τα savants, livres, ignorants, οὐ σημαίνουσι γενι-

Καθ. Β'. κῶς πάντας τὰς ἀπαιδεύτας, καὶ πάντας τὰς πεπαιδευ-
 μένας, καὶ πάσας τὰς βίβλους, ἀλλὰ τινὰς αὐτῶν, μέρος
 ἐκείνων. Ὡσαύτως καὶ τὰ ὀνόματα, vin, viande, eau,
 καὶ marchandises, ἢ σημαίνουσιν ὁλότητα πάντων τῶν
 οἶνων, κρεῶν, ὑδάτων, καὶ ἐμποριῶν, ἀλλὰ ποσότητα
 τινὰ, μέροςτι αὐτῶν. Ὁν τρόπον καὶ Ἑλληνισί, πίνω ὕ-
 δατος, ἢ γενική μέρος ὕδατος διασημαίνεται.

Καὶ περὶ μὲν τῆς δυνάμεως τέτα τῷ Ἀρθρῷ ἱκανῶς
 εἰρησθαι δοκεῖ. Ἐπειδὴ δὲ τέτων τὰ μὲν ἐκ τῆς Γενι-
 κῆς τῷ défini Ὀρισικῷ, τὸ δὲ ἐκ τῆς Γενικῆς τῷ indé-
 fini Ἀόριστῳ πηγάζει, ἑτέρα ἔστιν ἑκατέρω θεωρία καὶ χρη-
 σις· ἥπερ διαίτην ἔκ ἀπεικός, ἀρχαμένους ἀπὸ τῆς Γενι-
 κῆς τῷ défini, δηλαδή τῷ du, de, de la, de l', des.

Ταῦτα μὲν ἔν τὰ τέσσαρα εἰσὶν ὀνομαστικά, ἢ αἰ-
 τιατικά· οἷον du pain, de la viande, de l'esprit, de l'
 eau, des honneurs. Ἡ δὲ Γενική καὶ Ἀπλατίβα αὐτῶν,
 ποιεῖ de μόνον, ὁμοίως τῇ Γενικῇ καὶ Ἀπλατίβα τῷ indé-
 fini Ἀόριστῳ. Τὴν δὲ Δοτικὴν ποιῶσι προσιθέμεντες τὸ ἃ
 μόριον, σημεῖον ὅν τῆς δοτικῆς· οἷον à du pain, à de
 la viande, à de l'eau, à de l'esprit, à des honneurs.
 Φανερόν ἔν τῶν εἰρημένων, ὅτι ἡ τέτα Ὀνομαστική καὶ
 Αἰτιατική ταυτίζονται· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Γενική ταυτίζε-
 ται τῇ Ἀπλατίβα. Διὸ καὶ εὐκατανοητότερον εἶναι δο-
 κεῖ, εἴτις ἔτω κλίνει.

	Ἀρσενικά.	
Ὀνομ. καὶ Αἰτιατ.	Ἐνικά.	Πληθυντικά.
Nom. et Accus.	du pain	des pains.
Γενικ. καὶ Ἀπλ.	de pain	de pains.
Génit. et Abl.		
Δοτική.		
Datif.	à du pain	à des pains.

	Θηλυκά ἑνικά.	Θηλυκά πληθυντικά. Ἀρσ. Δ.
Ὀνομ. καὶ Αἰτ.	de la viande	des viandes.
Nom. et Acc.		
Γενικ. καὶ Ἀπλ.	de viande	de viandes.
Génit. et Abl.		
Δοτική.	à de la viande	à des viandes.
Datif.		

Τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα Ἀρσενικά.

	Ἐνικά.	Πληθυντικά.
Ὀνομ. καὶ Αἰτ.	de l'esprit	des esprits.
Nom. et Acc.		
Γενικ. καὶ Ἀπλ.	d'esprit	d'esprits.
Génit. et Abl.		
Δοτική.	à de l'esprit	à des esprits.
Datif.		

Τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα Θηλυκά.

	Ἐνικά.	Πληθυντικά.
Ὀνομ. καὶ Αἰτ.	de l'eau	des eaux.
Nom. et Acc.		
Γενικ. καὶ Ἀπλ.	d'eau	d'eaux.
Génit. et Abl.		
Δοτική.	à de l'eau	à des eaux.
Datif.		

Τὰ ἀπὸ μὴ προφερομένης ἢ ἀρχόμενα Ἀρσενικά.

	Ἐνικά.	Πληθυντικά.
Ὀνομ. καὶ Αἰτ.	de l'honneur	des honneurs.
Nom. et Acc.		
Γενικ. καὶ Ἀπλ.	d'honneur	d'honneurs.
Génit. et Abl.		
Δοτική.	à de l'honneur	à des honneurs.
Datif.		

Κεφ. Β΄.

Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ τὰ ἀπὸ τῆ μὴ προφερομένης ἢ ἀρχόμενα ὀηλυκά.

Τὸ δὲ ἀπὸ τῆς Γενικῆς τῆ indéfini, εἴτ' ἔν τῇ Ἀορίσῃ λαμβανόμενον partitif Ἀρθρον, εἶσι τὸ de. Τὰ τε το Ἀρσενικὸν καὶ ὀηλυκὸν, Ἐνικὸν τε καὶ Πληθυντικὸν κατὰ πάσας τὰς πτώσεις ἄδὲν μεταβάλλει, ἀλλ' αἰεὶ τὸ αὐτὸ διαμένει, ὡς ἐκ τῆ παραδείγματος ὁλῶν γίνεται.

Ἀρσενικά.

	Ἐνικά.	Πληθυντικά.
Ὄνομ. καὶ Αἰρ. Nom. et Acc.	de bon pain	de bons pains.
Γενικ. καὶ Ἀπλ. Génit. et Abl.	de bon pain	de bons pains.
Δοτικῇ. Datif.	à de bon pain	à de bons pains.

ὀηλυκά.

	Ἐνικά.	Πληθυντικά.
Ὄνομ. καὶ Αἰρ. Nom. et Acc.	de bonne viande	de bonnes viandes.
Γενικ. καὶ Ἀπλ. Génit. et Abl.	de bonne viande	de bonnes viandes.
Δοτικῇ. Datif.	à de bonne viande	à de bonnes viandes.

Ὅταν δὲ τὸ ἐπαγόμενον ὄνομα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχῇται, ἢ ἀπὸ ἢ μὴ προφερομένης, ἀποβάλλει τὸ e δι' ἀποσρόφου.

Τίτι ἔν διαφέρει τὸ ἀπὸ τῆς Γενικῆς τῇ Ἀορίσῃ εἰλημμένον τῇ ἀπὸ τῆς Γενικῆς τῇ Ὀριστικῇ; ἢ ὅτι τὸ μὲν ἀπὸ τῇ Ὀριστικῇ Ἀρθρῷ ἔχον τὴν ἀρχὴν, συνάπτεται τῷ Οὐσιαστικῷ ὀνόματι, ἡγούμενον τῇ Ἐπίθετῃ· οἷον du pain blanc, de la viande excellente, ἢ συνάπτεται Οὐσιαστικῷ, ὁλῶς ἔκ ἔχοντι ἐπίθετον, Ἐπὶ δὲ τῇ ἀπὸ

τῇ Ἀορίσῃ Ἀρθρῷ πηγάζοντος πᾶν τὸναντίον συμβαίνει, ἡγεῖται γὰρ τὸ Ἐπίθετον, τὸ δ' Οὐσιαστικὸν ἐπάγεται· οἷον de bon pain, d' excellente viande· Φανερόν οὖν ὅτι πάντα τὰ Γένη καὶ πάντες οἱ Ἀριθμοὶ, καὶ αἱ Πτώσεις πᾶσαι, πλην τῆς Δοτικῆς, προσλαμβάνουσιν τὸ à, ταυτίζονται καὶ ἄδὲν διαφέρουσι.

Ἐπὶ δέ τις κανὼν, ὅτι εἴαν ἢ τό τε ἡγούμενον καὶ τὸ ἐπόμενον Ἐνικά, ἡγεῖται δὲ τὸ Ἐπίθετον, τὸ Ἀρθρον, ὡς ἐπὶ τὰ ποικίλα, δεῖ εἶναι τὸ ἐκ τῆς Γενικῆς τῇ Ἀορίσῃ εἰλημμένον, partitif· ὅταν δ' ὡς Πληθυντικά ἀμφοτέρω, καὶ ἡγεῖται τὸ Ἐπίθετον, τὸτ' ἐξ ἀνάγκης ἤδη τῷ τῷ Ἀρθρῷ αἰεὶ χρώμεθα· οἷον Les personnes destinées à de grands emplois doivent se préparer à de facheuses disgraces, καὶ un discours n'est beau, qu' autant qu'il contient de solides raisonnements, et de nobles expressions. Οὕτω μὲν ἔχει ὁ Κανὼν. Ὅταν δ' ὁμοῦ περιφραστικὸς ἢ ὁ λόγος, ὡς τὸ Οὐσιαστικὸν καὶ Ἐπίθετον ὁμοῦ, μεταφραστικώτερον, ὡς εἰπεῖν, ἄλλο τι σημαίνει, τότε ὡς ἐν τῇ Οὐσιαστικῇ ἀμφοῖν λαμβανόμενα, ἀπαιτῶσι τὸ partitif Ἀρθρον, τὸ ἐκ τῆς Γενικῆς τῇ défini παραγόμενον· οἷον Cet homme a des belles lettres, il voit des beaux esprits, des grands Seigneurs. Ἐν ταύταις ἔν ταῖς φράσεσι τὸ belles lettres σημαίνει Ἐπισήμας περιφραστικῶς, τὸ beaux esprits Παιδευμένους, καὶ τὸ grands seigneurs Μεγιστάνους.

Ταῦτ' ἄρα τὰ τοιαῦτα Ἀρθρα, ἐπειδὴ ἀπροσδιόριστον μέρος σημαίνουσι, partitif καὶ indéterminés ἐκλήθησαν· διὰ τῇ partitif μὲν τὸ μεριστικόν, διὰ δὲ τῇ indéterminé τὸ ἀπροσδιόριστον δηλῶντα. Οὐκ ἄνευ δὲ λόγου καὶ τὸ κατὰ Γενικὴν πτῶσιν εἶναι ταῦτα τὰ Ἀρθρα. Τέλει

Κεφ. Ε'. νοείται γὰρ τὸ μέρος, τῆς μέρους οὖν, μέρος βλῶν, μέρος κρέατος, τινὰς τῶν σπυδαίων, διαίρετικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ Ε'.

Περὶ τῆ un καὶ une Ἀρθρου.

Χρῶνται τῷ Ἀριθμητικῷ Ὄνόματι un καὶ une ἀντὶ Ἀρθρων, ὅταν περὶ τῶν καθόλου ἢ λόγος· οἷον un Roi doit être le père de ses Sujets, πατέρα τῶ ὑπηκόου εἶναι δεῖ τὸν Βασιλέα· ἐνταῦθα τοίνυν περὶ τῆ καθόλου Βασιλείας βεβηλωμένα λέγειν, ἅπλῃ ἢ περὶ τοῦ δεινός ἢ δεινός μερικῶς. Ὡσαύτως un Sujets doit obéir à son prince, πείθεσθαι τῷ ἄρχοντι δεῖ τὸν ἀρχόμενον, περὶ τῆ καθόλου Ὑπηκόου αἰνιττόμεθα. Ἐπεὶ δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τῆ τις ἀορίστως λαμβάνεται· οἷον un homme m'a insulté, ἀνθρωπότης ὑβρίσεν εἰς ἐμὴν. Ὅταν γὰρ μὴ βεβηλωμένα διαίτην καὶ ἐξονομαζειν τινα, ἀπροσδιορίστως, ἀνθρωπότης λέγομεν, κατὰ τὸν τῆ Ὀνόματι Κύκλωπα. Οὐ μὲν γὰρ ἀλλ', ἢ τὸ indefinite Ἀρθρον ἐστὶ τῆτο τὸ un. Διὸ καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τύποις (ἐπειδὴ ἡ ἐνότης ἀνεπίδεκτος πληθυντικῆς), τὸ partitif Ἀρθρον προσλαμβάνουσιν ἐκ τῆ indefinite, ὡς εἴρηται, παραγόμενον. Ἐχει δὲ ἄτως.

Ἐνικῶς.

Ἀρσενικά. Θηλυκά.

Nom. et Acc.	un homme	une femme.
Ὄνομ. καὶ Αἰτ.		
Gen. et Abl.	d'un homme	d'une femme.
Γεν. καὶ Ἀπλ.		
Datif.	à un homme	à une femme.
Δοτικῇ.		

Πληθυντικῶς.

Λεξ. Γ'.

Ἐν ἀμφοῖν.

Nom. et Acc. des hommes, des femmes.

Ὄνομ. καὶ Αἰτ.

Gen. et Abl. d'hommes, de femmes.

Γεν. καὶ Ἀπλ.

Datif. à des hommes, à des femmes.

Δοτικῇ.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν Ἀρθρων ἄλλως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Περὶ Ὄνόματος, des Nomes. Διαίρεσις τῶ ὀνομάτων· Περὶ Οὐσιαστικῶν.

Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν εἰσὶν Οὐσιαστικά, Substantifs, τὰ δὲ Ἐπίθετα, Adjectifs.

Τὸ Οὐσιαστικὸν Ὄνομα ὑποδιαίρεσιν οἱ Γάλλοι τριχῇ· οἷον.

Α'. Εἰς Généraux, ἤγαν Γενικά (ἅπερ καὶ Communs καὶ appellatifs καλεῖται· τῆς Κοινὰ καὶ Προσηγορικὰ)· οἷον ange, ἄγγελος, homme, ἄνθρωπος, cheval, ἵππος.

Β'. Εἰς Collectifs, εἴτ' ἂν Περιεκτικά, ἢ Περιληπτικά (κατὰ δὲ λέξιν Συλλεκτικά)· οἷον forêt, δρυμός, peuple, λαός, armée, στρατιά.

Υπὸ τῇ τῇ εἶδει τῶν ὀνομάτων τίθενται καὶ τὰ ὀνόματα multitude, πληθὺς, infinité, ἀπείρητα, nom-

Κεφ. Γ'. bre, ἀριθμός, quantité, ποσότης, troupe, πλῆθος ἢ ἀγέλη ἢ στρατός, la plupart, τὸ πλεῖστον.

Γ'. Εἰς Propries, ἤσαν Κύρια, ἐν οἷς συνυποτίθενται, καὶ τὰ Τοπικά, Πόλεων, Ποταμῶν, καὶ Ὁρέων ὀνόματα.

Εἴ τι δὲ ὑπάγονται εἰς τὰ Οὐσιαστικά καὶ τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν Οὐσιαστικά λεγόμενα, Substantifs abstraits. τὰ ἀφηρημένα δηλονότι τῆς ὕλης· οἷον vertu, ἀρετὴ, valeur, ἀνδρεία, pénétration, ἀγχίνοια, vanité, κενοδοξία.

Περὶ Ἐπιθέτων, Adjectifs. (*)

Τῶν Ἐπιθέτων ἵνα λαμβάνονται, ὡς Οὐσιαστικά παρὰ τοῖς Γάλλοις, ὡς ὅταν λέγωμεν, Irriter la Colère de Dieu. La Communion indigne est un sacrilège. La politique ne s'accorde point avec la sincérité. Τὰ ὀνόματα Colère, sacrilège, politique, κυρίως ἐπιθετὰ εἰσι. ταῖσι θυμῶδης, Γερόσυλος, Πολιτικός· ἐνταῦθα γεμῆν λαμβάνονται ἀντὶ τοῦ θυμοῦ, Γεροσύλια, τὰ Πολιτικά.

Εἴ τι χρωῖνται τοῖς Ἐπιθέτοις ἀντὶ τῶν κατὰ ἀφαίρεσιν Οὐσιαστικῶν, ὡς τὸ Rien n'est beau que le vrai. Le faux d'un principe. Le sublime d'un discours. Τὰ ὀνόματα vrai, faux sublime, Ἐπίθετα κυρίως ὄντα· ἐνταῦθα λαμβάνονται ἀντὶ τῶν κατὰ ἀφαίρεσιν Οὐσιαστικῶν, τατέσιν ἡ ἀλήθεια, τὸ ψεῦδος, τὸ ὕψος· τὸτο δ' ἐνίοτε συμβαίνει καὶ ἐξ ἀνάγκης, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταῦτα Οὐσιαστικά ἀκριβῶς ἐκφαστορικά τῆς ἐννοίας· δια-

(*) Τὸ adjectif ἀπὸ τοῦ Ἀπτικῆς adiectus, ὅπερ σημαίνει προσηυμένον, ἐπιτεθειμένον, εἴτ' ἐν ἐπίθετον.

φέρει γὰρ λέγειν le fort de la mêlée τῇ la force de la mêlée· καὶ τὸ faire son possible, τῇ faire sa possibilité.

Εἴ τι δ' εἰδῆσαι λέγειν, préférer l'utile à l'agréable· ἀλλὰ τὸτο θεραπεύεται ἐννοούμενα τὰ chose· ἤσαν préférer l'utile chose, à l'agréable chose, προκρίνειν τὸ ὠφέλιμον τῇ ἡδέος.

Εἴ τι τὰ ὀνόματα ταῦτα οὐσιαστικῶς ἐκλαμβάνονται, Ἐπίθετα κατὰ τὸν Resteau δοκῶντα. Roi, Reine, fils, fille, époux, épouse, père, mère, Magistrat, philosophe, peintre, soldat.

Διαιρέσις τῶν Ἐπιθέτων ὀνομάτων.

Περὶ εἰδῶν τῶν ὀνομάτων, καίτοι ἑτέρα λόγον ποιοῦνται οἱ Γραμματικοί, ὅμως εἴσι παρὰ τῇ Γαλλικῇ, ὅσα τῇ Ἑλληνίδι, εἴτις ἐπισησαι βάλοιτο.

Περὶ μὲν ἂν τῶν Ἀριθμητικῶν ἰδίᾳ ρηθῇσεται.

Τὰ δὲ Περιληπτικά, καὶ τὰ Ἀόριστα, καὶ τὰ Ἐπιμεριζόμενα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν ταῖς καταχρηστικαῖς λεγομέναις Ἀντωνυμίαις ἐγκατατάττουσιν, ὡς ὁφθῇσεται.

Εἴχασι δὲ καὶ Κρητικά Possessifs, ὧν τύποι διάφοροι· οἷον if purgatif, καθαρτικόν, actif, ἐνεργητικόν, craintif, δειλόν· ὧν ὁ θηλυκὸς τύπος εἰς ἵνα· purgative, active, craintive.

Οἷρε· οἷον Expiatoire, ἀγνιστικόν, purgatoire, καθαρτήριο.

Αἷ· οἷον brutal, κτηνώδης, usage oriental, ἔθος ἀνατολικόν, pseud conjugal, δεσμός συζευκτικὸς, préjugé national, πρόληψις ἐθνική· οὗ θηλυκὸν εἰς ἵνα· οἷον révolution générale, μεταβολὴ γενική, chambre imperiale, Βασιλικὸς κοιτῶν, circonstances locales, περιστάσεις τοπικαί.

Κεφ. Γ.

Aire· οἶον volontaire, ἐκείσιος, salutaire, σωτήριος, meurtre involontaire, ἀκείσιος φόνος.

En (ἀνὰγνωθι εν)· accent Parisien, ἀπαγγελία Παρισιανή, ἢ Θηλυκόν, came· mode Italienne, ἔθος Ἰταλικόν.

Ain· οἶον Republicain, Δημοκρατικός, Romain, Ρωμαϊκός· ἢ Θηλυκόν ane· Eglise, Anglicanne, Gallicane, Εκκλησία, Ἀγγλική, Γαλική.

Ἔτερον Θηλυκόν aine· les annales Romaines, χρονικά Ρωμαϊκά.

Γέρον δ' ὅτι πάντα τὰ ἀπὸ τῶν εἰς que ληγόντων Οὐσιαστικῶν Θηλυκῶν Ονομάτων παραγόμενα Κτητικὰ εἰς cain καταλήγουσιν· οἶον Afrique, Africain, Améri- que, Américain, République, Republicain.

Que (κοινὸν τῷ γένει)· οἶον fierte ἢ fuste Asia- tique· ὑπερηφανία, τύφος ἢ ἐπιδεικνύς Ἀσιατικὴ, dis- cours pathétique, ὁμιλία παθητικὴ (κινῶσα πάθος, λύ- πη), Cours Périodique, ροῦς περιοδικός (αἱ καθάρ- σεις) machine aérostatique, μηχανὴ ἀεροστατική.

Λαμβάνουσι δέ τινα καὶ ἀπὸ τῶν Λατινικῶν· οἶον ordre équestre, τάγμα Ἱππικόν· εὐραζεῖται δ' ἰσως καὶ ἕτερα τοιαῦτα.

Οὐκ ἐκ παντὸς δ' Ονόματος παραγάγειεν ἂν κτη- τικόν. Διό, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τῇ Γενικῇ κτητικῇ χρῶνται τῶν ὀνομάτων.

Εἰς ἐνίων δὲ καὶ διαφορεῖται· οἶον le parti papal, καὶ le parti du pape, Παπικὴ Φατρία, ἢ ἡ Φατρία, τὸ εὐσημε τὰ Πάπα· l'autorité Romaine, καὶ l'autorité de Rome, Ρωμαϊκὸν κράτος, ἢ τὸ κράτος ἡ δύναμις τῆς Ρώμης· l'industrie française, καὶ l'industrie

des françois, Γαλικὴ ἐπιδειξιότες, ἢ ἡ ἐπιδειξιότης τῶν Ἀρσεν. Α'. Γάλλων, καὶ τὰ ὅμοια.

Πατρωνυμικά δὲ, noms de parenté καλούμενα ἔ- χουσι, ἐρανιζόμενοι αὐτὰ ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν. Ἰδία δ' ἔχ' εὐρομεν· οἶον Héraclides, Cypsellides, Baccinides, καὶ τὰ ὅμοια.

Μετασσιαστικά συμπίπτοντα τοῖς εἰς ὠδης ἑλλη- νοῖς· ὧν τύπος εἰς εὐκ μὲν ἀρσενικῶς· οἶον affreux, φρικώδης, nerveux, νευρώδης, gracieux, χαρίεις· εἰς εὐσε δὲ θηλυκῶς, affreuse, nerveuse, gracieu- se· vie Scandaleuse, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ δὲ ὕλης μετοχῆς σημαντικά Μετασσιαστικά ἔχ- ἔχουσι, ποιῶσι δὲ τὰυτα διὰ τῷ indéfini εἰς ἂν Ἀόριστα Ἀρσεν, κατὰ γενικὴν πτώσιν ἐννοούμενα· οἶον maison de bois, ξύλινος οἶκος, table de pierre, λίθινος τράπε- ζα, vase d'argent, σκεῦος ἀργυρῶν, montre d'or, χρυ- σῆν ὥρολόγιον· Chandellier de Crystale, κρυστάλλινος λύχνος.

Τῶν Ὑποκοριστικῶν, nom Diminutifs καλουμένων, τὰ πλεῖστα παραφράσαι διὰ τῷ petit· οἶον petit-bouf- fon, βώμαξ, petite Caverne, σπηλυγξ.

Εὐρηγται δ' ὁμως καὶ δύο τύποι αὐτῶν, ὁ μὲν τῶν ἀρσενικῶν et· οἶον livret, βιβλίδριον, barilet, πιθάκ- νη, μικρὸς πίθος, billet, γραμματίον, ὅπερ καὶ ὀφλήμα- τος ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον σημαίνει. Ἰσως δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῷ Λατινικῷ libelle ὑποκοριστικῶς ἔχει τὸν.

Ὁ δὲ τῶν θηλυκῶν ette· οἶον pierrete, λίθαξ, amourette, ἐρωτὶς, villette, πολίχνη, mainotte, χειρίδιον.

Αἰζητικὰ, noms augmentatifs, ἀπερ διὰ τῷ Grand ἐκφράζουσιν· οἶον Grand mangeur γνάθων, Λάβραξ κ.τ.λ.

Ανθ. Γ'

Εἴχουσι δ' ὁμῶς καὶ διὰ τύπους Ἀρσενικῶν richard πλάτων, πλάταξ, fanfaron, θράσων.

Παράνομα, Dénominatifs, ὧν τύποι πολλοί, ἀρσενικοί τε καὶ θηλυκοί· οἷον salut, salutaire, cheval, chevalier· doctrine, docteur· promptitude, prompt καὶ prompte, θηλυκῶς, méchanceté, méchant καὶ méchantte, θηλυκῶς, εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα συγγρά.

Ῥηματικά, verbeaux, ὧν τύποι πολλοί.

Τάτων τὰ μὲν εἰσὶν Οὐσιαστικά· οἷον

Eis ure, rupture, ἀπὸ τῆ rompre.

Ion· émotion ἀπὸ τῆ émonvoir.

Ence, sciences ἀπὸ τῆ Scire τῆς δευτέρας συζυγίας ἀρχαία ῥήματος, ἀρχήσθ ἤδη.

Τὰ δὲ Ἐπίθετα, ὧν τὰ πολλὰ, τύπον μὲν Ἐνεργητικῶν Μετοχῶν ἔχουσιν εἰς ant λήγοντα ἀρσενικῶς· οἷον éblouissant, ἀμαυρωτικός, révoltant, ἀπατροπιαστικός, séduisant, πλανητικός, tempant, ἑμπυστικός, brillant, λαμπρός, εἰς ante δὲ θηλυκῶς· οἷον éblouissante, révoltante, κ.τ.λ. Ὅτι δ' ὀνόματα, ἀλλ' ἢ Μετοχαὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν τῷ περὶ συμφωνίας τῶν Μετοχῶν μετὰ τῶν Οὐσιαστικῶν ὀνομάτων διακρίνεται εἰς πλάτος. Παράγονται δὲ τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῶν Ῥημάτων, éblouir, révolter, séduir, tempir, briller.

Εἴτι εἰς ant, intelligent· καὶ ente θηλυκῶς intelligente, ἀπὸ τῆ Λατινικῆ intelligere.

Εἴτι εἰς eur, possesseur, vendeur, sauveur, ἀπὸ τῆ posséder, vendre, sauver.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι τύποι, ὧς ἀναγιγνώσκων εὐρήσεις.

Περὶ δὲ τῶν Συγκριτικῶν καὶ Τυπευτικῶν ὀνομάτων, Comparatifs καὶ Superlatifs καλεσμένων, καὶ τῆ σχηματισμῶ αὐτῶν, ἐφεξῆς ἐράμεν διὰ μακροτέρων ἐν τοῖς

ιδίοις Ἀρθροῖς, ὡς συνεκτεράς καὶ ἀναγκαιοτέρας τῆς Ἀρθρ. Β. χρήσεως αὐτῶν ἔσης.

Τάτο δ' εἰδέναι δεῖ, ὡς ἡδὲν ὄνομα παρὰ τοῖς Γάλλοις ἔχει κλίσιν, ἥγαν διαφορὰν κατὰ λήξιν· πῶς γάρ, εἴγε Πτώσεις ἔκ ἔχουσιν, ὡς εἴρηται, ἐκ δὲ τῶν Ἀρθρων, ἔσιν ὅπε, διακρίνονται αὐτοῖς αἱ Πτώσεις, ὡς ὁφθῆσεται.

ΑΡΘΡΟΝ Β.

Περὶ τῶν Ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.
des Noms de Nombre.

Τῶν δ' Ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν Οὐσιαστικά, τὰ δ' Ἐπίθετα.

Διακρίνεται δὲ τὰ αὐτὰ εἰς Πρωτότυπα καὶ Παράγωγα.

Καὶ Πρωτότυπα μὲν εἰσὶ τὰ Ἀπολελυμένα, ἀπλῶς ἀριθμῶν ὀνόματα, ἅπερ noms de nombre absolus ἢ Cardinaux καλεῖνται, οὐσιαστικά ὄντα.

Παράγωγα δὲ τὰ ἀπὸ τούτων παραγόμενα Τακτικά, ἅτινα ordinaux καλεῖνται· ἔσι δὲ πάντα Ἐπίθετα.

Τὰ μὲν ἔν Ἀπολελυμένα Ἀριθμητικά, ἥτοι ἀριθμῶν ὀνόματα, εἰσὶ ταῦτα, un καὶ ἐπὶ θηλυκῶ une, deux, trois, quatre, cinq, six, sept, huit, neuf, dix, onze, douze, treize, quatorze, quinze, seize, dix-sept, dix-huit, dix-neuf, vingt, trente, quarante, cinquante, soixante, soixante-et-dix, quatre-vingts, quatre-vingt-dix· cent, deux-cents, trois-cents, quatre-cents, καὶ καθεξῆς· Mille, deux Mille, κ.τ.λ. million, deux millions, κ.τ.λ. milliar, deux milliards, καὶ καθεξῆς.

Καθ. Γ'. Κανόνες περὶ τῶν τῷ Ὄρισμένη ποσὶ ἀνωτέρω σημειωθέντων ὀνομάτων.

Noms de Nombre Cardinaux.

Α'. Ἰστέον ὅτι τὸ p τῷ sept (ἐπτὰ) παντάπασιν ἂν προφέρεται.

Β'. Τὸ x τελικὸν ὃν τῷ deux (δύω), six (ἑξ), dix (δέκα), καὶ ἐν μέσῳ τῷ soixante (ἑξήκοντα) προφέρεται, τῶν πρώτων μὲν τριῶν ὡς ζ, ἐπομένῃ φωνήεντος, συμφώνῃ, δὲ ἁδαμῶς. Τὸ ἐν μέσῳ δὲ τῷ soixante, ὡς σ προφέρεται, ὥσπερ εἴρηται ἐν τῷ περὶ τῷ x κανόνι.

Γ'. Περὶ τῷ huit (ὀκτώ) εἴρηται ἡμῖν ἐν τῷ περὶ τῷ h κανόνι γ', ὅπως ποτε ἔχει· λέγωμεν δὲ καὶ ταῦτα, ὅτι εἰ καὶ τὸ h ἂν προφέρεται· ὁμῶς τὸ συναπτόμενον αὐτῷ, καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῆς Ὀριστικὸν Ἀρθρον ἐκ ἀποβάλλει δι' ἀποστροφῆς τὸ τελικὸν φωνήεν· οἷον le huit, du huit, ἀλλ' ἐπὶ huit καὶ d' huit, ἐδέ de huit, διὰ τῷ Ἀρίσῃ Ἀρθρῷ. Ὡσαύτως le huitième, du huitième, la huitième, de la huitième, la huitaine, καὶ les huit, dans huit, μὴ προφερομένη τῷ τελικῷ s τῷ les καὶ dans.

Δ'. Τῷ neuf τὸ τελικὸν f ἂν προφέρεται, ἐπομένῃ συμφώνῃ, φωνήεντος δὲ, ὡς β' προφέρεται, neuf mois, ἐννέα μῆνες, neuf ans, ἐννέα ἔτη· ἀνάγνωθι, νὲ μοά, νὲβ ἄν.

Ε'. Τὸ onze, εἰ καὶ μὴ ἔχει πρὸ ἑαυτῆς h aspirée, ὁμῶς, ὡς εἰ ἀπὸ συμφώνῃς ἤρχετο τὸ ὄνομα, ἔτε τὰ Ἀρθρα ἀποβάλλει δι' ἀποστροφῆς τὸ τελικὸν φωνήεν, ἔτε τὸ ληκτικὸν σύμφωνον τῆς ἡγουμένης λέξεως ἀναγινώσκεται. Ἐπεί οὖν ἂν καὶ γραπτέον ἦτο le onze du mois, la onzième année, au onzième siècle, ver les onze heu-

tes, Louis onze. Τὸ s τῷ Louis καὶ τῷ les ἂν προφέρεται. Τάτο μὲν ἔν τῷ ἡγίῃ, καὶ μάλιστα ὅταν περὶ ἐποχῆς χρόνου, καὶ ἐκδόσεως πρόκειται λόγος. Τινὲς δὲ ἀδιαφορώτερον, l' onze du mois, à l' onzième page, γράφουσι καὶ λέγουσι.

ς'. Ἀπὸ τῶν δέκα μέχρι τῶν ἑπτακαίδεκα ἐν συνθέσει ἔχουσι τῆς Ἀριθμῆς· οἷον onze, ἑνδεκα, douze, δώδεκα, treize, τρισκαίδεκα, quatorze, τεσσαρακαίδεκα, quinze, πεντακαίδεκα, seize, ἑκκαίδεκα· ὁποῦ δὲ τάτα μέχρι τῶν εἰκοσιν ἐν συντάξει προτιθέντες τὰ δέκα, dix-sept, δέκα ἐπτὰ, dix-huit, δέκα ὀκτώ, dix-neuf, δέκα ἐννέα.

Ζ'. Μετὰ τὸν ἑξηκασὸν ἀριθμὸν ἂν ποιῶσι κατὰ τὸν τύπον τῷ Soixante, Septante. Ἀχρησον τάτα καὶ ἐκ ἀσειον· ἀλλ' ἀντὶ τῶν Soixante-et dix λέγουσιν, εἴτ' ἂν ἑξήκοντα καὶ δέκα, τὰντὸν εἰπεῖν δέκα πρὸς τοῖς ἑξήκοντα· Τάτο ἐστὶ τὸ εὐχρησον. Ὁμοίως δὲ ἄτε ἀπὸ τῷ huit παράγουσιν huitante, ἔτε μὴν ἀπὸ τῷ neuf, nonante, ἀλλ' ἀντὶ τῷ huitante λέγουσι quatre-vingt, ἤγαν τετράκισ εἰκοσιν, ὁπὲρ ἐστὶν ὀγδοήκοντα, καὶ ἀντὶ τῷ nonante λέγουσι quatre-vingt et dix, ἤγαν τετράκισ εἰκοσι καὶ δέκα, τὰντὸν εἰπεῖν ἐννεήκοντα. Ὡς quatre-vingt dix neuf σημαίνει ἐννεήκοντα ἐννέα· ἐκ οἱ δ' εἶτι ἀποπώτερον καὶ ἀνωμαλιώτερον.

Η'. Τῷ vingt ἀριθμῷ (εἰκοσι) τὸ τελικὸν t προφέρεται, συμφώνῃς ἐπομένῃς, ἐπὶ τῶν μόνον vingt deux, vingt trois, vingt quatre, vingt cinq, vingt six, vingt sept, vingt huit, vingt neuf· ἐδέ ποτε δ' ἄλλοτε, ἐπομένῃς συμφώνῃς.

Θ'. Μόνον τὸ vingt καὶ τὸ Cent πάντων τῶν Ἀριθμητικῶν ταῦντ' ὀνομάτων σχηματίζουσι πληθυντικά,

Κεφ. Γ'. προσλαμβάνοντα κατὰ τὸν καθόλου Κανόνα (ὡς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων Κανόσι ρηθήσεται) τὸ τελικὸν s· οἷον deux cents, trois cents καὶ μέχρι τῷ neuf cents· ὁμοίως καὶ τὸ vingt· οἷον quatre vingts, six vingts.

Διαφέρουσι δὲ κατὰ τὸ αἶναι καὶ ποτε. Τὸ μὲν γὰρ cents αἶναι, τὸ δὲ vingts αἶναι αἶναι, ἀλλ' εἰ ἔχῃ ἐπόμενον ἕτερον ὄνομα ἑσιστικόν, λέγω δὲ quatre-vingts chevaux, Cent quatre-vingts pistoles, quatre-vingts ans, Six vingts hommes· ταῦτα ἐκατὸν εἴκοσι ἄνδρες, κ. τ. λ.

Γ'. Τὸ Mille (χιλία) ἂν προσλαμβάνει s ἢ δὲ ποτε, καίτοι πληθυντικὸν ἔχον τύπον.

Ἰστέον δὲ καὶ τῆτο, ὅτι ὅταν περὶ χρόνων γράφωσι, συγκοπῇ, μᾶλλον δ' ἀποκοπῇ χροῶνται τῷ ὀνόματι τῆτο, ἀποβάλλοντες τὸ τελικὸν le, ὡς, l'an Mil sept cents quatre-vingt cinq depuis la naissance de notre Sauveur.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν Ἀριθμητικῶν τῷ ὀρισμένῃ ποσῇ.

Περὶ Τακτικῶν ὀνομάτων, Noms de nombre Ordinaux.

Τὰ δὲ Τακτικά, ἢτοι τάξεως ἀριθμητικὰ ὀνόματα, noms de nombre ordinaux, ἐκεῖνα εἰσιν, οἷς χροῶμεθα ἀπαντῶντες εἰς τὴν πεῦσαι-quantième? Εἰσὶ δὲ τὰυτα premier, πρῶτος, καὶ première, ἐπὶ θηλυκῇ, second, δεύτερος, καὶ seconde, ἐπὶ θηλυκῇ (ὅπερ καὶ deuxième κοινῇ τῷ γένει λέγεται) troisième, τρίτος, τη, quatrième, τέταρτος, τη, cinquième, πέμπτος, τη, sixième, ἕκτος, τη, septième, ἑβδόμος, μη, huitième, ὀγδοός, η, neuvième, ἑννατός, τη, dixième, δέκατος, τη, καὶ καθεξῆς· ἅπερ κοινὰ τῷ γένει εἰσὶ.

tième, ὀγδοός, η, neuvième, ἑννατός, τη, dixième, δέκατος, τη, καὶ καθεξῆς· ἅπερ κοινὰ τῷ γένει εἰσὶ.

Πλὴν δὲ τῷ premier καὶ second, τὰ λοιπὰ χηματίζονται, παραγόμενα ἀπὸ τῶν Ἀπολελυμένων Ἀριθμητικῶν ὀνομάτων (διὰ τῆτο Cardinaux κληθέντων, ὡς κυρίως πρωτοτύπων ὄντων) προσθήκη τῶν ième συλλαβῶν, εἰάν τὰ, ἀφ' ὧν παράγονται, εἰς σύμφωνον λήγῃ· οἷον deux, trois, deuxième, troisième, κ. τ. λ.

Τὸ δὲ cinq προσλαμβάνει τὸ u καὶ ποιεῖ cinquième.

Τῷ δὲ neuf τρέπεται τὸ τελικὸν f εἰς v, καὶ γίνεται neuvième.

Ἐάν δὲ εἰς φωνὴν, τῷ εἰς e muet, λήγῃ, γίνεται, μεταβαλομένα τῆτο εἰς τὰς ième συλλαβὰς· οἷον quatre, quatrième, κ. τ. λ.

Περὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν τῶν Ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερά ἅττα Ἀριθμητικὰ ὀνόματα· οἷον Περιληπτικά, Collectifs, ἢ d' assemblage· Κλασματικά, Partitifs, ἢ de distribution, de partition. Ἀναλογικά, ἢτοι Αὐξητικά, Augmentatifs, ἢ d' augmentation, d' accroissement.

Περὶ Περιληπτικῶν, Collectifs.

Καὶ Ἀθροιστικά μὲν, εἴτ' ἂν Περιληπτικά (collectifs) εἰσὶ ταῦτα, Sixaine ἐξὰς, une dizaine, δεκάς, une douzaine, δωδεκάς, quinzaine, δεκαπεντάς, une vingtaine, εἰκάς, centaine, ἑκατοντάς, un millier, χιλιάς. Χροῶνται καὶ Ἀρσενικῶς ἐπὶ ποιήσεως· οἷον Sixain, huitain, dixain, ἕνα σημάγῃσι ποῖημα ἐξά-

Κεφ. Γ'. Κεφαλαίω τῷ δευτέρῳ μέρει ταύτης τῆς πραγματείας διὰ μακροτέρων ἢ πληρέστερον ἐρμηνεύεται.

Κανὼν Γενικός.

Τάτων ἄνω ἔχόντων, εἰδέναι δεῖ, ὅτι πάντα τὰ εἰς e muet λήγοντα ἐπίθετα ὀνόματα, κοινὰ ἐστὶ τῷ γένει· οἷον honnete homme, femme honnete, Gardien fidele, femme fidele.

Τὰ δὲ εἰς σύμφωνα λήγοντα ἀρσενικὰ προσλαμβάνουσιν ἐπὶ τῷ θηλυκῷ e muet, ὅπερ ἢ e feminin διὰ τὸ τὸ ὀνόμασαι, ὡπερὲν καὶ διὰ τὸ μὴ ἀναγινώσκεισθαι muet ἦκεσαν.

Καὶ τὰ μὲν τάτων πρὸς τῷ e ἀναδιπλασιάζουσι ἢ τὸ τελικὸν τῷ ἀρσενικῷ σύμφωνον· τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὰ λήγοντα εἰς el, cil, ol, ul, al, ien, on, as, és, os, et, ot, ἢ ut· οἷον

Cruel, Cruelle.

Pareil, pareille.

Fol, ἢ mol, folle, molle (Ἰστέον δ' ὅτι τὸ fol, καὶ mol, ἐπομένως συμφῶντα fou, καὶ mou· εἰδ' ἄνω μὲν τοι, εἰτ' ἐκείνως γράφονται, αἶψα ἢ μῦ, προφαίρονται τὰ ἀρσενικά).

nul, nulle.

paysan, paysanne.

ancien, ancienne.

bon, bonne.

gras, grasse.

exprès, expresse.

gros, grosse.

net, nette.

sot, sotté.

brut, brutte.

Ἐξαιρέσεις.

Ἀπὸ τῆς καταλήξεως ol, ἔξαιρεῖται τὸ Espagnol, ἢ τὸ θηλυκὸν δι' ἐνὸς l εἰθισθαι γράφεσθαι une femme Espagnole.

Ἐκ τῆς καταλήξεως et, ἔξαιρεῖται τὰντα· Complet, discret, inquiet, replet, secret, ὧν τὸ θηλυκὸν ἐκ ἀναδιπλασιάζει τὸ τελικὸν t.

Τὰ ἀρσενικά τῶν belle, nouvelle, vieille θηλυκῶν ἐπιθέτων διχῶς ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς οἱ Γάλλοι γράφουσι τε ἢ προφέρουσιν· ἄνω bel, nouvel, viel, φωνήεντος ἐπομένα· συμφῶν δὲ beau, nouveau, vieux. Ἐκ τῆς προτέρης τοίνυν τύπης τὰ θηλυκὰ σχηματίζονται κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα.

Τὰ λήγοντα εἰς c διπλῶς ποιεῖται τὸ θηλυκόν.

Τὰ μὲν γὰρ εἰς ch· οἷον blanc, blanche, franc, franche, sec, seche.

Τὰ δὲ εἰς que· οἷον Grec, Greque, public, publique, Caduc, Caduque, Turc, Turque.

Τὰ δὲ εἰς f λήγοντα τρέψουσιν αὐτὸ εἰς v σύμφωνον· οἷον bref, breve, naïf, naïve.

Τὸ δὲ long, ποιεῖ longue.

Τὸ favori, favorite.

Τὸ gentil, gentille.

Τὸ malin, maligne.

Τὸ benin, benigne.

Τὸ verd, verte.

Τὰ δὲ εἰς eur λήγοντα, πολλαχῶς ποιεῖται τὸ θηλυκόν.

Κεφ. Γ'.

Εἴνα μὲν ὅν αὐτῶν κοινὰ εἰσι τῷ γένει· οἷον αὐ-
teur, vainqueur.

Τὰ δὲ τῷ καθόλου κανόνι ἐπόμενα, προσλαμβάνουσι
τὸ e muet· τοιαῦτα τὸ

majeur, majeure.

meilleur, meilleure.

mineur, mineure.

supérieur, supérieure.

inférieur, inférieure.

prieur, prieure, καὶ ἄλλα.

Τὰ δὲ εἰς euse ποιῶσιν· οἷον

trompeur, trompeuse.

parleur, parleuse.

chanteur, chanteuse, καὶ ἑτέρα.

Τὰ δὲ εἰς erness· οἷον

pêcheur, pécheresse.

demendeur, demanderesse.

défendeur, défenderesse.

Τὰ δὲ εἰς teur ποιῶσιν εἰς trice· οἷον acteur,
actrice, protecteur, protectrice.

Τὸ δὲ Empereur, ποιεῖ Impératrice.

Τὰ πλεῖστα δ' ὁμῶς τῶν εἰς eur ληγόντων ῥημα-
τικά εἰς euse ποιῶσι τὸ θηλυκόν.

Τὰ δὲ frais καὶ éraîn, ποιῶσι fraîche καὶ épaïsse.

Τὸ ras, rase, ἀλλ' ὃ tasse κατὰ τὸν κανόνα, τῷ
τέλει ἐκ ἀναδιπλασιάζει τὸ s.

Τὸ tiers ἢ tierce, κατὰ τὸν καθόλου κανόνα, ἀλλ'
καὶ tierce, διὰ τῷ c.

Τὸ abbé, abbesse.

Τὸ ivrogne, ivrognesse.

Τὸ maître, maîtresse.

Αρ. 34. Δ.

Τὸ traître, traîtresse.

Τὸ Prince, Princesse.

Τὸ Prophète, Profétesse.

Τὸ Roi, Reine.

Τὰ δὲ εἰς eux καὶ oux, τρέπεται τὸ ληκτικὸν καὶ εἰς e
καὶ προσλαμβάνουσιν e κατὰ τὸν καθόλου κανόνα· οἷον
honteux, hontense, jaloux, jalouse.

Τὰ δὲ doux, faux, καὶ roux, douce, καὶ fausse,
καὶ tousse ποιῶσι.

Τὰ δὲ Crud καὶ nud, ὃ crude καὶ nude κατὰ τὸν
κανόνα· ἀλλ' ὃ crue καὶ nue. Διὰ τοῦτο οἱ ἐκ τῆς Ἀκα-
δημίας cru καὶ nu, γράφουσιν τὰ ἀρσενικά τέτων.

Τὸ δὲ perplex καὶ prefix, τῇ προσλήψει τῷ e, per-
plexe καὶ préfixe.

Εἰδὲ καὶ ἄλλ' ἅττα ἐξηρημένα ἐνδέχεται εὐρεθῆναι,
ταῦτ' ἤδη διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ συνεχῆς ἐπιξεργασίας
ἂν εὖροις.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν Ἐπιθέτων.

ΑΡΘΡΟΝ Δ'.

Περὶ σχηματισμῶν τῶν Πληθυντικῶν.

Παρέπεται δ', ὡς εἴρηται, τῷ ὀνόματι Γένος
(περὶ ἧ ἐν τῷ προλαβόντι Ἀρθρῳ, ὡς ἦν ἡρμηνευται)
καὶ Ἀριθμὸς Singulier καὶ Pluriel, εἴτ' ἂν Ἐνικός καὶ Πλη-
θυντικός, περὶ ὧν νῦν λέγειν ἐπόμενον.

Εἴσιν ἦν καθόλου κανὼν, ὅτι προσθήκη τῷ s ἐπὶ
τῷ ἐνικῷ, γίνεται τὸ πληθυντικόν· δηλον δ' ὅτι ταῦτο
ἐπὶ τῶν μὴ εἰς s ληγόντων ὀνομάτων ἐννοητέον· οἷον
le père, les pères; la maison, les maisons· le livre

κεφ. Γ'. utile, les livres utiles· la bonté, les bontés· l'amitié, les amitiés.

Εἰς δὲ τινες, οἱ τῇ παλαιᾷ ἐπόμενοι ὀρθογραφίᾳ, καὶ ἰσχυρῶς ταύτης ἀντεχόμενοι γράφουσιν τὰ εἰς ε ὀξυνόμενον ληγοντα ἐνικά (ἀρσενικά τε δηλαδή καὶ θηλυκά) καὶ τὰς παθητικὰς ἀρσενικὰς μετοχὰς, εἰς ε ὀξυνόμενον ληγούσας, εἰ δὲ τὰ s ἐπὶ τῷ πληθυντικῷ τύπῳ, ἀλλὰ διὰ τῷ z, ἀφαιρῶντες τὴν ὀξείαν τῷ e· οἷον hommes sensez, amitez, aimez, κ.τ.λ.· ὅτι μὲν ἂν τὸ z ἐν τέλει λέξεως τὸ πρὸ αὐτῆς e, ὡς εἰρημὸς προφέρεσθαι ποιεῖ, ἀληθές τε ἐστὶ, καὶ δέκνυται εἰ μόνον ἐκ τῆς παρ καὶ chaz καὶ assez, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν δευτέρων πληθυντικῶν προσώπων πάντων τῶν ῥημάτων, οἷς καὶ ἀποκείται, ὡς εἰπεῖν, τὸ ἔτω διὰ τῷ z γράφεσθαι· οἷον vous aimez, vous finissez, vous voyez, καὶ τοῖς προσακτικοῖς ὁμοίως. Οὐκ ἔχει δὲ λόγον τὰς πληθυντικὰς τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν μετοχῶν διὰ τῷ z γράφεσθαι, ὅτι σύγχυσις γίνεται· πῶς γὰρ ἂν τις διασέλοι τὸ vous êtes aimez, ἢ τὸ προσακτικὸν aimez τῆς aimez μετοχῆς παθητικῆς πληθυντικῆς, καὶ μάλιστα ὅτε, ἢ ὅπως ἐκ ὑφίσταται ἐνεργείᾳ τὸ οὐσιαστικόν, δυνάμει δὲ, ἢ πολλῶν ἀφίσταται τῆς μετοχῆς;

Γράφοντες δὲ τὸ μὲν ῥῆμα aimez διὰ τῷ z, τὴν δὲ μετοχὴν διὰ τῷ s καὶ τῷ ε ὀξυνόμενα· ἔτω les livres aimés, les lieux destinés, ἐκ μέσος τὸ ἀμφίβολου ποιήματα, καὶ σαφηνείαν περιποιήματα τῷ λόγῳ.

Κακεῖνο δὲ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἂν ἂν εὖ ἔχει, ὃ ποιῶσι τινες τῶν νεωτέρων, γράφοντες τὰ πληθυντικὰ τῶν εἰς ent καὶ ent ληγόντων ὀνομάτων, εἰ προσθεσὶ τῷ s κατὰ τὸν καθόλου κανόνα, τὸ δὲ τελικὸν t εἰς s μεταβαλόντες· οἷον le bâtiment, les batimens, le jar-

din charmant, les jardins charmans, le conseil prudent, les conseils prudens. Πρῶτον μὲν ἂν ἀσάφεια τῷ λόγῳ προσγίνεται τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, εἴτ' ἂν τῷ τοιαύτῳ τύπῳ· ἐστὶ δ' ἀρδηρότατον ἔτι εἰς ἐξετάσαι. Τὸ ὄνομα roman ἔκ ἔχει ἐν τέλει t, τὸ δὲ diamant ἔχει t, ἔκων οἱ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τὸ ληκτικόν t ἀποβάλλειν ἀξιώσαντες, diamans δὴνα γράφουσιν, καὶ τὸ roman ἀναγκαιῶς romans· εἰς ἂν μηχανή, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τῆς διασολῆς· ἢ πῶς ἂν τις γνῶη, ὅτι τῷ μὲν πληθυντικῷ romans τὸ ἐνικὸν roman, τῷ diamans δὲ diamant τὸ ἐνικόν ἐστὶ; Τοιαῦτα δ' ἄπειρ' ἂν εἴεν ὀνόματα· ἐκ δὲ πολλῶν ταῦτα, tyran, vétéran, courtisan, μετὰ δὲ τῷ t, ignorant, conquérant, séduisant· ἅπερ πάντα οἱ τῆς νεωτέρας ἀντιποιέμενοι ὀρθογραφίας διὰ τῷ s (ἀποβολῇ τῷ t), γράφουσιν ἀδιαφόρως, ὡς ἀγνοεῖσθαι ὁποτέρων τῶν τῶν ἐνικόν διὰ τῷ n μόνον γράφεται, ὁποτέρων δὲ διὰ τῷ nt. Ἀτοποῦ ἄρα ἡ θέσις, εἴπερ τὴν ἀσάφειαν ἀτοποὶ λέγειν εἶναι δεῖ, ὡς περ ἂν καὶ εἴην.

Ἔτι κακεῖνο πῶς ἐκ ἄλογον; Τῶν εἰς t ληγόντων ἐνικῶν ὀνομάτων ἐνίων μὲν φυλάττεσθαι ἐν τῷ πληθυντικῷ τύπῳ τὸ t, προσλαμβάνεσθαι δὲ καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τῷ πληθυντικῷ s· οἷον combat, ouvert, petit, contraint· ὦν τὰ πληθυντικὰ combats, ouverts, petits, contraints· ἐνίων δ' ἀποβάλλεσθαι, μηδενὸς ὄντος λόγῳ; Ἀτοπώτερον δὲ καὶ προφανέστερον ἢ ἀντιρρήσις, εἴτις ἐθέλοι λέγειν, ὅτι ἐκ ὅποις ἐν τοῖς ἀνωτέρω τέταρτοις ὀνόμασιν ἐφυλάχθη τὸ t, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν εἰς ant καὶ ent ληγόντων ἐφυλάξαντο οἱ τῆς νεωτέρας ταύτης ὀρθογραφίας πρόμαχοι· τὰ γὰρ gant, cent, dent, lent, vent, ἐν τοῖς πληθυντικοῖς gants, cents, dents, lents, vents, γράφεσθαι ἄξιόν ἐστι, τῷ λόγῳ, φασί,

Κεφ. Γ'. τῇ μονοσύλλαβα εἶναι· ἢ οἷδ' ὅ,τι βαλλόμενοι λέγειν διὰ τῇ μονοσύλλαβα, εἴδ' ἤντινα δύναμιν τοιαύτην προσεῖναι, οἷς μονοσύλλαβας εἶναι συνέβη, ψηφισόμενοι.

Αὐτοὶ δὲ μετὰ τῇ Resteau συνισῶμεν τὸν κανόνα τῆτον, ὅτι τὸ ε χαρακτηριστικὸν μάλιστα τῇ πληθυντικῇ τύπῃ, ἢ πάντα τὰ ὀνόματα, πλην τῶν ληγόντων εἰς ε (τὰυτα γὰρ φυλάττειν τὸτο ἢ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς) καὶ τινῶν ἄλλων εὐαριθμῶν, ποιῶσι τὸ πληθυντικὸν προσλαμβάνοντα τὸ ε· καὶ ἔτις ε μόνον μεθοδικῶς ἢ ἐπισημονικῶς βαδιῶμεν, ἄλλ' ὡσαύτως ἔχοντος τῇ πράγματος· ἀλλὰ τῷ τοιῷδε ἡμετέρῳ συστήματι ἅμα μὲν εὐμάριαν τοῖς μαθητιῶσι περιποιησώμεθα, ἅμα δὲ ἢ ἀμαρτημάτων ἀπαλλάξομεν, ἢ τὸ ἀμφίβολον ἐκ μέσος ποιησώμεθα.

Γραφώμεν ἔν μᾶλλον, les batiments, les jardins charmants, les Conseils prudents.

Εἴρηται δ' ὡς εὐαριθμητὰ τινὰ ἐξαιρέτεια τῇ καγόνος τέτα· δύο δ' εἰσὶ τὰ πάντα τὰυτα gens, ε τὸ ἐνικὸν gent ἄχρηστον ἐστίν, ὡς εἴρηται, ἢ tous ἀπὸ τῇ tout ἐνικῷ.

Ἔτιραι Ε'ξαιρέσεις κατὰ τὰς διαφορὰς καταλήξεις.

Α'. Τὰ λήγοντα εἰς au, ἢ eau, eu, oeu, ieu, ἢ ou ποιῶσι τὸ πληθυντικὸν προσθήκη τῇ x· οἷον bateau, bateaux, feu, feux, voeu, vœux, lieu, lieux, Caillou, Cailloux.

Πλὴν τῇ bleu, clou, trou, matou, ἅτινα διὰ τῇ ε ποιῶσι τὸ πληθυντικόν, bleus, clous, trous, matous.

Τὰ δὲ εἰς οι, παρακολαθῶντα τῷ γενικῷ κανόνι διὰ τῇ ε ποιῶσι· οἷον Roi, Rois.

Πλὴν τῇ Lois, διὰ τῇ x. Οἱ δ' ἐκ τῇς Ἀκαδημίας ἄρα· Lois, ὡς ἢ τὸ Rois, γράφουσι.

Τὸ ciel, oeil, aieul, ποιῶσι Cieux, yeux, ayeux.

Εἰθισθαι δ' ὁμῶς λέγειν ciels de tableaux, des arcs - en ciels, ciels de lit, mes aieuls.

Καὶ οἱ περὶ τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν ἔχοντες oeils, de beufs λέγουσι.

Β'. Τὰ λήγοντα εἰς al, ἢ ail, ποιῶσι τὸ πληθυντικὸν εἰς aux· οἷον cheval, chevaux, travail, travaux.

Πλὴν τῶν οὐσιαστικῶν τέτων bal, cal, carnaval, pal, regal, ἢ τῶν ἐπιθέτων τέτων austral, boréal, conjugal, fatal, filial, final, frugal, jovial, littéral, naval, pascal, pastoral, trivial, venal. Τέτων ἂν τὰ πλεῖστα οὐ σχηματίζουσι πληθυντικόν, ὅσα δὲ σχηματίζουσι τῷ γενικῷ κανόνι ἐπόμενα, ε προσλαμβάνουσιν· οἷον bals, regals, etc.. Καὶ τῶν εἰς ail, δὲ τὰ οἰσιαστικὰ τὰυτα, attirail, bercail, camail, detail, évantail, éponvantail, gouvernail, mail, portail, poitrail, serail, ἢ ἄλλ' ἅττα, ἢ ἔκ ἔχει πληθυντικὸν τὸ παράπαν, ἢ ὡς περ ἢ τὰ ἀνωτέρω, τῇ τῇ ε προσλήψει σχηματίζουσι τὸτο· οἷον attirails, détails.

Τὸ bercail ἔκ ἔχει πληθυντικόν.

Τὸ δὲ bétail, ποιεῖ bestiaux.

Τὸ δὲ travail, ὅταν σημαίνῃ πόνον τοκετῇ, travaux, ὅταν δὲ πέδην, travaux.

Ε'σι δὲ ἢ ἄλλα τινὰ εἰς ail, ἅπερ εἰς aux, ποιῶσι τὸ πληθυντικόν· οἷον bail, beaux, ail, aux, ἢ aux· corail, coraux, émail, émaux, soupirail, soupiraux.

Τὸ δὲ pénitentiel, ἐπίθετον ὄνομα ἄχρηστον, ποιεῖ τὸ πληθυντικὸν pénitentiaux· οἷον les pseaux pénitentiaux.

Κεφ. Γ'.

Τὸ δὲ universal (φιλοσοφικὸν ὄνομα) οὐσιαστικὸν μὲν ὄν, ποιεῖ πληθυντικὸν universaux, ἐπίθετον δέ, universels κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα, αἷς ἔταν λέγωμεν, hommes universels.

Γ'. Τὰ δὲ εἰς κ, ζ, χ λήγοντα ἐνικὰ φυλάττουν τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἢ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, μηδὲν παραλλάττοντα, ὥς μὴ διαφέρειν τῶν ἐνικῶν τὰ πληθυντικά· οἷον le fils, les fils, le nez, les nez, la voix, les voix. Ἐπειδὴ δὲ τό τε ζ ἢ τό χ μετέχουσιν τῇ σ, φαίης ἂν, ὅτι ἢ τὰς δ' ἔπεται τῷ γενικῷ κανόνι.

Καὶ ταῦτα μὲ περὶ τῶν πληθυντικῶν τύπων.

Εἰσὶ δέτινα οὐσιαστικὰ ὀνόματα, μὴ ἔχοντα πληθυντικόν, ἢ ἕτερά ἄττα, μὴ ἔχοντα ἐνικόν.

Καὶ πληθυντικὸν μὲν ἂν ἔχουσι ταῦτα.

Οἷον, Agent, ἢ τ' ἄλλα μεταλλικά. Ὅταν δὲ λέγωμεν des fers, des cuivres, des plombs, ἐννοῶνται ἐξηρασμένα, ἢ ὥς εἰπεῖν, μέρη, ἢ τεμάχια μεμεταλλωρημένα.

Β'. Τὰ ὀνόματα τῶν κατ' εἶδη ἀρετῶν· οἷον la prudence, φρόνησις, la pudent, αἰδώς, l'exactitude, ἀκρίβεια.

Γ'. Τὰ κύρια ὀνόματα ἂν ἔχουσι πληθυντικὸν ἀριθμὸν, εἰ μὴ ὅτε ἀντὶ προσηγορικῶν ἢ κοινῶν ὀνομάτων ἐκλαμβάνονται· οἷον les Homères, les Démostènes, les Cicérons, les Aldes.

Δ'. Τὰ δὲ Λατινικὰ ἢ τὰ Ἑβραϊκὰ ὀνόματα, μετὰ τῶν πληθυντικῶν ἁρθρῶν συντασσόμενα, ἀκλιτα μένουσιν· οἷον des alleluia, des ave, des Duo, des alimen, des à parte, des numero, des quiproquo, des factum, des ut, des fal, des sol, des nota.

Α' ρθ. Δ'.

Ἐξαίρωνται τάτων τὰ τῇ Γαλικῇ διαλέκτῃ πολυτογραφηθέντα ὀνόματα· οἷον placet, debet de compte, ἅπερ προσλαμβάνουσι τὸ χαρακτηριστικὸν τῶ πληθυντικῇ s, placets, debets. Τινὲς δὲ ἢ τὰ numero ἢ factum, numeros ἢ factums γράφουσι.

Ε'. Εἰσὶ δ' ἐτι ἢ ἑτερά τινά· οἷον absythe, ancens, estime, eucharistie, extrême-onction, le pourpre, la renommée, le courroux, la faime, la soif, le sommeil, le temps, la gloire, le sang, κ. τ. λ., ἅπερ τῇ συνεχεῖ μελέτῃ μανθάνεται. Τὰ τοιαῦτα μὲν ἔν ἑν τῇ Ἑλληνίδι ἔχουσι πληθυντικόν· οἷον θυμός, δάψα, ὕπνος, κ. τ. λ.

ς'. Οὐδὲ τὰ ἀριθμητικὰ δὲ ὀνόματα ἔχουσι πληθυντικὸν τύπον· πλὴν τῶ vingt ἢ cent, ὅτ' ἂν τῷ μὲν vingt ἔπαιτο οὐσιαστικὸν πληθυντικόν (τότε γὰρ προσλαμβάνει τὸ χαρακτηριστικὸν τῶ πληθυντικῇ s). Τὸ δὲ cent τότε τε, ἢ ἀπλῶς ἐπὶ πολλῶν ἐκατατάδων λεγόμενον· οἷον trois cents, ἢ trois cents hommes, six vingts arbres· ὥς ἐν τῷ Β'. Α' ρθ. τῷ Γ'. Κεφ. Καν. Θ'. εἴρηται.

Μὴ ἔχοντα δ' ἐνικόν εἰσι ταῦτα· nones, vèpres, tenebres, pleurs, gens, ancêtres, ciseux, delices, armoiries, accordailles, épousailles, brossailles (ἢ broussailles) moeurs.

Ἐτεροὶ Κανόνες περὶ τῶν συνθέτων πληθυντικῶν.

Α'. Ὅταν ἢ σύνθετον ἐκ δύο ὀνομάτων, τῶ μὲν οὐσιαστικῷ τῷ δ' ἐπιθέτῳ, προσλαμβάνουσιν ἀμφότερα s ἐπὶ τῷ πληθυντικῷ· οἷον arc-boutant, des arcs-boutants, un bout-rimé, des bouts-rimés.

Κεφ. Γ'.

Β'. Όταν ἡ σύνθετον ἐκ προθέσεως καὶ ὀνόματος, ἢ ἐκ ῥήματος καὶ ὀνόματος, μόνον τὸ ὄνομα προσλαμβάνει ἢ ἐπὶ τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ· οἷον un avant-coureur, des avant-coueurs· un entre-sol, des entre-sols· un abat-vent, des abat-vents· un garde-fou, des garde-fous.

Γ'. Όταν δ' ἡ σύνθετον ἐκ δύο ὀνομάτων, ἔχοντων μεταξὺ ἀλλήλων πρόθεσιν τινά, τὸ πρῶτον ὄνομα προσλαμβάνει ἢ ἐπὶ τῷ πληθυντικῷ· οἷον un arc-en-ciel, des arcs-en-ciel· un chef-d'oeuvre, des chefs-d'oeuvre· un cul-de-lampo, des cula-de-lampe· un coq-à-l'âne, des coqs-à-l'âne.

ΑΡΘΡΟΝ Ε'.

Περὶ Συγκριτικῶν Ὀνομάτων· Comparatifs.

Ἐκ τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων μόνον σχηματίζονται τὰ Συγκριτικά, ὡς περ ἔν κ' τὰ Ὑπερθετικά.

Θεωρεῖσι δὲ ταῦτα τριχῶς οἱ Γάλλοι, ἢ κ' τρεῖς βαθμοὺς συγκρίσεως τῶν ὄντων πρὸς ἀλλήλα τίθενται, Degres de Comparaison ἀποκαλῶντες. Τὸ γὰρ θετικὸν ἀδέν τι ἄλλο, ἢ ἀπλῶς ἐπίθετον ὄν, ἀδέν ἦττον οἱ Γάλλοι ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ τῆς συγκρίσεως τίθενται.

Τὰς τρεῖς ταῖνυν τάτας βαθμοὺς Positif, ἢ γὰρ Θετικόν, Comparatif, εἴτ' ἐν Συγκριτικόν, καὶ Superlatif, Ὑπερθετικόν ἀηλαδῇ, καλέοι.

Τῆς δὲ συγκρίσεως, ἢ ταύτῃ, ἢ τῷ μᾶλλον, ἢ ἦττον ὅσης (ἅπερ διὰ τὰ Comparatif d'égalité, d'exces, et de défaut διασημαίνονται) τὰ τῆς πρώτης μὲν συγκρίσεως, τὰ ἴσα δηλονότι, διὰ τῶν μορίων autant, aussi, ἢ si, τιθεμένων ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ, κ' τὰ que ἐν

τῷ δευτέρῳ, γίνεται· οἷον vous n'êtes pas autant, ἢ A'ρ'3q. Ε'. aussi, ἢ si habile, que votre frere. Ὅπερ Ἑλληνισί, διὰ τῶν τοσούτων, ὅσον, ἢ ὅτως, ὡς, ἢ διὰ τῷ ὡς μόνον ἐκφέρεται.

Τῶν δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον συγκρινομένων, ἐν μὲν τῷ ἡγαμένῳ χρώνται τῷ plus, ἐν δὲ τῇ ἀποδόσει τῷ que, ὡς περ ἐσιν ὁ ἢ, διαζευκτικὸς σύνδεσμος· οἷον l'histoire est plus utile, que la musique· ἢ ἱστορία μᾶλλον ὠφέλιμος, ἢ ἡ Μουσική. Όταν δ' ἡ ἢ σύγκρισις κατὰ τὸ ἦττον, ἐν μὲν τῷ ἡγαμένῳ χρώνται τῷ moins, ἐν τῷ ἐπομένῳ δὲ αὖθις τῷ que· οἷον César étoit moins prudent qu'Alexandre. Ἐςὶ δὲ χαρίεις περίφρασις παρὰ Γάλλοις τὸ il n'est rien moins que vrai, il n'est rien moins qu'utile, κ' τὰ τοιαῦτα.

Δύω δὲ ὄντων ὄρων ἐν πάσῃ συγκρίσει, τὸ συγκρινόμενον, κ' τῷ συγκρίνεται, ὁ μὲν πρῶτος ὅρος, εἴτ' ἂν τὸ συγκρινόμενον λαμβάνει, ὡς εἴρηται, ἢ τὸ si, aussi, autant, ἢ τὸ plus, ἢ τὸ moins· ὁ δεύτερος δὲ, τῷ δηλονότι συγκρίνεται, ἀεὶ τὸ que.

Ἐκ τῶν εἰρημένων μὲν ἂν δῆλον, ὅτι ἀνάλυσιν τῷ Ἑλληνικῷ συγκριτικῷ τὸ τῶν Γάλλων ἐστὶ. Οὐ γὰρ ἔχασιν κυρίως συγκριτικὰ διὰ μιᾶς τινος φωνῆς τὴν σύγκρισιν δηλῶντα, εἰ μὴ τις ὀλίγά τινα κυρίως συγκριτικὰ ὄντα καταλέγοι· οἷον meilleur, pire, moindre· σημαίνουσι δὲ κρεῖττον, χεῖρον, ἥλαττον· οὐ γὰρ εὐχρησον λέγειν plus bon, plus mauvais, plus petit· λέγεται δ' ὁμῶς, moins bon, κ' aussi bon.

Δέχεται δὲ κ' ἐπιτασιν τὰ συγκριτικὰ τῇ προθέσει τῶν ἐπιτατικῶν μορίων bien κ' beaucoup· οἷον cette province est bien plus-vaste, que celle-là· τα

Κεφ. Γ'. discours est beaucoup plus agréable, que l'autre: τῷ-
τέσι πολλῷ εὐρυχωρότερα, πολλῷ χαριέστερος.

Γίνεται δ' ἡ σύγκρισις ποτὲ μὲν κατὰ τὴν αὐτὴν
ποιότητα, προσῆσαν ἀμφοῖν, ποτὲ δὲ κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην·
οἷον ἡ Ἀσία ἐστὶν πλεονέκτητον ἢ ἡ Ἑυρώπη, καὶ οἱ
πλούτοι συχνάκις πλεονέκτεροι, ἢ οἱ πτωχοί· ἡ
πλούτη δ' ἐστὶν ἀνέκτατον ἢ ἡ πτωχεία, καὶ ἡ ἀνέκτα-
τος ἐστὶν ἀνέκτατον ἢ ἡ πτωχεία, καὶ ἡ ἀνέκτατος ἐστὶν
ἀνέκτατον ἢ ἡ πτωχεία.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν. ζ'.

Περὶ Ὑπερθετικῶν, Superlatifs.

Ἡ μὲν ἂν σύγκρισις γένοιτο ἢ κατ' ἄλλην καὶ ἄλ-
λην σχέσιν, ὡς εἴρηται· ἢ δ' ὑπέρθεσις ἢ κατὰ
τὴν αὐτὴν.

Δύο δ' εἰσὶν εἰδὲς ὑπερθετικῶν τοῖς Γαλλοῖς, τὸ
μὲν ἀσχετόν, ἢ γὰρ καθόλου, le superlatif absolu·
τὸ δὲ κατ' ἀναφοράν πρὸς ἕτερον, le superlatif relatif.

Καὶ τὸ μὲν καθόλου γίνεσθαι, προτιθεμένων τῶ ἐπι-
θέτε τῶν ἐπιθετικῶν μορίων tres καὶ fort· οἷον Cicéron
étoit très éloquent, votre procédé est fort honnête·
ἀπλῶς καὶ ἀσχετῶς, καὶ οὐ κατὰ σύγκρισιν πρὸς ἕτερον
κατηγορεῖται ἢ εὐφράδεια τῷ Κινέριον ἐπ' αὐτῷ.

Τὸ δὲ σχετικὸν γίνεσθαι, προτιθεμένων τῶν προτακτικῶν
ὀριστικῶν ἄρθρων le, du, au, la, de la, à la, les, des,
aux· ἢ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν mon, ma, mes, ton,
ta, tes, son, sa, ses, notre, nos, vôtre, vos, καὶ
leur· προτιθεμένων, φημί, τάτων τοῖς κατὰ τὸ μέλλον, ἢ
κατὰ τὸ ἦτορ συγκριτικοῖς, δηλαδή τῷ meilleur, moi-
indre, pire, plus, καὶ moins, ὡς καὶ τῶν τῶν παραδειγ-
μάτων γίνεται δῆλον· Alexandre étoit le plus brave

des hommes· ma soeur est la plus heureuse des fem-
mes· votre sentiment est le moins soutenable· la
meilleure de toutes les sciences est celle du salut·
le moindre mensonge est un péché. Δι' ἀντωνυμιῶν δὲ
παραδείγματα τῶντα, mon plus grand chagrin, sa
meilleure connoissance, votre moindre embarras· ἐν
τάτοις, ὡς ὁρᾷς, κατὰ σχέσιν καὶ σύγκρισιν πρὸς ἕτερον
εἰσὶν ἢ ὑπέρθεσις καὶ ὑπεροχὴ τῶν ποιότητων, λέγω δὲ
τὴ γενναιοῦς τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἡ εὐτυχία τῆς ἀδελ-
φῆς κ.τ.λ., ὅπερ Ἑλληνιστὶ γενναιοτάτος ἀνθρώπων,
εὐτυχιστάτη γυναικῶν λέγεται.

Τὸ ἂν, πρὸς δ' ἡ σύγκρισις καθ' ὑπέρθεσιν γίνεται,
κατὰ γενικὴν αἰετῶς εἶναι, ὡς περ καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλ-
ληνικῶν, ἀνάγκη· πρόκειται δὲ τῶντα ποτὲ μὲν ἐνε-
ργεῖα· οἷον το ma soeur est la plus heureuse des fem-
mes· ποτὲ δὲ δυνάμει ἐννοούμενον ἔξωθεν, ὡς τὸ il y a
trente ecoliers en rhétorique, Charles est le plus ha-
bile· ἐννοούμενον ἔξωθεν κατ' ἐπανάληψιν τῶν des trente
ecoliers.

Ὡς περ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς τρία τινα κυρίως συγ-
κριτικὰ τίθενται, τὸ μὲν, meilleur καὶ pire, θεῖον
ἢ ἔγωγε καὶ ἐν τοῖς ἀσχετοῖς ὑπερθετικοῖς τὸ extrême
καὶ suprême (ἐκ τῆς Λατινίδος εἰλημμένα) καὶ εἰ τινα
ἄλλα τοιαῦτα εὐρεθεῖν, αὐτὸς ἐν ὑπέρθεσιν σημαίνοντα.
Ἐκ προθέσεων δὲ παράγεσθαι φαίνεται ἂν τῶντα, καθά-
περ καὶ παρ' Ἑλλήνων τὸ, ὑπέρτατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν
ὑπατος.

Καὶ τῶντα μὲν περὶ ὀνομάτων τὸ γε νῦν ἔχον.

ΑΡΘΡΟΝ Ζ'.

Περὶ Συμφωνιῶν, Accords.

Κατὰ γένος ἔστι ἀριθμὸν μόνον θεωρεῖται τὰς συμφωνίας τῶν οὐσιαστικῶν ὀνομάτων μετὰ τῶν ἐπιθέτων. Πρώτων γὰρ, ὡς εἴρηται, ἦσαν διαφορῶν καταλήξεων τῶν ὀνομάτων ἀμειβῶσιν, ὥσπερ ἔστι κλίσεων, ἔστι παντάπασιν ἀμετάβολοι αἱ καταλήξεις αὐτῶν· ἔστι αἱ μεταχαι δὲ, ἧ ἐπίθετα ὀνόματα, ἔστι αἱ ἀντωνυμίαι τὸν αὐτὸν λόγον συμφωνοῦσι τοῖς οὐσιαστικοῖς. Ὅσαπερ ἔστι περὶ συμφωνιῶν αὐτὴ λέγειν ἔχουσι, ταῦθ' Ἐλαιο Γραμματικευομένοις, ἧπερ ἐγνωσμένα παραλιπτέα· λέγωμεν δὲ μᾶλλον, ὅτι ἂν ἴδιον τῇ Ταλκῇ ὑπάρχουσι.

Τὰ ἀθροιστικά, διὰ τὸ περιληπτικά εἶναι, πληθυντικοῖς οὐσιαστικοῖς συμφωνοῦν, ταῦθ' ἐνικὰ ὄντα· οἷον la plupart des hommes sont aveugles sur eux mêmes, ἀλλ' ἔκ ἀνευγλε ἐνικῶς, σόλοικον γάρ· il-n-y-a qu'un petit nombre de Crétiens fideles à leurs devoirs, ἀλλ' οὐ fidele· ἄνωγ ἔν ἔστι ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἀθροιστικῶν, εἰτ' ἢν περιεκτικῶν.

Ἐστὶ δὲ δύο, ἧ ἔστι πλειόνων οὐσιαστικῶν ἡγημένων, τὸ ἐπίθετον κατὰ πληθυντικὸν ἐπάγεται ἀριθμὸν· οἷον mon frere et ma soeur sont estimables, ἀλλ' ἔκ estimable.

Ὅταν ὁμως τὰ ἡγμένα δύο οὐσιαστικά ταυτοσημαντα, ἧ σχεδὸν ταυτοσημαντα ἧ, ἔξεστι ἔστι κατ' ἐνικὸν τύπον ἐπαγεσθαι τὸ ἐπίθετον· οἷον il répondit avec une fermeté, et une force admirable, ἀντι τῇ admirables· on ne trouve dans les courtisans qu'une politesse et une cordialité affectée, ἔκ affectées.

Ἐν δὲ τῇ κατὰ γένος συμφωνίᾳ διχῶς γίνεσθαι συμβαίνει· δύο γὰρ ὄντων τῶν προηγημένων, διαφορῶν τῷ γένει, ἐπάγεται μὲν κατὰ πληθυντικὸν τύπον τὸ κατηγορούμενον, συμφωνοῦν δὲ τῷ ἀρσενικῷ, καίτοι μὴ προσεχεῖ, εἰ τὰ, κατ' ὧν κατηγορεῖται, πρόσωπα, ἀλλ' οὐ πράγματα εἴη· οἷον mon frere et ma soeur sont contents, ἀλλ' ἔκ contente, ἧ contentes.

Ἐάν δ' ἧ πράγματα, τῷ προσεχεσέρῳ θηλυκῷ συμφωνοῦν ἔστι κατὰ γένος ἔστι κατ' ἀριθμὸν· οἷον il avoit les pieds et la tête nue, ἀλλ' ἔκ nus πληθυντικῶς ἔστι ἀρσενικῶς· σόλοικον γάρ· cet acteur joue avec un goût, et une politesse charmante, ἀλλ' ἔκ charmants· Sylla s'étoit acquis dans Rome un pouvoir et une autorité absolue, ἀλλ' οὐκ absolutus.

Ὅταν δὲ τὸ οὐσιαστικὸν ἢ προσκεῖται ἐνεργείᾳ, ἐννοούμενον δ' ἧ ὀνομάτι τῶν καθόλου, οἷον πρᾶγμα, ἧ ἄνθρωπος, τότε τὸ ἐπίθετον αἰεὶ ἀρσενικῶς τίθεται, ὡς τὸ il est utile d'étudier, ἐπωφελες πρᾶγμ' ἐστὶ τὸ σπευδάειν, les savants admirent votre ouvrage, ἦσαν οἱ πεπαιδευμένοι ἄνθρωποι.

Καὶ ταῦτα μὲν, ὡς ἐν συντόμῳ, περὶ συμφωνιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Περὶ Ἀντωνυμιῶν, des Pronoms.

Διαιρέσις τῶν εἰδῶν τῆς Ἀντωνυμίας.

Ἐπταχῶς διαιρῶνται αἱ ἀντωνυμίαι· οἷον εἰς Personels Προσωπικάς, τὰς καὶ Πρωτοτύπας· Conjonctifs, Συνθετάς, ἢτοι συζευκτικάς Possessifs, Κτητικάς, Démonstratifs, Δεικτικάς, Relatifs, Ἀναφορικάς, Absolus, Ἀπολύτας, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀσχετάς καὶ μὴ ἀναφερομένας εἰς ἕτερόν τι ἡγόμενον· καὶ Indefinis Ἀόριστα, μὴ κυρίως ἀντωνυμίας.

ΑΡΘΡΟΝ Β'.

Περὶ Προσωπικῶν Ἀντωνυμιῶν, Personels.

Τῇ Α'. Προσώπῳ. Ἐνικῶς. je καὶ moi ἐγώ. } αὐταὶ
 Πληθυντ. nous ἡμεῖς. } κοιναί
 Τῇ Β'. Προσώπῳ. Ἐνικῶς. tu καὶ toi σύ. } εἰς τῷ
 Πληθυντ. vous ὑμεῖς. } γένει.
 Ἀρσενικῶς.

Τῇ Γ'. Προσώπῳ. Ἐνικῶς. il καὶ lui ἐκεῖνος.
 Πληθυντ. ils καὶ eux ἐκεῖνοι.
 Θηλυκῶς.

Τῇ Δ'. Προσώπῳ. Ἐνικῶς. elle ἐκείνη.
 Πληθυντ. elles ἐκείναι.

Κλίνονται δ' αὐταὶ τῷ ἀόριστῳ ἄρθρῳ, ὡς ὁράται.

Τῇ Πρώτῃ Προσώπῳ Κοιναί.

Ἐνικῶς. Οὐνομας. je καὶ moi ἐγώ, nous ἡμεῖς.

Ἐνικῶς. Πληθυντικῶς.
 Γεν. καὶ Ἀπλ. de moi ἐμεῖς, de nous ἡμῶν.
 Δοτική. à moi ἐμοί, à nous ἡμῖν.
 Αἰτιατική. moi ἐμέ, nous ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρῃ Προσώπῳ Κοιναί.

Οὐνομας. tu καὶ toi σύ, vous ὑμεῖς.
 Γεν. καὶ Ἀπλ. de toi σὺ, de vous ὑμῶν.
 Δοτική. à toi σοί, à vous ὑμῖν.
 Αἰτιατική. toi σέ, vous ὑμᾶς.
 Κλητική. ô toi ὦ σύ, ô vous ὦ ὑμεῖς.

Τῇ Τρίτῃ Προσώπῳ Ἀρσενικαί.

Οὐνομας. il ἢ lui ἐκεῖνος, ils ἢ eux ἐκεῖνοι.
 Γεν. καὶ Ἀπλ. de lui ἐκείνου, d'eux ἐκείνων.
 Δοτική. à lui ἐκείνῳ, à eux ἐκείνοις.
 Αἰτιατική. lui ἐκείνον, eux ἐκείνους.

Τῇ Τρίτῃ Προσώπῳ Θηλυκαί.

Οὐνομ. καὶ Αἰτ. elle ἐκείνη καὶ ην, elles ἐκείναι καὶ ας.
 Γεν. καὶ Ἀπλ. d'elle ἐκείνης, d'elles ἐκείνων.
 Δοτική. à elle ἐκείνῃ, à elles ἐκείναις.

Ταύταις συνάπτει καὶ ἑτέρας δύο soi, ἥτις καὶ soi-même λέγεται, καὶ on, αἱ τρίτα προσώπου εἰσίν. Ἡ μὲν ἂν soi καὶ soi-même ἢ καὶ Ἐλληνας σύνθετος ἐστί, τῇ τῷ διαφέρουσα, ὅτι παρ' Ἑλλήνων μὲν ὀνομασικὴν ἐκ ἑχασιν αἱ σύνθετοι, ἐμαυτῶ, σεαυτῶ, ἐ-ἐαυτῶ, ἔτε πληθυντικὸν τύπον, πλὴν τῇ τρίτῃ προσώπῳ· αὕτη δ' ἔχει ὀνομασικὴν τε καὶ πληθυντικὰ. Κλίνεται δὲ τῷ ἀόριστῳ ἄρθρῳ ὅπως.

Κεφ. Δ'.

Ἐνικῶς.

Ὄνομα. εἰς Αἴτια. σοί.

Γενικ. εἰς Ἀπλ. de soi.

Δοτική. ἅ σοί.

Πληθυντ. Ἀρσενικῶς.

Πληθυντ. Θηλυκῶς.

Ὄνομα. εἰς Αἴτια. eux mêmes elles mêmes.

Γενικ. εἰς Ἀπλ. d'eux mêmes d'elles mêmes.

Δοτική. ἅ eux mêmes à elles mêmes.

Ἐπεὶ δὲ τὸ σοὶ τρίτον ἐστὶ πρόσωπον, ὡς εἴρηται, ἀναπληρῶσι τὰ πρῶτα καὶ δευτέρα πρόσωπα, προσθέτες ταῖς πρωτοτύποις, εἰτ' ἢν προσωπικαῖς ἀντωνυμίαις τὸ μέγεθος. Τὸ δὲ πληθυντικὸν αὐτῶν σχηματίζουσι, προσθέτες καὶ ἐπὶ τῷ μέγεθος κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα. Ἰνα δὲ σαφέστερος ὁ λόγος ᾖ, ἐξαπαύομεν παραδείγμασι κατὰ μέρος.

Τῷ πρώτῳ Προσώπῳ· Ἐνικῶς.

Ὄνομα. j'irai moi-même.

Γενική. j'ai pris soin de moi-même.

Δοτική. je me dois compte à moi-même.

Αἰτιατικ. je me tuerai moi-même.

Ἀπλ. j'ai deviné cela de moi-même.

Τῷ πρώτῳ Προσώπῳ· Πληθυντικῶς.

Ὄνομα. nous l'avons vu nous-mêmes.

Γενική. nous n'avons pitié de nous-mêmes.

Δοτική. nous nous réserverons cela à nous-mêmes.

Αἰτιατικ. nous n'épargnerons pas nous-mêmes.

Ἀπλ. nous avons inventé cela de nous-mêmes.

Αρ. Β'.

Τῷ δευτέρῳ Προσώπῳ· Ἐνικῶς.

Ὄνομα. je m'écris - y toi-même.

Γενική. ayez pitié de toi-même.

Δοτική. tu rendras justice à toi-même.

Αἰτιατικ. tu as décrié toi-même.

Ἀπλ. il faut attendre cela de toi-même.

Τῷ δευτέρῳ Προσώπῳ· Πληθυντικῶς.

Ὄνομα. vous y serey vous-mêmes.

Γενική. vous aurez soin de vous-mêmes.

Δοτική. prenez garde à vous-mêmes.

Αἰτιατικ. vous oublierez vous-mêmes.

Ἀπλ. vous dites ceci de vous-mêmes.

Τῷ τρίτῳ Προσώπῳ· Ἐνικῶς.

Ὄνομα. chacun doit veiller soi-même à ses intérêts· καὶ θηλυκῶς, elle-même.

Γενική. il ne parle que de soi-même, ἢ de lui-même· καὶ θηλυκῶς, d'elle-même.

Δοτική. il se doit justice à soi-même, ἢ à lui-même· καὶ θηλυκῶς, à elle-même.

Αἰτιατικ. il s'est trahi soi-même· καὶ θηλυκῶς ὁμοίως.

Ἀπλ. il ne parle que de soi-même· καὶ θηλυκῶς οὕτω.

Τῷ τρίτῳ Προσώπῳ· Πληθυντικῶς.

Ὄνομα. ils connoissent cela eux-mêmes, καὶ θηλυκῶς, elles-mêmes.

Γενική. ils ne se connoissent pas eux-mêmes· καὶ θηλυκῶς, elles-mêmes.

Καθ. Δ'. Δοτική. les sages se Suffisent à eux-mêmes· κὲ θηλοκῶς, à elles-mêmes.

Αἰτιατικ. les indiscrets se trahissent souvent eux-mêmes· κὲ θηλοκῶς, elles-mêmes.

Α'πλατι. les grecs connoissent les sciences d'eux-mêmes· κὲ θηλοκῶς, les Amazones défendoient leurs états par elles-mêmes· Les choses des soi-mêmes sont indifférentes.

Τὸ δὲ οὐ, ὅπερ ἔστιν αἰ, κὲ ἴ' οὐ λέγεται τῇ προσθήκῃ τῇ ὀριστικῇ ἄρθρῳ Ιε, ἔστι μὲν τρίτη προσώπου τῆς πρωτοτύπης, ταυτὸν εἰπεῖν προσωπικῆς ἀντωνυμίας, κὲ ἐνικῶς λαμβάνεται αἰ. Ἐπειδὴ ὁμοῦς σημαίνει τὸν καθόλου ἄνθρωπον, πληθυντικῇ τύπῃ ἔννοιαν κὲ δύναμιν περιποιεῖται τῷ λόγῳ, ταῖσιν ὅταν λέγωσιν οὐ ἢ ἴ' οὐ fait, οὐ croit, πληθυντικῶς ταῦτ' ἐννοεῖται, λέγουσι, πιστεύουσι· Τεκμαίρονται δὲ διεφθάρθαι συζολῇ κὲ συγκοπῇ ἀπὸ τῆς ἁνθρωπος, οὐ μόνον ὅτι αἰ ἐνικῶς εἰθισται λέγεσθαι, ἀλλ' ὅτι κὲ τῷ ἀναφορικῷ ἄρθρῳ, ἐνικῶς ὄντι συμπλέκεται. Οἱ ἄνθρωποι τοίνυν ὁ καθόλου ποιεῖ, πιστεύει, λέγει κὲ τὰ ἐξῆς· ἐν δὲ τῷ καθόλου τὰ μερικὰ περιέχεται, δι' ὃ κὲ πληθυντικῶς ἐκλαμβάνεται.

Ταυτ' ἄρα ἐκ ἀπεικὸς ἡγούμεθα, εἴτις τὰ τοιαῦτα καθηκτικῶς ἑρμηνεύει κὲ, ὡς εἰπεῖν, ἀπροσώπως· τὸτο γὰρ βύλεται κὲ ἢ τὰ καθόλου ἔννοια· οἷον οὐ dit, οὐ scait, οὐ croit, λέγεται, γινώσκειται, νομίζεται. Οὐ μὲν ἀπλῶς κὲ ἢ ἔτυχε τὸ οὐ, ἴ' οὐ γράφουσιν. ἀλλ' εἰ προηγέτο οὐ, αἰ, οὐ, κὲ que, τότε μόνον τῷ ἴ' οὐ χρῆσθαι. Τὸ γὰρ οὐ μόνον εὐχρηστότερον, μὴ τῶν ἡγαμένων τῶν μορίων, κὲ μάλισθ' ὅταν μετὰ τὸ que ἔπῃται λέξις ἀπὸ τῆς com ἢ con συλλαβῆς ἀρχαμένη· κακοφω-

γία γὰρ διὰ τὴν ἐπαναλήψιν συμβαίνει, εἴτις λέγοι. Ἀρσφ. Β. qu'on commence, qu'on continue, ἢν διαφεύγομεν que l'on commence, que l'on continue λέγοντες, τῇ προσθήκῃ τῇ ἴ'· ὁμοίως δὲ κὲ μετὰ τῶν ἄλλων μορίων εἰς φωνῇεν, ὡς ὥπται, ληγόντων.

Ἐνικὸν δὲ, καθάπερ εἴρηται, αἰ κὲ ἀρσενικῇ γένεσι ἐννοεῖται· δι' ὅπερ κὲ λέγομεν, en etudiant on devient savant, κὲ ὅλως ἀπρόσωπον ἐννοητέον τὸ οὐ. Ταύτῃ τοι κὲ ταῖς μὴ κυρίως ἀντωνυμίαις, ταῖσι ταῖς quiconque, quelqu'un, chacun, autrui, personne, rien κὲ ἴ' un l'autre ὀγδόῃν συναριθμητὴν ἄλλοι τὸ οὐ.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Γ.

Περὶ Συνδέτων· Conjonctifs.

Καλῶς ἂν εἶχεν εἰ τὰς σοί, σοί-même, lui-même, elle-même, eux-mêmes, elles-mêmes ἀντωνυμίας ἐν ταῖς συνθέτοις ἐτάξαντο, τῷ γὰρ πράγματι αὗται σύνθετοι, εἴτα κὲ κατ' ἐννοιαν ἑαυτὸν, ἑαυτὴς, σφᾶς αὐτὴς κὲ καθ' ἑξῆς σημαίνοισι. Νῦν δ' ἐκείνας μὲν ἐν ταῖς πρωτοτύποις κατατάξαντες, τὰς ἀπλᾶς, ὡς ὁφόμεθα, Conjonctifs ἐκάλεσαν, ἢ μάλλον, ἢ αὐτοπάθειαν σημαίνοισιν, ἀλλ' ὡς τοῖς ἑτετέροις ῥήμασιν, ἢ ἑτεροπαθητικοῖς συντασσόμενας ἀναγκαίως, καθὼς δηλαδὴ συντίθενται αἰ τοῖς τοιαύτοις ῥήμασι, συνθέτας κὲ οἷον ἀχωρίστας αὐτῶν κατωνόμασαν, τὸτο γὰρ βύλεται τὸνομα conjonctifs, σύζυγοι, ὁμόζυγοι σημαῖεν.

Εἰσὶν ἂν αὗται αἱ σύνθετοι, εἴτ' ἂν Conjonctifs αἱ ἐφεξῆς.

Πρώτη Προσώπη Ἐνικὴ κοινὴ τῷ γένει me.

Πληθυντικὴ κοινὴ τῷ γένει nous.

Καρ. α'. Δευτέρη Προσώπα Ε'νική κοινή τῷ γένει te.
 Πληθυντική κοινή τῷ γένει vous.
 Τρίτη Προσώπα Ε'νική ἀρσενικῶς lui & le, θη-
 λικῶς δὲ la.
 Πληθυντικαὶ κοινὰ τῷ γένει les & leur.
 Τὸ δὲ σε παντὸς ἀριθμοῦ, & παντὸς γένους ἀδια-
 φόρως ἐστίν.

Συγκαταριθμοῦσι δὲ ταύταις ταῖς ἀντωνυμίαις & τὸ ἐν & γ, ὅπερ μήτε γένος, μήτε ἀριθμὸν, μήτε πρόσωπον ἔχει, ἀλλ' ἀδιαφόρως & παντάπασιν ἀκλί-
 τως ἐπὶ τε ἀρσενικῶν & θηλυκῶν, & ἐνικῶν τε & πλη-
 θυντικῶν, & ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων λαμβάνονται, αἱ
 αὐταὶ διαμένουσι. Ἄλλοι τοίνυν διατελεῖσαι, ἔδὲ
 ἄρθρων εἰσι δεκτικά. Εἰσὶ δ' αἱ πᾶσαι δυωκαίδεκα
 me, nous, te, vous, se, lui, leur, γ, le, la, les, en.

Τῶν αἱ μὲν πέντε me, nous, le, vous & se, ἐπέχουσι τόπον δοτικῆς & αἰτιατικῆς τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας μοί· οἷον vous me devez un livre, ταν-
 τὸν ἐστίν, ὡς εἰ ἔλεγεσ vous devez à moi un livre, & vous me regardez, ταῦτόν ἐστι τῷ vous regardez moi, ὀφείλεις μοι βιβλίον, ὁρᾷς με· ὁμοίως δ' ἔχει & τὸ
 le Roi nous accorde une grace, ἀντὶ τῷ à nous, le Ciel nous favorise· ὡσαύτως il te donnera une ré-
 compense, ἀντὶ τῷ à toi, & il te punira, ἀντὶ τῷ puni-
 ra toi· παραπλησίως je vous porterai l'argent, ἀντὶ τῷ je porterai à vous, & je vous estime κατ' αἰτιατι-
 κήν· ὡσαύτως δὲ il se donne des louanges, ἀντὶ τῷ à soi, & ἐπὶ πληθυντικῷ, ils se promettent de grandes récompenses, ἀντὶ τῷ à eux mêmes, & il & elle doit s'instruire, & ils & elles doivent s'instruire, ἀντὶ τῷ instruire soi, instruire eux-mêmes, elles mêmes.

Σημειῶσαι, ὅτι ἐπὶ τῷ γ' ἅτα πρόσωπα τὸ σοὶ ἄρθρ. Ε'. ἐν τοῖς προσώποις μόνοις ἐν χρήσει ἐστίν· ἐπὶ γὰρ τῶν πραγμάτων ἔκ ἂν εἴποις cette maison détruit soi, ἀλλὰ se détruit, ὥτε μὴν ces fruits mangent elles mêmes, ἀλλὰ se mangent· εἰσὶ γὰρ παθητικά, ἀλλ' ἔκ ἂν ἄδετερα, ἢ ἡδτεροπαθητικά, ἢ αὐτοπαθῆ.

Ε'τι κἀκεῖνο ἰστέον, ὅτι & αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμῖαι μοί, τοί, lui πολλαῖς ἐπὶ τῆς δοτικῆς πτώ-
 σεως ἄνευ τῆ χαρακτηριστικῆς τῆς δοτικῆς ἢ εἰσὶν ἐν χρήσει. Τὸ γὰρ donnez moi ce livre, & donne toi un habit, & il lui conta la vie, εἰσὶν ἀντὶ τῷ ἢ μοί, ἢ τοί, ἢ lui, ἄνευ τινὸς διαφορᾶς.

Αἱ δὲ τρεῖς τῶν εἰρημένων δυωκαίδεκα lui, leur, γ ἐπέχουσι τόπον δοτικῆς, & ἀναλογῶσι ταῖς προσωπικαῖς ἀντωνυμίαις lui, elle, eux & elles· οἷον je lui dois, ἀντὶ τῷ à lui ἢ à elle, je leur fait grace, ἀντὶ τῷ à eux, à elles. Τὸ δὲ γ ἀδιαφορεῖ τῷ τε γένει & τῷ ἀριθμῷ· ὥς je m' y applique, σημαίνει je m' applique à cela, à cette chose, à ce genre d'étude, à ces affaires, à ces livres.

Αἱ δὲ τρεῖς le, la, les, ἔχουσι λόγον αἰτιατικῆς, & ἀναλογῶσι ταῖς προσωπικαῖς ἀντωνυμίαις lui, elle, eux, elles· οἷον je le connois, vous le voyez, vous la flattez, je les aime, je les estime, il faut les rendre, ἀντὶ τῷ je connois lui, vous voyez cela, vous flattez elle, j'aime eux, j'estime elle, ἢ j'aime ce discours, j'estime ces idées.

Ἐσχάτη δὲ πασῶν ἡ en. Αὕτη αἰεὶ ἀντὶ γενικῆς & ἀπλάτιστα λαμβάνεται τῆς καθ' ἑλληνας ἀναφορικῆς μάλιστα ἀντωνυμίας· ἀναφέρεται γὰρ εἰς τε τὰ ἡγούμενα ὀνόματα & εἰς τὰς ἡγούμενας ἀντωνυμίας. Γίνεται

Κεν. α'. μὲν ἔν ἡ ρημάτων συντακτικῇ γενικῇ, ἡ προθέσεως ἐλλειπτικῶς. Πολλὰκις δὲ ἡ διαιρετικῇ γενικῇ, ἡτοι μεριστικῇ· οἷον je m'en souviens, μέμνημαι τὰτα· j'en parlerai à Monsieur tel, ὁμιλήσω περὶ τὰτα, ἐλλειπτικῶς· ἡ γὰρ περὶ δυνάμει, ἔκ ἀνεργείας· j'en ai fait mention, μνείαν ἐποιήσαμην τὰτα· donnez en moi, δός μοι τὰτα, ἦσαν μέρος τὰτα· nous en élirons trois ἐαλεξόμεθα τάτων τρεῖς, διαιρετικῶς· ἡ καθ' ἐξῆς.

Ἐπέχει δ' αὕτη χώραν τῶν ἀντωνυμιῶν de moi, de nous, de toi, de vous, de lui, d'elle, d'eux, d'elles, de cela, ἡ τε de cette chose, de ces choses. Ἐσι δ', ὡς ὁρᾷς, ἀκλιτος τὸ παράπαν, ἀδιαφόρως ἔχουσα τοῖς τε γένει καὶ πρὸς τὸ ἀριθμὸς.

Τάτων ἔν τῶν ἡτοι δειγμένων ἀντωνυμιῶν αἱ τρεῖς, nous, vous, lui ὁμοιοῦνται ταῖς προσώπικαῖς, αἱ δ' ἑταίραι τρεῖς, le, la, les τοῖς ὀριστικοῖς ἄρθροις. Διαφέρει δ' αἱ πρῶται τῶν προσώπικῶν, καθὼ αἱ μὲν πρωτότυποι ἀντωνυμίαι δέχονται ἄρθρα ἐν ταῖς πλαγίαις, de nous, à nous, ἡ τὰ ἐξῆς, αὗται δ' ἠδαιμῶς. Τῶν δ' ἄρθρων αἱ λοιπαὶ τρεῖς, ἡ τὰ μὲν ὀνόμασι συνάπτονται προτιθέμενα, αὗται δὲ ρημάτων γίνονται συντακτικῇ πτωτικῶς, οἷα περ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἰστέον δ' ἔτι, ὅτι τάτων αἱ πέντε αὗται le, la, les, en, y, μόναι ἐπ' ἀφύχωντε ἡ τετραπόδων, ἡ τῶν λοιπῶν τοιούτων εἰσὶν ἐν χρήσει, αἱ δὲ ἄλλαι ἐπτά, ἐπὶ προσώπων, δηλονότι τῶν λόγων μετεχρόντων.

Ἐσι δέ τις φράσις συνήθης τῇ Γαλικῇ διαλέκτῳ, μετὰ δὲ ἔκ ἄλλας, τοιαύτη j'étois malade, je le suis encore· fut-il quelque fille aussi malheureuse, et aussi maltraitée que je le suis? Τὸ τοῖνον le, ἐν

ταῖς τοιαύταις φράσεσιν ἀναφορικῇ εἰσὶν ἀντωνυμίαι, Ἄσθρ. Γ'. ἀναφέρεται δ' ἐς τὸ ἡγούμενον κατὰ ἀφαίρεσιν οὐσιαστικὸν οὐδέτερον ρηματικὸν ὄν, εἴτ' ἔν εἰς τὸ être malade, ἀσθενεῖν, ἡ τὸ être malheureuse δυστυχεῖν.

Κᾶν δὲ γυνὴ ἡ λέγουσα ἡ, οὐδέντι ἦτρον, je le, ἔρει, εἰ ὕγειως λέγειν μέλλοι, ἀλλ' ἢ je la suis, σόλικον γάρ.

Οὗτος γεμὴν ὁ κανὼν κράτος ἔχει, ὅταν ἐπίθετον ἡ τὸ ἡγούμενον οἷον τὰ malade ἡ malheureuse.

Ὅταν δ' οὐσιαστικόν, μάλιστα δὲ κύριον, συμβαίνει τήναντίον· οἷον est ce vous Madame De la Place? λέγει αἱ je la suis· étoit ce là votre pensée? ρητέον, pouvez vous douter que ce ne la fut? sont ce là vos gens? λεχτέον oui, ce les sont.

Ὀμοίως ἡ ὅταν ὠρισμένον ἡ· οἷον êtes vous la malade, que je dois traiter? εἶποι αἱ, oui Monsieur, je la suis.

Οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ πολλὰ ὄντα τύχῃσι τὰ ἡγούμενα ἐπίθετα, τὸ le ἐπάγεται ἐνικῶς, ὡς ἐπὶ τῇ παραδείγματος Fut-il quelque fille aussi malheureuse et aussi maltraitée, que je le suis? ἡ ἐπὶ τούτων vous m'avez trompé aimable, je cesse de vous le paroître (γυνὴ δ' εἰσὶν ἡ λέγουσα)· ὁμοίως mais exempte de caprices, je ne le suis de soupçons· ἡ ἐπὶ πληθυντικῇ θηλυκῇ, avons nous jamais été aussi tranquilles, que nous le sommes?

Ὡς, ὡς ὁρᾷς, τὸ ἀναφορικὸν τοῦτ' ἀκλιτον διαμένει, ἀναφερόμενον ἀδιαφόρως πρὸς τε ἄρσενικα, ἡ πρὸς θηλυκά, ἐνικά τε ἡ πληθυντικά, καὶ ἐν τύχῃ, καὶ ἐν πλείω προηγμένα.

Τὸ δὲ en ἐνίοτε παρέλκει, ὡς μόριον παρα-

Κεφ. Δ. πληρωματικόν, ὡς ἐν τῷ περὶ συντάξεως ῥηθήσεται, καὶ πρόθεσις δ' ἐστὶ, καὶ σύνδεσμος.

ΑΡΘΡΟΝ Δ'.

Περὶ Κτητικῶν Ἀντωνυμιῶν. Possessifs.

Εἰς δύο εἶδη διαιρῶσι τὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας, εἰς absolus, δηλαδή καὶ relatifs, ὅ ἐστιν ἀσχετάς, καὶ σχετικάς, ἧτοι ἀναφορικάς. Τινὶ δ' ἐκότεραι διαφέρουσι, παρακατιῶσιν ἐρμηνευθήσεται.

Εἰσὶ δ' Ἀσχετοὶ μὲν αἱ ἐφεξῆς.

Εἵμαι Ἀρσεν.	Εἵμαι Ὀηλυκαί.	Πληθυντικαὶ Κοιναί.
mon ἐμός.	ma ἐμή.	mes ἐμοί, ἡμαί.
ton σός.	ta σή.	tes σοί, σαί.
son ἑός.	sa ἑή.	ses ἐών.
notre ἡμέτερος.	notre ἡμετέρα.	nos ἡμέτεροι ἦ ραι.
votre ὑμέτερος.	votre ὑμετέρα.	vos ὑμέτεροι ἦ ραι.
leur ἐών.	leur ἐών.	leur ἐών.

Σχετικά δὲ ἧτοι Ἀναφορικά εἰσὶν αὗται.

Εἵμαι Ἀρσενικά.	Εἵμαι Ὀηλυκαί.
le mien ἐμός.	la mienne ἐμή.
le tien σός.	la tienne σή.
le sien ἑός.	la sienne ἑή.
le nôtre ἡμέτερος.	la nôtre ἡμετέρα.
le vôtre ὑμέτερος.	la vôtre ὑμετέρα.
le leur σφέτερος.	la leur σφετέρα.
Πληθυντικαὶ Ἀρσενικά.	Πληθυντικαὶ Ὀηλυκαί.
les miens ἐμαί.	les miennes ἐμαί.
les tiens σοί.	les tiennes σαί.
les siens ἐοί.	les siennes ἐαί.

les nôtres ἡμέτεροι.	les nôtres ἡμέτεραι.	Κεφ. Δ.
les vôtres ὑμέτεροι.	les vôtres ὑμέτεραι.	
les leurs σφέτεροι.	les leurs σφέτεραι.	

Διαφέρουσι ταύτων ἀλλήλων αὗται, πρῶτον μὲν καθ' αἱ ἀσχετοί, ἦσαν les pronoms possessifs absolus, αἱ ποτε ἡγῶνται τῶν οὐσιαστικῶν ὀνομάτων, οἷς συνάπτονται· αἶον mon cheval, votre habit, sa maison, mes livres, αἱ δὲ Relatifs ἧτοι σχετικά καὶ, ὡς εἰπεῖν, ἀναφορικά κτητικά ἐπὶ τὰς ὀνόμασιν· εἶπω j' ai vendu mon cheval, avez vous le vôtre? ἐννοημένα αὐτοῖς τῷ cheval· j' ai perdu ma tabatiere, il garde la sienne, ἐννοημένα ἔξωθεν τῇ tabatiere, εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ Ἀντωνυμία sienne.

Β'. διαφέρουσιν, ἥ αἱ μὲν ἀσχετοὶ κλίνονται τῷ indéfini, ἦσαν ἀόριστῳ ἄρθρῳ, αἱ δὲ σχετικά τῷ ὀριστικῷ le, du, καὶ τῆς ἐξῆς.

Γ'. διαφέρουσι καθ' ὃ ἐν μὲν ταῖς ἀσχετοῖς κτητικαῖς ἀντωνυμίαις τὰ πληθυντικά notre, καὶ votre, ὃ δέχονται τόνοι, περισπωμένην (εἰσὶ γὰρ βραχεῖα), ἐπὶ δὲ τῶν τῆς ἀναφορικῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας nôtre, καὶ vôtre (μακρῶν ὄντων τῶν ο), τίθεται τόνος.

Γέρον δ' ὅτι τὰ πληθυντικά τριτοπρόσωπα τῶν δύο εἰδῶν, ἐπειδὴ συμπίπτουσι, διασέλωσι ἅντις τέτοις, ὅτι ἡ μὲν Conjonctif leur ῥήματι συντάσσεται, ταύτῳ εἰπεῖν γίνεται πῶσις συντακτικῆ ῥήματος, δι' ὃ καὶ Conjonctif, ὠνόμασαι, ἦσαν ὁμοῦχος, αὐτοῦχος τῷ ῥήματι. ἡ Possessif leur δ' αἰεὶ ὀνόματι.

Εἴτι αὕτη μὲν δεκτικὴ ἐστὶν ἄρθρον ὀριστικῆς, ἡ δὲ Conjonctifs, ἡ ῥηματικὴ δηλονότι, εἰδομῶς, ὡς ἐπὶ τῆς δε δὴλον γίνεται τῆς φράσεως· quand vos freres viendront, je leur montrerais ma bibliothèque, et j' es-

Κατ. Δ. père, qu'ils me montreront la leur, ἐνταῦθα τὸ πρῶτον leur ῥηματικῆτε συντακτικῇ ἐστὶ καὶ ἄνευ ἄρθρου, ἡ δευτέρα δὲ ἄρθρω τε συνῆπται, καὶ κτητικῇ ἐστίν.

Γέρον δ' ἐστὶ, ὡς τὰ τρίτα πρόσωπα τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας, εἴτε absolu, εἴτε relatif, εἰς πρόσωπα μὲν αἰεὶ ἀναφέρεται, εἰς πράγματα δ' ἢ αἰεὶ, ἢ καὶ πῶς μὲν, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ δ' ἔστι. Ἀχρησον γὰρ περὶ οἰκίας ἢ περὶ φυτῶν λέγειν· j'admire son architecture, ses appartements, sa situation, ses fruits sont excellents, χρωμέθα δ' ἀντὶ τούτων τῇ ἐν ἀντωνυμίᾳ, περὶ ἧς πλατύτερον ἡρμήνευται ἐν τῷ τρίτῳ ἄρθρῳ· ὁρθῶς ἔν λεκτέον, j'en admire l'architecture, κ.τ.λ. καὶ les fruits en sont excellents.

Σημείωσαι δ' ἐπὶ, ὅτι αἱ ἀρσενικαὶ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι συνάπτονται θηλυκοῖς ὀνόμασι, ὅταν ἀρχωνται ἀπὸ φωνήεντος· οἷον amie, industrie, espérance, opinion, uniforme, διὰ γὰρ τὴν κακοφωνίαν ἐ λέγουσι ma amie, sa industrie, ta espérance, ma opinion, sa uniforme, ἢ καὶ mon amie, ton espérance, son industrie, mon opinion κ.τ.λ..

Ὡς περ ἔν καὶ ἀνωτέρω εἴρηται, αἱ μὲν ἀσχετοὶ κτητικαὶ τῷ ἀορίστῳ ἄρθρῳ, αἱ δὲ σχετικαὶ, εἴτ' ἐν ἀναφορικῇ τῷ ὀριστικῷ κλίνονται ἕτως.

Ἀσχετοὶ Κτητικαὶ Ἀντωνυμίαι.

Πρώτη Προσώπη.

Ἀρσενικαὶ Ἑνικαί.	Θηλυκ. Ἑνικαί.	Πληθυντ. Κοιν.
Ὄνομ. καὶ Αἰρ. mon.	ma.	mes.
Γεν. καὶ Α'πλ. de mon.	de ma.	de mes.
Δοτικῇ.	à mon.	à ma.
Κλητικῇ.	ô mon.	ô ma.

Δευτέρα Προσώπη.

Ὄνομ. καὶ Αἰρ. ton.	ta.	tes.
Γεν. καὶ Α'πλ. de ton.	de ta.	de tes.
Δοτικῇ.	à ton.	à ta.
Κλητικῇ.	ô ton.	ô ta.

Α'. Προσώπη.

Ἑνικαὶ Κοιναί.	Πληθυντικαὶ Κοιναί.
notre* οἷον notre ami κ.τ.λ.	nos* οἷον nos amis κ.τ.λ.
de notre.	de nos.
à notre.	à nos.
ô notre.	ô nos.

Β'. Προσώπη.

votre* οἷον votre frere κ.τ.λ.	vos* οἷον vos amis κ.τ.λ.
de votre.	de vos.
à votre.	à vos.
ô votre.	ô vos.

Γ'. Προσώπη.

leur* οἷον leur papier κτλ.	leurs* οἷον leurs chevaux κτλ.
de leur.	de leurs.
à leur.	à leurs.
ô leur.	ô leurs.

Κτητικαὶ Ἀναφορικαὶ Ἀντωνυμίαι.

Α'. Προσώπη.

Ἀρσενικαὶ Ἑνικαί.	Θηλυκαὶ Ἑνικαί.
Ὄνομ. καὶ Αἰρ. le mien.	la mienne.
Γεν. καὶ Α'πλ. du mien.	de la mienne.
Δοτικῇ.	au mien.
Ἀρσενικαὶ Πληθυντ.	Θηλυκαὶ Πληθυντ.
Ὄνομ. καὶ Αἰρ. les miens.	les miennes.

Κιν. Δ.	Γεν. & Α' πλ.	des miens.	des miennes.
	Δοτική.	aux miens.	aux miennes.

Β'. Προσώπων.

Α' ραενικαί	Ε' νικαί.	Θηλυκαί	Ε' νικαί.
Ο' νομ. & Α' ιτ.	le tien.		la tienne.
Γεν. & Α' πλ.	du tien.		de la tienne.
Δοτική.	au tien.		à la tienne.
Α' ραενικαί	Πληθυντικαί.	Θηλυκαί	Πληθυντικαί.
Ο' νομ. & Α' ιτ.	les tiens.		les tiennes.
Γεν. & Α' πλ.	des tiens.		des tiennes.
Δοτική.	aux tiens.		aux tiennes.

Γ'. Προσώπων.

Α' ραεν. Ε' νικαί.	Θηλυ. Ε' νικαί.	Πληθυντ. Κοιναί.
Ο' νομ. & Α' ιτ.	le nôtre.	la nôtre. les nôtres.
	le vôtre.	la vôtre. les vôtres.
	le leur.	la leur. les leurs.
Γεν. & Α' πλ.	du nôtre.	de la nôtre. des nôtres.
	du vôtre.	de la vôtre. des vôtres.
	du leur.	de la leur. des leurs.
Δοτική.	au nôtre.	à la nôtre. aux nôtres.
	au vôtre.	à la vôtre. aux vôtres.
	au leur.	à la leur. aux leurs.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Ε'.

Περί Δεικτικῶν Ἀντωνυμιῶν, Demonstratifs.

Δεικτικαί δ' Ἀντωνυμίαι εἰσιν αὗται.

Α' ραεν. Ε' ν.	ce & cet,	ceci & celui-ci,	cela & celui-là.
Πλ.	ces.	ceux-ci.	ceux-là.
Θηλυκ. Ε' ν.	celle,	celle-ci,	celle-là.
Πλ.	celles,	celles-ci,	celles-là.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ δειξις, ἔστι μὲν ὅτε ἐπὶ τῶν ἐγγύς, Ἀ' ρθρ. Ε'. εἰς ὅτε δὲ ἐπὶ τῶν πόρρω περ ὄντων συμβαίνει, ἐπισυνήψαν τὰ δύο μόρια ci & là, τοπικὰ ὄντα ἐπιρρήματα (τὸ γὰρ ci, συγκοπῇ, μάλλον δ' ἀποβολῇ τῆ i, ἀπὸ τῆ ici γίνεται) καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἐγγύς δειξεως τῷ ci, ἐπὶ τῆς πόρρω δὲ τῷ là χρωῖνται· οἷον j' ai parcouru l'Europe et l'Asie, celle-ci (ἡ Ἀσία δηλαδή, ἐπειδὴ προσεχέστερα), est plus vaste, celle-là est plus peuplée· καὶ je préfère celui-ci à celui-là· & ὁλως αἱ παρ' Ἑλλήνων ἑτος ἐκεῖνος, αὕτη ἐκεῖνη ἀντωνυμίαι διὰ τῆ ci & là γίνονται τοῖς Γάλλοις.

Ἀμαρτάνασσι δ' οἱ λέγοντες ici ἀντὶ τῆ ci· οἷον donnez moi ce livre ici· j' ai acheté cette maison-ici· λέγοις τοίνυν, ce livre-ci, cette maison-ci.

Σημείωσαι δὲ περὶ τῆς ce ἀντωνυμίας, ὅτι τῆ ἐπομένα ὀνόματος, ὧ συνάπτεται, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένα, προσλαμβάνει τ' ἐν τῷ τέλει· οἷον cet homme, cet ouvrage, ἀναγινώσκεται δὲ ὡς εἰ τόμ., εμβράξ. ἢ γεγραμμένον, τῆ μεταξὺ e μηδόλως προφερόμενα· ἐν ἐνίοις δὲ ἀποσρέφεται τὸ e· οἷον c' est, c' a été· συμφῶνα δὲ, ἡ h aspirée ἐπομένα, ce μόνον μένει· οἷον ce livre, ce héros.

Ἔτι σημειώτεον, ὅτι πολλάκις & ἐν πολλαῖς φράσεσιν ἡ ce ἀντωνυμία, ἡ παντάπασιν ἄκλιτος ἔστι κατὰ γένος, & κατ' ἀριθμὸν, ἡδετέρως ἐκλαμβάνομένη, ἡ & παρέλκασα φαίνεται. Ἰδιωτισμὸς δὲ τατὶ τῆς διαλέκτου· οἷον je lis Horace et Virgile, par ce que ce sont les meilleurs poètes Latins· καὶ les voyageurs qui ont connu les grecques assurent, que ce sont des Dames très délicates. Ἐν ταῖς τοῖς δυοῖ παραδείγμασι τὸ ce ἀναφέρεται, ἐν μὲν τῷ πρώτῳ, εἰς δύο ἀρ-

Κατ. Δ'. σενικά ὀνόματα κύρια· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, εἰς πολλὰ θηλυκά, ἀντὶ τῆς ἑτοῖς εἰσίν, αὐταὶ εἰσίν.

Τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν ἡ πράγματα, ἀλλ' οὐ πρόσωπα, εἰς ἃ ἀναφέρεται τὸ ce.

Καὶ τῆτο μὲν ὅταν εἰς τὰ ἡγήμενα ἔχῃ τὴν ἀναφορὰν, ὅταν δ' ἐς τὰ ἐπόμενα ἀναφέρεται, ὅλως παρῆλκον φαίνεται, ὡς τὸ c' étoit un grand capitaine que Cézar· ce n'est pas connoître les courtisans, que de compter sur leurs promesses· ce fut l'envie qui occasiona le premier meurtre dans le monde. Ἐν τέτοις ἔν πᾶσι παρέλκει· δυνατόν γὰρ λέγειν Cézar étoit un grand capitaine· καὶ l'envie occasiona le premier meurtre· προθύπερον δὲ γινόμενον, καὶ διὰ τῆς ce ἐκφραζόμενον, χαριέστερον δοκεῖ τοῖς Γάλλοις, καὶ ὁ λόγος ἐντονώτερος. Ταῦτ' ἄρα ἰδιωτισμὸς, ὡς εἰρηται τῆς διαλέκτου.

Παρατηρητέον δ' ὡς ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι καὶ φράσεσιν αἰεὶ τὸ ἐπόμενον κῶλον ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἀντωνυμιῶν, ἢ ὡς ἂν εἰποις, μορίων que καὶ qui, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασι δῆλον ἐγένετο.

Ἐτι δὲ καὶ ἑδωτέρως πληθυντικῶς ἐκλαμβάνεται· οἷον il ne faut s'appliquer, qu'à ce qui est utile, εἴτ' ἔν εἰς τὰ ἐπωφελεῖ· καὶ faites attention à ce que vous m'avez promis, ἥγαν εἰς τὰ ὑποσχημένα.

Καὶ ὅλως σημειώτεον, ὅτι ὅσας μὴ αὐσιαστικῶς ὀνόματι συντεταγμένον ἢ τὸ ce, αἰεὶ ποτε ἀκλιτον διατελεῖ κατὰ γένος τε καὶ κατ' ἀριθμόν.

Αἱ δὲ celui, celle, καὶ τὰ τέτων πληθυντικά ceux, celles, ἔχουσιν ἐπόμενα τὸ que καὶ qui, ἀνάγκη εἶναι τῆς μετοχῆς διὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας καὶ τῆς ὑποτακτικῆς ἁρθρου· οἷον celui qui sait· ceux qui

ont vu, celle qui a dit, celles qui pensent· ὁ οἰδῶς, Ἀρθρ. Ε'. οἱ ἰδόντες, ἡ εἰπῶσα, αἱ νομίζουσαι· Ταῦτόν εἰπεῖν, ἐκεῖνος, ὃς οἶδεν, ἐκεῖνοι, αἱ εἶδον, ἐκεῖνη, ἡ εἶπεν, ἐκεῖναι, αἱ νομίζουσιν.

Αἱ δὲ ceci καὶ cela (ὡς ἡ μὲν ceci ἐπὶ τῆς ἐγγύς, ἡ δὲ cela ἐπὶ τῆς πόρρω, καὶ, ὡς εἰπεῖν, ἀπόντων πραγμάτων δειξέως) οὐδέτεραί εἰσι τῷ γένει, καίτοι ἀρσενικαὶ τοῖς Γάλλοις κατονομάζονται δι' ἀπορίαν ἑδωτέρων ὀνομάτων· αἰεὶ δ' ἐπὶ πραγμάτων εἰσιν ἐν χρήσει, ἐπὶ προσώπων δ' ἑδαμῶς, ἀναλογῶσαι τοῖς Ἑλληνικοῖς τῆτο ἐκεῖνο.

Ὅτι μὲν ἔν ἅπασαι αἱ Δεικτικαὶ Ἀντωνυμίαι τρίτα εἰσὶ πρόσωπα, πρῶτον· κλινονται δὲ τῷ Ἀορίστῳ Ἀρθρῷ ἕτως.

Ἀρσεν. Ἐνικάι. Ἀρσεν. Πληθυντικάι.

Ὄνομ. καὶ Αἰτ.	ce.	ces.
Γεν. καὶ Ἀπλ.	de ce.	de ces.
Δοτικῇ.	à ce.	à ces.

Θηλυ. Ἐνικάι. Θηλυ. Πληθυντικάι.

Ὄνομ. καὶ Αἰτ.	cette.	ces.
Γεν. καὶ Ἀπλ.	de cette.	de ces.
Δοτικῇ.	à cette.	à ces.

Ἀρσεν. Ἐνικάι. Ἀρσεν. Πληθυντικάι.

Ὄνομ. καὶ Αἰτ.	celui.	ceux.
Γεν. καὶ Ἀπλ.	de celui.	de ceux.
Δοτικῇ.	à celui.	à ceux.

Θηλυ. Ἐνικάι. Θηλυ. Πληθυντικάι.

Ὄνομ. καὶ Αἰτ.	celle.	celles.
Γεν. καὶ Ἀπλ.	de celle.	de celles.
Δοτικῇ.	à celle.	à celles.

Κτῶ. Δ'.	Ἀρσεν. Ἐνικαί.	Ἀρσεν. Πληθυντικά.
Ὄνομ. κ' Αἰτ.	celui - ci.	ceux - ci.
Γεν. κ' Α'πλ.	de celui - ci.	de ceux - ci.
Δοτική.	à celui - ci.	à ceux - ci.
Θηλυ. Ἐνικαί.	Θηλυ. Πληθυντικά.	
Ὄνομ. κ' Αἰτ.	celle - ci.	celles - ci.
Γεν. κ' Α'πλ.	de celle - ci.	de celles - ci.
Δοτική.	à celle - ci.	à celles - ci.

Ὀμοίως κλίνονται, κ' αὖτε celui - là, κ' ceux - là, κ' celle - là, κ' celles - là.

Ὄνομ. κ' Αἰτ. ceci. Γεν. κ' Α'πλ. de ceci. Δοτ. à ceci.
Ὄνομ. κ' Αἰτ. cela. Γεν. κ' Α'πλ. de cela. Δοτ. à cela.
Τάτων Πληθυντικά ἄχ' εὐρηγται, κ' ἄδ' ἑτέροις εἰσίν.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν ς.

Περὶ τῶν Ἀναφορικῶν Ἀντωνυμιῶν, Relatifs.

Αὗται ἀναλογῶσι τοῖς ἡμετέροις Ὑποτακτικοῖς Ἀρθροῖς (1)· εἰσὶ δὲ κοιναὶ μὲν τῷ γένει κ' τῷ ἀριθμῷ, εἴτ' ἔν' ἅκλιτοι αἱ τέσσαρες αὗται· qui, que, quoi, dont· le quel Ἀρσενική, κ' la quelle Θηλυκή. Τάτων αὖ μὲν πρῶται τέσσαρες τῷ Ἀόριστῳ Ἀρθρῷ κλίνονται ἕτω.

Ὄνομ.	qui, que, ἢ quoi.
Γεν. κ' Α'πλ.	de qui, de quoi, ἢ dont.
Δοτική.	à qui, à quoi.
Αἰτιατική.	qui, que, ἢ quoi.

Τάτων κ' τὰ πληθυντικά εἰσιν ὅμοια, ὥςτε ἀδιαφοροῦσι τῷ τε γένει κ' τῷ ἀριθμῷ.

(1) Ὁρμ. συλλ. 55. Σημ.

Αἱ δὲ le quel, la quelle, τῷ Ὀριστικῷ Ἀρθρῳ Ἀόριστ' Ε' κλίνονται, ἕτω.

Ἀρσεν. Ἐνικαί.	Ἀρσεν. Πληθυντικά.
Ὄνομ.	le quel. les quels.
Γεν. κ' Α'πλ.	du quel κ' dont. des quels κ' dont.
Δοτική.	au quel. aux quels.
Αἰτιατική.	le quel ἢ que. les quels κ' que.
Θηλυ. Ἐνικαί.	Θηλυ. Πληθυντικά.
Ὄνομ.	la quelle. les quelles.
Γεν. κ' Α'πλ.	de la quelle κ' dont. des quelles κ' dont.
Δοτική.	à la quelle. aux quelles.
Αἰτιατική.	la quelle κ' que. les quelles κ' que.

Τὴν μὲν ἔν' Ἀντωνυμίαν ταύτην relatif καλέσιν, εἴτ' ἔν' Ἀναφορικὴν, τὸ πρὸς ὃ δ' ἀναφέρεται, antécédent, ἢ γὰρ ἡγούμενον· ὃ ποτὲ μὲν ἐνεργεῖα κεῖται, ποτὲ δὲ δυνάμει ἐννοούμενον ἔξωθεν· οἷον τὸ voilà de quoi il s'agit, ἐννοεῖται ἔξωθεν τὸ πρᾶγμα, τατέστιν ἰδὲ τὸ πρᾶγμα περὶ ὃ ἡμῖν ὁ λόγος. Ἀναλογῶσι δ', ὥς εἰρηται, αἱ Ἀντωνυμίαι αὗται τοῖς ἡμετέροις Ὑποτακτικοῖς Ἀρθροῖς, συναπτομένοις μετὰ τῷ Ἀόριστ' ὀνόματος τις· οἷον qui ne scait pas garder le secret, est incapable de gouverner· ὅς τις ἄκ οἶδεν ἐχεμυθεῖν ἀνάξιος ἐστὶ, κ.τ.λ.· ὥςτε κατὰ τὸν τρόπον τῆτον κ' Ἀοριστολογικὴν ἅντις ὠνομάσκει τὴν Ἀντωνυμίαν ταύτην.

Εἴσι δ' ὅτε κ' ἀντὶ τῷ ἐρωτηματικῷ τίς τίθεται· οἷον qui vous a dit cela? τίς σοι εἶρηκε; κ' des deux discours, que vous m'avez fait voir, je ne sais au quel je dois donner la préférence· οὐκ οἶδα τίνα, ἢ ὅντινα τῶν δύο λόγων ἐλοίμην· il avoit cinquante chambres, et ses meilleurs amis ne savoient jamais

Κεφ. Δ'. dans la quelle il couchoit. ἐκ ἧδεῖσαν ἐν ποίᾳ τῶτων καθεύει, ἢ ἐν τίνι. amenez, ἢ menez avec vous qui vous voulez, ὃν ἂν θέλῃς συμπαραλάβε. καὶ je vous ferai voir qui je suis, εἴση τίς εἰμι. je ne sais à quoi attribuer cela, ἐκ οἷδα εἰς ὃ,τι ἂν ἀποδῶ τῶτο. il avoit sur le visage je ne sais quoi de féroce, ἔφερεν ἐπὶ προσώπῳ ἐκ οἷδ' ὃ,τι ἄγριον.

Εἰσὶ δέτινες Ἰδιωτισμοὶ τῆς Γαλικῆς Διαλέκτα διὰ τῆς qui Ἀντωνυμίας. οἷον τὸ ε' étoit à qui combatroit courageusement, συνίστατο τὸ πρᾶγμα, εἰς τὸ ποῖος ἂν παλημήσεται γενναιότερον. la pluralité des Dieux est une chose qu'on ne peut s'imaginer, qu'elle ait été adoptée par des hommes de bons sens, οὐκ οἷδ' ὅπως ἄνδρες ἐμφρονες παρεδέξαντο τὴν πολυθεΐαν, ἢ ἔτως. τοῖατον ἄρα ἡ πολυθεΐα, οἷον ἢδ' ἂν ἐννοήσῃς τις ὅπως αὐτὴν παρεδέξαντο ἐμφρονες ἄνδρες. il n'a pas laissé de quoi faire les frais de ses funérailles, ἢδ' ὅσα πρὸς ταφὴν ἀναγκαῖα κατέλειπε, ἢ ἢδ' τὰ πρὸς ταφὴν κατέλειπε. c'est un homme qui a de quoi, ἀνὴρ ἔχων τινα, δηλαδὴ, εἰόαν, κτήματα, πλεῖστος ἀνὴρ.

Ἰσέον δ' ὅτι ἡ qui, κατ' ὀνομαστικὴν πτώσιν ἀδιαφόρως ἐν χρήσει ἐστὶν ἐπ' ἀνθρώπων καὶ τετραπόδων, καὶ ἀψύχων. αἱ δὲ πλάγαι αὐτῆς ἐπ' ἀνθρώπων μόνων. Τὸ δὲ le quel, la quelle, ἀδιαφόρως ἔχει πρὸς τὸ ἀνθρώπου, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα πάντα.

Ἔτι σημείωσαι, ὅτι κατὰ ὀνομαστικὴν πτώσιν οὐ χρῶνται ταῖς le quel, la quelle, ἀντὶ δὲ τῶτων, τῇ qui μάλλον. οἷον Dieu, qui a créé le monde. La Grace, qui dompte les coeurs rebelles. Les vertus, qui vous rendent agréables à Dieu. Les vices, qui regnent au monde. ἀλλ' εἰς Dieu le quel. la Grace la quel-

le. les vices les quels. les vertus les quelles. ἀηδὲς Αἰβφ. ζ'. γὰρ καὶ οἷον σόλοικον.

Πλὴν ὅταν ἡ ὑπόθεσις περὶ τῶν ἀξιολογωτάτων ἦ, οἷον ἡ δογματικὴ, ἢ ἐν συνθήκαις, καὶ διαθήκαις, καὶ τοῖς τοιούτοις, ἢ ὅταν προηγοῖντο πολλὰ ὀνόματα διαφέροντα τῷ γένει. Τότε γὰρ διὰ πλείω σαφηνείαν ἐπαγαλαμβάνουσι τὴν ὀνομαστικὴν le quel, la quelle καὶ les quels, les quelles, συνεπάγοντες, ὡς τὰ πολλά, καὶ αὐτὸ τῶτομα. οἷον le quel héritier, les quelles prerogatives, les quels villages.

Καὶ κατ' Αἰτιατικὴν δὲ πτώσιν ἐστὶν οὗ ἄχρηστοι εἰσὶν αἱ le quel, la quelle, les quelles, ἀντὶ δὲ τῶτων χρῶνται τῇ que, αἰτιατικῇ ὅση τῆς qui Ἀντωνυμίας (περὶ ἧς κατωτέρω ῥηθήσεται). Ὡς αἱ φράσεις αὗται σόλοικοί εἰσι. Ἦ ὁμοῦ, le quel Dieu créa etc. la femme, la quelle Dieu forma d'une des côtes de l'homme. Les Anges, les quels l'orgueil précipita dans les enfers. Les créatures, les quelles Dieu tira du néant, ἐν ταύταις ἐν πάσαις ταῖς φράσεσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἔθος τὴν que αἰτιατικὴν, ἀντὶ τῶν le quel, la quelle, les quels, les quelles.

Εἰρηται ἀνωτέρω, ὅτι τῆς qui Ἀντωνυμίας Αἰτιατικὴ ἐστὶν ἡ que. Ἦσθι δ', ὡς καὶ αὕτη ἡ qui Ἀντωνυμία ἐνίοτε Αἰτιατικὴ ἐστὶν. εἰ μὴν ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτυχεῖν ἐννοητέον τῶτο, ἀλλ' εἰδέναι δεῖ, ὅτι ὅταν ἡ ῥήματος συντακτικὴ Αἰτιατικὴ, αἶε que εἶναι ἀνάγκη. ὅταν δὲ προθέσειως συντακτικὴ, τότε qui, ὡς ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων. Le cheval que j'ai acheté. La grace que Dieu vous accorda. Les effets, que j'ai vendus. Les armes que j'ai fabriquées. ἐστὶ δ' ἄκλιτος, ὡς ὁ ῥῆς, κατὰ τὸ γένος καὶ τὰς ἀριθμούς.

Καθ. Δ'.

Μετὰ προθέσεως δὲ sur qui, avec qui, en qui. Αὕτη ἔν ἢ εἴτε que, εἴτε qui, ἀνεπίδεκτός ἐστιν Ἀρθρον.

Ἐπειδὴ δὲ κοινὴ τῷ γένει ἐστίν, ὡς εἴρηται, πολλάκις καὶ ἑδαιτέρῳ γένει ἡσα καθορᾶται, καὶ ὡς εἰπεῖν, αἰτιατικὴ τῷ quod ῥηματικὴ· καὶ ἐπὶ ἀφύχων ἢ χρήσις ἔστι ταύτης, μάλιστα δὲ ἡγαμένῃ τῷ rien, ἢ τῆς ce δεικτικῆς ἀντωνυμίας, κοινοτέρα, καὶ οἷον ἀναγκαῖα ἢ χρήσις ταύτης, ὡς τὸ Ce que j' ai résolu. Il n' y a rien que je ne fasse. Les dangers que je cours.

Καί κεῖνο δ' ἰστέον, ὅτι εἰ καὶ Αἰτιατικὴν πρῶσιν ἐθέμεθα αἰεὶ εἶναι ταύτην τῇ que Ἀντωνυμίαν, ὁμῶς ἐστίν ἢ καὶ ἀντὶ Γενικῆς καὶ Ἀπλᾶτίβας, καὶ Δοτικῆς ἐν χρήσει ὁρᾶται τροπολογικῶς, ὡς τὸ C' est à vous que je parle, ἀντὶ τῷ à qui je parle. C' est à la Gloire que j' aspire, ἀντὶ τῷ à la quelle j'aspire. C' est de cette somme que je vous demande le payement, ἀντὶ τῷ dont ἢ de la quelle. C' est du Roi que vous devez attendre cette grace. ἀντὶ τῷ de qui, ἢ du quel ἢ dont.

Ἡ δὲ dont Γενικῆς αἰεὶ, ἢ Ἀπλᾶτίβας ἔχουσα χώραν, ἀκλιτός τε ἐστίν, καὶ κοινὴ τῷ τε Γένει καὶ τῷ Ἀριθμῷ· οἷον La maison, dont je tiens les clefs. Le principe, dont je parle. Les lieux, dont je me souviens. Les princes, dont j' ai reçu ces privilèges. Les femmes, dont je suis le représentant. Les clauses, dont on a tiré le résultat.

Οὐδὲ αὕτη δέχεται ἄρθρον.

Χρῶνται δὲ ταύτῃ τῇ Γενικῇ καὶ τῇ ἀνωτέρῳ Αἰτιατικῇ que, ἔνθα ἐκ ἔξῃς χρήσασθαι ταῖς γενικαῖς de qui, du quel, de la quelle, καὶ ταῖς αἰτιατικαῖς,

le quel, la quelle, φημί δὲ ἐπὶ τε τῶν ἀφύχων, καὶ Ἀρθρ. Σ'. τῶν ἀναισθητῶν, δὸς δ' εἰπεῖν καὶ ἀλόγων· καὶ ὁ Κανὼν ὅτιος ὁ αὐτός ἐστι τῷ περὶ τῆς ἐν Ἀντωνυμίας ἐκτεθειμένῳ πρότερον. Ἐς σαφεσέραν δὲ κατάληψιν τῆς ἐρμηνείας, παραδείγματα τῆς διαφόρου χρήσεως τῆς Γενικῆς ταύτης τῆς Ἀντωνυμίας ἐκθετέον.

Παραδείγματα, ἐν οἷς ἢ de qui Γενικὴ ἐκ εὐχρηστος.

La maison, dont j' ai fait l'acquisition. Le cheval, dont je me suis défait.

Παραδείγματα, ἐν οἷς εὐχρηστοὶ ἀδιαφέρως ἦτε de qui καὶ ἢ dont Γενικαί.

Combien de Grands hommes, dont (ἢ de qui) les belles actions sont restées dans l'oubli. Il y a dans les Cieux un Roi, dont (ἢ de qui) dépendent les Rois de la terre. Alexandre, dont (ἢ de qui) le courage est, κ. τ. λ.

Παραδειγμα ἐν οἷς αἰ du quel, de la quelle, Γενικαί, καὶ αἰ τῶν Πληθυντικαί ἐκ ἐν χρήσει.

Le Livre, dont vous m'avez fait présent. Tel homme, dont on méprise les maximes. Dieu, dont les Israélites reçurent tant de bienfaits.

Παράδειγμα, ἐν ᾧ ἢ dont Γενικὴ προτιμητέα τῆς de quoi.

Il n' y a rien dans le Monde, dont Dieu ne soit l'auteur.

Αἱ Γενικαὶ du quel, de la quelle, des quels, καὶ des quelles, ὅταν ὡς Γενικαὶ Κτητικαί, ἡγόμεναι μὲν τῷ ὀνόματος, ἢ εἰσι κτητικαὶ ἐκ εἶδιν εὐχρηστοί, ἀλλ' ἀντὶ τῶν χωρῶνται τῇ dont Γενικῇ· οἷον Le livre, dont les caractères sont minces, ἀλλ' ἢ du quel. La fausse politique, dont on méprise les principes, ἀλλ'

Κεφ. Δ'. à de la quelle. Les hommes, les femmes, dont les mœurs sont corrompus, ἀλλ' à des quels, ἢ des quelles.

Ἐπομένῳ δὲ τῶν Κτητικῶν Γενικῶν τῶν Ἀντωνυμιῶν τῷ ὀνόματι, ἢ εἰαὶ κτητικαί, τότε ἐν χρήσει εἰσὶν αἱ du quel, de la quelle, des quels, καὶ des quelles· οἷον La Seine dans le lit de la quelle viennent se jeter d'autres rivières. Les moutons, à la dépouille des quels les hommes doivent leurs vêtements. Le monstre, au ravage du quel on ne pouvoit résister. La table, la nécessité de la quelle est connue.

Ὅταν ὁ λόγος ἢ ἐπ' ἀνθρώπων, χρήσαιο ἄντις ἀδιαφόρως τῇ de qui, ἀπὸ τῶν du quel, de la quelle, des quels, des quelles, ὅπερ ἡ συνεχὴς μάστις ἁσκησις καὶ ἀνάγνωσις διδάσκει· ἄν. Αὐτὸς δὲ ἐκὼν ἐλοίμην μᾶλλον τὰς du quel, de la quelle καὶ τὰς λοιπὰς ἐν ταῖς ἀκολούθοις φράσεσι· Le Prince à la protection de qui, ἢ du quel je dois ma fortune. C'est une femme, sur le compte de qui, ἢ de la quelle, il ne court pas de mauvais bruits· ὁμαλωτέρον δὲ καὶ τὸ du quel, de la quelle ἐνταῦθα.

Σημείωσαι δὲ ὅτι ἡ Γενικὴ Κτητικὴ αὕτη ἔστι δυνατόν ἔπρεσθαι τῷ ὀνόματι, ἢ εἰσὶ Κτητικὴ, εἰάν τ' ὀνοματῶτο κατ' ὀνομασικὴν ἢ πτώσιν.

Ὅταν δ' ἀντὶ Ἀπλάτιβας καίται, τὰ du quel, de la quelle, κ. τ. λ. προτιμητέα τῆς de qui, ὡς σαφέστερα ὄντα διὰ τὸ ἔχειν γένος· ἢ γὰρ de qui, ὡς εἴρηται, κοινὴ τῷ γένει· ἀρετὴ δὲ λόγῳ σαφένεια· δι' ὃ ἐν τῷ, La désobéissance des Israélites aux ordres de Dieu, de la quelle Moïse se plaint si souvent, εἴπερ ἀντὶ τῇ de la quelle ἦν de qui, ἀσαφὴς ἂν ἦν ὁ λόγος, πότερον εἰς τὸν Θεόν, ἢ εἰς τὴν ἀνυποταξίαν ἀναφέρειν.

δεῖ τὴν ἀντωνυμίαν· οἷα περ κοινῇ ὄντος τῷ γένει τῷ Ἀρθρ. Σ' qui. Σαφηνείας ἂν χάριν ἐν τοῖς τοιούτοις προτιμῶνται αἱ de quel, de la quelle καὶ ἐξ·.

Ἐπὶ δὲ τῆς Δοτικῆς, ἐπὶ προσώπων μὲν, ἀδιαφόρως au quel, à la quelle, καὶ à qui· ἐπὶ δὲ πραγμάτων, μᾶλλον ταῖς au quel καὶ à la quelle χρῶνται.

Αἱ δὲ Αἰτιατικαὶ le quel, la quelle καὶ ἐξ·, εἰ μὲν συντακτικαὶ ῥημάτων εἴεν, ἀχρηστοί· ἀντὶ δὲ τῶν τῇ que, ὡς εἴρηται, χρῶνται ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων.

Ὅταν δ' ὡς προθέσεων συντακτικαί, τηλικαῦτα, ἐπὶ μὲν προσώπων, ἀδιαφόρως χρῆσθαι δυνατόν ταῖς τε le quel, la quelle καὶ τῇ que· οἷον Songeons à fléchir le juge devant qui, ἢ devant le quel, nous devons parôître un jour· καὶ Les femmes avec qui, ἢ avec les quelles j'ai été en liaisons· ἐπὶ πραγμάτων δ' αἰεὶ ταῖς le quel, la quelle καὶ ἐξ· χρῆσθαι ἀνάγκη· οἷον Le bois dans le quel nous nous sommes promenés. L'opinion contre la quelle je me déclare.

Ἡ δὲ quōi Ἀναφορικὴ Ἀντωνυμία ἔτε Γένος, ἔχει, ἔτε Ἀριθμόν, ἔτε μὴν πῶσιν ὀνομασικὴν· αἰεὶ δ' ἐπὶ πραγμάτων ἀφύχων χρῶνται ταύτῃ· εἰ δὲ καθ' ἡμᾶς γένος ἡδετέρη· κατὰ Δοτικὴν δὲ μάλιστα πῶσιν ἔσιν ἐν χρήσει· οἷον Le bonheur éternel est l'unique objet, à quōi nous devons aspirer· καὶ C'est une objection, à quōi il n'y a pas à répondre· καὶ On ne réfléchit pas sur les dangers, à quōi on s'expose dans ce monde· καὶ Les habitudes vicieuses sont des maladies, à quōi tous les secours humains ne peuvent remédier· ἐν τέτοις ἂν χρήσαιο ἄντις ἀδιαφό-

Κεφ. δ'. ὥς ἀντὶ τῆς à quoi ταῖς au quel, à la quelle, aux quels, aux quelles δοτικαῖς.

Ὅταν δ' ἡγῆται ἡ Δεικτικὴ Ἀντωνυμία ce, ἡ τὸ rien, τότε ἀναγκαιῶς ἤδη τῇ à quoi χρῆσθαι δεῖ· οἷον C'est à quoi je vous exhorte· κὶ Il n'y a rien à quoi je ne sois disposé· κὶ κατὰ γενικὴν δὲ κὶ ἀπλατίβαν ἐδέποτε εὐρηται τὸ quoι, μὴ ἡγαμένης τῆς ce Ἀντωνυμίας, εἰς ἣν κὶ ἀναφέρεται· οἷον C'est de quoi je vous rendrai compte· C'etoit de quoi je me plaignois· Ταῦτό δ' ἂν εἴποι τις κὶ τῇ rien ἡγαμένα.

Κατὰ Αἰτιατικὴν δὲ πτώσιν μετὰ τῶν προθέσεων εἰθίζεται· οἷον Le principe sur quoi je me fonde. La chose en quoi il a manqué. Les plaisirs après quoi on court. Les armes avec quoi vous vous êtes défendus. Ἐν ταῖς γε μὴν ἔξει κὶ ταῖς le quel, κὶ la quelle, κὶ les quels, κὶ les quelles Αἰτιατικαῖς χρῆσθαι.

Τούτων οὕτως διητημένων, εἰδέναι δεῖ, ὅτι κὶ τὰ τοπικὰ ἐπιρρήματα οὐ δ'οὐ κὶ παρ οὐ, ἐν ταύταις ταῖς relatifs, ἦσαν Ἀναφορικαῖς Ἀντωνυμίαις ἐγκαταλέγεσθαι, κὶ πολλάκις γλαφυρωτέρα ἢ ἔτι εἰς φράσεις δοκεῖ τοῖς Γάλλοις. Εἰσὶ δὲ καινὰ τοῖς τρισὶ Γένεσι κὶ τῷ Ἀριθμῷ· κὶ τὸ μὲν οὐ ἀντὶ Δοτικῆς τίθεται, ἡ κὶ ἀπὸ τῶν Προθέσεων dans κὶ en, τὴν ἘΝ πρόθεσιν σημαινουσῶν· οἷον La maison, οὐ je demeure, ἀντὶ τῇ dans la quelle. κὶ Voyez le danger, οὐ vous a conduit votre imprudence, ἀντὶ τῇ au quel. κὶ Je plains l'état, οὐ vous êtes, ἀντὶ τῇ dans le quel.

Τὸ δὲ δ'οὐ ἀντὶ ἀπλατίβας, εἰπεν τῆς ἈΠΟ' Προθέσεως μετὰ Γενικῆς· οἷον Coriolan vint assiéger Rome, d' où il avoit été banni, ἀντὶ τῇ de la quelle, ἡ dont· κὶ Je n'admets pas les principes d' où dépend

le système de Platon, ἀντὶ τῇ des quels ἡ dont. κὶ Ἀποφ. 5'. Telles sont les preuves, d' où je conclus, ἀντὶ τῇ des quelles.

Τὸ δὲ παρ οὐ, ἀντὶ Γενικῆς μετὰ τῆς ΔΙΑ' Προθέσεως, τὸ διὰ μέσθ σημαινάσης· οἷον les mages ne prirent pas le même chemin, par οὐ ils étoient venus à Béthléem, ἦσαν par le quel. Les moyens par οὐ les flatteurs s'insinuent dans l'esprit des grands, ἦσαν par les quels. κὶ Les intrigues, par οὐ certaines personnes parviennent à se venger de leurs ennemis, ἀντὶ τῇ par les quelles· τὸ, δι' ε, δι' ὧν τοῖσιν σημαίνει, ὡς ὁρᾷς, ἐν ταῖς φράσεσι ταύταις.

Ἡ καὶ Ἐλληνας ὑπερθετικὴ Γενικὴ ὡς τὸ, σοφώτατος πάντων, κὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν τῇ Γαλικῇ διαλέκτῳ ἀναλύεται ὅτως, un des plus savants, qui ait jamais paru, τὸ δὲ κάλλιστος ἀνὴρ τῶν ἀστικῶν, Γαλίσσι ὅτως ἂν ἐκφρασθεῖη un des hommes de la cour, qui soit le mieux fait. Τὰ qui ait, κὶ qui soit συμφωνητέα μετὰ τῇ un, ἐνικῇ ὄντος ἀριθμοῦ, ἀλλ' ε μετὰ τῇ des savants, des hommes κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν, σόλοικον γάρ.

Ταῦτό δὲ τῇτο συμβαίνει, κἂν ἀντωνυμία τύχη εἶσα ἀντὶ τῇ πληθυντικῇ ὀνόματος· οἷον c'est un de ceux, au quel, ἡ sur qui, ἀλλ' ε πληθυντικῶς aux quels, sur les quels· συμφωνεῖ γάρ τῷ ἀριθμικῷ un.

Ὅταν δὲ μὴ ἢ κατὰ σύγκρισιν, ἢ ὑπέρθεσιν ὁ λόγος, ἀλλὰ διαιρετικῶς, τότε κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἐπιφέρονται αἱ διαιρετικαὶ γενικαὶ, κὶ ἡ ἀναφορικὴ qui· οἷον Cicéron fut un de ceux qui furent sacrifiés à la vengeance des Triumvirs. Mabillon a été un des hommes savants, qui ont illustré notre siècle.

Κιφ. Δ.

Ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἀθροισμαῖς, εἴτ' ἔν περιληπτικοῖς ὀνόμασιν, οἷα εἰσὶ, la plus grande partie, la plupart καὶ τὰ ὅμοια, ἐπειδὴ ἡ μεριστική, εἴτ' ἔν διαιρετική τέτων, πληθυντική ἐστὶ γενική, καὶ αἱ ἀναφορικαὶ ἄρα ἀντωνυμίαι πληθυντικαὶ ἐπιφέρονται, συμφωνῆσαι τῷ γένει, καὶ τῷ ἀριθμῷ· οἷον J'ai oublié la plus grande partie des sciences, aux quelles je me suis appliqué· καὶ J'ai refuté la plupart des objections qui m'ont été faites.

Ὅτε δ' ἡγοῦντο πολλὰ ὀνόματα ἐνικὰ διαφέροντα τῷ γένει, ἡ ἐπιφερομένη ἀναφορική ἀντωνυμία ἔπεται, ὥς ἐξεθέμεθα κανόνι περὶ τῆς τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων συμφωνίας, μετὰ τῶν ἐξαίρέσεων αὐτῇ· οἷον Mon frère et ma sœur, qui sont estimables. La force et la fermeté, avec la quelle il répondit. Mon frère et ma sœur, aux quels vous avez fait plaisir. Le goût et la noblesse, avec la quelle cet acteur joue. Le pouvoir et l'autorité, avec la quelle Sylla se faisoit obéir etc.

ΑΡΘΡΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν Ἀριστολογικῶν Ἀντωνυμιῶν, τῶν Ἀρχέτων καλεσμένων, Absolutus.

Αἱ absolutus καλούμεναι ἀντωνυμίαι εἰσὶν αἱ αὐταὶ ταῖς ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ ἐκτεθειμέναις ἀναφορικαῖς. Καθὼ δὲ ἐκεῖναι μὲν ἔχουσιν ἐν τῷ ἡγεμένῳ κώλῳ τὸ, πρὸς ὃ ἀναφέρονται, αὗται δ' ἀρχί, πρὸς ἀντιδιαστολήν ἀσχετοὶ καὶ ἀπόλυτοι, μᾶλλον δὲ ἀριστολογικαὶ ἐκλήθησαν. Ἐπειδὴ δὲ αὗται δὴ ταύταις ταῖς absolutus χρώμεθα καὶ ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων, τῶν Γραμμα-

τικῶν τινες interrogatifs, τατέσιν ἐρωτηματικὰς ἐκάλεσαν αὐτάς. Εἰσὶ δ' αὗται.

qui, κοινή τῷ γένει. τίς, Ἀρίσως καὶ τίς; Ἐρωτηματ. que καὶ quoi. Ἀρσ. ὅ,τι καὶ τι, Ἀρίς. καὶ τίς; Ἐρωτηματ. quel. Ἀρσενική. ὁποῖος, Ἀρίς. καὶ ποῖος; Ἐρωτηματ. quelle. Θηλυκή. ὁποῖα, Ἀρίς. καὶ ποῖα; Ἐρωτηματ. le quel. Ἀρσενική. ὁποῖος, Ἀρίς. καὶ ποῖος; Ἐρωτηματ. la quelle. Θηλυκή. ὁποῖα, Ἀρίς. καὶ ποῖα; Ἐρωτηματ.

Γινώσκον δ' ὅτι οἱ Γάλλοι, ἀπορῶντες τῶν ὀνομάτων, πότερος, καὶ ὁπότερος, ἀντὶ τέτων χρῶνται αὐταῖς δη ταύταις ταῖς ἀντωνυμίαις qui, quel, quelle, le quel, la quelle.

Ἡ ἔν χρῆσις τῶν ἀσχετῶν τέτων ἀντωνυμιῶν ἐστίν, ὅταν ἢ ὁ λόγος ἀμφίβολος, ἢ γινῶσκον ὅταν προσῇ ἐν τῇ περιόδῳ τι τῶν ῥημάτων τέτων, ἀγνοῶ, ἔκ οἶδα, ἀμφιβάλλω, καὶ τὰ ὅμοια· Καὶ δὲ τὸ γνωστικὸν ἢ καταφατικὸν ῥῆμα, ἔχῃ ὠρισμένον δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ διηρημένον ἀκριβῶς, ἐδὲν ἦτον ταύταις χρῶνται ταῖς ἀντωνυμίαις· οἷον ἔκ οἶδα ὅστις ἐποίησεν· ἢ οἶδα τίς σε διέβαλεν· ἢ γινῶσκον τὸ τῷ διαβαλόντος πρόσωπον, οἷον ὁ Πέτρος, ἢ ὁ Γεώργιος· Je ne sais pas qui l'a fait. Je sais qui vous a accusé.

Τέτων ἡ qui κατὰ πάσας τὰς πτώσεις ἐστίν ἐν χρῆσει, ἐδεμίαν ἀλλοίωσιν ὑφισταμένη· οἷον ὄνομ. καὶ αἰτιατ. qui, γεν. de qui, δοτ. à qui.

Αὕτη ἔν ὀρθῇ τε ἔσα, καὶ πλαγίᾳ ἐπὶ μόνων προσώπων κατηγορεῖται· οἷον Je devine qui vous a frappé, καὶ De qui tenez vous cette nouvelle? καὶ A qui dois-je demander conseil? καὶ Qui soupçonnez vous? τίνα ὑποπτεύεις;

Ὡσαύτως δ' ἀναλλοίωτος διατελεῖ καὶ κατὰ τὰς

Κεφ. 4. ἀριθμῶς, καὶ λέγεται ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς· ἐνικῶς μὲν, ὡς τὸ Qui est assez hardi pour m'attaquer? πληθυντικῶς δέ, ὡς τὰ Qui choisissiez vous pour compagnes? Qui choisissiez vous pour compagnons.

Ἐπάγεται δὲ ἡ qui κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, καθ' ὃ καὶ τὸ προηγούμενον τῷ οἷον· οἷον

C'est moi qui vous ai vu.

C'est vous qui l'avez entendu.

C'est vous et moi qui avons été au devant.

Ὅταν ὁμοῦς ἔχῃ σημασίαν τὰ Πότερος, τότε αἰεὶ πληθυντικοῖς συνάπτεται, τῷ τε τὸ, τε ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα τὸ ἐπαγόμενον κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν εἶναι δεῖ· οἷον Qui de nous gagneront, ἢ Qui d'eux gagneroient dans cette affaire? τῷ τε πότεροι ἡμῶν, ἢ πότεροι ἐκείνων ὑπερισχύσομεν, ἢ ὑπερισχύουσιν;

Ἀλλὰ τὸτο μὲν, ὅταν ὡς πολλοὶ ἐκατέρωθεν· εἰ δὲ δύο μόνοι, αὐθις ἐνικῶς· οἷον Qui de moi ou de lui gagneroit le procès? πότερος, ἐγὼ, ἢ ἐκεῖνος, νικήσει.

Ὡς ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι ἡ qui ἀντωνυμία ἔστιν ἡ αὐτὴ κατὰ τε ὀνομασικὴν καὶ αἰτιατικὴν· καὶ πάλιν ἡ αὐτὴ κατὰ τε τὸν ἐνικὸν καὶ πληθυντικὸν ἀριθμὸν· καὶ αὐθις ἡ αὐτὴ κατὰ τε τὸ ἀρσενικὸν γένος καὶ τὸ θηλυκόν, ἢ τῷ ποῖος, ποῖον· ποῖα, ποῖαν· ποῖοι, ποῖαι· ποῖας, ποῖαι. Τὸτο δὲ πύσης ἀσφαλείας πρόξενον γίνεται ἐν τῇ συντάξει, εὐδήλον. Δι' ὅπερ καὶ λέγομεν, καὶ λέγοντες ὃ παυσόμεθα πολλάκις, ὅτι τὴν ἀκρίβειαν καὶ εὐκρίνειαν τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου ἡδεμῖα τῶν ἑτερογλώσσων κεκληρώται, καίτοι ἡ κατὰ συνθήκην πικιλία αὐτῆς, πέλαιος εἶναι ἀχανὲς παρὰ πάντων ὁμολόγηται.

Τὸ δὲ que μόνον κατ' ὀνομασικὴν καὶ αἰτιατικὴν λέ-

γεται, καὶ ἐπειδὴ ἀδύνατον εἶναι τὴν ἐννοιαν, αἰεὶ ποτε ἐπὶ πραγμάτων λέγεσθαι εἰθισαί· κατ' ὀνομασικὴν μὲν, ὡς τὸ, Que sommes-nous devant Dieu? τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὡς πρὸς τὸν θεόν; κατ' αἰτιατικὴν δὲ ὡς τὸ, Que dit-on de nouveau? Que pretendez-vous faire?

Πολύκις δὲ ἰδιοτισμῷ Γαλλικῷ παρέλκει τὸ que, ἐπαναλαμβανόμενον, καὶ μάλιστα ὅταν ἐρωτηματικὸς ᾖ ὁ λόγος· οἷον Qu'est-ce que cela signifie? Qu'est-ce que vous craignez? Qu'est-ce que Dieu? Ἄντι τῷ Que craignez vous? Que signifie cela? Qu'est Dieu? καὶ καταφατικῶς δ' ἂν λέγοιτο· οἷον Je ne sais pas qu'est-ce que vous avez fait. Ἐν πᾶσι δὲ τοῖς δε τοῖς παραδείγμασιν ἀντὶ τῷ Τι τέθεται, πῇ μὲν ἐρωτηματικῶς, πῇ δ' ἀορίσως· οἷον τὸ ἐκ οἷδ' ὅ, τι ἐποίησας.

Τὸ δὲ quoi ἀδὲν ἦτον ἀδύνατον τὴν ἐννοιαν ὄν, κατὰ πάσας τὰς πτώσεις ἐν χρήσει ἐστὶ, καὶ ἐπὶ πραγμάτων, ὡς περὶ καὶ τὸ ἀνωτέρω que, κατηγορεῖται· οἷον Quoi de plus triste! Quoi de plus héroïque! καὶ κατὰ πῦσιν· Il m'est arrivé quelque chose de bien surprenant. Quoi? καὶ Je sais de quoi il est capable. καὶ A quoi vous occupez-vous? καὶ Après quoi attendez-vous? καὶ De quoi tirez-vous votre subsistance?

Τὰ δὲ συναπτόμενα τῷ quoi ἐπίθετα ὀνόματα, ἀρσενικά αἰεὶ εἶναι δεῖ, καὶ ἀριθμῶ ἐνικῷ· οἷον A quoi vous attendez-vous de plus sûr, de plus étonnant, de plus facheux?

Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐνίοτε ἀντὶ τῆς γενικῆς de quoi καὶ τῆς δοτικῆς à quoi, χρῶνται τῷ que κατ' ἰδιωτισμὸν τῆς διαλέκτου· οἷον Que sert à l'insensé d'avoir de grands biens, puisqu'il ne peut pas en acheter

Εκφ. δ. la sagesse? ἀντὶ τῆ De quoi sert à l'insensé. κ. Que sert la science sans la charité? ἀντὶ τῆ à quoi sert.

Αἱ δὲ quel, κ. quelle κατὰ πᾶσαν πτώσιν, ἐνικῶς τε κ. πληθυντικῶς εὐχρηστοὶ εἰσὶ· κ. κατηγοροῦνται δὲ ἐπὶ προσώπων, κ. ἐπὶ πραγμάτων ἀδιαφόρως· κ. ποτὲ μὲν ἐρωτηματικῶς, ὡς τὸ, Quel livre souhaitez-vous? Quelle maison a été vendue? ποτὲ δ' ἀορίσως· οἶον Nous savons quelle récompense nous est promise. J'ai entendu quel résultat ont eu ces conférences. Quelles vertus n'ont point pratiqué les Romains? ὁποίας ἀρετὰς ἐ διεπράξαντο;

Αἱ δὲ le quel, la quelle ὁμοίαι παντάπασιν ταῖς ἀνωτέρω, ἔδεν διαφέρειν, ἢ κατὰ τὴν τῆ ἄρθρον προσηκῆν, καθάπερ κ. ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν, τὸ ποῖον; τὴν ποίαν; τὰς ποίας, κ. τ. λ. Ἡ δὲ χρῆσις ἡ αὐτὴ, ὡς κ. ἀνωτέρω.

Προϋποτίθενται δ' αὐταὶ ἐς αἰεὶ τὸ οὐσιαστικόν· οἶον La maison, la quelle? Le livre, le quel? κ. ἀποφατικῶς· οἶον Je vois au quel vous donnez la préférence, ὁρῶ ποῖον αἰρῆ.

Καὶ τὰ τοπικὰ δὲ ἐπιρρήματα οὐ, δ' οὐ, κ. παρ οὐ, ἔστιν ὃ ἐπέχουσι τόπον τῶν τῶν ἀντωνυμιῶν· οἶον Οὐ ἀσπείρετε; ἀντὶ τῆ à quoi, τίνας ἐπιθυμεῖς; Voilà οὐ nous avons manqué, ἀντὶ τῆ en quoi, κατὰ τί· D'où tirez vous cette conséquence? ἀντὶ τῆ de qui, ἐκ τίνας; Παρ οὐ viendrez vous à bout de votre entreprise? ἀντὶ τῆ par quoi, par quels moyens, διὰ τίνων μέσων.

Κλίνονται δ' αὐταὶ αἱ absolus, ἢ interrogatifs, εἴτ' ἢν ἀόριστοι, ἢ ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι, ὃν τρόπον κ. αἱ προειρημέναι relatifs, ἢ γὰρ ἀναφορικά, ἔδεν παραλ-

λάττεσαι, κ. τοῖς αὐτοῖς ἄρθροις. Κλίνωμεν ἢ μίαν, Α' ἢ τὴν quel, ἢ τῷ ἀορίστῳ συντάσσεται ἄρθρῳ.

Α' ρεσινκαὶ Ἐνικαί.

Α' ρεσινκαὶ Πληθυντ.

Ὀνομ. κ. Αἰτ. quel. quels.

Γεν. κ. Α' πλ. de quel. de quels.

Δοτικῇ. à quel. à quels.

Θηλυκαὶ Ἐνικαί.

Θηλυκαὶ Πληθυντικαί.

Ὀνομ. κ. Αἰτ. quelle. quelles.

Γεν. κ. Α' πλ. de quelle. de quelles.

Δοτικῇ. à quelle. à quelles.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Η'.

Περὶ τῶν μὴ κυρίως ἀντωνυμιῶν, ἀλλ' ὀνομάτων (1) ἀορίστων, ἐπιμεριζομένων, ἀθροιστικῶν, εἴτ' ἢν περιληπτικῶν, ἐρωτηματικῶν κ. τ. ε. pronoms indéfinis, ou indéterminés, ἢ κ. ἄλλως pronoms impropres καλεσμένων.

Τετραχῶς διαίρῃσι ταῦτα τὰ ὀνόματα· οἶον.

Α'. Ὅσα ἐ συνάπτεται οὐσιαστικῷ ὀνόματι, αἵτινα εἰσὶ ταῦτα· quiconque, quelqu'un, chacun, autrui, personne, rien, l'un l'autre.

Β'. Ὅσα, ὡς ἐπίθετα, ἀχώριστά εἰσιν ὀνομαστικῶν. Τοιαῦτα δὲ εἰσὶ τὸ, quelque, chaque, certain, quel conque.

Γ'. Ὅσα ἐπαυφοτερίζει, πῇ μὲν, ὡς οὐσιαστικά, πῇ δ' ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα· εἰσὶ δὲ ταῦτα· nul, aucun, pas un, autre, l'un et l'autre, même, tel, plusieurs, tout.

(1) Ὅσα εἰς Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης συχασθὲν αὐτοχειρὶς Κοραῆ σελ. 25. ὃ Ε' κδ.

Κιν. Δ. Δ'. Οσα ἔχουσιν ἐπόμενον τὸ que μόριον, καὶ ἀοριστολογικά γίνονται, τέττω συναπτόμενα, εἰσὶ δὲ τὰυτα· qui que ce soit, quōi que ce soit, quel-que, quōi-que, quelque que, tout que.

Ἀνάπτυξις ἐνὸς ἐκάστου τῶτων κατὰ μέρος.

Α'. Οσα ἢ συνάπτεται ὑσιασικῷ ὀνόματι.

Quiconque, σημαίνει τὸ ὅστις, ἀόριστον ὄνομα, καὶ ἀρσενικὸν ἐστὶ, σπανίως δὲ ποτὲ καὶ θηλυκόν. Πληθυντικὸν δ' ἂν ἔχει, καὶ κλίνεται τῷ ἀορίστῳ ἄρθρῳ. Ἀπλῶς δ' εἰπεῖν αἱ ἀναφορικαὶ μετοχαὶ ἀναλύονται διὰ τῶ quiconque· οἷον Quiconque a médité les ouvrages de Cicéron, doit savoir en quōi consiste la véritable éloquence· ἦγον ὅστις ἐμελέτησεν, ὁ μελετήσας, ὁ ἀναγνῆς· Les flatteurs vivent aux dépens de quiconque veut les écouter.

Quelqu'un, καὶ θηλυκῶς quelqu'une, καὶ πληθυντικῶς δὲ quelques-uns, quelques-unes· σημαίνει τὸ τίς, τινές, ἀποφαντικῶς τε καὶ ἐρωτηματικῶς. Κλίνεται δ' ὡσαύτως διὰ τῶ ἀορίστου ἄρθρου· οἷον Quelqu'un a-t-il jamais douté sérieusement de l'existence de Dieu? ἀμφέβαλε ποτὲ τις, κ.τ.λ.. L'Empereur Tite regardoit comme perdus les jours, qu'il avoit passés sans faire plaisir à quelqu'un. Je me servirai de quelques uns de vos livres. De toutes les propositions qu'on vous a faites, en avez vous accepté quelques unes?

Εἰσὶ δὲ τινες, οἱ λέγοντες, un quelqu'un, une quelque chose· ἐστὶ δ' ὅμως ἡ τοιαύτη φράσις ἡμαρτημένη, ἄχαρις τε καὶ παντάπασι σόλοικος.

Chacun, καὶ θηλυκῶς, chacune· πληθυντικὰ ἂν ἔχουσι, κλίνονται δὲ τῷ ἀορίστῳ ἄρθρῳ ὡσαύτως, καὶ ση-

μαίνασιν, ἕκαστος, ἕκαστη, ἐστὶ δ' ὁ καὶ πᾶς. Λέγεται Ἀρθρ. Η'. δὲ ἐπὶ τε προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων· οἷον Chacun suit son inclination. Dieu rendra à chacun selon ses oeuvres. Remettez ces medailles chacune en sa place, τὸ δὲ un chacun. ἄχρηστον.

Autrui, ἀκλυτον κατὰ γένος, καὶ κατ' ἀριθμὸν, δηλαδή ἀρσενικῶς μόνον καὶ ἑνικῶς ἐννοεῖται. Ἐπὶ προσώπων μόνον λέγεται, καὶ ἐπιθέτω ἢ συμπλέκεται. Τρεῖς μόνος ἔχει πτώσεις, γενικήν, δοτικήν, καὶ ἀπλάτιβαν, καὶ διὰ τῶ ἀορίστου κλίνεται ἄρθρῳ. Σημαίνει δὲ ἄλλος, ἢ ἁπλότριος· οἷον Il ne faut pas insulter à la misère d'autrui. Ne faites à autrui ce que vous ne voudriez pas que l'on vous fit. Il est toujours fâcheux de dépendre d'autrui.

Personne, ποτὲ μὲν ἀντὶ ἀντωνυμίας, ποτὲ δ' ἀντὶ οὐσιασικῆς ἐκλαμβάνεται ὀνόματος· εἰθ' ἄτως δὲ, εἴτ' ἄλλως, ὅδε ποτὲ ἐπὶ πραγμάτων λέγεται. Ὅταν ἦν ἀντωνυμίας ἐπέχῃ τόπον, σημαίνει μὲν τὸ οὐδεὶς, καὶ τὸ τίς· καὶ ἀρσενικῶς ἔχει τύπον, εἰ καὶ κοινῶς ἐστὶ γένος· ἐπ' ἀνδρός γὰρ λέγοι ἄν τις Je ne connois personne si heureux que lui, ἐπὶ γυναίκος δ' ἂν εἴποις je ne connois personne si heureuse qu'elle· ἄλλα ῥητέον. Je ne connois point de personne si heureuse qu'elle. Κλίνεται δὲ τῷ ἀορίστῳ ἄρθρῳ· οἷον Personne ne sait. ὅδε τις οἶδε· Dieu ne veut la reprobation de personne. τὸ ἀποδοκιμαθῆναι ὅδε ὅς, κ.τ.λ.. La fierté ne convient à personne, ὅθεν ἀρμύζει.

Ἀντὶ δὲ τῶ τίς ἀορίστως καὶ ἐρωτηματικῶς. Ἀορίστως μὲν, ὅταν ἀμφίβαλος ἦ ὁ λόγος· οἷον je doute que personne ait jamais mieux connu les hommes, que La Buyere, ἐρωτηματικῶς δὲ ἔγω· Personne a-l'

Απο. Δ'. il jamais raconté plus naïvement que La Fontaine? ἀμφιβάλλω εἴτις ποτ' ἔγνω, κ.τ.ε. καὶ τίς ποτέ διηγήσατο; κ.τ.ε..

Ὅταν δ' οὐσιαστικὸν ᾖ ὄνομα τὸ personne, καίτοι κοινὸν τῷ γένει, ὁμως θηλυκῆ τύπον ἔχει, καὶ ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς λέγεται, καὶ κλίνεται διὰ τῆς ὀριστικῆς ἄρθρου la, ἢ διὰ τῆς une· οἷον J'ai vu la personne, que vous m'avez envoyé. Je sais cette nouvelle d'une personne bien instruite. Les personnes éclairées. Les princes se rapportent souvent à des personnes, qui les trompent, θηλυκὸν μὲν ἔν, ὡς ὀρεῖς, ἔχει τύπον· συμβαίνει δ' ὁμως, ὅταν ἀπεσχονισμένη τύχη ᾖ καὶ ἡ περίοδος, τῇ personne ὀνόματος ἐν ἀρχῇ αὐτῆς κειμένη, ἐπάγεσθαι τὰς ἀντωνυμίας καὶ τὰ ἐπίθετα ἀρσενικῶς, διὰ τὸ μῆκος καὶ τὰς παρεθέσεις, οἷον λήθης τῇ ἡγεμένη γιγνομένης, ὡς περ ἐπὶ τῇ παραδείγματος. Il n'est pas impossible qu'un homme seul découvre un très grand nombre de vérités cachées aux siècles passés. Supposé que cette Personne ne manque pas d'esprit, et qu'étant dans la solitude, éloigné autant qu'il se peut de tout ce qui pourroit le distraire, il s'applique sérieusement à la recherche de la vérité· ὅρα τὰ ἐλπίσιν, le, il, ἀρσενικά ὄντα καὶ συμφωνῶντα τῷ κατ' ἑννοίαν ἀνθρώπῳ, μᾶλλον δὲ τῷ ἀνωτέρῳ personne, κειμένῳ ἀντὶ τῆς un homme.

Rien, ἔδεν· ὅταν ἀντωνυμία ᾖ τὸ rien, ἔδετέρῃ ἐστὶ καὶ Ἑλληνικῶς γένος, ἀρσενικῆ δὲ κατὰ Γάλλους; καὶ ἐπὶ μόνων κατηγορεῖται πραγμάτων, ἡμῖς δὲ προσώπων. Ἀπορεῖ δὲ πληθυντικῆ, καὶ τῷ ἀόριστῳ κλίνεται ἄρθρῳ· οἷον Rien ne m'empêchera de etc. Les juifs ne pouvoient accuser Jésus-Christ de rien, qui me-

ritat la mort. Il ne s'applique à rien. Ἀμφιβάλλω ἄρθρ. Η'. δ' ὄντος τῆς λόγου, ἢ ἐρωτηματικῆς, ἀνευ τῆς ἀφρητικῆς χρώνται, καὶ σημαίνει τότε τότι, ἀόριστον τε καὶ ἐρωτηματικόν· οἷον Je doute que rien soit plus capable de faire impression sur les hommes, que les miracles ἀμφιβάλλω εἴτις, κ.τ.λ.. V-a-t'-il rien de plus admirable, que la vertu de l'aimant? ἔστι τι θαυμαστότερον; κ.τ.λ..

Εἴνιοτε δὲ καὶ ὁσιαστικὸν εἶναι ὄνομα, τὸ ἔδεν σημαίνον. Τότε γὰρ ἔχει καὶ πληθυντικόν, καὶ τοῖς ἄρθροις le καὶ un κλίνεται· οἷον le rien, un rien, des riens, κ.τ.λ..

Λ' un l'autre· ἐπίθετον, κλινόμενον τῷ ὁσιαστικῷ ἄρθρῳ, σημαίνον τὸ Ἑλληνικὸν ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλας κ.τ.λ. ἔχει δὲ καὶ πληθυντικὸν τύπον, καὶ ἐπὶ προσώπων τε καὶ πραγμάτων εἰς εὐχρησιν.

ἔχει ταῖνυν τὴν σημασίαν τῶν ἀλλήλων, ὅταν ἢ συνημμένα τὸ l'un μετὰ τῆς l'autre· ἢ δὲ διεσῶτα τὸ, ὁ μὲν, ὁ δὲ σημαίνουσι, καὶ θηλυκῶς ὡσαύτως. Παραδείγματα τῆς ἀλλήλων καὶ τῶν λοιπῶν· Le feu et l'eau se détruisent l'un l'autre, φθείρουσιν ἀλλήλα· Il est rare que deux poètes disent du bien l'un de l'autre, περὶ ἀλλήλων· Les peuples souffrent de la guerre, que les princes se font les uns aux autres, πρὸς ἀλλήλας· Ils sont déchainés les uns contre les autres κατ' ἀλλήλων. Κατὰ διασολὴν δὲ L'un combattoit; l'autre se divertissoit ὁ μὲν, ὁ δὲ· L'une est belle, l'autre ingénieuse, ἡ μὲν, ἡ δὲ· Les uns, ἢ les unes parlent, et les autres écoutent, οἱ μὲν, οἱ δὲ· αἱ μὲν, αἱ δὲ.

Αν. Δ.

Β'. Ὅσα, ὡς ἐπίθετα, ἀχώριστά εἰσιν οὐσιαστικῶν.

Quelque, τις μερικῶς ἢ ἀόριστος, κοινὸν ἐστὶ τῷ γένει, ἔχει ἢ πληθυντικὸν ἢ κλίνεται διὰ τὰ ἀόριστα ἄρθρα. Λέγεται δὲ ἐπὶ τε προσώπων ἢ πραγμάτων· οἷον Quelqu'auteur a avancé que l'âme, κ. τ. λ.. Συγγραφεὺς τις· C'est le sentiment de quelques philosophes, que... γνώμη τινῶν φιλοσόφων ἐστίν, ὅτι... Les grands emplois sont exposés à quelques disgrâces, δυσχερίαι τισὶν ὑπόκειται, κ. τ. λ.

Σημειῶσαι, ὅτι πληθυντικῇ μεσολαβήσας ἐκτιθέτα μετὰ τῷ quelque ἢ τῷ que, τὸ πρῶτον ἢ προσλαμβάνει τὸ χαρακτηριστικὸν τῷ πληθυντικῇ s· οἷον Les hommes instruits, quelque savants qu'ils soient, ignorent beaucoup de choses, Quelque brillantes qu'eussent ces entreprises, elles ne me flattent pas.

Οὐσιαστικῇ δὲ μεσολαβήσας πληθυντικῇ προσλαμβάνει αὐτὸ· οἷον Quelques richesses qu'aient les Rois, ils ne sont véritablement riches, que quand ils sont aimés des peuples. Quelques efforts que vous fassiez, vous ne trouverez jamais le chemin de la fortune.

Εἴ τι σημειῶσαι, ὅτι τιθεμένα τὰ ὀνόματα μετὰ τῷ quelque ἢ τῷ ῥήματος, ἢ ἢ πρὸ τῷ quelque, τότε ἢ αὐτωνυμία αὕτη διεξυγμένως γράφεται, ὥτω quel que, ἢ τὸ μὲν πρῶτον μέρος αὐτῆς συμφωνεῖ τῷ ὀνόματι κατὰ τε γένος ἢ κατ' ἀριθμὸν, τὸ δὲ que μένει ἄκλιτον· οἷον

Quel que soit votre courage, vous n'êtes pas invulnérable.

Quelle que soit votre adresse, on peut y suppléer par la force.

Quelles que soient les grandeurs, elles passent ἄρδρ. Μ. comme un songe.

La beauté quelle qu'elle soit, ne vaut pas un bon esprit. Ὅρα καὶ παρακατιῶν φύλ. 141 περὶ αὐτῆς.

Chaque, ἑκάστος· τῶν ἐπιμεριζομένων ἐστὶν ὀνοματων, κοινὸν δὲ τῷ γένει, ἢ πληθυντικὸν ἢ ἔχει, ἢ τῷ ἀόριστῳ κλίνεται ἄρθρῳ· οἷον Chaque science a ses principes, ἐκάστη τῶν ἐπιστημῶν. On prend les suffrages de chaque Citoyen pour l'élection, ἐκάστη τῶν πολιτῶν. Une ration est ce qu'on donne du pain, ou d'autre nourriture à chaque Soldat, ἐκάστῳ, κ. τ. λ.

Certain, καὶ θηλυκῶς Certaine, τις ἀόριστος· ὁμοίον ἐστὶ τῷ quelque· ἔχει πληθυντικὸν, ἢ κλίνεται διὰ τὰ ἀόριστα ἄρθρα, ἢ διὰ τὴν un ἢ une.

Λέγεται δὲ ἐπὶ προσώπων τε ἢ ἐπὶ πραγμάτων· οἷον Il y a dans chaque plante une certaine qualité, ποιότης τις· Certain philosophe a dit que, εἶπε τις τῶν φιλοσόφων· Les juifs ne sont soufferts dans les états des princes chrétiens, qu'à certaines conditions, ἐπὶ τισὶ συμφωνίαις.

Ὅταν δὲ ὄνομα ἢ ἐπίθετον τὸ Certaine, σημαίνει βέβαιον. Il est Certain que, etc.

Quelconque, ἀοριστολογικὸν ὡς τις, ὡς τις ποτ' ἔν, ἡτισῶν, ὅ,τι ποτ' ἔν, κ. τ. λ.. Γαλιεῖ δ' ἐπεξηγεῖται διὰ τῷ quel que ce soit· οἷον Non obsant opposition, ou appellation quelconque. ὃ πάντῳ δὲ τετριμμένον ἐστίν, εἰ μὴ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, εἴτ' ἔν αὐτοῖς γράμμασι.

Κεφ. Δ'.

Γ'. Οσα ἐπαμφοτερίζει, πῇ μὲν ὡς οὐσιαστικά, πῇ δ' ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα.

Nul, aucun, pas-un, καὶ θηλυκῶς, nulle, aucune, pas-une. αἰείποτε μετὰ τῷ ἀρνητικῷ ne σύγκεινται· ταύτοσήμαντα δ' εἰσὶ, καὶ ἡδεῖς, ἡδεμία, ἡδὲν σημαίνουσι.

Τὸ nul ταύτοσήμαντόν ἐστι τῷ ἀρνητικῷ personne, καὶ ἐν ἀρχῇ τίθεται τῆς περιόδου κατ' ὀνομαστικὴν αἰεὶ ἐνικήν· οἷον Nul ne peut se flater d'être agréable à Dieu, γενικώτερον δὲ τῶν ἄλλων δύω ἐστὶ τὸ nul.

Τὸ δὲ aucun, aucune, εἰδῆσαι καὶ διαιρέτικῶς λέγεσθαι καὶ Ἐληνας· οἷον Aucun des juges. Aucune des femmes, ἡδεῖς τῶν κριτῶν, ἡδεμία τῶν Γυναικῶν.

Τὸ δὲ pas un, ταυτόν ὄν τῷ aucun, ἐπίτασιν σημαίνει τῆς ἀρνήσεως, τῶνδε ἡδεῖς ἡδαμῶς, κ.τ.λ.

Ὅταν δ' ὁ λόγος, ᾗτοι ἐρωτηματικὸς, ἢ ἀπορηματικὸς ᾗ, τότε τῷ aucun, ἄνευ ἀρνήσεως χρῶνται· οἷον De tous ceux, qui savent le motif de sa conduite, y-en-a-t'il aucun, qui l'ai blâmée? καὶ Je doute qu'il-y-en-ait aucun qui l'ai blâmée. Ἐν ταῖς παραδείγμασι τὸ aucun ἀντὶ τῷ τις ἀορίστα κεῖται· ἢ καὶ οἷον εἰς, ἢ ἐστὶ τις ἄρα; Ἐστὶ δ' ἢ χρῆσις τῶν τριῶν τῶν ἀντωνυμιῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐνικῶς, διὰ τῆ ἀορίστα ἄρθρου.

Ἀντὶ δ' ὀνομάτων ἐπιθέτων τίθενται αἱ ἀντωνυμίαι αὗται, φημί, ἢ nul, nulle, aucun, aucune, pas-un, pas-une, ὡς περ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ ἡδεῖς, ἔξαιρέτω δὲ λόγῳ ἢ nul, καὶ σημαίνει, ἄκυρος· οἷον Ce testament est nul. Ces procédures ont été déclarées nulles, τὸ αὐτὸν εἰπεῖν, d'aucune valeur, ἄκυρος, ἄκυροι.

Autre, ἄλλος, καὶ ἕτερος, ἐπὶ τε προσώπων καὶ Ἀφῶ. Η'. πραγμάτων, κοινόν ἐστι τῷ γένει, καὶ πᾶσι τοῖς ἄρθροις κλίνεται. Ἐνίσταται δ', ὡς ὄνομα ἐννοούμενον, σημαίνει τὸ ἄλλοιον, ἕτεροῖον, ὡς τὸ Les voyageurs rapportent les choses tout autre qu'elles ne sont, ἀντὶ τῷ toutes différentes, ἤσαν παντάπασιν ἄλλοια. Τὸ autre ἔχει καὶ πληθυντικόν.

L'un et l'autre, σημαίνει ἀμφοτέροι, καὶ ἑκάτερος, ἑκάτεροι· κοινόν ἐστι τῷ γένει, εἴτ' ἢ ἐπίθετον· ἔχει καὶ πληθυντικόν, καὶ τῷ ὀριστικῷ κλίνεται ἄρθρῳ· οἷον L'un et l'autre rapportent les mêmes circonstances, ἀμφοτέροι τὰ αὐτὰ ἀφηγῶνται· Let uns et les autres se réunirent contre l'ennemi commun, ἑκάτεροι ἠνώθησαν κατὰ τῷ κοινῷ πολεμῖα, ἑκάτερα τὰ μέρη δηλαδή. Il se sert de l'une et de l'autre main, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ χρῆται.

Σημείωσαι, ὅτι αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι μετὰ τῶν ῥημάτων αὐτῶν, προηγόμεναι μὲν τῷ l'un et l'autre, καὶ τῷ ni l'un ni l'autre, πληθυντικῶς γράφονται, ἐπόμενα δὲ, ἐπαμφοτερίζει· οἷον

Ils ont pu l'un et l'autre commettre des in conséquences.

Ils ne se sont amusés ni l'un ni l'autre. καὶ

L'un et l'autre sont bons, ἢ l'un et l'autre est bon.

Ni l'un ni l'autre ne valent, ἢ ni l'un ni l'autre ne vaut· προτιμητέα γεμὴν ἢ κατὰ πληθυντικὸν σύνταξις.

Ἐστὶ σημείωσαι, ὅτι ὅταν προηγῇται τῷ l'un ἢ πρόθεσις, ἢ ἀρνητικὸν μόριον, τὸ αὐτὸ ἀπαιτεῖται καὶ τὸ l'autre· οἷον

Il est dû à l'un ou à l'autre.

Κρι. Δ.

Je ne veux ni de l'un ni de l'autre.

Je veux ma part de l'un et de l'autre.

Même, σημαίνει ὁ αὐτός. Κοινόν ἐστὶ τῷ γένει, καὶ ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων ἐν χρήσει ἐστίν. Ἐχει δὲ καὶ πληθυντικόν, καὶ τῷ ὀριστικῷ κλίνεται ἄρθρῳ, ὅταν σημαίνη τὸ ὅμοιον καὶ ἴσον, κατὰ ποιότητα δηλαδή καὶ κατὰ ποσότητα· οἷον C'est le même soleil, qui éclaire toutes les nations de la terre. καὶ Que l'homme est malheureux d'avoir tous les jours à satisfaire aux mêmes besoins! ἐν ταῖς αὐτῇς ἰσότητι ταυτότητα, καὶ parité ἰσότητα σημαίνει, καὶ πληθυντικῶς λέγεται.

Γέρον δ' ὅτι πολλάκις καὶ ἐπιτατικῶς τίθεται ὀνόμασι τε οὐσιαστικοῖς καὶ ἀντωνυμίαις συναπτόμενον· οἷον Le Roi même, καὶ αὐτός ὁ Βασιλεύς. La vertu même, καὶ αὐτή ἡ ἀρετή· καὶ Moi même, αὐτός ἐγώ nous mêmes, eux-mêmes, cela-même, celui-même, les siens-mêmes, κ.τ.λ. ἐστὶ δὲ τὸ αὐτὸ même καὶ ἐπίρρημα, καὶ σημαίνει μάλιστα.

Tel, καὶ θηλυκῶς Telle, ποτὲ μὲν ἀντὶ ἀόριστολογικῆς ἀντωνυμίας τίθεται, εἴτ' ἢν ἀντὶ τῆς τῆς, καὶ ὁ δεῖνα· οἷον Tel sème, qui souvent ne recueille pas. ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ μὴ θερίζων· ἐστὶν ὁς σπείρει καὶ ἂν θερίσει. Avez vous vu un tel? une telle? τὸν δεῖνα, ἐώρακας;

Poté δὲ ἀντὶ τῶν ὁμοιοματικῶν ὀνομάτων, οἷον τοιοῦτος, ἐπιθέτως, ἐπὶ τε προσώπων δὲ καὶ ἐπὶ πραγμάτων· οἷον Un homme, tel que vous, devroit faire etc. ἄνθρωπος, οἷος σὺ, ὀφείλει, κ.τ.λ.. Je ne me serois jamais attendu à une telle catastrophe. τοιαύτην καταστροφήν ἠδὲ ποτε ἤλπιζον· L'aveuglement des Idolâtres est tel, qu'il-y-a lieu d'en être surpris

ἡ πόρωσις τῶν εἰδωλολατρῶν τοιαύτη ἐστίν, ὥστε θαυμάζειν εἰκός. J'ai aspiré à un tel bonheur. Tel a été, tel il sera. Telle vie, telle mort, κατὰ τὸν βίον καὶ ὁ θάνατος.

Plusieurs· αἰεὶ κατὰ πληθυντικὸν τύπον, κοινόν ἐστὶ τῷ γένει. Σημαίνει δὲ τὸ, πολλοί, ἀόριστος ἐννοούμενος· οἷον Plusieurs ont cru le monde éternel. La vie du Sauveur a été un sujet de scandale à plusieurs. Ἐν ταῖς τοῖς παραδείγμασιν, ὡς ἀντωνυμία ἐννοεῖται.

Ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς, ὡς ὄνομα ἐπίθετον· οἷον plusieurs princes se sont ligüés contre etc. Il s'applique à plusieurs sciences.

Tout καὶ toute, πᾶς, πᾶσα· ὡς ἀντωνυμία μὲν θεωρούμενον κατ' ἀρσενικὸν μόνον τύπον, καὶ διὰ τῆς ἀόριστο ἄρθρου ἐν χρήσει ἐστὶ, καὶ σημαίνει τὸ πᾶν· οἷον Tout est perdu, τὸ πᾶν ὤλετο, ἢ οἴχεται· Les Pyrroniens étoient des Philosophes qui doutoient de tout, περὶ παντός ἀμφεβαλον οἱ ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι· Un Chretien doit être prêt à tout.

Ὡς ἐπίθετον δ' ὄνομα θεωρούμενον, πολυσήμαντόν ἐστι καὶ πῇ μὲν τῷ ὀριστικῷ, πῇ δὲ τῷ ἀόριστῳ ἄρθρῳ κλίνεται.

Σημαίνει τοίνυν τὸ ὅλον· οἷον Tout le pays est inondé, ὅλος ὁ τόπος κατεπατήθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων· Toute la ville est en allarme, τετάρκται ἅπανα ἡ πόλις.

Ἐν δὲ σημαίνει, τὸ πᾶς τις, ἡ γὰρ ἕκαστος· οἷον Tout homme est mortel, πᾶς ἄνθρωπος θνητός· Je vous servirai en toute occasion, Je m'y trouve à toute heure, ἀντὶ τῆς chaque.

Key: J.

Ὅμοιως δὲ καὶ ἐν πληθυντικῷ. Tous les jours. Toutes les semaines. Tous les hommes sont morts en Adam. Pouvons nous être insensibles à tous les bienfaits de Dieu? καὶ ἐκάστην ἡμέραν κ. τ. λ.

Διὰ τὴ ἀόριστα ἄρθρῳ κλινόμενον, τὸ ἐπισυναπτόμενον ἔχει ὄνομα ματ' ἄρθρῳ ὀριστικῶς le, la, les, μὴ προσλαμβάνουσάν τὰ προθετικὰ μόρια τῶν γενικῶν, δοτικῶν καὶ ἀμπλατίβας· οἷον Tout le monde. De tout le monde. De toute la terre. A tous les peuples. Ἰδὲ φραζ. 56. Ἐτι φραζ. 142.

Δ'. Ὅσα ἔχουσιν ἐπόμενον τὸ que, μόριον καὶ ἀοριστολογικὰ γίνονται τῷ τῶ συναπτόμενα.

Qui que ce soit καὶ ἔστιν ὅτε qui que ce fût. ἀορίστον ἐστίν, ὅσις δηποῦ' ἦν. Ἐπὶ μόνων προσώπων λέγεται, ἐνικῶς, ὡς ἀρσενικὸν ὄνομα ἐκλαμβάνομεν, καὶ τῷ ἀορίστῳ ἀρθρῷ κλινόμενον.

Táutochmanōn δ' ἐστὶ τῷ quiconque, ὅταν ἡ
ἀρετὴ τῆ ἀπειρίας νῆ· αἰὼν Qui que ce soit qui me de-
mande, dites-lui que je..... A qui que ce soit,
que vous vous adressiez, on vous donnera la même
réponse.

Ὅταν δ' ἢ μετὰ τῇ ἀρρητικῇ ne, σημαίνει τὸ εἰδὲς
 ἁπλῶς· οἷον Qui que ce soit, ne m'a prévenu con-
 tre vous. Je n'envie la fortune de qui que ce soit.
 Ne vous confiez pas à qui que ce soit, εἰδὲς, εἰδε-
 σὸς, εἰδενί.

Quoi que ce soit, & ἐνίοτε quoi que ce fût· τὸ ὑψιτέρον ἐστὶ τῷ ἀνωτέρῳ, & ἐπὶ πραγμάτων ἐστὶ ἐν χρήσει, τῷ ἀόριστῳ ἄρθρῳ κλινόμενον, ἅει κατ' ἀρσενικὸν τύπον. Σημαίνει δὲ τὸ, ὅ,τι, ἢ ὅ,τι ἂν, ἀοριστολογι-

κῶς, ἀνευ ἀρνήσεως ὅν· οἷον Quoi que ce soit, que Ἀρ. Η'.
vous ait retenu, τὸ κώλυμα ὅ,τι πότε ἂν ᾔ. De quoi
que ce soit, que l'on parle, περὶ ἑτιγοσῶν ἂν ὁμιλή-
σωσιν. A quoi que ce soit que vous vous destiniez,
εἰς ὅ,τι πότε ἂν διορισθῇς. Ὡς ᾤπται ἐν τοῖς παρα-
δείγμασιν ἔχει ἀεὶ ἐπόμενον τὸ que, ἡ qui.

Μετ' ἀνῆλθης δὲ σημαίνει τὸ ἕδεν· οἷον On ne m'a appris quoi que ce soit de nouveau. Je ne me plains de quoi que ce soit. Il ne pense à quoi que ce soit, ἕδεν, ἕδενός, ἕδενί.

Quel - que, καὶ θηλυκῶς quelle - que, ὁποιασδήποτε
 τῶν, ὁποιαδήποτε ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων, ἰνικῶς
 τε καὶ πληθυντικῶς λέγεται· ἄρθρω γαμὴν ἃ συνάπτεται·
 καὶ ἐδὲ κατ' ἄλλην πτώσιν, ἢ ὀνομαστικῇ, ἐν χρήσει ἐστὶ.

Προσκέτειν δὲ διατρέχειν τὸ ἐπαγόμενον que, ἵνα
μὴ συνεπέσῃ τῇ quelque, ἀνωνομία· οἷον Les cri-
minels doivent être punis quels qu'ils puissent être.
Quel que soit le bonheur des grands de la terre, un
chrétien doit être etc. Quelles que soient les offres
d'un ennemi, on doit toujours s'en défier, ὅποιοι πότ'
ἀν ὦσιν, ὅποια πότ' ἀν ᾗ, ὅποια πότ' ἀν ὦσι· ὅρα
κἄν τοῖς σημειωθεῖσιν ἐν τῷ Β'. Αῖ ῥθρῳ τῷ Ζ'. Κεφα-
λαίῃ τῷ Β'. Τμήματος σελ. 415.

Ζηοοι- que, ὅ,τι ἄν, ὅ,τι πὸτ' ἄν· ἡδετέρως ἐν-
 νοεῖται, περὶ πραγμάτων μόνον λεγόμενον. Πληθυντικὸν
 δ' ἔχει, κ, τῷ ἀορίστῳ κλίνεται ἄρθρῳ· οἶον Je veux
 tenter l'aventure quoi qu'il puisse m'en arriver. De
 quoi qu'on l'accuse, il se défendra bien. A quoi
 qu'on vous destine, vous devez être soumis. Je ne
 crains rien, quoi qu'on fasse pour me perdre, ὅ,τι
 παρ' ἐ, ὅ,τι δῆποτε, ὅτε δῆποτε, ὅτῳ δῆποτε.

Κεφ. Δ'. Διασέλειν δὲ δεῖ καὶ τὰ ἐπόμενον que, ἵνα μὴ συμπίπτῃ τῷ qui-que ἐναντιωματικῶ συνδέσμῳ.

Quelque... que, καὶ tout... que, τὸ μὲν ὅσον, ὅσῳ, τὸ δὲ, εἰ καὶ, καίτοι, σημαίνουσιν, ὅταν ἔχωσιν ἐπόμενον τὸ que· οἷον Dans quelqu' élévation que l'on soit, il ne faut pas... etc. Ὅσον ἂν ὑψωθῇ τις, ὀφείλει... κ.τ.λ.· ἀόριστος δ' ἐνταῦθα ἡ ποσότης. Quelqu' incrédules que soient les hommes pendant leur vie, ils changent souvent de disposition aux approches de la mort. Quelque portés que soient à l'imitation les hommes et les enfants, il y a-loin de là à l'art de peindre, ὅσῳ ἂν ὦσιν ἄπιστοι, ὅσῳ ἂν ἔχωσι κλίσειν. Καὶ τὸ μὲν quelque ἀκλίτως καὶ οἷον ἐπιβόρημα-τικῶς· τὸ δὲ portés κατὰ πληθυντικὸν τύπον συμφωνεῖ τοῖς ὀνόμασιν hommes καὶ enfants.

Pompée tout habile capitaine qu'il étoit, il avoit des fautes essentielles· εἰ καὶ ἦν, καίτοι ὦν.

Περὶ τὰτα μὲν εἰρήσεται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (Σελ. 415) διὰ μακρῶν. Παρέπεται δὲ ταῖς Ἀντωνυμίαις γένος, εἶδος, ἀριθμός, πτώσις καὶ πρόσωπον.

Τὸ tout, περιληπτικῶς ἐκλαμβάνομενον, ἀπαιτεῖ ἐνικὸν ῥῆμα, τὰυτό δὲ συμβαίνει καὶ πλειόνων ὑσιασικῶν προηγαμένων· οἷον

Avantages du corps, fortune brillante, honneur, tout dispa-roit à la mort.

Vous comptez, belle jeunesse, sur les graces, que vous tenez de la nature, sur les faveurs de la fortune, sur des honneurs que donnent les hommes, tout n'est que vanité.

Περὶ Ῥήματος, Des Verbes.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Διαίρεσις ῥημάτων.

Ὅτι μὲν ῥῆμα, Εἴλην Γραμματικῶ πρόδηλον.

Διαιρῶσι δὲ τῇθ' οἱ Γάλλοι πρώτην διαίρεσιν εἰς Substantif καὶ Adjectif.

Καὶ Substantif μὲν (ὅπερ κατὰ λέξιν ὑσιασικὸν βάζεται λέγειν) τὸ ὑπαρκτικὸν ἐσιν. Εἶναι.

Υπὸ δὲ τῷ γενικῷ ὀνόματι, adjectifs, πάντα τ' ἄλλα συμπεριλαμβάνουσι.

Παρέπεται δὲ τοῖς ῥήμασιν ἑπτὰ, Ἀριθμός, Nombre, Πρόσωπον, Personne, Χρόνος, Temps, Ἐγκλισις, Mode, Γένος, ἡ Διάθεσις, Genre, οὐ Disposition, Συζυγία, Conjugaison, καὶ Σχῆμα (1).

Ἀριθμός ἔχει δύνω, Ἐνικὸν Singulier, καὶ Πληθυντικὸν Pluriel, Δυϊκὸ δ' ἀμοιρῶσιν, εἰ καὶ Duel, κα-τωνόμασαι αὐτοῖς.

Πρόσωπα δὲ τρεῖς, Premier, Πρῶτον, Second, Δεύτερον, καὶ Troisième, Τρίτον.

Χρόνος δὲ τῶν Γραμματικῶς συνταχσάμενων ἄλλας

(1) Σχῆμα δηλαδὴ τὸ ἀπλὸν καὶ σύνθετον, simple et composé· ἐπὶ μὲν τῷ σχήματι τῶν ὀνομάτων εἰς τοῖς Γάλλοις κλήσις προσηγορικὴ, τῷ σχήματι δὲ τῶν ῥημάτων ἔχει εὖρον ὄνομα προσηγορικὸν, καλῶ-σι δ' αὐτὶς εἰκότως, figure.

Καθ. Ε. τίθενται ἄλλοι, καὶ πάντας πρὸς τὴν παρωχηκότας préterit καλῶσιν. Ἐκ πάντων ἢ ἀναλεξάμενος κυρίως χρόνος τῆς ὁριστικῆς ἐγκλίσεως, εὖροι τις ἂν τῆς, ὁκτὼ ὄντας * οἶον

Présent, Ἐνεώς, j'aime,
Imparfait, Παρατατικός, j'aimois.
Parfait Simple, Ἀόριστος, j'aimai.

Parfait Composé (ὃν preterit indefini καλεῖ ὁ Restaut). Παρακείμενος. j'ai aimé.

Parfait antérieur indefini (κατὰ δὲ Restaut preterit antérieur indefini) δεύτερος Παρακείμενος. j'ai eu aimé.

Plusque Parfait, Ὑπερσυντελικός. Α'. j'avois aimé.

Plusque Parfait second (κατὰ δὲ τὸν Restaut préterit antérieur) Ὑπερσυντελικός δεύτερος. j'eus aimé.

Futur, Μέλλων. j'aimerai.

Ο' δὲ Γραμματικός Restaut προσέθησι τάταις ἐπὶ τῆς ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἑτέρας τρεῖς, τέτρες.

Futur passé. quand j'aurai aimé.

Conditionnel présent. j'aimerois.

Conditionnel passé. j'aurois ou j'eusse aimé.

Σὺν τέτοις ἂν ἑνδεκά οἱ πάντες εἰσὶ χρόνοι * ὁ δὲ ὁμοῦς σύγχυσιν μᾶλλον ὁ πλεονασμὸς ἴστος, ἢ Σαφήνειαν ἐμποιεῖ. Οἱ μὲν γὰρ δύο τῶν, ὁ Conditionnel présent, καὶ ὁ Conditionnel passé, τῆς εὐκτικῆς καὶ ὑποτακτικῆς, ὡς περ παρατατικοὶ εἰσὶ χρόνοι, ὅπερ καὶ ταχθήσονται ἡμῖν. Ο' δὲ futur passé, αὐτὸς μὲν καὶ ἑαυτὸν ἔδεν, ἢ εὐκτικός εἴη μέλλων, δὲ δ' εἰπεῖν ὑποτακτικός ἀόριστος μελλοντικῇ ἔχων σημασίαν. Τὰ

τὸ γὰρ quand, χρονικὸν ἐπιρρήμα, τὸ Ο' ΤΑΝ σημαίνει * Ἀλλὰ Α'. ὅτε ἂν ποιήσω, ὅταν ποιήσω, quand j'aurai fait.

Ο' γ' ἡμεῖς parfait antérieur indefini καὶ δεύτερον παρακείμενον ἐκαλέσαμεν, τῆτον, ὡς εἴρηται, ὁ Restaut préterit antérieur indefini καλεῖ * ὅς τις εἰλικρινῶς παρωχημένα ἴσχει ἐνέργειαν χρόνε, καὶ νῆ Δι' ἐγὼ ἂν ἡδέως ἀόριστον δεύτερον, ἢ μέσον (1) παρακείμενον καλέσαιμι * οἶον quand j'ai eu fini, j'eus dormi, ὅτε δὲ πέπραγα, ἐκοιμήθην.

Γέρον δ' ὅτι ἄλλοι ἄλλως κατονομάζουσι τέτρες τὰς χρόνας, ἔδεν δὲ διὰ τῆτο ταράττεσθαι δεῖ, ὡς τῷ νεωτερισμῷ αἰεὶ ἡδομένων τῶν νεωτέρων, καὶ πρὸς τὴν διάφορον κλῆσιν τῶν αὐτῶν πραγμάτων τεθηπότων. (2)

Τὰς γὰρ παρωχηκότας, ὡς εἴρηται, γενικῶν ὀνόματι préterit, καλῶσιν, εἴτα τὰς ἑσιαστικὰς ἀπὸ τῶν διαφορὰς προσθέμενοι, préterit parfait, καὶ préterit indefini, καὶ préterit plusque parfait, ἢ simple καὶ composé, κ. τ. ἐξ. λέγουσι * τὸ δὲ πρᾶγμα αἰεὶ ταύτό.

Σημεῖωσαι δ' ὅτι τῶν Γαλλικῶν χρόνων τῶν ῥημάτων εἰς ἀπλῆς καὶ συνθέτας διαιρεμένων, οἱ σύνθετοι διὰ τῆς παθητικῆς τῆ ῥήματος μετοχῆς, καὶ τῶν δύο ῥημάτων être καὶ avoir (τετέστιν ΕἶΝΑΙ καὶ ΕἶΧΕΙΝ), γίνονται, τῆς μὲν μετοχῆς τῆς αὐτῆς αἰεὶ διαμενέσης τὸν τύπον, ὡς περ ἀκλίτα, τῶν δὲ εἰρημένων δύο ῥημάτων κατὰ τὰς διαφορὰς χρόνας μεταβαλλόντων, καὶ σχηματιζομένων.

(1) Γ' δε περὶ Μίσαν ῥημάτων καὶ χρόνων Στοχασμὸς αὐτοκεδίας Κορῆ εἰς Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλίας Ζήκης οὐδὲ καὶ κ. τ. ἐξ. ὁ Ε' κδ.

(2) Ὅρα καὶ περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν χρόνων αὐτόδε ὁ Ε' κδ.

Κεφ. Ε'. Οτε μὲν ἂν ἐνεργητικὸν εἴη τὸ ῥῆμα, τῷ ανοῖρ, ἦγαν τῷ ἔχειν ῥήματι συναπτομένη ἢ παθητικῇ μετοχῇ, τὸν παρακείμενον ἢ ὑπερσυντελικὸν ἢ τὰς λοιπὰς συνθέτας ἀποτελεῖσιν· οἷον *je suis aimé*, πεφίληκα· *je vous aime*, ἢ *je suis aimé*, ἐπεφιλῆκα· τούτων εἶπερ ἔχω πεφιλημένον, εἶχον πεφιλημένον, κ. τ. λ.

Πάθος δέ, ἢ ἀδτερότητα, ἢ αὐτοπάθειαν σημαίνοντος τῷ ῥήματος, ἢ ἀποθετικῷ ὄντος, διὰ τῆς παθητικῆς αὐδὸς μετοχῆς τῷ ῥήματος ἢ τῷ ὑπαρκτικῷ *être* (τῷ εἶναι δηλαδὴ) γίνονται αἱ παρωχήμετοι· οἷον *je suis aimé*, ἡγάπημαι· *je me suis reposé*, ἡρέμηκα· *je me suis habillé*, ἐνδεδυμαι· *je suis attiré*, ἀφίγμαι.

Εἴνα δὲ τῶν ἀδτεράων ῥημάτων ἢ διαφορῶνται, πῇ μὲν διὰ τῷ ανοῖρ, πῇ δὲ διὰ τῷ *être* σχηματιζόμενα· μεταβάλλουσιν ὁμως ἢ τὰς σημασίας, ὡς προῖσιν εἰρησεται.

Διὰ ταῦτ' ἄρα, τὰ δύο ταῦτα ῥήματα, τὸ *être* ἢ ανοῖρ βοηθητικά, *auxiliaires* τοῖς Γάλλοις κέκληνται.

Εἵνοι δὲ ἢ τὸ *devenir* ἢ *devoir*, εἴτ' ἂν τὸ γίνεσθαι ἢ ὀφείλειν, προσιδέασιν τοῖς Βοηθητικοῖς.

Βοηθητικά δὲ λέγονται, ὡς ἂν εἴποι τις, συνεργῶντα, συντελῶντα, συνεφαπτόμενα εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν παρωχηκότων χρόνων· φαίη δ' ἄν τις, ὅτι ἢ τῷ κατὰ μίμησιν εἰς τῶν Ἑλλήνων, τὰς γὰρ παρακειμένες τῶν παθητικῶν ὑποτακτικῶν ἔτω σχηματίζεσθαι ἢ τοῖς Ἑλλήσιν εἴθισται· οἷον *tetramenos* εἰάν ὦ, ἦς, ἦ.

Γέρον δ' ὅτι εἰάν ὁ λόγος ἀπαιτῇ τι ἐπὶ ῥῆμα, ἢ μάλιστα χρονικόν, ἐπὶ τῶν συνθέτων τέτων χρόνων, τίθεται μεταξὺ τῷ βοηθητικῷ ῥήματος ἢ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, φημί δὲ τὸ *jamais*, *plutôt*, *point*, *toujours*, ἢ τὰ ὅμοια· οἷον *il n'a jamais été*, κ. τ. λ.

Ἐγκλίσεις δὲ τέσσαρες ἔχουσιν, καίτοι πέντε κατονομάζοντες, τὴν γὰρ εὐκτικήν τῇ ὑποτακτικῇ ταυτίζοντες συγχέουσιν· εἰσὶ δὲ αὗται.

Indicatif, Ὀριστική. Impératif, Προσκατική. Optatif, Εὐκτική. Subjonctif ἢ Conjonctif, Ὑποτακτική. Infinitif, Ἀπαρέμφατος.

Γένη δὲ, ἢ διαθέσεις ὅσαι μὲν ἢ ἡμῖν· κατωνομασμέναι δὲ ὁμως αὐτοῖς ἢ εἰσιν, εἰμὴ αὗται.

Actif, Ἐνεργητική. Passif, Παθητική. Neutre, Οὐδέτερα. Réciproque ἢ Réflexi.

Ὑπὸ τῷ Γένει τῶν ὑσέρων τέτων δύο ὑπάγονται τὰ τε ἀποθετικά (1) πάντα, ἢ ἀδτεροαποθετικά, καὶ τὰ αὐτοπάθειαν, ἢ ἀλληλοπάθειαν σημαίνοντα.

Σημείωσαι δ' ὅτι διαφέρει τὸ *réflexi* τὰ *réciproque*. Τὸ μὲν γὰρ *réflexi* αὐτοπαθὲς ἐστὶ, δηλαδὴ ὁ δρῶν ἢ πάσχων ὁ αὐτὸς ἐστίν· οἷον *je m'habille*, ἐνδύομαι· εἰς ἑαυτὸν γὰρ δρᾷ ὁ ἐνδύομενος. Τὸ δὲ *réciproque* ἀλληλοπαθὲς ἐστίν· ὁ γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπος δρᾷ εἰς ἕτερον, ἢ ἅμα πάσχει ὑφ' ἑτέρου· οἷον τὸ *ils se sont battus*, ἔτυψαν ἀλλήλους, ἢ ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους.

Ἔτι Impersonnel, ἀπρόσωπον.

Καὶ *Auxiliaire*, ἦγαν βοηθητικόν, ὅπερ ἢ συμμαχικὸν ἡμῖν κατωνόμασαι.

Σοξυγίαι δὲ τέσσαρες αἱ πᾶσαι, αἵτινες ἐκ τῆς τῶν ἀπαρεμφάτων καταλήξεως διακρίνονται.

Τῆς μὲν ἂν πρώτης, ληγάσης αἰεὶ εἰς *ex* (οἷον *aimer*, *louer*) σημείωσαι, ὅτι τὸ τελικόν *x* ἢ ἀναγινώσκεται, συμφῶν ἐπομένον.

(1) Γ' δὲ σοχ. αὐτ. Κοραῆς γυδ. α. β. ἢ γ.

Κεφ. Β'.

Τῆς δὲ δευτέρας εἰς *it* (οἷον *finir, saisir*) τὰ
τ' αἰεὶ ἀναγινώσκειται.

Τῆς δὲ τρίτης εἰς *oir* (οἷον *voir, savoir*) ὁμοίως
τὸ τ' αἰεὶ ἀναγινώσκειται.

Τῆς δὲ τετάρτης εἰς *re*· οἷον *rendre, prendre*.

Τὸ δὲ *être* καὶ *avoir*, εἶναι καὶ ἔχειν, ἔχ' ὑπάγου-
ται εἰς συζυγίας, ἀλλ' ὥσπερ κεχωρισμένα αὐτὰ ἐστὶ
καθ' ἑαυτά.

Ὁ δὲ Γραμματικὸς Wailly υποδιαίρεσιν τινα
ποιεῖται τῶν τεσσάρων συζυγιῶν ἕκ' ἄλογον, καὶ ἔνδεκα
ἔγωγας πᾶσας εἶναι ἀποδείκνυσι κατὰ τὰς διαφοράς
ἐκάστης τύπος, ἔγω.

Τῆς μὲν Πρώτης κατάληξις (εἰτ' ἔν τύπος) μία· *j'aime*,

Τῆς δὲ δευτέρας κατάληξις τέσσαρες *je finis*,
j'ouvre, je sens, je tiens.

Τῆς δὲ τρίτης κατάληξις μία, *je dois*.

Τῆς δὲ τετάρτης κατάληξις πέντε *je plains, je*
raïois, je réduis, je me plains, je me tends· τῶν
δύω ὁσέρων αἱ παθητικαὶ διαφέρουσιν· οἷον *je me suis*
plaint, je me suis rendu.

Εἰρηται δ' ὡς ἕκ' ἄλογος ἡ διαίρεσις, καὶ γὰρ καὶ
τῶν ἡμετέρων συζυγιῶν εἰς τρία εἶδη καθολικωτέρως
διαιρημένων, εἰτ' ἔν βαρύτονα, περισπώμενα, καὶ εἰς
μὴ, εἰδ' ἐκάστῃ υποδιαιρημένα εἶδης, τρισκαίδεκα ἀνα-
δείκνυνται. (Ὁρα σοχ. αὐτ. Κοραῆ φυλ. κδ'.)

Σχήματα δὲ, Simple μὲν, ἀπλῶν (οἷον *venir*,
dire) Composé δὲ, σύνθετον (οἷον *revenir, contredire*)
καὶ surcomposé, παρασύνθετον (οἷον *disconvenir*.)

Εἴδος δ' ἐστὶ τοῖς Γαλλοῖς τὰς προσωπικὰς ἀντω-
νυμίας αἰεὶ ποτε συνάπτειν τοῖς ῥήμασι προτιθεμένους·
οἷον *je dis, tu vas, il aime, nous croyons, vous*
espérez, ils pensent.

Ἀρθ. Α'.

Ἐπὶ τῷ τρίτῳ μόνον προσώπῳ, ἐάν μὴ ἐρωτηματι-
κὸς ἢ ὁ λόγος καταλιμπάνονται, ὅταν τᾶνομα, εἰτ' ἔν
ἢ ὀνομασικὴ τῷ ῥήματι προσκείσθαι συμβαίνει· οἷον
Pierre est mort, ἡ γὰρ φαιμέν *Pierre il est mort*·
ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῷ πληθυντικῷ· καὶ ταῦτα μὲν ὅταν
ἀποφαντικὸς ἢ ὁ λόγος.

Ἐρωτηματικῷ δ' ὄντος, προηγείται μὲν τὸ ῥήμα,
ἐπισυνάπτεται δ' ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία· οἷον *Suis-je*
selon votre goût? Finiras-tu bientôt ton travail?
Vous rend-il ses devoirs? Recoit-elle du monde
chez elle? Avons-nous de l'argent? Aimez-vous
les sciences? Ont-ils ce qui leur faut? Furent-elles
plus modestes?

Οὐ μόνον δ' ὅταν ἐρωτηματικὸς ἢ ὁ λόγος, μετα-
τίθενται ἔγῳσι αἱ ἀντωνυμίας, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰρησομένων
ἔξ συνδέσμων, ἢ ἐπιρρήματων ἡγαμένων.

Ἐπὶ δὲ καὶ διηγηματικῷ ὄντος τῷ λόγῳ, αἱ τοῖς
ῥήμασι, *dit, répondit, répliqua, κ.τ. ὅμ.* συναπτό-
μεναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίας μετατίθενται.

Εἰσὶ δ' οἱ ἔξ συνδέσμοι (ἢ ἐπιρρήματα) ἔτσι *aus-*
si, ὅθεν· peut-être, ἰσως· du moins, γὰρ, τῆλά-
χιστον· au moins, καὶ· en vain, ματαίως· à peine,
μόλις· οἷον

Aussi recut-il la récompense qu'il méritait.

Peut-être serez-vous plus sage.

Du moins aurai-je de quoi vivre.

En vain voudrions-nous nous plaindre.

À peine étoient-elles en marche.

Kai ἐπὶ τῷ διηγηματικῷ λόγῳ· Secourez-moi dit-il.

Nous ne craignons rien répondirent-ils.

Que me conseillez-vous, reprit-elle? κ.τ.λ.

Κεφ. Ε΄.

Ἐξαίσεις τῷ ῥηθέντος Κανόνος.

Πρῶτον εἰδέναι δεῖ, ὅτι ὅταν τὸ πρῶτον πρόσωπον τῷ ῥήματος λήγῃ εἰς *e* ouet, λαμβάνει τόνον ὀξεῖαν τὸ *e* καὶ γίνεται *e* fermé, ἥτοι προφέρεται ἡρέμα· οἷον *marché* - je droit? *parié* - je bien? *mangé* - je trôp? τὰ γὰρ *marche* je droit, *parle* je bien, *mange* je trôp ἔστι μόνον κακόφωνον, ἀλλὰ σχεδὸν ἀμνηχανον προφέρειν.

Δεύτερον ἐξαίρυνται ὅσα ῥήματα ἔχουσιν τὸ πρῶτον πρόσωπον λήγον εἰς *s* ἢ εἰς *que*, διὰ γὰρ τὴν κακοφωνίαν ἐκ ἐπισυνάπτεται ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία *je*· οἷον *Cours* - je? *prends* - je? *mens* - je? *dors* - je? *extravague* - je? ἢ λέγεται, ἄρα μὴν, ὡςπερ τινὲς ἔκ ὁρῶς οἰοῦνται *courai* - je? *prendrai* - je? *mentai* - je? ἀλλ' ἀντὶ τούτων ἄλλως πῶς ἐκφράξουσιν, ἄτως *est-ce que je cours?* *est-ce que je perds?* ἢ *Croyez vous que j'extravague?* *que je dors?* κ.τ.λ.

Ὡςπερ ἔστι ἐπὶ τῶν ἐρωτηματικῶν, ἔτι καὶ ἐφ' ὧν οἱ ῥηθέντες ἔξ συνδέσμοι ἡγῶνται οἷον *Aussi dussé* - je mourir· ὅπερ ἐστὶ καὶ δέησις ἀποθανεῖν. *Peut-être irai* - je etc.

Σημείωσαι δ' ὅτι ἐρωτηματικῷ ὄντος τῷ λόγῳ, ἐπὶ τῷ τρίτῳ προσώπῳ, καίτοι ἐνεργεῖα προκειμένη τῷ ὀνόματος, ὁμως ἡ καταλιμπάνεται ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία, ἀλλ' ἂν ἔστιν ἡττοῦ μετὰ τὸ ῥήμα ἐπιφέρεται· οἷον *Pierre est-il paresseux?* *Les ennemis ont-ils une belle armée?* *Votre mère reçoit-elle du monde?* Ἀ πρὶν *les troupes étoient elles en marche*, καὶ τὰυτα μὲν περὶ προσώπων.

Ἐπεὶ δὲ τὰ δύο βοηθητικὰ κακόμενα ῥήματα, τὸ *être* καὶ *avoir*, συντελεῖσθαι ὡς εἴρηται, εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν παρωχηκότων, μάλλον δὲ συνθέτων χρόνων,

ἀναγκαῖον ἄρα τὰυτα πρῶτον εἰδέναι, ἐφ' ὧν ῥήτον τὸς Ἀρθε. Α΄ συνθέτως σχηματίζωμεν χρόνους. Φέρε δὴ πρῶτον περὶ τούτων εἰπωμεν.

Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ἡ ἐντὶ συλλαβῇ, ἡ τελικὴ τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ Προσώπῳ τῶν παρατατικῶν ἐκ ἀναγκῆς γινώσκειται, ἀλλ' ὡς παρόλκινα παραλιμπάνεται παντάπασιν, πλην τῷ ληκτικῷ *t*, ὅπερ, ἐπομένα φωνήεντος, προφέρεται. Φημὶ δὴ τὸ ἐνικὸν τρίτον πρόσωπον τῷ παρατατικῷ ποιεῖ *étoit*, τὸ δὲ πληθυντικὸν *étoient*, ἀμφότερα δ' ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ ἐτέ προφέρονται, συμφώνως ἐπομένα. Εἰ δὲ φωνῆεν ἔποιτο, ὡς ἐν τοῖς *étoit aimé*, *étoient aimés*, ἐτέτ *aimé*, ἐτέτ *aimés* προφέρονται.

Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς *ger* ποιάντων τὸ ἀπαρέμφατον πέντε γράφονται ἐν τῇ ληγύσῃ γράμματα ἐπὶ τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ προσώπῳ τῷ παρατατικῷ· οἷον *mangoient* *μανζέ*· φεῦ τῆς ἀτοπίας!

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.

Τῷ Βοηθητικῷ ῥήματος ἔχειν.

Avoir

INDICATIF, Ὀριστική.

Présent, Ἐνεσῶς.

Singuliers.

Pluriels.

Ἐνικά.

Πληθυντικά.

j'ai.

ἔχω.

Nous avons.

ἔχομεν.

tu as.

vous avez.

il, où elle a.

ils où elles ont.

Χρήσις· οἷον *J'ai faim*, καταφατικῶς πεινῶ.

Imparfait, Παρατατικός.

j'avois.

ἔιχον.

nous avions.

εἶχομεν.

Κεφ. Ε'. tu avois. vous aviez.
il, où elle avoit. ils, où elles avoient.

Χρήσις· οἶον Quand nous n'avions pas de quoi manger, j'avois faim, ὅτε ἔδην εἶχομεν φαγεῖν, ἐπειναι.

Parfait Simple, ἡ Défini· Ἀόριστος.

j'eus Εἶχον. nous eûmes Εἶσχομεν.
tu eus vous eûtes
il, où elle eut. ils, où elles eurent.

Χρήσις· οἶον Hier j'eus faim, χθές ἐπεινάσα.

Parfait Composé, ἡ Indéfini· Παρακείμενος.

j'ai eu Εἶσχηκα. nous avons eu Εἶχήμεν.
tu as eu vous avez eu
il, où elle a eu ils, où elles ont eu.

Χρήσις· οἶον Aujourd'hui j'ai eu faim, σήμερον πεπεινάκα.

Plusque Parfait Premier. Ὑπερσυντελικὸς Πρώτος.

j'avois eu Εἶχῃκειν. nous avions eu Εἶχῃκειμεν.
tu avois eu vous aviez eu
il, où elle avoit eu ils, où elles avoient eu.

Χρήσις· οἶον Hier, avant huit heures, j'avois eu faim, χθές, πρὸ τῆς ὀγδῶντος ὥρας, ἐπεπεινάκειν.

Plusque Parfait Second, ἡ κατὰ Restant, Prétérit Antérieur. Ὑπερσυντελικὸς Δεύτερος.

quand j'eus eu quand nous eûmes eu.
quand tu eus eu quand vous eûtes eu.
quand il, où elle eut eu quand ils, où elles eurent eu

Χρήσις· οἶον Le mois dernier nous mangeames quand j'eus eu faim. Τῷ παρελθόντος μηνὸς ἐδὲν πνήσαμεν, ὅτε ἐπειναι.

Futur. Μέλλων. Ἀόρ. Α'.
j'aurai Εἴξω. nous aurons Εἴσομεν.
tu auras vous aurez
il, où elle aura ils où elles auront.

Χρήσις· οἶον Demain j'aurai faim, αὔριον πεινάσω.

IMPERATIF. Προσακτικά.

Présent et Futur, Εἰς τὴν Μέλλων.
— — ayons, Εἴχωμεν ὑποτακτικῶς.
aie Εἴχετε. ayez.
qu'il, où qu'elle ait. qu'ils, où qu'elles aient.
Χρήσις· οἶον aie faim, πείνα.

OPTATIF et SUBJONCTIF, où CONJONCTIF.

Εὐκτικὰ ἔ. Ὑποτακτικὰ.

Présent et Futur, Εἰς τὴν Μέλλων.
que j'aie Εἴχοιμι. que nous ayions Εἴχοιμεν.
que tu aies que vous ayez
qu'il, où qu'elle ait. qu'ils, où qu'elles aient
Χρήσις· οἶον Il faut que j'aie faim.

Imparfait du Conjonctif. Παρατατικός.
(παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς τίθενται τῆτον, ἀλλ' εἰς Ἀόριστος τῆς εὐκτικῆς κατ' ἡμᾶς.)

que j'eusse Σχοίην. que nous eussions Σχοίημεν.
que tu eusses que vous eussiez
qu'il, où qu'elle eût qu'ils, où qu'elles eussent

Χρήσις· οἶον Nous avons beaucoup mangé, ainsi il faut que j'eusse faim, ἄρδην ἔφαγον, ἀρα ἐπειναι.

Parfait Composé. Παρακείμενος Εὐκτικὸς.
que j'aie eu que nous ayions eu

Καὶ Ε' que tu aies eu que vous ayiez eu
qu'il, où qu'elle ait eu qu'ils, où qu'elles aient eu.

Χρήσις· οἷον Pour manger, il a fallu que j'aie eu faim, πείνης ἰδέσθαι πρὸς τὸ φαγεῖν.

Temps Incertain, ἢ κατὰ τὸν Restant, Conditionnel
Présent. Ὑποθετικὸς.

j'aurois Ε'χόν ἂν. nous aurions Ε'χόμεν ἂν.
tu aurais vous auriez
il, où elle auroit ils, où elles auroient

Χρήσις· οἷον Si nous n'avions pas bien diné, j'aurois faim, εἰμὴ ἡμεν δεδεπνηκότες, ἐπείναι ἂν.

Plusque Parfait de l'Optatif, ἢ κατὰ τὸν Restant.

Conditionnel Passé. Εὐκτικὸς Ὑπερσυντελικὸς.

que j'aurois eu Ε'χέειν que nous aurions eu Ε'χέ-
αἶν. κείμεν ἂν.

que tu aurois eu que vous auriez eu
qu'il, où qu'elle auroit eu. qu'ils, où qu'elles auroient eu

Χρήσις· οἷον Si nous nous étions donné de l'exercice avant de diner, j'aurois eu faim, εἰπερ πρὸ τῆ ἀρίστη πεποιήκοτες ἡμεν, ἐπείναι ἂν ἤδη.

Plusque Parfait du Conjonctif.

Ὑπερσυντελικὸς Πρώτος τῆς Ὑποτακτικῆς κατὰ τινος.
que j'eusse eu Ε'ὶν ἐχέειν. que nous eussions eu Ε'ὶν
ἐχέειν.

que tu eusses eu que vous eussiez eu
qu'il, où qu'elle eût eu qu'ils, où qu'elles eussent eu

Χρήσις· οἷον Pour trouver bon ce que nous avons mangé, il auroit fallu, que j'eusse faim.

πείνης ἂν ἰδέσθαι πρὸς τὸ εὐαρεστηθῆναι τοῖς, οἷς ἐ- Α'ρθ. Α'.
χρησάμεθα ἐδωδίμοις (1).

Plusque Parfait du Conjonctif second.

Ὑπερσυντελικὸς Δεύτερος τῆς Ὑποτακτικῆς.

si j'avois eu Εἰ ἐχέειν. si nous avions eu Εἰ ἐχέ-
κείμεν.

si tu avois eu si vous aviez eu
j'il, où si elle avoit eu s'ils, où si elles avoient eu

Futur de l'Optatif, Μέλλων Εὐκτικὸς.

que j'aurai Ε'ξω ἂν. que nous aurons Ε'ξόμεν ἂν.
que tu auras que vous aurez
qu'il, où qu'elle aura qu'ils, où qu'elles auront.

Οὗτος ὁ χρόνος πάντῃ παρέλκων ἔδοξεν ἡμῖν, ὅ-
μως ἐθέμεθα αὐτὸν, ἵνα μὴ δόξωμεν ἀποδοκιμάζοντες,
ἅπερ οἱ ἄλλοι Γραμματικοὶ ἔθεντο.

Futur du Conjonctif, Μέλλων Ὑποτακτικὸς.

quand j'aurai eu Ο'ταν quand nous aurons eu
χω. ἢ ἐπειδὴν χω.

quand tu auras eu quand vous aurez eu
quand il, où elle aura eu quand ils, où elles auront eu

INFINITIF. Α' παρήμερον.

Présent, Ε'νεώς.

avoir. Ε'χειν.

Parfait Composé, Παρακείμενος.

avoir eu. Ε'χήμεναι.

(1) Αἱ χρήσεις αὗται ἐκ τῆς Γραμματικῆς τῆς Castille
ἐλήφθησαν, ὅστις ἐκ ἐκτίθησι τῆς ἀκολουθεῖς τρεῖς
χρόνους· ὁ Ε'χδ.

Παθ. Π. PARTICIP ACTIF. Μετοχαὶ Ενεργητικαί.

Présent, Ενεώς.

ayant. Εχων. (Κοινόν ἐστι τῷ γενεῖ.

Parfait Composé, Παρακείμενος.

ayant eu. ἐσχηκώς.

PARTICIP PASSIF. Μετοχαὶ Παθητικαί.

Présent, Ενεώς.

eu. ἐχόμενος. eue. ἐχομένη.

Gérondif, Ετέρα μετοχή ενεργητική.

ayant. ἐχων ἢ ἐχουσα.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.

Τὸ Βοηθητικὸν ῥήματος εἶναι.

Etre

INDICATIF. Ο'ριστική.

Présent, Ενεώς.

Ε'νικά.

Πληθυντικά.

je suis. εἰμι. nous sommes. ἐσμέν.

tu es. vous êtes.

il, où elle est. ils, où elles sont.

Imparfait, Παρατατικός.

j'étois. ἦμην. nous étions. ἦμεν.

tu étois. vous étiez.

il, où elle étoit. ils, où elles étoient.

Parfait Simple, Α'όριστος.

je fus. ὑπῆρξα, ἢ ἐχημαρίσα. nous fûmes. ὑπῆρξαμεν.

tu fus. vous fûtes.

il, où elle fut. ils, où elles furent.

Parfait Composé, Παρακείμενος.

Α'όριστος.

j'ai été. ὑπῆρξα. nous avons été. ὑπῆρξαμεν.

tu as été. vous avez été.

il, où elle a été. ils, où elles ont été.

Plusque Parfait Premier, Ὑπερσυντελικὸς Πρῶτος.

j'avois été. ἦμην. nous avions été. ἦμεν.

tu avois été. vous aviez été.

il, où elle avoit été. ils, où elles avoient été.

Plusque Parfait Second, ἡ κατὰ Restant, Prétérit Antérieur, Ὑπερσυντελικὸς Δεύτερος.

j'eus été. nous eûmes été.

tu eus été. vous eûtes été.

il, où elle eût été. ils, où elles eurent été.

Futur, Μέλλων.

je serai. ἔσομαι. nous serons. ἐσόμεθα.

tu seras. vous serez.

il, où elle sera. ils, où elles seront.

IMPERATIF. Προσакτικά.

Présent et Futur, Ενεώς ἢ Μέλλων.

— — — soyons. ὦμεν ὑποτακτικῶς.

sois. ἔσο. soyez.

qu'il, où qu'elle soit. ἐσω. qu'ils, où qu'elles soient.

OPTATIF et SUBJONCTIF, où CONJONCTIF.

Εὐκτικά ἢ Ὑποτακτικά.

Présent et Futur, Ενεώς ἢ Μέλλων.

que je sois. ἵνα ὦ. que nous soyons.

que tu sois. que vous soyez.

qu'il, où qu'elle soit. qu'ils, où qu'elles soient.

Αἰ. Ε.

Imparfait du Conjonctif, Παρατατικός.

(Παρατικός τῆς ὑποτακτικῆς κατὰ τινος, ἔστι δ' ἀόριστος τῆς Εὐκτικής καθ' ἡμᾶς).

que je fusse εἶην. que nous fussions
 que tu fusse que vous fussiez
 qu'il où qu'elle fut qu'ils où qu'elles fussent

Parfait Composé, Παρακείμενος Εὐκτικός.

que j'aie été que nous ayions été
 que tu aies été que vous ayez été
 qu'il où qu'elle ait été, qu'ils où qu'elles aient été.

Temps Incertain, ἢ κατὰ Restant Conditionnel Présent,

Υποθετικός.

je serois ἤμην ἂν. nous serions
 tu serois vous seriez
 il où elle seroit ils où elles seroient

Plusque Parfait de l'Optatif, ἢ κατὰ Restant Conditionnel Passé, Υπερσυντελικός Εὐκτικός.

que j'aurois été εἶην ἂν. que nous aurions été
 que tu aurois été que vous auriez été
 qu'il où qu'elle auroit été, qu'ils où qu'elles auroient été

Plusque Parfait du Conjonctif,

Υπερσυντελικός Πρώτος τῆς ὑποτακτικῆς κατὰ τινος.

que j'eusse été ἔαν ὦ. que nous eussions été
 que tu eusses été que vous eussiez été
 qu'il où qu'elle eût été qu'ils où qu'elles eussent été

Plusque Parfait du Conjonctif Second,

Υπερσυντελικός Δεύτερος τῆς ὑποτακτικῆς.

si j'avois été εἰ εἶην. si nous avions été
 si tu avois été si vous aviez été
 s'il, où si elle avoit été s'ils, où si elles avoient été

Futur de l'Optatif, Μέλλων Εὐκτικός.

Αἰ. Β. Α'.

que je serai ἔσωμαι ἂν. que nous serons
 que tu seras que vous serez
 qu'il, où qu'elle sera qu'ils, où qu'elles seront
 (Οὗτος ἔστιν ὁ καθ' ἡμᾶς περιπευών χρόνος, ὡς εἴρηται.)

Futur du Conjonctif, Μέλλων ὑποτακτικός.

quand j'aurai été Ὅταν quand nous aurons été
 ἔσωμαι, ἢ ἐπειδὴν ἔσομαι.
 quand tu auras été quand vous aurez été
 quand il, où elle aura été quand ils, où elles auront été

INFINITIF. Ἀπαρέμφατον.

Présent, Ενεώς.

être, εἶναι.

Parfait Composé, Παρακείμενος.

avoir été.

PARTICIP ACTIF. Μετοχή Ενεργητική.

Présent, Ενεώς.

étant. ὦν, ὄσα, κοινὸν τῷ γένει.

Parfait Composé, Παρακείμενος.

ayant été.

PARTICIP PASSIF. Μετοχή Παθητική.

Présent, Ενεώς.

été.

Gérondif, ἐτέρα μετοχή ἐνεργητική.

étant.

Σημείωσαι ὅτι τὰντα τὰ δύο ἀντιληπτικά καλόμενα ῥήματα ἐκ ἑχθροῦ τῶν χρόνων, ὃν ὁ μὲν Restant pré-

Καθ. Ε'. *térít* antérieur indéfini καλεῖται, ἡμεῖς δὲ parfait antérieur indéfini ἐκκλησαίμεν. καὶ Ἑλληνιστὶ δεύτερον Παρακείμενον ἡρμηγεύσαμεν, ὅς τις ἐν τοῖς ἐφεξῆς ῥήμασιν εὐρίσκαται παρὰσύνθετος ὧν, *j'ai eu aimé*, ἢ quand *j'ai eu aimé*.

Π Ρ Ω Τ Η Σ Τ Ζ Τ Γ Ι Α.

Τῶν εἰς ΕΡ ληγόντων. ΑΙΜΕΡ.

ΦΙΛΗΤΥ

INDICATIF. Οἱριστική.

Présent, Ἐνεσῶς.

Ἐνικά.

Πληθυντικά.

j'aime Φιλῶ.

nous aimons

tu aimes

vous aimez

il, ou elle aime

ils, ou elles aiment

Imparfait, Παρατατικός.

j'aimais ἐφίλουν.

nous aimions

tu aimais

vous aimiez

il, ou elle aimait

ils, ou elles aimoient

Parfait Simple, Ἀόριστος.

j'aimai ἐφίλησα.

nous aimâmes.

tu aimas

vous aimâtes.

il, ou elle aimait

ils, ou elles aimèrent

Parfait Composé, Παρακείμενος.

j'ai aimé πεφίληκα.

nous avons aimé.

tu as aimé

vous avez aimé

il, ou elle a aimé

ils, ou elles ont aimé

Parfait Antérieur Indéfini, Δεύτερος Παρακείμενος.

j'ai eu aimé

nous avons eu aimé

tu as eu aimé

vous avez eu aimé

Αἴρεσθ. Α'.

il, ou elle a eu aimé.

ils, ou elles ont eu aimé

Plusque Parfait Premier, Ὑπερσυντελικὸς Πρώτος.

j'avois aimé, ἐπεφίληκα. nous avions aimé.

tu avois aimé

vous aviez aimé

il, ou elle avoit aimé.

ils, ou elles avoient aimé

Plusque Parfait Second, ἢ κατὰ Restant Prétérit Antérieur, Ὑπερσυντελικὸς Δεύτερος.

quand *j'eus aimé*

quand nous eûmes aimé

quand tu eus aimé

quand vous eûtes aimé

quand il, ou elle eut aimé. quand ils, ou elles eurent aimé

Futur, Μέλλων.

j'aimerai, φιλήσω.

nous aimerons

tu aimeras

vous aimerez

il, ou elle aimera.

ils, ou elles aimeront

IMPERATIF. Προσακτική.

Présent et Futur, Ἐνεσῶς καὶ Μέλλων.

— — — — — aimons

aime

aimez

qu'il, ou qu'elle aime.

qu'ils, ou qu'elles aiment

OPTATIF et SUBJONCTIF, οὐ CONJONCTIF.

Εὐκτική καὶ Ὑποτακτική.

Présent, Ἐνεσῶς.

que *j'aime*, φιλοῖην.

que nous aimions

que tu aimes

que vous aimiez

qu'il, ou qu'elle aime.

qu'ils, ou qu'elles aiment

Imparfait du Conjonctif,

Παρατατικός τῆς Ὑποτακτικῆς κατὰ τινὰς.

que *j'aimasse*, φιλήσαιμι. que nous aimassions

Key. E'. que tu aimasses que vous aimassiez
qu'il, ou qu'elle aimât. qu'ils, ou qu'elles aimassent
Parfait Composé, Παρακείμενος εὐκτικός,
que j'aie aimé, πεφιλήκοιμι, que nous ayions aimé
que tu aies aimé que vous ayez aimé
qu'il, ou qu'elle ait aimé. qu'ils, ou qu'elles aient aimé
Temps Incertain, ἢ κατὰ Restant Conditionnel Présent,

Υ' ποθετικός.

j'aimerois, ἐφιλήσα ἂν. nous aimerions
tu aimerois vous aimeriez
il, ou elle aimerait. ils, ou elles aimeraient
Plusque Parfait de l'Optatif, ἢ κατὰ Restant Condi-
tionnel Passé, Υ' περσυντελικός εὐκτικός.
j'aurais aimé, ἐπεφιλήκειν ἂν. nous aurions aimé
tu aurais aimé vous auriez aimé
il, ou aurait aimé. ils, ou elles auraient aimé

Plusque Parfait du Conjonctif,

Υ' περσυντελικός ὑποτακτικός Πρῶτος.

que j'eusse aimé que nous eussions aimé
que tu eusses aimé que vous eussiez aimé
qu'il, ou qu'elle eût aimé. qu'ils, ou qu'elles eussent aimé

Plusque Parfait du Conjonctif,

Υ' περσυντελικός Υ' ποτακτικός Δεύτερος.

si j'avois aimé, εἰ ἐπεφι- si nous avions aimé
λήκειν.
si tu avois aimé si vous aviez aimé
s'il, ou si elle avoit aimé. s'ils, ou si elles avoient aimé

Futur de l'Optatif, Μέλλων εὐκτικός (παρέλκων).

que j'aurai aimé, φιλήσοιμι. que nous aurons aimé
que tu auras aimé que vous aurez aimé
qu'il, ou qu'elle aura aimé. qu'ils, ou qu'elles auront aimé

Futur du Conjonctif, Μέλλων ὑποτακτικός. Α' ῥα Α'.
quand j'aurai aimé, ἐπει- quand nous aurons aimé
δ' ἂν φιλήσω.

quand tu auras aimé quand vous aurez aimé
quand il, ou elle aura aimé. quand ils, ou elles auront aimé

INFINITIF. Α' παρήμεφος.

Présent, Ε'νεσώς.

aimer. φιλεῖν.

Parfait Composé, Παρακείμενος.
avoir aimé. πεφιληκέναι.

PARTICIP ACTIF. Μετοχή Ε'νεργητική.

Présent, Ε'νεσώς.

aimant. φιλῶν ἢ φιλῶσα (κοινὸν τῷ γένει).

Parfait Composé, Παρακείμενος.
ayant aimé. πεφιληκώς ἢ πεφιληκῆα (κοινόν).

PARTICIP PASSIF. Μετοχή Παθητική.

Présent, Ε'νεσώς.

aimé, ἢ étant aimé, φιλούμενος, ἢ
aimée, ἢ étant aimée, φιλούμενη.

Parfait Composé, Παρακείμενος.
ayant été aimé. πεφιλημένος, ἢ
ayant été aimée. πεφιλημένη.

Gérondif, Ε'τέρα μετοχή Ε'νεργητική.

en aimant, ἢ aimant, φιλῶν ἢ φιλῶσα (κοινὸν τῷ γένει).

Οὕτω σχηματίζονται τὰ εἰς ἐκ ποιεῖν τὴν ἀπαρέ-
φατον ῥήματα· οἷον manger, appeller, danser, chanter,
siffler, κ. τ. ἔ. ἐξαίρετων τῶν ἀνωμόλων puer, aller,
employer, prier, envoyer ἢ ἄλλων, διαφόρων σχη-
ματιζομένων κατὰ τὰς χρόνας.

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΣΥΖΥΓΙΑ.

Τῶν εἰς IR ληγόντων.

FINIR, Τελειῶν

INDICATIF. Οἰσιςιχή.

Présent, Ἐνεώς.

Εἰσικά.

Πληθυντικά.

je finis	nous finissons
tu finis	vous finissez
il, où elle finit.	ils, où elles finissent

Imparfait, Παρατατικός.

je finissais	nous finissions
tu finissais	vous finissiez
il, où elle finissait.	ils, où elles finissaient

Parfait Simple, Ἀόριστος.

je finis	nous finimes
tu finis	vous finites
il, où elle finit.	ils, où elles finirent

Parfait Composé, Παρακείμενος.

j'ai fini	nous avons fini
tu as fini	vous avez fini
il, où elle a fini.	ils, où elles ont fini

Parfait Antérieur Indéfini, Δεύτερος Παρακείμενος.

j'ai eu fini	nous avons eu fini
tu as eu fini	vous avez eu fini
il, où elle a eu fini.	ils, où elles ont eu fini

Plusque Parfait Premier, Ὑπερσυντελικός Πρώτος.

j'avois fini	nous avions fini
tu avois fini	vous aviez fini
il, où elle avoit fini.	ils, où elles avoient fini

Plusque Parfait Second, ἢ κατὰ Restant Prétérit Αἰ- Δεῦτερος. Α'.

quand j'eus fini	quand nous eûmes fini
quand tu eus fini	quand vous eûtes fini
quand il, ou elle eut fini.	quand ils, ou elles eurent fini

Futur, Μέλλων.

je finirai	nous finirons
tu finiras	vous finirez
il, ou elle finira.	ils, ou elles finiront

IMPERATIF. Προσακτική.

Présent et Futur, Ἐνεώς καὶ Μέλλων.

finis	finissez
qu'il, ou qu'elle finisse.	qu'ils, ou qu'elles finissent

OPTATIF et CONJONCTIF, ou SUBJONCTIF.

Εὐκτική καὶ Ὑποτακτική.

Présent, Ἐνεώς.

que je finisse	que nous finissions
que tu finisses	que vous finissiez
qu'il, ou qu'elle finisse.	qu'ils, ou qu'elles finissent

Imparfait du Conjonctif,

Παρατατικός τῆς ὑποτακτικῆς κατὰ τινος.

que je finisse	que nous finissions
que tu finisses	que vous finissiez
qu'il, ou qu'elle finit.	qu'ils, ou qu'elles finissent

Parfait Composé, Παρακείμενος εὐκτικός.

que j'aie fini	que nous ayions fini
que tu aies fini	que vous ayez fini
qu'il, ou qu'elle ait fini.	qu'ils, ou qu'elles aient fini

Κεφ. Ε'. Temps Incertain, ἢ κατὰ Restant Conditionnel Présent, Ὑποθετικός.

je finirois nous finirions
tu finirois vous finiriez
il, ou elle finiroit. ils, ou elles finiroient

Plusque Parfait de l'Optatif, ἢ κατὰ Restant Conditionnel Passé, Ὑπερσυντελικὸς εἰκτικός.

j'aurois fini nous aurions fini
tu aurois fini vous auriez fini
il, ou elle auroit fini. ils, ou elles auroient fini

Plusque Parfait du Conjonctif,

Ὑπερσυντελικὸς ὑποτακτικὸς Πρῶτος.

que j'eusse fini que nous eussions fini
que tu eusses fini que vous eussiez fini
qu'il, ou qu'elle eût fini. qu'ils, ou qu'elles eussent fini

Plusque Parfait du Conjonctif,

Ὑπερσυντελικὸς ὑποτακτικὸς Δεύτερος.

si j'avois fini si nous avions fini
si tu avois fini si vous aviez fini
s'il, ou si elle avoit fini. s'ils, ou si elles avoient fini

Futur de l'Optatif, Μέλλων εὐκτικός (παρέλκων).

que j'aurai fini que nous aurons fini
que tu auras fini que vous aurez fini
qu'il, ou qu'elle aura fini. qu'ils, ou qu'elles auront fini

Futur du Conjonctif, Μέλλων ὑποτακτικός.

quand j'aurai fini quand nous aurons fini
quand tu auras fini quand vous aurez fini
quand il, ou elle aura fini. quand ils, ou elles auront fini

INFINITIF. Ἀπαρέμφατος.

Présent, Ἐνεσώς.

finir.

Parfait Composé, Παρακείμενος.
avoir fini.

PARTICIP ACTIF. Μετοχή Ἐνεργητική.

Présent, Ἐνεσώς.

finissant. (κηνόν).

Parfait Composé, Παρακείμενος.
ayant fini. (κοινόν).

PARTICIP PASSIF. Μετοχή Παθητική.

Présent, Ἐνεσώς.

fini, ἢ étant fini. Ἀρσενικῶς, κ.

finie, ἢ étant finie. Θηλυκῶς.

Parfait Composé, Παρακείμενος.
ayant été fini. Ἀρσενικῶς, κ.
ayant été finie. Θηλυκῶς.

Gérondif, Ἐτέρα Μετοχή Παθητική.
en finissant, ἢ finissant μόνως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται πάντα τὰ εἰς ἰ ποιῶντα τὴν ἀπαρέμφατον ῥήματα, ὅταν τὸ πρῶτον πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς ἔχῃ ἰς, ὡς τὰ unir, punir, guérir, ensévéllir, bénir, κ.τ.λ.

Σημείωσαι, ὅτι τὸ bénir διπλῶς σχηματίζει τὴν μετοχήν· ὅσον benî κὲ benît ἀρσενικῶς, benie καὶ bénite θηλυκῶς· καὶ benît μὲν κὲ benite λέγεται ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἀφωσιωμένων πραγμάτων, béni δὲ κὲ benie περὶ τῆς θείας εὐλογίας· ὅσον Du pain benît, de l'eau bénite. Περὶ δὲ τῇ Τωβίᾳ λέγεται

Κεφ. Ε'. Il a été béni de Dieu. καὶ περὶ τῆς Θεοτόκου, vous êtes bénie entre toutes les femmes.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Τῶν εἰς οἱ ληγόντων.

RECEVOIR, Λαμβάνειν

INDICATIF. Οριστική.

Présent, Εἰσώς.

Ενικά,

Πληθυντική.

je Reçois

nous Recevons

tu Reçois

vous Recevez

il, ou elle Reçoit.

ils, ou elles Reçoivent

Imparfait, Παρατατικός.

je Recevois

nous Recevions

tu Recevois

vous Receviez

il, ou elle Recevoit.

ils, ou elles Recevoient

Parfait Simple, Αόριστος.

je Reçus

nous Reçûmes

tu Reçus

vous Reçûtes

il, ou elle Reçut.

ils, ou elles Reçurent

Parfait Composé, Παρακείμενος.

j'ai reçu

nous avons reçu

tu as reçu

vous avez reçu

il, ou elle a reçu.

ils, ou elles ont reçu

Parfait Antérieur Indéfini, Δεύτερος Παρακείμενος.

j'ai eu reçu

nous avons eu reçu

tu as eu reçu

vous avez eu reçu

il, ou elle a eu reçu.

ils, ou elles ont eu reçu

Plusque Parfait Premier, Υπερσυντελικός Πρώτος. Α΄ος. Α.

j'avois reçu

nous avions reçu

tu avois reçu

vous aviez reçu

il, ou elle avoit reçu.

ils, ou elles avoient reçu

Plusque Parfait Second, ἡ κατὰ Restant Prétérit Antérieur, Υπερσυντελικός Δεύτερος.

quand j'eus reçu

quand nous eûmes reçu

quand tu eus reçu

quand vous eûtes reçu

quand il, ou elle eut reçu.

quand ils, ou elles eurent reçu

Futur, Μέλλων.

je recevrai

nous recevrons

tu recevras

vous recevrez

il, ou elle recevra.

ils, ou elles recevront

IMPERATIF, Προσκλητική.

Présent et Futur, Εἰσώς ἢ Μέλλων.

— —

recevons

reçois

recevez

qu'il, ou qu'elle reçoive.

qu'il, ou qu'elles reçoivent

OPTATIF et SUBJONCTIF, οὐ CONJONCTIF.

Εὐκτική ἢ Ὑποτακτική.

Présent, Εἰσώς.

que je reçoive

que nous recevions

que tu reçoives

que vous receviez

qu'il, ou qu'elle reçoive.

qu'ils, ou qu'elles reçoivent

Imparfait du Conjonctif,

Παρατατικός τῆς ὑποτακτικῆς κατὰ τινος.

que je reçusse

que nous reçussions

que tu reçusses

que vous reçussiez

qu'il, ou qu'elle reçut.

qu'ils, ou qu'elles reçussent

Σειρ. Β'.

Parfait Composé, Παρακείμενος εὐκτικός.

que j'aie Reçu que nous ayions Reçu
 que tu aies Reçu que vous ayez Reçu
 qu'il, ou qu'elle ait Reçu. qu'ils, ou qu'elles aient Reçu
 Temps Incertain, ἢ κατὰ Restant Conditionnel Présent, Ὑποθετικός.

je Recevrois nous Recevrions
 tu Recevrois vous Recevriez
 il, ou elle Recevrait. ils, ou elles Recevroient

Plusque Parfait de l'Optatif, ἢ κατὰ Restant Conditionnel Passé, Ὑπερσυντελικός εὐκτικός.

j'aurais Reçu nous aurions Reçu
 tu aurais Reçu vous auriez Reçu
 il, ou elle aurait Reçu. ils, ou elles auraient Reçu

Plusque Parfait du Conjonctif Second,

Ὑπερσυντελικός ὑποτακτικός Πρώτος.

que j'eusse Reçu que nous eussions Reçu
 que tu eusses Reçu que vous eussiez Reçu
 qu'il, ou qu'elle eût Reçu. qu'ils, ou qu'elles eussent Reçu

Plusque Parfait du Conjonctif,

Ὑπερσυντελικός ὑποτακτικός Δεύτερος.

si j'avois Reçu si nous avions Reçu
 si tu avois Reçu si vous aviez Reçu
 s'il, ou si elle avoit Reçu. s'ils, ou si elles avoient Reçu

Futur de l'Optatif, Μέλλων εὐκτικός (παρέλκων).

que j'aurai Reçu que nous aurons Reçu
 que tu auras Reçu que vous aurez Reçu
 qu'il, ou qu'elle aura Reçu. qu'ils, ou qu'elles auroient Reçu

Futur du Conjonctif, Μέλλων ὑποτακτικός. Ἀΐδις Α'.

quand j'aurai Reçu quand nous aurons Reçu
 quand tu auras Reçu quand vous aurez Reçu
 quand il, ou elle aura Reçu. quand ils, ou elles auront Reçu

INFINITIF. Ἀπαρέμφατος.

Présent, Ἐνεσώς.

Recevoir.

Parfait Composé, Παρακείμενος.
 avoir Reçu.

PARTICIP ACTIF. Μετοχή Ἐνεργητική.

Présent, Ἐνεσώς.

Recevant. (κοινὸν τῷ γένει).

Parfait Composé, Παρακείμενος.
 ayant Reçu. (κοινόν).

PARTICIP PASSIF. Μετοχή Παθητική.

Présent, Ἐνεσώς.

Reçu, ἢ étant Reçu. Ἀρσενικῶς, κ.

Reçue, ἢ étant Reçue. Θηλυκῶς.

Parfait Composé, Παρακείμενος.

ayant été Reçu. Ἀρσενικῶς, κ.

ayant été Reçue. Θηλυκῶς.

Gérondif, Ἐτέρα μετοχή ἐνεργητική.

en Recevant, ἢ Recevant μόνως.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Τῶν εἰς RE ληγόντων.

RENDRE, Ἀποδιδόναι.

INDICATIF. Ὀριστική.

Présent, Ἐνεώς.

Ἐνικά.

Πληθυντικά.

je Rends	nous Rendons
tu Rends	vous Rendez
il, ou elle Rend.	ils, ou elles Rendent

Imparfait, Παρατατικός.

je Rendais	nous Rendions
tu Rendais	vous Rendiez
il, ou elle Rendoit.	ils, ou elles Rendoient

Parfait Simple, Ἀόριστος.

je Rendis	nous Rendimes
tu Rendis	vous Rendites
il, ou elle Rendit.	ils, ou elles Rendirent

Parfait Composé, Παρακείμενος.

j'ai Rendu	nous avons Rendu
tu as Rendu	vous avez Rendu
il, ou elle a Rendu.	ils, ou elles ont Rendu

Parfait Antérieur Indéfini, Δεύτερος Παρακείμενος.

j'ai eu Rendu	nous avons eu Rendu
tu as eu Rendu	vous avez eu Rendu
il, ou elle a eu Rendu.	ils, ou elles ont eu Rendu

Plusque Parfait Premier, Ὑπερσυντελικός Πρώτος.

j'avois Rendu	nous avions Rendu
tú avois Rendu	vous aviez Rendu
il, ou elle avoit Rendu.	ils, ou elles avoient Rendu

Plusque Parfait Second, ἡ κατὰ Restant Préterit Antérieur, Ὑπερσυντελικός Δεύτερος. Α' φθρ. Α'.

quand j'eus Rendu	quand nous eûmes Rendu
quand tu eus Rendu	quand vous eûtes Rendu
quand il, ou elle eut Rendu.	quand ils, ou elles eurent Rendu

Futur, Μέλλων.

je Rendrai	nous Rendrons
tu Rendas	vous Rendrez
il, ou elle Rendra.	ils, ou elles Rendront

IMPERATIF. Προσακτική.

Présent et Futur, Ἐνεώς ἢ Μέλλων.

— —	Rendons
Rends	Rendez
qu'il Rende.	qu'ils, ou qu'elles Rendent

OPTATIF et SUBJONCTIF, οὐ CONJONCTIF.

Εὐκτική ἢ Ὑποτακτική.

Présent, Ἐνεώς.

que je Rende	que nous Rendions
que tu Rendes	que vous Rendiez
qu'il, ou qu'elle Rende.	qu'ils, ou qu'elles Rendent

Imparfait du Conjonctif,

Παρατατικός τῆς ὑποτακτικῆς κατὰ τινος.

que je Rendisse	que nous Rendissions
que tu Rendisses	que vous Rendissiez
qu'il, ou qu'elle Rendit.	qu'ils, ou qu'elles Rendissent

Parfait Composé, Παρακείμενος εὐκτικός.

que j'aie Rendu	que nous ayions Rendu
-----------------	-----------------------

Αντ. Ε'. que tu aies Rendu que vous ayiez Rendu
qu'il, ou qu'elle ait Rendu. qu'ils, ou qu'elles aient Rendu
Tems Incertain, ἢ κατὰ Restant Conditionnel Prés-
ent, Ὑποθετικός.

je Rendrais nous Rendrions
tu Rendrais vous Rendriez
il, ou elle Rendrait. ils, ou elles Rendraient

Plusque Parfait de l'Optatif, ἢ κατὰ Restant Condi-
tionnel Passé, Ὑπερσυντελικός εὐκτικός.

j'aurais Rendu nous aurions Rendu
tu aurais Rendu vous auriez Rendu
il, ou elle aurait Rendu. ils, ou elles auraient Rendu

Plusque Parfait du Conjonctif,

Ὑπερσυντελικός ὑποτακτικός Πρώτος.

que j'eusse Rendu que nous eussions Rendu
que tu eusses Rendu que vous eussiez Rendu
qu'il, ou qu'elle eût Rendu. qu'ils, ou qu'elles eussent
Rendu

Plusque Parfait du Conjonctif,

Ὑπερσυντελικός ὑποτακτικός Δεύτερος.

si j'avois Rendu si nous avions Rendu
si tu avois Rendu si vous aviez Rendu
s'il, ou si elle avoit Rendu. s'ils, ou si elles avoient Rendu

Futur de l'Optatif, Μέλλων εὐκτικός (παρέλκων).

que j'aurai Rendu que nous aurons Rendu
que tu auras Rendu que vous aurez Rendu
qu'il, ou qu'elle aura Rendu. qu'ils, ou qu'elles auroient
Rendu

Futur du Conjonctif, Μέλλων Ὑποτακτικός.
quand j'aurai Rendu quand nous aurons Rendu

quand tu auras Rendu. quand vous aurez Rendu. Α'ρ. Α'.
quand il, ou elle aura Rendu. quand ils, ou elles auroient
Rendu.

INFINITIF. Α'παρέμφατος.

Présent, Ε'νεσώς.

Rendre.

Parfait Composé, Παρακείμενος.
avoir Rendu.

PARTICIP ACTIF. Ε'νεργητική Μετοχή.

Présent, Ε'νεσώς.

Rendant. (κοινόν τῷ γένει).

Parfait Composé, Παρακείμενος.
ayant Rendu. (κοινόν).

PARTICIP PASSIF. Παθητική Μετοχή.

Présent, Ε'νεσώς.

Rendu, ἢ étant Rendu. Α'ρσενικῶς, κ.

Rendue, ἢ étant Rendue. Θηλυκῶς.

Parfait Composé, Παρακείμενος.
ayant été Rendu. Α'ρσενικῶς, κ.
ayant été Rendue. Θηλυκῶς.

Gérondif, Ε'τέρα μετοχή Ε'νεργητική.
en Rendant, ἢ Rendant μόνως.

Οἱ μὲν ἂν τύποι τῶν ῥημάτων, ὅση γε ἡμῖν δύνα-
μις ἐξηκριβωθῶσιν, ἅτως ἐκτεθείσθωσαν.

Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὡς ἡ οἱ διφθογγος ἐπὶ τῶν ῥημά-
των, τελική ἢ σα, ἀεὶ ποτε ὡς ἐ' ouvert, ἤσαν ὡς ἐ' προ-
φέρεται· αἶον ἐπὶ τῶν παρωχηκότων μάλιστα χρόνων,
aimoit, aimoient, aimeroit, aimeroient, ἀναγινω-
σκε, αἰμέ, αἰμέ, αἰμ.ρὲ, αἰμ.ρὲ· ἐν μέσῳ δὲ τὸ ῥή-

Κα. Ε'. ματος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ· οἷον connoître, paroître, conétre, parétre.

Ἰστέον ἔτι, ὅτι ἡ αἰ διφθογγος, τελικὴ ἔσα ἐπὶ τῷ ἀορίστῳ καὶ μέλλοντος τῆς ὀριστικῆς, ὡς ἐ fermé ἀναγινώσκεται, ἀλλ' ἔχ' ὡς ε καθαρῶς· οἷον j'aîmai, j'aimerai· ἐπὶ τῷ ῥήματος δὲ faire, καίτοι ἐν μέσῳ λέξεως ἔσα, ὁμως ἔχ' ἡττον ὡς ἐ fermé ἀναγινώσκεται ἐπὶ τούτων je faisai, je faisois, faisant, ὡς εἰ ἦν γεγραμμένα, je fésai, je fésais, fésant, ὡς πα καὶ ἄλλοι εἰρηται. σελ. 41.

Σημειῶσαι ἔτι, ὅτι τὰ πρῶτα καὶ δευτέρα πρόσωπα ἢ μόνον διὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν je, tu, nous, vous ἐκφράζονται, ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων moi qui, toi qui, nous qui, vous qui.

Ἔτι σημειωτέον, ὅτι ἀντὶ τῶν ἐνικῶν δευτέρων προσώπων χρῶνται τοῖς πληθυντικοῖς, ἀξιοτέροις δοκῶσι· καὶ ἡ προσωπικὴ δ' ἀντωνυμία, πληθυντικὴ ἔσα, πληθυντικῶ συνάπτεται ῥήματι, τὸ δ' ἐπιφερόμενον ὄνομα αἰ ἐνικῶς· οἷον ἐκ εἰδῆσαι λέγειν tu viendras après, ἀλλὰ vous viendrez, εἰτα συνάπτοντες καὶ ὄνομα ἐπίθετον, λέγομεν vous êtes malade, ἢ malades· vous serez Cardinal, ἢ Cardinaux.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Β'.

Περὶ Συμφωνίας τῆς ῥήματος μετὰ τῆς ὀνομαστικῆς.

Συμφωνεῖ τοίνυν τὸ ῥήμα μετὰ τῆς ὀνομαστικῆς καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν.

Ὅταν δ' ἡ ὀνομαστικὴ περιεκτικὸν ἢ ὄνομα, εἴτε ἐπαγομένης τῆς γενικῆς διαιρετικῆς, εἴτε μὴ, τὸ ῥήμα ἐπιφέρεται εἰς πληθυντικὸν τύπον· οἷον La plupart pri-

rent la fuite. Un infinité de gens sont aveugles sur leurs défauts. Α' ρ θ ρ Β'.

Ὅταν δὲ, διαιρετικὸς ἢ ὁ λόγος, ἔξῃ ἐνικῶς ἐπιφέρειν τὸ ῥήμα τῷ ὀνόματι, ἦγαν τῇ ἐνικῇ ὀνομαστικῇ, ἀλλ' ἢ τῇ πληθυντικῇ γενικῇ συμφωνῇ· οἷον Philiste fut un de ceux, qui le servit le plus utilement. Un de ceux, qui a mieux éclairci cette question· Ce fut une des choses, qui contribua à les lier étroitement. Ctésias est un des premiers, qui ait exécuté cette entreprise. Dans la personne d'un des hommes du monde, qui pouvoit le mieux en juger. Callimaque est un de ceux, qui a le plus favorisé Rudbek.

Τούτο δὲ συμβαίνει, διότι τῶν Γάλλων τὴν μεταχρῆν ἀναλύνοντων εἰς δεικτικὴν καὶ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν (οἷον ὁ ὑπεργήσας, celui qui se vit· ὁ σαφηνίσας, celui qui a éclairci· τὸ συνεργήσαν, ce qui contribua· ὁ ἐνεργήσας, celui qui a exécuté) συμβαίνει, λέγω, ὀρθομένῃ τῷ λόγῳ, δύο προηγεῖσθαι ἀντωνυμικά, τὸ μὲν κατ' ὀνομαστικὴν, τὸ δὲ κατὰ γενικὴν πληθυντικὴν, διαιρετικῶς· οἷον de ceux qui· τὸ τοίνυν qui, ἐνικῶς ἐννοούμενον, ἀναγκαίως ἀπαιτεῖ καὶ τὸ ῥήμα ἐνικόν· πληθυντικῶς δὲ, πληθυντικόν· οἷον De ceux qui exécuta, ἢ de ceux qui exécuterent, κ. τ. λ.

Προηγμένων δὲ πολλῶν προσώπων, τὸ πρῶτον προτιμώτερον τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ δεύτερον τῷ τρίτῳ· οἷον vous et mon frère avez été les plus sages, ἀλλ' οὐκ ont été· καὶ vous et ma soeur et moi, nous irons ensemble, ἀλλ' ἐκ irez, ἢ iront. Διὰ τοῦ τούτο οἱ λέγοντες ce n'est pas moi, qui a ouvert la porte· ce n'est ni lui, ni moi, qui ont révélé ce secret, ἐκ ὀρθῶς λέγεσθαι· ἐπειδὴ γὰρ ἡγεῖται πρῶτον πρόσωπον ἐν ἀμ-

Κεφ. Β'. Φοτέραις ταῖς φράσεσι, τὸ δὲ πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπι-
κρατέστερον, ce n'est pas moi qui ai ouvert la porte,
καὶ ce n'est, ni lui, ni moi qui avons relevé le secret
λέγοις ἂν ὀρθῶς.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Γ'.

Περί Χρόνων.

Ἀνάπτυξις.

Ο' μετὰ τὴν ὑπόθεσιν διὰ τῆς ἂν δυνητικῆς ἐπιφερό-
μενος παρατατικὸς, ἢ ὑπερσυντελικὸς, ἢ ἄοριστος τῶν
Ἑλληνικῶν, ἐκφράζεται Γαλλισὶ διὰ τῆς Conditionnel pré-
sent, ὃν οἱ πλείστοι τῶν Γραμματικῶν ἐν τοῖς εὐκτικοῖς
τάττασιν, ὑποθετικὸν τῆς εὐκτικῆς κατονομάζοντες, οἷς
καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπεδαῖ ἔδοξε, τὴν γνώμην δοκιμάσαι·
καὶ γὰρ, εἰ τὴν γε φράσιν καὶ ἀπαγγελίαν ὁμοιότητος δο-
κεῖ τῇ ὀριστικῇ μέλλοντι, καὶ ἐξ ἐκείνου πως παραγόμενος
φαίνεται, ὅμως παρατατικῇ καὶ ἀπλῶς παρωχηκότος
χρόνου ἔννοιαν ἔχων φανερώτατός ἐστιν· ὥστε εὐλογώτε-
ρον ἂν εἴη ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς παρατατικῆς πιράγειν αὐτόν,
παρενθέσει τῆς ει (οἷον j'aimeis, j'aimerois) ἢ ἀπὸ τῆς μέλ-
λοντος τροπῇ τῆς α εἰς ο, καὶ προδήκῃ τῆς α τελικῇ, δη-
λαδὴ j'aimerai, j'aimerois· ἀλλ' ὅμως ὁ κατὰ Γραμ-
ματικὰς κανὼν ἀπὸ τῆς μέλλοντος διατιθεὶς παράγεται.

Ἡ δὲ χρῆσις, ὡς εἴρηται, ἐπὶ ὑποθετικῇ λόγῃ·
ἡγαμένης γὰρ τῆς ὑποθέσεως παρωχηκότος τινος πράγμα-
τος, ἐπάγεται ἄτος ὁ χρόνος· οἷον Si j'avois mon li-
vre, je lirois, εἰ εἶχον τὴν βιβλίον, ἀνεγίνωσκον ἂν.

Διηγηματικῇ δ' ὄντος τῆς λόγῃ, ἐπὶ ἀμφιβόλῃ πράγ-
ματος, κυρίως εὐκτικὸς ἄοριστος φαίνεται ὢν· οἷον Le
quel des deux seroit plus utile? ποτέρων ἂν εἴη ὠφε-

λιμώτερον; On dit que le Roi seroit venu incognito· Ἀρ. Γ'.
το, λέγεται, ὡς ἔλθοι ὁ Βασιλεὺς. On croit que le
Ministre auroit répondu, οἷονται, ὡς ἀπαντήσκειεν·
καὶ je souhaiterois, εὐχάιμην ἂν· je voudrois mieux,
βαλoίμην ἂν. je conseillerois, ὑποθαίμην ἂν.

Τίνι διαφέρει ὁ Παρακειμένος τῷ Ἀόριστῳ.

Ἡ χρῆσις τῷ παρακειμένῳ καὶ τῷ ἄοριστῳ διαφέρει. Εἰ
δὲ καὶ ἀμφότεροι παρωχηκότων πραγμάτων παρατατικοί
εἰσιν, ἀλλ' ὁ μὲν παρακειμένος προσδιορίζει διαρκῆντα
τὸν χρόνον, ἥτοι σημαίνει, ὅτι ὁ χρόνος, περὶ ᾧ ὁ λό-
γος, ἢ παντάπασι παρῆλθε, λείπεται δ' ἔτι μέρος αὐτῷ
διαδραμεῖν· ὁ δ' ἄοριστος σημαίνει τὸ τέλος παρελθόντα τὸν
χρόνον, περὶ ᾧ ὁ λόγος· διὸ ἂν εὖ ἔχει λέγειν je reçus
l'argent ce matin, ἀλλὰ j'ai reçu, διὰ τῆς παρακειμένης.

Γινώσκον τοίνυν, ὅτι πρῶτον μὲν ἀναγκαίως δεῖ μίαν
γῆν ἡμέραν ἢ ὥραν παρελθεῖν, ἵνα ἡ χρῆσις τῷ ἄοριστῳ
ὕγις ᾖ, καὶ μὴν δὲ περιλείπεσθαι τι τῶ χρόνου, καθ' ὃν ἡ ἐνέο-
ργεια συνέβη· οἷον ἂν ἔστι λέγειν nous vîmes des grands
événements dans ce siècle, dans cette année, dans
ce mois, dans cette semaine· διότι παραλείπεται ἔτι
μέρος χρόνου, ἐν ᾧ εἰσέτι ἐσμέν· ἐν τοῖς τοιαῖτοις ὅν
χρόνοις τῷ παρακειμένῳ χρωμένους, nous avons vu des
grands événements dans ce siècle etc. λέγειν δεῖ.

Τῷ δ' ἄοριστῳ χρωμέθα ἡνίκα ἔθεν περιλείπεται
τῷ χρόνῳ, καθ' ὃν γέγονεν ἡ ἐνέοργεια· οἷον Je fus ma-
lade l'année dernière. Je rendis mes comptes la se-
maine passée. Je reçus votre lettre hier· ὡς ἐπὶ τῷ
πλείστον δὲ, ὅταν ἐπὶ τῷ τέλει παρωχηκότος χρόνου
πρόσκηται ἐνέργεια τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα hier, ἢ le mois
dernier, la semaine passée, ἥτις τοιαῦτον, τότε χρω-

Κατ. Ε'. ται τῷ ἀόριστῳ· ὅταν δὲ μὴ ᾖ ἐναργεῖα προσκειμένον τὸ χρονικὸν ἐπιρρήμα, ἢ ὁ χρόνος μὴ ᾖ τέλεον παρωχηκῶς, γίνεται παρακειμένος.

Τῶν ἔτιωσ ἰχόντων, εἰδῖναι δεῖ, ὡς ἡ χρῆσις τῆ παρακειμένη καθολικωτέρα ἐστὶ· πολλάκις γὰρ καὶ ἐνθα ὁ ἀόριστος ἔχει χώραν, ἀντὶ τῆς τῷ παρακειμένῳ ὑγειῶς χρώμεθα, ἔκτετι δὲ καὶ ἀνάπαλιν· ἡμαρτημένον γάρ· οἶον ἀντὶ τοῦ Alexandre fut le plus grand Capitaine de son siècle, διδάμεθα λέγειν Alexandre a été le plus grand Capitaine de son siècle· ἡ ἀντιρρέφει δὲ· ἀντὶ γὰρ τῷ j'ai reçu de l'argent cette semaine, ἢ δυνατόν λέγειν, je teus, μερικωτέρα γὰρ ἡ χρῆσις τῆ ἀόριστα, ὡς πρὸς τὴν τῷ παρακειμένῳ, γενικωτέραν ἦσαν.

Τίνι διαφέρει ὁ Δεύτερος ὑπερσυντελικὸς τῆς Ὀριστικῆς τῷ Δευτέρῳ παρακειμένῳ τῆς αὐτῆς, εἴτ' ἂν ὁ Prétérit antérieur, τῷ Prétérit antérieur indéfini.

Ὁ Δεύτερος ὑπερσυντελικὸς τῆς Ὀριστικῆς, ὁ κατὰ τὸν Restaut prétérit antérieur, ἔχει χώραν, ὅτε δύο ἐνέργειαι κατὰ παρελθόντα χρόνον, καὶ τῷτον πεπερασμένον θεωρῶνται, ἑτέρα δὲ προτέρα τῆς ἑτέρας εἴη, καίτοι ὁμῶς παρεληλυθῆαι· Φέρει εἰπεῖν, πέρυσιν λαβόμενος (ἢ μετὰ τὸ λαβεῖν) ἐχρησάμην φαρμακῷ· τότε λατρὸν καὶ ἡ τῷ φαρμάκῳ χρῆσις παρωχηκῆαι εἰσὶν ἐνέργειαι, ἀλλ' ὁμῶς τὸ λατρὸν προτέρα ἐστὶν· ἐπὶ ταύτης ἂν τῆς προτέρας τῷ δευτέρῳ ὑπερσυντελικῷ (τῷ prétérit antérieur δηλαδὴ) χρώνται· οἶον quand j'eus reçu mon argent, je m'en allai, μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ χρήματα, ἀπῆλθον· πρότερον ἔλαβον τὰ χρήματα, εἴτ'

ἀπῆλθον· δι' ὃ καὶ πρότερος παρωχηκῶς, prétérit antérieur ὠνόμασαι τοῖς Γαλλοῖς.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος χρόνος, ὃν αὐτὸς δεύτερον μὲν ἐκάλεσα παρακειμένον, ὁ δὲ Restaut prétérit antérieur indéfini καλεῖται, πρὸς ἀντιδιαστολήν τῷ ἀντωρέῳ· οἶον j'ai eu aimé, j'ai eu fini κ.τ.λ. Μεταξὺ δὲ τῆς καὶ τῆς ἀνωτέρῳ θεωρεῖται ἡ αὐτὴ διαφορά, ἥπερ μεταξὺ τῆς ἀόριστα καὶ τῆς παρακειμένης. Ἐστὶ μὲν ἂν ὁμοίως τῷ ἀνωτέρῳ, καθότι ἀμφοτέροι δύο ἐνεργείας, ἐν παρωχηκῶτι χρόνῳ ἀμφοτέρας, τὴν μὲν προτέραν, τὴν δ' ὑστεραν σημαίνει· διαφέρουσι δὲ, καθ' ὃ ὁ μὲν prétérit antérieur ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ καὶ ὠρισμένῳ σημαίνει συμβῆναι τὰς δύο ἐνεργείας, ὥσπερ καὶ ὁ ἀόριστος· ὁ δὲ prétérit antérieur indéfini ἐν χρόνῳ, ὅς ἂν τέλεον ἔτι παρῆλθεν, ἀλλὰ περιλέλειπται ἔτι μέρος αὐτῆς διαδραμεῖν, ὃν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς παρακειμένης ἐλέχθη· οἶον quand j'ai eu reçu mon argent, je m'en suis allé. Σπανιωτάτη δ' ὁμῶς ἡ χρῆσις τῆς τῷ δευτέρῳ ἐστὶ παρακειμένη· ἐκφράζει δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν τοῖς τοιούτοις μέρεσι δι' ἑτέρων φράσεων, ὥτως après avoir reçu mon argent, je m'en suis allé. Οὗτοι οἱ δύο χρόνοι ἔχουσιν ἡγόμενα αἰετοτε σχεδὸν τὰ χρονικά ταῦτ' ἐπιρρήματα, quand, lorsque, dès que, aussitôt que, après que, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄντι τῶν εὐρηγται· οἶον j'eus bientôt diné, j'ai eu bientôt diné (1), καὶ σημαίνει τετελειωμένην καὶ πεπερασμένην τὴν ἐνεργειαν, καθὸ καὶ διαφέ-

(1) Οὕτως ἐκτίθεται ὁ Restaut τὸν κανόνα, ἔστι δ' ἂν ὁ δὲν ἔγγον χρονικὸν ἐπιρρήμα τὸ bientôt, ὥς ὅτι οὐδέ τις ἂν ἀποφαντικῶς, ὅτι αἰεὶ σὺν ἐπιρρήματι χρονικῷ εὐρήσκειται ὁ χρόνος ἔτος.

Καθ. Ε'. ρησι τῷ ἄριστῳ, je dinai, ὅσις μόνον τὸ παρωχηκὸς τῷ χρόνῳ σημαίνει, ἢ μὴν δὲ καὶ τὴν πρῆξιν τετελειωμένην.

Γέρον δ', ὅτι τὰ ὑπερλιπητικά δύνω ῥήματα, avoir καὶ être ἢ ἔχωσι δεύτερον παρακείμενον, ταῦτόν εἰπεῖν prétérit antérieur indéfini.

Παρατήρησον δ' ἐνταῦθα, ὅτι ἐν μὲν τῷ ἀνωτέρῳ παραδείγματι τῷ prétérit antérieur, τὸ ἐπόμενον κῶλον ἐπάγεται εἰς ἄριστον χρόνον τῆς ὀριστικῆς, διὰ τὸ εἶναι πεπερασμένον τὸν παρωχηκὸτα χρόνον, ἐν ᾧ γέγονεν ἡ ἐνέργεια· οἷον quand j'eus reçu mon argent, je m'en allai· ἐν δὲ τῷ κατωτέρῳ παραδείγματι τῷ prétérit antérieur indéfini, τὸ ἐπόμενον κῶλον ἐπάγεται εἰς παρακείμενον χρόνον τῆς ὀριστικῆς, διότι ὁ παρελθὼν χρόνος ἢ πεπερασμένος τέλος ἐννοεῖται· οἷον ce matin, quand j'ai eu reçu mon argent, je m'en suis allé.

Τίνι διαφέρει ὁ Conditionnel Présent τῷ Conditionnel Passé.

Ὁ Conditionnel Passé, ἦγεν ὁ εὐκτικὸς ὑπερσυντελικὸς διαφέρει τῷ Conditionnel présent, τῷ ὑποθετικῷ δηλαδή, καθ' ὃ ὁ μὲν Conditionnel présent σημαίνει, ὅτι ἡ πράξις συνέβαινεν ἂν τῶν, εἴπερ ἐγίνετο τόδε ἢ τόδε, ἦγεν ἐπὶ ἐνεστώτος χρόνου· ὁ δὲ Conditionnel Passé σημαίνει, ὅτι ἡ πράξις συνέβη ἂν πρότερον, τατέσιν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, εἰ ἦν τόδε ἢ τόδε· οἷον j'aurais, ἢ j'eus appris la Géographie, si vous eussiez voulu me l'enseigner, ἔμαθον ἂν τὴν γεωγραφίαν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, εἰ ἐβουλήθης διδάξαι με αὐτήν.

Τίνι διαφέρει ὁ futur Passé τῷ ἀπλῶς futur, ἦγουν Ἀ' εἰς Γ'. τῷ μέλλοντος τῆς ὀριστικῆς.

Ὅν ἡμεῖς ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς ἐθέμεθα, μέλλοντα ὑποτακτικὸν καλέσαντες (ὅς κυρίως Ἀ' ὀριστος πρῶτος τῆς ὑποτακτικῆς ἐστὶ καθ' Ἑλληνας) τῆτον οἱ Γάλλοι ἐν τῇ ὀριστικῇ τάττουσι καὶ futur Passé καλέουσιν. Ἡ χρῆσις δὲ τάττω ἐστὶ τοιαύτη· ὅταν ᾧσι δύνω μέλλουσαι ἐνέργειαι, ἡ μὲν προτέρα, ἡ δ' ὑστέρα, ἡ προτέρα τῶν διὰ τῷ futur Passé ἐκφράζεται· οἷον μέλλει τις τελειῶν τὸ ἔργον, μετὰ δὲ τὸ τέλος μέλλει ἀπιέναι· φησὶ τοίνυν quand j'aurai fini mon affaire, je vous irai voir, ἡ καὶ ἀντιστρόφως je vous irai voir, quand j'aurai fini mon affaire, ὅταν τελέσω τὸ ἔργον, ἦξω· εἰσὶ δ' ὁμως φράσεις τινες (ιδιωτισμὸς δὲ μάλλον τὰ τοιαῦτα ἂν τις καλοῖη) ἐν αἷς δηλὸς ἐστὶν ὁ χρόνος ἔτος παρελθόντος πράγματος μέλλοντα σημαίνων· οἷον ἐπὶ τῷ παραδείγματι τῶν, lors du premier établissement des arts gymnastiques, la mélodie en faisoit partie: insensiblement on l'aura négligée, elle ne se sera conservée que par le saut dans le Pentathle· τὰ τοιαῦτα τοίνυν μέρη καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ κοινῇ καθωμιλημένῃ διαλέκτῳ μελλοντικῶς ἔμα καὶ παρωχημένως ἐκφράζομεν λέγοντες, θέλει τὴν ἡμέλησαν, καὶ θέλει τὴν ἐφύλαξαν μόνον εἰς τὸν πένταθλον.

Περὶ τῶν τριῶν παρασυνθέτων χρόνων, τίνι διαφέρει τῶν συνθέτων.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι τρεῖς χρόνοι τῆς εὐκτικῆς ἐγκλίσεως, ὅς τινες μὲν τῶν Γραμματικῶν surreproposés, παρασυνθέτες δηλαδή καλέουσιν, αὐτὸς δὲ μάλλον ὑπερ-

Κεφ. Ε'. συντελικὸς δευτέρως, ἢ ὑποθετικὸς δευτέρως καλέσονται. Σπάνιοι μὲν ἔσται, ὅμως παραστατικοὶ τῆς ἐννοίας εἰσιν· σημαίνει γὰρ, ὅτι ἐδύνατό τι ἀπηρτισμένον εἶναι καὶ παντάπασι τετελειωμένον, εἰ μὴτι ἕτερον ἐκώλυσε· Φημί δε τετελειωμένον, ἢ νῦν, ἢ κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον· ἢ καὶ διαφέρουσιν ἔτι οἱ χρόνοι τῶν ἀπλῶς ὑπερσυντελικῶν, ὡς κατετέρω φανερόν γενήσεται. Τέτατος, διὰ τὸ σπανίως εἶναι, παρεκίπομεν ἐν τῇ συνεχείᾳ τῷ σχηματισμῷ τῶν ῥημάτων, τὴν ἀσάφειαν καὶ τὴν ἐκ τῷ πολυσχιδῶς σύγχυσιν εὐλαβήμενοι, ἐνταῦθα δ' ἀποταμιευόμενοι τὴν ἐρμηνείαν· σχηματίζομεν τοίνυν τέτατος νῦν ὧδε.

j'avois eu aimé.	nous avions eu aimé.
tu avois eu aimé.	vous aviez eu aimé.
il avoit eu aimé.	ils avoient eu aimé.

Ἔτερος.

j'aurais eu aimé.	nous aurions eu aimé.
tu aurais eu aimé.	vous auriez eu aimé.
il aurait eu aimé.	ils auraient eu aimé.

Ἔτερος.

j'eusse eu aimé.	nous eussions eu aimé.
tu eusses eu aimé.	vous eussiez eu aimé.
il eût eu aimé.	ils eussent eu aimé.

Τέτατος δὲ τὰς δύο ὑσέρως χρόνος, j'aurais eu aimé καὶ j'eusse eu aimé, πανταχῶ ταυτίζει ὁ Restant, ἐκτιθέμενος ἂν τῶσι· j'aurais, ἢ j'eusse eu aimé, κ. τ. λ.

Τίνι δὲ διαφέρουσιν ἔτι οἱ παρασύνθετοι χρόνοι τῶν ἀπλῶς ὑπερσυντελικῶν θεωρῶμεν ἕτως· εἰ τις λέγοι, φερέειπειν, Si j'avois diné, je vous irois voir, σημαίνει διὰ τῆς φράσεως ταύτης, ὅτι εἰ ἤρισθηκώς ἦν νῦν, ἤρχομένην ἂν εἰς ἐπίσκεψίν σου· εἰ δὲ ἐρωτώμενος, vous n'aviez donc pas encore diné, quand je vous ai

envoyé chercher? ἀποκρίνοιτο λέγων, Si j'avois eu diné, je ne vous aurois pas fait attendre· σημαίνει δὲ διὰ τῆς, ὅτι εἰ ἤρισθηκώς ἦν τότε, ἐκ ἂν εἰσάσῃ σε περιμένειν με· ὡς ὑποτιθέμεθα τὴν πράξιν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ἀπηρτισμένην.

Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ ἐπὶ τῷ εὐκτικῷ ὑπερσυντελικῷ, τῷ καὶ Conditionnel Passé καλεσμένῳ· διαφέρει γὰρ καὶ κεῖνος ταυτὶ τῷ παρασύνθετῳ· οἷον εἰ τις λέγοι, j'aurais diné avant midi, si l'on ne fut pas venu me détourner, ἤρισσα ἂν, εἰμὴ ἐκώλυσέ τις, ἀπλῇ ἐνταῦθα ἡ ἔννοια· εἰδέτις διὰ τῷ παρασύνθετῳ τῶς λέγοι j'aurais eu diné, ἢ j'eusse eu diné avant midi, si l'on ne fut pas venu me détourner, σημαίνει πεπερασμένην ἂν καὶ τετελειωμένην τὴν ἐνέργειαν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, εἰ μὴτι συμβεβηκὸς ἐκώλυσε. Δῆλον τοίνυν ἐκ τούτων, ὅτι καὶ δευτέρως τις ὑπερσυντελικὸς τῆς ὀριστικῆς παρασύνθετος, ὡσαύτως καὶ δευτέρως τις ὑπερσυντελικὸς τῆς εὐκτικῆς παρασύνθετός ἐστι τοῖς Γάλλοις· εὗροι δ' ἅντις ἐν τοῖς εὐκτικοῖς καὶ ἑτέρως τινὰς χρόνος τοιαύτης· ἵνα δὲ μὴ τὴν διάνοιαν καταχώσωμεν, παραλιμπάνωμεν τέως. Ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰ καὶ μικρὰ δοκῶντα, ὅμως ἐξακριβῶν, χάριν τῷ συντακτικῷ μέρει ἀναγκαῖον τοῖς γε γράφειν ὀρθῶς, καὶ λέγειν ὑγιῶς ἐθέλῃσι.

Ἔτεραι ἐπεξεργασίαι περὶ τῶν συνθέτων χρόνων, τίνι διαφέρουσιν ὁ Parfait antérieur défini τῷ Parfait antérieur indéfini.

Ὁ μὲν Parfait antérieur défini (ὃν ἡμεῖς δευτερον ὑπερσυντελικὸν τῆς ὀριστικῆς ἐκαλέσαμεν, ὁ δὲ Restant Prétérit antérieur ἀπλῶς καλεῖ) σύγκειται ἐκ τῷ

Κεφ. Ε'. *αόριστα τῷ avoir, ἢ τῷ être κ', τῆς μετοχῆς παθητικῆς τῷ ῥήματος· οἷον j'ens aimé, nous eûmes aimé, je fus vu, nous fûmes vu.*

Οὗτος ὁ χρόνος ἔστιν ἐν χρήσει, ὡς εἴρηται, ὅταν θεωρημένων δύο τινῶν πράξεων (εἰτ' ἢν ἐνεργειῶν) τῆς μὲν προτέρας τῆς δὲ ὑτέρας, ὁ χρόνος ἢ προσδιορισμένος διὰ τῷ hier φέρ' εἰπεῖν, l'auprès dernière, ἢ ἄλλα τινός τοιῦτα χρονικῇ ἐπιρρήματος· τότε τοίνυν ἢ προτέρα σημαίνεται διὰ τὰς τῷ ὑπερσυντελικῇ χρόνῳ· οἷον nous partimes hier (φέρ' εἰπεῖν) dès que nous eûmes vu le Roi, πρῶτον εἶδομεν τὸν Βασιλέα κ' εἰς, ἔπειτα ἀπῆλθομεν· αἰεὶ τοίνυν ὀφείλει ὁ χρόνος ἔτος ἔχειν πρὸ ἑαυτῇ ἐπιρρήματι χρονικόν, οἷον ἔστιν ἐνταῦθα τὸ dès que· ἔστι δ' ἢ τοιαύτη φράσις ἡδὲν ἄλλο, ἢ ἀνάλυσιν τῷ Ἀπαρμυφάτε, τρέξει nous partimes après avoir vu le Roi· τὸ après avoir vu ἀνελύθη διὰ τῷ dès que nous eûmes vu.

Ὁ δὲ Parfait antérieur indéfini (ὃν ἡμεῖς δεῦτερον παρακείμενον ἐκαλέσαμεν) σύγκειται ἐκ τῷ παρακείμενου, κ' τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῷ ῥήματος· οἷον j'ai eu aimé· ἡδὲν ἕτερον τοίνυν ἔστιν, ἢ παρασύνθετος παρακείμενος, κ' ἢ κατὰ ἄλλο διαφέρει τῷ ἀνωτέρῳ Parfait antérieur défini, ἢ καθὸ τῷ μὲν ἀνωτέρῳ προσδιορισμένος ἔστιν ὁ χρόνος διὰ τῷ hier, ἢ ἄλλο τινός τοιῦτα ἐπιρρήματος, τότε δὲ ὁ παρωχηκῶς ἀδιόριστος κατὰ Restaut ἔτι, κατὰ τὰ ἄλλα δὲ, ἥτε σημασία κ' ἢ χρῆσις ἢ αὐτῇ ἔστιν· οἷον je suis sorti ce matin, quand j'ai eu achevé ma lettre· ἀνάλυσιν τοίνυν ἐνταῦθα τῷ ἀπαρμυφάτε ἐστὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ἀνωτέρῳ ἐρμηνείας. Ἰστέον ὅτι ἐνιαχῇ ἀναγκαίως γίνεσθαι δεῖ τὴν ἀνάλυσιν ταύτην, ὅταν δηλονότι βελώμεθα σημῆ-

φι τὸ ἀκαριαῖον τῷ χρόνῳ ἀκριβῶς, ἥγαν τὸ παρευ- **Α' ρ' ρ' Γ'.**
θὺς, παρακρήμα· διαφέρει γὰρ λέγειν il a quitte la compagnie après avoir diné, τῷ εἰπεῖν dès qu'il a eu diné· διὰ γὰρ τῷ dès qu'il a eu diné σημαίνομεν ἀκριβῶς τὸν χρόνον, εὐθὺς μετὰ τὸ φαγεῖν· εἰδέτις λεγοῖ ἀπλῶς μετὰ τὸ φαγεῖν, ἄνευ τῷ προσδιορισμῷ τῷ εὐθύς, ἁδῆλον εἰ μετὰ μίαν ὥραν, ἢ δύο μετὰ τὸ ἄριστον ἀπῆλθε.

Περὶ τοίνυν τῆς μεταξὺ ἀλλήλων διαφορᾶς τῶν δύο τῶν χρόνων ταῦτα τὰ δύο παραδείγματα λάβω-
μεν, aujourd'hui il est parti, dès qu'il a eu diné· hier il sortit, dès qu'il eu diné· ἄρα ὅταν ἐν τῷ ἡγμένῳ ἢ παρακείμενῳ (χάριν τῷ aujourd'hui) ἐν τῷ ἐπομένῳ απαιτεῖ παρασύνθετον παρακείμενον, ἥγαν δεῦτερον παρακείμενον· ὅταν δ' ἐν τῷ ἡγμένῳ ἢ αόριστος (χάριν τῷ hier) ἐν τῷ ἐπομένῳ απαιτεῖ δεῦτερον ὑπερσυντελικόν.

Τίτι διαφέρει ὁ Conditionnel Présent τῷ Conditionnel Passé.

Ὁ Conditionnel Passé ἡδὲν ἔστιν ἄλλο, ἢ σύνθετος ἐκ τῷ Conditionnel Présent κ' τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῷ ῥήματος· οἷον j'aurois, j'aurois eu, j'au-
rois été. j'aimerois, j'aurois aimé· je viendrois, je serois venu· ὡς παρακείμενός ἐστι σύνθετος ἐκ τῷ εὐκτικῇ ὑποθετικῇ κ' τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῷ ῥήματος· διαφέρουσι δὲ καθὸ ὁ Conditionnel présent σημαίνει, ὅτι νῦν ἢ πράξις ἐγένετο ἂν, εἰ μὴ συνέβη τὸ, ἢ τό· ὁ δὲ Conditionnel Passé, ὅτι ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ἐγένετο ἂν ἢ πράξις, εἰ μὴ συνέβη τὸ, ἢ τό· κ' ὁ μὲν Conditionnel présent ἔχει αἰεὶ ἐν τῷ ἡγμένῳ

Καθ. Ε'. παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς· οἷον Si je savais cela je n'écrirais pas la lettre. ὁ δὲ Conditionnel Passé ἔχει ἐν τῷ ἡγμένῳ τὸν ὑποτακτικὸν ὑπερσυντελικόν· οἷον j'eusse appris la Géographie, si vous eussiez voulu me l'enseigner.

Γινώσκον δὲ, ὡς καὶ πρότερον εἰρηται, ὅτι ὁ Γραμματικὸς Restaut ταυτίζει τὸν Conditionnel Passé μετὰ τῷ ὑποτακτικῷ ὑπερσυντελικῷ, ταυτὸν εἰπεῖν μετὰ τῷ Plus-que parfait du conjonctif· σχηματίζει γὰρ τὸν Conditionnel Passé (ὃν ἐν τοῖς ὀριστικοῖς τίθεται χρόνοις) ὅτω j'aurais, οὐ j'eusse aimé, εἴτα καὶ ἐν τῇ ευκτικῇ ἐγκλίσει αὖθις τίθεται χρόνος Plusque Parfait du Subjonctif, ὅτω que j'eusse aimé· ὥστε j'eusse aimé καὶ ταῦτα, καὶ ἐν τῷ Conditionnel Passé, ἐξ ἧς σύγχυσις συμβαίνει.

Τίνι διαφέρει ὁ futur τῷ futur Passé.

Ὁ μὲν ἂν futur ἀπλῶς μέλλον, ὁ δὲ futur Passé σύνθετος· ἐστὶν ἐκ τῷ ἀπλῷ μέλλοντος τῶν ἀντιληπτικῶν ῥηματικῶν καὶ τῆς παθητικῆς μεταγωγῆς τῷ ῥήματος· οἷον j'aimerai, j'aurai aimé· κατὰ λέξιν μὲν ἂν ὀριστικὸς ἐστὶ μέλλον σύνθετος ὁ futur Passé, κατὰ δὲ τὴν ἔννοιαν ὑποτακτικὸς· οἷον quand tu auras fini ton travail, tu te mettras au lit, ὅταν τελέσῃς τὸ ἔργον σου κατακλιθήσῃ. Ceux qui auront été présents et qui se rappelleront ces licenciieuses paroles, doivent confesser que..... Tableau de Paris page 327.

Περὶ τῶν Τριῶν παρασύνθετων.

Οὗτοι, ὡς εἴρηται, σπανίως εὐρίσκονται, εἰσὶ δὲ· Plusque parfait surcomposé, παρασύνθετος ὑπερσυντε-

λικός· οἷον Si j'avois eu plutôt diné, j'aurais été avec vous voir.

Futur antérieur surcomposé, παρασύνθετος μέλλον· οἷον il sera sorti, dès qu'il aura eu achevé son affaire· τῶτον δὲ ὁ μὲν Restaut οὐ τίθεται, ὁ δὲ Wailly τίθεται· καταλαμβάνει δ' ἄτος πάλιν τὸν j'eusse eu aimé.

Καὶ Conditionnel passé surcomposé ευκτικὸς ὑπερσυντελικὸς παρασύνθετος· οἷον j'aurais eu achevé avant vous, si je n'avois pas été interrompu.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Δ'.

Περὶ Χρήσεως τῶν χρόνων, καὶ περὶ Ἀντι-χρονισμῶν.

Ὁ ἐνεσὼς τῆς ὀριστικῆς ἢ μόνον ἐπὶ τῶν ἔδῃ συμβαινόντων ἐστὶ ἐν χρήσει, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἔξει ἀπλῶς· οἷον je travail επί τε τῆς ἐν τῷ παρόντι ἐργασίας λέγεται, καὶ ἐπὶ τῆς καθ' ἑξὶν καὶ ἐπιτηδεύμα.

Ἔτι ἐπὶ τῶν διηγετικῶς συμβαινόντων, καὶ ἐπὶ τῶν βεβαίων· οἷον Saturne, Mercure, Venus et les autres Planetes reçoivent leur lumière du Soleil. La mer a une plus grande surface que la terre.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἀντιχρονισμοὶ τοῖς Γαλλοῖς, καὶ λαμβάνεται ὁ ἐνεσὼς ἀντὶ μελλοντος, ὡς ὅταν λέγωμεν Je reviens tout à l'heure. Je pars bien tôt pour Rome. Que faites vous demain? ἀντὶ je viendrai, je partirai, que ferez-vous?

Ἔτι ὅταν ἔχῃ ἡγόμενον τὸν ὑποθετικὸν σύνδεσμον

Καθ. Ε. Si· οἷον Je suis résolu de voyager, si j'en trouve l'occasion, ἀντὶ τῆς si je trouverai.

Καὶ ἀντὶ δὲ παρωχηκότος λαμβάνεται χρόνος πρὸς πλείω ἔμφατον· οἷον Il court, il ranime ses soldats, il risque tout, enfin il remporte la victoire, τρέχει, ἐπιρρώσκει τὰς στρατιώτας, ῥιψοκινδυνεύει, τελευταῖον νικά. Ἐπὶ τῇ γοργῇ σχήματος εἰδισαί τὰ πολλὰ, ἵνα πάθος κινή.

Οὗ δὲ παρατατικὸς ἐπὶ τῶν καθ' ἑξὶν καὶ ἐπαναλαμβανομένων πράξεων, γινουμένων δὲ κατὰ παρελθόντα μὲν, ἀλλ' ἀπροσδιόριστον χρόνον· οἷον Buffon étoit un grand naturaliste. Voltaire étoit un politique. Jean Jacques étoit l'homme de la nature, quoique politique.

Λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ ὁρίσεως, διηγηματικῇ ὄντος τῆς λόγου· οἷον Rome étoit d'abord gouvernée par des Rois, ἀντὶ τῆς fut gouvernée.

Οὗ δὲ Παρφαῖτ simple, ἢ Défini, ἢ καθ' ἡμᾶς ἀόριστος ἐπὶ συμβαινόντων κατὰ παρελθόντα, καὶ πάντῃ πεπερασμένον χρόνον· οἷον Il fut un été bien chaud l'année dernière. Je fus à la campagne l'automne dernier. Le siècle de Louis XIV fut tout à la fois un siècle de lumière et d'ignorance. I^{de} καὶ Φυλ. 179.

Οὗ δὲ Castille καὶ Παρφαῖτ historique τὸν ἀόριστον τῆτον κατονομάζει, ὡς πολλῆς ἔσσης τῆς χρήσεως αὐτῇ ἐν ταῖς ἱστορίαις· οἷον Rome et Carthage se furent long-tems la guerre; long-temps la fortune fut ballancée; enfin Scipion vainquit, et fut surnomé l'Africain.

Δύναται δ' ἅντις τέτρωτε καὶ τῷ παρακειμένῳ, ἥτοι indéfini ἀδιαφόρως χρῆσασθαι κατὰ χρόνον πάντῃ

πεπερασμένον, μηδεμίαν τῆς ἐποχῆς μνείαν ποιούμενος· Α' 30. 3. οἷον Carthage a été détruite par les Romains, ἢ Les Romains détruisirent Carthage.

Κυρίως μέντοι ἐπὶ χρόνον, καθ' ὃν τὸ σύμβαμα μὴ πω τέλειον πεπερασμένον, ὁ παρακείμενος ἔστος, ἥτοι ὁ παρφαῖτ composé, ἢ indéfini ἐν χρήσει ἐστὶ. Μὴ δὲ εἴπῃς Ce siècle fut témoin de bien des horreurs, μηδὲ Je fus trop chargé d'impôt cette année, λέγε δὲ ce siècle a été etc. καὶ J'ai été etc. Ως καὶ ἐν Φυλ. 180.

Οὗ δ' αὐτὸς σύνθετος παρακείμενος ἐστὶν ὅτε λαμβάνεται ἀντὶ μέλλοντος ἐπὶ παρωχηκότων πραγμάτων· οἷον J'ai fini dans un moment. Avez vous bien-tôt écrit votre lettre? ἀντὶ τῆς J'aurai fini... Aurez-vous bientôt écrit?

Οὗ δὲ μέλλον ἐπὶ χρόνον μὴ πω παρόντος, ἐλευσομένῳ δὲ· οἷον Je viendrai demain.

Τὰ δὲ δευτέρα πληθυντικὰ πρόσωπα τῶν μελλόντων τῆς ὁριστικῆς ἐγκλήσεως ἐκλαμβάνονται ἀντὶ Προσακτικῶν· οἷον Vous aimerez Dieu de tout votre coeur, καὶ Vous ne tuerez point, ἀγαπήσῃς κύριον, καὶ εὐφρανεύσῃς.

Οὗ ὑποθετικὸς τῆς εὐκτικῆς καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς τῆς αὐτῆς, διηγηματικῇ ὄντος τῆς λόγου, λαμβάνεται μελλοντικὴν σημασίαν· οἷον Jésus-Christ a promis, qu'il viendrait juger les hommes. J'ai cru que j'aurais fini mon ouvrage cette année.

Κυρίως δὲ οἱ ὑποθετικοί, conditionnels, εἰσὶν ἐν χρήσει.

Α'. μετὰ τῇ παρατατικῇ, imparfait, ἢ τῇ ὑπερσυντελικῇ πρώτῃ, plus-que parfait, ἐχόντων προηγούμενον τὸ Si· οἷον Nous serions heureux, si nous sa-

Κα. Ε. vions mettre un frein à nos passions, καὶ. L'homme seroit bien sage, s'il ne consultoit que la justice et son véritable intérêt.

Β. μετὰ τῷ quand, τιθεμένα ἀντὶ τῷ si, ἢ τῷ encore que, ὅτε δὴ τὸ ῥῆμα αὐτὸ, ἔσται προηγείται τὸ quand, εἰς ὑποθετικόν· οἷον Quand l'avare auroit tout l'or de Pérou, il ne seroit pas encore content. Quand l'homme vertueux n'auroit que le strict nécessaire, il seroit plus riche, que l'homme cupide au milieu de ses trésors.

Γ. Χρῶνται αὐτοῖς εἰς ἔμφατον εὐχῆς· οἷον Que je serois satisfait de mettre fin à cette mauvaise affaire! Qu'il seroit heureux de n'être pas dans la place qu'il occupe!

Οἱ δὲ μέλλοντες, futures, καὶ ὁ ὑποθετικὸς, conditionnel présent, καὶ ὁ εὐχτικὸς ὑπερσυντελικὸς, conditionnel passé, οἱ σχηματιζόμενοι διὰ τῷ j'aurois καὶ je serois, ἐκ ἐν χρήσει μετὰ τῷ εἰ, τιθεμένα ἀντὶ τῷ supposé que.

Αὐτὶ δὲ τῷ μέλλοντος χρῶνται τῷ ἀνεσῶται· οἷον Les peuples seront toujours soumis, s'ils sont, ἀλλ' ἔσονται bien gouvernés.

Αὐτὶ δὲ τῷ futur passé, εὐχτικῷ ὑπερσυντελικῷ, χρῶνται τῷ parfait indéfini, ὑπερσυντελικῷ πρώτῳ· οἷον Vous auriez beaucoup gagné, si vous étiez, ἀλλ' ἔσονται venu avec nous.

Αὐτὶ δὲ τῷ conditionnel présent, ὑποθετικῷ, τῷ imparfait, ἀορίστῳ· οἷον Je serois content, si je vous voyais, ἀλλ' ἔσονται verrois heureux.

Οἱ δὲ διὰ τῷ j'eusse καὶ je fusse ὑποθετικοὶ ἐν χρήσει εἰς μετὰ τῷ si, ἀντὶ τῷ supposé que τιθεμένα· οἷον

Je fusse venu, si je fusse parti plus matin. Vous A'ρθετε· εἰς· m'eussiez fait plaisir, si vous fussiez arrivé plus-tôt.

Ε'τι ἐν χρήσει εἰσὶν οἱ μέλλοντες καὶ οἱ ὑποθετικοὶ χρόνον εἰς ἐνδείξιν διαχυμῶ καὶ ἀβεβαιότητος· οἷον Je ne sais si mon père viendra, ἦτοι δισάξω περὶ τῆς τῷ πατρὸς μου ἐλεύσεως. Demandez à votre ami, s'il seroit venu avec nous, supposé que rien ne l'eut retenu.

Κανὼν περὶ τῷ aller καὶ venir, συναπτομένων τοῖς ῥήμασι.

Γνωτισμός ἐστι τοῖς Γάλλοις συνάπτειν τὸ venir ῥῆμα μετὰ τῶν ἄλλων ῥημάτων κατ' ἐγκλίσιν ἀπαρεμφατικὴν· καὶ τὸ μὲν venir, ἢ κατ' ἐνεσῶτα, ἢ κατὰ παρατατικόν τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως εἶναι δεῖ, τὸ δ' ἕτερον ῥῆμα, ὧ συνάπτεται, αἰεὶ ἀπαρέμφατον μετὰ τῷ μορίᾳ de· οἷον je viens de diner, ἢ je venois de diner quand vous êtes arrivé· ἢ τοιαύτη δὲ φράσις σημαίνει τὴν ἐνέργειαν πρὸ πάνυ μικρῶ γεγονέμενην, δηλαδὴ κατὰ χρόνον πρὸ ὀλίγου παρωχηκότα· ἐστὶ δ' ὁ λέγω τῷτο, ἀρτίως ἤρσησα, ἢ ἀρτίως ἤρσηκεν, ὅτε ἀφίκα· καὶ κατ' ἐνεσῶτα μὲν, je viens de diner, παρακειμένα σημασίαν ἔχει, κατὰ δὲ παρατατικόν, je venois de diner, ὑπερσυντελικῷ σημασίαν παρέχει, ὧ συνάπτεται ῥήματι.

Ε'στὶ δὲ καὶ ἕτερος τρόπος τῷ σημῆναι τὴν πάνυ μικρὸν πρότερον γεγονῆσαν πράξιν, περιφραστικῶς, je ne fais que diner, ἀρτίως ἤρσηκα· αἰεὶ δὲ ἀρνητικῶς ἡθίζεται λέγεσθαι.

Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ aller τῷ, ὧ ἂν συνάπτηται, ῥήματι τῷ μετ' ὀλίγον μέλλοντος σημασίαν ἐμποιεῖ· ἢ δὲ συνταξὶς ἡ αὐτὴ καὶ τῷτο, πλην ὅτι τὸ ἀπαρέμφατον ἔσται προσ-

Κεφ. Ε'. λαμβάνει τὸ δε· οἷον je vais diner, j'allois diner, quand vous êtes invité, μετ' ὀλίγον ἀρικήσω, ἔμελλον ἀρικήσειν, ὅτε ἀφίκα.

Α' Ρ Θ Ρ Ο Ν Ε'.

Ἔτεροι Κανόνες περὶ Εὐκλιρίσεων τῶν Ῥημάτων.

Εἰρηται ἐν τοῖς πρότερον, ὅτι αἰ συνάπτεισιν οἱ Γάλλοι τοῖς ῤήμασι τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας, ἢ προτιθέμενοι, ἐὰν ἢ ἀποφαντικὸς ὁ λόγος, ἢ ἐπιτιθέμενοι, ἐρωτηματικῶ ὄντος, ἢ ἐπιρρημάτων τινῶν ἡγεμένων.

Τέτα τοίνυν τῷ κανόνος ἐξαιρετέα τὰ προσακτικά· ὅτε γὰρ προτιθέμενας, ὅτε ἐπιτιθέμενας ἔχασιν τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας, πλὴν τῷ τρίτῳ μόνῳ προσώπῳ, qu'il aime.

Εἰπεὶ δὲ πολλοὶ χρόνοι καὶ πρόσωπα τῆς εὐκτικῆς συμπίπτεισι τοῖς ὀριστικοῖς, πρὸς διαστολὴν ἀναγκαῖον εἰπεῖν περὶ εὐκτικῶν, καὶ ὡς οἶοντε κανόνας τινὰς ἐκθέσθαι περὶ τῷ ποτε εὐκτικῶν δεῖ γίνεσθαι, πλαγιαζόμενον τὸν λόγον.

Γεῖον τοίνυν Α'. ὅτι ὅταν ἀμφίβολος, ἢ μελλοντικός ἢ ὁ λόγος, ἡγεῖται δὲ ῤήμα ἐνεσώτου χρόνου, ἀφ' οὗ τὴν ἐξάρτησιν ἔχει ὁ ΟὔΤι σύνδεσμος, κατ' εὐκτικὴν ἔγκλισιν ἐπάγεσθαι δεῖ τὸ ἐπόμενον ῤήμα· οἷον Je dispose tout, afin que vous alliez à la campagne, Je lui pardonne, pourvu qu'il soit plus raisonnable. L'éclairer paroît avant que le tonnerre se fasse entendre. Il faut qu'un jeune homme soit docile. Je veux que

vous ayiez plus de politesse. Je crains que vous ne soyiez la dupe de votre indiscretion.

Β'. Ὅταν ὁ λόγος ἐρωτηματικός ἢ, καὶ δοξαστικὸν ἡγεῖται ῤήμα, ἢ τὸ ἀρ-ητικὸν ne· οἷον Pensez-vous qu'en formant la république des Abeilles, Dieu n'ait pas voulu instruire les hommes à commander avec... etc. Pharaon ne se persuadoit pas que les Israélites puissent lui échapper?

Γ'. Συνελοντι δὲ θάννι, δοξαστικῶ, ἢ εὐκτικῶ, ἢ βαλῆσεως σημαυτικῶ, καὶ ἄλλων δὲ τινῶν τοιούτων ῤημάτων ἡγευμένων, τὸ ἀπαρέμφατον τῶν ἀναλύοντες οἱ Γάλλοι δια τὸ que εἰτ' ἐν τῷ ΟὔΤι σύνδεσμο, ἐκ τῶ ὀριστικῆν, ἀλλὰ κατ' εὐκτικὴν ἔγκλινιν ἐπάγουσι τὸ ῤήμα· καὶ εἰ μὲν τὸ ἡγευμενον δοξαστικόν, ἢ τοιούτων ῤήμα ἕτερον, κατ' ἐνεσώτα εἰη χρόνον, ἢ κατὰ μέλλοντα, καὶ τὸ ἐπαγόμενον εὐκτικόν κατ' ἐνεσώτα εἶναι δεῖ· οἷον Les nouveaux Philosophes veulent que la couleur soit un sentiment de l'ame. J'attendrai que la belle saison revienne.

Εἶδε τὸ ἡγευμενον κατὰ παρωχηκότα εἰη χρόνον, ἢ γὰρ παρατατικόν, ἀόριστον, παρακείμενον, ὑπερσυντελικόν, καὶ ὑποθετικόν, ὁμοίως καὶ τὸ ἐπαγόμενον εὐκτικόν κατὰ παρατατικόν εἶναι δεῖ χρόνον· οἷον Les Egyptiens ne doutoient pas, que certains animaux et certaines plantes ne fussent des Divinités. Je Souhaitois que vous arrivassiez. Caligula voulu que les Romains lui rendissent les honneurs Divins. Dieu a permis que les infidèles profanassent les lieux saints. J'avois empêché que perssonne ne vous insultât. Je serois bien aise que vous me donnssiez de vos nouvelles. Auriez vous voulu que j'accusasse mon frere?

Κατ. Ε'.

Ὅταν δὲ περὶ παρελθόντος πράγματος ἢ ὁ λόγος, ἀπαιτεῖ δ' ἡ συνέπεια εὐκτικήν ἐγκλίσιν διὰ τὸ ἀμφιβολον, ἢ διηγηματικόν, ἢ δοξαστικόν, κ.τ.λ., τότε παρακειμένα χρόνα εἶναι δεῖ τὸ εὐκτικόν, ὡς ἐπὶ τῶν τῶν παραδειγμάτων. Je doute qu'aucun philosophe ait jamais connu bien l'origine des vents. Il a fallu que j'aie sollicité tous mes juges.

Καὶ μελλοντικῶς δ' ὄντος τῆ λόγῃ, εἰ τὸ ἐπαγόμενον que εἰς σημασίαν εἴη τῆ πρὶν, παρακειμένα χρόνα δεῖ εἶναι τὸ εὐκτικόν ῥῆμα· οἷον Je n'entreprendrai rien, que je n'aie consulté des personnes sages etc.· εἰτ' ἂν πρὶν ἢ συμβαλεῦσθαι, ἢ εἰ μὴ συμβαλεῦσθαι πρότερον· τὸ ἡγούμενον, ὡς ὁρᾷς, κατὰ τε ἐνεσῶτα καὶ παρακείμενον, καὶ μέλλοντα δύναται εἶναι.

Ὁ δὲ ὑποτακτικὸς ὑπερουντελικὸς πρῶτος, plus-que parfait du subjonctif (ὅν τοις Γάλλοις Γραμματικοῖς ἐπόμενοι ὑποθετικὸν ὑπερουντελικὸν ἐκαλίσασιν· ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν ὁμοῦς αὐτῇ, ἀνήκοι ἂν μάλλον τῷ εὐκτικῷ τύπῳ, καὶ εὐλογώτερον τῷ Ἑλληνικῷ εὐκτικῷ συμβιβάζοιτο) ὅτος τοίνυν ὁ χρόνος ἐπὶ πραγμάτων ἀπηρτισμένων κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον ἐν χρήσει ἐστίν, ἡγεμένων τῇ παρατατικῇ, τῇ ἀορίστῃ, τῇ παρακειμένῃ, ἢ τῇ ὑπερουντελικῇ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως, ἢ τῇ Conditionnel Présent, καὶ τῇ Conditionnel Passé τῆς εὐκτικῆς· οἷον Je ne savois pas que vous eussiez étudié les mathématiques. Vous ne crûtes pas, ἢ vous n'avez pas cru qu'on vous eût tendu un piège. Nous avions ignoré que le Roi vous eût accordé cette grâce. Vous trouveriez mauvais, ἢ vous auriez trouvé mauvais que nous eussions contrevenu à vos ordres.

Ἐνίοτε δὲ πρὸς πλείω ἔμφασιν τῇ πεπεραῖσθαι τῇ

ἐνέργειαν κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον, καὶ οἷον ἐπίτα· Ἐπερ. Ε'. σιν τῇ παρωχηκότος, ἀντὶ τῆς τῇ ὑπερουντελικῇ χρόνων· τῷ παρουνθέτω ὑπερουντελικῷ, περὶ δ' ἡδὴ πλατύτερον ἡρμηνεύται· οἷον quelque diligence que vous eussiez pu faire, je ne pensois pas que vous eussiez eu diné avant midi.

Δῆλον δὲ, ὅτι ἐπὶ τῶν εὐχῆς σημαντικῶν τοῖς εὐκτικοῖς χρῆσθαι· οἷον plaise à Dieu, fasse le Ciel· σύνδεσμον δὲ ἡ δέχονται τὰ τοιαῦτα εὐκτικά, δηλαδὴ τὰ que· λαμβάνει δὲ τὸν σύνδεσμον τῆτον τὸ δεύτερον εὐκτικόν, τὸ ἐπόμενον τῷ πρώτῳ εὐκτικῷ· οἷον Plaise à Dieu que vous réussissiez. Fasse le Ciel qu'il ne vous arrive pas de malheur.

Ἔτι ἐπὶ ἀρᾶς μετὰ τῇ συνδέσῃ que· οἷον qu'il se perde puisqu'il le veut· τὰ τοιαῦτα δὲ μάλλον προσακτικῆς ἂν εἴη ἐγκλίσεως, οἷον τὸ Ἑλληνικὸν ἐρρέτω.

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, πολλὰ πρόσωπα καὶ χρόνοι τῆς εὐκτικῆς συμπίπτουσι τοῖς ὀριστικοῖς, διασεύλαις ἂν τῷ faire ῥήματι, ὡς κανόνι χρώμενος. Τὰ γὰρ μόνα ἑδὲν πρόσωπον ἑδενὸς χρόνος ὁμοῦς ἔχει τὴν κατάληξιν, ἢ inflexion καλῶσιν οἱ Γάλλοι· οἷον εἴ τις ἀμφιβάλλοι ὁποτέρως εἴη ἐγκλίσεως τὰ il faut que je finisse, il falloît que je finisse, je vois qu'il aime, quand nous aimions, quoique nous aimions, ἐπεὶ ἀντὶ τῶν· il faut que je fasse, il falloît que je fisse, je vois qu'il fait, je doute qu'il fasse, quand nous faisions, quoique nous fassions, κ.τ.εξ.

Ἐπὶ τῆς εὐκτικῆς ἐγκλίσεως ὁ ἐνεσῶς καὶ μέλλον, ὁ αὐτὸς χρόνος ἐστίν· οἷον Croyez vous qu'il soit en chemin, ἀντὶ τῇ qu'il est en chemin, κατ' ἐ-

Κεφ. Ε'. νεώτα· ἢ je ne crois pas qu'il vienne demain, ἀντὶ τῷ qu'il viendra, κατὰ μέλλοντα χρόνον.

Τὸ Ἀπαρέμφατον, ὅτε μὲν, ὡς ῥῆμα ἀπλῶς, ὅτε δ' ὡς οὐσιαστικὸν ὄνομα θεωρεῖται· ἢ τῷ θεωρούμενον κλίνεται κατὰ πτώσεις τῷ ὁριστῷ ἄρθρῳ, ἢ τῷ..

Ὀνομαστική, lire· οἷον lire est une bonne occupation.

Γενική, de lire· οἷον j'ai envie de lire.

Δοτική, à lire· οἷον je passe mon tems à lire.

Αἰτιατική, lire· οἷον j'aime mieux lire que jouer.

Ἀμπλατίβα, de lire· οἷον quel profit ne tire-t-on pas de lire?

Πληθυντικῶς δ' ἂ κλίνεται.

Εἰσὶ δὲ τοὺς Γάλλοις ἀπαρέμφατά τινα, ἅπερ καὶ τῷ ὁριστικῷ ἄρθρῳ κλίνεται, ὡς το le diner, le souper, le boire, le manger, le savoir, ἅπερ σχηματίζουσι ἢ πληθυντικά· οἷον des petits soupers, des rires innocents.

Ἡ ῥῆμα δὲ θεωρούμενον τὸ ἀπαρέμφατον ἔχει χρόνος, ὁ γὰρ ἐνεσῶς τῷ ἀπαρέμφατῳ ἢ μελλοντικῶς καὶ ὡς παρωχήμενος ἐκλαμβάνεται χρόνος, τῷ ἡγουμένῳ ῥήματι, ἀφ' ἧ τὴν ἐξάρτησιν ἔχει, ἀφομοιωμένος· οἷον vous me voyez écrire, vous m'avez vu écrire, vous me verrez écrire.

Σχηματίζει δὲ ἢ παρακείμενον ἴδιον ἐκ τῷ avoir, ἢ être ἢ τῷ ῥήματι τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἐνεργητικῶς μετ' avoir vu, παθητικῶς δὲ être vu.

Καὶ μέλλοντα δὲ τῷ ἀπαρέμφατῳ συντίθεται διὰ τῷ devoir ῥήματος· οἷον je crois devoir suivre. Je croyois devoir suivre, κ. τ. ἑξ.· διὸ τινὲς ἢ τὸ devoir ἐν τοῖς συμμαχικοῖς τίθενται ῥήμασι.

Περὶ σχηματισμῶ τῶν χρόνων τῶν ῥημάτων.

Τῶν χρόνων οἱ μὲν ἀπλοὶ· οἷον ἐνεσῶς, παρατακικός, μέλλων, ὁριστος· οἱ δὲ σύνθετοι· οἷον παρακείμενος ἢ ὑπερσυντελικός· οἱ δὲ παρασύνθετοι· οἷον οἱ δεύτεροι παρακείμενοι ἢ οἱ δεύτεροι ὑπερσυντελικοί· οἷον j'ai eu fini, j'avois eu fini, j'aurois eu fini, j'eusse eu fini.

Ἐπιδιαιρῶνται δ' ἔτι οἱ χρόνοι εἰς πρωτοτύπους, ἢς primitifs καλεῖται, ἢ εἰς παραγώγους, tems formés καλεμένους.

Πρωτότυποι τοίνυν εἰσὶ πέντε οἱ ἐφεξῆς.

Α'. ὁ ἐνεσῶς τῷ ἀπαρέμφατῳ.

Β'. ὁ ἐνεσῶς τῆς ἐνεργητικῆς Μετοχῆς.

Γ'. ὁ ἐνεσῶς τῆς Παθητικῆς Μετοχῆς.

Δ'. ὁ ἐνεσῶς τῆς Ὀριστικῆς.

Ε'. ὁ ὁριστος τῆς Ὀριστικῆς.

Ἐκ τῶν τοίνυν σχηματίζονται οἱ σύνθετοι· ἔχουσι δὲ δυσχέρειαν· διαφέρουσι γὰρ ταῖς καταλήξεσιν ἢ μόνον κατὰ τὰς διαφορὰς συζυγίας, ἀλλὰ ἢ τῆς αὐτῆς ὄντες συζυγίας, ἐκ αἰεὶ τὰς αὐτὰς καταλήξεις ἔχουσιν, ἀνωμάλως δέ.

Εἴρηται μὲν ἂν πρότερον, ὡς τῶν τεσσάρων συζυγιῶν τὰ ἀπαρέμφατα ἔχουσι καταλήξεις er, ir, oir, re. Πολλὰκις ἂν τὸ πρὸ τῆς καταλήξεως σύμφωνον, ἕτερον ὄν, ἐτέρως ἔχουσιν ποιεῖ ἢ τὰς πρωτοτύπους τῆς χρόνος. Συμβαίνει δὲ πολλάκις ἢ τῷ αὐτῷ ὄντος τῷ πρὸ τῆς καταλήξεως συμφώνῳ ἐν τῇ αὐτῇ συζυγίᾳ, διαφέρειν πρὸς ἀλλήλας τῆς πρωτοτύπης χρόνος, ἀφ' ἧ ἢ ἢ περὶ τὰ ῥήματα δυσχέρεια· οἷον τὸ Courir, ἢ Nou-

Κεφ. Ε'. τίτ' ἀμφοτέρα γὰρ τῆς δευτέρας τε εἰσὶ συζυγίας, καὶ πρὸ τῆς ιε καταλήξεως ἀμφοτέρα τ' ἔχουσιν, ἀλλ' ὅμως οἱ πρωτότυποι τῶν χρόνοι διαφέρουσιν ἀλλήλων ταῖς καταλήξεσι.

Δοκεῖ τοίνυν ἀναγκαῖον πρῶτον ἐκθέσθαι τῶν πρωτότυπων χρόνων ἰκάνους συζυγίας τὰς διαφέροντας πρὸς ἀλλήλους, ταῖς τε ἑτεροκλίτους, σημειῶντας τοῖς αὐτοῖς γράμμασιν, ὡς ἀνωτέρω, Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε', εἴτα τὰς τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων χωρὶς, πρὸς ἀκριβεστέραν κατάληψιν.

Περὶ Ἑτεροκλίτων.

Οἱ διαφέροντες πρωτότυποι χρόνοι τῆς Πρώτης Συζυγίας.

Α'.	Β'.	Γ'.	Δ'.	Ε'.
er	ant	é	e	ai.

Aimer. aimant. aimé. j'aime. j'aimai.

ἡ πρώτη συζυγία ἔχει πάμπολλα ῥήματα, ἅπερ πάντα τὰ τῷ παρακολουθεῖ τῷ κανόνι, πλὴν τῶν aller, puer, employer, prier, envoyer.

Οἱ τῆς Δευτέρας Συζυγίας.

Α'.	Β'.	Γ'.	Δ'.	Ε'.
ir	issant	i	is	is.
Finir.	finissant.	fini.	je finis.	je finis.

Πρώτη Διαφορά.

Α'.	Β'.	Γ'.	Δ'.	Ε'.
ir	ant	i	s	is.
Sentir.	sentant.	senti.	je sens.	je sentis.

Τῆς πρώτης ταύτης διαφορᾶς τὰ ῥήματα ἐν τῷ ὁριστικῷ

ἐνεσῶτι ἀποβάλλουσι τὴν ληκτικὴν συλλαβὴν τῷ ἀπαραιμ. Α' ῥη. 5. Φάτα, καὶ ἀντὶ ταύτης προσλαμβάνουσιν α' οἷον bouillir, je bous. dormir, je dors. mentir, je mens. partir, je pars. se repentir, je me repens. servir, je sers. sortir, je sors.

Δευτέρα Διαφορά.

Α'.	Β'.	Γ'.	Δ'.	Ε'.
enir.	enant.	enu.	iens.	ins.
Tenir.	tenant.	tenu.	je tiens.	je tins.
Venir.	venant.	venu.	je viens.	je vins.

Τὸ δὲ bénir ἔχει τὰς καταλήξεις ὁμοίας ταῖς τῷ finir, τῷ Γ' τύπῳ διττῶς σχηματιζαμένον, ὅρα Φυλ. 167.

Τρίτη Διαφορά.

Α'.	Β'.	Γ'.	Δ'.	Ε'.
rir.	rant.	ert.	re.	ris.

Couvrir. couvrant. couvert. je couvre. je couvris.

Souffrir. souffrant. souffert. je souffre. je souffris.

Τὸ δὲ appauvrir ἔχει τὰς καταλήξεις ὁμοίας ταῖς τῷ finir.

Οἱ τῆς Τρίτης Συζυγίας.

Α'.	Β'.	Γ'.	Δ'.	Ε'.
avoir.	evant.	u.	ois.	us.
Recevoir.	recevant.	reçu.	je reçois.	je reçus.

Οἱ τῆς Τετάρτης Συζυγίας.

Α'.	Β'.	Γ'.	Δ'.	Ε'.
dre.	dant.	du.	ds.	dis.
Rendre.	rendant.	rendu.	je rends.	je rendis.
Répondre.	répondant.	répondu.	je réponds.	je répondis.

Κεφ. Ε΄.

Πρώτη Διαφορά.

Α΄.	Β΄.	Γ΄.	Δ΄.	Ε΄.
indre.	ignant.	int.	ins.	ignis.
craindre.	craignant.	craint.	je crains.	je craignis.
peindre.	peignant.	peint.	je peins.	je peignis.
joindre.	joignant.	joint.	je joins.	je joignis.

Δεύτερα Διαφορά.

Α΄.	Β΄.	Γ΄.	Δ΄.	Ε΄.
aire.	aisant.	u.	uis.	us.
plaire.	plaisant.	plu.	je plains.	je plus.
luite.	luisant.	lui.	je luis.	

Τρίτη Διαφορά.

Α΄.	Β΄.	Γ΄.	Δ΄.	Ε΄.
uir.	uisant.	uit.	uis.	uisis.
produir.	produisant.	produit.	je produis.	je produisis.

Τετάρτη Διαφορά.

Α΄.	Β΄.	Γ΄.	Δ΄.	Ε΄.
âitre ἢ ôitre.	aisant ἢ oissant.	u.	uis ἢ ois.	us.
répâitre.	répaissant.	répu.	je répaïs.	je répus.
connôître.	connoissant.	conu.	je connois.	je connus.
paroître.	paroissant.	paru.	je paroïs.	je parus.

Περὶ Ἀνωμάτων ῥημάτων.

Τὰ τῆς Πρώτης Συζυγίας ἀνώμαλα.

Α΄.	Β΄.	Γ΄.	Δ΄.	Ε΄.
aller.	allant.	allé.	je vais.	j'allai.
puer.	puant.	pué.	je pus.	je puai.
employer.	employant.	employé.	j'emplois.	j'employai.

prier.	priant.	prié.	je prie.	je priai.	Α΄ ρα ζ΄.
envoyer.	envoyant.	envoyé.	j'envoie.	j'envoyai.	

Τὰ τῆς Δευτέρας Συζυγίας Ἀνώμαλα.

Α΄.	Β΄.	Γ΄.	Δ΄.	Ε΄.
courir.	courant.	couru.	je cours.	je courus.
cueillir.	cueillant.	cueilli.	je cueille.	je cueillis.
faillir.	faillant.	failli.		je faillis.
fuir.	fuyant.	fuis.	je fuis.	je fus.
haïr.	haïssant.	haï.	je hais. (1).	
mourir.	mourant.	mort.	je meurs.	je mourus.
ouïr.	oyant.	oui.	j'ouïs.	j'ouïs.
querir.				
acquérir.	acquérant.	acquis.	j'acquiers.	j'acquis.
saillir.	saillant.	sailli.	il saille.	il saillit.
tressaillir.	tressaillis-	tressailli.	je tressaille.	je tressaillis
	sant.			

vêtir.	vêtant.	vêtu.	je vêts.	je vêtis.
revêtir.	revêtant.	revêtu.	je revêts.	je revêtis.

Τὰ τῆς Τρίτης Συζυγίας Ἀνώμαλα.

Α΄.	Β΄.	Γ΄.	Δ΄.	Ε΄.
avoir.	ayant.	eu.	j'ai.	j'eus.
choir. (πίπτειν).		chu.		
déchoir.		déchu.	je déchois.	je déchus.
échoir.	échéant.	échu.	j'échois.	j'échus.
falloir.		fallu.	il faut.	il fallut.
mouvoir.	mouvant.	mu.	je meus.	je mus.
pleuvoir.	pleuvant.	plu.	il pleus.	il plut.

(1) Ἀνάγνωσι τοῦ ἑνεσῶτα τάδε ἐν τοῖς ἰνικοῖς, je hais, & ἔχῃ hais.

Εἶ. Ε'.	pouvoir.	pouvant.	pu.	je puis.	je pus.
	savoir.	sachant.	su.	je sais.	je sus.
	seoir.	seant ἢ séyant.	ais.	je siedo.	(καθεῖδαι).
	s'asseoir.	s'asséyant.	assis.	je m'assiedo.	je m'assis.
	surseoir.	sursoyant.	sursis.	je surseiedo.	je sursis.
				ἢ sursois.	
	valoir.	valant.	valu.	je vau.	je valus.
	voir.	voyant.	vu.	je vois.	je vis.
	pourvoir.	pourvoyant.	pourvu.	je pourviois.	je pourvus.
	vouloir.	voulant.	voulu.	je veux.	je volus.

Τὰ τῆς Τετάρτης Συζυγίας Ἀνώμαλα.

battre.	battant.	battu.	je bats.	je battis.
conclure.	concluant.	conclu.	je conclus.	je conclus.
confire.	confisant.	confit.	je confis.	je confis.
coudre.	cousant.	cousu.	je couds.	je cousis.
croire.	croyant.	cru.	je crois.	je crus.
dire.	disant.	dit.	je dis.	je dis.
maudire.	maudissant.	maudit.	je maudis.	je maudis.
boire.	buvant.	bu.	je bois.	je bus.
braire.			il brait.	(ὀγκάζει).
bruire.	bruyant.			
circoncire.	circoncissant.	circoncis.	je circoncois.	je circoncois.
clorre ἢ clorre.		clos.	je clos.	(κλύειν).
écrire.	écrivant.	écrit.	j'écris.	j'écrivis.
être.	étant.	été.	je suis.	je fus.
exclure.	excluant.	exclu.	j'exclus.	j'exclus.
faire.	faisant.	fait.	je fais.	je fis.
frir.		fris.	je fris.	
lire.	lisant.	lu.	je lis.	je lus.

luire.	luisant.	lui.	je luis.	
mettre.	mettant.	mis.	je mets.	je mis.
moudre.	moulant.	moulu.	je mouds.	je moulus.
nâitre.	naissant.	né.	je nais.	je naquis.
nuir.	nuisant.	nui.	je nuis.	je nuisis.
prendre.	prenant.	pris.	je prends.	je pris.
rire.	riant.	ri.	je ris.	je ris.
rompre.	rompant.	rompu.	je romps.	je rompis.
soudre.				
absoudre.	absolvant.	absous.	j'absous.	
résoudre.	résolvant.	résolu.	je résous.	je résolus.
suffire.	suffisant.	suffi.	je suffis.	je suffis.
suire.	suivant.	suivi.	je suis.	je suivis.
traire.	trayant.	trait.	je traite.	
vaincre.	vainquant.	vaincu.	je vains.	je vainquis.
vivre.	vivant.	vécu.	je vis.	je vecus.

Μετὰ τὴν καθόλου τοίνυν γνώσιν τῶν ἀνωμάτων, πρὶν ἢ κατὰ μέρος ἐξαπαρεῖν αὐτά, καὶ κατὰ χρόνος σχηματίσαι, εἰδέναι δὲ, ὅτι τὰ ῥήματα διαιρῶνται εἰς ὀμαλά, καὶ ἀνώμαλα, καὶ ἀνάπηρα· λέγομεν δ' ἀνάπηρα, ὅσα ἐκ ἑαυτῶν ἀπαντᾷ τὸν χρόνον, ἢ τὰ πρόσωπα εὐχρηστα πάντα· τοιαῦτα δὲ τὸ *Quérir*, ὅπερ ἐπὶ μόνῃ τῇ ἀπαρεμφάτῃ ἐστὶν ἐν χρήσει, καὶ τὸ *Ouir*, ὅστις τὸ ἀπαρεμφάτον, ἢ μετοχὴ παθητικὴ, καὶ ἐπομένως οἱ ἐξ αὐτῆς σύνθετοι χρόνοι, καὶ ὁ ὁριστικὸς ἀόριστος μόνον εἰσὶν εὐχρηστα, καὶ τὸ *Frir*, ὅπερ τὰ πληθυντικὰ τῇ ὁριστικῇ ἐνεσῶτος εἰσὶν ἀχρηστα· εὐρηται δὲ καὶ ἅλλα τοιαῦτα, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐφεξῆς εἰρήσεται.

Φέρε δὴ τῶν πρωτοτύπων ἤδη ἐγνωσμένων, τὸν ἐξ αὐτῶν θεωρῶμεν, ὅπως παράγονται, καὶ ὅπως ὑπάγοντες ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τοῖς βεβαιωτέροις.

Κεφ. Ε΄.

Περὶ Μελλόντων.

Ὁ μὲν ἄν ὀριστικός μελλων, ἀπο τῆ ἀπαρεμφά-
του παράγεται, προήκη τῆς αἰ διφθογγῆς μετὰ τὸ ἀπα-
ρεμφατικόν τ· ἐπὶ δὲ τῆς τετάρτης συζυγίας μεταβολῇ
τῶ e muet εἰς τὴν αἰ διφθογγον· οἷον

Aimer, j'aimerai.

Punir, je punirai.

Prendre, je prendrai.

Ἐξαιρέσεις.

Ἐξαιρῶνται δὲ πρῶτον τὰ ἀνώμαλα ῥήματα, περὶ
ῶν παρακατιόντες ἔρῃμεν.

Δεύτερον τὰ εἰς enir λήγοντα τῆς δευτέρας συζυ-
γίας, ποιῶντα τὸν μελλοντα εἰς iendrai· οἷον

Tenir, je tiendrai.

Venir, je viendrai.

Τὰ δὲ τῆς τρίτης εἰς oir, τρέπῃσι τῷτο εἰς rai· οἷον

Recevoir, je recevrai.

Τῶν δ' ἀνωμάτων τῆς μὲν πρώτης συζυγίας.

Aller, j'irai.

Envoyer, j'enverrai.

Τῆς δὲ δευτέρας συζυγίας.

Acquérir, καὶ ὅσα ἐκ τῆ quérir σύνθετα, ποιῶσι
j'acquerrai, διὰ διπλῶν π.

Courir, καὶ τὰ σύνθετα αὐτῆ, ποιῶσι je courrai,
ὁμοίως διὰ διπλῶν π.

Cueillir, καὶ τὰ σύνθετα αὐτῆ, je cueillerai.

Mourir, je mourrai, διὰ διπλῶν π.

Tenir, je tiendrai.

Venir, je viendrai.

Τῆς δὲ τρίτης συζυγίας.

Avoir ποιεῖ j'aurai.

Τὰ δὲ ἐκ τῆ ἀρχῆς choir παραγόμενα

Déchoir καὶ

E choir, ποιῶσι je décherrai καὶ j'écherrai, διὰ διπλῶν π.

Falloir, il faudra.

Pleuvr, il pleuvra.

Pouvoir, je pourrai, διὰ διπλῶν π.

Recevoir, je recevrai.

Savoir, je saurai.

Seoir, je sièr, καὶ τὸ σύνθετον αὐτῆ, ὅπερ καὶ εὐχη-
σάμενος εἶ,

S'asseoir, je m'asseyrerai, ἢ je m'assierai.

Valoir καὶ τὰ σύνθετα αὐτῆ ποιῶσι, je vaudrai.

Voir καὶ τὰ σύνθετα αὐτῆ ποιῶσι je verrai, διὰ
διπλῶν π.

Πλὴν τῶ

Pourvoir καὶ

Prévoir, ὅπερ τῷ καθόλου κανόνι ἀπόμενα ποιῶσι je
pourvoirai, καὶ je prévoirai.

Vouloir ποιεῖ je voudrai.

Τῆς δὲ τετάρτης Συζυγίας.

Etre ποιεῖ je serai.

Faire καὶ τὰ ἐξ αὐτῆ je ferai.

Γέρον ἔτι, ὅτι ἐκ τῶν τῆς πρώτης συζυγίας ῥημά-
των ὅσα λήγουσι εἰς ier, éer, uer, καὶ yer, ποιῶσι τὸν
μελλοντα τροπῇ τῆς ei συλλαβῆς εἰς rai· οἷον

Prier, je prierai.

Créer, je créerai.

Continuer, je continuerai.

Employer, j'employerai.

Α' ρ. 5'.

Ἄρ. Ε.

Καὶ τὸτο μὲν ἐν ταῖς ποιήσεσιν· ἐν δὲ τῷ πεζῷ λό-
γῳ οἱ πλείοι τῶν συγγραφέων, *je priezai, je créerai,*
j'employerai, je continuerai χρῶνται.

Περὶ Ὑποθετικῶν.

Ὁ δὲ ὑποθετικὸς τῆς εὐκτικῆς, ὁ conditionnel
présent δηλαδή παράγεται ἀπὸ τῶ ὀριστικῶ μέλλοντος,
μεταβαλλομένης τῆς αἰ, εἰς οἰς οἶον.

Je chanterai, je chanterois.

Je dormirai, je dormirois.

Je rendrai, Je rendrois.

Je voudrai, je voudrois.

Περὶ Παρατατικῶ.

Ὁ δὲ ὀριστικὸς παρατατικὸς παράγεται ἀπὸ τῆς
ἐνεργητικῆς μετοχῆς, μεταβαλλομένη τῶ ant εἰς οἰς· οἶον
Portant, je portois.

Lisant, je lisois.

Πλὴν τῶ

Ayant, je avois, & τῶ

Sachant, je savois.

Περὶ Εὐκτικῆς.

Ὁ ἐνεσῶς τῆς εὐκτικῆς παράγεται ἀπὸ τῆς ἐνε-
ργητικῆς μετοχῆς ὁμοίως, μεταβαλλομένη τῶ ant εἰς e
mnet· οἶον

Chantant, que je chante.

Ecrivant, que j'écrive.

Πλὴν τῶν εἰς enir τῆς δευτέρας συζυγίας, τρε-
πόντων τὸ enant, εἰς ienne. & τῶν εἰς enoir τῆς τρί-
της, τρεπόντων τὸ evant εἰς oive. οἶον

Tenant, que je tienne.

Recevant, que je reçoive.

Ἐξήρηνται ἔτι & τὰ ἀνώμαλα, τῆς μὲν πρώτης
συζυγίας.

Allant, que j'aïlle.

Τῆς δὲ δευτέρας.

Aquérant que j'acquière, & τὰλλα σύνθετα τῷ quérir.

Τῆς δὲ τρίτης.

Tò falloir, que je faïlle.

*Mouvoir & émouvoir τὸ σύνθετον, mouvant, que
je meuve.*

Pouvoir, pouvant, que je puisse.

Valoir, valant, que je vaille.

Τὸ δὲ prévaloir ποιεῖ κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα
que je prévale.

Vouloir, voulant que je veuille.

Καὶ τὰ τῆς τετάρτης συζυγίας.

Boire, bouvant, que je boive.

Etre, étant, que je sois.

Faire & τὰ ἐκ τέττα σύνθετα faisant, que je fasse.

*Prendre & τὰ σύνθετα, prenant, que je prenne, ἀ-
ναδιπλασιασμῷ τῷ n.*

Ἔτι δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς μετοχῆς παράγονται & τὰ
πληθυντικὰ πρῶτα & δευτέρα πρόσωπα τῷ εὐκτικῷ ἐνεσῶ-
τος, τροπῇ τῷ ant εἰς ions & iez, οἶον:

Repondant, que nous répondions, que vous répondiez.

Envoyant, que nous envoyions, que vous envoyiez.

Ayant, ayions, ayiez.

Πλὴν τῶ

Pouvoir, pouvant, que nous puissions, que vous puissiez.

Etre, étant, que nous soyions, que vous soyez.

Κεφ. Ε'. Faire, faisant, que nous fassions, que vous fassiez, ἅλ' ἡ fesioms, ὡπερ τινὲς ἡμαρτημένως λέγουσι.

Περὶ Ὁριστικῆς Ἐνεσώτου.

Ἐτι δὲ ἡ τῆς αὐτῆς μετοχῆς παράγονται ἡ τῆ ὀριστικῆς ἔνεσώτου τὰ πληθυντικὰ πρῶτα ἡ δεύτερα πρόσωπα· οἷον

Donnant, nous donnons, vous donnez.

Ecrivant, nous écrivons, vous écrivez, τρεπομένα τῷ ant eis ons ἡ ez.

Πλὴν τῷ

Ayant, nous avons, vous avez.

Sachant, nous savons, vous savez.

Disant, nous disons, vous dites.

Ὡσαύτως δὲ ἡ τὸ redire. Τὰ δὲ λοιπὰ τῶν συνθέτων τῷ dire, οἷον· Contredire, dédire, interdire, médire, ἡ prédire, ποιεῖσι κατὰ τὸν καθόλου κανόνα nous contredisons, vous contredisez. κ. τ. λ., ἅλ' ἡ contredites· ὁμοίως δὲ ἡ τὸ maudire τῷ γενικῷ ἐπομένον κανόνι, ἐκ τῷ maudissant, nous maudissons, vous maudissez, ποιεῖ.

Être, étant, nous sommes, vous êtes.

Faire, faisant, nous faisons, vous faites ἡ τὰ σύνθετα αὐτῷ.

Ἐκ τῆς παθητικῆς δὲ μετοχῆς παράγονται, μᾶλλον δὲ σύγκεινται πάντες οἱ σύνθετοι χρόνοι τῆς τῆ ὀριστικῆς ἡ τῆς εὐκτικῆς ἐγκλίσεως, ἡ οἱ παρασύνθετοι, οἵτινες ἐκ τῶν συνθέτων τῷ être ἡ avoir ἡ τῆς τῆς ῥήματος παθητικῆς μετοχῆς συνίστανται, ὡς εἴρηται· οἷον J'ai eu aimé.

J'avois eu aimé.

J'aurois eu aimé.

Que j'eusse eu aimé.

Ἀρθ. Γ'.

Περὶ Προσакτικῶν.

Ὁ δὲ προσакτικὸς ἔνεσώς ἐκ τῆ ὀριστικῆς παράγεται, ἀποβολῇ μόνον τῆς προκειμένης ἀντωνυμίας· οἷον Je tombe, tombe μόνως.

Je finis, finis.

Je reçois, reçois· ἐξαίρεται δὲ τὰ

J'ai, aie.

Je sais, sache.

Je suis, sois.

Σημείωσαι δ' ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι τῆς πρώτης ἡ δευτέρας συζυγίας, ὧν ἂν ὁ ὀριστικὸς ἔνεσώς ἔχοι τὸ πρῶτον πρόσωπον λήγον εἰς e muet, τὸ δεύτερον πρόσωπον ὃ ἡ προσакτικὸν ἐστὶ, ἡ προσλαμβάνει S, πλὴν ὅταν ἔπωνται ἀμέσως αἱ σύνθετοι, αἱ καθ' ἑἷληνας ἀναφορικαὶ δηλαδή, ἀντωνυμιαί· ἐν ἡ γ· τότε γὰρ προσλαμβάνει S· λόγῳ χάριν, donne un peu plus d'attention à ton devoir, ἀνευ τῆς s γραπτέον· τὸ δὲ de l'argent, qu'on t'a envoyé, donnes en la moitié· ἡ voilà une leçon à étudier, donnes-y tout le tems nécessaire, διὰ τῆς S γραπτέον· ὅταν δὲ μὴ ᾖ ἡνωμένον τῷ ῥήματι τὸ en, ἅλ' ὡς πρόθεσις τῷ ἐπομένῳ ὀνόματος, τότε ἡ προσθετέον τὸ S, οἷον· donne en cette occasion une marque de ton zèle.

Τὰ τρίτα πρόσωπα τῆς προσакτικῆς, τότε ἐνικὸν ἡ τὸ πληθυντικόν, ὁμοιά εἰσι τοῖς τρίτοις προσώποις τῆ εὐκτικῆς ἔνεσώτου, ὡπερᾶν ἡ τὰ πρῶτα ἡ δεύτερα πληθυντικὰ ταῦτά τοῖς συσσίχοις τῆ ὀριστικῆς ἔνεσώτου· οἷον

Ἐστ', E'. Nous aimons, aimons.
 Vous aimez, aimez. Πλὴν τῶν
 Nous avons, ayons.
 Vous avez, avez. καὶ
 Nous savons, sachons.
 Vous savez, sachez. καὶ
 Nous sommes, soyons.
 Vous êtes, soyez.

Περὶ τῆς Εὐκτικῆς Παρατατικῆς.

Οἱ εὐκτικοὶ παρατατικοὶ τῆς πρώτης συζυγίας
 γίνονται ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς ἀορίστου, τροπῇ τῆς αἰ εἰς asse-
 οῖον j'aimai, que j'aimasse.

Τῶν δ' ἄλλων τριῶν συζυγιῶν ὁμοίως ἀπὸ τῆς ὀρι-
 στικῆς ἀορίστου, προδήκῃ τῆς συλλαβῆς se, οἷον

Je finis, que je finisse.
 Je tins, que je tinsse.
 Je reçus, que je reçusse.
 Je rendis, que je rendisse.

Γενικοὶ Κανόνες περὶ τῶν Πρώτων Προσώπων
 τῆς Ὀριστικῆς Ἑνεσώτου.

Τῆς μὲν πρώτης συζυγίας τὰ πρῶτα πρόσωπα
 τῶν ὀριστικῶν ἑνεσώτων λήγουσιν εἰς e muet, πλὴν τῆς
 je pus, ἐκ τῆς puer, καὶ je vais, ἢ je vas, ἐκ τῆς aller.

Ὡσαύτως καὶ τῆς δευτέρας συζυγίας πάντα, ὧν τὸ
 ἀπαρέμφατον λήγει εἰς vrir καὶ frir, οἱ μὲν ὀριστικοὶ
 ἑνεσώτες ποιῶσι τὸ πρῶτον πρόσωπον εἰς e muet, ἢ δὲ
 παθητικῇ μετοχῇ εἰς ert οἷον

Couvrir, je couvre, couvert.
 Souffrir je souffre, souffert. πρὸς δὲ καὶ τὸ

Cueillir εἰς e muet ποιεῖ τὸ πρῶτον πρόσωπον τῆς ὀρισ-
 τικῆς ἑνεσώτου je cueille.

Τὰ δὲ λοιπὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας, καὶ
 τὰ τῆς τρίτης δὲ καὶ τετάρτης πάντα διὰ τῆς τελικῆς
 ποιῶσι τὸ πρῶτον πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς ἑνεσώτου οἷον
 Finir, je finis.

Sentir, je sens.
 Tenir, je tiens.
 Recevoir, je reçois.
 Rendre, je rends.
 Craindre, je crains.
 Produire, je produis.
 Connôître, je connois.
 Plaire, je plais.

Τὸ δὲ je sai. je croi, je voi, καὶ je reçoî, ποιη-
 τικὰ διὰ τὸ ὁμοιοκατάληκτον, καὶ ὁ μιμητέα ἐν τῷ πε-
 ρῶ λόγῳ.

Εἰ δὲ τις λέγοι, ὅτι je veux, καὶ je vauk, ἐκ τῆς
 vouloir καὶ valoir, λήγουσιν εἰς k, ἡδὲν λέγει διπλῶς γὰρ
 ὄντος τῆς k, τὸ δεύτερον τῶν διπλῶν εἰς εἶναι. ὡς ἔπε-
 ται καὶ ταῦτα τῷ κανόνι.

Ὡς δὲ τὰ ἀπαρέμφατα εἰς dre, cre, καὶ vte,
 λήγει, ταῦτα ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τῆς ὀριστικῆς ἑνεσώ-
 τος φυλάττει τὸ πρὸ τῆς τε δευτέρας σύμφωνον, λέγω
 τὸ d. c. p. οἷον

Vaincre, je vaincs. (ὅπερ ἄχρηστον).
 Convaincre, je convaincs.
 Répondre, je réponds.
 Comprendre, je comprends.
 Entendre j'entends.
 Rompre, je romps.

Κεφ. Ε'. Εξήρηται δὲ τὸ absoudre, dissoudre, résoudre·
ὧν ὁ ἐνεσῶς j'absous, je dissous, je résous.

Εξήρηται ἔτι καὶ τὰ εἰς indre, οἶον

Craindre, je crains.

Peindre, je peins.

Joindre, je joins.

Τὸ δε seoir, καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς s'asseoir, καίτοι
μὴ λήγοντα εἰς dre, ὅμως ποιῶσιν ἐνεσῶτα διὰ τῆς ds,
je siedo, je m'assiedo.

Καὶ τὸ battre καὶ mettre, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ποιῶσι
τὸν ἐνεσῶτα, φυλάττοντα τὸ t ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ,
je bats, je mets.

Τέτῳ ὅτως, ἐχόντων εἰδέναι δεῖ, ὅτι ὅταν τὸ
πρῶτον πρόσωπον τῆς ὁριστικῆς ἐνεσῶτος λήγῃ εἰς e muet,
τὸ δεύτερον γίνεται προσηκῆ μόνῃ τῇ s τελικῇ· οἶον
j'aime, tu aimes· Οὗτος δ' ὁ κανὼν ἔστι μόνον περὶ τῶν
δεύτερων προσώπων τῆς ὁριστικῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλ-
λων ἐγκλίσεων, πλην τῆς προστακτικῆς, ἀληθεύει τε καὶ
γενικῶς ἐστὶ, καὶ περὶ πάντων τῶν συνθετῶν χρόνων· οἶον
que je loue, que tu loues· que je fasse, que tu
fasses· que je veuille, que tu veuilles· que je don-
nisse, que tu donnasses· que je reçusse, que tu
reçusses· que je rendisse, que tu rendisses.

Ὅταν δὲ εἰς s, ἢ x λήγῃ τὸ πρῶτον πρόσωπον τῆς
ὁριστικῆς ἐνεσῶτος, ὁμοίως ἔχει καὶ τὸ δεύτερον· οἶον je
languis, tu languis· je sors, tu sors· je tiens, tu
tiens, je vains, tu vains· je réponds, tu réponds·
je romps, tu romps· je crains, tu crains· je bats, tu
bats· je mets, tu mets· je parois, tu parois· je
reçois, tu reçois· je veux, tu veux· je vau, tu
vau· je peux, tu peux, ὅ ἐν χρησὶ ἐστὶ τὸ je puis.

Τῇ δὲ πρώτῃ προσώπῳ εἰς e muet λήγοντος, παντά-
πασιν ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ τρίτον· οἶον· j'aime, il aime·

Εἰ δὲ τὸ πρῶτον πρόσωπον λήγῃ εἰς es, ds, ts,
ἀποβολῇ τῆς ληκτικῆς s γίνεται τὸ τρίτον· οἶον je
convains, il convainc· je prends, il prend· je
combats, il combat.

Ἐπὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν, εἰς s ποιόντων τὸ
πρῶτον πρόσωπον, γίνεται τὸ τρίτον μεταβολῇ τῆς s εἰς
t· οἶον je finis, il finit· je pars, il part· je viens,
il vient· je feins il feint· je plais, il plait· je bois,
il boit· je fais, il fait· j'aperois, il apersoit· je
romps, il rompt.

Πλην τῆς j'échois, il échet, ἀλλ' ἐκ'échoit.

Τὰ δὲ τρίτα πληθυντικά πρόσωπα τῆς ὁριστικῆς ἐνε-
σῶτος γίνονται ἀπὸ τῆς πρώτης προσώπῃς τῆς εὐκτικῆς ἐνε-
σῶτος, προσηκῇ τῶν nt μετὰ τὸ e muet, οἶον· que
j'aime, ils aiment· que je finisse, ils finissent· que
je reçoive, ils reçoivent· que je dise, ils disent·
que je craigne, ils craignent· que je tiens, ils tiennent·
que je boive, ils boivent· que je meuve, ils meuvent.

Ἐξαιρῶνται δὲ ταῦτα, que j'aill, ils vont· que
que je puisse, ils peuvent· que je sache, ils savent·
que je vaille, ils valent· que je veuille, ils veulent·
que je sois, ils sont· que je fasse, ils font.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς σχηματικῆς τῶν χρόνων.
Δοκεῖ δ' ἡ μέθοδος αὕτη ἐκ τῶν τῆς Restaut ἡρανισμέ-
νη, καὶ ἡ διάθεσις, συντομωτέρᾳ τε καὶ σαφεσέᾳ τῶν
ἄλλων.

ΑΡΘΡΟΝ Ζ'.

Περὶ Διαφόρων Ῥημάτων καὶ Πρῶτον περὶ τῷ être.

Εἰρηται ἡμῖν ἐν τῇ διαιρέσει τῶν ῤημάτων, ὅτι τὸ ὑπαρκτικὸν être κατ' ἐξαιρετον λόγον substantif, εἴτ' ἐν ὁσιασικὸν καλεῖται ῤημα· τῷ δὲ λόγῳ τῷτῳ καὶ ἄλλ' ἄλλα ῤήματα ὁσιασικὰ κληθεῖεν, ὡς τῆς ὁσίας, τῆς ὀντότητος σημαντικὰ ὄντα, οἷον τὸ devenir, sembler, paroître.

Πολύχρησον δὲ παρὰ Γάλλοις τὸ être.

Πρῶτον γὰρ σημαίνει τὸ εἶναι· ἐνίοτε δὲ τίθεται καὶ ἀντὶ τῷ ὑφίστασθαι, οἷον τὸ, je pense, donc je suis· ἐννοῶ, ἄρα ὑφίσταμαι.

Εἴτι συντελεῖ εἰς τὴν συνθήκην τῶν χρόνων τῷ ῤήματος.

Εἴτι δ' ὡς δεικτικὸν λαμβάνεται μετὰ τῆς ce δεικτικῆς ἀντωνυμίας, ἔχον τὴν ἀπόδασιν, ὅτε μὲν εἰς τὸ ἡγόμενον, ὅτε δὲ εἰς τὸ ἐπόμενον κῶλον· οἷον Tu es son bienfaiteur, c'est le comble de l'ingratitude, Φοβεῦσαι τὸν εὐεργέτην, ἐσχατὸς ἐστὶ τῆς ἀχαρηστίας ὅρος. C'est être prudent, que de ne pas dire ce qu'on pense, Φρονήσεως ἐστὶ τὸ μὴ λέγειν, ἀφρονεῖ.

Πολλάκις δὲ καὶ παντάπασι παρέλκει ἐν τοῖς τοιαύτοις μετέσθαι, ἀλλ' ὅμως χαρίεις δοκεῖ, τοῖς γε Γάλλοις, ὁ τοιαύτος ἰδιωτισμὸς· οἷον C'est Dieu qui a créé le monde. Ce sont les doctes qui ont donné cours aux fables des fausses divinités. C'est à la Grèce qu'il faut puiser toutes les connoissances. C'est là que toutes les sciences et tous les arts se sont perfectiōnés, et c'est là qu'il faut les aller chercher.

Σημείωσαι δ' ὅτι ἐν ταῖς τοιαύταις περιφράσεσιν, Ἀρθρ. Η'. ἡ ἡγεμένη δεικτικὴ ἀντωνυμία, ἰδιωτισμῷ Γαλλικῷ, καὶ ἐνικῇ ἔσθαι, συμπλέκεται μετὰ τῷ πληθυντικῷ τύπῳ τῷ ὑπαρκτικῷ, ὡπερ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραδείγματι· Ce sont les poètes κ. τ. λ.

Εἰρωτηματικῷ δ' ὄντος τῷ λόγῳ, ἡ ἀντωνυμία ἐπιτίθεται· οἷον· Est-ce vous qui êtes le conducteur? Est-ce la coutume? Οὐ μόνον δὲ κατ' ἀριθμὸν ἀκλιτῶς, ἀλλὰ καὶ ἀπρὸς ἑκαστὸν ἐν χρήσει ἐστὶν ἐνίοτε· οἷον c'est moi, c'est toi, c'est lui, c'est nous, c'est vous, ç'a été nous, ç'aurait été le plus sage· ὡς γὰρ παρελκοντος αὐτῇ ἐν ταῖς τοιαύταις φράσεσιν, ἀδένα δοκῶσι λόγον ποιεῖσθαι, μήτε περὶ τῷ ἀριθμῷ, μήτε περὶ τῷ προσώπῳ αὐτῇ.

ΑΡΘΡΟΝ Η'.

Περὶ Οὐδέτερον Ῥημάτων, Des neutres.

Τὰ ἀδέτερα ῤήματα σχηματίζουσι τὰς παρωχηκότας αὐτῶν χρόνας, ποτὲ μὲν διὰ τῷ avoir, ποτὲ δὲ διὰ τῷ être· κανὼν δὲ τὰτα βέβαιος ἐστὶ μὲν ἡδεῖς, τῷ δ' ἔθει καὶ τῇ ἀσκήσει γνώριμον καθίσταται· δοκεῖ δὲ τισι, πειρωμένοις κανόνας ὁπωσὺν ἐκθέδαι, διατιτῶν ἔτῳς.

Εἰ μὲν ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῷ ἀδέτερον ῤήματος κλίνεται κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν, ὡπερ ἐπίθετα ὀνόματα (οἷον tombé, arrivés, tombée, arrivées) διὰ τῷ être σχηματίζειν δεῖ τὰς συνθέτας χρόνας· εἰ δ' ἀκλιτος τυγχάνει (οἷον regné, dormi) διὰ τῷ avoir.

Εἴτι δέτινα τῶν ἀδέτερων, ἅπερ, πῇ μὲν διὰ τῷ être, πῇ δὲ διὰ τῷ avoir, σχηματίζουσι τὰς συνθέτας χρόνας· τοιαῦτα δὲ τὸ aller, demeurer, monter, descen-

Κεφ. Ε' dre, passer, sortir, κ' périr· μεταβάλλει δ' ὁμῶς κ' τὴν σημασίαν· οἷον

Il est allé à Rome σημαίνει, ἢ ὅτι καθ' ὁδὸν εἰσιν, ἢ ὅτι ἐκ ἐτι ἐπανῆκε· τὸ δέ.

Il a été⁽¹⁾ à Rome σημαίνει, ὅτι ἀπὸ πότε ἐς Ρώμην, ἐπανῆκε δέ· διὸ κ' ἐπὶ μόνῃ τρίτῃ προσώπῃ ἐνικῇ, ἢ πληθυντικῇ τῶν συνθέτων χρόνων εὐχρηστὸν ἐστὶ· τὸ γὰρ je suis allé, tu es allé, nous sommes allés, vous êtes allés ἐκ ἂν εὖ ἔχουσι, « μή τις ἄρα βέλαιο σημαίνει, ὅτι ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰσιν· οἷον si l'on demande de moi, dites que je suis allé à la messe. P'ητέον δὲ μάλλον j'ai été, tu as été, nous sommes été vous êtes été· (2) ἐκ τῷ ἐναντίῳ δὲ ἐπὶ τῷ ἀόριστῳ εὐχρηστότερόν ἐστι τὸ j'allai, il alla, ἤπερ τὸ je fus, il fut (3).

Παραπλησίως ἔχει κ' τὸ demeurer· χηματιζόμενον γὰρ διὰ τῷ εἶναι, σημαίνει, ὅτι νῦν κατοικεῖ· οἷον Il est demeuré à Paris, pour y poursuivre un procès· διὰ δὲ τῷ avoir, σημαίνει, ὅτι ὤκησέ ποτε· οἷον Il a demeuré quelque tems en Italie, pour etc. κατώκησέ ποτε ἐν Ἰταλίᾳ.

(1) Σημείωσαι, ὅτι ἀντὶ τῷ ῥήματος aller, σημαίνοντος τὸ πορεύεσθαι, χρώνται τῷ ὑπαρκτικῷ εἶναι ἐνίοτε, ἐν τοῖς συνθέτοις μάλιστα χρόνοις, ὡς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ παραδείγματος, ὅπερ αἰνίττεται, ὅτι ἐλλειπτικῶς ἐστὶ, κ' ἔδει, ἐντελῶς ἐμφερόμενον, ἔχειν ἕως Il a été allé à Rome, ἄλλως γὰρ ἐκ ἂν ἦν διαφορά τῷ σημαίνοντι, ἄλλὰ πάντῃ διάφορον τὸ ῥῆμα αὐτό· ὁ Ε' κδ.

(2 κ' 3) Ἀλλὰ ταῦτα σχηματισμοὶ τῷ εἶναι ὑπαρκτικῷ, πολυσημάντε ῥήματος· ὁ Ε' κδ.

Τὸ δὲ monter καὶ descendre, ὡς ὑδέτερα μὲν **Α' ρδρ Η'.** θεωρούμενα, διὰ τῷ εἶναι, ἔχοντα δ' αἰτιατικὴν πτώσιν συντακτικὴν, διὰ τῷ avoir· οἷον Il a monté, il a descendu les degrés.

Ομοίως δὲ κ' τὸ passer, ἢ μὲν ὑδέτερον, διὰ τῷ εἶναι· οἷον Les beaux jours sont passés. L'armée est passée· ἔχον δ' αἰτιατικὴν συντακτικὴν, ἢ πρόθεσιν μετὰ τῆς συντακτικῆς αὐτῆς, διὰ τῷ avoir· οἷον Alexandre a passé l'Euphrate. César a passé par les Gaules. La Couronne d'Espagne a passé à la maison de Bourbon.

Τὸ δὲ Sortir διὰ τῷ εἶναι, σπανίως δὲ διὰ τῷ avoir, ὅταν ἐνέργειαν σημαίνῃ· οἷον On l'a sorti d'une affaire épineuse, ἀντὶ τῷ ἤξειλον αὐτόν, ἀπῆλθαν αὐτόν.

Ἔτι δὲ κ' ὅταν σημαίνῃ τὸ ἀπῆλθε μὲν, ἐπανέκαμψε δὲ πάλιν· οἷον Monsieur a sorti ce matin.

Ἔτι ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις γράμμασι χρώνται τῷ Sortir ἐνεργητικῶς κ' σημαίνει τὸ ἀξιεῖσθαι, ἔχειν· ἐν τοιαύτῃ τοίνυν σημασίᾳ ὃν, χηματίζεται ἐπὶ τὸν τύπον τῷ finir, διὰ τῷ avoir.

Τὸ δὲ périr διαφορεῖται, κ' διὰ τῷ εἶναι κ' διὰ τῷ avoir. Ὅταν μὲν ἦν προσθεορίσης διὰ τίνος ὤλετό τις, τότε χρῶ τῷ εἶναι· οἷον Les abitans de Jérusalem sont périés par le fer, et par le feu. L'armée de Pharaon est périée dans les ondes. etc. Ὅταν δ' ἀπροσδιορίσως λέγῃς, διὰ τῷ avoir· οἷον. Les enfants du Grand Prêtre Héli ont périés misérablement.

Τῶτον αὐτόν τὸν κανόνα εὐκρωέσερον ὁ Vailly τίθεται ἔτωσί. Τὰ ὑδέτερα ῥήματα, ὅταν χηματίζωσι τὰς ἑαυτῶν συνθέτους διὰ τῷ avoir, λαμβάνουσιν ἐνεργ-

κιν. Ε. γητικήν σημασίαν ἐπὶ τῶν τῶν συνθέτων χρόνων, ἐστὶ δ' ὅτε, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπλοῖς χρόνοις αὐτῶν ἐνέργειαν σημαίνουσιν· οἷον

Sortir. Les tonneliers ont sorti le vin de la cave. On vous a sorti d'une mauvaise affaire. Sortez mon cheval.

Croître. M'ordonner du repos, c'est croître mon malheur. Je ne prends point plaisir à croître ma misère. Que le nouvel bonheur va croître son audace!

Accoucher. Cette sage femme a accouché plusieurs dames, ὃ κοινῶς λέγομεν ἐξεγέννησε· καὶ Elle est accouchée d'un garçon· ἐγέννησε.

Cesser. Vous avez cessé votre travail, καὶ ἀμεταβάτως δὲ ἄδεν ἦττον μετὰ τῆς avoir, οἷον sa fièvre a cessé.

Convenir. ὅταν σημαίνει τὸ συμφέρει, ἀρμόζει· οἷον Cette maison lui auroit convenu.

Contrevenir. Subvenir. Les infideles ont souvent contrevenus à leurs traités. La vraie charité a toujours subvenu aux besoins des pauvres.

Courir. Il a couru pendant toute la journée· καὶ Ce prédicateur est fort couru· ὅπερ περιφραστικῶς σημαίνει, ὅτι ἀνῆλθον πάντες, ἀκασόμενοι τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ. Cette étoffe a été fort courue ἀντὶ τῆς recherchée.

Demeurer· il a demeuré à Paris, καὶ il est demeurés deux milles hommes à la place. Il est demeuré muet.

Descendre· On a descendu la chasse.

Echaper. Il a échapé le danger.

Monter· Avez-vous monté la pendule?

Passer. Charles - quint a passé par la France. Ce mot Α' ρ 3 ρ. 2e. a passé, ἀντὶ τῆς il a été reçu, ἐδοκιμάσθη, ἐδέχθησαν αὐτόν.

Σχηματισμὸς ἑδτέρου ῥήματος κατὰ τὸν τύπον τῆς Aimer.

Οἱ μὲν ἂν ἀπλοῖ χρόνοι τῶν ἑδτέρων ῥημάτων, ὁ ἐνεσῶς δηλαδή, ὁ παρατατικός, ὁ ἀόριστος καὶ ὁ μέλλων, οἱ αὐτοὶ ὄντες τοῖς τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων κατὰ τὰς ἐκτεθέντας τύπας σχηματίζοντα οἷον

Ὀριστικά. Ἐνεσῶς je tombe etc.

Παρατατικός. je tombois etc.

Α'όριστος. je tombai etc.

Προσχηματικά. Ἐνεσῶς καὶ Μέλλων. tombe etc.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς καὶ Μέλλων. que je tombe.

Παρατατικός. que je tombasse.

Υ'ποθετικός. si je tomberoie.

Α'παρέμφατ. Ἐνεσῶς καὶ Μέλλων. tomber.

Μετοχή ἐνεργη. Ἐνεσῶς. tombant.

Μετοχή παθητ. Ἐνεσῶς. tombé, ἢ tombée.

Ε'τέρα μετοχή ἐνεργητική. en tombant, ἢ tombant μόνον.

Οἱ δὲ σύνθετοι τῶν χρόνοι σχηματίζονται ἕτω.

Παρακείμενος.

je suis tombé, ἢ ée. N. sommes tombés, ἢ ées.

tu es tombé, ἢ ée. V. êtes tombés, ἢ ées.

il est tombé, ἢ ée. ils sont tombés, ἢ ées.

Δευτερος Παρακείμενος.

j'ai été tombé, ἢ ée. N. avons été tombés, ἢ ées.

Ανφ. Ε'. tu as été tombé, ἡ έε. V. avez été tombés, ἡ tombées.
il a été tombé, ἡ έε. ils ont été tombés, ἡ tombées.

Υ'περσυντελικός Πρώτος.

j'étois tombé, ἡ έε. N. étions tombés, ἡ tombées.
tu étois tombé, ἡ έε. V. étiez tombés, ἡ tombées.
il étoit tombé, ἡ έε. ils étoient tombés, ἡ tombées.

Υ'περσυντελικός Δεύτερος.

quand je fus tombé, ἡ έε. quand N. fumes tombés, ἡ tombées.

quand tu fus tombé, ἡ έε. καὶ καθ' ἑξῆς ὡσαύτως.

Εὐκτικά καὶ Υ'ποτακτικά. Παρακείμενος.

que je sois tombé, ἡ έε. que N. soyens tombés, ἡ tombées.

que tu sois tombé, ἡ έε. que V. soyez tombés, ἡ έές.
qu'il soit tombé, ἡ έε. qu'ils soient tombés, ἡ tombées.

Υ'περσυντελικός Εὐκτικός.

je serois tombé, ἡ έε. N. serions tombés, ἡ tombées.
tu serois tombé, καὶ καθ' ἑξῆς.

Υ'περσυντελικός Υ'ποτακτικός.

que je fusse tombé, ἡ έε. que nous fussions tombés, ἡ tombées.

que tu fusses tombé, καὶ τὰ λοιπά.

Υ'ποτακτικός Υ'περσυντελικός Δεύτερος.

que je serois tombé, ἡ έε. καὶ τὰ λοιπά ὡσαύτως, ὡς ἂν ἄνωτέρω.

Υ'ποτακτικός Μέλλων.

quand je serai tombé, ἡ έε. quand nous seront tombés, ἡ έές.

quand tu seras tombé, ἡ έε. καὶ καθ' ἑξῆς.

Α'ρ. 6.

Α'παρεμφατά. Παρακείμενος être tombé, ἡ tombée.

Μετοχή ενεργη. Παρακείμεν. étant tombé, ἡ tombée.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Θ'.

Περὶ πτώσεων τῶν Ρήμάτων καὶ περὶ τῆς
Ενεργητικῆς Ρήματος.

Τὰς ρηματικὰς πτώσεις régime καὶ cas du verbe καλῶσι· θεωρῶσι δὲ ταύτας διχῶς, καθ' αὐτὸ συντακτικὰς, καὶ κατὰ συμβεβηκῶς· ἢ ὀρθῶς συντακτικὰς, καὶ πλάγιως συντακτικὰς. Régime directe, ou absolu καλῶσι τὰς καθ' αὐτὸ, ἥγαν ἀμέσως συντακτικὰς· οἷον· j'aime la vertu, φιλῶ τὴν ἀρετὴν. Régime indirecte, ou relatif, τὰς πλάγιως συντακτικὰς· οἷον je me plains de mon valet.

Κατὰ ταύτην τοίνυν τὴν διαίρεσιν διαπιῶσι τὰ ρήματα· ὅσα μὲν γὰρ αὐτῶν δεκτικὰ εἰσὶ τῶν καθ' αὐτὸ συντακτικῶν, εἰτ' ἂν régime direct, ἐν τοῖς ενεργητικοῖς τίθενται· ὅσα δὲ κατὰ πλάγιον τρόπον, καὶ ὡς εἰπεῖν κατὰ συμβεβηκῶς συντάσσεται τοῖς ὀνόμασι, ταῦτ' αὐτοῖς ἑδέτερα ὀνόμασαι· καὶ ὅλως régime direct ἐστὶν ἡ αἰτιατικὴ συντακτικὴ τῆς ρήματος, indirect δὲ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ πλάγαι πτώσεις σὺν τῇ Α'πλατίβᾳ.

Τὰ Ενεργητικὰ τοίνυν ρήματα δεκτικὰ εἰσὶν ἀμφοτέρων, τῶν τε direct καὶ indirect, ἥγαν τῆτε absolu régime, καὶ τῆς relatif· οἷον Je préfère la science aux richesses, προκρίνω τὸδε τῷδε. Τὰ δὲ ἑδέτερα ἑδαμῇ ἑδαμῶς αἰτιατικῆς εἰσὶ δεκτικὰ· ὡς τρόπῳ καὶ διατέλλουσι οἱ Γάλλοι τὰ ἑαυτῶν ρήματα.

Κεφ. Ε΄.

Τὰ ἑδέτερα ῥήματα, ἢ μηδὲν δέχονται συντακτικὴν πτώσιν, οἷον τὸ regner, exéller, βασιλεύω, ἔξοχος εἰμί, ἢ μόνη γενικῇ, δοτικῇ (δὸς δ' εἰπεῖν κατὰ Γάλλους) ἢ ἀπλάτιστα συντάσσονται· οἷον Profiter du tems. Vaquer à l'étude. Τὰ δὲ ἐνεργητικὰ αἰεὶ ἀπαιτεῖ συντακτικὴν πτώσιν, καὶ ταύτην κυρίως μὲν ἀκριατικὴν, ἀπλῶς δὲ, καὶ ὥσπερ κατὰ συμβεβηκώς, καὶ μετὰ πασῶν τῶν ἄλλων πλαγίων συντάσσεται.

Τὴν συντακτικὴν ἐπεδαίρει δὲ τοῦ ῥήματι, ἡγεῖσθαι δ' ἢ· εἰ δ' ἀντωνυμία τύχοι ἄσα ἢ συντακτικῇ, ἥτοι ἀναφορικῇ, ἢ σύνθετος, ἢ πεισικῇ, προτίθεται τῷ ῥήματος· οἷον Que faites - vous? A quelle science dois - je m'appliquer? Les règles que la charité prescrit. La liberté dont vous abusez. Le prince auquel nous obéissons. Vous me connoissez. Cette compagnie vous déplaît, et vous la fuyez.

Σημειῶσαι δ' ὅτι αἱ κατὰ Γάλλους σύνθετοι, ἡγὼν συντακτικαὶ τῶν ῥημάτων, καλόμεναι ἀντωνυμίαι· οἷον me, te ἢ αἱ λοιπαί, τῇ προσακτικῇ συντασσόμεναι ἐγκλίσει, μεταβάλλουσιν εἰς μοί, τοί, ἢ μετατίθενται· οἷον ἐπὶ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως προτιθέντες τὴν ἀντωνυμίαν, Φαμέν Vous me regardez, προσακτικῶς δὲ Regardez - moi, ἢ γραμμῇ μικρᾷ (-) συνάπτομεν τὸ ῥήμα μετὰ τῆς συντακτικῆς αὐτῇ ἀντωνυμίας. Οἷως ἢ ἐπὶ πασῶν τῶν ἄλλων· οἷον Vous me le dites ἐπὶ τῆς ὀριστικῆς, Dites - le moi ἐπὶ τῆς προσακτικῆς· Vous me la promettez, Promettez - la - moi. Vous me les rendez, Rendez - les - moi. Tu te réjouis, Réjouis toi. Tu te fais honneur, Fais - toi honneur. Tu les lui demandes, Demandes - les - lui. Nous nous promenons,

promenons - nous. Nous nous en moquons, Moquons - nous - en.

Εἰ δὲ μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν ἔπεται ἡ ἑτέρα ἀντωνυμία ἐπὶ τῇ προσακτικῇ τύπῃ, τότε αἱ ἀνωτέρω ῥηθεῖσαι σύνθετοι ἀντωνυμίαι ἢ μεταβάλλουσιν εἰς μοί, τοί, μένους δὲ me, te, ἀποσπράφει τὸ ληκτικόν ε, οἷον Donnez - m' - en. Retourne - t' - en.

Ὅταν δὲ ἐπὶ τῇ προσακτικῇ λόγῳ συνέλθωσι δύο τάτων τῶν συνθέτων ἀντωνυμιῶν, ἢ φυλάττωσιν, ἢ εἶχον τάξιν μετὰ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως, ἀλλὰ προθύσεραι γίνονται· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ὀριστικῆς Φαμέν Vous me le rendez. Vous me la rendez. Vous me les rendez. Tu m' - y - mènes. Ἐπὶ δὲ τῆς προσακτικῆς ἀντισπράφως λέγειν δεῖ Rendez - le - moi. Rendez - la - moi. Rendez - les - moi. Rendez - la - nous. Rendez - les - nous. Rends - y - toi. Mènes - y - moi.

Αἱ δ' ὑπόλοιποι τῶν συνθέτων τάτων (εἰσὶ δ' αὗται, m' - en, t' - en, nous - en, vous - en, nous - y, les - y, le - lui, la - lui, le - leur, la - leur, les - leur) ἢ μεταβάλλουσιν ἐπὶ τῇ προσακτικῇ, ἢ εἶχον τάξιν μετὰ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως· ἢ ἢ λέγεται Vous - m' - en donnez. Donnez - m' - en. Tu - t' - en retournes. Retourne - t' - én. Nous nous - en souvenons. Souvenons - nous - en. Nous - nous - y - attachons. Attachons - nous - y. Vous l' - y - menez. Menez l' - y. Vous le lui rendez. Rendez le lui. Nous les leur abandonnons. Abandonnons - les - leur ἢ τὰ ἐξῆς.

Εἰ δ' ἀπαγορευτικῶς εἴη ὁ λόγος, ἑδαιμῶς μεταβάλλουσιν αἱ ἀντωνυμίαι τὴν μετὰ τῶν ὀριστικῶν τάξιν· ῥητέον τοίνυν Ne me regardez pas. Ne les lui de-

Κιτ. Ε'. mande pas. Ne m'en donnez pas. Ne nous les rendez pas. Ne m'y menez pas.

Όταν δ' ὦσι δύο προσакτικά καταφατικῶς, ἡ αναφορικὴ ἀντωνυμία προτίθεται τῇ δευτέρῃ προσакτικῇ, πλὴν τῶν ἐν κ, γ, τιθεμένων μετὰ τὸ δεύτερον προσакτικόν· οἷον Prenez ce livre et le mettez là. Souvenez-vous de ma voiture et me la ramenez. Ecoutez ma proposition, et réfléchissez-y. Recevez ma remontrance et profitez-en.

Τὸ parler ῥῆμα ἀπαιτεῖ μᾶλλον τὴν προσωπικὴν, ἢ γὰρ πρωτότυπον ἀντωνυμίαν, ἢ περ τὴν σύνθετον, τὴν καθ' ἡμᾶς αναφορικὴν· οἷον Voulez vous parler à lui? Parlez un peu à moi. ὁμοίως δὲ κ, μετὰ τῶν ἄλλων ῥηματικῶν ἔχουσι χώραν αἱ ἀντωνυμίαι αὐταὶ à lui, à moi, ὅταν τὸ προσакτικὸν ἔχῃ ἐπομένην αὐτῷ τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν· οἷον Adressez - vous à lui. Rapportez - vous en à moi.

Σημείωσαι ὅτι τὰς ἀντωνυμίας, συντακτικὰς ἔσας τῶν ῥηματικῶν, ὡς οἶόντε ἐγγυτέρω τίθεσθαι, κ, μὴ διασπᾶσθαι αὐτῶν ὁ ὕμης ἀπαιτεῖ λόγος· λέγε ἔν γε je ne puis vous pardonner, ἀλλ' ἔ je ne vous puis pardonner, κ, ὡσαύτως πανταχῶ· χαρίεις γὰρ ὁ λόγος συνεχομένων, οἷς συντακτικαὶ τυγχάνουσιν ἔσσαι.

Ἀπαιτεῖ δ' ἡ μόνον πτώσεις συντακτικὰς, ἀλλὰ κ, ἀπαρέμφατα τὰ ῥήματα, ὅτε μὲν ἀπλῶς· οἷον Je dois écrire, ὅτε δὲ μετὰ τῶν τελικῶν συνδέσμων de, κ, à, ἔς ἄρθρα καλῶσιν οἱ Γάλλοι Γραμματικοί· οἷον Vous m'obligez de partir. Je vous exhorte à étudier. Τῇ δ' εἰδικῇ ἀπαρεμφάτῃ ἡ ἀνάλυσις διὰ τῆ que αἰτιολογικῇ συνδέσμῃ γίνεται· τὰ πολλὰ δ' ἀναλελυμένων χρῶνται τῷ εἰδικῷ ἀπαρεμφάτῳ· διὸ κ, συμβαίνει πολλα-

κίς ὅλον κῶλον ἐξάρτησιν ἔχειν ἀπὸ τῆ ἡγαμένη ῥημα-
τος· ἔσι δ' ἀνάλυσις τῇ εἰδικῇ ἀπαρεμφάτῃ· οἷον Je-
sus - Christ nous avertit qu'il viendra à l'heure
que, etc.

Ότι μὲν ἔν ἡ σύνταξις τῇ τελικῇ ἀπαρεμφάτῃ μετὰ τῇ de, ἢ τῇ à γίνεται, εἴρηται· ποτε δὲ δεῖ προτιθέναι τὸ de, ποτε δὲ τὸ à, περὶ τῆς βεβαίως μὲν κανόνας ἐκθέσθαι ἐκ ἀνέχοιμι τέως· ἐκεῖνο δ' ἴσῃαν, ὅτι τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἢ ῥῆμα ἀπαιτεῖ ἀπαρέμφατον, ποτὲ μὲν μετὰ τῇ de συντιθέμενον, ποτὲ δὲ μετὰ τῇ à κατὰ τὰς διαφορὰς αὐτῆ σημασίας· οἷον Propre, ὅταν σημαίνῃ ἰδίον, ἀπαιτεῖ de. οἷον La magnanimité est une vertu propre de héros· ὅταν δὲ σημαίνῃ τὸ ἐπιτηδεῖον, ἀπαιτεῖ τὸ à· οἷον Herbe propre à guérir.

Σημείωσαι δ' ὅτι, εἰ τὸ ἐπόμενον τῷ propre ῥῆμα πάθος σημαίνει, αἶε διὰ τῇ à γίνεται ἡ σύνταξις· οἷον Le fruit mûr n'est pas propre à confire. Εἰ δ' ἄλλης εἴῃ διαθέσεως, δύναται κ, διὰ τῇ pour ἐκφράζεσθαι.

Τὸ Prier τοῖς τριῶν τέτοις συντιθέμενον, manger, diner, souper ἀπαιτεῖ τὸ à· σύν πᾶσι δὲ τοῖς λοιποῖς διὰ τῇ de ἐκφράζεται· οἷον Je vous prie de vouloir bien me faire la grace κ. τ. λ.

Plaisir, εἰ μὲν τὸ ἐν τῇ τῇ ὀνόματος ἐξηρη-
μένον ἀπαρέμφατον ἀρκεται ἀπὸ φωνηέντος, ἀπαιτεῖ τὸ de. Il y a plaisir d'être. ἀπὸ συμφώνου δὲ τὸ à· Il y a plaisir à rendre service κ. τ. λ.

Καὶ τὰ ῥηματικὰ δὲ ὀνόματα ἀπαιτεῖ συντακτικὰς πτώσεις, ἄς τὰ ῥήματα, ἐξ ὧν παράγεται. Dépendant de Dieu. Idée convenable à moi. Εἴ τι δὲ κ, τῶν ἀπλῶς ἐπιθέτων τινά· οἷον Digne de récompense. Propre à mon dessein.

Κεφ. Ε΄.

Ἦνίκα δὲ δύω ἡγοῦντο ῥήματα, ἑκατέρω ἄλλην ἀπαιτῶντος πτώσιν, τῷ μὲν προτέρῳ συνάπτεται τῆνομα, καθ' ἣν ἀπαιτεῖ πτώσιν, θατέρῳ δὲ ἀντωνυμία ἀναφορική· οἷον Ἢ a entendu le sermon, et en a profité. Ταῦτό καπὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ῥηματικῶν καὶ ἄλλων ἐπιθέτων συμβαίνει· οἷον Soumis à Dieu, il en est dépendant.

ΑΨΡΟΝ Γ΄.

Περὶ Παθητικῆς ῥήματος.

Κυρίως μὲν παθητικῶν ἀμοιρεῖ ἡ Γαλλική· ἀναπληρῶσι δ' αὐτὰ περιφρασικώτερον· τατέσι τὴν παθητικὴν μετοχὴν, ἣν μόνην ἔχουσιν ἐκ τῶν παθητικῶν τύπων, λαμβάνοντες, ζηματίζουσιν αὐτὴν τῷ ὑπαρκτικῷ κατὰ πάντας τὰς χρόνας· τῆς μὲν μετοχῆς τῆς αὐτῆς ἀεὶ μενέσης, τῇ δ' ὑπαρκτικῇ μεταβάλλοντος μόνον κατὰ τὰς χρόνας τὰς καταλήξεις, ὡς ἐνταῦθα ὁράται.

ΟΨΡΙΣΙΧΑ΄.

ΕΨΕΣΩΣ.

je suis aimé, ἡ έε. nous sommes aimés, ἡ έές.
tu es aimé, ἡ έε. vous êtes aimés, ἡ έές.
il, ou elle est aimé, ἡ έε. ils, ou elles sont aimés, ἡ έές.

Παρατατικός.

j'étois aimé, ἡ έε. nous étions aimés, ἡ έές.
tu étois aimé, ἡ έε. vous étiez aimés, ἡ έές.
il, ou elle étoit aimé, ἡ έε. καὶ καθ' ἐξῆς.

ΑΨΟΡΙΣΟΣ.

je fus aimé, ἡ έε. nous fumes aimés, ἡ έές.

Παρακείμενος.

j'ai été aimé, ἡ έε. nous avons été. κ. τ. λ.

Δεύτερος Παρακείμενος.

j'ai eut été aimé, ἡ έε. κ. τ. λ.

ΥΨερσυντελικός Πρώτος.

j'eus été aimé, ἡ έε. κ. τ. λ.

Μέλλων.

je serai aimé, ἡ έε. κ. τ. λ.

Προσакτικά.

ΕΨΕΣΩΣ καὶ Μέλλων.

sois aimé, ἡ έέ. soyons aimés, ἡ έές.
qu'il, ou qu'elle soit aimé, ἡ έε. καὶ καθ' ἐξῆς.

ΕΨκτικά καὶ ΥΨοτακτικά.

ΕΨΕΣΩΣ.

que je sois aimé, ἡ έε. que nous soyons aimés, ἡ έές.

Παρατατικός.

que je fusse aimé, ἡ έε. que nous fussions aimés, ἡ έές

Παρακείμενος.

que j'aie été aimé, ἡ έε. κ. τ. λ.

ΥΨοθετικός. Conditionnel présent.

je serois aimé, ἡ έε. κ. τ. λ.

ΥΨερσυντελικός εΨκτικός. Condit. passé.
j'auois été aimé, ἡ έε. κ. τ. λ.

ΥΨερσυντελικός ΥΨοτακτικός. Α΄.
que j'eusse été aimé, ἡ έε. κ. τ. λ.

ΥΨερσυντελ. ΥΨοτακτικός. Β΄.
si j'avois été aimé, ἡ έε. κ. τ. λ.

Μέλλων εΨκτικός.

que je serai aimé, ἡ έε. κ. τ. λ.

ΑΨρ. Γ΄.

Κεφ. Ε΄.

Μέλλων Ὑποτακτικός.

quand j'aurais été aimé, ἢ ἐε. καὶ καθ' ἑξῆς.

Ἀπαρέμφοτα.

Εὐεσώς.

être aimé, ἢ ἐε.

Παρακείμενος.

avoir été aimé, ἢ ἐε.

Μετοχή Παθητική.

Εὐεσώς.

aimé, ἢ aimée.

Παρακείμενος.

ayant été aimé, ἢ aimée.

Γινέον δ' ὅτι καὶ τὰ ὑδέτερα μὲν ῥήματα διὰ τὰ ἔτε σχηματίζουσι τὰς συνθέτας αὐτῶν χρόνας, ὅμην γε διὰ τὸτο κτῶνται παθητικὴν δύναμιν, ἀλλ' αἰεὶ ὑδέτερα μένουσιν.

Γινέον δ' ἔτι, ὅτι ἡ παθητικὴ μετοχή, ἣν οἱ Ἕλληες διὰ τῆς ὑπὸ μετὰ γενικῆς, ἢ τῇ δοτικῇ μόνη πτώσει συντάττουσι, ἐν τῇ Γαλικῇ γίνεται, ἢ διὰ τῆς δε προθέσεως μετὰ Ἀβλατίβας πτώσεως, ἢ διὰ τῆς παρ προθέσεως μετὰ αἰτιατικῆς. Ὅταν ὅν ἐνεργειαν τινὰ ψυχῆς καὶ διανοίας ἐμφαίνῃ τὸ ῥῆμα, διὰ τῆς de ἐκφράσεων· οἷον Vous êtes admiré de tout le monde. Vous êtes souhaité de tous vos amis. Ὅταν δὲ ὑλικόντι πάθος, τότε διὰ τῆς παρ, οἷον Rome fut batie par Romulus.

Ἔτι γινέον ὅτι ἐπὶ Θεῷ ὑδέποτε τῇ παρ χρῶμεθα, αἰεὶ δὲ τῇ de, οἷον Les Egyptiens ont été frappés de Dieu, ἀλλ' ἢ par Dieu.

Ἀ' ρ' 29. 14'.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ ῥημάτων τῶν καλεμένων Réflexis, καὶ τῶν Réciproques, εἴτεν Αὐτοπαθῶν.

Κυρίως réflexis ῥήματα εἰσὶ τὰ αὐτοπάθειαν σημαίνοντα, ἐν οἷς δηλ. τὸ δρῶν καὶ πάχον πρόσωπον ταυτόν ἢ· οἷον Je m'habille. Εἰ γὰρ ἐνδύω ἑμαυτόν, ἤτοι ἐνδύομαι.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ Γάλλοι ἢ καὶ ἔχουσιν ὅτε ἀποθετικά αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, ὥσπερ τὰ τῶν Ἑλλήνων, ὅτε ὑδετεροπαθητικά, ὅτ' ὑδετεροαποθετικά, περιλαμβάνουσι ταῦτα πάντα τὰ εἶδη τῶν ῥημάτων ἐν τῷ γενικῷ ὀνόματι réflexis καὶ réciproque· διὸ καὶ διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις ποιοῦνται οἱ Γραμματικοὶ τῶν τῶν ὀνομάτων, ὥςτε ὅχλον καὶ ἀσάφειαν ἢ τὴν μικρὰν τοῖς μαθητιῶσι παρέχειν. Σημαίνει δὲ κατὰ λέξιν τὸ réflexi, ἀντανακλασμένον· ὥσπερ ἀντανακλωμένης τῆς ἐνεργείας, ἐξίσσης δηλαδὴ καὶ ἐπανίσσης εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, τῷ δ' ὅπερ κυρίως εἰπεῖν ἡ καθ' ἡμᾶς ἀντιμετάβασις ἐστὶ. Réciproque δ' εἰσὶ τὰ ἐλληλοπαθῆ· ἡ γὰρ λέξις σημαίνει ἀμοιβαίον· τίνι δὲ διαφέρει τῷ réflexi, ὅτερον εἰρήσεται.

Πάντα τοίνυν τὰ ἐνεργητικά ῥήματα δύνανται ἀποθετικά ποιεῖν τῇ προθέσει τῶν συνθέτων λεγομένων ἀντωνυμιῶν me, te, se, καὶ πληθυντικῶς nous, vous, se, ἢ γὰρ ἑμαυτόν, σεαυτόν, ἑαυτόν, καὶ πληθυντικῶς ἑαυτῆς.

Ἐπειδὴ δ' ὡς πρότερον εἴρηται, ἔθος ἐστὶ Γαλικόν τὰ πρῶτα καὶ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων προφέρειν καὶ γράφειν μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν je, tu, nous, vous, ἐν ταῖς τοῖς réflexis συμβαίνει δύω ἀντωνυμίας προκείσθαι, τὴν μὲν ἡγεμένην προσω-

Κεφ. Ε'. πικρὴν, ἥτις ὀνομαστικῆς λόγον ἐπέχει, τὴν δ' ἐπομένην αὐτῇ σύνθετον, καὶ αἰτιατικῆς ἔχουσαν λόγον, ὡς ἐν τῷ προλαβόντι παραδείγματι je m'habille ἐγὼ ἑμαυτὸν ἐνδύω.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἡ nous καὶ vous, ἀντωνυμία, καὶ προσωπικὴ καὶ σύνθετος, ἦγεν συντακτικῆς, διὰ τὸ συμβαίνει ἀναδιπλασιασθῆναι ἐν τέτοις τοῖς réfléchiis ῥήμασι· λέγωμεν τοίνυν ὅτω πρὸς σαφήνειαν· Je me chagrine. Tu te satisfais. L'homme se trompe, ἢ il se trompe. Ma sœur se perfectionne, ἢ elle se perfectionne. Nous nous amusons. Vous vous-perdez· Les jeunes gens se corrompent, ἢ ils se corrompent. Les femmes se parent, ἢ elles se parent.

Καλεῖται δ' οἱ Γάλλοι κυρίως réfléchiis directs, ὅσα αἰτιατικὴν ἀπαιτοῦσιν· ὅσα δὲ δύνω πτώσεις, αἰτιατικὴν δηλαδή, καὶ δοτικὴν, τρόπον τινὰ χαριστικὴν, réfléchiis indirects ἀποκαλοῦσιν αὐτὰ· οἷον Rienne se donne un habit, ὁ Πέτρος δίδωσιν ἑαυτοῦ καὶ ὡς εἰπεῖν ἱματίζεται.

Τὰ δ' ἀποθετικά καὶ ἡδετεροαποθετικά καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐφ' ὧν αὐτοπάθεια κυρίως ἡ θεωρεῖται, καλεῖσιν οἱ Γάλλοι réfléchiis par expression, διότι κατὰ λέξιν καὶ γραφὴν καὶ σχηματισμὸν τὰ αὐτὰ εἰσι τοῖς κυρίως réfléchiis. οἷον Je me repens, μεταμελεῖμαι· Je m'aperçois, αἰσθάνομαι· Je m'en vais à Rome, παρῶμαι.

Πάντες οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν réfléchiis ρημάτων σχηματίζονται διὰ τῷ être, τῷ ὅπερ κοινόν ἐστι τοῖς τε ἡδετέροις καὶ τοῖς παθητικοῖς· διαφέρει δὲ κατὰ διαφορὰν αὐσαρκίαν, ἥπερ τὰ réfléchiis προσλαμβάνουσι τὰς συνθέτους, ὡς εἴρηται, ἀντωνυμίας ἐν πᾶσι τοῖς χρόνοις

καὶ ἐν ἐκάστῳ προσώπῳ· φέρε δὲ πρὸς ἀκρίβειαν σχη- Α' ρθρ. Ι. Α'. ματίσωμεν ἐν réfléchi.

Ο' ρ ι σ ι κ ᾶ.

Ἐ ν ε σ ῶ ς.

je me repens.	nous nous repentons.
tu te repens.	vous vous repentez.
il, ou elle se repent.	ils, ou elles se repentent.

Π α ρ α τ α τ ι κ ὸ ς.

je me repentois.	nous nous repentions.
tu te repentois.	vous vous repentiez.
il, ou elle se repentois.	ils, ou elles se repentoient.

Α' ὀ ρ ι σ ο ς.

je me repentis. κ. τ. λ. κατὰ τὸν τύπον τῷ je finis.

Π α ρ α κ ε ῖ μ ε ν ο ς.

je me suis repenti, ἢ tie.	nous nous sommes repen-
	tis, ἢ ties.
tu t'es repenti, ἢ tie.	vous vous'êtes repentis,
	ἢ ties.
il, ou elle s'est repenti, ἢ tie.	ils, ou elles se sont repen-
	tis, ἢ ties.

Δ ε ῦ τ ε ρ ο ς Π α ρ α κ ε ῖ μ ε ν ο ς.

quand je me fus repenti,	quand nous nous fûmes re-
ἢ tie.	pentis, ἢ ties.
quand tu te fus repenti,	quand vous vous fûtes re-
ἢ tie.	pentis, ἢ ties.
quand il, ou elle se fut repenti, ἢ tie.	quand ils, ou elles se furent repen-
	tis, ἢ ties.

Τ π ε ρ σ υ ν τ ε λ ι κ ὸ ς.

je m'étois repenti, ἢ tie.	nous nous étions repentis,
	ἢ ties.

Κεφ. Ε, tu t'étois repentī, ἡ tie. vous vous étiez repentis, ἡ ties.
 il, ou elle s'étoit repen- ils, ou elles s'étoient repen-
 ti, ἡ tie. tis, ἡ ties.

Μέλλων.

je me repentirai.

tu te repentiras. κ. τ. λ. κατὰ τὸν τύπον τῆς je finirai.

Π ρ ο σ α κ τ ι κ ᾶ.

Ε'νεσῶς ἡ Μέλλων.

repens - toi.

repentons - nous.

qu'il, ou qu'elle se repente. repentez - vous.

qu'ils, ou qu'elles se repentent.

Ε'υκτικᾶ ἡ Τ'ποτακτικᾶ.

Ε'νεσῶς.

que je me repente. κ. τ. λ.

Παρατατικός.

que je me repentisse. que nous nous repentissions.

que tu te repentisses. que vous vous repentissiez.

qu'il, ou qu'elle se re- qu'ils, ou qu'elles se repen-
 pentit. tissent.

Παρακείμενος.

que je me sois repentī, q. n. n. soyons repentis, ἡ ties.
 ἡ tie.

que tu te sois repentī, q. v. v. soyez repentis, ἡ ties.
 ἡ tie.

qu'il, ou qu'elle se soit qu'ils, ou qu'elles se soient
 repentī, ἡ tie. repentis, ἡ ties.

Τ'ποθετικός, ὁ ἡ Conditionel présent.

je me repentirais.

nous nous repentirions.

tu te repentirais. vous vous repentiriez. Α'εσο. ΙΔ'.

il, ou elle se repentirait. ils, ou elles se repentiraient.

Ε'υκτικὸς Τ'περσυντελικὸς, ὁ ἡ.

Conditionnel passé.

je me serais repentī, n. n. serions repentis, ἡ ties.
 ἡ tie.

tu te serais repentī, v. v. seriez repentis, ἡ ties.
 ἡ tie.

il, ou elle se seroit re- ils, ou elles se seroient repen-
 pentī, ἡ tie. tis, ἡ ties.

Μέλλων ε'υκτικὸς.

que je me serai repentī, que n. n. serons repentis, ἡ ties.
 ἡ tie.

que tu te seras repentī, que v. v. serez repentis, ἡ ties.
 ἡ tie.

qu'il, ou qu'elle se sera qu'ils, ou qu'elles se seront
 repentī, ἡ tie. repentis, ἡ ties.

Τ'ποτακτικὸς Τ'περσυντελικὸς πρῶτος.
 que je me fusse repentī, que n. n. fussions repentis, ἡ ties.
 ἡ tie.

que tu te fusse repentī, que v. v. fussiez repentis, ἡ ties.
 ἡ tie.

qu'il, ou qu'elle se fût qu'ils, ou qu'elles se fussent
 repentī, ἡ tie. repentis, ἡ ties.

Τ'ποτακτικὸς Τ'περσυντελικὸς Β'.

si je m'étois repentī, si nous nous étions repentis, ἡ tie.
 ἡ tie.

si tu t'étois repentī, si vous vous étiez repentis, ἡ tie.
 ἡ tie.

si il, ou si elle s'étoit si ils ou si elles s'étoient re-
 repentī, ἡ tie. pentis, ἡ ties.

repentī, ἡ tie.

repentī, ἡ tie.

Κεφ. Ε.

Μέλλων Ὑποτακτικός.

quand je me serai repenti, quand n. n. serons repentis,
 ἢ tie. ἢ ties.
 quand tu te seras repenti, quand v. v. serez repentis,
 ἢ tie. ἢ ties.
 quand il, ou elle se sera repenti, quand ils, ou elles se seront
 repentis, ἢ tie. repentis, ἢ ties.

Ἀπαρέμφοτα.

Ἐν εὐρώς.

se repentir.

Παρακείμενος.

s'être repenti, ἢ tie.

Μετοχαὶ τύπε Ἐνεργητικῇ.

Ἐν εὐρώς.

se repentant.

Παρακείμενος.

s'étant repenti, ἢ repentie.

Μετοχή Παθητική.

repenti, ἢ repentie. Θηλυκῶς.

Ἐτέρα Μετοχή.

en se repentant ἢ se repentant. μόνως.

Ἰστέον δ' ὅτι, χάριν ἐπιτάσεως τῇ λόγῳ, ἢ πλείονος ἐμφάσεως, αναδιπλασιάζει πολλάκις τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν· ἐπεὶ δὲ δύο εἶδη προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ἔχουσι με καὶ μοί, se καὶ soi, ἐν τῷ τοιάτῳ ἀναδιπλασιασμῷ τὴν ἀναλογεῖσαν ἐκάστῳ τῶν προσώπων, καὶ οἷον τὴν ἀντίστοιχον λαμβάνοντες, ἐπισυνάπτει τῷ ῥήματι, ἔμην δ' ἅλ᾽ ἀναπροσιθέαι καὶ τὸ même· οἷον Se tuer soi-même, αὐτόχειρα γίνεσθαι. Je me trompe

moi-même. Vous vous décriez vous-mêmes. Π' ἄρ' εἰς. 14'.
 se loue lui-même. Nous nous donnons des louanges à nous-mêmes. Ils se font tort à eux-mêmes.

Τὸ δὲ ἀντιπροσώπου διαφέρει τῶν ἐνέλεγχις, (καίτοι ὁμοίως ἐκείνοις κλινόμενον διὰ τῶν συνθέτων ἀντωνυμιῶν καὶ τῇ ὑπαρκτικῇ) καθὼς τὸ δρῶν πρόσωπον ἢ καὶ εἰς αὐτὸ δρᾷ, ἢ εἰς ἕτερον, καὶ πάχει δ' ὑφ' ἑτέρου ἀμοιβαίως κατὰ χρόνον τὸν αὐτόν. Τὰ τοιαῦτα οἱ Ἕλληνες διὰ τῆς ἀληθιῶν, ἀληθείας, ἀληθείας ἀντωνυμίας ἐκφράσσουσιν, ἢ καὶ ἡμῖν ἀληθοπαθῇ κατωνόμασαι· οἷον τύπτουσιν ἀλλήλους ils se battent. Ἐμαχέσαντο πρὸς ἀλλήλους, ils se sont battus. Ἐβοήθησαν ἀλλήλοις, ils se sont secourus. Ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, nous nous aimons. Φιλῶσιν ἀλλήλους, ils s'aiment. Λεκτέον δὲ ὅτι ἡ μὲν ἐνέργεια, ἡ δρᾶσις δηλονότι καὶ τὸ πάθος ἡ αὐτὴ, ὅ, τε χρόνος, καὶ ὅν ἡ ἐνέργεια ὁ αὐτός, τὰ δὲ πρόσωπα καὶ ταῦτα, ἢ ἕτερον ἐκάτερον ἐπὶ τῶν ἀληθοπαθῶν. Ἐπεὶ δὲ ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἐνέργεια, ἡ τύψις θεωρεῖται μεταξὺ δύο τινῶν, διὰ τῆς τοιαύτης ἀντιπροσώπου ῥήματα πληθυντικῶς μόνον κλίνονται. Nous nous battons. Vous vous battez. Ils se battent. Πολλάκις δὲ, ἐφ' ᾧ σαφέστερον τὸν λόγον ἀπεργάσωνται, προσιδέουσιν, ἢ τὴν ἀντωνυμίαν, ἢ un, ἢ l'autre ἀλλήλους, ἢ τὸ ἐπίρρημα ἀντιπροσώπου ἀμοιβαίως, ἢ τὴν πρόθεσιν entre ἐν συνθέσει μετὰ τῇ ῥήματος· οἷον Pierre et Antoine se louent l'un l'autre, καὶ πληθυντικῶς ἐπὶ πολλοῖς les uns les autres, καὶ se louent réciproquement, καὶ s'entrelovent, ὅπερ γράφεται καὶ ἑνωσὶ, s'entre-lovent.

Ἡ entre πρόθεσις σημαίνει τὸ μεταξὺ, ἐν ταῖς τοιαύταις δὲ φράσεσιν ἀναλογεῖ τῇ Ἑλληνικῇ ἀντὶ, καὶ

Κεφ. Ε'. συντίθεσθαι δύναται πᾶσι τοῖς réciproques ῥήμασιν· οἷον
S'entre-dire, S'entre-aimer, S'entre-battre.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΒ'.

Περὶ Ἀπρόσωπων. Impersonnels.

Ἀπρόσωπον δὲ τὸ μὴ ἐμφαῖνον ἀριθμὸν, ἢ πρόσωπον· ἀμέλει γελοῖον τὸ προσωπικὴν συνάπτειν, τοιαύτω πεφυκότι, ἀντωνυμίαν· συνάπτει δ' ὁμῶς οἱ Γάλλοι, il neige, ἢ il pleut, ἢ il faut λέγοντες· φανερόν ἔν ὅτι παρέλκει ἡ ἀντωνυμία (1).

Διαίρωνται δὲ τὰ ἀπρόσωπα εἰς κυρίως, ἢ μὴ.

Κυρίως μὲν ἔν ἀπρόσωπα εἰσὶν, ὅσα μηδαμῇ μηδαμῶς πρῶτον ἢ δεύτερον ἐπιδέχονται πρόσωπον, ἢ δὲ πληθυντικὰ σχηματίζειν δύνανται, ἢ τῇ φύσει ἀπρόσωπα τυγχάνει ὄντα, ἢ ὧν ἡ ἀντωνυμία ἐκ ἀνμεταβάλλοι εἰς ὄνομα· ἢ γὰρ ἀντὶ τῆς il faut, Pierre faut, ὁ Πέτρος δεῖ, λέγοις ἄν.

Μὴ κυρίως δὲ, ὅσα ἐνδέχεται, κατ' ἄλλην χρῆσιν, πρόσωπα σχηματίζειν· οἷον ἔστι φέρ' εἰπεῖν, τὸ conve-

(1) Οὐδαμῶς, ἀλλὰ τὰ ἀπρόσωπα ἐν γένει πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου ἀνέπιπτα εἰσὶ, τὸ δὲ τρίτου κατ' Εὐλῆσιν οἰκοῦν διὰ τῆς καταλήξεως ἐμφαίνειν τὸ ῥῆμα αὐτό, ἢ χρεῖαν ἔχει ἔτε ὀνόματος, ἔτε ἀντωνυμίας. Παρὰ δὲ Γάλλοις τοιαύτης ἐμφαντικῆς καταλήξεως τῶν ῥημάτων πολλὰς ἀπορέντων, αἱ προσωπικαὶ προσίζονται ἀντωνυμίαι πρὸς εὐκρίνειαν ταύτης τοῦ ἢ ἐπὶ τῶν ἀπρόσωπων ἢ τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας προσίζονται, ἔδη παρέλκει. Ο' Εὐλῆ.

nir· ἀπλῶς γὰρ τὸ il convient, σημαίνει δεῖ, ἢ ἀπρόσωπόν ἐστιν· οἷον il convient faire, δεῖ ποιεῖν· ἔστι δ' ὁμῶς ἢ προσωπικόν, ὅταν εἰπώμεν Le dessein est un amusement honnête, il convient aux jeunes gens, τὸ γραφεῖν διατριβήτις τιμῆς ἐστὶ, πρέπεια νεανίσκοις, ἢ ἢ ἀνήκει νεανίσκοις· ἢ ὅταν λέγωμεν Je couviens de ma faute, ταῦτις σύμφημι, ὁμολογῶ, ὅτι ἡμαρτον.

Ἔστι δ' ἢ πολλὰ τὰ ἀπρόσωπα, ἢ εἰς τέσσαρα πρὸς τοῖς εἴκοσιν ἀνακεφαλαιοῖτις· εἰσὶ δὲ ταῦτα.

Agir. Il s'agit d'une affaire importante. ταῦτις, περὶ μεγάλης πρόκειται λόγος.

Arriver. Il arrive souvent, que l'on prend le mensonge pour la verité· συμβαίνει.

Aller. Il-y va de ma Gloire. περὶ τιμῆς ὁ λόγος.

Avoir. Il-y-a très peu des Gens qui... ὀλίγοι εὐρίσκονται, ἢ εἰσὶν. Il-y a tout à craindre· ἐπιφοβόν ἐστι.

Convenir. Il convient que les jeunes Gens parlent peu. Ὀλίγα λέγειν δεῖ, ἢ προσήκει τοῖς νέοις ἡ βραχυλογία.

Eclairer. Il éclaire avant que de tonner. ἀσράπτει.

Ennuyer. Il m'ennuye d'entendre... Ὀχληρόν μοι ἐστὶ.

S'Ensuiivre. Si deux choses sont égales à une troisième, il s'ensuit qu'elles... ἔπεται, ὅτι.

Etre. Συναπτόμενον ἐπιθέτω ἀνευ ὀνομαστικῆς. Il est juste.

Il est nécessaire. Il est utile. Il est dangereux.

Il est rare. Il est juste de rapporter toutes ces

actions à Dieu. Πρέπον, δίκαιον, ἀναγκαῖον, σπάγιον ἐστὶ κ. τ. λ.

Κεφ. Ε΄.

Ειδέναι δὲ δεῖ, ὅτι τὸ εἶναι, ὅταν ἀπρόσωπον ᾖ, ἢ ἔδεν διαφέρει τῷ il y - a κατὰ τὴν χρῆσιν. οἷον Il est des hommes assez méchants, καὶ il y - a des hommes assez méchants pour etc.

Αἰρητικῶς δ' ὄντος τῷ λόγῳ, εἰμὲν ἡ ἀρνησις εἰς τὴν ἐσάν ἀναφέρεται, τότε μόνον τὸ il n' - y - a ἔχει χώ-
ραν. οἷον Il n'y-a personne à la maison. εἰ γὰρ δύνα-
ται λέγεσθαι Il n'est personne. εἰδὲ ἡ ἀρνησις εἰς τὸ
ποιὸν τῷ πράγματι ἀνάγεται, τῆνικαὐτα ἀδιαφόρως
χρῶνται τῷ Il n'est καὶ τῷ Il n' - y - a. οἷον Il n'y a
rien de plus incertain que l'heure de la mort. Il
n'est rien de plus... τῶν ὄντων ἀμφιβολώτερον ἔδεν
εἶναι· ἔδεν ἀδηλότερον.

Φαῖναι. Il fait beau. Il fait chaud. εὐδία, ἡ εὐημερία
εἶναι· ἀλέα εἶναι.

Il faut. (ὅπερ ἀπαρέμφατον ἐκ ἔχει). Il faut aimer
Dieu. δεῖ, χρῆ, πρέπον εἶναι.

Γεῖναι. Il Gèle. παγετός εἶναι.

Γρεῖναι. Il Grêle. καταπίπτει χάλαρα.

Il importe. (εἵτις τὸ ἀπαρέμφατον importer, παντά-
πασι σχεδὸν ἄχρηστος εἶναι) Il importe à la Républi-
que, que les méchants soient connus. ἀναγκαῖον εἶναι.

Νεῖναι. Il neige. χιῶν κατασπώννυται, νίφει.

Παρεῖναι. Il paroît quelque fois que les animaux agis-
sent par connoissance· δοκεῖ, φαίνεται.

Ποῦναι. Il se peut, καὶ Il peut se faire que les sens
nous trompent. ἐνδέχεται, ἔξεστι.

Πλάναι. Il plaît quelque fois à Dieu de nous prouver
par des adversités temporelles· δοκεῖ τῷ Θεῷ. ἀ-
ρέσκει.

Πλευναι. Il pleut. ὕει.

Sembler. Il semble que la terre soit immobile. δοκεῖ, ἄρρη. IB.
φαίνεται.

Suffire. Il suffit que je vous l'ordonne. ἀρκεῖ.

Tenir. Il ne tient pas à moi que vous ne soyez con-
tent. ἀκ' ἐπ' ἐμοὶ κεῖται, ἐκ ἐμὸν εἶναι.

Tonner. Il tonne. βροντᾷ.

Valoir. Il vaut mieux obeir à Dieu qu'aux hommes.
κρεῖττον εἶναι.

Πολύκις δὲ καὶ τῶν ἄλλων ῥημάτων, οἷον ὑδετέ-
ρων καὶ ὑδετεροπαθητικῶν τὰ τρίτα ἐνικὰ πρόσωπα ἀπρο-
σώπως ἐκλαμβάνονται· οἷον Il se répend des bruits
desavantageux sur votre compte. Il arriva plusieurs
Couriers portant la même nouvelle, ἀντὶ τῷ se ré-
pendent, arriverent.

Εἴτι δὲ πάντα τὰ ῥήματα (πλὴν τῶν φύσει ἀπρο-
σώπων) γίνονται ἀπρόσωπα, προτιθεμένης πρὸ τῷ τρίτῳ
αὐτῶν πρόσωπος τῆς ἀντωνυμίας οὐ· παραφράζοιτο
δ' εὖ ὁ λόγος Ἑλληνιστὶ, τῆς συντάξεως παθητικῆς γενο-
μένης, ὡς καὶ πρότερον εἶρηται. οἷον On dit que les
ennemis soient battus, λέγεται ἡττηθῆναι τὰς πολε-
μίας, ἢ λέγονται ἡττηθῆναι οἱ πολέμιοι. Ὅτι δὲ ἐκ τῷ
homme κατὰ διαφθοράν ἐγένετο τὸ οὐ, ἐν τῷ περὶ
ἀντωνυμιῶν κεφαλαίῳ εἶρηται· δι' ὃ καὶ ἀναγκαῖως ἐνικῶ
ῥήματι συμπλέκεται, καὶ οἷον ὀνομασικῶς τῷ ῥήματος γί-
νεται, ὡς εἴτις λέγει· ὁ καθόλος ἄνθρωπος λέγει, νο-
μίζει, κ. τ. λ. Τὸ δὲ ῥῆμα, ὃ ἂν προτίθεοιτο, ἀδεμίαν
πάσχει ἀλλοίωσιν, ἢ μεταβολὴν, ἢτε κατὰ κλίσιν, ἢτε
καθ' ἣν ἀπαιτεῖ πτώσιν, ἢτε μὴν κατ' ἰδιότητα.

Φέρε τοίνυν σχηματίζωμεν τὰ δύο ἀπρόσωπα il
faut καὶ il - y - a καὶ τὸ τρίτον διὰ τῷ οὐ.

Κεφ. Ε΄.

Ο ῥιζικά.

Ενεώς.	il faut. δεῖ.
Παρατατικός.	il falloit. ἔδει.
Αόριστος.	il fallut. ἐδέησεν.
Παρακείμενος.	il a fallu. ἐδέησεν.
Υπερσυντελικός. Α΄.	il avoit fallu. ἐδέησεν.
Υπερσυντελικός. Β΄. (ὁ κ̅, prêt. ant.)	il eu fallu. ἐδέησεν ἂν.

Μέλλων. il faudra. δεήσει.

Εὐκτικά κ̅ Υποτακτικά.

Ενεώς.	qu'il faille.
Παρατατικός.	qu'il fallût.
Παρακείμενος.	qu'il ait fallu.
Υποθετικός.	s'il faudroit.
Υπερσυντελικός εὐκτικός.	il auroit fallu.
Υπερσυντελικός ὑποτακτικός.	qu'il eût fallu.
Μέλλων εὐκτικός.	qu'il aura fallu.
Μέλλων ὑποτακτικός.	il aura fallu.

Μετοχή.

Παρακείμενος. ayant fallu. ὅσα δ' ἐλείψασιν ἀχρησα.

Ο ῥιζικά.

Ενεώς.	il - y - a.
Παρατατικός.	il - y - avoit.
Αόριστος.	il - y - eut.
Παρακείμενος.	il - y - a eu.
Υπερσυντελικός.	il - y - avoit eu.
Μέλλων.	il - y - aura.

Προσакτικά.

Ενεώς κ̅ Μέλλων. qu' - il - y - ait.

Εὐκτικά κ̅ Υποτακτικά.

Ενεώς. qu'il - y - ait.

Παρατατικός.	qu'il - y - eût.	Ἄρ. Ι΄.
Παρακείμενος.	qu'il - y - ait eu.	
Υποθετικός.	s'il - y - auroit.	
Εὐκτικός ὑπερσυντελ. (Condit. passé)	s'il - y - auroit eu.	
Υποτακτ. ὑπερσυντελ.	qu'il - y - eut - eu.	
Μέλλων.	il - y - aura eu.	

Απαρέμφατα.

Ενεώς.	y - avoir.
Παρακείμενος.	y - avoir eu.

Μετοχαί.

Ενεώς.	y - ayant.
Παρακείμενος.	y - ayant eu.

Ο ῥιζικά.

Ενεώς.	on aime.
Παρατατικός.	on aimoit.
Αόριστος.	on aima.
Παρακείμενος.	on a aimé.
Β΄. Παρακείμ. (ἡ parf. ant. indéf.)	on a eu aimé.
Υπερσυντελ. Α΄.	on avoit aimé.
Υπερσυντελ. Β΄. (ἡ préter. ant.)	on eût aimé.
Μέλλων.	on aimera.

Προσакτικά.

Ενεώς κ̅ Μέλλων. qu'on aime.

Εὐκτικά κ̅ Υποτακτικά.

Ενεώς.	qu'on aime.
Παρατατικός.	qu'on aimât.
Παρακείμενος.	qu'on ait aimé.
Υποθετικός. (ἡ Condit. pres)	si l'on aimerait.
Εὐκτ. ὑπερσυντελ. (ἡ Condit. passé)	on auroit aimé.
Υποτακτικός ὑπερσυντελ. Α΄.	qu'on eût aimé.
Υποτακτικός ὑπερσυντελ. Β΄.	si l'on avoit aimé.

Κεφ. Β'. Μέλων ὑποτακτικός. quand on aura aimé.
Μέλων εὐκτικός. qu'on aura aimé.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀπροσώπων. Ἰσέον δ' ὅτι καθόλου εἰπεῖν ῥᾶς ἂν τὰ ἐνεργητικὰ ποιήσῃ παθητικά, λαβὼν τὴν παθητικὴν μετοχὴν, καὶ ταύτην πᾶσι τοῖς χρόνοις, ἀπλοῖς τε καὶ συνθέτοις τῷ ὑπαρκτικῷ être προθεῖς, συνεργῶντος, ὡς εἴρηται, εἰς τὸν σχηματισμόν· διὸ καὶ auxiliaire, ἦγεν βοηθητικόν, ἤκασε.

Δύω δ' ὄντων τῶν auxiliaires, avoir καὶ être, τὸ μὲν avoir σχηματίζει τῆς ἰδίας συνθέτας χρόνης αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ· τὴν γὰρ ἰδίαν ἑαυτῷ παθητικὴν μετοχὴν eu ἐρανίζομενον, τὸν ἴδιον παρακείμενον, καὶ τῆς λοιπῆς συνθέτας διαρθροὶ καὶ ἐξεργάζεται, καὶ αὐτὸ αὐτῷ δημιουργικὸν γίνεται. ὡς J'ai eu. J'avois eu. J'aurois eu καὶ τὰ ἑξῆς.

Τὸ δ' être ἔκτετι ἀρχὴ, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς· ἐρανίζεται γὰρ τῆς χρόνης τῷ avoir, καὶ συντίθεται τῆς ἑαυτῷ παρωχηκίτας, εἰτ' ἂν συνθέτης. ὡς J'ai été. J'avois été. J'aurois été.

Ἔτι ἰσέον, ὅτι τὰ Γεράντια, Gérondifs, ὡς ἐν τῷ σχηματισμῷ τῶν ῥημάτων ἑτέρας μετοχὰς ἐκαλέσαμεν, ὡς En aimant καὶ aimant μόνως, ἕτερον ἄδην, ἢ μετοχαὶ εἰσι ῥηματικά, ἢ τροπολογικά, ἢ χρονικά, ὡς

Assemblant l'armée, il a eu le soin de lui procurer etc. ῥηματική, ἔχασα τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ ἐπόμενον ῥῆμα, a eu soin.

Dire la vérité en riant, καὶ τὸ τῆς Φαίδρας.
Quelle importune main, en formant tous ces noeuds,
A pris soin sur mon front d'assembler mes cheveux?
τροπολογική.

Il tomba en défaillance en finissant ces mots. χρονική.

Ἀκλιτος δὲ κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμόν ἐστιν, ἢ καὶ Ἀρ. ΙΒ'. διαφέρει τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς, ὅμοια τ' ἄλλα τυγχάνουσα, ὡς περ εἴρησεται πλατύτερον ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ· τὸ γὰρ μόριον ἐπ' ἑκ ἀναγκαίως αἰεὶ προτίθεται τῶν Γεραντίων, ἢ ἂν συστατικὴ γίγνοιτο διαφορά.

Τιθέμεθα δέ, ὡς ἐν διαγράμματι, πρὸς περιληπτικωτέραν κατάληψιν ἐνταῦθα, τίνες χρόνοι τῶν ἐγκλίσεων γίνονται ἐκ τῶν ἀντιληπτικῶν ῥημάτων avoir καὶ être.

Ἐννέα χρόνοι γίνονται ἐκ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων avoir καὶ être, κατὰ πάσας δηλαδὴ τὰς ἐγκλίσεις.

Α'. Avoir καὶ être ποιῶσι τὸν παρακείμενον τῷ ἀπαρεμφάτῳ. Avoir aimé. Etre tombé. S'être repenti.

Β'. J'ai καὶ je suis ποιῶσι τὸν παρακείμενον τῆς ὀριστικῆς. J'ai aimé. Je suis tombé. Je me suis repenti. Il a fallu.

Γ'. J'avois καὶ j'étois ποιῶσι τὸν ὑπερσυντελικόν πρῶτον τῆς ὀριστικῆς. J'avois aimé. J'étois tombé. Je m'étois repenti. Il avoit fallu.

Δ'. J'eus καὶ je fus ποιῶσι τὸν ὑπερσυντελικόν δεύτερον τῆς ὀριστικῆς. J'eus aimé. Je fus tombé. Je me fus repenti. Il eut fallu.

Ε'. J'aurai καὶ je serai ποιῶσι τὸν ὑποτακτικὸν μέλλοντα. J'aurai aimé. Je serai tombé. Je me serai repenti. Il aura fallu.

ϵ'. Que j'aie καὶ que je sois ποιῶσι τὸν εὐκτικὸν παρακείμενον. Que j'aie aimé. Que je sois tombé. Que je me sois repenti. Qu'il ait fallu.

Ζ'. J'aurois, ἢ j'eusse, καὶ je serois, ἢ je fusse ποιῶσι τὰς εὐκτικὰς καὶ ὑποτακτικὰς ὑπερσυντελικὰς. J'aurois aimé. Je serois tombé. Je me serois repenti. Il

Κεν. Ε'. auroit fallu κ' j'eusse aimé. Je fusse tombé. Je me fusse repenti. Il eût fallu.

Η'. Ayant κ' étant ποιᾷσι τὸν παρακείμενον τῆς μετοχῆς. Ayant aimé. Etant tombé. S'étant repenti. Ayant fallu.

Τὸ δὲ Que j'eusse aimé. Que je fusse tombé. Que je me fusse repenti. Qu'il eût fallu, ὅπερ ἐ Γραμματικὸς Restant τίθεται, ὡς ὑπερσυντελικὸν τῆς ὑποτακτικῆς, συμπίπτει τῷ ἀνωτέρῳ ἐκτὸς τῆς que συνδέσμου.

Ὀμοίως κ' τὸ Si j'avois aimé, Si je serois tombé, Si je me serois repenti, S'il auroit fallu, συμπίπτει τῷ εὐκτικῷ ὑπερσυντελικῷ, ἐκτὸς τῆς ὑποθετικῆς συνδέσμου Si.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν ΙΓ'.

Περὶ χηματισμῶ τῶν Ἀνωμάτων καὶ Ἐξαιματωδῶν ῥημάτων.

Εἴρηται μὲν ἐν τοῖς πρότερον περιληπτικῶς περὶ ἀνωμάτων, πρὸς δὲ ραδιωτέραν χρῆσιν τῶν μαθητιῶντων ἢ ἀπεικὸς δοκεῖ ἐκδίδαι πάνθ' ὅσα ἀνώματα, κατὰ συζυγίας διελόντας, κ' τάξιν τὴν τῇ ἀλφαβητῇ τὰς μὲν συνθέτας τῶν χρόνων (πλὴν εἰ τις ἀνωμάλως τυγχάνοι ἔχων) παραλιπόντας, τῶν δ' ἀπλῶν, τὰς μὲν ἀνωμάλως κατὰ πρόσωπα κ' ἀριθμὸς χηματίζοντας, ὅσοι δ' ἂν ὁμαλῶς κ' κατὰ κανόνας χηματίζονται, τῶν μόνον τὰ πρῶτα πρόσωπα ἐκτιθεμένους. Οὕτω γὰρ τὴν συντομωτάτην βαδιῶμεν.

Ἐς δὲ ἄλλ' αἷτα, ὅπερ, καίτοι κατὰ κανόνας χηματίζονται, ὅμως κατὰ τινα τῶν προσώπων δυσχέρεϊν τι-

να παρέχοντα φαίνεται· κακεῖνα τοίνυν προαδεῖναι Ἀ' ρ' ζ' ΙΓ'. ἀναγκαῖον ἔδοξε.

Τῆς Πρώτης Συζυγίας.

Ἀνώματα.

Aller. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχή allant ἡ δὲ παθητικὴ allé ἡ été. (1)

Ἀπλοὶ χρόνοι.

Ο' Ὀριστικὸς Ἐνεσῶς. je vas, τὸ δὲ εὐχρηστότερον je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils, ἢ elles vont.

Παρατατικὸς, j'allois κ. τ. λ.

Ἀόριστος, j'allai, ἡ je fus (1) κ. τ. λ.

Μέλλων, j'irai κ. τ. λ.

Προσπαικτικὰ. Ἐνεσῶς. Va, qu'il aille, allons, allez, qu'ils, ἢ qu'elles aillent.

Εὐκτικὰ. Ἐνεσῶς. Que j'aile, que tu ailles, qu'il aille, que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent.

Παρατατικὸς. Que j'aillasse.

Ὑποθετικὸς. si j'irais.

Σύνθετοι χρόνοι.

Ὅταν μὲν ἂν βαλῶμεθα σημῆναι, ὅτι ἐσμέν, ἡ ἤμεν ἐν τῷ, περὶ ᾧ ὁ λόγος, τόπω, τότε ποιεῖ

Ο' Παρακείμενος. Je suis allé.

Ο' Α'. Ὑπερσυντελικὸς. J'étois allé.

Ο' Β'. Ὑπερσυντελικὸς. Je fus allé.

Ο' Εὐκτικὸς παρακείμενος. Que je sois allé.

(1) Ἰδὲ φυλ. 218 ὁ Ε' κδ.

- Κεφ. Ε'. Ο' Εὐκτικός ὑπερσυντελικός. Je serois allé.
 Ο' Τ'ποτακτικός ὑπερσυντελικός. Que je fusse allé.
 Ο' Εὐκτικός μέλων. Je serai allé.
 Ο' Παρακείμενος τῷ ἀπαρεμφάτῳ. Etre allé.
 Ο' Παρακείμενος τῆς μετοχῆς. Etant allé.

Ὅταν δὲ θελώμεθα σημαίνειν, ὅτι ἐκ ἐσμέν, ἢ
 ἐκ ἡμεν ἤδη ἐν τῷ, περὶ ᾧ ὁ λόγος, τόπω, τότε ποιεῖ

- Ο' Ὀρισικός Παρακείμενος. J'ai été. (1)
 Ο' Πρῶτος ὑπερσυντελικός. J'avois été.
 Ο' Β'. Τ'περσυντελικός. J'eusse été.
 Ο' Εὐκτικός παρακείμενος. Que j'aie été.
 Ο' Εὐκτικός ὑπερσυντελικός. J'aurois été.
 Ο' Τ'ποτακτικός ὑπερσυντελικός. J'euse été.
 Ο' Μέλων. J'aurai été.
 Ο' Παρακείμενος τῆς μετοχῆς. Ayant été.
 S'en aller. ἢ Ἐνεργητὴ μετοχὴ s'en allant.

Ἄπλοὶ χρόνοι.

- Ὀρισικός Ἐνεσῶς. Je m'en vais, ἢ je m'en vas, tu
 t'en vas, il s'en va, nous nous en allons, vous
 vous en allez, ils s'en vont.
 Παρατατικός. Je m'en allois.
 Ἀόριστος. Je m'en aliai, ἢ je m'en fus.
 Μέλων. Je m'en irai.
 Προσакτικός. va-t'-en, qu'il s'en aille, allons nous
 en, allez vous en, qu'ils s'en aillent.
 Εὐκτικὸς Ἐνεσῶς. Que je m'en aille.
 Παρατατικός. Que je m'en allasse.

(1) Ἰδὲ τὸ σημειωθὲν εἰς φύλ. 218. ὁ Ε'ος.

Τ'ποθετικός. Je m'en irois.

Συνθετοὶ χρόνοι.

Ὀρισικά. Παρακείμενος. Je m'en suis allé, tu t'en
 es allé, il s'en est allé, nous nous en sommes al-
 lés, vous vous en êtes allés, ils s'en sont allés.

Τ'περσυντελικός. Α'. Je m'en étois allé.

Τ'περσυντελικός. Β'. Je m'en fus allé.

Παρακείμενος εὐκτικός. Que je m'en sois allé.

Μέλων. Je m'en serai allé.

Τ'ποτακτικός ὑπερσυντελικός. Que je m'en fusse allé.

Παρακείμενος τῷ ἀπαρεμφάτῳ. S'en être allé.

Παρακείμενος τῆς Μετοχῆς. S'en étant allé.

Employer, καὶ πάντα, ὧν τὸ ἀπαρέμφατον λήγει
 εἰς yer, ἢ ἐνεργητικὴ μετοχὴ ποιεῖ εἰς yant. οἷον Em-
 ployant.

Ο' Ὀρισικός Παρατατικός. J'employois, tu employois,
 il employoit, nous employions, vous employiez,
 ils employoient. οἱ δὲ λοιποὶ χρόνοι σχηματίζονται
 κατὰ τὸν τύπον τῷ aimer.

Ἰστέον ὅτι, ὅσα ῥήματα σχηματίζουσι τὴν ἐνεργητι-
 κὴν μετοχὴν εἰς yant, ἐν τοῖς ὀρισικοῖς παρατατικοῖς,
 καὶ ἐν τοῖς εὐκτικοῖς ἐνεσῶσιν, ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν τύ-
 πων προσλαμβάνουσιν ἰ μετὰ τὸ y. οἷον

Voyant, nous voyions, vous voyiez, καὶ que nous
 voyions, que vous voyiez.

Esseyant, nous essayions, vous essayiez, καὶ que
 nous essayions, que vous essayiez.

Envoyer. ὁ Ὀρισικός Μέλων ποιεῖ j'enverrai.

Puer. ὁ Ὀρισικός Ἐνεσῶς. Je pus, tu pus, il put,
 nous puons, vous puez, ils puent. οἱ δὲ λοιποὶ
 χρόνοι κλίνονται κατὰ τὸν τύπον τῷ aimer.

Κεφ. Ε'. Recouvrer. ἢ Lasser. Ταῦτα τὰ δύο ῥήματα ἐκ εἰσὶν ἀνώμαλα, τινὲς δὲ τὴν παθητικὴν μετοχὴν τῷ recouvrer λέγουσιν recouvert, ὅπερ ἡμαρτημένον ἐστὶ, τὸ δὲ ὑγιὲς recouvre ἐστίν. Ομοίως δὲ ἢ τῷ laisser τὸν μέλλοντα τινὲς lâirai λέγουσιν ἀντὶ τῷ laisserai. Φευκτέον τοίνυν τὰ τοιαῦτα.

Τῆς Δευτέρας Συζυγίας.

Ἀνώμαλα.

Bénir. ἐνεργητικὴ μετοχὴ bénissant παθητικὴ béni.

Ομαλὸν ἐστὶ κατὰ τὸν τύπον τῷ finir σχηματιζόμενον. Ὅμως ποιεῖ ἢ ἐτέραν μετοχὴν bénit, ἥτις ἐστὶν ἐν χρήσει ἐπὶ τῶν ἡγιασμένων ἐν ἐκκλησίαις εὐχῇ ἢ εὐλογίᾳ ἱερῶς. ὅσον Un pain bénit. Des Grains bénits. De l'eau bénite. Une Abbessé bénite. Gierge bénit. Chandelle bénite.

Bouillir. ἢ τὸ αὐτὸ σύνθετον Ebouillir, ἢ ἐνεργητικὴ μετοχὴ bouillant, ἢ παθητικὴ bouilli.

Ο' Ὀριστικός ἐνεσῶς. Je bous, tu bous. il bout, nous bouillons, vous bouillez, ils bouillent.

Παρατατικός, je bouillois.

Ἀόριστος, je bouillis.

Μέλλων, je bouillirai.

Προσакτικά, bous, qu'il bouille.

Εὐκτικά, ἐνεσῶς, que je bouille.

Παρατατικός, que je bouillisse.

Υποθετικός, si je bouillirois.

Courir. (ὅπερ ἢ courrite ἐννίσταται εὐρηται) ἢ τὰ σύνθετα αὐτὰ Accourir, Concourir, Discourir, Par-

courir, Recourir, Secourir. ἢ ἐνεργητικὴ μετοχὴ Λ' εἰς. ΙΓ'.

Courant. ἢ παθητικὴ Couru.

Ο' Ὀριστικός ἐνεσῶς, je Cours, tu Cours, il Court, nous courons, vous courez, ils courent.

Παρατατικός, je courais.

Ἀόριστος, je courus.

Μέλλων, je courrai, tu courras, il courra, nous courrons, vous courrez, ils courront.

Προσакτικά, cours, qu'il coure.

Εὐκτικά. ἐνεσῶς, que je coure.

Παρατατικός, que je courusse.

Υποθετικός, je courrois, tu courrois, il courroit, nous courrions, vous courriez, ils courroient.

Cueillir. ἢ τὰ αὐτὰ σύνθετα. Accueillir ἢ Reccueillir, ἢ ἐνεργητικὴ μετοχὴ Cueillant, ἢ παθητικὴ cueilli.

Ο' Ὀριστικός ἐνεσῶς, je cueille.

Παρατατικός, je cueillois.

Ἀόριστος, je cueillis.

Μέλλων, je cueillerai.

Προσакτικά, cueille.

Εὐκτικά. ἐνεσῶς, que je cueille.

Ἀόριστος, que je cueillisse.

Υποθετικός, je cueillerois.

Faillir. ἢ ἐνεργητικὴ μετοχὴ Faillant. ἢ παθητικὴ Failli.

Ο' Ὀριστικός ἐνεσῶς, je faux, tu faux, il faut, nous faillons, vous faillez, ils faillent.

Ο' Ὀριστικός Μέλλων, je faudrai.

Τῶτα τὸ ῥήμα ἂν ἔσιν ἐν χρήσει, εἰμὴ κατὰ τὸν ἀπαρέμφατον Faillir, ὁ ἀόριστος. Je faillis, ἢ αἱ σύνθετοι χρόνοι. J'ai failli. J'eus failli. J'avois failli. J'aurai

Κιφ. Ε. qu'il meure, que nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent.

Παρατατικός, que je mourusse.

Υποθετικός, je mourrais, tu mourrais, il mourroit, nous mourrions, vous mourriez, ils mourroient.

Οἱ σύνθετοι αὐτῶ χρόνοι χηματίζονται διὰ τῷ ἐτρέ. Je suis-mort. J'étois mort. Je fus mort.

Οὐί. ἡ παθητικὴ μετοχή. οὐί.

Τάτα τῷ ῥήματος τανῦν ἔκ εἰσιν ἐν χρήσει, εἰμὴ ὁ ὀριστικὸς ὁρίσας J'ouis, ὁ εὐκτικὸς παρατατικός Que j'ouisse, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον οὐί, καὶ οἱ σύνθετοι δὲ χρόνοι J'ai oui. J'avois oui. J'eus oui. Que j'aie oui. J'aurois oui. J'aurai oui. Que j'eusse oui. Avoir oui. Ayant oui. Καὶ μάλιστα, ὡς τὰ πολλὰ, προσλαμβάνει μετ' ἑαυτὸ καὶ ἕτερον ἀπαρέμφατον οἶον J'ai oui dire. J'ai oui prêcher. J'ai oui raconter. Ποτέ δὲ χηματίζει καὶ ἐνεσῶτα ὀριστικὸν J'ois, tu ois, il oit, nous oyons, vous oyez, ils oient.

Παρατατικόν, j'oyois,

Μέλλοντα, j'oirai,

Καὶ μετοχὴν ἐνεργητικὴν, Oyant ποιεῖ.

Quérir· ἔκ ἔχει ἑδέναι ἕτερον χρόνον, καὶ τῷ ἀπαρέμφατῳ δὲ τῷ χρώνται αἶε καὶ μόνως μετὰ τῶν τριῶν τῶν ῥημάτων Aller, Venir, Envoyer. οἶον.

Aller quérir quelqu'un. Il m'est venu quérir. Je l'ai envoyé quérir. Τὸ δέ.

Acquérir, καὶ τὰ λοιπὰ σύνθετα τῷ quérir· οἶον Conquérir, Enquérir, Requérir (ὧν ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ acquérant, ἡ δὲ παθητικὴ acquis) ποιεῖ τὸν ὀριστικὸν ἐνεσῶτα jacquiers, tu acquiers, il asquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquièrent.

Παρατατικός, j'acquérois.

Α' ὀριστος, j'acquis.

Μέλλον, j'acquerrai, tu acquerras, il acquerra, nous acquerrons, vous acquérez, ils acquerront.

Προσχητικά. Acquiérs, qu'il acquière, acquérons, acquérez, qu'ils acquièrent.

Εὐκτικά. Ε'νεσῶς. que j'acquière, que tu acquières, qu'il acquière, que nous acquérions, que vous acquériez, qu'ils acquièrent.

Παρατατικός, que j'acquisse.

Υποθετικός, j'acquérrois, tu acquérrois, il acquérroit, nous acquérriions, vous acquérriez, ils acquérroient. Τὸ δέ

Conquérir, ἔστιν ἐν χρήσει μόνον κατὰ τὸ ἀπαρέμφατον.

Conquérir, κατὰ τὸν ὀριστικὸν ὁρίσας Je conquis, κατὰ τὸν εὐκτικὸν παρατατικὸν que je conquisse, καὶ κατὰ τῆς συνθέτου χρόνου, j'ai conquis, καὶ καθεξῆς.

Saillir. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ Saillant. ἡ παθητικὴ Sailli.

Τάτο τὸ ῥήμα ἔχει δύο σημασίας· σημαίνει γὰρ τὸ προϊέναι, προέρχεσθαι εἰς τὰ ἔξω, καὶ ἐπὶ ὑγρῶν τὸ ἄλλεσθαι, ἀναπηδᾶν. Ὅταν ᾖ τὸ εἰς τὸ ἔξω προϊέναι σημαίνει, ἔκ ἔχει, εἰμὴ τὰ τρίτα ἐνικά καὶ πληθυντικά πρόσωπα τῶν χρόνων.

Ὀριστικά. Ε'νεσῶς. Il saille, ils saillent, ὡς εἰ ἦν τῆς πρώτης συζυγίας, je saille, tu sailles· οἶον Ce balcon saille trop.

Παρατατικός, il sailloit.

Μέλλον, il saillera.

Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, qu'il saille.

Κιφ. Ε'. Παρατατικός. Qu'il saillit.

Τ'ποθετικός. Il sailliroit. Κατὰ ταύτην τοίνυν τὴν σημασίαν ἀπροσώπως χρώγται τῷ ῥήματι τέτω.

Ὅταν δὲ τὸ ἀνάλεσαι σημαίνει, καὶ ἔτως ἀπροσώπως χηματίζεται, πλὴν κατὰ τὴν δευτέραν συζυγίαν κλίνεται, ἔτσι.

Ὀρισικά. Ε'νεσώς. Il saillit, ils saillent,

Παρατατικός. Il saillissoit,

Α'όρισος. Il saillit.

Μέλων. Il saillira.

Εὐκτικά. Ε'νεσώς. Qu'il saillisse.

Παρατατικός. Qu'il saillit.

Τ'ποθετικός. Il sailliroit.

Καὶ οἱ σύνθετοι δὲ χρόνοι ἐν χρήσει εἰσὶν. Il a sailli, καὶ καθεξῆς, ὡς εἰ ἦν τὸ πρῶτον πρόσωπον τῷ Ε'νεσώτος je saillis, tu saillis. Σπάνια δ' ἐστὶ κατὰ τὴν χρῆσιν τὰ ῥήματα ταῦτα. οἷον Les eaux saillissent. Mon sang a sailli fort loin.

Τάτω τῷ ῥήματος εἰσὶ καὶ δύο σύνθετα. τὸ μὲν Assaillir (ᾧ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ assaillant, ἡ δὲ παθητικὴ Assailli)

Ὀ' Ὀρισικός Ε'νεσώς μόνον πληθυντικῶς χηματίζεται, nous assaillons, vous assailliez, ils assaillent.

Παρατατικός. j'assaillais.

Α'όρισος. j'assaillis.

Μέλων. j'assaillirai.

Εὐκτικά. Ε'νεσώς. Que j'assaille.

Παρατατικός. Que j'assailisse.

Τ'ποθετικός. j'assailirois. Τὸ δὲ

Tressaillir (ᾧ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ tressaillant, παθητικὴ tressailli)

Ὀ' Ὀρισικός, Ε'νεσώς. je tressaille.

Παρατατικός. je tressaillais.

Α'όρισος. je tressaillis.

Μέλων. je tressaillirai.

Εὐκτικά, Ε'νεσώς. Que je tressaille.

Παρατατικός. Que je tressaillisse.

Τ'ποθετικός. je tressaillirois.

Tenir. ἐνεργητικὴ μετοχὴ tenant. παθητικὴ tenu.

Ὀ' Ὀρισικός Ε'νεσώς. Je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous tenez, ils tiennent.

Παρατατικός. je tenois.

Α'όρισος. je tins, tu tins, il tint, nous tinmes, vous tintes, ils tinrent.

Μέλων. je tiendrai.

Προσχητικά. Tiens, qu'il tienne.

Εὐκτικά. Ε'νεσώς. Que je tienne.

Παρατατικός. Que je tinsse, que tu tinsses, qu'il tint que nous tinssions, que vous tinssiez, qu'ils tinssent.

Τ'ποθετικός. je tiendrois.

Venir καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα εἰς enir λήγουσι, κατὰ τὸ ἀνωτέρω σχηματίζονται tenir.

Vêtir. ἐνεργητικὴ μετοχὴ vêtant. παθητικὴ vêtu.

Ὀ' Ὀρισικός Ε'νεσώς. je vêts, tu vêts, il vêt, nous vêtons, vous vêtez, ils vêtent.

Παρατατικός. je vêtois.

Α'όρισος. je vêtis.

Μέλων. je vêtirai.

Εὐκτικά. Ε'νεσώς. Que je vête.

Παρατατικός. Que je vêtisse,

Τ'ποθετικός. je vêtirois.

Γέρον δ' ὅτι τὰ ἐνικά τῷ ὀρισικῷ ἐνεσώτος ἀχρηστά ἐστὶ.

Κεφ. Ε'. Σύνθετα δὲ τῷ *vêtir* εἰσι *dévêtir* καὶ *revêtir*, ἀπερ σχηματίζονται ἀπαραλλάκτως, ὡς τὸ *vêtir*.

Τὰ τῆς τρίτης Συζυγίας

Λ' ὡ μ α λ α.

Choir. (πίπτειν.) ἡ παθητικὴ μετοχὴ *chu*. Οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει, εἰμὴ ἐπὶ τῷ ἀπαρεμφάτῳ. Τὰ δὲ σύνθετα αὐτῷ *déchoir*, καὶ *échoir*, μᾶλλον ἐν χρήσει εἰσι.

Déchoir. ἡ παθητικὴ μετοχὴ *déchu*.

Ο' Ὀριστικὸς Ἐνεσῶς. Je déchois, tu déchois, il déchoit, nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient. Κατὰ δὲ τὸν Γραμματικὸν Vailly, nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient. ἢ nous déchouons, vous déchéez, ils déchéent.

Α' ὀριστος. je déchus.

Μέλλων, je décherrai, tu décherras, il décherra, nous décherrons, vous décherez, ils décherrons.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς. Que je déchoie.

Παρατατικὸς. Que je déchusse.

Υποθετικὸς. Je décherrois.

Παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς ἔκ ἔχει. τὰς δὲ συνθέτας χρόνους διὰ τῷ *être* σχηματίζει, je suis déchu κτ.λ.

Echoir. ἐνεργητικὴ μετοχὴ *échéant*, παθητικὴ *échu*.

Ο' Ὀριστικὸς Ἐνεσῶς κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον il échoit, μᾶλλον δὲ échet, ὡς περ εἴρηται ἐν τῷ περὶ σχηματισμῶ τῶν χρόνων ἐδαφίῳ 203· τὰ δ' ἄλλα πρόσωπα ὅμοια τῷ *Déchoir*, εἰσι δὲ σχεδὸν ἄχρηστα.

Α' ὀριστος. J'échus.

Μέλλων. J'écherrai.

Εὐκτικά. Παρατατικὸς. Que j'échusse.

Υποθετικὸς. j'écherrois.

Ὅσας χρόνους ἔκ ἔχει τὸ *déchoir*, ἔτσι εἰσὶν αἱ αἰτιατικαὶ αἰ. ΙΓ'. καὶ ἀπὸ τῷ *échoir*. ἐν τοῖς νομικοῖς δ' εὐρηται ἐνίοτε τὸ πληθυντικὸν τρίτον πρόσωπον τῷ ὀριστικῷ ἐνεσῶτος, ils échéent. οἱ δὲ σύνθετοι χρόνοι διὰ τῷ *être* γίνονται· οἶον je suis échu, καθεξῆς.

Mouvoir, καὶ τὸ σύνθετον αὐτῷ *Emouvoir* ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ *mouvant*, ἡ παθητικὴ *mu*.

Ο' Ὀριστικὸς Ἐνεσῶς. Je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent.

Παρατατικὸς, je mouvois.

Α' ὀριστος, je mous.

Μέλλων, je mouvrai.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς. Que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que nous mouvions, que vous mouvriez, qu'ils meuvent.

Παρατατικὸς, que je musse.

Υποθετικὸς, je mouvrais.

Pleuv. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ, *pleuvant*, ἡ παθητικὴ *plu*.

Ο' Ὀριστικὸς Ἐνεσῶς, il pleut.

Παρατατικὸς, il pleuvoit.

Α' ὀριστος, il plut.

Μέλλων, il pleuvra.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, qu'il pleuve.

Παρατατικὸς, qu'il plut.

Pouvoir. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ *pouvant*, παθητικὴ *pu*.

Ο' Ὀριστικὸς Ἐνεσῶς, je puis καὶ ἔστιν ὅτε je peux, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent.

Παρατατικὸς, je pouvois.

Α' ὀριστος, je pus.

- Κεφ. Ε'. Μέλων, je pourrai.
 Εύκτικα. Ε'νεσῶς, que je puisse.
 Α'όρισος, que je pusse.
 Υποθετικός, je pourrois.
 Σαῖναι. ενεργητική μετοχή sachant, παθητική su.
 Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez, ils savent.
 Παρατατικός, je savais.
 Α'όρισος, je sus.
 Μέλων, je saurai.
 Προσακτικά, sache, qu'il sache, sachons, sachez, qu'ils sachent.
 Εύκτικα. Ε'νεσῶς, que je sache.
 Παρατατικός, que je susse.
 Υποθετικός, je saurois.

Ε'νιστε δὲ τὸ πρῶτον πρόσωπον τῷ ὀρίσικῳ ἐνεσῶτος ἀντὶ τῷ je sais λέγεται je sache· τῷ δὲ ἐπὶ μόνῃ τῷ ἀρνητικῷ λόγῳ συγκεχώρηται, καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς φράσεως, non pas que je sache.

Σεοῖν. τῷ τὸ ρῆμα οὕτω ἔχει σημασίας, προσωπικὸν μὲν ὄν, σημαίνει κάθημαι, ἀπρόσωπον δὲ, ἀνήκει, πρέπει, être convenable. ὅταν σημαίνῃ τὸ κάθημαι, ἡ ενεργητικὴ μετοχὴ ποιεῖ séant, ἡ παθητικὴ sis, καὶ sise· ὀλίγας δ' ἔχει τὰς λοιπὰς χρόνας, καὶ ἅς δ' ἔχει, σπανίως ἐν χρήσει εἰσι.

Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, je sieds, tu sieds, il sied, nous seyons, vous seyez, ils sieyent, ἢ ils sieent.

Παρατατικός, je seyois, nous seyions, vous seyiez, ils seyoient.

Μέλων, je sierai.

Προσακτικά, sieds-toi, qu'il seye, seyons-nous, Α'ρῶ. ΗΓ'. seyez-vous, qu'ils seyent.

Εύκτικα. Ε'νεσῶς, que je seye.

Υποθετικός, je sierois. Le Parlement va seoir au Chatelet.

Α'πρόσωπον δ' ὄν, καὶ ἔχει ἀπαρέμφατον· ἡ δὲ ενεργητικὴ μετοχὴ seyant. χρώνται δ' ἐνιστε, ἀντὶ ἀπαρεμφάτα, τῷ être séant.

Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, il sied, ils sieent. ἡ δὲ ποτε δὲ ils seyent.

Παρατατικός, il seyoit, ils seyoient.

Μέλων, il siéra, ils siéront.

Εύκτικα. Ε'νεσῶς, qu'il siée, qu'ils sieent.

Υποθετικός, il siéroit, ils siéroient.

Πάνυ εὐχρησὸν ἐστὶ κατὰ ταύτην τὴν σημασίαν. La modestie me sied, τὸ κόσμιον ἀνήκει μοι, ἢ Il me sied d'être modeste ἀνήκει μοι κόσμιον εἶναι· Cet habit me sied bien τὸ ἱμάτιον τῷτο πρέπει μοι, ἢ εὐπρεπίζει με. Il vous sied bien πρέπει σοι, ἢ εὐπρεπὲς σοι ἐστὶ.

Γ'εῶν δ' ὅτι, εἴτε κατὰ τὴν πρώτην, εἴτε κατὰ τὴν δευτέραν αὐτῇ σημασίαν, συνθέτων χρόνων ἀμοιρεῖ.

Ασεοῖν, ἢ s'asseoir. σύνθετον τῷ ἀνωτέρῳ seoir. κοινὴ δ' ἡ χρῆσις αὐτῇ, καὶ πάντας ἔχει τὰς χρόνας σχηματίζωμεν τὸ s'asseoir.

Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent.

Παρατατικός, je m'asseyois, tu t'asseyois, il s'asseyoit, nous nous asseyions, vous vous asseyiez, ils s'asseyoient.

Α'όρισος, je m'assis.

Ἐφ, Ε'. Μέλων, je m'asséierai, κατὰ τὸν Vailly, je m'asseirai.

Προσакτικά, assieds-toi, qu'il s'asseye, asseyons-nous, asseyez-vous, qu'ils s'asseyent.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je m'asseye, que tu t'asseye, qu'il s'asseye, que nous nous asséyions, que vous vous asséyiez, qu'ils s'asseyent.

Παρατατικός, que je m'assis, que tu t'assisses, qu'il s'assit, qu'ils s'assissent.

Ἵποθετικός, je m'asseierois, ἢ je m'assierois.

Τὰ πληθυντικά πρῶτα καὶ δευτέρα πρόσωπα τῆ εὐκτικῆ παρατατικῆ ἢ ἐστὶν ἐν χρήσει. Οἱ δὲ σύνθετοι χρόνοι τὰτα τῷ ῥήματος διὰ τῆ εἶναι σχηματίζονται ὡς οἶον je me suis assis καὶ καθεξῆς.

Πολλοὶ δ' ἕτεροι (φησὶν ὁ Γραμματικός Vailly) σχηματίζουσι τῆτο τὸ ῥῆμα ἔγω. je m'assois, tu t'assois, il s'assoit. παρατατικός, je m'asseoyois. μέλων, je m'asseoirai κ. τ. λ. εὐμαρέστερος δὲ καὶ εὐλογώτερος ὁ τοιοῦτος ἐστὶ τῷ σχηματισμῷ τρόπος. Asseoir un jugement ἐνεργητικῶς.

Rasseoir, σχηματίζεται ὁμοίως τῷ s'asseoir.

Surseoir, ἕτερον σύνθετον τῷ seoir, ἐτερόκλητόν ἐστιν ἢ ἐνεργητικῇ μετοχῇ αὐτῇ sursoyant, ἢ παθητικῇ sursois.

Ο' Ὀριστικός Ἐνεσῶς, je surseois, tu surseois, il surseoit, nous sursoyons, vous sursoyez, ils sursoient.

Παρατατικός, je [sursoyais, nous sursoyions, vous sursoyiez.

Α'όριστος, je sursis.

Μέλων, je sureoirai.

Προσакτικά, sursois.

Α'όρ. ΙΓ'.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je sursoie, que nous sursoyions, que vous sursoyiez.

Παρατατικός, que je sursoisse.

Ἵποθετικός, que je surseoirois.

Τὰτα τῷ ῥήματος οἱ σύνθετοι χρόνοι j'ai sursis κ. τ. ἐξῆς εὐχρηστότεροί εἰσι τῶν ἀπλῶν.

Valoir. ἐνεργητικῇ μετοχῇ valant, παθητικῇ valu.

Ο' Ὀριστικός Ἐνεσῶς, je vauх, tu vauх, il vauх, nous valons, vous valez, ils valent.

Παρατατικός, je valois.

Α'όριστος, je valus.

Μέλων, je vaudrai.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je vaille, que tu vaille, qu'il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu'ils vaillent.

Παρατατικός, que je valusse.

Ἵποθετικός, je vaudrois.

Τὰ δὲ σύνθετα αὐτῷ Equivaloir, revaloir, prévaloir, κατὰ τὸν αὐτὸν σχηματίζονται τρόπον, πλην τῷ prévaloir, ἅτινος ὁ εὐκτικός ἐνεσῶς que je prévale ποιεῖ.

Voir καὶ τὰ ἐκ τὰτα σύνθετα revoir καὶ entrevoir. Ἡ ἐνεργητικῇ μετοχῇ voyant, ἢ παθητικῇ vu.

Ο' Ὀριστικός Ἐνεσῶς, je vois, tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez, ils voient.

Παρατατικός, je voyais, nous voyions, vous voyiez, ils voyoient.

Α'όριστος, je vis.

Μέλων, je verrai.

Προσакτικά, vois.

Κεφ. Ε'. Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je voie, que nous voyions, que vous voyiez, qu'ils voient.

Παρατατικός, que je visse.

Υποθετικός, je verrois. τᾷ δὲ

Ποῦναι ὁ μέλων je pourvoirai, ὁ ὄριστος je pourvus, καὶ ὁ εὐκτικός παρατατικός que je pourvusse. τᾷ δὲ

Πρὶναι ὁ μέλων je prévoirai. Τὰλα δὲ πάντα ὅμοια ἔχουσι τῷ voir.

Βούλοι. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ voulant, ἡ παθητικὴ voulu.

Ο' Ὀριστικός Ἐνεσῶς, je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent.

Παρατατικός, je voulois.

Ἀόριστος, je voulus.

Μέλων, je voudrai.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je veuille, que tu veuille, qu'il veuille, que nous voulions, que vous vouliez, qu'ils veuillent.

Παρατατικός, que je voulusse.

Υποθετικός, je voudrois.

Τὰ τῆς Τετάρτης Συζυγίας.

Ἀνώμαλα.

Βάττει, καὶ τὰ ἐκ τῆς συνθεσὶς abattre, combattre, débattre, s'ebattre, rebattre, rabattre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ battant, ἡ παθητικὴ battu.

Ο' Ὀριστικός Ἐνεσῶς, je bats, tu bats, il bat, nous battons, vous battez, ils battent.

Παρατατικός, je battois.

Α' ρ. 29. Π'.

Ἀόριστος, je battis.

Μέλων, je battrais.

Προσακτικά, bats, qu'il batte.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je batte.

Παρατατικός, que je battisse.

Υποθετικός, je battrois.

Βοῖναι. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ buvant, ἡ παθητικὴ bu.

Ο' Ὀριστικός Ἐνεσῶς, je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent.

Παρατατικός, je buvois.

Ἀόριστος, je bus.

Μέλων, je boirai.

Προσακτικά, bois, qu'il boive, buvons, buvez, qu'ils boivent.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je boive, que tu boives, qu'il boive, que nous buvions, que vous buviez, qu'ils boivent.

Παρατατικός, que je busse.

Υποθετικός, je boirois.

Βραῖναι. ἔκ ἔχει εἰμὴ τὸ ἀπαρέμφατον, καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τῷ ὀριστικῷ ἐνεσῶτος καὶ μέλλοντος, il bruit, ils braient, il braira, ils brairont. σημαίνει δὲ τὸ ὀγκάζειν.

Βρυῖναι, ὁμοίως καὶ τῆς ἀπαρέμφατον μόνον ἔχει καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τῷ ὀριστικῷ παρατατικῷ, il bruyoit, ils bruyoient, καὶ τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν bruyant.

Κυκλοτερεῖν. ἡ παθητικὴ μετοχὴ, circoncis.

Ο' Ὀριστικός Ἐνεσῶς, je circoncis, nous circoncons, vous circonsez, ils circoncient.

Παρατατικός, je circoncisois.

Ἀόριστος, je circoncis.

Μέλων, je circoncirai.

Κεφ. Ε'. Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je circonscise.
 Παρατατικός, que je circonscisse.
 Ὑποθετικός, je circonscirois.
 Clore, ἢ Clorre, κ' τὸ σύνθετον αὐτῇ Enclorre, ἢ
 παθητικὴ μετοχὴ, Clos.
 Ο' ὀριστικός Ε'νεσῶς, je clos, tu clos, il clôt· πλη-
 θυντικά ἔκ' ἔχει.
 Μέλων, je clôrai.
 Προσακτικά, clos, μόνως.
 Ὑποθετικός, je clorois. ἄλλας χρόνους ἀπλῶς ἔκ' ἔχει·
 τὰς δὲ συνθέτους πάντας διὰ τῇ ανοίει ποιεῖ· οἶον
 j'ai clos, καὶ τὰ λοιπά.
 Eclorre, ἢ Eclorre· σύνθετον τῇ clorre· τὰ ἐνικά μόνον
 ἔχει πρόσωπα τῶν ἐφεξῆς χρόνων.
 Ο' ὀριστικός Ε'νεσῶς, il éclôt, ils éclosent.
 Μέλων, il éclôra, ils éclôront.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, qu'il eclorre, qu'ils éclorement.
 Ὑποθετικός, il éclôroit, ils éclôroient· οἱ δὲ σύν-
 θετοι αὐτῇ χρόνοι διὰ τῇ être σχηματίζονται· οἶον
 il est éclos κ. τ. λ.
 Conclure, κ' Exclure· ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ conclu-
 ant, excluant, ἡ παθητικὴ conclu, exclu, ἢ ex-
 clus· τὴν αὐτὴν κλίσει ἔχουσι τὰ δύο ταῦτα ῥήματα
 πλὴν τῆς παθητικῆς μετοχῆς μόνως.
 Ο' ὀριστικός Ε'νεσῶς, je conclus, tu conclus, il con-
 clut, nous concluons, vous concluez, ils con-
 cluent.
 Παρατατικός, je concluois.
 Α'όριστος, je conclus.
 Μέλων, je conclurai.

Προσακτικά, conclus, qu'il conclue.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je conclue.
 Παρατατικός, que je conclusse.
 Ὑποθετικός, je conclurois.
 Confire, ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ confisant, ἡ παθητικὴ
 confit.
 Ο' ὀριστικός Ε'νεσῶς, je confis, tu confis, il confit,
 nous confisons, vous confisez, ils confisent.
 Παρατατικός, je confisois.
 Μέλων, je confirai.
 Προσακτικά, confis, qu'il confise.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je confise.
 Ὑποθετικός, je confirois. ἄλλας ἀπλῶς χρόνους ἔκ' ἔχει.
 Coudre, κ' τὰ ἐξ αὐτῇ decoudre, κ' recoudre· ἡ
 ἐνεργητικὴ μετοχὴ cousant, ἡ παθητικὴ cousu.
 Ο' ὀριστικός Ε'νεσῶς, je couds, tu couds, il coud,
 nous cousons, vous cousez, ils cousent.
 Παρατατικός, je cousois.
 Α'όριστος, je coudis.
 Μέλων, je coudrai.
 Προσακτικά, couds, qu'il couse, cousez, qu'ils cousent.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je couse.
 Παρατατικός, que je coussisse.
 Ὑποθετικός, je coudrois.
 Craindre, κ' πάντα τὰ εἰς aindre, eindre, κ' oindre.
 οἶον (peindre, joindre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ crai-
 gnant, ἡ παθητικὴ craint.
 Ο' ὀριστικός Ε'νεσῶς, je crains, tu crains, il craint,
 nous craignons, vous craignez, ils craignent.
 Παρατατικός, je craignois.

Πρω. Ε.

Α'όρισος, je craignis.
 Μέλων, je craindrai.
 Προσакτικά, crains, qu'il craigne.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je craigne.
 Παρατατικός, que je craignisse.
 Τ'ποθετικός, je craindrois.
 Croire. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ, croyant, ἡ παθητικὴ cru.
 Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, je crois, tu crois, il croit,
 nous croyons, vous croyez, ils croient.
 Παρατατικός, je croyois, nous croyions, vous croyiez, ils croyoient.
 Α'όρισος, je crus.
 Μέλων, je croirai.
 Προσакτικά, crois, qu'il croie.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je croie, que nous croyions,
 que vous croyiez, qu'ils croient.
 Παρατατικός, que je crusse.
 Τ'ποθετικός, je croirois.
 Dire, καὶ τὸ σύνθετον redire. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ disant, ἡ παθητικὴ dit.
 Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, je dis, tu dis, il dit, nous disons, vous dites, ils disent.
 Παρατατικός, je disois.
 Α'όρισος, je dis.
 Μέλων, je dirai.
 Προσакτικά, dis, qu'il dise.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je dise.
 Παρατατικός, que je disse.
 Τ'ποθετικός, je dirois.

Contredire, dédire, interdire, médire καὶ prédire. πάντα τὰ ἐκ τῆ διρε σύνθετα σχηματίζονται, ὡς περ

ἐκεῖνο, πλὴν τῶν πληθυντικῶν δευτέρῳ προσώπῳ τῷ Α'όρ. II'.
 όρισικῇ ἐνεσῶτος, ἅτινα ποιῇσι contredisez, dédisez,
 interdisez, médisez, prédisez.

Maudire. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ maudissant, ἡ παθητικὴ maudit. τὰθ' ἑτερόκλητόν ἐστι· σχηματίζεται γάρ, ὡς τῆς δευτέρας συζυγίας βῆμα κατὰ τὸν τύπον τῷ finit ἀπαραλλάκτως, ἀναδιπλασιάζον τὸ S εἰς πάντας τὰς χρόνας, τὰς ἀπὸ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς παραγομένας, ὅσον ἀπὸ τῆς maudissant, nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent.

Ο' Παρατατικός, je maudissois.

Ο' Εὐκτικός Ε'νεσῶς, que je maudisse.

Ecrire, καὶ τὰ σύνθετα αὐτῇ circonscire, décrire, inscrire, prescrire, proscrire, rescrire, souscrire καὶ transcrire· ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ écrivant, ἡ παθητικὴ écrit.

Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, j'écris tu écris, il écrit, nous écrivons, vous écrivez, ils écrivent.

Παρατατικός, j'écrivois.

Α'όρισος, j'écrivis.

Μέλων, j'écrirai.

Προσакτικά, écris, qu'il écrive.

Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que j'écrive.

Παρατατικός, que j'écrivisse.

Τ'ποθετικός, j'écrirois.

Faire, καὶ τὰ ἐξ αὐτῇ σύνθετα contrefaire, défaire, redéfaire, refaire, satisfaire, καὶ surfaire· ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ faisant, ἡ παθητικὴ fait.

Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, ils font.

Παρατατικός, je faisois.

Κεφ. Ε'. Α'όρισος, je fis.
 Μέλων, je ferai.
 Προσакτικά, fais, qu'il fasse.
 Εύκτικά. Ένεσώς, que je fasse.
 Παρατατικός, que je fisse.
 Τ'ποθετικός, je ferois.

Σημείωσαι δ' ότι κατὰ τὸν γραμματικὸν Vailly, τὰ ἀπὸ τῆ faire σύνθετα ἐπὶ μόνων τῶν ἀπαρεμφάτων καὶ τῶν συνθέτων χρόνων εἰσὶν ἐν χρήσει· λέγεται γὰρ Il a mal fait, ἤμην δὲ φησὶ καὶ mal faisons, ἀλλ' ἀντὶ τῆτα nous faisons mal.

Frīre. ἡ παθητικὴ μετοχὴ frit.
 Ο' Ο'ρισικός Ένεσώς, je fris, tu fris, il frit ἐνικῶς μόνον.

Μέλων, je frirai.
 Τ'ποθετικός, je frirois.

Οἱ δ' ἄλλοι ἀπλοὶ χρόνοι ἐλείψουσιν· οἱ δὲ σύνθετοι j'ai frit, καὶ οἱ λοιποὶ εἰσὶν ἐν χρήσει.

Πρὸς δ' ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλειπόντων χρόνων πεπεριφραστικῶς λέγασθαι διὰ τῆ faire ῥήματος, faisant frīre, vous faites frīre, ils font frīre.

Παρατατικός, je faisois frīre.
 Α'όρισος, je fis frīre.

Προσакτικά, fais frīre.
 Εύκτικά. Ένεσώς, que je fasse frīre.

Παρατατικός, que je fisse frīre.

Lire, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆ σύνθετα élire καὶ relire. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ lisant, ἡ παθητικὴ lu.

Ο' Ο'ρισικός Ένεσώς, je lis, tu lis, il lit, nous lisons, vous lisez, ils lisent.

Παρατατικός, je lisois.

Α'όρισος, je lus.

Μέλων, je lirai.

Προσакτικά, lis, qu'il lise.

Εύκτικά. Ένεσώς, que je lise.

Παρατατικός, que je lusse.

Τ'ποθετικός, je lirois.

Luire, καὶ τὸ σύνθετον αὐτῆ reluire. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ luisant, ἡ παθητικὴ lui.

Ο' Ο'ρισικός Ένεσώς, je luis, tu luis, il luit, nous luisons, vous lueisez, ils luisent.

Παρατατικός, je luisois.

Μέλων, je luirai.

Εύκτικά. Ένεσώς, que je lueise.

Τ'ποθετικός, je luirois.

Ταῦτα τὰ δύο ῥήματα εἰσὶν ἄχρηστα εἰς τὸν ὀρισικὸν ἀόρισον, καὶ παρακείμενον, καὶ εἰς τὸν εὐκτικὸν παρακείμενον.

Mettre, καὶ τὰ σύνθετα αὐτῆ admettre, commettre, démmettre, entremettre, omettre, permettre, promettre, compromettre, remettre, soumettre, καὶ transmettre· ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ mettant, ἡ παθητικὴ mis.

Ο' Ο'ρισικός Ένεσώς, je mets, tu mets, il met, nous mettons, vous mettez, ils mettent.

Παρατατικός, je mettois.

Α'όρισος, je mis.

Μέλων, je mettrai.

Προσакτικά, mets, qu'il mette.

Εύκτικά. Ένεσώς, que je mette.

Παρατατικός, que je misse.

Τ'ποθετικός, je metrois.

Mordre, καὶ τὸ σύνθετον démordre· ἡ ἐνεργητικὴ με-

Αἰν. Ε'. τοχή mordant, ἡ παθητικὴ mordu. ὁμαλὸν ἐστὶ καὶ κατὰ τὸν τύπον τῷ rendre σχηματίζεται.
 Ο' Ο'ριστικός Ε'νεσῶς, je mords, tu mords, il mord, nous mordons, vous mordez, ils mordent.
 Παρατατικός, je mordoais.
 Α'όριστος, je mordis.
 Μέλων, je mordrai.
 Προσακτικά, mords, qu'il morde.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je morde.
 Παρατατικός, que je mordisse.
 Ὑποθετικός, je mordrois.
 Μoudre, καὶ τὰ σύνθετα αὐτῷ émoudre, καὶ remoudre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ moulant, ἡ παθητικὴ moulu.
 Ο' Ο'ριστικός Ε'νεσῶς, je mouds, tu mouds, il moud, nous moulons, vous moulez, ils moulent.
 Παρατατικός, je moulois.
 Α'όριστος, je moulus.
 Μέλων, je moudrai.
 Προσακτικά, mouds, qu'il moule.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je moule.
 Παρατατικός, que je moulusse.
 Ὑποθετικός, je moudrois.
 Naître, καὶ τὸ σύνθετον renaitre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ naissant, ἡ παθητικὴ né.
 Ο' Ο'ριστικός Ε'νεσῶς, je nais, tu nais, il naît, nous naissons, vous naissez, ils naissent.
 Παρατατικός, je naissois.
 Α'όριστος, je naquis.
 Μέλων, je naîtrai.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je naisse.
 Παρατατικός, que je naquisse.

Οἱ δὲ σύνθετοι αὐτῷ χρόνοι διὰ τῷ εἶναι σχηματίζονται je suis né, καὶ καθεξῆς. Α'όριστος. II'.
 Nuire. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ nuisant, ἡ παθητικὴ nuit.
 Ο' Ο'ριστικός Ε'νεσῶς, je nuis, tu nuis, il nuit, nous nuisons, vous nuisez, ils nuisent.
 Παρατατικός, je nuisois.
 Α'όριστος, je nuisis.
 Μέλων, je nuirai.
 Προσακτικά, nuis, qu'il nuise.
 Εὐκτικός Ε'νεσῶς, que je nuise.
 Παρατατικός, que je nuisisse.
 Ὑποθετικός, je nuirois.
 Perdre, καὶ τὸ σύνθετον reperdre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ perdant, ἡ παθητικὴ perdu. ὁμαλὸν ἐστὶ καὶ κατὰ τὸν τύπον τῷ rendre σχηματίζεται.
 Ο' Ο'ριστικός Ε'νεσῶς, je perds, tu perds, il perd, nous perdons, vous perdez, ils perdent.
 Παρατατικός, je perdois.
 Α'όριστος, je perdis.
 Μέλων, je perdrai.
 Προσακτικά, perds, qu'il perde.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je perde.
 Παρατατικός, que je perdisse.
 Ὑποθετικός, je perdrais.
 Prendre, καὶ τὰ σύνθετα apprendre, comprendre, déprendre, désapprendre, entreprendre, se méprendre, reprendre, καὶ surprendre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ prenant, ἡ παθητικὴ pris.
 Ο' Ο'ριστικός Ε'νεσῶς, je prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent.
 Παρατατικός, je prenois.

- Κεν. Ε'. Α'όρισος, je pris.
 Μέλων, je prendrai.
 Προσакτικά, prends, qu'il prenne.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je prenne, que nous prenions,
 que vous preniez, qu'ils prennent.
 Παρατατικός, que je prisse.
 Ὑποθετικός, je prendrais.
 Ρίρε, καὶ τὰ σύνθετα sourire· ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ, riant,
 ἡ παθητικὴ ris.
 Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, je ris, tu ris, il rit, nous
 rions, vous riez, ils rient.
 Παρατατικός, je riois, nous riions, vous riiez, ils
 rioient.
 Α'όρισος, je ris.
 Μίλων, je rirai.
 Προσакτικά, ris, qu'il rie.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je rie, que nous rions, que
 vous riez, qu'ils rient.
 Παρατατικός, que je risse.
 Ὑποθετικός, je rirois.
 Ρομπρε, καὶ τὰ σύνθετα corrompre, interrompre· ἡ
 ἐνεργητικὴ μετοχὴ rompant, ἡ παθητικὴ rompu.
 Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, je romps, tu romps, il rompt.
 nous rompons, vous rompez, ils rompent.
 Παρατατικός, je rompois.
 Α'όρισος, je rompis.
 Μέλων, je romprai.
 Προσакτικά, romps, qu'il rompe.
 Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je rompe.
 Παρατατικός, que je rompisse.
 Ὑποθετικός, je romprois.

Σoudre. μόνον ἐπὶ ἀπαρεμφάτα εἶναι ἐν χρήσει· οἷον Α'όρισος. II'·
 soudre une difficulté, soudre un problème, λύειν·
 τὰ δὲ σύνθετα εἰσὶν· absoudre, dissoudre, resou-
 dre, ὧν ἡ κλίσις διάφορος.

Absoudre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ absolvant, ἡ
 παθητικὴ absous.

Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, j'absous, tu absous, il absout,
 nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent.

Παρατατικός, j'absolvois.

Μέλων, j'absoudrai.

Προσакτικά, absous, qu'il absolve.

Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que j'absolve.

Ὑποθετικός, j'absoudrois. ἔτσι μόνοι εἰσὶν οἱ ἀπλοὶ
 χρόνοι τὰτα τῷ ῥήματος.

Dissoudre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ dissolvant, ἡ παθη-
 τικὴ dissous.

Ο' Ο'ρισικός Ε'νεσῶς, je dissous, tu dissous, il dis-
 sout, nous dissolvons, vous dissolvez, ils dis-
 solvent.

Παρατατικός, je dissolvois.

Μέλων, je dissoudrai.

Προσакτικά, dissous, qu'il dissolve.

Εὐκτικά. Ε'νεσῶς, que je dissolve.

Ὑποθετικός, je dissoudrois.

Τινὲς δὲ σχηματίζουν τὰτα τῷ ῥήματι, vous dis-
 soudez, ils dissoudent, μέλων je dissoudrai, εὐκτικά
 que je dissoude. ἀλλ' οἱ ἐκ τῆς ἀκκαδημίας ἡ δικιμά-
 ζουσι τὸν τοιαύτον σχηματισμόν.

Résoudre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ résolvant, ἡ παθητικὴ
 résolu, ἡ résous.

Κεφ. Ε'. Ο' Οριστικός Ε'νεσώς, je résous, tu résous, il résout, nous résolvons, vous résolvez, ils résolvent.
 Παρατατικός, je résolvois.
 Α'όριστος, je résolus.
 Μέλων, je résoudrai.
 Προσакτικᾶ, résous, qu'il résolve.
 Εὐκτικᾶ. Ε'νεσώς, que je résolve.
 Παρατατικός, que je résolusse.
 Ὑποθετικός, je résoudrois.

Γέρον ὅτι τῇ μὲν παθητικῇ μετοχῇ résolu χρῶνται, ὅταν τὸ ρῆμα σημαίνῃ ψηφίζεσθαι, δογματίζειν· ὅταν δὲ σημαίνῃ μεταβάλλειν, ἀλλοιῶν (οἷον Le soleil a résous en pluie le bruillard) τότε χρῶνται τῇ παθητικῇ μετοχῇ résous, ἥτις θηλυκὸν τύπον ἐκ ἔχει. Τῶν τριῶν τέτων ρημάτων οἱ σύνθετοι χρόνοι ἐν χρήσει εἰσιν· οἷον j'ai absous, j'ai dissous, j'ai résolu, καὶ καθῆς.

Suffire. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ suffisant, ἡ παθητικὴ suffi.

Ο' Οριστικός Ε'νεσώς, je suffis, tu suffis, il suffit, nous suffisons, vous suffisez, ils suffisent.

Παρατατικός, je suffisois.

Α'όριστος, je suffis.

Μέλων, je suffirai.

Εὐκτικᾶ. Ε'νεσώς, que je suffise.

Παρατατικός, que je suffisse.

Ὑποθετικός, je suffirois.

Suivre, καὶ τὰ σύνθετα ensuivre, poursuivre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ suivant, ἡ παθητικὴ suivi.

Ο' Οριστικός Ε'νεσώς, je suis, tu suis, il suit, nous suivons, vous suivez, ils suivent.

Α'όριστος, je suivis.

Μέλων, je suivrai.

Προσакτικᾶ, suis, qu'il suive.

Εὐκτικᾶ. Ε'νεσώς, que je suive.

Παρατατικός, que je suivisse.

Ὑποθετικός, je suivrois.

Tordre, καὶ τὰ σύνθετα, détordre, retordre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ, tordant, ἡ παθητικὴ tordu, καὶ tors, καὶ tort.

Τῆτο τὸ ρῆμα ὁμαλὸν ἐστὶ, σχηματιζόμενον κατὰ τὸν τύπον τῆ rendre· αἱ παθητικαὶ δ' ὁμῶς αὐτῇ μετοχαί, ἔσαι τρεῖς, διαφόρῃ εἰσι χρήσεως κατὰ τὰς διαφορὰς φράσεις· λέγεται γὰρ Il a eu le col tordu. Du fil tors. De la soie torse. Une colonne torse. Un bâton tort. Une jambe torte. Une bourse torte. Οἱ ἐκ τῆς ἀκαδημίας τὴν μετοχὴν tort ἀ τίθενται· τὸ δὲ torte ἡγᾶνται δεύτερον εἶναι θηλυκὸν τύπον τῇ tors (ἡγαν torse, καὶ torte) καὶ εἰς χρήσιν τῇ χυδὴν λαβῶ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ σύνθετοι χρόνοι γίνονται διὰ τῆς torda μετοχῆς, j'ai tordu, j'eu tordu, καὶ τὰ ἐξῆς, αἱ λοιπαὶ δύο μετοχαὶ tors καὶ tort ὀνόματα ἂν εἶεν μάλλον ἐπίθετα, ἢ περ μετοχαὶ παθητικαί.

Ο' Οριστικός Ε'νεσώς, je tords, tu tords, il tord, nous tordons, vous tordez, ils tordent.

Παρατατικός, je tordoais.

Α'όριστος, je tordis.

Μέλων, je tordrai.

Προσакτικᾶ, tords, qu'il torde.

Εὐκτικᾶ. Ε'νεσώς, que je torde.

Παρατατικός, que je tordisse.

Ὑποθετικός, je tordrois.

Εισ. Ε'. Traire, καὶ τὰ σύνθετα, attraire, distraire, extraire, rentrer, retraire, soustraire. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ trayant, ἡ παθητικὴ trait.

Ο' Ὀριστικὸς Ἐνεσῶς, je trais, tu trais, il trait, nous trayons vous trayez, ils traient.

Παρατατικὸς, je trayois, nous trayions, vous trayiez.

Μέλλων, je trairai.

Προσакτικά, trais, qu'il traie.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je traie, que nous trayions, que vous trayiez.

Vaincre, καὶ τὸ σύνθετον, convaincre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ vainquant, ἡ παθητικὴ vaincu.

Ο' Ὀριστικὸς Ἐνεσῶς, je vains, tu vains, il vaine, nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent.

Τὰ ἐνικά τέτε τῷ ἐνεσῶτος εἰσὶν ἄχρηστα παντάπασιν.

Παρατατικὸς, je vainquois.

Α' ὀριστος, je vainquis.

Μέλλων, je vaincrai.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je vainque.

Παρατατικὸς, que je vainquisse.

Υποθετικὸς, je vaincrois.

Vivre, καὶ τὰ σύνθετα, revivre, survivre. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ vivant, ἡ παθητικὴ vécu.

Ο' Ὀριστικὸς Ἐνεσῶς, je vis, tu vis, il vit, nous vivons, vous vivez, ils vivent.

Παρατατικὸς, je vivois.

Α' ὀριστος, je vecus. Οἱ δ' ἀρχαιότεροι je véquis ἔλεγον τὸν Α' ὀριστον.

Μέλλων, je vivrai.

Προσакτικά, vis, qu'il vive.

Εὐκτικά. Ἐνεσῶς, que je vive.

Παρατατικὸς, que je vécusse. (ἄπερ ἀκέτι εἰσὶν ἐν-
χρήσει.)

Υποθετικὸς, je vivrois.

Α' ὀριστος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε'.

Περὶ Μετοχῶν. Des Participes.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Περὶ Ἐνεργητικῆς Μετοχῆς.

Du Participe Actif.

Τίνων μὲν μετέχει τῷ ὀνόματος, τίνων δὲ τῷ ῥήματος ἡ μετοχὴ, δῆλον· παρέπεται δὲ αὐτῇ, Γένος, Εἶδος, Σχήμα, Αριθμὸς, Πτώσις, Χρόνος, Διάθεσις, καὶ Συζυγία. Διαιρῶνται δ' αἱ μετοχαὶ εἰς ἐνεργητικὰς καὶ παθητικὰς παρὰ Γράμμασι. Πᾶσαι ὅν αἱ εἰς αὐτὴν λήγασαι, ἐνεργητικαὶ αὐτοῖς κέκληνται, καὶ τοὶ πολλοὶς ὑδέτεραι, ἢ αὐτοπαθεῖς ἄσαι· οἷον αἰμαίνω, montant, s'habillant, se battant, séchant.

Ὅτι μὲν ὅν πῶσιν, ὀρισμὸν καὶ γένος ἔχει, ἢ ὄνομα, Φανερόν· ἔστι δ' ὅμως ὅλως ἄκλιτος, ἐπὶ τε ἀρσενικῇ καὶ θηλυκῇ, ἐνικᾷ τε καὶ πλυθυντικῇ, καὶ κατὰ πᾶσαν πῶσιν ἡ αὐτὴ διαμένει, τὴν κατάληξιν ἔδεν μεταβάλλουσα, οἷον Un homme lisant de bons livres. Une

Κεφ. ζ'. femme lisant de bons livres. Des hommes lisant de bons livres. Des femmes lisant de bons livres.

Τέτε τῷ γενικῷ κανόνος ἐξαίρωνται ἀδετέρων τινῶν ῥημάτων μετοχαὶ ἐνάριθμοι· οἷον approaching, depending, tending, using, enjoying, repugnant. αὗται γὰρ, καὶ ἑτεραί τινες ὀλίγαι μεταβάλλουσι κατὰ γένη καὶ κατ' ἀριθμὸν· οἷον Une étoffe approchante de la vôtre. Des villages dépendants d'une seigneurie. Une requête tendante à la cassation d'un arrêt. Des filles majeures usantes et jouissantes de leurs droits. Une humeur repugnante à la mienne.

Ἐξαιρετέον δ' ἐστὶ καὶ τὰ ῥηματικά ὀνόματα, ἐπίθετα ὄντα, ἅπερ adjectifs verbaux καλεῖσιν. Αὐτοὺς δὲ μετοχικά μᾶλλον καλεῖσαιμι ὀνόματα. Τύπον γὰρ μετοχῆς ἔχουσι ἐνεργητικῆς, διαφέρουσι δὲ μετοχῆς, ἥ ἡμῖν πτωσίᾳ ἀπαιτεῖ συντακτικὴν, εἴτ' ἢν ῥηματικὴν, ἀπὸ τῆς ῥήματος τῆς ἐαυτῇ ἰδίᾳ ἀντιποιησαμένης. Τὰ δ' ἐπίθετα ταῦτα μετοχικά ὀνόματα ἔσονται. Εἰδὲ καὶ λαμβάνει ἐνίοτε, ἢν τῷ περὶ συνταξέως εἰρήσεται ὅπως· ὅρα δὲ καὶ τὸ περὶ ἐπὶ ῥήματος κεφάλαιον ἡ'. Φυλ. . . Ταῦτα τοίνυν κατὰ γένη καὶ κατ' ἀριθμὸν κλίνονται· οἷον Un vice dominant, une passion dominante, un effet surprenant. Des aventures surprenantes. Un jardin charmant. Des tableaux charmants.

Διασεύλαις δὲ τὰ ταυῦτα ἐπίθετα ὀνόματα τῶν μετοχῶν, πρῶτον μὲν, ὡς εἴρηται, ἐκ τῆς μὴ δεχέσθαι τῷ ὀνόματι πτωσίᾳ συντακτικὴν· λέγεται γὰρ Une femme suppliante, ἢν ἂν λέγοιτο δὲ une femme suppliante ses juges, ἀλλὰ une femme suppliant ses juges, ἀκλίτως, ταῦτόν εἰπεῖν κατὰ μετοχήν.

Ἐστὶ τὸ ῥηματικὸν ὄνομα ἀμέσως ἔπεσθαι τῷ ὑπαρ-

κτῶ δυνατόν, τὴν μετοχήν δ' ἔσται. οἷον Ce jardin est brillant. Cet effet est surprenant. ἀδύνατον γὰρ λέγειν· Pierre est lisant, cette femme est craignant Dieu· ἢ est aimant son mari. μεσολαβάντων δ' ἑτέρων προηγουμένων ὀνομάτων, ἢ παθητικῶν μετοχῶν, ἐνδέχεται· οἷον cette femme est sage, attachée à ses devoirs, craignant Dieu, et aimant son mari.

Διαφέρει δὲ τῶν μετοχῶν καὶ τὰ γενήντια κατ' ἔννοιαν, καὶ κατ' ἐκφράσιν, ἥ γὰρ κατὰ λέξιν· κατ' ἔννοιαν μὲν, ὅτι τὸ γενήντιον τροπολογικόν ἐστὶ, καὶ ἐπιδεκτικόν τῷ ἐν μορῇ, ἢ μετοχῇ δ' ἔσται· καὶ γὰρ μὴ ἐνεργείᾳ προσκείμεται, ὁμοῦς ἐπιδέχεται τὸ γενήντιον τὸ ἐν, πλὴν τὰ ἄντι καὶ ἐπὶ ἐπὶ. οἷον Je suis persuadé que travaillant pendant six mois, vous surpasserez votre frere, δύναται λέγειν καὶ ἐν travaillant. σημαίνει γὰρ τὸ δι' ἔσται, ὡς εἰ τις λέγοι διὰ τῆς ἐπιμελείας, διὰ τῆς ἐπιμελείας, τῇ ἐπιμελείᾳ, τῷ ἐπιμελεῖσθαι τροπολογικῶς, ἢ ὁργανικῶς. Ἐπὶ ταύτης δὲ τῆς φράσεως Les Grands du royaume, jugeant la Croisade contraire au bien de l'état, voulurent en détourner St. Louis, ἢν ἂν εἴποις ἐν jugeant. μετοχῇ γὰρ ἐστὶ τὸ jugeant αἰτιολογικῇ, ταῦτα ἐπειδὴ ἡγῶντο, parce qu'ils jugèrent, ils voulurent etc. ἐπιδηλοτέρα δ' ἡ διαφορὰ τῷ αὐτῷ ῥήματι χρωμένοις πρὸς παράδειγμα, μετοχικῶς τε καὶ γενήντικῶς. οἷον Je vous ai vu priant Dieu, καὶ je vous ai vu en priant Dieu. Τὸ πρῶτον σημαίνει εἶδον σε προσευχόμενον, ἢ ὅτε προσήυχῃ, (χρόνος σημαντικῆς ἔσται τῆς μετοχῆς.) τὸ δὲ δεύτερον, προσευχόμενος εἶδον σε· καὶ Γαλλισί τὸ πρῶτον Je vous ai vu quand vous priez Dieu, τὸ δεύτερον je vous ai vu pendant que je priois Dieu.

Κεφ. Γ.

Δεῖ δὲ τὰς ἐνεργητικὰς μετοχὰς καὶ τὰ γερύντια συμφωνεῖν τῇ ὀνομαστικῇ τῷ ἡγαμένῳ, ἢ ἐπομένῳ ῥήματος, εἰς ὃ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἢ ἐξ ἧς ἔχει τὴν ἐξάρτησιν, ὅταν ᾖ ταυτοπροσωπία· οἷον *je n'ai pas pu aller chez vous, ayant eu des occupations qui m'en ont empêché.* ἡ μετοχὴ ἔχουσα ἀναφέρεται εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῷ ἡγαμένῳ ῥήματος, εἰς ὃ ἀποδίδεται ἡ μετοχή.

Αὕτη δ' ἡ φράσις, *je ne puis aller chez vous, mon frere me retenant à diner,* ἑτεροπρόσωπος ἔσται, Ἑλληνιστὶ γενικὴ γίνεται ἀπολελυμένη· τῷ ἀδελφῷ κωλύσαντος, ἐκ ἧλθον· ἐν ταύτῃ τῇ φράσει δεῖ συμφωνεῖν τὴν *retenant* μετοχὴν μετὰ τῷ *frere* κατὰ τὰς κανόνας.

Γινέσθαι δ' ὅτι ἴδιον μέλλοντα ἐκ ἔχουσιν αἱ μετοχαί, ἀναπληρῶσι δὲ διὰ τῷ *devant*, ὅπερ μετοχὴ ἐστὶ τῷ *devoir* ῥήματος, οἷον *devant faire, devant aller, μέλων ποιεῖν, μέλων πορεύεσθαι.*

Ὁ τὴν Ἑλληνικὴν δὲ γραμματικὴν συνταξάμενος *R. Royal*, γερύντια, φησὶν, εἶναι τὰ θετικὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιρρήματα, ὅπερ ἔχει λόγον εἴτις παραβάλοι τὴν Λατινίδα τῇ Ἑλληνίδι· ἐκ ἔχει δ' ὁμῶς ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὴν Γαλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν· καὶ τὰ ἀπαρέμφата γὰρ τὰ ὀνομαστικὰ τῶν Ἑλλήνων, κατ' ἑλπίσιν τῷ ἄρθρῳ, γερύντια εἰσι παρὰ τοῖς Λατίνοις· οἷον *καὶρός* γράφειν *tempus scribendi*, ὅπερ ἴσον τῷ *γραφτέον* ἐστὶ. Γαλλιστὶ δ' ὁμῶς ἐκ εἶθις τὸ τοιαῦτον.

ΑΡΘΡΟΝ Β.

Αρθρ. Β.

Περὶ Παθητικῆς Μετοχῆς.

Du Participe Passif.

Αἱ παθητικαὶ μετοχαί, τοῖς ἡσυχαστικοῖς μὲν συμφωνῶσαι ὀνόμασι πάθος ἐμφαίνουσιν· οἷον *Un homme généralement estimé.* Une personne généralement estimée. Τοῖς δ' ἀντιληπτικοῖς ῥήμασιν ἀνοικεῖ καὶ εἶναι συναπτόμεναι, ἐνέργειαν· σχηματίζουσι γὰρ χρόνους ἐνεργητικούς, παρακειμένους καὶ ὑπερσυντελικούς, ὡς ὥφθην, *j'ai aimé, je suis venu* κ. τ. λ.

Καταλήξεις δὲ πολλαὶ καὶ διάφοροι εἰσι τῶν παθητικῶν μετοχῶν, καὶ τῆς μὲν πρώτης συζυγίας ἅπασαι εἰς ἑὸν ὀξύτονον λήγουσιν ἀρσενικῶς· οἷον *aimé*· εἰς ἑὸν δὲ θηλικῶς· οἷον *aimée*, ὧν τὸ δεύτερον εὖ ὅν *muet*, (διὰ τὸν τύπον τῷ θηλυκῷ) ἐκ ἀναγινώσκεται, μάλλον δ' ἀναγινώσκεται προφερόμενον μετὰ τῷ *e* καὶ *i*.

Ὡς δὲ τὸ ἀπαρέμφатον εἰς *ντις* καὶ *ντις* λήγει, τῶν ἡ παθητικὴ μετοχὴ εἰς *est* γίνεται· οἷον *ouvert, offert.* Πλὴν τῷ *appauvrir, appauvri.*

Ὡς δὲ τὸ ἀπαρέμφатον εἰς *indre*, τῶν ἡ μετοχὴ παθητικὴ εἰς *int*· οἷον *contraindre, contraint, peindre, peint, joindre, joint.*

Ὡς δὲ εἰς *ire*, ἡ μετοχὴ παθητικὴ εἰς *it*. οἷον *conduire, conduit; dire, dit; écrire, écrit.* Πλὴν τῶν *lire, lu; luire, lui; nuire, nu; suffire, suffi.*

Τὰ δὲ *acquérir, conquérir, enquérir, requérir*, ποιῶσιν *acquis, conquis, enquis, requis.*

Τὸ δὲ *asseoir, surseoir*, ποιῶσιν *assis, sursis.*

Κεφ. 5'.

Τὸ δὲ mourir, ποιεῖ mort.

Τὸ δὲ absoudre, absous, τὸ dissoudre, dissous, καὶ τὸ résoudre, résous καὶ résolu.

Τὸ δὲ Clore, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς σύνθετα ποιῶσιν εἰς os· οἷον clore, clos, éclore, éclos, enclore, enclos.

Τὸ δὲ exclure, ποιεῖ exclus.

Τὸ δὲ faire, traire, καὶ τὰ σύνθετα αὐτῶν ποιῶσιν εἰς ait· οἷον fait, défait, trait, extrait, soustrait.

Τὸ δὲ mettre καὶ τὰ σύνθετα αὐτῆς εἰς mis· οἷον mis· permis, promis.

Τὸ δὲ prendre καὶ τὰ σύνθετα αὐτῆς εἰς pris· οἷον pris· surpris, compris κ. τ. λ.

Τῶν δὲ λοιπῶν, συνελόντι φάσαι, πάντων ῥημάτων αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ λήγουσιν εἰς i ἢ εἰς u· οἷον finir, fini. servir, servi. fuir, fui. rire, ri. valoir, valu. retenir, retenu. étendre, étendu. connaître, connu. déplaire, déplu κ. τ. λ.

Πασῶν δὲ τῶν παθητικῶν μετοχῶν τὰ θηλυκὰ γίνονται προθέσει τῇ e muet ἐπὶ τῷ τέλει, καθ' ὃν ἐξεστέμεθα γενικὸν κανόνα ἐν τῷ περὶ ὀνόματος κεφαλαίῳ· οἷον aimé, aimée. offert, offerte. contraint, contrainte. écrit, écrite. acquis, acquise. mort, morte. fini, finie. connu, connue· ἐξαίρεται δὲ τὸ absous καὶ dissous, ἀπερ absoute καὶ dissoute ποιῶσι· τὸ δὲ résous, ἃς ἔχει θηλυκόν. τὸ δὲ exclu, exclue, καὶ τὸ exclus, excluse ποιῶσιν.

Κανόνες τινες περὶ τῆς εἵπερ αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ συμφωνῶσιν ἅει κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν τοῖς ἐσιαστικοῖς ὀνόμασιν.

Γενικὸς Κανὼν Πρῶτος.

Εἴρηται ἀνωτέρω, ὅτι σχηματίζουσι θηλυκὸν αἱ παθητικαὶ μετοχαί· γνωρίμον δ' ἤδη γέγονε καὶ ὅτι τῶν παρωχημένων χρόνων οἱ καλούμενοι σύνθετοι ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς καὶ τῆς ανοίρ, ἢ τῆς être σύγκεινται. Γινέσκον τοίνυν ὅτι, ὅταν σχηματίζωσι τῶν εἰρημένων χρόνων τινὰ σὺν τῷ ανοίρ, ἄκλιτοι, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ, διατελῶσι κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν· ἐρεῖς τοιγαυῶν Les grands Princes ont toujours protégé les sciences, ἂλλ' ἢ πληθυντικῶς ἀρσενικῶς protégés κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὸ Princes, ἄτε μὴν protégées πληθυντικῶς θηλυκῶς κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὸ sciences. καὶ ἐπὶ τούτων Les calomnies ont toujours causé de grands maux, ἢ de grandes disgraces. La désobéissance de la femme nous a procuré des peines immenses.

Γενικὸς Κανὼν Δεύτερος.

Γίνονται δὲ κλιταί, καίτοι τῷ ανοίρ συνεθεσμένοι, ὅταν ᾗηται ἡ συντακτικὴ αὐτῶν αἰτιατικῇ, ἢ τοι ὄνομα, ἢ ἀντωνυμία ἀναφορικῇ τυγχάνουσα· οἷον τὸ τῇ ποιητῇ, Quels courages venu n'a-t-elle pas domptés? τὸ courages αἰτιατικῇ συντακτικῇ ἐστὶ τῇ dompter· διὰ τὸ προηγέσθαι τοίνυν συνεφώνησε κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν αὐτῷ ἢ μετοχῇ domptés. Ἰνα δ' ἐφ' ἐνός παραδείγματος σαφέστερον γένηται, πότε μὲν συμφωνεῖ ἡ παθητικὴ μετοχὴ κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν, πότε δ' ἢ, καίτοι ἅει τῷ ανοίρ συνημμένη, φέρ' ἔγω λέγω·

Κριθ. 5. *μεν*, J'ai reçu les lettres que vous m'avez écrites au sujet de l'affaire que je vous avois proposée, et après les avoir lues avec attention, j'ai reconnu, comme vous, que si je l'avois entreprise, j'y aurois trouvé des obstacles, que je n'avois pas prévus. *Εν τῷ τῷ παραδείγματι ἔχομεν ὁκτώ μετοχὰς ταύτας*· *reçu*, écrites, proposée, lue, reconnu, entreprise, trouvé, prévus. *Τάτων αἱ τρεῖς*, *reçu*, reconnu, trouvé, εἰσὶν ἄκλιτοι· διότι ἡ *reçu* ἔχει ἡγαμένην, ἀλλ' ἐπομένην τὴν συντακτικὴν αἰτιατικὴν lettres, ἡ δὲ *reconnu*, ὅτι ὅλως ἔχει συντακτικὴν· ἡ δὲ *trouvé*, διότι αὐτὴ προηγείται τῆς ἰδίας αἰτιατικῆς obstacles. αἱ δὲ λοιπαὶ écrites, proposée, lue, entreprise, prévus, συμφωνῶσι κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν· ἡ μὲν écrites, διότι προηγμένην ἔχει τὴν αἰτιατικὴν συντακτικὴν lettres· ἡ δὲ proposée, ἔχει ἡγαμένην ὡσαύτως τὴν ἰδίαν συντακτικὴν, δηλαδὴ τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν que, ἥτις ἀναφέρεται εἰς τὸ affaire. ἡ δὲ lues ὁμοίως ἔχει ἡγαμένην τὴν συντακτικὴν, δηλαδὴ τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν les, ἥτις ἀναφέρεται εἰς τὸ lettres. ἡ δὲ entreprise ὡσαύτως ἔχει ἡγαμένην τὴν αἰτιατικὴν affaire, εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ ἀντωνυμία la· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ prévus ἔχει ἡγαμένην τὴν συντακτικὴν αὐτῆς αἰτιατικὴν obstacles, εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ ἀντωνυμία que.

Εἰδέ τις λέγει, ὅτι ἀντίκειται τῷ κανόνι τῷ ἡ φράσις αὕτη Le Dieu Mercure est un de ceux que les anciens ont le plus multiplié· καὶ αὕτη Ce jour est un de ceux qu'ils ont consacré aux larmes, δείκνυται, ὅτι ἐκ ἀντιφάσκει· αἱ γὰρ multiplié καὶ consacré μετοχαὶ ἀναφέρονται εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐνικὸν ὄνομα

un, εἰς ὃ καὶ ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία que, ἥτις καὶ συντακτικὴ εἰς τῶν consacré καὶ multiplié, ἀλλ' ἕκ εἰς τὴν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν ceux, ἥτις γενικὴ διαιρετικὴ εἰς· ὥστε καθ' ὃν ἐθέμεθα κανόνα ἐν τῷ περὶ ῥημάτων δευτέρῳ ἄρθρῳ, περὶ συμφωνίας τῆς ῥήματος μετὰ τῆς ὀνομαστικῆς Φυλ. κατὰ κανόνας, φημί, ἐνικῶς δεῖ ἐπάγεσθαι τὴν ἀντωνυμίαν. (1).

Ἐξαιρέσεις.

Εἴς τε τοῖς Γάλλοις φράσις ὁμοία τῇ Ἑλληνικῇ, μετοχὴν ῥηματικὴν συντιθεμένοις, ὡς ἀχώριστα ταῦτ' εἶναι· οἷον τὸ καθ' Ἑλλήνας ὥχετο ἀπῶν, καὶ φέρων ἐρρήψε, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς παρέλκασά πως δοκεῖ ἡ μετοχή. Πάνυ μὲν ἂν συνηθῆς Γάλλοις ἡ φράσις, δι' ἣς πολλάκις καὶ τὰ ἀδέτερα ῥήματα ἐνεργητικὰ ἀπεργάζονται. Οὕτω δὲ συνηθῆται ἡ μετοχὴ τῷ ῥήματι, ὡς ἐάν τις παραλιπεῖν βέληται θάτερον, τὴν ἔννοιαν συμβαίνει φθεῖρεσθαι τῷ λόγῳ, καὶ ἀτελὴ αὐτὸν καίνοντα διαμένειν· οἷον j'ai entendu louer tel auteur. il a résolu d'éviter. j'ai commencé à suivre je fais étudier, je ferai venir. il a laissé mourir son malade. j'ai laissé tomber mon mouchoir, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα.

(1) Σημείωσαι, ὅτι τῷ τούτου τὸν κανόνα, ὃν ἡμεῖς παρὰ τῷ Restant ἐλάβομεν, ὁ γραμματικὸς Vailly ἀποδοκιμάζει, multipliés καὶ consacrés πληθυντικῶς ἀπορριπτόμενος εἶναι δεῖν τὰς μετοχὰς. Αἱ αἰετοὶ ἀντιτάσεις τῶν μεταγενετέρων βέβαιον ἔδωκεν ἐν τῇ Γαλλικῇ διαλέκτῳ καταλείπειν· ὅρα τὸ 274 ἐδάφιον τῆς γραμματικῆς τῷ Vailly ἐν τῇ ὀγδόῃ ἐκδόσει τῇ 1777 ἔτι.

Κεφ. Γ.

Ἐπὶ τῆς τοιαύτης τοίνυν φράσεως, ὅσα ἀχωρί-
σος τῷ ῥήματος ἢ μετοχῇ, καίτοι τῆς συντακτικῆς αἰτια-
τικῆς ἡγεμένης, ὅμως ἡ μετοχὴ ἄκλιτος διαμένει κατὰ
γένος καὶ κατ' ἀριθμόν· οἷον Ν'avez vous pas envie de
pratiquer les vertus, que vous avez entendu louer?
Combien d'hommes retombent, dans les desordres
qu'ils avoient résolu d'éviter? Pour quoi vous êtes
vous écarté de la route, que vous aviez commencé
à suivre? L'écolière (θηλυκῶς) que j'ai fait lire.
Les marchandises que vous avez fait venir. Les mala-
des que vous avez laissé mourir. Α'είποτε τοίνυν ἄκλι-
τος διαμένει ἐν ταῖς τοιαύταις φράσεσιν ἡ παθητικὴ
μετοχὴ· αἴτιον δ' ὅτι ἡ ἡγεμένη αἰτιατικὴ τῷ ἐπομένῳ
ῥήματος συντακτικὴ ἐστίν, ἥπερ τῆς μετοχῆς· ἐσι δὲ ὁ
λέγω· louer les vertus, ἀλλ' ἔκ' entendre les vertus.
καὶ éviter les desordres, ἀλλ' εἰ résoudre les desordres.
ἡ δὲ μετοχὴ ἀνάγεται, φαίητις ἂν, εἰς τὴν προσωπικὴν
ἀντωνυμίαν ἐν ταῖς τοιαύταις φράσεσι.

Συμβαίνει δὲ πολλάκις ἀναλύεσθαι τὸ ἐπόμενον τῇ
μετοχῇ διὰ τῷ συνδέσμῳ que, ὅθεν δ' ἦτορ ὁ κανὼν
φυλάττεται ἀπαραχάρακτος, καὶ ὁρθομένῳ ὅτῳ τῷ λόγῳ·
οἷον les affaires que j'avois prévu que vous auriez,
τὸ γὰρ que vous auriez, ἀνάλογός ἐστι τῷ ἀπαρεμφάτῳ
κατ' εὐκτικὴν ἐγκλισιν, λόγος δ' ὁ αὐτός· ἡ γὰρ αἰτια-
τικὴ affaires συντακτικὴ τῷ auriez ῥήματός ἐστιν, ὁ
ἐάν τις παραλίπη, ἀτελής ἔσαι ὁ λόγος· ἂρ' ἀχωρίσά ἐ-
σιν ἡ μετοχὴ καὶ τὸ ῥῆμα, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται· εἰ δ' ἐν-
δέχοιτο χωρίζεσθαι, ἄνευ παρατροπῆς, ἡ ἀναπηρώσεως
τῷ λόγῳ, τὴν μετοχὴν τῷ ῥήματος καὶ τὴν ἡγεμένην
αἰτιατικὴν τῆς μετοχῆς κυρίως εἶναι συντακτικὴν, ἀλλ' εἰ
τῷ ῥήματος, τότε ἡ παθητικὴ μετοχὴ κλίνεται κατὰ

γένη καὶ κατ' ἀριθμὸν· οἷον la résolution que j'ai prise
d'aller à la campagne· ἐνταῦθα ἡ ἡγεμένη ἀντωνυμία
que αἰτιατικὴ ἐστὶ συντακτικὴ τῷ prendre· πρὸς δὲ, καὶ
εἰς παραλιμπάνοι τὸ ἐπόμενον κόμμα d'aller à la cam-
pagne, ὅθεν ὁ λόγος παραβλάπτεται· δυνατόν γὰρ λέ-
γειν j'ai pris une résolution, καὶ prendre une résolution,
ἐντελὲς ἔσης τῆς ἐννοίας.

Ἔτι δ' εἰ μόνον ἐνεργεῖα κειμένα τῷ ἀχωρίσῃ ἀπα-
ρεμφάτῳ, ὡς εἴρηται, ἄκλιτος μένει ἡ συνημμένη αὐτῷ
παθητικὴ μετοχὴ, ἀλλὰ καὶ ἐννοῖται ἔξωθεν, ὡς περ
πολλάκις συμβαίνει, καὶ ἐπὶ τούτων ὁράται τῶν παρα-
δειγμάτων je vous ai rendu tous les services que
j'ai voulu, que j'ai pu, que j'ai dû, ἄκλιτοι διαμέ-
νουν αἱ μετοχαὶ voulu, pu, dû. τὸ γὰρ rendre ἀπα-
ρέμφατον ἔξωθεν ἐννοεῖται ἀπὸ κοινῆς.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων, ὧν
οἱ παρωχηκότες χρόνοι διὰ τῷ avoir καὶ τῆς παθητι-
κῆς μετοχῆς σχηματίζονται, ἄκλιτος διαμένει ἡ μετο-
χὴ· οἷον Les chaleurs excessives qu'il a fait ont
causé beaucoup de maladies, ἀλλ' ὅτ' αὐτὸς ἡ ἀπρό-
σωπον γάρ.

Ἐκτίθεται δὲ περὶ τούτων ἐτέρως δὶ' ἑνὸς κανόνας ὁ
γραμματικός Restant (ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῷ ζ'. κε-
φαλαίῳ ἐδαφίῳ 375) παρ' ἄλλων ἀρχαιοτέρων, κατὰ
Φησίν, ἐρανισάμενος· διὰ δὲ τὸ μὴ βεβαίως ἔχειν,
ἄλλοτε δ' ἄλλως, ὅπερ ἐπισήμης ἔκ' ἂν εἴη, παραλίπειν
ἔδοξε, ἀσάφειαν ἡμῖν μάλλον ἐμποιῶντας, ἢ γινώσιν τῇ
διανοίᾳ διακεκριμένην.

Γενικὸς Κανὼν Τρίτος.

Ὅταν δ' οἱ σύνθετοι χρόνοι διὰ τῆς παθητικῆς

Κεφ. 5. μετοχῆς τῷ εἶναι συντεθειμένης γίνονται (ὅπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἑδτέρων καὶ παθητικῶν καὶ τῶν αὐτοπάθειαν σημαίνοντων ῥημάτων) τότε αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ αἰετοτε κλίνονται κατὰ γένη καὶ κατ' ἀριθμὸν· οἷον Les juifs sont tombés plusieurs fois dans le peché d'idolatrie ἐπ' ἑδτέρου· καὶ les lettres et l'écriture ont été inventées pour peindre la parole, et pour parler aux yeux ἐπὶ παθητικῇ· καὶ les mauvaises nouvelles se sont rependues très promptement ἐπὶ αὐτοπάθειαν σημαίνοντος.

Αἱ δὲ μετοχαὶ τῶν ῥημάτων venir καὶ aller, venir, allé, συντεθειμέναί εἶναι μετ' ἄλλου τινὸς ἀπαρεμφάτου, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν συντακτικὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν (τὴν παρὰ τοῖς Γάλλοις conjonctif καλεσμένην) ἐπομένην, κλίνονται κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμόν· οἷον Il est venu nous voir. Elle est venue nous voir. Il est allé lui porter de l'argent. Elle est allée lui porter de l'argent. εἰ δ' ἡγεμένην τύχοιεν ἔχουσι τὴν ῥηθεῖσαν ἀντωνυμίαν, ἀκλιτοὶ διατελῶσιν· οἷον elle vous est venu voir, elle lui est allé porter de l'argent· τὸ γὰρ vous καὶ lui ἡγῶνται.

Ὁ δὲ γραμματικὸς Wally ἑδὲ τῶτον τὸν τῷ Re-stant κανόνα ἀποδέχεται, λέγων „ἡ γὰρ μετάθεσις τῆς „συντακτικῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἐκ ἀνκωλύσει τὴν „μετοχὴν τῷ διὰ τῷ εἶναι σχηματιζόμενα ἐνεργητικῇ ῥήματος τῇ ἡγεμένη ὀνομαστικῇ συμφωνεῖν, βάλεται τοῖνυν λέγεσθαι ὁρθῶς, elle vous est allée voir. elles nous sont venues voir ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῷ ἀρσενικῷ πληθυντικῷ. (ὅρα τὸ 274 ἐδάφιον τῆς προειρημένης γραμματικῆς τῷ Wally.

Γενικὸς Κανὼν Τέταρτος.

Λ' 22. Η'.

Εἰρηται καὶ πρότερον, ὅτι τὰ αὐτοπάθειαν σημαίνοντα ῥήματα σχηματίζουσι τὰς συνθέτας αὐτῶν χρόνας διὰ τῷ εἶναι, ἐπέχοντος τότε τὸν τόπον τῷ avoir· φανερὸν τοῖνυν ἐνταῦθα, ὡς ὅταν τὸ εἶναι τίθεται ἀντὶ τῷ avoir ἐπὶ τῶν συνθέτων χρόνων τῶν αὐτοπαθῶν ῥημάτων, τότε ἡ μετοχὴ ποτὲ μὲν κλίνεται, ποτὲ δ' ἀκλιτος διαμένει κατὰ τὰς αὐτὰς κανόνας, ὅς ἀνωτέρω ἐξεθεμεθθα περὶ τῷ avoir· ῥητόν ἄρα Caton s'est tué pour ne pas tomber entre les mains de ses ennemis. ταῦτόν γὰρ εἰς εἰς εἶπε Caton a tué soi· καὶ πάλιν ὅταν λέγωμεν Lucrece s'est donné la mort, ne pouvant survivre à l'affront qu'elle avoit reçu de Tarquin. ταῦτόν γὰρ εἰς, ὡς εἰ εἰποιμεν Lucrece a donné la mort à soi.

Ἡ αὕτη δὲ θεωρία εἰς καὶ ὅταν ἐπὶ τῶν κατ' ἐπαγγελίαν αὐτοπαθῶν ῥημάτων χρόμεθα τῷ εἶναι ἀντὶ τῷ avoir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις· εἰρηται γὰρ ἄλλαχθ' ὅτι τριχῇ θεωρεῖται τὰ αὐτοπάθειαν σημαίνοντα ῥήματα, τριτάτῃ· réfléchis directs τὰ αἰτιατικὴν συντακτικὴν ἀπαρτῶντα· réfléchis indirects, τὰ δὲ πρῶταις, εἰς αἰτιατικὴν καὶ δοτικὴν χαρισικὴν, ἢ περιποιητικὴν· καὶ réfléchis par expression, τὰ κατ' ἐπαγγελίαν μόνον, καὶ οἷον διὰ μόνον τὸν τύπον καλόμενα réfléchis.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ἥτοι ὡς ἐπίθετον ὄνομα θεωρεῖται, καὶ τότε συμφωνεῖ τῷ ἰδίῳ ἑσασικῷ κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμόν· οἷον Un ouvrage achevé. une maison achevée, des ouvrages achevés, des maisons achevées· ἡ συντίθησι σὺν τῷ ὑπαρκτικῷ εἶναι τὰς συνθέτας χρόνας τῶν ἑδτέρων ῥημάτων, καὶ τότε συμφωνεῖ μετὰ τῆς ὀνομαστικῆς τῷ ῥήματος κατὰ γένος καὶ

Κεφ. ζ'. κατ' ἀριθμόν· οἶον Mon frere est tombé. Ma soeur est tombée. Mes freres sont tombés. Mes soeurs sont tombées· ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ παθητικὸν εἴη τὸ ῥῆμα· οἶον Mon frere est puni. Ma soeur est punie. Mes freres sont punis. Mes soeurs sont punies. ἡ συντίθηται σὺν τῷ avoir καὶ σὺν τῷ être τὰς συνθέτας χρόνους τῶν ἐνεργητικῶν καὶ ἀποθετικῶν ῥημάτων, ἀπαιτῶντων συντακτικὴν αἰτιατικὴν, ἥ καὶ συμφωνεῖ, ἡγεμένη, κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμόν. οἶον Cette maison est à moi, je l'ai achetée. Je vous rends vos livres, je les ai lus. Les lettres que j'ai écrites. Les meubles que je me suis donnés. Quels ennemis ne me suis-je pas faits?

Οἶδα μὲν ὅτι πέραν τῆ δέοντος ἐκτείνας τὸν περὶ μετοχῶν λόγον. Ἰσέον δ' ὅμως, ὅτι δυσχερεσάτη αὕτη μοῖρα τῇ συντακτικῇ διὰ τὴν ποικιλίαν, καὶ τὴν παρὰ λόγον, ὡς εἰπεῖν, ἄλλοτε ἄλλην χρῆσιν· αὐτὸς μὲν ὅτι συνέτεμον τὴν θεωρίαν, παραλιπὼν ὅσα δευτέρῃ λόγῳ, καὶ ἡττονος ἔδοξεν ἐπεξεργασίας, ὡς οἶον τε σαφηνήναι μνῶμενος· ὅμως καὶ ἡτῶς ὁμολογεῖν ἔκ ἐὺλαβῆμαι, ὅδ' ἀπαξιῶ, ὡς ἡπὼ τῇ ἀκριβείᾳ καὶ βεβαίῳ, ὅδε σαφῶντε, καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως ἐχόντων, κανόνων ἐφικόμεθα, ἐκ δὲ τῶν ἐνδεχομένων τὸ κρεῖττον αἰρέμενοι, τὰς κανόνας ἐξεθέμεθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ζ'.

Περὶ Προθέσεως.

Préposition.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν. Α'.

Περὶ τῶν ἐν Συντάξει Προθέσεων.

Ὅτι μὲν ἄκλιτον τὸ παράπαν ἡ πρόθεσις, φανερόν· διαιρῶνται δ' αἱ προθέσεις εἰς ἀπλᾶς· οἶον dans, avec, pour, après, καὶ εἰς συνθέτας· οἶον vis-à-vis, à l'égard. κ. τ. λ. Ἐπιδιαίρῶνται ἔτι καὶ κατὰ τὴν ἐννοίαν, ἥγαν κατὰ τὴν σημασίαν· αἱ μὲν γὰρ τόπον, αἱ δὲ χρόνον, καὶ ἕτεραι ἄλλα σημαίνουσιν.

Προεπιδιαίρῶνται δ' ἔτι καθ' αἷς ἀπαιτῶσι συντακτικᾶς· αἱ μὲν γὰρ γενικῇ, αἱ δ' ἀπλατίβῃ, αἱ δὲ δοτικῇ, αἱ δ' αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Υποδιαίρετόν δ' ἔτι γενικῇ διαιρέσει αὐτὰς εἰς προθέσεις ἐν συντάξει καὶ εἰς προθέσεις ἐν συνθέσει· ἀναγκαιότητι δὲ δοκεῖ ἡ ὑποδιαίρεσις αὕτη· ὧν γὰρ οἱ Γάλλοι τὸν πλείω ποιῶνται λόγον (εἰσὶ δ' αἱ ἐν συντάξει) αὗται κυρίως ἐπιρρήματα μᾶλλον καὶ σύνδεσμοι, ἥπερ προθέσεις εἰσὶν· εἰ μήτις ἄρα διὰ τὸ προτίθεσθαι μόνον τῶν ὀνομάτων προθέσεις ἀποκαλεῖν ἄξιοίη. (1) Κυρίως δὲ προθέσεις ἂν εἶεν αἱ ἀπὸ τῆς λατινίδος ἡρανισμέναι,

(1) Ὅρα περὶ τήτου σχηματὸς αὐτοχεδῆος Κοραῖ εἰς Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης Φυλ. λξ'. — νγ'. Ὁ Ἐκδ.

Κεφ. Ζ'. αἰτνες συντιθέμεναι τοῖς ῥήμασι, διαφορές αὐτοῖς σημασίας περιποιῶνται καὶ ποικίλῃσι, καὶ δὴ καὶ ἐναντίας πολλάκις σημασίας μηχανώμεναι, φανεραὶ εἰσιν, ὡπερὲν καὶ ἐν τῇ Ἑλληνίδι, ἥς χαριέστατος καὶ γλαφυρώτατος διὰ τῶν προθέσεων πέφυκεν ὁ λόγος ὢν, καὶ οἷος ἄλλος· ἀπαράμιλλος γάρ ἡ τῇ δυνάμει τῶν παρασυνθέτων ῥημάτων ἑκφρασις. Ταύτην ἔν τῇ ὑποδιαίρεσιν, ἑδείς τῶν γραμματικῶν δοκιμάζει, ἀδὲ τίθεται, κυριώτατον ἔσαν μέρος· θεωρῶμεν δὲ κατὰ Γάλλους.

Διαίρυνται δὴ αἱ προθέσεις κατὰ σημασίαν εἰς προθέσεις τόπου· θέσεως· τάξεως· χρόνου· ὄρων, ἐξ ὧν, καὶ πρὸς ὧν· αἰτιῶν, ποιητικῆς, ὑλικῆς, τελικῆς· ἐνώσεως· διασολῆς· ἐξαιρέσεως· ἐναντιώσεως· συναλλαγῆς· ὁμοιώσεως καὶ τὰ ἐξῆς· οἷον.

Τόπος.	Θέσεως.	Τάξεως.
De lieu.	De situation.	D'ordre.

Dans. il est dans Paris. Ἐν.

En. il est en Italie. Εἰς καὶ Ἐν.

A. il est a Rome. Εἰς. Ἡ· dans καὶ ἐν σημαίνειν ἡρεμίαν· ἡ δὲ ἢ καὶ ἡρεμίαν, καὶ κίνησιν.

Hors. cette maison est hors de la ville. Ἐξω.

Sur. il est sur la mer. Ἐπὶ μετὰ γενικῆς.

Sous. sous le ciel. Ὑπὸ μετὰ αἰτιατικῆς.

Devant. il marchoit devant le Roi. Πρὸ μετὰ γενικῆς.

Après. il marchoit après le Roi. Μετὰ σὺν αἰτιατικῇ.

Chez. il est chez le Roi. Παρὰ μετὰ δοτικῆς.

Χρόνος. De tems.

Avant. avant la guerre. Πρὸ μετὰ γενικῆς.

Pendant. pendant la guerre. Μεταξύ, ἡ κατὰ τὸν Ἄρδρ. Ἀ καιρὸν τῷ... ἡ ἐπὶ τῷ....

Depuis. depuis la guerre. Ἐκ τῷ καιρῷ τῷ πολέμου.

Ὅρου τῷ πρὸς ὧν.

Du terme, où l'on tend.

En. il va en Italie. Εἰς Ἰταλίαν.

A. à Rome. Εἰς Ῥώμην.

Envers. son amour envers Dieu. Πρὸς Θεόν.

Τῷ ἐξ ὧν, que l'on quitte.

De il part de Paris. Ἐκ Παρισίων.

Αἰτιῶν. Ποιητικῆς.

De la Cause Efficiente.

Par. maison bâtie par un Architecte. Ὑπο μετὰ γενικῆς.

Ὑλικῆς. Matérielle.

De. de pierres de briques. Ἐκ μετὰ γενικῆς.

Τελικῆς. Finale.

Pour. pour un Prince. Διὰ μετὰ αἰτιατικῆς.

Ἐνώσεως. D'union.

Avec. les soldats avec leurs officiers. Μετὰ σὺν γενικῇ.

Διασολῆς. De séparation.

Sans. les soldats sans leurs officiers. Ἀνευ, Δίχα.

Ἐξαιρέσεως. d'Exception.

Outre. compagnie de cent soldats, outre les officiers. Πλην, Παρεκτός.

Ἀντιθέσεως. d'Opposition.

Contre. soldats révoltés contre leurs officiers. Κατὰ μετὰ γενικῆς.

Συναλλάγματος. De permutation.

Pour. rendre un officier pour un autre. Ἀντὶ.

Κεφ. Ζ'.

Ομοιωσεως. De Conformité,
Selon. selon la raison. Κατά λόγον.
De retrenchement.
De. soldat retranché du régiment.

Τέτον τον τρόπον της προθέσεως τίθεται ο Restant· ὅτε τὴν σημασίαν ὁμῶς ἐγνώμεν τι βάλεται λέγειν, καὶ ἡμαρτημένως εἰρηθεῖ καθοράται· ἐν γὰρ τῷ παραδείγματι ὁ de, ἀλλὰ du τέθειται.

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν διαίρεσιν θεωρούμεναι αἱ προθέσεις, αἱ μὲν γενικῇ συντασσόμεναι εἰσὶν αὗται, loin de, πόρρω· près de, ἐγγύς, σχεδὸν· auprès de, πλησίον· proche de, ἐγγύς· hors de, ἔξω· autour de, περί· à coté de, πρὸς τὸ μέρος, πλαγίως· à l'égard de, περί· à couvert de, ὑπὸ τὴν σκέπην· à l'abri de, εἰς σκέπην· à raison de, κατὰ, πρὸς· à la réserve de, ἐξόχως· à l'insu de, ἄνευ τῆς εἰδήσεως· au deca de, ἐδῶθεν· au delà de, ἐκεῖθεν· audessus de, ὑπεράνω· au dessous de, ὑποκάτω· au devant de, κατὰ πρόσωπον, ἀπέναντι· au dehors de, ἔξωθεν· au dedans de, ἔσωθεν· au travers de, διὰ τῆ, διὰ μέσα· au milieu de, ἐν μέσῳ τῆ, κατὰ τὸ μέσον· à cause de, διὰ τὸν λόγον τῆ ὅτι, ἐξ αἰτίας· en présence de, ἐπὶ παρόρῳ· le long de, κατὰ ἑκτασιν, κατὰ μῆκος· vis-a-vis de, κατὰ ἀντικρύ.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπλατίβα ὁ διαφέρει τῆς γενικῆς, ἴσέον ἄντι αἱ σύνθετοι, ὡς αἱ ἀνωτέρω, γενικῇ συντάσσονται, αἱ δὲ ἀπλᾶι, καὶ ἐξαίρεσιν, ἢ μερισμὸν σημαίνουσαι, ἀπλατίβαν ἀπαιτῶσιν.

Αἱ δὲ δοτικῇ συντασσόμεναι εἰσὶν αὗται, jusqu'à, ἄχρις ὅτε, ἕως, quant à, ὅσον πρὸς τὸ par rapport à, σχετικῶς. κ τ. λ.

Αἱ δ' αἰτιατικῇ συντασσόμεναι αὗται εἰσὶν, après, Δ' ὁ 29. Δ'. μετὰ· d'après, κατὰ· attendu que, δοθέντος, ἢ διὰ τὸ ὅτι· avant, πρό· avec, σύν, ἅμα· chez, εἰς, ἢ παρὰ μετὰ δοτικῆς· contre, κατὰ, γενικῇ, ἀπ' ἐναντίας· dans, εἰς, ἐν· depuis, ἀπὸ· derrière, ὀπίθεν· dès que, ἅμα τῷ, εὐθὺς· devant, ἔμπροσθεν· durant, ἐν· en, εἰς· entre, μεταξύ· envers, πρὸς· environ, περί· hormis ἢ hormis, ἐκτός· malgré, ἀκοντὶ, ἀπέναντι τῆς βελησεως· moyennant, χρώμενος μέσῳ, διὰ μεσῶ τῆ· nonobstant, εἰς ἂδὲν λογιζόμενος, μὴ φροντίζων· outre, ἔξω, ὑπὲρ· par, διὰ· parmi, μεταξύ· pendant, ἐν ᾧ, καθ' ὃν καιρὸν, καὶ ἐν καιρῷ, εἰς καιρὸν· pour, ἵνα· proche, ἐγγύς· sans, ἄνευ, δίχα· selon, κατὰ, αἰτιατικῇ· sous, ὑπὸ· suivant, κατὰ· sur, ἐπὶ· touchant, περί, γενικῇ· à travers, διὰ μέσα· vers, πρὸς· voici, voilà, ἰδὲ. κ. τ. λ.

Συμβαίνει δέ τισι ἡμαρτημένως καὶ δι' ἄγνοιαν χρῆσθαι πολλαῖς τῷ ἐπιθέτῳ ὀνόματι prêt ἀντὶ τῆς πρὸς προθέσεως· ἔστι δ' ἕτερον ἐκότερον· τὸ μὲν γὰρ prêt ὄνομα σημαίνει πρόθυμος, ἑτοιμος, διατεθειμένος, καὶ δοτικῇ συντάσσεται· Je suis prêt à faire tout ce que vous desirez. Le canon est prêt à tirer. Les armées étoient prêtes à en venir aux mains. Cette maison est prête à tomber. ἢ δὲ πρόθεσις πρὸς χρόνον σημαίνει, καὶ γενικῇ συντάσσεται, ἐρμηνεύεται τε Γαλλισι sur le point de, τατίειν, ὅσον ἔπω, παρ' ὀλίγον, ἐγγύς· οἷον Il est près de midi. Il est près de mourir, près de tomber, près d'être condamné. ἐγγύς τῆ θανάτου, τῆ πείνης· διὸ βαλόμενος σημήναι, ὅτι μετὰ μικρὸν γενήσεται τι, διὰ τῆς πρὸς προθέσεως ἐκφράσεις· οἷον Mon ouvrage est près d'être fini. Mon procès est près d'être jugé, ἀλλ' ὁ prêt· ἡμαρτημένον γάρ.

Κεφ. Ζ'.

Ἔτι τὴν πρόθεσιν, vis-à-vis εἰσὶν, οἱ αἰτιατικῇ συντάσσει, vis-à-vis le palais, vis-à-vis l'Eglise λέγοντες· ἀλλ' οἱ ἐκ τῆς ἀκαδημίας ἀποδοκιμάζουν· γενικῇ τοίνυν συντακτέον.

Ἡ δὲ proche ἐπαμφοτερίζει· γενικῇ γὰρ καὶ αἰτιατικῇ ἀδιαφόρως συντάσσεται, proche du palais, καὶ proche le palais.

À travers, καὶ au travers. συγχέουσι τινες τῶν δύο τῶν πρόθεσεων τὰς συντακτικὰς· εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ἡ à travers ἀείποτε αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον je l'ai vu à travers les vitres, à travers une lunette, διὰ τηλεσκοπίᾳ· ἡ δὲ au travers γενικῇ· οἷον regarder au travers des vitres, au travers d'une lunette. λέγε τοίνυν courir à travers les champs, ἀλλ' ἔσθ' des champs.

Ἡ δὲ hors, πρόθεσις μὲν ἴσα, ἀπαιτεῖ γενικὴν, καὶ σημαίνει τὸ ἔξω· οἷον hors du Royaume· ἐπὶ ῥῆμα δὲ, ἀπαιτεῖ αἰτιατικὴν, καὶ σημαίνει ἐξαίρεσιν· οἷον tous les juges furent de même avis hors le président, πλὴν τοῦ προέδρου, ταῦτόν εἰπεῖν excepté le président.

Εἰ δὲ τύχοι εὐρεθῆναι δύο πρόθεσις πρὸ ἐνὸς ὀνόματος, εἰμὲν ἀμφοτέραι τὴν αὐτὴν πτῶσιν ἀπαιτοῦσι, ἡδεμία δυσχέρεια· οἷον un procureur qui travaille pour et contre sa patrie est un etc. εἰ δ' ἄλλην, ἄτοπόν ἐστι καὶ σόλικον ἐπιφέρειν τῆνομα καθ' ἣν πτῶσιν ἡ ἑτέρα ἀπαιτεῖ τῶν· ἀνάγκη ἔν ἐπαναλαμβάνειν· οἷον ἡ πρόθεσις suivant (κατὰ) ἀπαιτεῖ αἰτιατικὴν, ἡ δὲ Conformément ἀπαιτεῖ δοτικὴν· ὥστε ὅστις τοίνυν λέγειν, je me suis conduit suivant et conformément à vos avis, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἐπαναληπτέον τῆνομα· οἷον suivant vos avis, et conformément à vos avis, ἡ ἄλλως πως ἐκφράζειν ἀναγκαῖον ἐστίν.

Τὴν δὲ en διατελλομένην ἐν τῇ ἐν ἁντωνυμίας,

ἀπλατίβας, ἡ γενικῆς ἐχέουσης λόγον, καθότι ἡ μὲν πρόθεσις ὀνόμασι συντάσσεται· οἷον j'ai un voyage à faire en Italie. ἡ δὲ ἁντωνυμία ῥήμασιν, ὡς ἐν τῷ περὶ ἁντωνυμιῶν ὥφθη. Διαφέρει δ' αὕτη ἡ ἐν πρόθεσις τῇ χρήσει καὶ τῇ ἐν πρόθεσεως, καίτοι ἀμφοτέραι κατὰ τὴν ἔννοιαν αἱ αὐταὶ εἰσὶ, τὴν ἐν τόπῳ ἡρεμίαν σημαίνει, ὡς περ ἡ τῶν Ἑλλήνων ἐν· διαφέρει δὲ κατὰ τὸ διωρίσθαι, καὶ μὴ· ἡ μὲν γὰρ dans ὠρισμένον τόπον σημαίνει, ἡ δὲ ἐν ἀορίστῳ τὸ ἐντὶνι τόπῳ· διὸ καὶ τὰ ὀνόματα, οἷς συμπλέκεται ἡ dans, προσλαμβάνουσι καὶ ἄρθρον ὀριστικόν, οἷς δ' ἂν ἡ ἐν, ἔσθ' προσλαμβάνουσιν. Ὀρίζονται δὲ μάλιστα τὰ ὀνόματα, ἥτοι ἐπιθέτοις, ἢ ἄρθροις ὑποτακτικοῖς (ἀπερὸι Γάλλοι ἁντωνυμίας καλεῖσιν ἀναφορικὰς (1)). Ὅταν ἔν τῷ ὠρισμένῳ ἢ τῆνομα, προσλαμβάνει ἡ πρόθεσις dans ἀντὶ τοῦ ὀριστικῆς ἄρθρου τὸ un, ἡ une, σαφεστέρα δὲ γενήσεται ἡ θεωρία τοῖς ἐφεξῆς παραδείγμασιν. Il travaille dans la chambre. καὶ il travaille en chambre διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ dans la chambre αἰνίσσεται τὸ οἶκον, τὸ ἤδη ἐγνωσμένον καὶ ὠρισμένον· τὸ δ' en chambre ἀπλῶς ἐν οἴκῳ ἐργάζεται, ἀλλ' ἔκ ἐν ταῖς ἀγγαῖς, ἡ ἀγορῇ, ἡ ἀλλοθίπῃ. Il vit dans une douce liberté καὶ en liberté. il est dans une grande colère, καὶ il est en colère. Il est dans une pension qui lui coûte cher, καὶ il est en pension. Il est en province, καὶ il est dans la province de Normandie. Il est dans la maison. Il est dans la ville σημαίνει, ὅτι ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καὶ πόλει ἐστίν, διατρίβει· τατίσιν ἔκ ἀπῆλθεν, ἔκ ἀπεδήμησεν. Il est en ville δὲ σημαίνει ἀπῆλθεν εἰς ἀγοράν, ἔκ ἐστὶν οἶκοι. Il est en pays étranger σημαίνει ἔκ ἐστὶν ἐν τῇ πα-

(1) Ἰδε τοῖς αὐτοῖς. Κορῆ φυλ. κα'.

Κεφ. Ζ'. τριῖδι αὐτῇ, ἀπεδήμησεν, ἐν ἀλλοδαπῇ ἔστιν ἀπροσδι-
ορίσως.

Ἐτι ἴσμεν ὅτι ἡ dans ἔχ χρόνον ἐνίοτε σημαίνει· οἷον
dans trois jours il sera ici. j'aurai lu ce livre dans
huit jours. σημαίνει δὲ ἡ ἐν χρόνον· παρωχηκότα μέν-
τοι· οἷον ce chateau a été bâti en moins de six mois.

Εἰδῆσαι δὲ τισι λέγειν j'irai en campagne, il est
allé en campagne, il est en campagne. ἔστι δὲ σόλικον·
θέλων ἂν λέγειν, ὅτι ἔστιν ἐν τῇ πόλει, ἀπῆκει δ' ἐς
ἀγρὸν, λέγοις, il est allé à la campagne. il est à la
campagne. j'irai à la campagne. τὸ δὲ en campagne
ἔστιν ἐν χρήσει μόνον, ὅταν περὶ κινήσεως στρατευμάτων
λέγωμεν, ὅπερ στρατοπεδεύειν ἢ στρατεύεσθαι σημαίνει·
les armées sont en campagne. les troupes se met-
tront, ou entreront en campagne bientôt.

Αἱ δὲ voici ἢ voilà προθέσεις παράγονται ἐκ τῆ
προσакτικῆς τῆς ῥήματος voir, προσλαμβάνουσαι ἢ τὰ
ἐπιρρήματα ci ἢ là· διὸ ἢ αἰτιατικὴν ἀπαιτῶσιν συν-
τακτικὴν, ὡς ἀπὸ ἐνεργητικῆς ῥήματος παραγόμεναι·
οἷον me voici. le voilà ἢ καθεξῆς, ὅπερ ἰδίον ταύ-
ταις ταῖς δύο προθέσεσιν ἔστιν.

Ἐστὶ δὲ ἢ ἕτερόν τι εἶδος προθέσεων, ὧν ὁ τύπος
μετοχικός· οἷον concernant, σημαίνουσα τὴν περὶ πρόθε-
σιν, moyenant, σημαίνουσα τὴν διὰ πρόθεσιν μετὰ γε-
νικῆς· ἀπαιτῶσι δ' αὐταὶ πτώσεις, ἅς τὰ ῥήματα, ἀφ' ὧν
παράγονται· οἷον les reglement concernant la marine,
αἱ περὶ ναυτικῆς διαταγαί· j'ai achetée cette maison
moyenant une somme d'argent ἐπριάμην διὰ χρημά-
των, ἢ χρημάτων μόνον.

Relativement. σημαίνουσα τὴν περὶ πρόθεσιν, συν-
τάσσεται δοτικῇ· οἷον relativement aux connoissances,

l'homme est etc. περὶ ἐπισήμης, καὶ ἀναφορὰν πρὸς Ἀ' τοῦ Β'.
τὰς ἐπισήμας δηλαδὴ.

Touchant. σημαίνουσα τὴν περὶ πρόθεσιν, αἰτια-
τικῇ συντάσσεται· οἷον il l'instruisit touchant Ulysse,
περὶ τοῦ Ὀδυσσεύος ἀνῆγγειλεν αὐτῷ.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Β'.

Περὶ τῶν ἐν συνθέσει Προθέσεων.

Ταύτας τινες τῶν γραμματικῶν ἀχωρίσως προθέ-
σεις καλεῖται prépositions inséparables. διότι αὐταὶ
καθ' ἑαυτὰς ἔχ ὑφίστανται, ἢ ἀσημαντα ἂν εἶεν ἔτω
μόρια· εἰσι δ' ἡρανισμέναι ἀπὸ τῆς λατινίδος, ἢ εἰσὶν
αὐταί.

Ad, ἥτις ἢ μόνον, ἔστιν ἢ εἰς· αὕτη συντει-
θεμένη τοῖς ῥήμασιν, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ, ἀναδιπλασιάζεσθαι
ποιεῖ τὸ ἀρκτικὸν αὐτῶν σύμφωνον· οἷον mettre, ad-
mettre· prendre, apprendre.

Co μόνως, ἥτις ἢ, con διὰ τῆς π ἢ com, τρο-
πῇ τῆς π ἢ εἰς m, ἢ ἔστιν ἢ σύν. οἷον seigneur, cosei-
gneur. operer, co-operer. courier, concourir. bat-
tre, combattre.

Contre. ἢ ἀντὶ, τὸ ἐναντίον σημαίνουσα, ἢ τὸ
ἀνθίστασθαι· οἷον venir, contrevenir. dire, contre-
dire.

Dé, ἥτις ἢ dis. ἢ ἀπὸ, ἀποβολὴν σημαίνουσα·
οἷον faire, défaire. parôître, disparôître.

E, ἥτις ἢ ex. ἢ ἐκ· οἷον puiser, épuiser. traire,
extraire.

En, ἥτις ἢ em. τροπῇ τῆς π ἢ εἰς m. οἷον trainer,
entraîner. porter, emporter.

Κεφ. Ζ'.

Entre. ἡ διὰ, ἡ μετά. οἶον lacer, entrelacer. prendre, entreprendre.

In, ἡτις καὶ im, τροπή τῆς η εἰς m. ἡ ἐν· σημαίνει δὲ τέρησιν, ἡ ἀποβολήν· οἶον disposer, indisposer, faillible, infaillible. poser, imposer, poli, impoli.

Inter. ἡ διὰ, σημαίνουσα τὸ μεταξύ· οἶον rompre, interrompre.

Mé, ἡτις καὶ Mau. σημαίνουσα τὸ ἐναντίον ὡς περ ἡ κατὰ, ἡ ἀποβολήν· οἶον connaitre, méconnaître, ἀγνοεῖν, καὶ ὡς περ ἀπομανθάνειν· dire, maudire, καταλαλεῖν, βλασφημεῖν.

Ob, ἡτις καὶ ο μόνως, ἀποβολή τῆς b. ἡ ἀντί, σημαίνουσα τὸ ἐναντίον· οἶον tenir, obtenir. poser, opposer. mettre, omettre, τῶν ἐστι παραλιμπάνειν· προδηλότερον δ' ὁράται τὸ ἐναντίον ἐν τοῖς ὀνόμασι τοῖς δε, objet, objection. ἦσαν ἀντικείμενον τὸ τῶν αἰδητηρίων (ὅς περ κοινότερον ὑποκείμενον φαμέν,) καὶ ἑνταῖς, ἀντίταῖς.

Par. οἶον venir, parvenir.

Per. οἶον mettre, permettre.

Pré. οἶον dire, prédire. ἡ πρό.

Pro. οἶον poser, proposer. ἡ πρό.

Pour. οἶον suivre, poursuivre. ἡ ἐπί.

Re, ἡ τέ οἰζυρόμενον. ἡ ἀνά, σημαίνουσα ἀναδιπλασιασμόν, ἡ ἐπανάληψιν· οἶον commencer, recommencer. former, réformer.

Se. οἶον courir, secourir. σημαίνουσα τὴν σύν.

Sou καὶ sous· οἶον tenir, soutenir. traire, soustraire ἡ ὑπό.

Sur. ἡ ἐπί· οἶον prendre, surprendre. καὶ ἡ ὑπέρ· οἶον passer, surpasser. ὑπερβαίνειν.

Sus. ἡ ἀνά, σημαίνουσα ἀναβολήν· οἶον pendre, suspendre.

Trans. ἡ μετά, σημαίνουσα μετάβασιν, καὶ μεταβολήν· οἶον porter, transporter. former, transformer. καὶ ἡ διὰ, transparent διαφανές.

Αὗται μὲν ἔναι αἱ ἐν συνθέσει προθέσεις. Ἰσως δ' εὐρεθεῖεν καὶ ἕτεραι. Ἦνα δ' ἰδῆς τῆς χαριεστάτης Ἑλληνίδος τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἄλλων διαλέκτων, καὶ διαφορὰν καὶ ποικιλίαν τῆς κατὰ τὰς προθέσεις συνθήκης, ἐν σοι παράδειγμα ἐκθῶμεν, τὸ ἀντεπεξῆσαν, ἀντικὸν προπαρασύνθετον ὑπερουντελικόν τῆς εἰμι (πορεύομαι) ὅπερ οἱ Γάλλοι ἔτιως ἂν ἐκφράσαιαν· Ils sortirent contre l'ennemi avancé pour lui donner la charge· Ὄρα τὴν Ἑλληνικὴν Γραμματικὴν τῆς P. Royal Βιβλ. δ'. Κεφ. ζ', σελ. 281.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Ἐπιρρήματος.

De l'Adverbe.

Κατὰ λέξιν μετάφρασις τῆς ἐπιρρήματος ἐστὶ τὸ ad-
verbe. τί δ' ἐστὶ καὶ ὅποιον, δῆλον· διαιρεῖται δ' εἰς
ἀπλὰ (κατὰ λέξιν θεωρούμενα) οἶον hier, beaucoup,
ici. καὶ εἰς σύνθετα· οἶον pour le présent, à l'avenir.
ἥπερ φράσεις μάλλον εἶεν (1) κατὰ τὴν ἑννοίαν, εἰτ' ἂν ση-

(1) Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ τῇ Ἑλληνίδι· ὅρα σοχασμὸς
αὐτοχρεδίες Κοραῆς εἰς Πρόδραμον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθή-
κης Φυλ. λβ'. — μα'. Ο' Ε' καδ.

Κιφ. Η'. *μασίαν ἐξαιταζόμενα· εἰς δ' ἐξ κυριωτέρας τρόπου, κατὰ γε τὰς Γάλας, διακρίνται· οἷον εἰς ἐπιρρήματα.*

Χρόνος de tems.

Τόπος de lieu, ou de situation.

Τάξεως. d'ordre, ou de rang.

Ποσότητος. de quantité, ou de nombre.

Ποιότητος. de qualité, ou de manière.

Συγκρίσεως. de comparaison.

Τὰ χρόνος σημαντικά, de tems.

Ἐπειδὴ τριχῶς θεωρεῖται ὁ χρόνος, ἐνεσῶς, παρελθόντων καὶ μέλλον, καὶ τὰ τὰτα ἐπιρρήματα κατὰ τὸν αὐτὸν εἰς διακριτέα τρόπον· ὅσα τοίνυν ἀπαντῶσι πρὸς τὴν πύσιν quand? πότε; χρόνος εἰσὶ παρελθόντος ταῦτα hier, avant hier, autre fois, anciennement, dernièrement, auparavant, depuis peu etc. ἐνεσῶτος δὲ ταῦτα, présentement, maintenant, aujourd'hui, à présent, à cette heure, dans ce moment. μέλλοντος δὲ ταῦτα, demain, bientôt, tantôt, dans peu, désormais, dorénavant. (ὅπερ οἱ παλαιοὶ dors-en-avant ἔγραφον) à l'avenir. etc. Τὰ δὲ ἀορίστου χρόνος, souvent, d'abord, quelque fois, rarement, soudain, jamais, toujours, incessamment, pour l'ordinaire, tard, alors, depuis. etc.

Τὰ τόπος σημαντικά, de lieu, ou de situation.

Τὰ δὲ ὧν ἀπαντῶμεν εἰς τὰς πύσεις, οὐ? d'où? par où? πῃ; πόθεν; οἷον ici, là, d'ici, de là, par ici, par là, y, à près, loin, devant, derrière, dedans, dehors, dessus, dessous, en haut, en bas, auprès, ailleurs, partout etc.

Τὰ τάξεως σημαντικά, d'ordre, ou de rang. *Α' 2^α, Β'.*

Premièrement, secondement, troisièmement, καὶ κατ'εξῆς, καὶ en premier lieu, en second lieu, à la file, enfin, à la fin, alternativement (ἐναλλάξ) tour à tour (κατὰ περίοδον) mêlé-mêlé (φύρδην) devant, après, ensemble.

Τὰ ποσότητος σημαντικά, de quantité, ou de nombre.

Τὰ δὲ ὧν ἀπαντῶμεν εἰς τὸ combien? (πόσον) οἷον· une fois, deux fois, cent fois, mille fois etc. peu, beaucoup, guères, assez, tant, autant, tant soit peu, trop, trop peu. etc.

Τὰ συγκρίσεως σημαντικά, de Comparaison.

Τριχῶς θεωρουμένης τῆς συγκρίσεως πρὸς ἄλληλα τῶν ὄντων, εἴτ' ἢν κατὰ τὸ ἴσον, ἢ ὁμοιον, κατὰ τὸ μᾶλλον, καὶ κατὰ τὸ ἥττον, τριχῶς ἄρα καὶ τὰ ἐπιρρήματα δι' ὧν γίνεται ἡ σύγκρισις κατὰ τὸ ποιοῦντε καὶ ποσόν· τὰ κατὰ τὸ ἴσον, ἢ ὁμοιον οἷον· comme, de même, ainsi, pareillement, autant, aussi, si etc. τὰ κατὰ τὸ μᾶλλον, ἢ πλεον οἷον· plus, d'avantage, de plus, plus, mieux, de mieux en mieux. τὰ κατὰ τὸ ἥττον ἢ ἐλαττον, οἷον· moins, presque, à peu près, tout au plus.

Τὰ ποιότητος σημαντικά, de qualité, ou de manière.

Οἷον ἀπαντῶμεν εἰς τὴν πύσιν, comment? (πῶς;) ποιότητος εἰσὶ ταῦτα δὲ πάμπολλα· ἀπὸ τῶν ἐπιθέτων γὰρ ὀνομάτων παραγόμενα, ὅσα ἐπίθετα εἰσι, τοσαῦτα σχεδὸν καὶ ἐπιρρήματα ποιότητος· πᾶν γὰρ (ὡς εἶπεν) ἐπίθετον

Καθ. Η'. σχηματίζει ἐπιρρήμα, ὡς· modestement ἀπὸ τῆ modeste. sévèrement ἀπὸ τῆ sévère. honnêtement ἀπὸ τῆ honête. fidèlement ἀπὸ τῆ fidèle. πλὴν τῶν πέντε τούτων ἔκ ὄντων παραγῶγων Comment, incessamment, notamment, mutament, siemment.

Παράγονται δὲ τὰ ποιότητος ἐπιρρήματα κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα ἀπὸ τῆ θηλυκῆ τῶν ἐπιθέτων, προδήκη τῆς ment συλλαβῆς ἐπὶ τῆ τέλους· ὡς grand, grande, grandement. doux, douce, doucement. nul, nulle, nullement. certain, certaine, certainement etc. τὸ δὲ πρὸ τῆς ment συλλαβῆς Ε, ἐστὶ muet, ταῖς ἐν ἑκ ἀναγινώσκεται, καὶ ὡς περ κατὰ συγκοπὴν ἢ λήξιν προφέρεται ὡς δασμῶν· Φιδελμῶν καὶ καθεξῆς· ἐξαιρῶνται δὲ τὰ κατωτέρω τριάκοντα ἐννέα, ὧν τὸ ἐ ὀξυνόμενον, ἡμίφθογγόν ἐστι, ἥγαν ἐ fermé. ὡς· aisément, aveuglément, commodément, communément, conformément, délibérément, démesurément, désespérément, désordonnément, déterminément, effortément, énormément, expressément, figurément, importunément, impunément, incommodément, inconsiderément, indéterminément, inespérément, inopinément, malaisément, modérément, nommément, obscurément, obstinément, opiniâtrément, passionnément, posément, précisément, prématurément, privément, profondément, profusément, proportionnément, sensément, séparément, serément, subordonnement.

Παράγονται τοίνυν ταῦτα ἐν γένει, ὡς εἴρηται, ἀπὸ τῶν θηλυκῶν τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων, πλὴν α'. τῶν εἰς ant καὶ ent ληγόντων· ταῦτα γὰρ ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν, τροπῇ τῶν τελικῶν δύω γραμμάτων η καὶ τ εἰς δύω m, ὡς· vaillant, vaillam-

ment, diligent, diligemment. τὸ δὲ lent καὶ pré-sent, τῷ γενικῷ κανόνι ἐπόμενα, lentement καὶ présentement ποιῶσι τὸ ἐπιρρήμα.

β'. Τῶν εἰς é fermé ληγόντων ἀρσενικῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων· ἐπὶ τούτων γὰρ τῇ προδήκῃ τῆς ment συλλαβῆς, φυλαττομένης τῆς ὀξείας ἐπὶ τῆ ε, γίνεται τὸ ἐπιρρήμα ὡς· aisé, aisément. modéré, modérément. sensé, sensément.

γ'. Τῶν εἰς i, u, ai, ληγόντων ἀρσενικῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων, ἅτινα ὁμοίως μόνη τῇ προσθέσει τῆς ment ποιῶσι τὸ ἐπιρρήμα ὡς· infini, infiniment. poli, poliment. absolu, absolument. ingénu, ingénument. vrai, vraiment. grai, gaiment. Φησὶ δ' ὁ γραμματικὸς Wally, ὅτι τινὲς σχηματίζουσι καὶ ταῦτα ἀπὸ τῆ θηλυκῆς, λέγοντες· ingénueusement, vraiment, gaiment. ἐ δοκιμάζει δὲ· οἱ γὰρ ἄριστοι τῶν συγγραφέων κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐκ τῆ ἀρσενικῆς σχηματίζουσιν αὐτά.

δ'. Τῆ gentil, gentille, ὅπερ gentiment ποιεῖ, διὰ τὸ μὴ προφέρεσθαι τὸ τελικὸν l τῆ gentil.

Συγκρίνοντας δὲ τὰς ποιότητας κατὰ τὸ μάλλον, καὶ ἥττον, καὶ ἴσον, τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα μορίοις, οἷς καὶ ἐπὶ τῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων, ὡς·

Ἐπὶ τῆ ἴσε τὸ si καὶ aussi. si généreusement, aussi fidèlement.

Ἐπὶ δὲ τῆ ἥττονος τῷ moins. moins généreusement.

Καθ' ὑπέρθεσιν δὲ, εἰμὲν κατ' ἀναφορὰν πρὸς ἕτερον, τῷ le plus· le plus généreusement. εἰ δ' ἐποληλυμένως καὶ ἀχέτως, τῷ très, καὶ τῷ fort. très généreusement, fort fidèlement.

Κεφ. Η'. Ε'π' ἐπιτάσειω δὲ τῷ μᾶλλον, τῷ plus · plus géné-
reusement.

Τὸ δὲ mieux, ὑπερθετικὸν φαίνει οἱ Γάλλοι εἶναι
τῷ bien, καίτοι συγκριτικὸν ὄν, φανερόν ἐστι.

Καὶ τὸ pis τῷ mal.

Ὅλως δ' οἱ Γάλλοι συγχέουσι τὰ ἐπὶ ῥήματα με-
τὰ τῶν προθέσεων, εἴτα λέγουσιν, ὅτι τὰντὸ τῷ λόγῳ
μόριον (Φέρ' εἰπεῖν après, loins, depuis) ἐστὶ μὲν πρό-
θεσις, ὅταν ἀπαιτῇ πτώσιν συντακτικὴν, μὴ ἀπαιτῶν δ',
ἐπὶ ῥήμα· εἰθ' ὁρῶντες τῷ κανόνος τὸ μὴ ἀκριβὲς,
θεραπεύειν πειρῶνται, λέγουσι δ' ἐδέν (1).

Πρῶργιαίτερον ἂν εἴη λέγειν περὶ τῆς χρήσεως
τῶν τριῶν ἐπὶ ῥημάτων auparavant, avant καὶ devant.

Τὸ μὲν auparavant αἰεὶ ἐπὶ ῥήμα ἐστὶ χρονικόν, τὸ
πρότερον σημαίνον, καὶ πρόθεσις ἢ καὶ ἂν ποτε γένοιτο, τιτέ-
σιν ἢ δέχεται πτώσιν συντακτικὴν· ὡς οἱ λέγοντες, il
est arrivé auparavant de moi, κακῶς λέγουσιν· ὕγειως
δ' εἴ τις λέγοι, Alexandre donna à Porus un Royaume
plus grand que celui qu'il avoit auparavant.

Τὸ δὲ avant, ποτὲ μὲν πρόθεσις ἐστὶ, καὶ συντα-
κτικὴν ἀπαιτεῖ (σημαίνει δὲ χρόνον, ὥσπερ ἡ πρό)
οἷον Il est arrivé avant moi· ποτὲ δ' ἐπὶ ῥήμα τοπικόν,
καὶ συμπλέκεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς ἐπιτατικοῖς ἐπὶ ῥ-
ήμασι, si, bien, trop, plus, assez, fort· οἷον
N'allez pas si avant. Fouiller bien avant dans la
terre (ἀντὶ τῷ profondément, βαθέως) κ. τ. λ. Ἐνίοτε
δὲ καὶ ὡς χρονικὸν ἐπὶ ῥήμα ἐκλαμβάνεται· οἷον Il ne
faut pas étudier trop avant dans la nuit. Εἰθ' ἄνωγας δὲ,
εἰτ' ἄλλως, πρόοδον σημαίνει κατὰ τόπον καὶ κατὰ χρόνον.

(1) Ὅρα Στοχασμὸς Αὐτοχεδίης Κοραῆ εἰς Πρόδρομον
Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης Σελ. λζ'. καὶ ἐξῆς... ὁ Ε' κδ.

Τὸ δὲ devant ποτὲ μὲν ἐπὶ ῥήμα ἐστὶ τοπικόν, Ἀ" εἰθ' δ'
ἡγεῖν γάξεως· ποτὲ δὲ πρόθεσις· καὶ ἐπὶ ῥήμα μὲν ὄν,
σημαίνει πρῶτα, ἢ ἐναντίον τὸ derrière, οἷον· marche
chez devant· ὅταν δὲ πρόθεσις ᾖ, συντακτικὴν ἔχον
πτώσιν αἰτιατικὴν, ἥτοι τὸ ἐνώπιον σημαίνει (οἷον de-
vant Dieu, ἀντὶ τῷ en présence de Dieu) ἢ τὸ ἀντικρυ
(οἷον devant le Temple, ἀντὶ τῷ vis-à-vis le Temple.)
ἢ τὸ πρότερον τακτικῶς, ἢ κατὰ χρόνον, (οἷον il
est mon ancien, il marche devant moi, ἢ il a le pas
devant moi) εἴ τις ἂν λέγοι, il est arrivé devant moi,
ἢ l'article se met devant le nom, ἢ καὶ ὁρῶντες χρῆται
δεῖ δὲ λέγειν avant moi, avant le nom.

Χρῶνται δὲ πολλὰ καὶ οἱ Γάλλοι καὶ τοῖς ἐπιθετοῖς
ὀνόμασιν ἐπὶ ῥηματικῶς οἷον· chanter juste· voir
claire· parler bas· sentir bon· frapper fort, ἀντὶ τῷ
justement, clairement κ. τ. ε. καὶ ἐκ τῷ ἐναντίου δὲ
τοῖς ἐπὶ ῥήμασιν, ἀντὶ ὀνομάτων ἑσθιασικῶν κλινομένων
ἄρθροις κατ' ἀριθμὸν, οἷον· le devant de la porte· pren-
dre les devants· être au dessus des affaires· avoir
du dessous· les dedans d'une maison· les dehors d'une
ville· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ derrière.

Ὅταν γὰ ὀνόματα, ἐξ ὧν παράγεται τὰ ἐπὶ ῥήματα,
ἔχωσι συντακτικὰς πτώσεις, τὰς αὐτὰς ἀπαιτῶσι καὶ τὰ
ἐξ αὐτῶν παραγόμενα ἐπὶ ῥήματα, οἷον· dépendant
du Roi, dépendamment du Roi· Indépendant de la cour,
indépendamment de la cour. Différent des autres, diffé-
remment des autres Préférable aux richesses, préfé-
rablement aux richesses. Relatif aux Princes, relati-
vement aux Princes. Conforme à l'original, conform-
ement à l'original etc.

Τὰ ποσότητος σημαντικὰ ἐπὶ ῥήματα γενικῇ συν-

Κεφ. Θ'. τάσσεται, οἷον· assez de vin. beaucoup de livres. peu de gens. ὡς εἰς ὀνοματικῶς ἔλεγεν une quantité suffisante de vin. Un grand nombre de livres. Un petit nombre de gens.

Ὡς ὀνόματα ἐκλαμβάνόμενα τὰ ἐπιρρήματα, γίνονται καὶ συντακτικαὶ πτώσεις τῶν τε ῥημάτων καὶ τῶν προθέσεων, οἷον· j'ai reçu beaucoup de marchandises· vivre avec peu de revenu.

Ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμιῶν κεφαλαίῳ εἴρηται, ὡς τὸ γ μᾶριον, εἰς ἀντωνυμία σύνδετος, τὸ δὲ οὐ, d'οὐ, par οὐ ἀναφορικῇ· εἰς δὲ ταῦτα κυρίως ἐπιρρήματα τόσα, οἷον· vous y allez· οὐ demeurez vous? d'οὐ venez vous? par οὐ est il passé.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Θ'.

Περὶ Συνδέσμων.

De la Conjunction.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν. Α'.

Περὶ Συνδέσμων Γενικῶς.

Κατά τε τὴν διαίρεσιν εἰς ἀπλᾶς, οἷον· et, ou, aussi, καὶ εἰς συνδέτας· οἷον· afin que, à condition que, καὶ τὸ ἄκλιτον εἶκαι. ὁμοίως ἔχει τῷ ἐπιρρήματι εἰς δὲ τρόποι τῆ συνδέσμων πεντεκαίδεκα, ἑτοί·

α'. les Affirmatives, καταφατικοί, εἴτ' ἂν βεβαιωτικοί, Negatives, ἀποφατικοί, εἴτ' ἂν ἀρνητικοί, καὶ Dubitatives, διστακτικοί.

β'. les Copulatives, ou d'assemblage, συμπλεκτικοί.

γ'. les Disjonctives, ou de Division. Διαζευκτικοί, Ἀ'ρθρ. Δ'. ὡς alternatives καλεῖ ὁ Wally.

δ'. les Adversatives, ou d'opposition. Ἐναντιωματικοί.

ε'. d'Exception, ou de restriction. Ἐξαιρετικοί.

ς'. les Conditionnels· Ὑποθετικοί, ἢ Συναπτικοί, ὡς ὁ Wally hypothétiques καλεῖ.

ζ'. les Suspensives, ou d'incertitude. Ἀπορηματικοί.

η'. les Concéssives. Ἀποθετικοί, ὡς τὸ καίπερ, καὶ.

θ'. les Déclaratives, καὶ κατὰ Wally Explicatives. Ἐξηγηματικοί.

ι'. les Comparatives, ou d'égalité. Συγκριτικοί, ἢ Ὁμοιωματικοί.

ια'. les Augmentatives, et Diminutives. Αὐξητικοί, καὶ Ἐλαττωτικοί.

ιβ'. les Causales, ou Causatives. Αἰτιολογικοί, ὡς ὁ Wally causales καλεῖ.

ιγ'. les Illatives, ou Conclusives. Συμπερασματικοί, ἢ συλλογιστικοί, ὡς τὸ ἄρα, ἂν.

ιδ'. de Temps, et d'Ordre. Χρονικοί, καὶ τακτικοί.

ιε'. de transition. Μεταβατικοί, οἱ καὶ transitives, κατὰ Wally.

Α'. Περὶ Καταφατικῶν, Ἀποφατικῶν καὶ Διστακτικῶν. Des Affirmatives, Négatives et Dubitatives.

Καὶ καταφατικοί μὲν, ἢ βεβαιωτικοί, εἰσὶν, οὐί, οὐίδα, certes, sans doute, volontiers, soit, d'accord.

Ἀποφατικοί δὲ, ἢ Ἀρνητικοί, non, ne, ne pas, ne point, non pas, non plus, point, point du tout, pas encore.

Κεφ. Θ'. Δισαγμῶ δὲ, peut-être.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ παρὰ καὶ point, ἀρνησιν μὲν ἀμφότερα σημαίνουσιν, ἐπιτατικώτερον δὲ τὸ point ἐστίν, ὡς χρῆσθαι ἢ δεῖ, ἡγεμένων ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, καὶ ἐπιρρήμάτων ποσότητος σημαντικῶν, ἢ ποιότητος, ὡς περὶ τὰ beaucoup, fort, plus, moins, κ. τ. λ. οἷον· Je n'ai pas beaucoup d'argent à vous donner. Faire des dépenses qui ne sont pas fort utiles. Les riches ne sont pas toujours plus heureux que les pauvres. Il n'est pas moins philosophe qu'orateur. Il n'y a pas un moment à perdre etc. Ἐν γέτοις ἔν τὸ παρὰ χώραν ἔχει μάλλον.

Τὸ δὲ point ἐστὶν εὐχρηστότερον πρὸς τὰ ἀρθρα δε, καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς φράσεως· οἷον· On est à plaindre, quand on n'a point de talent. Il sortit de la prison, et ses gardes ne s'en aperçurent point.

Β'. Περὶ Συμπλεκτικῶν. Des Copulatives.

Οἱ συμπλεκτικοί, ἢ κατὰ φασιν συνάπτειν, καὶ εἰσὶν et, bien aussi, tant que· ἢ ἀπόφασιν, καὶ εἰσὶν ni, non plus, οἷον· La vertu et la science sont estimables. Vous le voulez, je le veux bien aussi. Tous les cercles de la sphère, tant petits que grands. Ni les biens, ni les honneurs, ne valent pas la santé. Puisque vous ne sortez, je ne sortirai pas non plus.

Γ'. Περὶ Διαζευκτικῶν. Des Disjonctives, ou de division,

Διαζευκτικοί δὲ εἰσὶν οἱ ou, ou bien, soit, soit que, ὡς τὰ Ou l'un ou l'autre. Restez, ou bien partez vite. Soit dans le bonheur, soit dans la dis-

grace. Soit que vous mangiez, soit que vous buviez, Ἄρα. Ἄ· remerciez Dieu.

Δ'. Περὶ Ἐναντιωματικῶν. Adversatives ou D'opposition.

Ἐναντιωματικοί δὲ mais, cependant, néanmoins, pourtant· οἷον Honnête, mais malheureux. Quelque ingénieux que fussent les Romains, ils n'ont pas cependant trouvé l'art de etc. Il fut fort maltraité de la fortune, néanmoins il ne perdit pas courage. Quoique grand philosophe, il n'étoit pourtant pas ennemi des louanges.

Ε'. Περὶ Ἐξαιρετικῶν. d'Exception, ou de restriction.

Ἐξαιρετικοί δ' εἰσὶν· si non, si ce n'est que, quoique, encore que, à moins de, pour (ἀντὶ τῆς quodique) οἷον Je n'ai rien à vous dire, si non que, ἢ si ce n'est que vous obéissiez etc. Il ne gagnera son procès, à moins qu'il ne fasse son possible pour disposer les juges. Il n'est pas insolent, quoiqu'il soit riche. Il ne pouvoit me traiter plus mal, à moins de me battre. Pour être dévot, il n'en est pas moins homme. εἰ καὶ εὐλαβὴς, ὁμως, κ. τ. λ. Ὅρα δὲ, ὡς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασι, πλὴν τῶν δύο τελευταίων à moins de καὶ point, οἱ Ἐναντιωματικοί συνδέσμοι εὐκτικήν ἀπαντεῖσι, τῇ δυνάμει τῆς qua συνδέσμε. Τὸ δὲ à moins de, διὰ τὸ ἔχειν ἐπόμενον δε καὶ ἢ que, ἀπαρεμφάτω συνεκάζεται· ἐξ ἧς δῆλον γίνεται, ὅτι τὰ λοιπὰ ἀναλύσεις εἰσὶν τὰ ἀπαρεμφάτα.

Περ. Θ'. ζ'. Περὶ Ὑποθετικῶν, εἴτ' ἢν Συναπτικῶν.

Conditionnels.

Οἱ δὲ ὑποθετικοὶ εἰσὶ· σὶ, sinon, quand, quand bien, même (ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς ἐλαττωτικὸς καὶ.) pourvu que, supposé que, bien entendu que, à condition que, à la charge que, au cas que, en cas que, à moins que· ἐτι κατὰ τὸν Wailly soit, à moins de, sauf.

Τέτων τὸ σὶ συντάσσεται ὁριστικῶς ἐνεσῶτι, οἷον· Vous serez sauvé, si vous pratiquez la vertu.

Εὐκτικῶς δὲ ταῦτα pourvu que, supposé que, au cas que, en cas que, οἷον· Vous serez sauvé, pourvu que vous pratiquiez la vertu, supposé que vous pratiquiez la vertu, en cas que vous pratiquiez la vertu, au cas que vous pratiquiez la vertu.

Μέλλοντι δ' ὁριστικῶς ταῦτα· bien entendu que, à condition que, à la charge que, οἷον· Vous serez sauvé bien entendu que vous pratiquerez la vertu, à condition que vous pratiquerez la vertu, à la charge que vous pratiquerez la vertu.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σὶ non μέλλοντι ὁριστικῶς, οἷον· faites pénitence, si non vous éprouverez la justice de Dieu. μετανοεῖτε, εἰδὲ μή... κ. τ. λ.

Τὸ δὲ quand, quand même, quand bien, même, συντάσσονται τῷ ὑπερσυντελικῷ δευτέρῳ τῆς ὁριστικῆς (ὃν πρέτεριτ ἐντέριον καλεῖ ὁ Restant) οἷον. François premier n'eut rendu qu'il la pareille à Charles Quint, quand, ἢ quand même, ἢ quand bien même il l'eut fait arrêter, lorsqu'il passa par la France. εἰ ἡ χυμάλω-τήκει αὐτόν, τὰ ἴσα αὐτὸν ἐπαποιοῖ, ἢ τὰ αὐτὸν αὐτὸν ἀπε-δεδώκει.

Τὸ δὲ à moins que, εὐκτικῶς ἐνεσῶτι, οἷον· Un corps n'a point de mouvement, à moins qu'il ne le reçoive d'un autre.

ζ'. Περὶ Ἀπορρήματικῶν, εἴτ' ἢν Ἐφεκτικῶν.

Suspensives, ou d'incertitude.

Οἱ δὲ Ἀπορρήματικοί, ἢ Ἐφεκτικοί, εἰσὶ· Si, savoir si, c'est à savoir si, quoiqu'il en soit, οἷον· Un homme heureux ne sais jamais si on l'aime. Vous faites des beaux projets pour l'avenir, savoir si, ἢ c'est à savoir si la mort ne vous empêchera pas de les exécuter. Quoiqu'il en soit de tout ce que vous dites, je veux en courir le risque· ὅπως ἂν ἔχη τὸ λεγόμενον, τὰτέστιν εἴτε ἀληθεύει, εἴτε ψευδεται.

Η'. Περὶ Ἀποθετικῶν. Concessives.

Οἱ δὲ Ἀποθετικοὶ εἰσὶν, à la vérité, à la bonne heure que, quand ἢ quand même, non que, non pas que, ce n'est pas que, quoique, encore que, οἷον· A la vérité que cela ne peut se comprendre. Il n'est cependant etc.. A la bonne heure qu'on puisse quelque fois s'accommoder à la nécessité, mais cela ne doit jamais se faire aux dépens de la conscience. Quand ἢ quand même cela seroit vrai etc. τὰτέστιν ἔσω, δεδοῦθω, εἴεν, καὶ εἰ ἅτως ἔχει, δώμεν ὅτι. Quoique vous ayiez raison, je ne laisse pas de vous exhorter à l'accommodement. καὶ γὰρ δώμεν ἀδικεῖ-θαί σε, ὁμως. κ. τ. λ.

Κριθ. Θ'.

Θ'. Περὶ Ε'ξηγητικῶν. Déclaratives, ἢ Ex-
plicative.

Οἱ Ε'ξηγηματικοὶ εἰσὶ. Savoir. comme. par
exemple. en tant que. sur tout. c'est à dire.

Ι'. Περὶ Συγκριτικῶν, ἢ ὁμοιωματικῶν. Compara-
tives. ou d'Égalité.

Οἱ δὲ συγκριτικοί, ἢ ὁμοιωματικοὶ εἰσὶ. comme.
de même. ainsi. ainsi que. aussi bien que. aussi peu
que. autant que. davantage. plus. moins. mieux. pis.
non plus que. ni plus ni moins que. si que. en. ὡς.
καθάπερ. καὶ ὅσον. ἢ μᾶλλον. ἢ ἥττον. ἢ τῶ. τοσούτω.

Τὸ que, ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς ὁμοιωματικοῖς μο-
ρίοις, ὡς περ ἀπόδοσις, ἢ ἐπόμερον τῇ ἀνωτέρῳ ὁμοιω-
ματικῇ μορίῳ ἐστίν. οἷον Brutus auroit retabli les Ro-
mains dans leur ancienne liberté, s'il les eût trouvés
aussi bien disposés, qu'ils l'étoient dans le tems etc.
J'ai autant travaillé à cet ouvrage, que je le pouvois.
Judas ne fut non plus touché des reproches de son
maître, que si elles ne l'eussent pas regardé. On l'a
traité ni plus ni moins, que s'il eût été un voleur.
Le système de Ptolémé n'est pas si adopté, que celui
de Copernic, ὁμοίως καὶ τὸ ἐν γίνεται ὁμοιωματικῶς,
ὡς ἐν τοῖς παραδείγμασι τοῖς δε. Il agit en Roi. Il
parle en honnête homme, ἦσαν κατὰ Βασιλέα, καὶ ὡς
τίμιος ἄνθρωπος.

ΙΑ'. Περὶ τῶν Αὐξητικῶν καὶ Ε'λαττωτικῶν.
Augmentatives et Diminutives.

Οἱ δὲ Αὐξητικοὶ καὶ Ε'λαττωτικοὶ εἰσὶ. d'ailleurs.

outre que. de plus. au sur plus. encore. καὶ ἐπ' ἐλατ-
τον au moins. du moins. pour le moins. encore. οἷον.
La plupart des riches, qui n'ont pas de naissance,
sont fiers, ils sont d'ailleurs brutaux et insolents.
Rien n'est plus amusant, que l'histoire, outre qu'on
y trouve d'excellentes instructions pour se conduire
sagement etc. Je vous dirai de plus qu'un jeune hom-
me ne doit etc. Ovide a véritablement de défauts;
au surplus il est plein de pensées vives et brillantes.
Ce n'est pas assez d'honorer les saints, il faut en-
core les imiter. ἐλαττωτικοί. L'avantage qu'un homme
remporte du colége, est du moins, ἢ au moins de
bien savoir sa langue.

ΙΒ'. Περὶ Αἰτιολογικῶν. Causales, ἢ Causatives

Οἱ δὲ Αἰτιολογικοὶ εἰσὶ, car. parce que. Comme.
à cause que. attendu que. νύ que. puisque. pour
quoi? d'où vient que? afin que. afin de. pour. de
peur que. de peur de. de crainte que. de Crainte
de. si. que. οἷον. Faut il qu'il soit insolent à cause
qu'il est riche? Il est surprenant qu'il soit tombé
dans ce crime, νύ que, ἢ attendu qu'il étoit sage.
Puisque vous me trouvez capable, je etc. Comme
vous avez rempli vos devoirs, vous n'avez à crain-
dre etc. D'où vient que les ignorants sont fiers? Afin
que le séjour de la campagne soit agréable, il faut
avoir quelque connoissance de l'agriculture. J'ai fait
cela afin de, ἢ pour vous faire connoître etc. Cain
fut maudit de Dieu pour avoir tué son frere. La
langue françoise est si belle, que la plupart des
étrangers veulent l'apprendre. ἴσμεν, ὅτι τὸ pour καὶ

Κιφ. Θ'. afin de, καίτοι ἀμφοτέρω τελικῇ αἰτίᾳ εἰσι σημαντικῇ, ὅμως τὸ pour ἐπὶ βεβαίων πραγμάτων ἐστὶ ἐν χρῆσει· οἷον Un auteur se donne bien de la peine pour faire un livre; τὸ δὲ afin de ἐπ' ἀμφιβόλων· οἷον Il le met aujourd' afin d'acquérir de l'honneur· πολλάκις γὰρ ἐκ ἐπιτυχάνει τῇ σκοπῇ, ἐκ ἐπικτᾶται τὴν ἐλπιζομένην τιμὴν. Ἔτι καὶ τὸ pour que αἰτιολογικὸς ἐστὶ σύνδεσμος, τῇ τελικῇ αἰτίᾳ σημαντικῇ, καὶ εὐκτικῇ συντάσσεται.

ΙΓ'. Περὶ συλλογιστικῶν, εἴτ' ἢν συμπερασματικῶν. *Ilatives, ou Conclusives.*

Οἱ δὲ συλλογιστικοί, ἢ συμπερασματικοί, εἰσὶν. Ὅτι, donc, par conséquent, ainsi· c'est pourquoi· cela étant· c'est pour cela que (ὥστε, ἀποσπαστικόν) de sorte que· en sorte que· tellement que· de maniere que.

Τὸ οὐ, κυρίως τὸ καθ' ἑλπίας ἀλαμνήεσι, τὸ τῆς ἐλάσσονος προτάσεως· οἷον Ce qui n'a point de parties, ne peut périr par la dissolution de ses parties: or notre ame n'a point de parties, donc elle ne peut périr par la dissolution de ses parties.

Τὸ c'est pourquoi, μάλλον αἰτιολογικόν ἐστὶ (διὰ τῆς τοῦ, ὅθεν).

Τὸ δὲ par conséquent καὶ ainsi, τὸ ἀκολούθως, ἐπομένως σημαίνει.

Τὸ de sorte que· (οἷον ἐπὶ τῇ παραδείγματι La pluie forme l'arc en ciel, de sorte qu'il ne paroît jamais, qu'il ne pleuve) ἀπαιτεῖ εὐκτικὴν κατὰ τὸ ἐπόμενον κῶλον, ἥτοι κατὰ τὸ qu'il ne pleuve.

ΙΔ'. Περὶ χρονικῶν καὶ τακτικῶν.

De Tems et D'ordre.

Οἱ χρονικοὶ ἔσονται, ἢ τακτικοί, ἐπιρρήματα χρόνου

εἰσὶ μάλλον, ἢ περὶ σύνδεσμοι· οἷον quand, comme, lors- **Κεφ. Α'.** que, dans le tems que. (ὅταν κ. τ. εἰ) pendant que, tandis que, durant que, tant que. (ἐν ὅσῳ, μέχρις ἢ, ἄχρις ὅτε) avant que, (πρὶν ἢ) depuis que, (ἐξ ὅτε) dèsque, aussitôt que (εὐθύς, παραχρῆμα) à pein (βίαια μόλις) après, cependant, enfin, a la fin οἷον· Dès que ἢ aussitôt que le Grand Can de Tartarie a diné, un héraut crie que tous les autres Princes peuvent aller manger.

ΙΕ'. Περὶ μεταβατικῶν. *de Transition.*

Οἱ δὲ μεταβατικοί εἰσὶν. Ὅτι, en effet, au reste, à propos, après tout, du reste, pour tant, quand à τέτων οἱ πλείοι τῇ ΔΕ συνδέσμῳ ἐπέχουσι τόπον· οἷον Or toutes les choses ayant été ainsi réglées, εἰπω δὲ διατεθέντων τῶν πραγμάτων. Au reste vous devez compter sur mon zele, σὺ δὲ γίνωσκε με ζηλωτήν. Tout homme est sujet à se tromper, or mon cher vous êtes homme en effet τῶντι, πραγματικῶς κ. τ. λ.

Περὶ τῶν Παραπληρωματικῶν συνδέσμων, ὅς Ἐκπλητικές καλεῖται, ἀδυναστεῖ λόγον ποιεῖται οἱ Γάλλοι Γραμματικοί· καίτοι παραπληρέντων ἑξαγράμπτων καὶ συνδέσμων μόνων· οἷον ἐν τῷ que l'on, τὸ l, καὶ ἐν τῷ y· a· t'· il? τὸ T, καὶ τὸ que πολλάκις ἐν ἄλλοις· ἀλλὰ καὶ ῥημάτων, οἷον τὸ ὑπαρκτικόν est, ὡς ἐν τῷ qu'est ce que c'est? καὶ ἀντωνυμίας, ὡς ἐν τῷ ce sont nos ancêtres, qui etc. ἢ ce δεικτικὴ ἀντωνυμία παρέλκει· καὶ ἐν τοῖς ἀπροσώποις πᾶσιν ἢ προσωπικῇ il, ὡς εἴρηται, καὶ τὸ en μόνον ἐν τῷ Je m'en vais. καὶ ἄλλα δὲ πολλά παρέλκει, ἅπερ ὁχλος ἂν εἴη καταλέγειν καθ' ἑκάστα.

Ὁ δὲ Wally καλεῖ τὸν que σύνδεσμον, τὸν τῇ τελί-

Κε. Θ. καὶ ἀπαρεμφάτα χαρακτηριστικόν, Conductive· διότι φησὶν elle sert à conduire le sens à la perfection.

Καὶ τὰ χρονικά δὲ καθ' ἑαυτὰ ἐπιρρήματα, περιοδικὰς συνδέσμους, periodiques. οἷον τὸ dès que. quand. lorsque. tandis que.

Ἔτι δὲ καλεῖσιν Extensives τὰς συνδέσμους τέτας· jusque. aussi. encore. même. tant. non plus. enfin. ἕκαστοι ὀνοματοποιῶντες, ὡς βάλονται.

ΑΡΘΡΟΝ Β'.

Περὶ τῶ συνδέσμου que μερικῶς.

Ἦδονται μὲν ἂν οἱ Γάλλοι τῇ ἀρθώσει τῶ λόγου καὶ ἰδιόν ἐστι τῆς διαλέκτου τὸ ἀναλύειν τὰ ἀπαρέμφατα διὰ τῶ que συνδέσμου· εἰδικὰ δ' ἐστὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀναλύεται δὲ, ἥτοι εἰς ὀριστικὴν ἔγκλισιν, ὅταν βέβαιος ᾖ ὁ λόγος· οἷον Je sais qu'il est en peine. Je conviens qu'il m'a payé. ἐν ταῖς τοιαύτοις ὁ σύνδεσμος que καλεῖται que retranché.

Εἰς εὐκτικήν, ὅταν ἀμφιβόλος ᾖ· οἷον Je doute que vous aimiez la vertu.

Ἔτι ἐνεργητικῇ ὄντος τῶ λόγου· οἷον Je ne conviens pas qu'il m'ait payé. Je n'espère pas qu'il vienne.

Ἔτι ἐπὶ τῶν ἀγνοίας, καὶ φόβου, καὶ ἀμφιβολίας, καὶ βεβήσεως, καὶ εὐχῆς σημαντικῶν· οἷον Je doute qu'il soit en peine. Je crains qu'il meure. Je souhaite qu'il finisse. Je veux qu'il me satisfasse.

Ἔτι δὲ καὶ διηγηματικῇ ὄντος τῶ λόγου, καὶ ἀοριστολογικῇ, καὶ δυνατικῇ, καὶ ὑποθετικῇ, κατ' εὐκτικὴν ἔγκλισιν γίνεται ἡ σύνταξις.

Ἔτι δὲ μετὰ τὰς συνδέσμους ἐπαγόμενος ὁ que,

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εὐκτικὴν ἀπαιτεῖ ἔγκλισιν, ἢ καὶ δὲ· Ἄρθ. Β'. ἐστὶ δ', ὃ λέγω, ὅταν ἡγηται σύνδεσμος, εἴτε ἐν τῷ ἐφεξῆς κώλῳ ἔπεται que, εἰς ὃ τὴν ἀπόδοσιν ἔχει ὁ ἡγόμενος σύνδεσμος. Τῶν τοιούτων δὲ, εἰ καὶ ἐξεθέμεθα πρότερον πλεῖστα παραδείγματα, πρὸς γεμὴν διὰ γνῶσιν καὶ διασολὴν τῷ πότε μὲν ὀριστικῇ, πότε δ' εὐκτικῇ συντάσσεται, φέρε ἐκθῶμεθα τίνα μὲν ταύτη, τίνα δ' ἐκείνη εὖ συντίθεται, ὡς οἷον τε ἀκριβέστερον καταλέγοντες.

Ὀριστικὴν μὲν ἔν ἀπαιτᾷ ταῦτα. Si non que. si ce n'est que. bien entendu que. à condition que. à la charge que. de même que. ainsi que. aussi bien que. aussi peu que. autant que. non plus que. outre que. par ce que. à cause que. attendu que. vû que. puisque. c'est pour cela que. de sorte que. en sorte que. tellement que. de manière que. lorsque. dans le tems que. pendant que. tandis que. durant que. tant que. depuis que. dès que. aussi tôt que.

Τὰ δ' εὐκτικὴν ἀπαιτᾷ ταῦτα. Quoique. bien que. encore que. à moins que. pourvu que. supposé que. au cas que. en cas que. à la bonne heure que. non que. non pas que. afin que. de peur que. de crainte que. avant que.

Ἔνια δὲ τῶν καὶ διαφορῶνται, κατὰ τὴν ἐξάρτησιν τῶ προηγούμενου ῥήματος· ὁ αὐτὸς γὰρ σύνδεσμος. (οἷον ὁ si non que, ἢ si ce n'est que) ὅταν ὁ λόγος ᾖ ὀριστικός, ἢ γὰρ βέβαιος ἀποφαντικός, τότε ὀριστικῇ συντάσσεται. οἷον Je ne lui ai répondu rien autre chose, si non que, ἢ si ce n'est que. Je n'avois pas exécuté ses ordres. ἀμφιβόλῃ δ' ὄντος τῶ λόγου, ἢ προσεκτικῇ, εἰκτικῇ, ἀρητικῇ, εὐκτικῇ συντάσσεται· οἷον. Je ne

Κεφ. Θ'. veux rien autre chose, si non que, ή si ce n'est que, vous fassiez votre devoir. τῷ αὐτῷ δὲ κανόνι ἔπονται καὶ τὰ de sorte que. de manière que. en sorte que. tellement que.

Ἰστέον ὅτι ὁ quoique σύνδεσμος αἰείποτε εὐκτικήν ἀπαιτεῖ, καὶ ἂν ἐνδείχεται ἄλλως εἶναι· δι' ὃ ἤμαρτεν ὁ εἰπὼν. Je fis l'année dernière moins d'ouvrage, quoique je travaillai plus assidument, que je n'ai fait celle-ci. δεῖον εἰπεῖν ὁρθῶς quoique j'aie, ή quoique j'eusse travaillé. κ. τ. λ.

Καὶ τῶν προσακτικῶν δὲ τὰ τρίτα πρόσωπα διὰ τὴν que ἐκφράζονται· οἷον Que chacun prenne sa place. Que les soldats s'en aillent. καὶ ἀποτροπιαστικὸν δὲ, καὶ θαυμαστικόν, καὶ ἀρᾶς, καὶ εὐχῆς, καὶ μέμψεως γίνεται τὸ que σημαντικόν. οἷον Que je trahisse mon ami! ἀπαγε! ἐγὼ ἐπιβληεύσομαι; Que l'on n'ait pas de respect pour un si grand personnage! πῶς; διατί; Que je puisse mourir, si je vous en impose! θάνομι μάλλον κ. τ. λ. Καὶ ἀντὶ τῆ τελικῆς μορῆς τίθεται κατ' ἑλλειψιν τῆ ἁφιν. οἷον Approchez, que je vous parle ἀντὶ τῆ ἁφιν que etc. ἔχει δὲ χάριν τὰ ἑλλειπτικά.

Καὶ ἀντὶ τῆ πόσον; ἐρωτηματικῶς· οἷον Que vous êtes différent de ce que vous étiez! ἀντὶ τῆ combien.

Καὶ ἀντὶ τῆ εἰμῆ, πλην, οἷον· Vous ne faites que rire. Καὶ χρονικῶς κατ' ἑλλειψιν τῆ dès, ή aussi-tôt· οἷον Qu'il fasse le moindre excès, il est malade, αἷμα τῷ ποιῆσαι, εὐθύς. Καὶ ἑλλειπτικῶς τῆ sans. οἷον Il ne sauroit sortir, qu'il ne s'enrhume, ἀντὶ τῆ sans qu'il etc. Καὶ ἑλλειπτικῶς τῆ depuis, τινος χρονικῶς. οἷον Il n'y a pas huit jour, qu'il est parti. Καὶ ἐναντιωματικῶς οἷον· Mon ennemi seroit le plus brave

de tous les hommes, que je ne le craindrois pas, Α' ρ3 ρ. Β'. ἀντὶ τῆ et cependant, je ne le craindrois pas (καὶ ἂν γενναϊότατος ἀνθρώπων ή, ὅμως ἐ φοβηθήσομαι) Καὶ ἀντὶ τῆ ἂν· οἷον Je ne partirai pas, que tout ne soit prêt, ἀντὶ τῆ à moins que. Καὶ ἀντὶ τῆ πῶς; διατί; οἷον Que n'obéissez vous à vos maîtres? Que tardez vous? ἀντὶ τῆ pourquoi?

Καὶ ἀντὶ τῆ εἰ καί, καίτοι· οἷον Tout habile homme qu'il est, il n'a pu me répondre, ἀντὶ τῆ quoiqu'il soit habile homme.

Σημείωσαι δ' ὅμως, ὅτι ἵνα σημαίνῃ τὸ quoique, μεσολαμβάνει τὸ tout ὅνομα, προτιθέμενον, ὡς περ ἐπιρρήματικῶς· καὶ ἐτι ὅτι τὸ μὲν quoique εὐκτική, τὸ δὲ que ὀριστική συντέτακται.

Καὶ ἀντὶ τῆ ὡς, ἐπειδὴ· οἷον Rempli qu'il étoit de ses préjugés, il ne voulut convenir de rien, ἀντὶ τῆ comme il étoit rempli etc. (ὡς ήν πλήρης, ἐπειδὴ ήν πλήρης, πλήρης ὦν.)

Εἴτι δ' ἀρχομένης τῆς περιόδου ἀπὸ τῶν ἐπιρρημάτων καὶ συνδέσμων τῶν τῶν comme, lorsque, puisque, si, parceque, quand, quoique, τὸ δεύτερον κῶλον ἂν ἐπαυλαμβάνει τὸ αὐτὸ ἐπιρῆμα, ή σύνδεσμον, ἀλλὰ διὰ τῆ que ἀναπληροῖ τὸν τόπον αὐτῆς. Ἐν ταῖς ταῖς τοῖς ἡμεῖς χρώμεθα τῷ καί συνδέσμῳ, ὅπῃ κοινῶς λαμβάνοντες τὸ ἐν τῷ ἡγεμένῳ ἐπιρῆμα, ή σύνδεσμον· παραδείγματος χάριν, comme l'armée étoit rangée, et qu'elle étoit prête à combattre, ἀντὶ τῆ et comme elle étoit (ἐπειδὴ παρετέτακτο ὁ στρατός, καὶ ἐτοίμος ήν συρραγῆναι.) Quand vous aurez reconnu votre faute, et que vous l'aurez réparée etc., καὶ si vous

Κεφ. P. le trouvez, et qu'il demande où je suis etc.; αντί τῷ et s'il vous demande.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς τρόποι τῆς χρήσεως τῆς que, ὅς τῇ συνεχεῖ ἀναγγώσει καὶ παρατηρήσει διαιτώσης, καὶ προσοικειοῖς τοῖς Ἑλληνικοῖς· παραλιπεῖν δ' ἔδοξε, μή τις περιττολογίας γράφηται· ὅρα καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. Τὸ ζ'. Α' ρθρ. τῷ Ζ'. Κεφ. περὶ συντάξεως μορίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Ἐπενθέσεως, ἢ Παρενθέσεως.

De l'Interjection.

Καταχρησικώτερον παρένθεσιν καὶ ἐπένθεσιν ἐκαλέσαμεν τῷτο τὸ μέρος τῆς λόγου· ἔστι δ' ἕτερον ἡδὲν, ἢ ἐπὶ ῥήμα (1) τὰς διαφορὰς κινήσεις, ἢ διαθέσεις τῆς ψυχῆς σημαῖνον, οἷον χαρὰν, λύπην, φόβον, μῖσος, προτροπὴν, θαυμασμόν, ἢ δὴ καὶ διαιρῶσιν αὐτὴν εἰς τὰς τρεῖς τρόπους τέτρες·

Pour exprimer la joie. χαρᾶς· οἷον Ha! bon!

pour exprimer la douleur. λύπης, οἷον· aye! ouf!

ha! hélas! mon Dieu! he!

pour exprimer la Crainte. φόβος· οἷον ha! hélas! he!

pour exprimer l'aversion. ἀποτροπῆς, μίσος· οἷον fi! fi donc! ἀπαγε! εὐφημει!

pour encourager quelqu'un. προτροπῆς· οἷον ça! allons! courage! δεῦτε! ἄγε! καὶ τὰ ἀνθυποτακτικὰ πάντα.

(1) Ἰδὲ σοχασμὸς αὐτοχαιδίας Κορυφαῖος εἰς πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης Φυλλ. λβ'. κ. ε. Ο' Ε' κδ.

pour admirer. θαυμασμός· οἷον ha! ho! εὐγε! Ἡράκλεις! Α' ρθρ. B.

pour appeler quelqu'un. κλήσεως· οἷον hola! ὦ

ἄνθρωπε! ὦ Τάν!

pour faire cesser. καταπαύσεως· οἷον hola! ἡρέμα!

σῆγα! ἔπεχε!

pour réprimer. ἐλέγχος· οἷον tout beau!

pour imposer silence· κατασηγάσεως· οἷον paix!

Προσιθέασι δέτινες καὶ ἑτεράτινα τοιαῦτα, ὥσπερ τὸ Certes! Soit! σημαῖνον, volontiers, καὶ ἄλλ' ἄττα, ἐπιρρήματα μᾶλλον, ὡς εἴρηται, ὄντα. (1).

(1) Πῶς ἐπιρρήματα, ἐπεὶ ἀνευ ῥημάτων οὐκ εἰσὶν; Τὸ δὲ soit (ἔγω! δεδόςω!) αὐτὸ ῥῆμα ὄν; Ο' Ε' κδ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β'.

Περὶ Συντάξεως καὶ Ὁρθογραφίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

Τοσαῦτά μοι σποράδην εἴρηται ἐν τῷ πρώτῳ μέρει περὶ συντάξεως, ὥστε ὀλίγη δεήσει πρὸς τὸ τῇ λόγῃ τέλος, ὡς πρὸς Ἑλλήνα· ἐκθέτωμεν ἔν παρατηρήσεις πινὰς κατὰ κανόνας, ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἀρχόμενοι.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Α'.

Κατὰ μίμησιν τῶν Ἑλλήνων, τὴν ὀνομασικὴν ὀρθήν, τὰς δὲ λοιπὰς πτώσεις πλαγίας καλόντων, καὶ οἱ Γάλλοι cas direct τὴν ὀρθήν, καὶ obliques τὰς πλαγίας καλεῖσι.

Περὶ μὲν ἔν τῶν ἄλλων ἡδεῖς λόγος, τῆς δὲ γενικῆς πλείστας ποιεῖνται τὰς χρήσεις.

Πρώτως μὲν ἔν καὶ κυρίως κτητικὴ ἐστίν, ἥτοι τῇ ὅλῃ πρὸς τὸ μέρος· οἷον Un membre du corps. Ἡ τῇ κατηγοραμένη πρὸς τὸ ὑποκείμενον, οἷον· L'utilité des sciences. (κατὰ τὸ, τὸ ἀβρόν τῆς διαίτης.) Ἡ τῇ ὑποκειμένη πρὸς τὸ κατηγορούμενον· οἷον Une fleur d'une

odeur agréable. Un jeune homme d'une grande modestie. Un auteur de réputation. καὶ σχεδὸν πᾶσαι αἱ ποιότητες ἄτως ἐκφράζονται· Ἡ τῇ αἰτιατῇ πρὸς τὸ ποιητικὸν αἷτιον· οἷον L'ouvrage de Dieu. La lumière du soleil. Ἡ τῇ ἀναπαλιν, τῇ αἰτίᾳ πρὸς τὸ αἰτιατόν, οἷον Le créateur du monde. L'auteur d'un livre. Ἡ τῇ ὕλῃ, εἴτ' ἢν τῇ ὕλικῇ αἰτίᾳ πρὸς τὸ σύνθετον· οἷον Vaisselle d'argent. Montre d'or. Ἡ τῇ τελικῇ αἰτίᾳ πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς· οἷον La crainte de la mort. L'amour de Dieu. L'horreur du vice. Ἡ τῇ κεκτημένῃ πρὸς ὁ κτᾶται· οἷον Les états du Roi. Les privilèges de l'Eglise. Les richesses de Crésus. Ἡ τῇ ἀνάπαλιν, τῇ κτήματος πρὸς τὸν κεκτημένον· οἷον Le maître de la maison. Le propriétaire d'une terre. Ἡ τῇ μερικῇ πρὸς τὸ καθόλου, ἥγαν τῇ εἰδικῇ πρὸς τὸ γενικόν· οἷον Le Royaume de France. La ville de Paris. La rivière de la Seine.

Πρόθεος δὲ τούτοις καὶ τὰ ἐφ' ἑξῆς. Ami de la gloire. Amateur des sciences. Jaloux de sa réputation. Ennemi de la paix.

Κατὰ διαφορὰς ἔν σχέσεις θεωρεῖται ἡ, ὡς εἶπεν, γενικὴ κτητικὴ· ἡ δὲ ἀπλατίβα, τῷ γε ἄρθρῳ καὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ, ἡ αὐτὴ ἔσα τῇ γενικῇ, διακρίνεται ὁμως αὐτῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν· ἡ εἴρησιν γάρ, ἡ διαίρεσιν, ἡ μερισμὸν σημαίνει· οἷον Jésus Christ nous a délivrés de l'esclavage du Démon. Un ange chassa Adam et Eve du Paradis terrestre. A la sortie de ma chambre. A mon de part de Rome.

Ἡ μὲν ἔν συνάπτει καὶ συνδέει τὰ ὄντα πρὸς ἄλλα, ἡ δ' ἀπλατίβα διαιρεῖ ἀπ' ἀλλήλων καὶ μερίζει. Οὐκ οἶδα δὲ τίνι λόγῳ ὁ Γραμματικὸς Restaut τὴν γενικὴν

Κεφ. Α'. αἰ ὀνόμασι συντάσσεται, τὴν δ' ἀπλατίβαν ῥήμασιν, ἀποφαίνεται, ὅπερ καὶ γενικὴν ῥημάτων συντακτικὴν ὁσημέρην συμβαίνει γίνεσθαι· οἷον *Jouir de ses privileges*, καὶ ἀπλατίβαν (εἰ καὶ σπανιώτερον κατ' ἄλλον λόγον) ὀνομάτων, ὡς ὥρθη ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασι. *A la sortie de ma chambre. A mon départ de Rome.*

ΑΡΘΡΟΝ Β'.

Περὶ Ἀρθρων.

Ἵνα τὰ γενικά ὀνόματα ὀρισώμεθα, χρώμεθα ἥτοι τῷ ὀρισικῷ ἄρθρῳ (δι' αὐτὸ δὴ τὸτο ὀρισικῷ κληθεντι) ἢ τοῖς ἐπιθέτοις ὀνόμασιν, ὡς ποιότητα σημαίνουσιν, ἢ ταῖς ἀντωνυμίαις· τὰ καθόλου γὰρ ἀνθρώπων βεβλόμενοι τι μέρος ὀρίσασθαι, λέγομεν· οἱ φρόνημοι τῶν ἀνθρώπων. *Les hommes sages.* καὶ ἄνθρωπος. *Cet homme.* καὶ ὁ ἄνθρωπος, *perì ὅποι εἶπον.* L'homme dont je vous ai parlé. Ὁμοίως καὶ τὰ καθολικωτέρα ὀνόματα, τὰ ῥῶν φημί, βεβλόμενοι ἐξαίρειν ἐντι εἶδος ὑπάλληλον, οἷον τὸν ἄνθρωπον, λέγομεν διὰ τῷ ὀρισικῷ ἄρθρῳ, οἱ ἄνθρωποι ἐγεγνήσονται ἐν τῇ ἀναστάσει. Ὅσα δὲ μερικώτατά ἐσι, καὶ αὐτὰ, ὡς εἰπεῖν, καθ' ἑαυτὰ ὠρισμένα, ταῦτα ὁ δέχεται (κατὰ Γάλλους φημί) ὀρισικῶν ἄρθρων ἐπὶ τὸ ὀριθῆναι, καὶ διακριθῆναι ἀπὸ τῶν ἑτέρων· οἷον τὰ κύρια ὀνόματα· διὸ ἐδὲ χρῶνται ὀρισικῷ ἄρθρῳ εἰς τὴν τέτων κλίσειν· ὥστε παρὰ κανόνα φαίνεται εἶναι τὸ λέγειν *L'Europe. L'Asie. L'Afrique. L'Amérique. La France. Le Ciel. La Terre. La Mer. Le Soleil. La Lune*, καὶ ἕτερα τοιαῦτα· ὠρισμένα γὰρ ἐσι καθ' ἑαυτὰ, καὶ ὅτε πολλοὶ Ἡῆλιοι, γενεγενικὸν ἔχοντες ὄνομα, ὅτ' Εὐρώπαι πολλαὶ εἰσί, καὶ

ὅμως ἐν πολλοῖς τοιέτοις ὀνόμασι χρῶνται τῷ ὀρισικῷ Ἀρθρῷ Α'.

Εἰρηται ἐν τῷ περὶ ἄρθρων κεφαλαίῳ, ὅτι τὰ *Partitifs* καλούμενα ἄρθρα, εἰσὶν αἱ ἐνικαὶ καὶ πληθυντικαὶ τῷ ὀρισικῷ καὶ τῷ ἀορίστῳ, ἐκλαμβανόμεναι δὲ, ὡς ὀνομασικαὶ, ἢ αἰτιατικαὶ· εἰποὶ ἂν ἄντις, ὅτι αἱ τοιαῦται γενικαὶ, ἐλείπτικῶς διαιρετικαὶ εἰσιν· οἷον *Des auteurs* confirment cela. *Des savants hommes* n'ont pas adopté cette maxime, *Ἐλλήνισι* δ' ἐκφράσσειεν ἄντις τῶν συγγραφέων τινές, τῶν σοφῶν τινές· κατ' ἐλείψιν τοίνυν τὰ τινές διαιρετικὴ γένοιτ' ἂν ἡ τοιαύτη γενική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ Ὄρθογραφίας.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Περὶ Ὄρθογραφίας τῶν ὀνομάτων.

Μετὰ δὲ τῆς τύπης τῶν τῷ λόγῳ μερῶν, ἵνα τις ὀρθῶς λέγῃ καὶ γράφῃ, προσδεῖται ἔτι τινῶν· διὸ περὶ ὀρθογραφίας τε, καὶ περὶ τόνων, καὶ σιγμῶν ἀνάγκη λέγειν, ἀρχαμένους ἀπὸ τῆς ὀρθογραφίας.

Περὶ ἂν Γαλλικῆς ὀρθογραφίας προθεμένῳ λέγειν, περὶ περιττογραφίας μᾶλλον συμβαίνει ποιεῖσθαι λόγον· εἶδὲ τὸ δι' ὀλίγου γινόμενον, μᾶτην διὰ πολλῶν, δῆλον δὴ περὶ τοῖς εὐφρονέουσιν, ὅτι περὶ ματαίων ἐρῶμεν, καὶ λόγος ἄλογος, ὅμως δ' ἀνάγκη λέγειν.

Ἦτοι κατὰ κανόνας, κατὰ τῆς ἐκτεθειμένης ἤδη

Κεφ. Β'. δηλονότι τύπας τῶν τῶ λόγα μερῶν, θεωρητέον τὴν Ὀρθογραφίαν, ἢ κατὰ τὸ ἔθος καὶ τὴν κοινὴν χρῆσιν· ἔστι δὲ χάσσι ἀδιάλυτον, τῆς δυσχερείας ἐκ τῶν ἐναστίων συμβαινέσης· ἢ μόνον γὰρ πολλαὶ γραφαὶ καὶ διαφοραὶ τὸν αὐτὸν ἀποτελεῖσι φθόγγον (λόγα χάριν πάντα τὰ ἐφεξῆς ὀνόματα εἰς αὐτὴν λήγασιν κατὰ τὴν φωνὴν Diamant. Normand. Serment. Sang. Blanc. Sens. Sans. Camp. Plan. Faon. Paon. Laon. Caen, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ πάλιν εἰς τὸ Procés. Arrêt. Plâie. Fait. Promets. Connôit. Ecrivoient) ἀλλὰ καὶ ἡ αὐτὴ γραφὴ προῖεται φθόγγας πολλὰς καὶ διαφέροντας· οἷον ἡ διφθογγος, φέρει εἰπεῖν, οἱ ποτὲ μὲν οα, ποτὲ δὲ ε προφερομένη, καὶ τὰ ε, ἐ, ε, διαφόρως ἐκφωνήμενα καὶ ἕτερα τοιαῦτα ὥστε ταυτὸ συμβαίνει πάθος ἐξ ἀρχῶν ἐναντίων.

Ἐπεὶ δὲ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς διαλέκτος, συχνὰ ὀνόματα ἠρانیσαντα παρὰ τῆς μητρὸς Λατινίδος, μητρὸς δ' ἀμφοτέρων Ἑλληνίδος, ἵν' ἡ ἐτοιμολογία διὰ δῆλος ᾖ, ἐν τοῖς πλείοσις διετήρησαν τὴν Ἑλληνικὴν, ἢ Λατινικὴν γραφὴν, ἢ προθήκη γὰρ γραμμάτων τινων, καὶ τόνων, ὡς τεκμηρίων τῆς ἀρχαιολογίας, ἀλλότρια διεσημήναντο ὄντα· οἷον Philosophie. Phrase. Orthographe. Syllabe. Rhétorique. Mystère. prudent. intention, ἀλλ' ἢ philosophie. frase. ortografe. silabe. rétorique. mistère. prudent. intantion. Ταῦτα μὲν ὅν ἔχει δυσχερείαν, ὅμως τῇ ἐπιμελείᾳ γένοιτ' αὐτῶν εὐάλωτα· δεινότατον δ' ἄρα τὸ μὴ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχειν· ταύτη ἔδ' ἐπισήμη ἐστὶ· φύσει γὰρ περὶ τὸ καινοτομεῖν τέθηκε τὸ Γαλικόν· καὶ ἐκάστῳ αἰῶνι (1) κατὰ δόξαν, καὶ κα-

(1) Ὅρα μὴ καὶ περὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ πάντων τῶν ἐθνῶν τὰ αὐτὰ βῆται· Ἐπιστολὴ Κοραΐς ἐς τὸν Ἡλιοδώρου Λίβυπτικὰ φυλ. ξγ'. Καὶ τῆς παρόσης Γραμματικῆς σὺλ. 12. Ἐκς 14. Ὁ Ἑκδ.

τα βέλησιν ἑκαστοὶ ἄλλοι ἄλλως τὰ κατὰ τὴν γραφὴν Ἄρθε. Α. διαθέσθαι καὶ διατάξασθαι πρῆθεντο, ὡς εἰδέναι μὴ ἔχειν ὁποῖα ποτὲ γραφῇ δεοὶ ἔπεσθαι. Ἰνα δὲ μή τις κακοήθως λέγεσθαι ταῦτα, πρὸς διαβολὴν καὶ μῶμον, ὑπονοῇται, ἐξεταζέτω τὰ περὶ ὀρθογραφίας λεγόμενα τῷ Γραμματικῷ Wally, ὃς τὸ ἐπιλήψιμον καὶ παλίμβολον, ἀντιφατικόν τε καὶ παράλογον, τῆς Γαλικῆς ὀρθογραφίας τρανῶς ἐν κεφαλαίοις πέντε πρὸς τοῖς εἰκοσὶ μάλα δεικνύς, ἐξέδετο τὰς κακίας αὐτῆς. Ὅρα ἐν τῇ 547 σελίδι τῆς Ὁγδόης ἐκδόσεως ἐν Παρισίοις, τῆς πραγματείας Principes Généraux et particuliers de la langue Françoise ἐπιγραφομένης. Ὅτι τίθεται δὴ ὁ αὐτὸς μελετᾶν περὶ ὀρθογραφίας τὴν ἐπιγραφομένην πραγματείαν Grammaire Générale du savant Mr. Beaurée. Πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις, παρατηρῶν ὁ Wally, ὅτι ἐπέκεινα τῶν ἐννεακοσίων ὀνομάτων, προσόντων τοῖς Γάλλοις, εἰς sion, tion, ction, xtion, ληγόντων, καὶ σιόν τῶν πάντων ἀναγινωσκομένων, ἐπιφέρει on ne sauroit trop s'appliquer à les rendre claires et sensibles.

Ἐπὶ μὲν ἔν τῶν ὀνομάτων οἱ τύποι τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, ἐνικῶν τε καὶ πληθυντικῶν, καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν ῥημάτων, προσώπων τε αὐτῶν καὶ ἀριθμῶν, καὶ χρόνων, καὶ ἐγκλίσεων, οἱ τύποι, ὅς ἐξεθέμεθα μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων, γενικῶν αὖ κανόνων λόγον ἐπέχοιεν, οἷς παρακολαθῆσιν εἶσαι ποδηγετεῖσθαι πρὸς τὸ εὖ λέγειν καὶ γράφειν. Μέγα δὲ βοήθημα καὶ τῶν λεξικοποιῶν οἱ ἀκριβεστέροι· ἄριστον δ' εἰς χρῆσιν, καθάφθαι ὁ Restaut, καὶ τὸ ἐπιγραφομένον βιβλίον, Traité de l'Orthographe Françoise en forme de Dictionnaire, imprime à Poitiers en 1770. καὶ πρὸς ὑγιᾶ δὲ χρῆσιν τῶν λέξεων, καθὰ ὑποτίθεται ὁ γραμματικὸς

Κεφ. Β'. Wally, ἀναγνώσεον ταῦτα, Le sentiment d'l'Academie sur le Cide. Les remarques de Vaugelas et de Bouhours. Les réflexions sur la politesse du style de Bellegarde. Le Dictionnaire Néologique. Les agréments du langage. ὁ δὲ Bouhours φαίνεται ὑπερέχων τῶν ἄλλων· ἡμεῖς δ', ὡς οἶόν τε, γενικωτέρως ἐνταῦθα κανόνας ἐκθέσαι πειρασόμεθα.

Τὸ η̄ πρὸ τῶ b, p, ph, κ, τῶ m, τρέπεται εἰς m, ὡς ἀναδιπλασιάζεσθαι τὰ m, ὡς ἐν τῷ περὶ η̄ Γ. κανόνι τῶ ᾱ. κεφαλαία σελίδι 19. πλατύτερον εἴρηται.

Τὰ εἰς ant κ, ent, κ, ὅλως τὰ εἰς t λήγοντα ὀνόματα, προσλαμβάνουσιν s ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα· πλὴν τῶ tout, ὅπερ πληθυντικῶς tous ποιεῖ (τὸ δὲ θηλυκὸν αὐτῇ toute, ποιεῖ toutes, κατὰ τὸν κανόνα), κ, τῶ gent, ὅπερ ἐνικῶς ἄχρησόν ἐστι· τὸ δὲ πληθυντικὸν αὐτῇ gens γράφεται. Οἱ νεώτεροι δὲ, τρέποντες τὸ t τῶν ἐνικῶν εἰς s, ποιοῦσι τὸ πληθυντικόν· ποιοῦσι δὲ κ, τῶτο ἕκ ἐπὶ πάντων· τὰ γὰρ cent, dent, gant, lent, vent — cents, dents, gants, lents, vents γράφουσιν ἐπὶ τῶ πληθυντικῷ· ἕκ ἔχει δὲ λόγον· διὸ τῷ καθόλου κανόνι ἐπεδαι βεβαιώτερον ἂν εἴη· εἰ γὰρ romans κ, diamans ὁμοίως γράφοιντο, πόθεν ἂν τις διασεύλειεν, ὅτι τῶ μὲν τὸ ἐνικὸν ἕκ ἔχει t ἐπὶ τῶ τέλει· οἷον roman, τῶ δ' ἔχει· οἷον diamant;

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀριθμητικῶν τὸ vingt κ, τὸ cent μόνα λαμβάνουσι τὸ s ἐν τῷ πληθυντικῷ τύπῳ. Σημεῖωσαι δ' ὅτι, εἰ ἐποιτο μετὰ τὸ vingt ἕτερον ἀριθμητικὸν ὄνομα, ἢ προσλαμβάνει s οἷον· quatre - vingt - trois. quatre - vingt - quatre. κ, καθεξῆς.

Ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, ὅταν ᾗ μονὰς πρὸς τῇ δεκάδι· οἷον vingt un, trente un, τὸ ἐπιφερόμενον ὄνομα ἔχ' ἐνικῶς. ἅλλὰ πληθυντικῶς ἐπάγεσθαι δεῖ· οἷον Vingt un ans. Trente un ans. ὅταν δὲ

σημῆναι βῆλωνται τὸ παρὸν ἔτος, ἀπὸ τινος ἀρχάμενοι Ἀ' ρ' ρ'. Β'. ἐποχῆς, τότε ἡ γραφή τῶν ἀριθμητικῶν μεταβάλλει· δηλαδὴ τὸ cent, καίτοι πληθυντικὸν ὄν, γράφεται ἄνευ τῶ s κ, τὸ mille γράφεται mil. οἷον L'an mil sept cent quatre vingt cinq, depuis la naissance de notre sauveur. ὡς περ εἰ ἔλεγεν ἐνικῶς l'an millieme sept centieme quatre vingt cinquieme.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Β'.

Κανόνες περὶ Ὁρθογραφίας τῶν ῥημάτων.

Ἐπειδὴ τὰ εἰς it λήγοντα ἀπαρέμφρατα τῆς δευτέρας συζυγίας κ, τὰ εἰς oir λήγοντα τῆς γ', συμπίπτουσι τοῖς εἰς ire, κ, οἷε λήγουσι τῆς δ'. συζυγίας, προφέρονται δὲ ἅπανθ' ὁμοίως, ὥς μὴ διασεύλεισθαι ἐκ τῆς ἀπαγγελίας, καταλέγομεν ἐνταῦθα ἅπαντα τὰ εἰς ire κ, οἷε τῆς τετάρτης ἔντα, ἢ ἰδης, ὅτι πάνθ' ὅσα ἐν τῷ καταλόγῳ τῷ μὴ περιέχεται, τῆς δευτέρας κ, τῆς τρίτης εἰσι συζυγίας.

Dire. καὶ τὰ ἐξ αὐτῶ. contredire, dédire, interdire, maudire, médire, prédire, redire.

Confire.

Lire κ, τὰ ἐξ αὐτῶ élire. relire.

Rire. καὶ τὸ ἐξ αὐτῶ sourire.

Ecrire. καὶ τὰ ἐξ αὐτῶ circonscrire, décrire, inscrire, prescrire, proscrire, récrire, souscrire, transcrire.

Frيره.

Cuire.

Duire. κ, τὰ σύνθετα, conduire, déduire, éconduire, enduire, induire, introduire, reconduire, réduire, séduire, traduire.

Κ. ϑ. Β'. Luire. καὶ τὸ ἐξ αὐτῆ reluire.

Nuire.

Bruire.

Détruire.

Instruire.

Construire.

Τὰ δὲ εἰς oire· boire, croire. καὶ τὰ σύνθετα αὐτῆ accroire, décroire.

Οἱ παρατατικοὶ πασῶν τῶν συζυγιῶν τῶν ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων, λήγασιν ἐν μὲν τοῖς ἐνικοῖς τρισὶ προσώποις εἰς ois, ois, oit, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς ions, iez, oient.

Οἱ ἀόριστοι ἔχουσι διαφέρειας τύπας· πάντες μὲν γὰρ οἱ τῆς πρώτης συζυγίας λήγασιν, ἐνικῶς μὲν εἰς ai, as, a, πληθυντικῶς δὲ εἰς âmes, stes, erent.

Τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν συζυγιῶν εἰς is, us, ins λήγασιν. Τῶν εἰς is τὰ τρία ἐνικά πρόσωπα ποιῶσιν, is, is, it, τὰ τρία δὲ πληθυντικά εἰς imes, ites, irent. Τῶν δὲ εἰς us τὰ τρία ἐνικά ποιῶσιν us, us, ut, τὰ δὲ πληθυντικά, âmes, âtes, urent. Τῶν δὲ εἰς ins τὰ τρία ἐνικά εἰς ins, ins, int, τὰ δὲ πληθυντικά εἰς immes, in-tes, inrent.

Σημείωσαι δὲ ὅτι τὰ πληθυντικά πρῶτα, καὶ δευτέρα πρόσωπα τῆ ὀριστικῆ ἀόρισε ἔχουσι μακράν τὴν παραλήγασαν, διό καὶ περισπῶνται τὰ â, i, û καὶ in ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν.

Οἱ δὲ ὀριστικοὶ μέλλοντες πάντων τῶν ῥημάτων καταλήγασιν, ἐν μὲν τοῖς ἐνικοῖς τρισὶ προσώποις εἰς raî, ras, ra, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς rons, rez, ront.

Οἱ εὐκτικοὶ ἐνεσῶντες πάντες λήγασιν ἐνικῶς εἰς e, es, e, πληθυντικῶς δὲ εἰς ions, iez, ent.

Οἱ εὐκτικοὶ παρατατικοὶ ἀπὸ τῶν ὀριστικῶν ἀόριστων Ἀ' ϑ' ϑ. Β'. παραγόμενοι, φυλάττουσι τὸ φωνῆεν τῆς παραλήγασης ἐκείνων, εἴτ' ἐν τὸ ai, i, u, i, in, μεθ' ὃ προσίσταται sse. Ὡς τὰ εἰς ai ποιῶσι τὰ εὐκτικά τρία ἐνικά πρόσωπα asse, asses, ât, τὰ δὲ πληθυντικά assions, assiez, assent. Τὰ δὲ εἰς is, ποιῶσι τὰ εὐκτικά τρία ἐνικά πρόσωπα εἰς isse, isses, it, τὰ δὲ πληθυντικά εἰς issions, issiez, issent. Τὰ δὲ εἰς us ποιῶσι τὰ εὐκτικά ἐνικά τρία πρόσωπα εἰς usse, usses, ût, τὰ δὲ πληθυντικά εἰς ussions, ussiez, ussent. Τὰ δὲ εἰς ins ποιῶσι τὰ εὐκτικά τρία πρόσωπα ἐνικῶς εἰς ime, inses, int, πληθυντικῶς δὲ εἰς insions, insiez, insent.

Σημείωσαι ὅτι τὰ ἐνικά τρίτα πρόσωπα τῆ εὐκτικῆ παρατατικῆ πάντα ἔχουσι μακράν τὴν λήγασαν· διό καὶ περισπῶσι τὸ ât, it, ût, int. Ο'μοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πρόσωπων ἔχ' ἥττον μακρόν ἐστι τὸ τῆς παραλήγασης φωνῆεν, καὶ σημειῶσι δὲ τῇ ἐπιθέσει τῆς περισπωμένης διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὰ διπλᾶ ss.

Τέτον τὸν χρόνον τοῖς Τάλοις γραμματικοῖς ἐπομνησμένοι, καὶ δοκησησοφίας μᾶλλον εὐλαβέμενοι γραφὴν, παρατατικὸν ἐκαλέσαμεν· ἐστὶ δ' ἀόριστος μάλιστ', καὶ μόνον ὅτι ἐκ τῆ ὀριστικῆ παράγεται ἀόρισε, ἀλλ', ὅπερ τὸ κεφάλαιον, ὅτι κατὰ τὴν ἔννοιαν ἀόρισε χρόνα ἔχει σημασίαν· παρὰ τὰς γὰρ χρονικὴν καὶ σημαίνει.

Οἱ δὲ ὑποθετικοὶ, ἅς ὁ μὲν Restaut conditionnels présents, ἕτεροι δὲ Tems incertains καλεῖσιν, ἐπὶ τῶν ἐνικῶν τριῶν προσώπων λήγασιν αἰ εἰς rois, rois, roit, ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν εἰς rions, riez, roient.

Κανόνες ὀρθογραφίας τινῶν λέξεων, καὶ
περὶ χρήσεως τινῶν γραμμάτων.

Περὶ τῆ La & La.

Τὸ La ἄρθρον μὲν ὄν, ἡ ἀντωνυμία ἀναφορικὴ
(ἢν Conjonctif, σύνθετον καλῶσιν) ἔ λαμβάνει τόνον·
οἷον· La terre est sèche, c'est la pluie qui la dispo-
se à etc. Ἐπίρρημα δ' ὄν τοπικόν, & ὅταν ταῖς δεικτι-
καῖς ἀντωνυμίαις προσίθῃται, βαρύνεται· οἷον Que
faites vous là? Je viens de là. καὶ· celui-là, celle-
là, cet homme-là.

Περὶ τῆ Du & Dû.

Τὸ du, ἄρθρον μὲν ὄν ὀριστικὸν πτώσεως γενικῆς,
ἔ λαμβάνει τόνον. οἷον La vertu du Prince. Donnez-moi
du pain. Μετοχὴ δ' ὄν παθητικὴ τῆ devoir ῥήματος,
περισπᾶται· οἷον· Vous auriez dû renoncer au jeu.
Rendez à Dieu l'hommage qui lui est dû. Ἐπὶ δὲ τῇ
πληθυντικῇ ἀριθμῷ dus, ἐπειδὴ προσλαμβάνει ἡ μετο-
χὴ τὸ s, ἔ τίθεται ἡ περισπωμένη.

Περὶ τῆ Des & dès.

Τὸ des, ἄρθρον μὲν ὄν πληθυντικὸν πτώσεως γε-
νικῆς, ἔ βαρύνεται· οἷον Les Gouverneurs des villes.
Χρονικόν δ' ὄν ἐπίρρημα, βαρύνεται· οἷον Dès ma jeu-
nesse. Un jeune homme studieux doit se lever dès
la pointe du jour. Dès qu'il eût quitté sa charge.

Περὶ τῆ a & à.

Ἀρθρ. Γ'.

Τ' a, ῥῆμα μὲν ὄν τρίτε προσώπου τῇ ὀριστικῇ ἐνεστώτος
ἀπὸ τῆ ανοίχ, ἔ βαρύνεται· πρόθεσις δὲ ὄν, ἡ ἄρθρον
δοτικῆς πτώσεως, βαρύνεται· οἷον C'est à la boussole
que nous sommes redevables des découvertes, que
l'on a faites. Je m'en vais à Rome.

Περὶ τῆ quand & quant.

Ἐπίρρημα μὲν ὄν χρονικόν, διὰ τῆ d ἐν τέλει γρά-
φεται· οἷον Quand est-ce qu'il viendra? πρόθεσις
δ' ὄν, δοτικῇ συντασσομένη, & ἐξηγεμένη Γαλιεὶ pour
ce qui regarde, γράφεται διὰ τῆ t ἐπὶ τῇ τέλει (ἔστι
δὲ ἡ καθ' Ἑλληνας περὶ πρόθεσις) οἷον Quant au genre
de vie que vous menez. Τοῖς μὴ καλῶς προσέχουσι
συμβαίνει ταῦτα συγχέειν· αἴτιον δ' ὅτι τὸ D ἐν τέλει
λέξεως, ἐπομένῳ φωνήεντος, ὡς T προφέρεται.

Περὶ τῆ ce, ces, & se, ses.

Τὸ μὲν Ce, δεικτικὴ εἰς ἀντωνυμία, ὀνόμασι συν-
τασσομένη· τὸ δὲ Se σύνθετος ἀντωνυμία, ῥήμασι συν-
τασσομένη. Croiriez-vous que CE papier, sur le quel
vous écrivez, SE fait avec les chiffons de linge, qu'on
ramasse dans les rues?

Ces δὲ, τὸ πληθυντικὸν τῆς ἀνωτέρω δεικτικῆς,
& ses, πληθυντικὸν τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας son, sa·
οἷον Que sont devenus CES fameux conquérants, que
le paganisme mettoit au nombre de SES Dieux?

Περὶ τῆ Leur.

Τὸ leur, ὅταν μὲν ἢ σύνθετος (Conjonctif) ἀν-
τωνυμία, ἤγαν ὅταν ῥήματος συντακτικὴ γίγνηται, ἀκλι-

Κεφ. Β. τὸς ἐστὶ, δηλαδή ἡ ποιεῖ πληθυντικόν, προσλήφει τῷ s, καὶ δύναται παραφράζεσθαι διὰ τῷ s a eux, à elles· ὅταν δὲ κτητικὴ ἢ ἀντωνυμία, σχηματίζει πληθυντικόν, προσλαμβάνουσα s· οἷον Quando je vois les Oiseaux former leurs nids avec tant d'art et d'adresse, je demande quel maître leur a appris les Mathématiques et l'architecture? Τάτων ἡ μὲν σύνδετος αἰεὶ ῥήματι, ἡ δὲ κτητικὴ ὀνόματι συντάσσεται· ὅταν τοίνυν τάτε κτητικὰ καὶ οἱ κεκτημένοι πολλοὶ ᾧσι, τότε πληθυντικῶς λέγεται ἡ κτητικὴ· παραδείγματος χάριν, ὅταν πολλοὶ ἄνθρωποι μίαν οἰκίαν κέκηνται, leur maison λέγομεν· ὅταν δὲ πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰς οἰκίας, κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν διὰ τῷ s leurs maisons.

Περὶ τῷ mes, καὶ mais.

Τὸ μὲν mes, κτητικὴ ἐστὶ ἀντωνυμία πληθυντικῷ ἀριθμῷ, τὸ δὲ mais, σύνδεσμος ἐναντιωματικὸς· οἷον MES livres m'auroient désennuyé dans ma solitude: MAIS on a eu la dureté de me les enlever.

Περὶ τῷ dont καὶ donc.

Ἀναφορικὴ μὲν ἔσται ἀντωνυμία κατὰ γενικὴν πρῶτην ἐνικήν τε καὶ πληθυντικὴν (ἀκλίτον γὰρ τυγχάνει ὅν) ἐπὶ τῷ τέλει διὰ τῷ T γράφεται, παραφράζεσθαι δὲ δύναται Γαλισί, du quel, de la quelle, des quels, des quelles. Διὰ τῷ c δὲ, ὅταν ἢ σύνδεσμος συλλογιστικὸς, εἴτ' ἢν συμπερασματικὸς· οἷον Tous les biens, dont nous jouissons sur la terre, viennent de Dieu: nous devons donc lui en rendre de continuelles actions de grace.

Περὶ τῷ sur καὶ sûr.

Πρόθεσις μὲν ὅν, ἡ δέχεται τόνον· ὀνομαζέται δ' ὅν.

ἐπίδοτον, περισπᾶται· οἷον· Pour peu que vous vous liez faire réflexion sur l'instabilité des choses d'ici bas, je suis sûr que vous vous tournerez vers le seul bien réel et solide, qui est Dieu.

Περὶ τῷ ou καὶ où.

Διαζευκτικὸς μὲν ὢν σύνδεσμος, ἡ βαρύνεται· οἷον Tout nombre est pair, ou impair. ὅταν δ' ἐπίρρημα ἢ τόπος, οἷον· οὐ allez-vous? D'où venez-vous? ἢ ἀντωνυμία ἀναφορικὴ, ἢ ἄχατος (ταῦτ' ἐπεὶ, ἀόριστον ὄνομα) τότε βαρύνεται· οἷον La haine et la flatterie sont des écueils, où la vérité fait naufrage. Quels sont les principes, d'où vous tirez cette conséquence? Voilà où nous avons manqué.

Περὶ τῷ paroît καὶ paroit.

Paroit, ἐντεῦθεν ὀριστικὸς ἀπὸ τῷ paroître (φαίνεσθαι) ῥήματος, περισπᾶται, καὶ ἐστὶ τῆς τετάρτης συζυγίας. Paroit, παρατατικὸς ὀριστικὸς ἀπὸ τῷ parer (ἀπαντᾷ) τῆς πρώτης συζυγίας, ἡ περισπᾶται. Il paroit bon· φαίνεται καλόν· il paroît le Coup· ἀπήντα.

Περὶ τῷ tache καὶ tâche.

Ἀμφότερα θηλυκὰ ὀνόματα· Tache ἡ κηλὶς, ἡ περισπᾶται· Tâche δὲ ἡ σπασθὴ, περισπᾶται, παραγόμενον ἀπὸ τῷ tâcher ῥήματος, σημαίνοντος σπεύδειν, σπεύδαζειν.

Εὗροι δ' ἄντις καὶ ἄλλα ταιαῦτα συχνὰ, διαφέροντα τῇ γραφῇ· οἷον τὸ Pecheur ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ pêcheur ὁ ἀλιεύς.

Mettre τὸ ῥήμα τίθηναι· καὶ Maître ὁ διδάσκαλος,

Καθ. Β. καὶ κύριος· καὶ ἕτερα, ὅπερ τῇ παρατηρήσει ἀνιχνεύειν ἀντίς· ὀλίγα δ' ἐκ πολλῶν ταῦτ' ἐθέμεθα, ὡς ἀναγκαιότερα.

Περὶ τῶν quelque, tout καὶ même.

Ταῦτα τὰ τρία, ποτὲ μὲν ὀνομαστικῶς, ὡς ἐπίθετα δηλονότι ὀνόματα λαμβάνονται, καὶ σχηματίζουσι πληθυντικὸν ἀριθμὸν, προσλήψει τῷ S· ποτὲ δ' ἐπίρρηματικῶς, καὶ εἰσὶ τότε ἄκλιτα.

Τὸ quelque, καὶ τὸ tout, λαμβάνονται ἐπίρρηματικῶς, ὅταν ἔχωσιν ἐπόμενον τὸν que σύνδεσμον, εἰς ὃν καὶ ἀποδίδονται, καὶ Γαλλισὶ ἐρμηνεύεσθαι δύναιντο διὰ τῆ quoique, ἐναντιωματικῆς συνδέσεως (ὅς ἐστιν ὁ καθ' ἡμᾶς καίτοι, εἰκαί) λεκτέον ἢ πρῶτον περὶ τῆ quelque.

Τὸ quelque, εἴαν συντίθεται, ἦτοι μόνῳ ὀνομαστικῷ ὀνόματι ἢ ὀνομαστικῷ σὺν ἐπιθέτῳ, θατέρως αὐτῶν ἡγημένῃ, ἢ ἐπομένῃ, ὡς ἔτυχεν, ὀνομά τε ἐστὶ, καὶ πληθυντικὸν, ἢ τοιαῦτο, σχηματίζει· οἷον Quelques actions que je fasse· καὶ quelques actions éclatantes que je fasse. Ἐὰν δὲ μόνῳ ἐπιθέτῳ συντίθεται ὀνόματι, τῷ ὀνομαστικῷ μετὰ τὸ ῥῆμα τιθεμένη, τότε ἐπίρρημά ἐστι, καὶ ἀκλίτως ἔχει· οἷον Quelques éclatantes que soient les actions que j'ai faites, ἀντὶ τῇ εἰκαί, καίτοι· ἐν ταῦθα γὰρ τὸ quelque ἀναφέρεται εἰς τὸ ῥῆμα, ὥσαντι εἶποις· Quelques soient, quique soient. Ἡ καὶ ἄλλως τατέσιν, εἰ τὸ ὀνομαστικὸν τίθοιτο εἰς τὸ ἡγημένον κῶλον· Avec le tems on apprivoise les animaux, quelque féroces qu'ils puissent être· καὶ ταῦθα γὰρ εἰς τὸ ῥῆμα ἀναφέρεται τὸ quelque. (1)

(1) Ὅρα ἄρξον ἢ ἰδοίμεν... εἰς τὸ quelque... que.

Πρὸς δὲ ταῖς ἐπίρρημα ἄκλιτον ἐστὶ τὸ quelque, ἄρξ. Γ· καὶ ὅταν σημαίνῃ τὸ περίπα, τὸ σχεδόν· οἷον Il y a quelque trois cents ans que l'imprimerie a été trouvée, ἀντὶ τῇ environ trois cents ans, περὶ παρὰ τριακόσια ἔτη.

Τὸ δὲ tout, ἂν ἐπιθέτῳ ἀρσενικῷ συντεθῇ ὀνόματι, ἄκλιτον διαμένει· οἷον Les anciens philosophes, tout éclairés qu'ils étoient, ils ne purent etc· ἐπίρρημά ἐστιν, ὡς ὅρξ, μάλλον δὲ σύνδεσμος ἐναντιωματικὸς (καίτοι ὄντες) ἀνάγκη δὲ καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ῥῆμα· Εἰδ' ἐπιθέτῳ θηλυκῷ, εἰμὲν ἐνικὸν τύχοι ὃν τὸ θηλυκὸν ἐπίθετον, κλίνεται τὸ tout, ἥγην λαμβάνει τύπον θηλυκῆς ἐνικῆς, καὶ συμφωνεῖ τῷ ἐπιθέτῳ· οἷον Toute agréable, et toute belle qu'est la campagne, on s'y ennuit, si l'on n'y trouve compagnie, ou des livres. Εἰδὲ τὸ θηλυκὸν ἐπίθετον, πληθυντικὸν τύχοι ὃν, εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, καὶ ἢ τῷ κλίνεται τὸ tout, ταῦτόν εἰπεῖν, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν τῷ θηλυκῷ ἐπιθέτῳ· οἷον Ils ont entendu d'eux-mêmes les propositions d'Euclide, toutes difficiles qu'elles sont. Εἰδὲ τὸ πληθυντικὸν θηλυκὸν ἐπίθετον ἀπὸ φωνήεντος ἄρχοιτο, τότε ἄκλιτον διαμένει τὸ tout, εἴτ' ἂν ἐπίρρηματικῶς λαμβάνεται· οἷον La mere, la femme, et les filles de Darius, tout affligées et tout abattues qu'elles étoient, ne purent s'empêcher d'admirer la générosité d'Alexandre.

Οἱ ἐκ τῆς Ακαδημίας δ' ἀπεφώνησαν, ὅτι καὶ ἐνικῇ ὄντος τῆ θηλυκῆς ἐπιθέτου, εἴαν ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος, ἀκλίτως δεῖ χρηθῆναι τῷ tout· οἷον Tout ingrate qu'elle est· ὁμως οἱ συγγραφεῖς ἀδιαφόρως χρῶνται.

Κατ. Β'. ὅτε μὲν κλινομένῳ, ὅτε δ' ἐπὶ ῥήματι κῶς· ὡς ἔχει καθ' ἑκάτερον τρόπον χρῆσθαι.

Οἱ αἰτοὶ δὲ κανόνες προσφύει εἰσι, καὶ ἀρμόζουσι μάλιστα τῷ tout, ὅταν σημαίνῃ τὸ ὅλως, ἐξ ὁλοκλήρου, ἐπὶ ῥήματι κῶς· οἷον Ils sont tout résolus de n'y plus retourner. Elle est toute consolée. Elles sont toutes consolées de leurs pertes. Accusés mots elles demeurent tout interdites.

Τὸ δὲ μέμνη, εἰμὲν ἀντωνυμία, ἢ ὄνομα ὁμοιότητος, ἰσότητος, ἢ ἐπιτατικὸν εἶη, κλίνεται· οἷον Le même auteur. Les mêmes livres. Mêmes vertus. Mêmes vices. Les princes mêmes. Ὅταν δ' ἔχῃ πρὸ ἑαυτῆς τὸν συμπλεκτικὸν σύνδεσμον Et, καὶ γίνεται ἐπὶ ῥήματι, σημαίνειν οὖς, de plus, en outre, τότε ἀκλιτον διαμένει· γίνεται δὲ τοιαῦτον, ὅταν προτίθεσθαι τε καὶ μετατίθεσθαι ἐνδέχεται, προσλαμβάνον τὸν συμπλεκτικὸν σύνδεσμον, ἄνευ φθορᾶς τῆς ἐννοίας· οἷον Les Egyptiens reconnoissoient pour Dieu, des animaux, des reptiles, des plantes même· δύνασθαι, προτιθεῖς τὸ μέμνη, εἰπεῖν et même des plantes. Ὅλως δὲ ῥήματι συντασσόμενον τὸ μέμνη ἐπὶ ῥήματι εἰσι αἶ, καὶ ἀκλιτον διαμένει.

Περὶ τῆς Η.

Γινάσκοντες ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἴρηται περὶ τὰτα· καλῶς δὲ aspirée τὸ Η, ὃ εἰσι δασύ, κατὰ τὴν φύσιν τῆς χ· Φωνῆν μὲν ἔχουσιν, ἥπερ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ φθόγγον προτεταῖ ἔδεν· ἀσύνφωνον δ' ὁ λόγος κωλύει λέγεσθαι, ἥπερ τὰ πολλὰ ἤκιστα προφέρεται, ὡς περὶ μὴδὲ τὸ παράπαν ἐγγράφον· ἡμίφωνον ἄρα, εἴ τις καλοῖη, τὴν μέσην, οἶμαι, βαδιεῖται. Δασυνόμενον τοῖνον, καὶ μὴ δασυνόμενον καλῶντες αὐτὸ οἱ Γάλλοι, ἕτερον ἔδεν σημαίνειν βύλαν.

ταί, ἢ ὅτι ἐν ἰνίοις μὲν προφερόμενον, ἐν ἄλλοις δὲ ἄρα. Ἰσσιωπώμενον, καὶ καταλιμπανόμενον ἐσι. Τίνα δ' ἐσιν, ἰφ' ὧν προφέρεται, καταγράφεται ἐν τῇ τῆ ἀλφαβητῇ ἑρμηνείᾳ (κανόνι ε'. ἐδαφίω 8 ἕως 12). Τῆς ἐν δασύτητος ταυτησὶ (τῇ προφέρεται δηλαδὴ καὶ συμφώνῃ ἐπέχειν τόπον) τὸ ἀποτέλεσμα τίποτ' ἂν εἴη; Πρωτόν μὲν τὸ τὰ ἡγόμενα, εἴτ' ἀρθρα εἶεν, εἴτ' ἀντωνυμίας, μὴ ἀποβάλλειν δι' ἀποστροφῆς τὸ ληκτικὸν φωνῆν, εἰ λήγοιεν εἰς φωνῆν· καὶ τὸ τὰς δεικτικὰς ἀντωνυμίας μὴ προσλαμβάνειν. Τὸ ἐπὶ τῇ τέλει, ὡς περὶ εἰδῆται, φωνήεντος ἐπόμενον· εἴτι δὲ καὶ τὰ τελικὰ σύμφωνα μὴ προφέρεσθαι τῶν ἡγόμενων ὀνομάτων, ὡς ἐπὶ τούτων ὁράται τῶν παραδειγμάτων. Le heros, la haine, ce héros, vous me haïssez, il se hâte, αἶ· ἔ· l'heros, l'haine, cet héros, vous m'haïssez, il s'hâte· καὶ les hameaux, un discours hardi, plus honteux, une ame hautaine· ἐν τέτοις τὸ τελικὸν s, τῇ les, τῇ discours, τῇ plus, ὃ προφέρεται, ὡς συμφώνῃ δῆθεν ἐπόμενον· ἐν δὲ τῇ αμε hautaine ὃ ἀνακαίρεται τὸ αμε μετὰ τῇ hautaine, ὡς ἂν συνηρεῖτο, εἰ ἀπὸ φωνήεντος ἤρχετο τὸ ἐπόμενον ὄνομα, οἷον ἐπὶ τῇ αμε austère, ὅπερ προφέρεται, ὡς εἰ γεγραμμένον ἦν amaustère· ἀμέλει γραπτέον τε καὶ λεκτέον ma haine, sa hardiesse, αἶ· ἔ· mon haine, son hardiesse, ὡς περὶ εἰδῆται ἐν ταῖς κτητικαῖς ἀντωνυμiais, ὅταν τὸ ἐπόμενον θηλυκὸν ὄνομα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχῇται.

Ἀναπέπνυκται δὲ ἐν τῷ ε'. κανόνι τῇ h, περὶ τῶν ὀνομάτων Henri, Hollande, Hongrie, huit, onze καὶ oui, ὅτι τὸ Η τῶν ὀνομάτων Hollande καὶ Hongrie ἐνισσὶ ὃ προφέρεται, eau de la reine d'Hongrie, καὶ fromage d'Hollande λέγοντες· ἦτε Ἀκαδημία ὁμῶς καὶ ἡ

Κεφ. Β'. ύγιεέρα χρῆσις de Hollande κ' de Hongrie βέλονται εἶναι, προφέρεται δηλαδή τὸ Η. Το δὲ onze διαφορεῖται· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ, χρονικῶς μὲν le onze, le onzieme, le onze du mois, la onzieme annee. τακτικῶς δὲ, l'onze, l'onzieme volume. Ἐν δὲ τῷ vers les onze heures, κ' ἐν τῷ Louis onze, τὸ s τῆ ἀρθρα les κ' τῆ ὀνόματος Louis ἂ προφέρεται, ὡς εἰ ἐγράφετο honze, διὰ τῆ h aspirée.

Τὸ δὲ oui, ἔχ' ὅταν μετοχὴ ἢ παθητικὴ ἀπὸ τῆ oui (ἀκύνει) τῆς δευτέρας συζυγίας, ἂν ὅταν, ἡσιασικῶς θεωρούμενον, σημαίνει τὸ ναί, εἴτ' ἢν ὅταν ἢ καταφατικὸν ἐπίρρημα, νομίζεται, ὡς ἔχον Η aspirée ἐν ἀρχῇ· διὸ ἕτε τὰ συντιθέμενα αὐτῷ ἄρθρα ἀποβάλλει δὲ ἀποσπῶν τὸ ληκτικὸν φωνήεν, ἕτε μὴν τὰ σύμφωνα τῶν ἡγαγμένων λέξεων ἀναγινώσκειται· οἷον le oui et le non, un oui· τὸ n τῆ non κ' τῆ un διὰ τῆ μυκτῆρος προφέρεται tous vos oui ne me persuadent pas· τὸ S τῆ vos ἂ προφέρεται.

Ἐνθα δὲ διὰ μόνον τὸν τύπον, εἴτ' ἢν διὰ σαφήνειαν τῆς ἐτυμολογίας μίσην, γράφοιτο τὸ Η (οἷον μετὰ τὸ c, r, t) ἂδὲν δύναται, τῆς ἐνδεμίας μεταβολῆς ποιεῖ τῶν γραμμάτων τῶν· οἷον Eucharistie, écho, rhétorique, orthographe· ἀναγινώσκειται γὰρ εὐχαρισί', ἐκὸ, ρετορίκ', ὀρθογράφ'. ὥσε πολλάκις κ' τὸ παράπαν καταλιμπάνεται, ὡς κατὰ συμβεβηκός, κ' παρέλκον· οἷον Caron (ὁ χάρων.) théorie, trône. Μετὰ τὸ P ὁμῶς ἀναγκαιῶς τίθεται, ὡς ἀνορθογραφίαν εἶναι τὸ παραλιμπάνειν, κ' δύναμιν ἔχει. μεταβάλλει γὰρ τὸν τῆ P φθόγγον εἰς F. οἷον philosophie, phénomène. φιλοσοφί', φαινομέν'.

Περὶ τῆ Υ.

Α' 29. Β'.

Ἐπαύσαντο ἤδη οἱ Γάλλοι γράφοντες τὰ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἱρανισμένα ὀνόματα διὰ τῆ y· γράφουσι δὲ τῷ ἀπλῶς I.

Ἡ κυριώτερα ἔν χρῆσις τῆ Υ τανῦν ἐστὶν ἐν ἐκείναις ταῖς λέξεσιν, ἐφ' ὧν διαλυόμενον τὸ Υ εἰς δύο II, τὸ μὲν πρῶτον λαμβάνεται μετὰ τῆς προτέρας συλλαβῆς, κ' ὡς E ποιεῖ αὐτὴν προφέρεται, τὸ δὲ δεύτερον μετὰ τῆς δευτέρας, κ' ὡς τὰ πολλὰ γιά, γέ, γί, γιό, γις ποιεῖ αὐτὴν προφέρεται· οἷον frayer, ὡς εἰ ἦν frai- ieut φραιγεύρ· crayon, κραιγιόν· rayer, παιγεύρ· abbaye, ἀμπεῦ· Ἐνθα δ' ἂ ποιεῖ τὴν προτέραν συλλαβὴν, ὡς E ἀναγινώσκειται, ἂν μὲν Λ, ἂν ὀρθῶς ἂν γράφοιτο διὰ τοῦ Υ· γράφουσι δὲ τὰ τοιαῦτα δι' ἐνός I, ἐφ' ἧ τίθεσις δύο σιγμᾶς· οἷον τὸ faience, yeul, paien· ἀναγινώσκονται γὰρ φαγιάνσ', ἀγεύλ, παγέν.

Ὅτι δὲ τὸ Υ, φωνήεντι συμπλεκόμενον, ὡς γιά, γέ, γί, γιό, γις, προφέρεται, δηλόν· ἢ μόνον γὰρ τὰ τοπικά κ' κύρια ὀνόματα διὰ τῆ y ἐξ ἀνάγκης γράφουσι· οἷον Yassi, κ' Youssouf (ἢ γὰρ ἔχουσι ἄλλως γράψαι τὸ γιά κ' γιή, ἂδὲ τὸ ιά κ' ιή) ἀλλὰ κ' ἐκ τῶν πληθυντικῶν τύπων τῆ παρατατικῆς τῆς ὀριστικῆς, κ' τῆ ἐνεσῶτος τῆς εὐκτικῆς· εἴρηται δ' ὅτι ὁ ὀριστικὸς παρατατικὸς ἀπὸ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς παράγεται, ὁ δ' εὐκτικὸς ἐνεσῶς ἀπὸ τῆ παρατατικῆς τῆς ὀριστικῆς. Ὅσαι τοίνυν μετοχαὶ εἰς yant λήγουσι, τῶν οἱ ὀριστικοὶ παρατατικοί, κ' οἱ εὐκτικοὶ ἐνεσῶτες εἰς yions, yiez ποιεῖ τὰ πληθυντικά α'. κ' β'. πρόσωπα· οἷον payant, nous payions, vous payiez, que nous payions, que vous payiez· voyant, nous voyions vous voyiez,

Κεφ. Β'. q. n. voyions, que v. voyiez · ὁμοίως κ' employant κ' ayant κ. τ. λ. · ταῦτα δὲ βογιόν, κ' ἀμπλοαγιόν, κ' αἰγιόν, κ' παιγιόν προφέρονται.

Περὶ τῆ Ζ.

Καλὸν ἐστὶ μόνον ἐπὶ τῶν ῥημάτων, τῶν πληθυντικῶν δηλονότι δευτέρων προσώπων, χρῆσθαι τῷ Ζ ληκτικῷ, ἵνα διασέλωιντο αἱ πληθυντικαὶ παθητικαὶ μετοχαί· εἰ δὲ κ' τὰς μετοχὰς διὰ τῆ Ζ γράφοι τις ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, κ' τὰ ὀνόματα (ὥσπερ τινές, ἢ καλῶς ποιῶντες, γράφουσι) τίνι διοίσει τὸ aimez ῥῆμα τῆς aimez μετοχῆς; Γράφωμεν τοίνυν τὰ ῥήματα μὲν πάντα διὰ τῆ Ζ, τὰ δὲ πληθυντικὰ τῶν μετοχῶν καὶ ὀνομάτων διὰ τῆ Σ, φυλάττοντες κ' τὴν ὀξείαν ἐπὶ τῷ ε· οἷον aimés, insensés κ' τὰ λοιπά. Ὅρα δὲ κ' τὸ δ' ἄρθρον τῷ Γ'. κεφαλαία. (ἐδάφισκ' 84.) περὶ σχηματισμῷ τῶν πληθυντικῶν, ὅπερ διὰ μακροτέρων ἀναπέπνυκται.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν. Δ'.

Περὶ Διπλῶν Γραμμάτων.

Πλείσθ' ὅσα εὗρηται ὁμοειδῆ διπλᾶ γράμματα ἐν τῇ Γαλικῇ· συμβαίνει δὲ ταῦτο, ἢ ἐκ τῆς παραγωγῆς τῶν λέξεων, ἀπὸ τῆς Λατινίδος εἰλημμένων, κ' Εἰληνίδος, φυλαττεσῶν τὴν γραφὴν τῶν πρωτοτύπων, (ὅπερ εὐλογον) ἢ ἄνευ τινὸς λόγου κ' αἰτίας· οἷον τὸ battre, donner, personne, κ' ἕτερα συχνά· λέγω δὲ ἄνευ λόγου· διότι ἔδδεν δύναται τὰ διπλᾶ, ἔτε τὴν ἀπαγγελίαν, ἢ τε τὴν ἔννοιαν.

Ἐκάστος ἔν τῶν γραφόντων κατὰ βέλησιν γράφει, Ἀρσ. δ'. τῶν μὲν παντ' ἐκ μέσων ποιημένων τὰ διπλᾶ, τῶν δὲ πάντα φυλαττόντων· οἱ δὲ μετριώτεροι, τὴν μέσσην βαδίζοντες, τὰ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας μόνα κ' παραγωγῆς φυλάττειν, τ' ἄλλ' ἀπορραπίζοντες· Οἱ δὲ Ἀκαδημαῖκοι ὅσα μῆτε κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν, μῆτε κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν δύναται, ἀποβάλλουσιν· οἷον alarmer, praiser, conclure, clore. Ἀναδιπλασίαζουσι δὲ τὸ L κ' τὸ T, ὅταν προηγῇται αὐτῶν E ouvert, τὸ ὡς E δηλαδὴ ἀναγινωσκόμενον· οἷον J' appelle, je renouvelle, j'achette, je jette, chancellerie. Ἐν οἷς δὲ τὸ E muet ἐστὶ, τὰς ἐς ἢ φθέγγεται, ἢ ἀναδιπλασίαζουσιν· οἷον ἐπὶ τῶν αὐτῶν ῥημάτων appeler, renouveler, acheter, jeter, chancelier, ἵνα διὰ τὰτα σημήνωσι πότε δεῖ ouvert, πότε δὲ muet ἀναγνώσκειν τὸ E. Ἀτοπωτέρω δ' οἶμαι τὸ ἄτοπον θεραπεύειν πειρᾶσθαι ἔγω· εἰ γὰρ ἄλλοι ἄλλως ἀναγινώσκειν τὸ E ἄτοπον, ἔχ' ἦττον μέντοι ἄτοπον ταῦτό ῥῆμα κ' ὄνομα ἄλλως γράφειν ἄλλοτε· πῶς γὰρ ἂν διαμνημονεύοι ὁ γράψας τὸ j'appelle διὰ τῆ διπλῆ ll, τὸ ἀπαρέμφατον κ' τ' ἄλλα δι' ἐνὸς γράφειν; καλὸν ἦν ἄρα, εἰ μὴ τὴν ἀρχὴν τοιαῦτο τὴν φύσιν ἦν τὸ E· νῦν δὲ θεραπεύειν διὰ τῶν τοιούτων ἀξιῶν, Αἰθίοπα, Φαίητις ἂν, εἶναι σμύχειν.

Πάχει δὲ κ' ἕτερόν τι ἡ Γαλικὴ ἀνάπαλιν τῇ Εἰληνίδι κ' τῇ τῶν Ἀράβων. Τῶν γὰρ διπλῶν καθ' ἡμᾶς τε κ' τὸς Ἀράβας, μακρὸν τὸ πρὸ αὐτῶν ἀπεργαζομένων φωνῆεν, τῶναντίον συμβαίνει τοῖς Γάλοις, οἷς τὸ διπλῶν ὁμοειδῶν ἡγούμενον φωνῆεν, βραχὺ τεθέσπισται· διὸ κ' ἀναδιπλασίαζουσι πολλαῖς, ἢ ἀνάγκη ἐτυμολογίας κ' παραγωγῆς, ἀλλὰ διὰ τὸν χρόνον.

Κεφ. Β'. Ἀναδιπλασιάζονται δὲ μάλιστα τὰ I, m, n, p, t· οἷον moëlle, pomme, couronne, frapper, trompette· ἐν τέτοις πᾶσι βραχεϊά ἐστιν ἡ παραλήγησα. Ταῦτα τοίνυν εἰς τὴν περὶ μέτρων καὶ ποιήσεως ἀνάγονται θεωρίαν, ἣν ἡ πρόθεσις· ἐστὶν δ' ἐξακριβῶν τῷ βελομένῳ ἐν τῷ ἰδ. κεφαλαίῳ τῆ γραμματικῇ Restau, διὰ μακρῶν ἐρμηνεύοντος.

Ἐν τοῖς ὑποθετικοῖς χρόνοις τῶν ῥημάτων συμβαίνει ἀναδιπλασιάζεσθαι τὰ π· ὅμως ἡ προφέρονται τραχέως, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν μελόντων καὶ τῶν ὑποθετικῶν τῶν ῥημάτων courir, mourir, acquiesce, καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν συνθέτων· οἷον je courrai, je courrois· je mourrai, je mourrois.

Αἱ ἀρχόμεναι λέξεις ἀπὸ τῆ α καὶ ο, ὅταν ᾧσι σύνθετοι τῇ προθέσει τῶν ἀχωρίστων καλεσμένων Λατινικῶν προθέσεων, ἀναδιπλασιάζουσι τὸ ἀρκτικὸν θεματικὸν σύμφωνον· οἷον accoller, accommoder, affronter, aggraver, allaiter, annoncer, apparôître, apprendre, arranger, assiéger, attirer, opposer, opprimer, oppresser etc. Πλὴν τῶν, ὧν τὰ πρωτότυπα ἀπὸ τῆ Β καὶ D καὶ M ἀρχονται· οἷον abaisser, s'adonner, amener, omettre.

Περὶ καταλήξεως διὰ Διπλῶν ὁμοειδῶν Γραμμάτων.

Αἱ καὶ Alle.

Πάντα τὰ εἰς Αἱ ἀρσενικὰ ἐπίθετα, ποιῶσι τὸ θηλυκὸν εἰς Ale, δι' ἐνός L· οἷον liberal, liberale· rival, rivale.

Εἰσι δ' ὀλίγ' αἵτις ὁμοειδῆ, ὥστε εἰς alle καταλήγουσι διὰ διπλῶν ll. οἷον balle, dalle, noix de galle, halle, intervalle, malle, salle, stalle. Ταῦτα μόνον τὰ ὁκτώ, ὁμοειδῆ ὄντα, καὶ τὸ ῥῆμα s'installe διὰ δύο ll γράφονται· ἐπίθετον δ' ἐδὲν.

At, Ate καὶ Atte.

Πάντα τὰ εἰς at ἀρσενικὰ ἐπίθετα, εἰς ate ποιῶσι τὸ θηλυκὸν, δι' ἐνός t· πλὴν τῆ mat, matte. Τῶν δ' ὁμοειδῶν ταῦτα μόνον διὰ δύο tt γράφονται baratte, batte, chatte, datte, jatte, latte, natte, patte· καὶ ἐκ τῶν ῥημάτων τὰ je batte, je flatte, je gratte, je matte.

El, Ele, καὶ Elle.

Τὰ εἰς el ἀρσενικὰ ἐπίθετα πάντα, ποιῶσι τὸ θηλυκὸν εἰς elle, διὰ δύο ll, οἷον Cruel, Cruelle, κ.τ.λ. Τὸ δὲ fidelle, κοινὸν τῷ γένει. Τὰ δ' εἰς el λήγοντα ὁμοειδῆ εἰσὶν appel, autel, Carousel, Cartel, καὶ ἕτερα δεκατέσσαρα.

Τὰ δὲ εἰς ele ὁμοειδῆ ταῦτα· hydromele, modele, parallèle, zèle· Ἐκ τῶν ῥημάτων δὲ ταῦτα· je cele, je chapele, je cisele, je démanetele, je géle, je harcele, je martele, je pele, je révele, καὶ je ruisselle. Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ, διὰ δύο ll.

Et, Ete, καὶ Ette.

Πάντα τὰ εἰς Et ἀρσενικὰ ἐπίθετα, ποιῶσι τὸ θηλυκὸν εἰς Ette, διὰ δύο tt. οἷον net, nette· πλὴν τῶν πέντε τέτων complet, complete, discret, discrete, inquiet, inquiète, replet, replete, secret, secrète. Οἰοισιν δὲ καὶ ῥήματα δι' ἐνός t γράφόμενα, εἰσι ταῦ-

Κεϋ. Β'. τα, anachorete, athlète, comète, diète, epithète, interprete, planète, poète, prophete, πάντα κα Ελληνικά ὄντα· κα je cache, j'achète, je crochete, je décrète, j'empie, je frette, j'inquie, j'interprete, je répete, je souflete. Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ, διὰ δύο tt.

Il, Ile, κα Iile.

Τὰ εἰς il λήγοντα ἀρσενικά ἐπίθετα ὀνόματα, ποιῶσι τὸ θηλυκὸν εἰς ile· εἰσὶ δὲ ταῦτα μόνον, bissextil, civil, incivil, sextil, subtil, vil, viril, volatil, puéril, ὧν τὰ θηλυκὰ civile, vile, κ.τ.λ. Τὰ δὲ servile, κοινὸν ἐστὶ τῷ γένει.

Σημείωσαι δ' ὅτι τὸ volatil, παρὰ μόνον τοῖς χυμικοῖς γράφεται κα λέγεται ἄτως· ὡς sel volatil, esprit volatil· ἄλλως δὲ volatile· ὡς un animal volatile· les animaux volatiles.

Ἔτι τὸ L τῷ gentil (ἢ τὸ θηλυκὸν gentille) ἢ προφέρεται.

Πάντα δὲ, τὰ λοιπὰ εἰς ile λήγοντα, δι' ἐνὸς I, κοινὰ εἰσι τῷ γένει· ὁμοίως δὲ κα τὰ δύο ταῦτα, imbecille κα tranquille, καίτοι διὰ δύο ll γραφόμενα, κοινὰ ἐστὶ τῷ γένει.

Οὐσιαστικά δὲ εἰς il λήγοντα, μόνον τὰ ἑξ ταῦτα εἰσὶν· alguasil, exil, fil, mil, nil, morfil, profil. Εἰσὶ δὲ κα ἄλλα τινὰ ὅμοια τέτοις, ὅμως τὸ τελικὸν αὐτῶν l, ἢ ὅλως ἢ ἀναγινώσκεται, ἢ ὑγρὸν κα λεῖον, κα, ὡς εἶπεν, γλίσχρον προφέρεται· εἰσὶ δὲ ταῦτα avril, babil, baril, Brésil, chénil, fournil, fusil, gresil, gril, mil, (κέγχρος) πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῷ mil (χιλία, ὅπερ μίλ προφέρεται) nombril, outil, péril, per-

sil, sourcil· ὥς τὰ ἐκ τέτων παραγόμενα γράφον· διὰ δύο ll, κα ὑγρῶς προφέρονται· ὡς babiller, ἀπὸ τῆ babil, κα griller ἀπὸ τῆ gril. Οὐσιαστικά δὲ ὀνόματα, διὰ δύο ll γραφόμενα, κα ἔχ' ὑγρῶς προφερόμενα, ἄλλα τῇ κατὰ φύσιν ἀπαγγελίᾳ τῷ l, εἰσὶ μόνον τὰ τέσσαρα ταῦτα· mille, pupille, sibbylle, ville. Καὶ ῥήματα δὲ, μόνον τὰ δύο ταῦτα je déssille, κα je vacille. Τὰ λοιπὰ δὲ πάντα, δι' ἐνὸς l γράφονται, κα τῇ κατὰ φύσιν τῷ λάμβδα ἀπαγγελίᾳ προφέρονται. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ὀνόματα κα ῥήματα (πλεῖστα δ' εἰσὶ) τὰ διὰ διπλῶ ll γραφόμενα, ὑγρῶς αὐτὰ προφέρουσι· διὸ κα ῥαδίως διακρίνονται, ὅποιος εἰσὶ γραφῆς· ὡς bille, fille, coquille, j'habille, je brille.

Ite κα Itte.

Πάντα τὰ μέρη τῆ λέξε, τὰ ἔχοντα ταύτην τὴν κατάληξιν (ite) δι' ἐνὸς t γράφονται· πλὴν τῶν ὀνομάτων τέτων. quitte, (κοινῇ γένους) cuitte (ἰσχυρὸν) κα τῷ ῥήματος je quitte, κα τῷ συνθέτῳ αὐτῷ j'acquitte.

Ol, Ole κα Olle.

Τρία μόνον ἐπίθετα ἀρσενικά λήγουσιν εἰς ol, ὡς fol, mol (ἄπερ fou, κα mou λέγονται) ὧν τὰ θηλυκὰ folle, malle, κα τὸ espagnol, ἄπερ κα τὸ θηλυκὸν Espagnole, δι' ἐνὸς l.

Οὐσιαστικά δ' εἰσὶ be-mol, bol, caracol, dol, hausse-col, parasole, col (ὅπερ κα cou) licol, (ὅπερ κα licou) sol (ὅπερ κα sou, κα σημαίνει κέρμα) sol, (λέξις μουσικῆς) sol (ἐπὶ γῆς) tourne-sol, viol, vitriol, vol (ἐπὶ πτήσεως κα κλοπῆς).

Κεφ. Β'. Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα, εἰς οὐ λέγουσιν· οἷον école, parole.

Δύω δὲ μόνα εἰς οὐ· bouterolle, καὶ colle.

Ῥήματα δ' ἀναδιπλασιάζοντα τὸ l, εἰς ταῦτα μόνα· j'accolle, je décolle, je trolle. πάντα δὲ τὰ λοιπὰ, δι' ἐνὸς l.

Ot, Ott, καὶ Otte.

Τὰ εἰς Ot λήγοντα ἀρσενικὰ ἐπίθετα ὀνόματα, ποιᾷσι θηλυκὸν εἰς Ote, δι' ἐνὸς t.

Μόνα δὲ ταῦτα τὰ τέσσαρα ἀναδιπλασιάζουσι τὰ tt ἐπὶ τῶν θηλυκῶν· οἷον cagot, cagotte· ragot, ragotte· sot, sottē· vieillot, vieillotte.

Τῶν δ' ὀσιστικῶν, πλεῖστα μὲν διὰ δύω tt· οἷον calotte, botte.

Πολλὰ δὲ καὶ δι' ἐνὸς t· οἷον anecdote, cote, note.

Συμείωσαι δ' ὅτι τῷ ὀνόματος dot, τὸ t προφέρεται, καὶ τοι μὴ ἔχον μεθ' ἑαυτὸ E muet.

Ἐκ τῶν ῥημάτων δὲ, πολλὰ μὲν διὰ δύω tt γράφεται· οἷον flotter, froter, emmaillotter.

Πολλὰ δὲ καὶ δι' ἐνὸς· οἷον noter, employer, numeroter.

Ul, Ule, καὶ Ulle.

Μόνον τὸ nul, ἀρσενικὸν ἐπίθετον, ἔχει ἢ κατὰ ληξίς αὐτῇ, ἢ τὸ θηλυκὸν nulle.

Εἰς ule δὲ, κοινὰ τῷ γένει, εἰς τέσσαρα· Crédule, incrédule, majuscule, ridicule.

Ὀσιστικὰ δὲ, εἰς ul λήγοντα, εἰς πέντε μόνον, ὧν τὸ ληκτικὸν l προφέρεται· accul, calcul, consul, proconsul, recul.

Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα λήγει εἰς ule διὰ τῷ E muet, ἄρα ul· ἐνὸς l. οἷον cédule, scrupule.

Πλὴν τῷ bulle μόνον, διὰ δύω ll γραφομένον.

Καὶ τὰ ῥήματα δὲ πάντα δι' ἐνὸς l, πλὴν τῷ j'annulle.

Ut καὶ Utte.

Τῶν εἰς ut ληγόντων ἀρσενικῶν ἐπιθέτων μόνον τὸ brut ποιεῖ θηλυκὸν brutte, διὰ διπλῶ tt.

Τὰ ὀσιστικὰ δὲ πάντα δι' ἐνὸς t, πλὴν τῶν τριῶν τέτων butte, hutte, lutte.

Καὶ ἐκ τῶν ῥημάτων δὲ μόνα τὰ je hutte, καὶ je lutte.

Oul, καὶ Oule.

Ἐν μόνον ἐπίθετον εὑρίσκεται εἰς Oul, τὸ Soul, ἢ τὸ θηλυκὸν soule. Ὀσιστικὰ δὲ μόνον κύρια ὀνόματα εὑρίσκονται τῆς καταλήξεως ταύτης. Τὰ λοιπὰ δὲ πάντα εἰς oule διὰ τῷ E muet· ὅθεν δ' ἀναδιπλασιάζει τὸ l.

Oute, καὶ Outte.

Τὰ εἰς oute λήγοντα ὀνόματα, ὀσιστικὰ καὶ ἐπίθετα πάντα, δι' ἐνὸς t γράφονται, πλὴν τῷ ὀσιστικῷ goutte (εἴτε τὴν σαγῶνα σημαίνοντος, εἴτε τὴν ποδάγραν) καὶ τῶν ἐκ τῆς δὲ παραγωγῶν ῥημάτων. οἷον je dégoutte, jégoutte.

Ταῦτ' ἄρασι ἐκ πολλῶν· εἰ γάρ τις κατὰ μέρος βάλῃ πάσας καταλέγειν τὰς καταλήξεις μετὰ τῶν κανόνων καὶ ἐξαίρεσεων, μακρὸς ἂν ὁ λόγος καὶ ἐτέρως πραγματείας γενήσεται. Γενικὸς δέποι ἔστω κανὼν, ὅτι

Κεφ. Β'. τῶν ἐχόντων μακρὰν τὴν παραλήγουσαν, καὶ τῇ περισπωμένην σεσημειωμένην, ἔθεν ἀναδιπλασιάζει τὸ τῆς λήγουσας σύμφωνον.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Ε'.

Περὶ τῆ savoir καὶ science.

Γιναι τὸ κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν παλίμβολον ἰδῆς. ἴθι ὡς ἐβδομήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτεσι πρότερον ἤρξαντο γράφειν τὸ savoir, scavoir. νῦν δ' ἔτι, ἂν ἄνθρωπος τῆς, savoir λέγοντες, ὅτι ἀπὸ τῆ sapere Λατινικῆ, ἂν ἔκ ἀπὸ τῆ scire παράγεται. Τὸ δὲ science, ἀπὸ τῆ scientia Λατινικῆ παράγοντες, διὰ τῆ sc γράφουσιν εἰσέτι, ἕως ἄν τις μετὰ μελὸς ἐπιλάβηται καὶ περὶ τῆς. ὡς savoir, savant, sapience, διὰ μόνου τῆ S γράφεσθαι εὐλογώτερόν φασι εἶναι, ὡς περὶ δὴ καὶ ἔστιν ἀπὸ τῆ sapere Λατινικῆ παραγόμενα, ἂν ἔκ ἀπὸ τῆ scire, ἀρχαία Γαλλικῆ ῥήματος τῆς δευτέρας συζυγίας, ἢ ὁ ἐγὼς je scis, nous scissions, ὅπερ ἐσημαίνειν εἰδέναι, ὡς περὶ καὶ τὸ savoir. Ἀπὸ δὲ τῆ ἀρχαίας ἐκείνου ῥήματος παράγονται, ὡς ἴσκει, τὰ science, sciement καὶ escient.

Περὶ τῆ Παρεντιθεμένης S.

Γιναι ἔτι, ὅτι τὸ πάλαι παρεντίθεντο s ἐν μέσῳ τινῶν λέξεων ἁλοτριῶν, ἐν ᾗ διαδήλος ἡ παραγωγή· ἔκ ἀνεγινώσκετο δὲ τὸ τοιοῦτον s. Τανῦν δ' ἐν τῇ νῆα καλεσμένη ὀρθογραφίᾳ ἀπέβαλον παντάπασι, καλῶς ποιῶντες, τὰ τοιαῦτα παρέλκοντα s γράφουσι τοῖνυν maître, honnête, j'étois, écrire, répondre, ἐπιτιθέντες τόνον ἐπὶ τὸ φωνῆεν τῆς ἡγαμένης συλλαβῆς, εἰς σημεῖον τῆς ἐκθλίψεως, ἀντὶ τῶν παλαιῶν maître, honneste, j'estoit, écrire, répondre.

Περὶ χρήσεως Κεφαλαικῶν Γραμμάτων. Ἀ' εἰς Ε'.

Ἔτι ἴσμεν, ὅτι χρῆσθαι δεῖ μεγάλοις Γράμμασι ἐν ἀρχῇ τῆ λέξε, ἅπερ lettres majuscules καλεῖται, καὶ capitales. Ομοίως καὶ ἐπὶ τῆ ὀνόματος τῆ Θεοῦ τῶν Ἀγγέλων, κυρίων ὀνομάτων, ἀξιοματικῶν, Βασιλειῶν, Ἐπαρχιῶν, Θαλασσῶν, Ποταμῶν, Πόλεων, Κωμοπόλεων, Φερρίων, Χωρίων, Κριτηρίων, Τεχνῶν καὶ Ἐπιστημῶν. Ἐ' εἰ δέ τις διαφορὰ· χρωμέθα γὰρ ταῖς, ὅταν καὶ ἐξαχθῇ καὶ ἐξαίρετον λόγον ποιῶμεθα ἀναφορὰν τῶν ἀνωτέρω τινὸς ὀνομάτων. οἷον· Le Roi de France· Le Duc d'Orléans κ. τ. λ. Ὅταν δ' ἀπλῶς, εἴτ' ἂν γενικῶς καὶ καθόλου, ἐκ ἀνάγκης μεγάλοις γράμμασι γράφειν, μᾶλλον δ' ἔδδε δεῖ. οἷον Un roi sage et pieux fait le bonheur de ses sujets. La mort n'épargne pas plus les empereurs ni les princes, que les autres hommes.

Περὶ τῆ à linea.

Λέγεται δὲ écrire à linea, τὸ ἀσχεθῆαι ἄλλης σειρᾶς, ἀφέντες, ἢ ἐγγράφομεν· ὅπερ γίνεσθαι δεῖ, ὅταν ἀπαρτίσῃται τέλος ἡ ἔννοια.

Περὶ τῆ E.

Πρὶν εἰ περὶ τῆ E εἰπεῖν, ἵνα μὴ συγχέηται ὁ ἀναγνώσκων, ἴσμεν ὅτι, ἣν ἡμεῖς παραλήγουσαν καλεῖμεν, πολλὰκις οἱ Γάλλοι γραμματικοὶ λήγουσαν ὀνομάζουσι. Derniere syllabe μὲν τὴν λήγουσαν, avant derniere δὲ καὶ pénultieme τὴν παραλήγουσαν, antépénultieme δὲ τὴν προπαραλήγουσαν.

Ἐν ἀρχῇ τοῖνυν καὶ ἐν μέσῳ τῶν πολυσυλλαβῶν λέξεων, ὅταν τὸ E ἔχῃ μεθ' ἑαυτὸ θύω σύμφωνον, ouvert ἀναγινώσκεται καὶ θατέρω αὐτῶν συνάπτεται,

Κεφ. Β. οἷον esprit, permis, cruellement, imperceptible, respectable, terrasser, nettement, προφερόμενον ἔτῳσι es-prit, per-mis, cruel-lement, imper-cep-tible, res-pec-table, ter-rasser, net-tement. Τοσαύτην δὲ σχέσιν ἔχει τὸ Ε μετὰ τῷ ἐπομένῳ συμφῶνι, ὥς συνάπτεται δηλονότι, ὥς γίνεται μᾶλλον, ἢ ἥττον ouvert, ἀναλόγως τῇ φύσει τῷ συμφῶνι· ταῖς τε, ὅταν ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ τῷ συμφῶνι ἐκείνῳ μᾶλλον διανοιγῆται τὰ χεῖλη δέη (οἷόν ἐστι τὸ R, φέρ' εἰπεῖν) καὶ τὸ πρὸ αὐτῷ Ε, εἰς συλλαβὴν μίαν λαμβανόμενον, μᾶλλον ouvert γίνεται. Ὅταν δὲ μεμυμένοις χεῖλεσι προφέρηται τὸ σύμφωνον (οἷόν ἐστι τὸ P) καὶ τὸ πρὸ αὐτῷ Ε ἥττον ouvert γίνεται. Δῆλον δὲ γενήσεται τὸ ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ λέξει, οἷον ἐν τῇ λέξει imper-cep-tible. Ἐν ταύτῃ ἡ συλλαβὴ p e i ἀναγινώσκεται μᾶλλον ouvert, χάριν τῷ R, ἢ δὲ cep ἥττον ouvert, διὰ τὸ P.

Δύω δ' ἐξαιρέσεις ἐπιδέχεται ὁ κανὼν ἔτος. Πρῶτον ἐξαιρῶνται τὰ appeller, ressentir, ressouvenir· εἰδέναι γὰρ δεῖ, ὅτι τὸ re, τῶν ἀχωρίστων καλαινῶν προθέσεων ὄν, καὶ σημαῖνον τὴν ἀνά, ταῖς τε ἀναδιπλασιασμὸν τῆς ἐνεργείας, ἔχει τὸ Ε muet, πλην ὅταν ἄρχηται τὸ ῥῆμα ἀπὸ φωνήεντος, ἢ ἀπὸ Ε ὀξύνομενα, ὥσπερ ἐρρέθη ἐν τῷ περὶ φωνηέντων Β'. κανόνι, παραγράφῳ IB. (ἐδαφίῳ 35.) διὰ μακρῶν.

Δεύτερον ἐξαιρῶνται, ὅσα μετὰ τὸ e ἔχουσιν m, ἢ n, μεθ' ὧν συνάπτεται εἰς συλλαβὴν· τότε γὰρ, ἢ α ποιῶσι προφέρειν τὸ e (οἷον entêtement, emploi) ἢ ὡς e nasal· οἷον bienfait, lien, ennemi.

Οὐκ ἄπο τρόπου δ' ἂν εἴη τοιαῦτόν τινα ἐνταῦθα ἐκθέσαι κανόνα, ὡς τὰ εἰς ien δισυλλαβα πάντα φυλάττει τὸν φθόγγον τῷ e κατὰ φύσιν, οἷον· bien, chien, mien, rien, sien, tien, il tient. Τῶν δὲ τρισυλλάβων,

ἢ πολυσυλλάβων, τὰ μὲν φυλάττασιν, οἷον· toutien· Ἀ' εἰδ. Β'. εἷνα δ' ε· οἷον patient, expédient, inconvenient· ὡς α γὰρ ἐν ταῖς ἀναγινώσκεται. (1)

Καὶ ἐν τῇ ληγέσῃ δὲ, ὅταν ἡ λέξις λήγῃ εἰς σύμφωνον ἔχον πρὸ αὐτῷ e, ὁμοίως, κατὰ τὸν ἀνωτέρω κανόνα, τὸ e προφέρεται ouvert, εἰάν τὸ σύμφωνον τὸ τελικὸν ἀναγινώσκηται· οἷον, avec, relief, éternel, hiver, sujet, ἀπερ προφέρειν δεῖ ἄβεκ, β'. λιέφ, ἑτερνὸλ, υβερ, σιαζε· εἰάν δὲ μὴ προφέρηται τὸ τελικὸν σύμφωνον, τότε καὶ τὸ πρὸ αὐτῷ Ε, ὡς e fermé προφέρεται· οἷον bled, chef, aimer, olivier.

Πάντων τῶν τῆς Α'. συγγίαις ἀπαρεμφάτων εἰς R ληγόντων, εἰ μὲν ἡ μετ' αὐτὰ λέξις ἀρχεται ἀπὸ συμφῶνα, ἢ προφέρεται τὸ τελικὸν αὐτῶν R· διὸ καὶ τὸ πρὸ αὐτῷ Ε fermé ἐστίν· εἰδ' ἡ ἐπομένη λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται, τότε, τῷ R προφερόμενον, προφέρεται καὶ τὸ πρὸ αὐτῷ Ε, ὡς ouvert σχεδόν· οἷον aimer l'étude, καὶ aimer à lire.

Εἰρηται δ' ὅτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα πάντα ἔχουσι τὸ Ε ouvert, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον· κατὰ μὲν τὸ ἥττον ἐν τοῖς des, les, ces, mes, tes· κατὰ δὲ τὸ μᾶλλον ἐν τοῖς des, près, très βαρυνομένοις.

Ὅταν δ' ἐν τῇ παραληγέσῃ εὑρεθῇ τὸ Ε ἔχον πρὸ αὐτῷ, ἥτοι σύμφωνον, ἢ φωνήεν, ἢ δὲ λήγουσα ἔχει Ε muet, ὥς μὴ διαρθεῖναι συλλαβὴν τῆς ληγέσης, ἀλλ' εἰς σύμφωνον δοκεῖν τελευτᾶν τὴν λέξιν, αἰείποτε Ε ouvert ἐστὶ τὸ ἐν τῇ παραληγέσῃ Ε. Οὐθέν δὲ κωλύει καὶ εἰ ἡ λήγουσα τυγχάνοι ἔχουσα μετὰ τῷ Ε muet, ἢ s, ἢ nt, μὴ προφερόμενα· ὃ γὰρ αὐτὸς

(1) Ἀκριβέστερον τὰ περὶ τούτων ἡμῶνται Α'. Μίρι, Κεφ. Α'. Α' εἰδ. Β'. Καὶ Β'. φυλ. 32. Ο' Ε' καὶ.

Κεφ. Β'. ἔστι λόγος, ὡς περ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. οἷον *espece, siecle, remedes, regles, collegue, parallele, phénomène, caractere, planete, eleve, ils possèdent, ils chancelent, ils considerent, ils interpretent, ils elevent.*

Τῆτο, ὡς καὶ ἄλλοθ' εἴρηται (1) κατὰ φύσιν τέ ἐστι, καὶ ἐκ ἐνδέχεται ἄλλως γενέσθαι· τῆς γὰρ τελευταίας μὴ διαρρηγμένης, ἀνάγκη πᾶσα τὴν πρὸ αὐτῆς τρανῶς προφέρειν· οἷον ἐπὶ τῇ αὐτῇ ῥήματος ἐν τῇ παραληγᾷ ἔχοντος Ε, ἐπὶ μὲν τῇ ἀπαρεμφάτῃ, ὡς Ε ouvert προφέρεται (διότι ἡ τελευταία τῇ ἀπαρεμφάτῃ ἀναγινώσκεται) ἐπὶ δὲ τῇ ἐνεσῶτος, ὡς Ε fermé διὰ τὸ σεσιγᾶσθαι τὴν λήγουσαν τῇ ἐνεσῶτος· οἷον *jetter, je jette· acheter, j'achete· appeller, j'appelle· mener, je mene* κ. τ. λ.

Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καὶ μετατιθεμένης τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν πρώτων προσώπων τῇ ἐνεσῶτος, τὸ ληκτικὸν αὐτῶν ε, καίτοι ε muet ὅν κατὰ φύσιν, γίνεται Ε fermé καὶ ὀξύνεται· οἷον *aime-je? parlé-je?* προφέρειν δὲ δεῖ τὰ τοιαῦτα, ὡς τὸ *colège, piège*. Τὰ γὰρ εἰς εγε λήγοντα πάντα ἢ παντάπασιν ouvert ἔχουσι τὸ Ε· διὸ καὶ ὀξεῖαν, ἀλλ' ἢ βαρεῖαν δέχεται.

Καθολικώτερον δ' εἰπεῖν, ὅταν τὸ Ε ᾖ ἐν τῇ παραληγᾷ, ἢ καὶ πρὸ αὐτῆς, μὴ ἔχῃ δ' ἐπόμενα δύω σύμφωνα, καὶ ὅταν ἐν τῇ παραληγᾷ μὲν ᾖ, ἀναγινώσκεται ὡς ἡ συλλαβὴ τῆς λήξεως, muet ἐστὶ, τῆτέστιν ἢ ἀναγινώσκεται· εἰδέποτε τύχοι, παρὰ τὸν κανόνα τῆτον, προφέρειν, ὡς ε fermé, τότε σημειᾶται ὀξεῖα πρὸς δηλώσιν. Τῆτο δὲ τὰ πολλὰ συμβαίνει εἰς

τὰς συλλαβὰς δέ, ré, pré ἢ mé, ἀπὸ τῆς Λατινίδος ἄρχῃ Ε'. εἰλημμένας, ὡς ἐν τῷ περὶ ἀχωρίσων προθέσεων εἴρηται. Τὸ γὰρ πρὲ Λατινισί praes, διὰ τῆς αε διφθόγγης γράφεται· λόγῳ χάριν ἐν τοῖς *depuis, retenir, reconnaître, mesure, mouvement, proprement* καὶ προφέρεται· τὸ ε, ἐδὲ ὀξύνεται· ἐν δὲ τοῖς *défaut, répondre, répétition, méconnaître, préalable, séjour, séparément* προφέρεται, ὡς ε fermé, καὶ διὰ τῆτο ε, ὀξύνεται.

Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν εἰς μὲν τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρῶτον τῇ ἐνεσῶτος ils différent ἐκ ὀξύνεται τὸ τῆς παραληγᾷς ε (μὴ ἀναγινωσκουμένης γὰρ τῆς λήξεως, δηλόν, ὅτι ἀναγινώσκεσθαι ἀνάγκη τὸ ἐν τῇ παραληγᾷ ε, ὡς ε ouvert) Ε· ἐν δὲ τῷ ὀνόματι différent τίθεται ὀξεῖα ἐπὶ τῇ ε τῆς παραληγᾷς, εἰς δεξιὴν τῇ ὅτι προφέρεται· διότι ἐκ ἀνάγκῃ ἢ ἐνταῦθα προφέρειν, διὰ τὸ τὴν λήγουσαν ἀναγινώσκεσθαι· ὥς εμὴ ὀξύνεται τὸ τῆς παραληγᾷς ε, διφθάν ἢ ἀναγινώσκετο, ἀλλ' ἢ διφερέν.

Ὅπε δ' ἂν ἡ αε προθεσις σημαίνῃ ἀποβολὴν ἔξω, ὡς περ ἡ καθ' Ἑλληνικὰς ἀπὸ, ἐν συνθήκῃ ἴσα μετὰ τῶν ῥημάτων, καὶ ὀνομάτων, ὀξύνεται καὶ ὡς ε fermé προφέρεται· οἷον *armer, d'armer· apprendre, d'apprendre· brider, débrider· honorer, déshonorer.*

Περὶ δὲ τῆς re προθέσεως, ἱκανὰ εἴρηται ἐν τῷ βιβλίῳ κεφαλαιῷ Α', κινήσει Β'. καὶ ἐνταῦθα προημεινῶς. Τῆτο δ' ἰστέον ἐστὶ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀρχομένης τῆς ἔξω ἀπὸ φωνήεντος, ἐπισυναπτομένης ἡ re, ἀποβάλλει τὸ ε, ἐκθλίψεως γιγνομένης· οἷον *ouvrir, ouvrir, ὡς νῦν δι' ἀποσρόφου τινὲς γράφουσιν ἄνωσι τινῶν.*

(1) Φυλλ. 32 καὶ 33.

Κεφ. Β'.

Τοιοῦτον δὲ χάος καὶ τοσαύτην ἀσάφειαν περιποιεῖται τῇ ἀπαγγελίᾳ τῆς Γαλικῆς διαλέκτου τὸ πολυχεδὲς τὸτο ε, ὡς καὶ μετὰ τὰς κανόνας τὰς δὲ πάντας, καὶ ἑτέρας, εἴτω προθῆναι εἴη βαλομένῳ, ἀμήχανον σχεδὸν ὑγειῶς ἀπαγγέλλειν, εἰ μὴ δι' ἀσκήσεως συνεχῶς ἀπὸ ζώσης, Φασί, Φωνῆς διαλεγομένων, Γάλλων τῷ γενεῖ, καὶ τῶν εὐπατριδῶν καὶ πεπαιδευμένων, διδασκομένους καὶ ἐκμανθάνοντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Τόνων. Des Accents.

Τρεῖς τόνους ἔχουσιν οἱ Γάλλοι, Ὁξεῖαν, Accent aigu. Βαρεῖαν, Accent grave, καὶ Περισπωμένην, Accent circonflexe. Ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν ἐστὶ τοιαύτη.

Ἡ μὲν ὀξεῖα τίθεται ἐπὶ τῷ Ε ἐν τέλει, καὶ ἐν τῇ παραληγῇ, καὶ ἐν ταῖς προτέραις ἐστὶ συλλαβαῖς, ὅπως ἐν τῷ Ε ferme δέη προφέρεται, ὡς διὰ μακρῶν ἐν τοῖς πρότερον ἡμνηνται· οἷον aimé, collège, événement, répétition. Ἡ δὲ Βαρεῖα τίθεται ἐπὶ τῷ Ε, ὅταν ouvert ἢ ἐν τέλει, καὶ ἐν τῇ παραληγῇ, καὶ προπαραληγῇ· οἷον près, exprès, procès, progrès, après, auprès, accès, espiègle, ebène, cohéritier.

Σημειῶσαι δ' ὅτι, ἐν τέλει τιθεμένης, ἡ συλλαβὴ ἔχει αἰεὶ ληκτικόν το S. Κατὰ γνώμην δὲ τῶν πλείστων Γραμματικῶν (πλὴν τῷ Restau) καὶ κατὰ τὴν ὁσημέρα χρῆσιν, τίθεται ἡ Βαρεῖα ἐν τῇ παραληγῇ, ὅπως τὸ Ε δεῖ ἀναγινώσκειν ouvert· οἷον lumière, poète, siècle, zèle, Athènes, règne· καὶ εἰς πάντα τὰ πληθυντικά τρίτα πρόσωπα τῶν ὀριστικῶν ἀορίστων τῆς α'. συζυγίας· οἷον aimèrent, s'emparement, s'adressèrent.

Ὁ δὲ Restau, ἐπειδὴ τίθεται κανόνα, ὃν καὶ α'

τὰ ἐθέμεθα, ὅτι μὴ ἀναγινωσκομένης τῆς ληγῆς, Α' ρ. Β'. τὸ τῆς παραληγῆς Ε προφέρεται Ε ouvert, ἃ δοκίμαζει ἤδη βαρύνεσθαι τὴν παραλήγουσαν, ὡς αὐτόθεν φανερὸν ὄντος τῷ πράγματι· καὶ μὰ Δί' ἃ κακῶς λέγει. Σπανιώτερον μὲν, τίθεσθαι δ' ἴσως βάλονται οἱ ἄλλοι Γραμματικοὶ καὶ ἐπὶ τῆς προπαραληγῆς· οἷον respecter· δοκεῖ δὲ περιττόν.

Τίθεται δ' ὁμως ἐπὶ τῷ Λ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μερῶν τῷ λόγῳ· οἷον ἐπίτε τῆς προθέσεως ἢ καὶ τῷ τοπικῷ ἐπιρρήματος In, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ οὐ, περὶ ὧν εἴρηται ἐν τῷ πρὸ τῶν κεφαλαίων· ἔνιοι δὲ προσιδέουσι καὶ τὸ déjà· εἴη δ' ἂν μάλλον déjà.

Ἡ δὲ circonflexe ἐπὶ πάντων τῶν Φωνηέντων τίθεται ἐν τῇ ληγῇ, παραληγῇ τε καὶ προπαραληγῇ, ἥτοι ὡς μακρῶν ὄντων σημεῖον, ἢ ἐκθλίψεως τινος γράμματος γενομένης κατὰ τὴν λέξιν. Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διφθόγγων. Ὅπως ἂν περισπωμένη, δῆλον ὅτι μακρὰ εἰσιν ἡ συλλαβὴ· ἀντιστρέφει δὲ· ἃ γὰρ ἀναγκαίως ἐπὶ παντὸς μακρῷ τίθεται περισπωμένη. Ἐξωσαν δὲ παραδείγματα· arrêt, intérêt, problème, suprême, empêchement, entêtement, qu'il finit, qu'il fit, gîte, qu'il aimât, lâcheté, vous aimâtes, dépôt, aussitôt, enrôler, clôture, hospital, dû, sûr, chute, connoître, crôître, parôître, connoissance, Aôût, plâit, bâiller.

Ἐπὶ τῷ Ε δὲ τίθεται μάλιστα, ὅταν ἡ συλλαβὴ λήγῃ εἰς Ε, καὶ ποιῇ αὐτὸ très ouvert. Ὅταν δὲ λήγῃ ἡ συλλαβὴ εἰς σύμφωνον, ἔχον πρὸ αὐτοῦ Ε, οἷα τὰ ver-tu, ger-mer, per-mis, ἐτίθεται· αὐτὸ γὰρ καθ' ἑαυτὸ, χάριν τῶν ἐπομένων συμφώνων, γίνεται ouvert. Εἴτα ἔδὲ μακρὸν ἐν τοῖς τοιοῖς ἐστὶ τὸ Ε. Εἴρηται γὰρ,

φ. Γ'. ὡς ἀνάπαλιν βαίνοσι τοῖς Ἑλλησιν, ὡς τὰ ἐπόμενα δύο σύμφωνα ἢ μακράν, βραχεῖαν δὲ τὴν πρὸ αὐτῶν ποιεῖν συλλαβήν.

Τίθεται δ', ὡς εἴρηται, καὶ ἡ σημεῖον τῆς γενομένης ἐκθλίψεως στοιχείωτινος, ἢ τῇ S· ὅσον ἐν τῷ honnête, καὶ ἄλλων πολλῶν (honnête γὰρ κατὰ τὴν παλαιὰν ὀρθογραφίαν ἐγράφετο) Ἡ τῇ E· διὰ τὸ τοτινὲς τὰς παθητικὰς μετοχὰς appercû, connû, vû, rû, περισπῶσιν, ὅτι τὸ πάλαι διὰ τῇ E ἐγράφοντο apperceu, conneu, veu, peu. Οὕτως οἱ νῦν ἀπέβαλον καὶ τὴν περισπωμένην. Εἴθε ποτε καὶ τὰ λοιπὰ ἐκθλίψειαν, ὅσα παρέλκει!

Τίθεται δ' (ὅπερ ἀναγκαῖον μάλις καὶ πρὸς διασολὴν τῶν μερῶν τῇ λόγῳ) ἐπὶ τῇ σιγῇ (ὅπερ μετοχὴ ἐστὶ παθητικὴ τῇ σιγῇ, σημαίνοντος αὐξάνειν) πρὸς ἀντιδιασολὴν τῆς σιγῇ παθητικῆς μετοχῆς τῇ croire (ὃ ἐστὶ πιστεύειν.) Καὶ ἐπὶ τῇ jeûne, ὅπερ σημαίνει νηστεία, πρὸς ἀντιδιασολὴν τῇ jeune, σημαίνοντος νέος. Καὶ ἐπὶ τῇ mûr, ὃ ἐστὶν ὠρεὸς καρπός, πρὸς ἀντιδιασολὴν τῇ mur, τοίχος. Καὶ ἐπὶ τῇ parûit, ὅπερ σημαίνει τὸ φαίνεται (τρίτον πρόσωπον τῇ ῥήματος parûitre) πρὸς ἀντιδιασολὴν τῇ parait, παρατατικῇ τῇ parer ῥήματος, ὃ σημαίνει τὸ ἀκαντᾶν. Τῶν τοιούτων σοὶ καὶ ἕτερα ἐξεθέμεθα παραδείγματα ἐν τῷ προλαβόντι κεφαλαίῳ.

Περὶ σπῶμενα μὲν ἐν πολλὰ ἐσιν. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι τὰ πληθυντικὰ δευτέρα καὶ τρίτα πρόσωπα τῇ ὀριστικῇ πάντων τῶν ῥημάτων περισπῶσι τὴν παραλήγουσαν. ὅσον nous aimâmes, vous aimâtes· nous rendîmes, vous rendîtes· nous reçûmes, vous reçûtes· nous retînmes, vous retîntes. Οὕτως δὲ καὶ τὸ ἐνικὸν τρίτον πρόσω-

πον τῇ ἐνικῇ παρατατικῇ· ὅσον qu'il aimât, qu'il rendit, qu'il reçût, qu'il retint. Τὰς ἑτέρας δὲ τύποις ἐν τῷ ἐ. κεφαλαίῳ τῆς τῇ Restaυ Γραμματικῆς ἐρευνητέον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ Στιγμῶν καὶ ἑτέρων Σημείων.

De la Ponctuation.

ΑΡΘΡΟΝ Α.

Περὶ Στιγμῶν.

Ἐξ εἰσὶ σίξεων σημεῖα τοῖς Γάλλοις· Ἐποσιγμῇ, virgule (,) Στιγμῇ μεθ' ὑποσιγμῆς, point avec la virgule (;) Δύο σιγμαί, deux points (:) Στιγμῇ, point (.) Ἐρωτηματικόν, le point interrogatif (?) καὶ Θαυμασικόν, point admiratif (!)

Τί τοίνυν ἐστὶ περίοδος, τί δὲ φράσις, καὶ ποῖα μὲν ἀπλή, ποῖα δὲ σύνθετος, καὶ περὶ προτάσεως δὲ, καὶ τῶν ὅρων αὐτῶν, καὶ ποσαχῶς θεωροῖτ' ἂν τὸ ὑποκείμενον, ποσαχῶς δὲ τὸ κατηγορούμενον, ἄλλης ἂν εἴη, ἀνωτέρας θεωρίας λογικευομένης, ἢ περὶ ῥητορείαν ἔχοντων. Λέγωμεν δὲ ἀπλῆστον, ὅτι χρώμεθα τῇ ὑποσιγμῇ, ὅπερ ἂν ἐκ ἀπηρητισμένης ἢ ἔννοια, ἀλλ' ἐκκριμένης καὶ μετῴρος, καὶ τὸ κατωτέρω ἀπαιτῆσα. Διαφέρουμεν δὲ τῶν Γάλλων, καθ' ὃ ἡμεῖς μὲν ὅτε ἂν συμπλεκτικός (Καὶ) ἢ διασκευτικός (Ἡ) ἢ ἀπαγορευτικός, εἴτ' ἂν ἀρνητικός (Μήτε, Οὔτε) παρεμπίπτει, ἀναγκαιῶς κόμματα ἡγᾶμεθα καὶ ὑποσιγμὴν τιθέμεν· ἐκεῖνοι δὲ αὐτὰ δὴ ταῦτα τὰ μόρια et, ou, ni, καὶ comme ἀντὶ ὑποσιγμῶν

Κεφ. Ε'. λογιζόμενοι, ὅτι θέλει τὴν ὑποσιγμὴν· οἷον L'exercice et la frugalité fortifient le tempérament. Je ne veux plus vous voir ni vous parler. Il faut satisfaire à la justice de Dieu dans ce monde ou dans l'autre. J'agis comme vous l'avez ordonné. εἰδ' ἀπεσχοινομένην τύχαιεν ὄντα, τότε χρῶνται ὑποσιγμαῖς.

Τῇ δὲ σιγμῇ μετὰ τῆς ὑποσιγμῆς, ὅταν ἡ ἔννοια τῇ κώλῃ ἀπηρτισμένη μὲν ᾖ, ἐπώνται δ' ὁμῶς καὶ ἄλλα κῶλα, ἵνα τελειοῖτο ἡ περίοδος· οἷον τὸ τῇ Δημοθένης. Si vous êtes résolus (Messieurs) d'imiter Philippe, ce que jusqu'ici vous n'avez pas fait; si chacun veut s'employer de bonne foi pour le bien public; enfin pour tout dire en peu de mots etc.

Ταῖς δὲ δύο σιγμαῖς, ἔνθα ἀπαρτίζεται τελειότερον ἡ ἔννοια, ἡ μικρὰ περίοδος, τὸ δ' ἐφεξῆς, ὥσπερ ἐπεξηγήσεις ἐστὶ τῇ ἀνωτέρῳ· οἷον τὸ τῇ Δημοθένης. Maintenant Athenes parait avoir échoué: genre de malheur commun à tous les mortels, lors qu'il plait ainsi au Souverain être. Ολίγη δὲ καθορᾶται διαφορὰ, καὶ διαδιελκτος μεταξὺ τῆς σίξεως τῆς διὰ σιγμῆς καὶ ὑποσιγμῆς, καὶ τῆς σίξεως τῆς διὰ δύο σιγμῶν.

Γέρον δ' ὅτι ἐν τῷ γοργῷ καὶ ἀσυνδέτῳ σχήματι, ὅπως αἱ περίοδοι συντομώταται, ἐν χρήσει μάλιστα εἰσὶν αἱ δύο σιγμαί· οἷον Voilà Canius amoureux de la maison: il presse Pithius de la lui vendre: Pithius s'en fait beaucoup prier: enfin il y consent etc.

Τῇ δὲ τελείᾳ σιγμῇ, ὅταν τέλεον ἡ περίοδος ἀπηρτισμένη ᾖ.

Περὶ δὲ τῇ ἐρωτηματικῇ ποιῆσθαι λόγον περιττὸν ἡγάμεθα πρὸς Ε' Ἀγνῶστος.

Τῷ δὲ θαυμαστικῷ σημείῳ τῷ (ι) χρῶνται μὲν

καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὁ vous! Monsieur! Sire! κ. τ. λ., Ἀ' ρθρ. Β'. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σχετλιασικῶν ἐπιόρημάτων, οἷον hélas! καὶ ἐπὶ τῇ θαυμασικῇ λόγῳ· οἷον Qu'il est difficile d'être victorieux et d'être humble tout ensemble! πόσον δυσχερὲς; ἢ ὡς δυσχερὲς ἐστὶ! O mere! ὁ femme! ὁ reine admirable et digne d'une meilleure fortune, si les fortunes de la terre étoient quelque chose!

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Β'.

Περὶ ἐτέρων σημείων.

Ἐκτός δὲ τῶν εἰρημένων ἐξ σημείων τῶν σίξεων, ἔχουσι καὶ ἕτερα πέντε σημεία, ταῦτα: Ἀπόστροφον, apostrophe (·) Τ'φ' ἐν, trait d'union (-) Δύω σιγμάς διαλύσεως τῶν φωνηέντων deux points sur voyelle (..) Τὸ ὑπὸ τὸ C ὑπογραφόμενον σημεῖον, cédille (ç) Καὶ τὴν παρένθεσιν, parenthèse (...)

Ἐκθλίβεται δὲ δι' ἀποστροφῆς τὸ φωνῆεν τῶν μονοσυλλάβων, ἐπομένης λεξεως ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένης, ἀρθρων τε, φημί, καὶ ἀντωνυμιῶν, καὶ προθέσεων· οἷον d'après, c'est, r'ouvrir, entr'aider, entr'ouvrir. Ἔτι δὲ καὶ τῇ que, συνδέσμῳ, καὶ τῇ ἀρητικῇ ne ἐκθλίβεται τὸ e· οἷον Qu'avez-vous fait? N'importe. Καὶ τῇ ὑποθετικῇ δὲ SI ἐκθλίβεται τὸ i μόνον, ὅταν ἐπώνται αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τῇ τρίτῃ προσώπῳ· οἷον s'il avoit, s'ils avoient.

Τῶν δὲ πολυσυλλάβων μόνον τὸ jusque καὶ τὸ quelque ἀποστρέφουσι τὸ τελικόν E, ἐπομένα φωνήεντος· οἷον jusqu'à Rome. Quelqu'un. τὸ δὲ jusques εἰδήσει.

Σημειῶσαι δ' ὅτι τὸ θηλυκὸν ὄνομα grande ἀποστρέφει τὸ E, καὶ συμφῶνα ἐπομένα, μόνοις τοῖς ὑσαισι-

Κεν. *δ*. κοῖς τῆτοις συμπλεκόμενον. Grand' messe, grand' chambre, grand' sale, grand' chere, grand' mère, grand' peur, grand' merci, grand' peine, grand' pitié, κ' grand' chose. ἄλλο δ' ἐδὲν ἀποσρέφει τὸ τελικὸν φωνήεν.

Ἡ δὲ ὕψ' ἐν (trait d'union) συνδέει δύο μέρη λόγου, κ' ἀπλῶς δύο λέξεις, ὥστε ὡς μίαν προφέρεσθαι. Χρῶνται δὲ μάλιστα αὐτῇ ἐν τῇ μεταθέσει τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν μετὰ τῷ ῥήματι. Τῶτο δὲ συμβαίνει, ἢ ὅταν ἐρωτηματικῶς ἢ ὁ λόγος, ἢ ὅταν τύχῃσιν ἡγόμενα τὰ ἐξ ταῦτα ἐπιρρήματα aussi, peut-être, du moins, au moins, en vain, à peine, περί ὧν ἄλλοι διὰ μακρῶν ἡρμήνευται.

Ἔτι δὲ συμβαίνει, ὅταν ὁ λόγος ἐλαττωτικῶς μορῇ δύναμιν λαμβάνῃ· οἷον· κ' ἂν δεήσῃμε ἀποθανεῖν· Dût-il me couter la vie, ὅπερ Γαλλοὶ παραφράζεται· quoiqu'il m'en dût conter la vie, ἢ quand même il m'en devroit couter la vie.

Ἔτι κ' ἐπὶ τῷ εὐκτιῶ λόγῳ· οἷον· puissiez-vous réussir, ὅτι τῷ je souhaite que vous réussissiez.

Ἔτι ἐπὶ τῷ διηγηματικῷ, ὅταν ἀναφέρωμεν τὸς λόγους τινος· οἷον· Dit-il. Répondit-il. S'écrièrent ils.

Ὅταν δὲ τὸ ῥῆμα, ἢ μετατίθεται ἢ ἀντωνυμία, λήγῃ εἰς φωνήεν, παραλαμβάνεται τὸ παραπληρωματικὸν διὰ τὴν κακοφωνίαν, ὅπερ δύοὶ γραμμαῖς συνδέομεν τῷ ῥήματι κ' τῇ ἀντωνυμίᾳ· οἷον· Aime-t-il l'étude? A-t-il lu? Joue-t-elle? Profita-t-il? Alla-t-elle?

Ἔτι δὲ κ' ἐπὶ τῷ προστακτικῷ λόγῳ ἅτω συνδέομεν τὴν σύνθετον ἀντωνυμίαν. Réjouis-toi. Donnez-moi. Répétons-nous. Souvenez-vous. Aimez-nous. Répondez-lui. Voyons-le. Cherchez-la. Ecrivez-leur. Allez-y. Prenez-en. Mangez-en.

Καὶ εἰ τύχοιεν δὲ δύο ἀντωνυμίαι σύνθετοι, ἐπόμεναι ἀλλήλαις, συνδέομεν αὐτὰ γραμμαῖς ἅτω· Montrez-le-moi. Fiez-vous-y. Envoyez-nous-en. Rendez-les-lui. Allons-nous-en.

Ἔτι ὅταν ἡ δεικτική ἀντωνυμία CE τίθεται μετὰ τῷ ὑπαρκτικῷ EST, συνδέομεν αὐτὰ γραμμῇ· οἷον· Est-ce à vous à commencer? Qu'est-ce que la philosophie? Sont-ce vos livres. Etoient-ce des hommes?

Καὶ τὰ τοπικὰ δ' ἐπιρρήματα, ὅτε συντίθενται μετὰ τῶν ἄλλων μερῶν τῷ λόγῳ, συνδέομεν γραμμῇ· οἷον· Celui-ci. Celui-là. Cet homme-ci. Cet homme-là. Demeurez-là. Là haut. Là-bas. Ci-dessus. Ci-dessous. Venez-ça.

Καὶ τελευταῖον, ὅταν δύο, ἢ κ' πλείω μέρη τῷ λόγῳ συνέλθωσιν, ὥς· ἐκ τῆς συνθήκης μίαν εἶναι λέξιν, συνδέομεν τῇ γραμμῇ· οἷον· Quelques-uns. Quelques-unes. Courte-pointe. Chef-d'oeuvre. Avant-coureur. Porte-manteau. S'entre-battre. Contre-tems. Peut-être. Tout-à-fait.

Ταῖς δὲ δύοσι σιγμαῖς χρῶνται πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς διφθογγῆς· οἷον· hais, maiveté, ὥπερ κ' ἡμεῖς. Ὅπερ ἐν τῷ δύο φωνήεντα συνερχόμενα, ἐνδέχεται ἀναγινώσκεσθαι, ὡς διφθογγος, ἀνάγκη ἐπιτιθέναι ἐπὶ τῷ δευτέρῳ τῆς δύο σιγμᾶς, ἵνα ἀναλελυμένως ἀναγινώσκωνται. Ὅπερ δὲ μὴ τῶτο ἐνδέχεται, περιττόν· οἷον· ἐπὶ τῆτων τιθέναι δαί· Saül, Pyrrhoüs, Moïse, aiguille, ambigüe, ἵνα μὴ σῶλ, πυρίδας, μοῖζ, αἰγκίλ·, ἀμπίγκ προφέρηταις, ἀλλὰ Σαὺλ· πυριδόας· μοῖζ· αἰγκίλ·, ἀμπιγκίλ·.

Ἐπὶ δὲ τῶν jouir, avouer, proué, avenue, vue, rue περιττόν, εἰ γὰρ αἱ τοιαύτῃ συνεθεῖν διφθογγος,

Κεφ. Ε'. καὶ οἱ τιθέντες, κακῶς γράφουσι. Εἴτα τίνι λόγῳ διαι-
ρῶσι τὸ U τῷ anouer ἀπὸ τῷ O, δέον ἐξ ἀμφοῖν τὴν
δίφθογγον OU συντεθεῖσθαι. Οἱ δὲ νεώτεροι, ἥνικα σύνοδον
γίνεσθαι συμβαίνει τῷ E μετὰ τῷ A, ἢ I, ἢ O, ἢ U,
ἄλλον ἐπενόησαν τρόπον, ὅπως μὴ, ὡς δίφθογγος, ἀλλ' ἀνα-
λελυμένως ἀναγινώσκειτο, τὰς μὲν δύο σιγμὰς ἀπὸ τῷ
δευτέρῳ φωνήεντος ἐξαλείψαντες, ἐπὶ δὲ τῷ E τόνον
ὀξεῖαν ἐπιτιθέντες, ὥς διὰ τὰτα διάδηλον γίνεσθαι
τὴν διάλυσιν. οἷον· géant, Géométrie, Géographe,
obéissant, réiterer, réussir.

Εἴ τι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν λέξεων pais, envoier, moiien
ἀφείλον τὰς δύο σιγμὰς ἀπὸ τῷ Γ, καὶ γράφουσιν αὐτὰς
διὰ τῷ Y. εἴρηται γὰρ ἄλλαχθ', ὅτι ὅταν ἡ προλαβῆσα
συλλαβὴ, ὡς E ἀναγινώσκηται, διὰ τῷ y γραπτέον.
Faïance δὲ καὶ raïen, καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ τῷ I μετὰ δύο
σιγμῶν γραπτέα· φαγιάνσ'. γὰρ, καὶ παγὲν προφέρονται.

Ἡ δὲ Cédille, εἴ τι μόνῃ τῷ C γράμματι ὑπογρά-
φεται ἄνωσιν ς, ἵν' ὡς Σ ποιήσῃ αὐτὸ προφέρεσθαι, εἴ-
ρηται ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῷ ἀλφαβῆτι, κανόνι δευτέρῳ
διὰ μακρῶν.

Περὶ δὲ Παρενθέσεως περιττὸν ἔστιν (οἶμαι) λέγειν
πρὸς Ἑλληνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ Ἀπαγγελίας.

De la Prononciation.

Μή τις νομίζετω, ὅτι περὶ ἀπαγγελίας προθέμε-
νος λέγειν, βεβαίως ἄνωσιν ἐκθήσομαι, καὶ γενικῶς κα-

νόνας, ὡς μηδενὸς προσδεῖσθαι ἑτέρα ἐς τελειότητα· Κεφ. Ε'.
πῶς γὰρ ἂν τὰτο γένοιτο; ὅπερ γ' ἂν αὐτοὶ εἰσέτι οἱ
Γάλλοι τὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν προφορᾶς διακρίναι καλῶς,
καὶ κανόνιν, αἰεὶ ὡσαύτως ἔχουσι, τὸν φθόγγον καθυποτά-
ξαι οἷοι τ' ἐγένοντο· κατ' ἐπαρχίας δὲ, καὶ κατὰ τόπους
ἐκαστοὶ ἄλλως πως ταυτὰ ἐξαγγέλλοντες ὀνόματα, πολυ-
χέδες τι χρῆμα καὶ πολυποικίλον, οἷα περ καὶ ταῖς ἄλλαις
πολλὰς συμβαίνει διαλέκτοις, τὴν αὐτῶν ἀπέδειξαν.
Δηλὸν ἄρα, τὸ τῷ λόγῳ, κολυμβητῷ ἐδεήθη ἂν τήπι-
χείρημα. Ἡμῖν δ' ἐν τοῖς πρότερον, τῷ λόγῳ ἐγχωρῆν-
τος, ἐκ τῶν ἐνόντων εἴρηται ὅς' ἀναγκαιότερα καὶ πρέρ-
γαιότερα ἐδόκει· ἐγχειρητέον δὲ πάνταῦθα λέγειν ἐκ
τῶν ἐνδεχομένων τὰ βεβαιότερα. Περιέρχον δ' ἔστι, καὶ
Δί, εἰ τὴν φθορὰν καὶ διαστροφὴν τῶν σονχείων, καὶ τὸν πα-
ρὰ φύσιν φθόγγον τῶν γραμμάτων, ὅτι ἀπεκάλεσαν
ἀπαγγελίαν· δέον καθεῖνα εἶναι, ὡς ἦν κατὰ φύσιν, καὶ
ἕτερον ἐπινοῆσαι ἐξαγγελτικὰ τῶν ἰδίων λαρυγγισμῶν, ἵνα
τὴν κατὰ βῆλῃον ἀπαγγελίαν ἐξετετελέκεισαν.

Διχῶς θεωρεῖσι τὰ τῆς ἀπαγγελίας· ἑτέρα γὰρ
ἢ τῆς ποιήσεως, καὶ τῶν ἀπὸ βήματος ἐκφωνημένων πα-
νηγυρικωτέρων λόγων, καὶ δημηγοριῶν ἑκφρασις, ἑτέρα
δὲ ἡ καθωμιλημένη, καὶ συνεχῶς ἐν χρήσει. λόγῳ χά-
ριν ἐπὶ τῶν ἐπῶν τῷ ἑμμέτρῳ λόγῳ συμβαίνει πολλὰς,
εἴ τις μὴ ἀναγινώσκει τὸ χαρακτηριστικὸν τῷ πληθυντικῷ
S, ἢ τὸ T τῷ πληθυντικῷ τρίτῃ προσώπῳ τῶν ῥημάτων,
ἀμαρτάνειν περὶ τὸν ῥυθμὸν τῇ ἐκλείψει ἐνὸς παδός, οἷον
ἐπὶ τῶν ἐπῶν τέτων.

O que d'écrits obscurs, de livres ignorés,

Furent en ce grand jour de la poudre tirés!

Εἰνταῦθα εἰ μή τις ἀναγινώσκει τὸ S τῷ livres, καὶ τὸ τε-
λικόν T τῷ furent, λέγει δὲ de livre ignores fur en

Καν. Ε'. ce etc., γνομένης ἐλκείψεως μιᾶς συλλαβῆς, ἐκπίπτει τῷ μέτρῳ, εἰτ' ἂν τῷ ῥυθμῷ καὶ τῇ ἀρμονίᾳ ὁ σίχτος· ἐν τῇ καθωμιλημένῃ δ' ἀπαγγελίᾳ ἔκ ἤδη ἀναγκαῖον τῷ δ', ὡς τῶν ἐκ ἀνευ εἶναι· μάλιστα δ', εἴτις βιάζοιτο, ἀηδὴς ὁ λόγος, καὶ ὑποκεκριμένος, καὶ ὡς ἐταῖρα δόξει κεκαλωπισμένη.

Κανόνες περὶ Ἀπαγγελίας.

Δεῖ δὴ εἰδέναι, ὡς τὸ Ν ἐν τέλει ὄν, ἀντωνυμίας, ἢ ἐπιθέτου ὀνόματος, ἐπομένῃ ἀμέσως τῷ ῥησιαστικῷ, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένης, προφέρεται, ὡς Ν εἰλικρινῶς, δηλονότι κατὰ τὸ ἡμέτερον Ν· οἷον mon ami, bon ami, ancien historien, μὲν ἄμ', μὲν ἄμ', ἀνσιέν ἱστοριέν.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τῷ λόγῳ μερῶν ὠντινωνῶν, εἴτε ῥησιαστικὰ τύχοιεν ὄντα ὀνόματα, εἴτ' ἐπιρρήματα, εἴτε ἕτερον, εἰ προφέρεται τὸ Ν καθαρῶς, ὡς Ν, καὶ τὸ ἐπόμενον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχηται· ἄλλ' ὥσπερ τὸ τῶν Ὁθωμανῶν σαγίρ κιὰφ καλούμενον γράμμα, ἦγαν ὡσεὶ γν, καὶ τῷ δ' ὁμοῦς ἡμίφθογγον διὰ τῆς μυκτῆρος· οἷον Passion aveugle. Prédestination éternelle. Des gens non éclairés. Un bien avantageux. Un plan utile. Un dessein honnête. προφέρειν τοῖνυν δεῖ τὰ ταιαῦτα πασιόγν ἀβεύγγλ', πρεδεδινασιόγν ἑτερνέλ'.· δὲ ριάνς νογν ἐκλαιρέ, εὐγν μπιέγν ἀβανταζιέυ, εὐγν πλάγν ὑτίλ', δεσέγν ὀννέτ', ἄλλ' εἰ πασιόν ἀβεύγγλ', καὶ πρεδεδινασιόν ἑτερνέλ', καὶ καθεξῆς· πλὴν τῆς amen καὶ hymen καὶ τῆς examen κατὰ τινάς, ἐφ' ὧν τὸ Ν αἶε κατὰ φύσιν προφέρεται.

Τὸ δὲ οἷον καὶ en, ἡγόμενα μὲν ἄλλα τινὸς τῶν μερῶν τῷ λόγῳ, ὡς μόρια ἀχώριστα, φυλάττασι τὸν κατὰ φύσιν φθόγγον τῆς Ν, ἐπόμενα δ' ἢ φυλάττουσιν, ἄλλ' ὡς

γν, διὰ τῆς μυκτῆρος προφέρονται, καὶ ἡ μετ' αὐτὰ λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχηται· οἷον on aime. en étudiant. en Italie. on en envoie· προφέρεται ὅν αἰμ'.· ἂν ἐταδιάν· ἂν ἰταλ'.· ὅν ἂν ἀνβοά· τὰ δὲ va-t-on à la campagne? donnez-en un autre, προφέρονται βὰτ ὄγν ἀλὰ καμπάγν'.· δονέζ ἄγν εὐν ὠτρ'.

Τὸ δὲ bien καὶ rien, συντιθέμενα ἄλλοις μέρεσι τῷ λόγῳ, ἀρχομένοις ἀπὸ φωνήεντος, εἰ μὲν ὡς μία σχεδὸν σύνθετος λέξις ἐκ τῶν δύο τῶν συγκειμένη φαίνεται, φυλάττασι τὴν κατὰ φύσιν προφορὰν τῶν τελικῶν αὐτῶν Ν· οἷον bien écrit. bien agréablement. rien autre chose. il n'y a rien au monde de si beau. εἰδὲ κεχωρισμένως λέγονται τῆς ἐπομένης λέξεως, διὰ τῆς μυκτῆρος, ὡς εἴρηται, προφέρεται τὸ Ν αὐτῶν· οἷον Je sais bien où vous allez. Il ne fait rien, ou il fait peu de chose.

Ὅταν αἱ λέξεις ἀρχωνται ἀπὸ τῆς imm καὶ inn, διὰ διπλῶν δηλονότι mm καὶ nn, ἀγαθῇ τύχῃ, εἰ φθείρονται τὰ Γράμματα, εἰδὲ τὸ i ἔτε τὰ m καὶ n (εἰ γίνονται δηλαδὴ nasales· οἷον ἔγν) ἀλὰ κατὰ φύσιν προφέρονται Γ'μ καὶ Γ'ν· καὶ τὰ μὲν δύο NN, ὡς ἐν μόνον προφέρονται· οἷον innocent, ἰνοσάν· innombrable, ἰνομπράμπλ'.

Ἐπὶ δὲ τῶν δύο mm, δεικνύσιν τῇ ἀπαγγελίᾳ, ὅτι διπλὰ εἰσίν· οἷον immobile, ἰμ-μουμπίλ'.· imposable, ἰμ-μολέ.

Τὸ D ἐν τέλει λέξεως, ἐπομένῃ φωνήεντος, προφέρεται, ὡς T· οἷον Un grand homme, εὐγν' γκράντ ὄμ'.

Τὸ G ἐν τέλει λέξεως, ἐπομένῃ φωνήεντος, προφέρεται, ὡς K. οἷον Il sue sang et eau, λέγε σάνκ ἔω.

Τὸ P, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ, καὶ φωνῆεν ἐπηται,

Κεφ. Ε'. ε προφέρεται· οἷον Le Camp ennemi. Un champ étendu, πρόφερε λ. κὰν ἐνεμί, εὐγν σιὰν ἐτανδὺ, διὰ μυκτῆρος· πλὴν τῷ beaucoup κ. trop, ὦν, ἐπομένως φωνήεντος, προφέρεται τὸ Ρ.

Τὸ Χ, τελικὸν ὄν, ἐπομένως φωνήεντος, ποτὲ μὲν ὡς S, ποτὲ δὲ ὡς Z προφέρεται.

Τὸ η τῷ non, κ. τὸ Τ τῷ συμπλεκτικῷ συνδέσμῳ et, ἁδίοτε προφέρονται, κὰν φωνῇεν ἢ ἐπάμενον· κ. τῶν πληθυντικῶν δὲ τρίτων προσώπων τῶν ῥημάτων τὸ ληκτικὸν Τ ἐν τῇ κοινωτέρᾳ κ. καθωμιλημένῃ (Φησὶν ὁ Restaut) ἀπαγγελίᾳ, ε προφέρεται· ε δὲ τὸ χαρακτηρικὸν τῷ πληθυντικῷ τῶν ὀνομάτων S· ὥςτε δοκησιόφα ὑποκρινόμενα εἶναι τἀναντίον. Ἀναγκαίως δὲ προφέρεται τὸ πληθυντικὸν τῷ S, ὅταν ἐπίθετον ἢ μετὰ τῷ εὐσιαστικῷ συνημμένον ἀμέσως, ἢ ἀντωνυμία σὺν εὐσιαστικῷ, ἢ κ. μετὰ ῥήματος· οἷον Des belles actions. De bons avis. Mes affaires. Vos ouvrages. Vous aimez. Τὸ δὲ aimez vous à étudier? ἀπαγγασέον αἰμέβεα à étudier, ἀνευ τῷ S τῷ vous.

Τὸ δὲ Τ τῷ πληθυντικῷ τῶν ῥημάτων δοκεῖ ἐνδέχεσθαι μὴ προφέρεσθαι μόνον ἐπὶ τῶν ἐνεσώτων τῆς πρώτης συζυγίας, διότι ἐν πᾶσι τοῖς ἀκολουθοῖς. Ils vont à Rome. Ils sont à table. Ils étoient à Paris. Il écrit à son frère κ. τ. λ., ἀναμφιβόλως προφέρεται τὸ Τ. Ο' δὲ κανὼν Φησὶν, ὅταν ἡ λήγουσα ἢ muet, ἐν δέχεται μὴ προφέρεσθαι, ὅπερ, ὡς εἴρηται, συμβαίνει ἐπὶ τῷ ὀριστικῷ κ. εὐκτικῷ ἐνεσώτος τῆς πρώτης συζυγίας· Il aime, ils aiment, qu'ils aiment, κ. ἐπομένως ils donnent à boire κ. τὰ λοιπά.

Τὸ ληκτικὸν Τ τῷ vingt προφέρεται ἀπὸ τῶν εἰκοσι μέχρι τῶν τριάκοντα, περαιτέρω δ' ἢ.

Όταν λήγῃ ἡ λέξις εἰς ER, ἢ IER, εἴμεν ἐστὶ τὸ Κεφ. Ε' E fermé, ε προφέρεται τὸ ληκτικὸν R· οἷον danger, fermier. εἰ δὲ ouvert εἴη το Ε, προφέρεται τὸ ληκτικὸν R· οἷον mer, enfer, fier. ἔνιοι δὲ κ. τῶν ἀπαρεμφάτων τῆς πρώτης συζυγίας τὸ R ε προφέρεται, κὰν φωνῇεν ἔπεται.

Τῶν δὲ εἰς ar, eur, air, our, κ. ut ληγόντων τὸ ληκτικὸν R αἰεὶ προφέρεται· οἷον César, douleur, pouvoir, retour, obscur. Πλὴν τῆς προθέσεως sur, ἥς τὸ R, κατὰ τὸν Restaut, ε προφέρεται, συμφῶνα ἐπομένως, οἷον τὸ sur lui, su lui προφέρεται δεῖν ἀποφαινώμενον. (1)

Τῶν δὲ εἰς IR ληγόντων ἀπαρεμφάτων τῆς δευτέρας συζυγίας τὸ R, ἐπομένως μὲν φωνήεντος, προφέρεται, συμφῶνα δ' ἢ· οἷον ἐν μὲν τῷ convenir ensemble πρόφερε τὸ r, ἐν δὲ τῷ Il faut convenir de tout, μὴ πρόφερε τὸ R.

Καὶ τὰ εἰς IR δ' ὀνόματα τῷ αὐτῷ ἔπονται κανόνι, οἷον repentir, souvenir, plaisir, déplaisir, loisir.

Τὰ διπλᾶ RR, ὡς ἐν μόνον R προφέρονται ἐν μέσῳ τῶν λέξεων· οἷον arrêt, arriver, embarras· Πλὴν τῶν αττοgant, irréconciliable, irremissable, erreur. Καὶ πλὴν τῶν μελλοντικῶν κ. τῶν ὑποθετικῶν χρόνων· οἷον j'acquiescrai, je mourrai, je mourrai, j'acquiescrais je mourrois· ἐν τῷτοις γὰρ πᾶσι διπλᾶ ὄντα ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ δηλῶν δέον.

Τῆς ἀντωνυμίας IL, κ. πληθυντικῶς ILS τὸ L ε προφέρεται, ὅτε τὸ ῥῆμα ἀπὸ συμφῶνα ἀρχῇται, οἷον Il mange, ils mangent. πρόφερε ἀμφότερα ἱμάνζ'. (2) εἰάν δὲ τὸ ῥῆμα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχῇται, προφέρεται ἐπὶ

(1) Οὐκ ἔρρίσται ὁ κανὼν. Ο' Εκδ.

(2) Εἰσὶν αἱ βάλονται, ὅτι ἐπὶ μὲν τῷ ἐνικῷ ἰλ μάνζ' προφέρεται δεῖν, ἐπὶ δὲ τῷ πληθυντικῷ ἰ μάνζ'. πρὸς διακρίσιν. Ο' Εκδ.

Καν. Ε'. μὲν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ Il aime, ἰλαίμ', ἐπὶ δὲ τῷ πληθυντικῷ τὸ μὲν L ἔσ' προφέρεται, τὸ δὲ S τῷ πληθυντικῷ τύπῳ προφέρεται, ὡς Z· ὅσον ils aiment, ἰλαίμ'.

Τῶν ἀντωνυμιῶν notre καὶ votre, ἔχουσιν μὲν τὸ οὐσιαστικὸν προσκείμενον· (εἰσὶ δὲ τοιαῦται αἱ καλόμεναι pronoms possessifs absolus, ἥγαν ἄσχετοι κτητικά) ἢ προφέρεται τὸ R αὐτῶν· ὅσον notre maison, votre chambre, λέγε νότ μαιζόν, βότ σιάμπρ'. (1) Ὅταν δὲ ἀναφορικά κτητικά ὦσιν, εἴτ' ἂν pronoms possessifs relatifs, (αἱ καὶ περισπῶνται, τὸ δ' οὐσιαστικὸν ἔκ' ἔχουσι προσκείμενον) προφέρεται τὸ R· ὅσον la nôtre, la vôtre.

Τῷτον τὸν κανόνα τῷ Restaut ἄλλως πῶς διατῆρᾷ ὁ Wally, εὐλογώτερον, ἐγώμαι· φησὶν ἂν, ὅτι τῶν ἀσχετῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, τῶν μὴ περισπωμένων δηλονότι, τὸ R ἔσ' προφέρεται, ἐπομένῃ συμφώνῃ, φωνήεντος δ' ἐπομένῃ, προφέρεται· ὅσον notre ami, votre homme, λέγε νότ ἀμι, βότρ ὀμ'·· πλην τῷ notre dame (σημαίνοντος τὴν Θεοτόκον) ὅσα προφέρεται τὸ R, καίτοι συμφώνῃ ἐπομένῃ. Τᾶλλα δὲ συμφωνεῖ τῷ Restaut.

Αἱ δεικτικά ἀντωνυμῖαι cet ἀρσενικῶς (ἐπομένῃ φωνήεντος) καὶ cette θηλυκῶς, προφέρονται κατὰ συγκοπήν, κατὰ τὸν Restaut· ὅσον cet homme, cet oiseau, cette eglise, cette femme, πρόφερε σὸμ', σοσζῶ, σεγγλίζ', σὲ φάμ'. Τραχὺ δ' ἔμοιγε δοκεῖ τὸ τοιαῦτον προσπίπτειν τῇ ἀκοῇ, τὸ τῷ θηλυκῷ φημὶ τύπῳ. (2).

Καὶ τῶν ἀορίστων δὲ τὸ quelque, quelqu'un, προφέρονται κέκ', κεκλέυγν, ἄνευ τῷ ἐν μέσῳ κειμένῳ Li.

(1) Οὐκ ἔρρηται. Ο' Ε' κδ.

(2) Οὗτοι σὲ, ἀλλὰ σέτ'. προφέρουσιν. Ο' Ε' κδ.

Τὰ ῥήματα je crois, καὶ croire, καὶ τὸ ὄνομα Κισ. Β'. froid, ἐν τῇ κοινῇ ἀπαγγελίᾳ μὲν je crois, καὶ croire, καὶ frêt προφέρουσιν (1). Ἐν ποιήσει δὲ καὶ πανηγυρικωτέροις λόγοις καὶ σπεδαιολογίαις, κροά, κροάρ', καὶ φροά προφέρονται.

Τὸ κύριον ὄνομα Francois προφέρεται φρανσοά (ὁ εἰς φραγκίσκος) τὸ δὲ ἐθνικὸν François φρανσέ (τατέσι Γάλλος) παρὰ ποιηταῖς δ' εἰσιν ὅτε συγχέεται, παρηχησεως, ἡ γὰρ τῷ ὁμοιοκαταλήκτῃ χάριν.

Ὅταν τὸ i ἔχῃ μεθ' ἑαυτὸ διφθογγῶν· ὅσον biaiser, matériaux, ἡ καὶ μόνον ἐν φωνῇεν· ὅσον étudiant, patient, ambition, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ ἐν τῇ κοινῇ ἀπαγγελίᾳ, ὡς μία συλλαβὴ προφέρεται· ὅσον μπιεζέ, ματεριό, ἐταδιάν, πασιάν, ἀμπησιόν· (2) εἰάν δὲ τὸ i ἔχῃ πρὸ ἑαυτῷ R ἢ L, ἡγήται δὲ καὶ τῶν ἑτερόν τι σύμφωνον, ἢ συγκεχώρηται ἢ κρᾶσις αὐτῇ, ἢ συναίρεσις· ὅσον cria, priant, publions, sanglier, meurtrier, client· ἀναγνωσέον, κριά, πρηάν, πυμπλιόν, σαγγλιέ, μευρτριέρ, κλιάν· καὶ τὰ πληθυντικά δὲ πρῶτα πρόσωπα τῷ τε ὀριστικῷ, καὶ εὐκτικῷ παρατατικῷ, καὶ τῷ ὑποθετικῷ, κατὰ συγκοπήν προφέρονται, ὡς εἰ ἦν μία συλλαβὴ· ὅσον nous aimions, aimerions, aimassions, αἰμιόν, αἰμεριόν, αἰμασιόν· πλην τῶν ἐχόντων πρὸ τῷ I, R μετὰ καὶ ἄλλα συμφώνῃ προηγμένα· ὅσον nous rendrions, romprions, mettrions, vaincrons. Ταῦτα γὰρ ῥανδριόν, ρομπριόν, μετριόν, βαινκριόν προφέρονται.

Τὰ δὲ εἰς ie, ieu, ian, ien, καὶ ui κατὰ κρᾶσιν προφέρονται· ὅσον bière, dieu, viande, bien, celui.

(1) Οὐκ ἔρρηται. Ο' Ε' κδ.

(2) Ο'μοίως οὐκ ἔρρηται, εἰ μὴ ἐν τῷ biaiser. Ο' Ε' κδ.

Κε. Ε'. Τὰ δὲ nier, ruiner, odieux, riant, lien, καὶ ἕτερα διακλυμένως ἔχουσι τὰς συλλαβάς. Ταῦτα δὲ τῇ ἔξει μαλῶν, καὶ ἀκοῇ, καὶ συνεχεῖ ἀναγινώσκει διαγνώσκεται καὶ ἐκμανθένεται.

Η' ΕΥ δίφθογγος ἐπ' ἐνίῳ προφέρεται ὡς U μο-
νον· οἷον ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς τῆ ὀνόματος heu-
reux, malheureux, ὡς εἰ ἦν γεγραμμένα hureux,
malhureux (1), Καὶ ἐπὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, τῆ ὀρι-
στικῆ ἀόριστο, τῆ εὐκτικῆ παρατατικῆ, καὶ τῆ ὑπερουτελεικῆ τῆ
avoir· οἷον il eut, qu'il eut, eurent, eussent, eus-
sent eu, ὡς εἰ μόνον τῷ U ἦσαν γεγραμμένα.

Ο' Αὐγαστος μὴν γράφεται μὲν aout, ὁμοίως καὶ
τό, aouteron (ὃ ἔστι σπολογός) προφέρεται δ' ὁμοῦς
ἀμφότερα ε', καὶ ἕτερον.

Η' ΑΙ δίφθογγος, ληκτικὴ ἔσα τῶν ὀριστικῶν ἀορί-
στων, καὶ μελόντων, ἐν τοῖς πρώτοις ἐνικαῖς προσώποις,
ἔχ' ὡς é ouvert, ἀλλ' ὡς e fermé προφέρεται, ὡς ἐν
τοῖς πρότερον εἴρηται· οἷον J'allai. J'aimai. Je demandai.
J'irai. J'aimerais. Je demanderais.

Τὸ ἐν τῇ παραληγῇ τῶν ὀριστικῶν μελόντων Ε,
ἔστι muet, ταῖς ἐξ ἀναγινώσκεται, ὅταν ἀπλῶν R ἢ
τὸ ἐπόμενον· οἷον J'aimerais, nous recueillerons, προφέ-
ρειν δεῖ αἰμ'ραῖ, ρ'κειυλ'ρόν. Ὅταν δὲ διπλᾶ ἢ τὰ
RR (ὥσπερ ἐπίτινων συμβαίνει ῥημάτων) τότε ὡς é
ouvert, εἴτ' ἂν καθαρὸν ε' προφέρεται· οἷον je vendrai
βεραι· Εἰδῆσαι δέ τισι κακῶς, ὅταν διπλᾶ ὦσιν rr (οἷον
ἐπὶ τῇ J'acquerrai, je courrai, je mourrai καὶ ἄλλω)
παρεντιθεῖται μεταξὺ τῶν δύο rr ἐν e, μιᾷ συλλαβῇ μα-

(1) Οὐκ ἔρρεται, Ο' Ε' κα.

πρότερον ποιεῖν τὴν λέξιν, J'acquerrai, καὶ je courrai, Κεν. Ε'.
καὶ je mourrai, λέγοντας. Ὅμως τὸ τοιοῦτον σόλοικόν ἐστι,
καὶ ἡμαρτημένον, καὶ ἡκιστα παραδεκτόν, οἷς λέγειν εὖ
μέλει, καὶ γράφειν.

Ὅσα δὲ περὶ τῆ ἐν τῇ παραληγῇ τῶν ὀριστικῶν
μελόντων Ε εἴρηται, ταῦτα καὶ περὶ τῆ Ε τῆ ἐν τῇ παρα-
ληγῇ τῶν ὑποθετικῶν τῆς εὐκτικῆς ἐννοητέον, καὶ τοῖς
αὐτοῖς κανόσιν ἐπεθεῖται δεῖ. οἷον· J'aimerais, αἰμ'ραῖ,
καὶ J'acquerrais, je courrais, je mourrais.

Εἴρηται δ' ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κατόν, ὡς e muet
ἔστι τὸ ἐν τῇ παραληγῇ τῆ μελόντος, καὶ τῆ ὑποθετι-
κῆ Ε, ὅταν μὴ διπλῶν ἢ R τὸ ἐπόμενον. Γέρον δ' ὅτι
τὰ τοιαῦτα Ε muet τὸ παράπαν ἐκ ἀναγινώσκονται, καὶ
ὅλως παραλιμπάνονται, ὅταν πρὸ τῆ Ε ἴρῃται φωνήεν,
ὡς ἐπὶ τέτων J'étudierai, il essaiera, nous emploierons,
vous appuierez, je tuerais, je louerais. ἐναγνοσέα τοί-
νυν τὰ τοιαῦτα, ὡς εἰ ἦν γεγραμμένα J'etudierai, il es-
saira, nous emploirons, vous appuiez, je turai, je
lourai. καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθετικῶν δὲ J'essuierais, je paie-
rais, ὡς εἰ ἦσαν J'essuierais je paierais. Ο' αὐτὸς δ' ἔστι
λόγος καὶ ἐπὶ τῇ agréer, prier, payer, bégayer, ὧν
οἱ μέλλοντες, καί τοι je prierais, J'agréerais, je payerais,
je bégayerais γράφονται, ὁμοῦς je prierais, J'agrérais, je
begairais προφέρονται· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ὑποθετικοί.

Σημείωσαι δ' ὅτι τῇ envoyer ῥήματος ὁ μέλλων
καὶ ὁ ὑποθετικὸς ἢ ποιῶσι J'enverrai, καὶ J'enverrais,
ἀλλ' ἡ κοινωτέρα χρῆσις ἐθέσπισεν αὐτὰς J'enverrai καὶ
J'enverrais. σπανίως δὲ πᾶ εὔρηται καὶ J'enverrai, J'en-
verrais παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν· ἀσθενέστερον ὁμοῦς
τὸ πρῶτον.

Τῶν εὐκτικῶν παρατατικῶν τὰ ἐνικά πρώτα καὶ

Κιβ. Ε'. δευτέρα πρόσωπα λήγασιν, ὡς εἴρηται, εἰς διπλῶν SS, ὅπερ ἐντονώτερον προφέρειν δεῖ· οἷον que je voulais, que tu aimasses, que j'allasse, que j'écrivisse· εἰ δὲ μὴ, κακοφωνία ἐστίν, εἴτις λέγοι συντόμως que j'allas, que j'écrivis κ. τ. λ.

Τὸ Ε τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας LE, ἐπισυναπτομένης μετὰ τῶν προσακτικῶν ρημάτων, ἄφωνόν ἐστίν· οἷον dites-le, demandez-le, aimons-le, ταῖς προφέρεται ὡσπερ πασῶν τῶν εἰς LE, μὴ ὀξυνόμενον, ληγασῶν λέξεων, οἷον ἡ λέξις modele. Οἷοι δὲ ὡσπερ Ε βαρυνόμενον προφέρουσιν· οἷον dites-le, demandez-le κ. τ. λ. ἀμαρτάνουσι, ὡς συγχέοντες τῷ Les πληθυντικῷ.

Εἴσω σοι ταῦτ' ἀρκούντως περὶ τῆς ἀπαγγελίας· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἤξει ὁ λόγος, εἴτις καθ' ἕκαστα λέγειν μέλοι· εἴτα καὶ ἄλογον· εἰ γὰρ αὐτόχθοσι, καὶ ταῦτ' ἀσειοῖς τῶν ἐν Παρισίοις, ἐπιλήψιμα συχνά, καθὰ φησὶν ὁ Γραμματικὸς Restaut, συμβαίνει λέγειν (οἷον faye, oreye, feuye, paje, Versajes, ἀντὶ τῇ fille, oreille, feuille, paille, Versailles· καὶ norrir, norriture, norrice, aujord'-hui, ἀντὶ τῇ nourrir, nourriture, nourrice, aujord'-hui· καὶ ἀντὶ τῇ agneau (τὸν ἀμνὸν σημαίνοντος) anneau προφέρουσιν (ὃ σημαίνει δακτύλιον) ἢ μὴν δ' ἄλλα καὶ τὴν EU διφθογγὸν ἀναλελυμένως ἐβ λέγασαι, καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα αὐτοῖς ἢ ὀλίγα συμβαίνει) πολλῷ δὴ μάλλον ἀλοδαποῖς συμβήσεται, εἰς μηδὲν λανθάνειν τῶν κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν ἀξιῶν, ἀδυνάτων ἂν εἴ ὀρέγεσθαι, ἐπιχειρεῖν. Τὰ δοκῶντα τοίνυν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὡς οἷον τε ἀνιχνεύειν καὶ μελετᾶν, κἀκείνων ἔχεσθαι, καὶ τῶν λεξικοποιῶν τοῖς ἀκριβετέροις, καὶ νεωτέροις χρῆσθαι, καὶ ἰδίῳ πόνῳ ἐπικτᾶσθαι τὰ δι' ἀγνοίαν, ἢ διὰ τὸ σύντομον παραλειφθέντα ἡμῖν, καὶ τελειῶσθαι, σωφρο-

σύνης ἐστίν· ἡ γὰρ ἀρχὴ δυνάμει μείζων, ἢ μεγέθει Κιβ. Ε'. κατὰ τὸν φιλόσοφον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ζ'.

Ἀποσημειώσεις ἀναγκαῖαι, καὶ Θεωρίαι ἀναφερόμεναι εἰς τὸ συντακτικὸν μέρος τῆς Γραμματικῆς ἐξ ἰδίων παρατηρήσεων συνειλεγμέναι ἀπὸ ἀρίστων συγγραφέων.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Α'.

Θεωρία περὶ εὐκτικῶν.

Ο' συνεπτυγμένος λόγος καὶ πλάγιος, ὃ συνήθως τοῖς Γάλλοις· ἡδονται δὲ μάλλον τῷ ὀρθῷ καὶ ἀνεπτυγμένῳ· καὶ δὴ ἀναλύσει τὰ ἀπαρέμφατα, εἰδικά τε, καὶ τελικά, διὰ τῇ que συνδέσμῳ, ὡς εἴρηται. Ὁρθομένῳ τοίνυν τῇ λόγῃ, ἥτοι ὀρισικὴν ἀπαιτεῖ ὁ σύνδεσμος que ἔγκλισιν, ἢ εὐκτικὴν, (ἡ γὰρ ὑποτακτικὴ παρ' αὐτοῖς ἕτερον ἔδεν, ἢ ἡ καθ' ἡμᾶς εὐκτικὴ ἐστὶ) Διαιτᾷ δ' αἰεὶ τὸ ἡγμένον. Ταῖς εἰς τὸ ἡγμένον ῥῆμα ἢ τὸ ἡγμένον μόριον, ἢ ὁ χρόνος τῇ ἡγμένῳ ῥήματος, ἢ, τελευταῖον, ἢ ἡγμένη ἐννοια τῇ λόγῃ ἀπαιτῶσιν εὐκτικὴν, ἢ ὑποτακτικὴν, ὡσπερ καθ' ἕκαστα εἰρήσεται.

Λέγωμεν δὲ πρῶτον, ὅτι ἦν οἱ Εἰρηνοὶ ποιεῖνται εὐνταξιν καθ' ὀρισικὴν ἔγκλιν, προτιθέντες παρατατικόν, ἢ ὑπερσυντελικόν μετὰ τῇ ὑποθετικῇ εἰ, ἐπάγοντες δ' ἀόρισον ὀρισικόν, ἢ ὑπερσυντελικόν μετὰ τῇ Ἀν' δυσηγικῇ (οἷον ἔτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ οἶνα ἀπήχετο, καὶ κλπ.)

Κεφ. 5. εἴρῃν ἐχρήτο ἢ ἂν ἐτεθνήκει, ἢ ἢ ἂν ἀπέθανε) ταύτην, φημί, τὴν σύνταξιν αἰεὶ κατ' εὐκτικὴν ἐγκλίσιν ποιεῖσιν οἱ Γάλλοι, ἐπιφέροντες τὸ ἐπόμενον κῶλον κατὰ ὁρίσον (ὃν αὐτοὶ παρατατικὸν καλεῖται) ἢ καθ' ὑπερσυντελικὸν τῆς εὐκτικῆς, ἢ κατὰ τὸν καλούμενον ὑποθετικὸν (ὃν ὁ μὲν γραμματικὸς Restant conditionnel présent, ἕτεροι δὲ tems incertain καλεῖται) τὸ δὲ ἡγούμενον, ποτὲ μὲν κατὰ παρατατικὸν ἢ ὑπερσυντελικὸν ὁριστικόν, ποτὲ δὲ καθ' ὑπερσυντελικὸν εὐκτικόν τιθέασιν· οἷον si je savois cela, je ne serois pas venu à cette heure, εἰ ἦδεν τῆτο, ἢ ἂν ἦλθον. Φιλῶσι δὲ οἱ Γάλλοι προθύσερον ποιεῖν τὸ σχῆμα τῆτο, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ, προτιθέντες μὲν τὸ ἐπόμενον, μετατιθέντες δὲ τὸ ἡγούμενον μετὰ τῷ ὑποθετικῷ si οἷον Les détails anatomiques dans les quels est entré ce grand Poète (Homère) n'eussent pas été connus, si la science avoit été mise en oubli. Hist. de la Grece, T. 7. pag. 306. Ἐνταῦθα τὸ μὲν ἡγούμενον ἔχει ὁριστικὸν ὑπερσυντελικόν (si avoit été) τὸ δ' ἐπόμενον εὐκτικὸν ὑπερσυντελικόν (n'eussent pas été) ἕτερον ὁμοίως προθύσερον· Un siècle éclairé eut-il donné des applaudissements à des faits imaginaires, qu'on eût prétendu lui faire recevoir comme authentiques? ibid. pag. 146. Ἐνταῦθα τότε ἡγούμενον καὶ τὸ ἐπόμενον δι' εὐκτικῶν ὑπερσυντελικῶν ἐκπέφρασαι· ἐπευφήμησαν ἄν; ἐπήνεσαν ἄν; Καὶ ἕτερον ὁμοίως προθύσερον Les anciens poèmes se fussent insensiblement perdus, si une classe d'hommes particuliers (les Rhapsodes) n'eût consacré ses talents à perpétuer ceux des autres· ibid. Κἀνταῦθα τότε ἡγούμενον καὶ τὸ ἐπόμενον δι' εὐκτικῶν ὑπερ-

συντελικῶν ἐκπέφρασαι. Τατέστιν εἰ οἱ καλούμενοι ῥαψῳδοὶ μὴ διετήρησαν τὰ τῶν παλαιῶν ποιήματα, ὥχρητο ἂν ταῦτα τῷ χρόνῳ φθαρέντα.

Σημείωσαι δ' ὅτι, εἰμὲν ἢ ὑπόθεσις, τὸ SI δηλαδή, μετὰ παρατατικῷ τῆς ὁριστικῆς ἐστίν, ἀπαιτεῖ τὸν ὑποθετικόν, ἥτοι conditionnel présent ἐν τῇ ἀπόδοσει. Si chacun étoit observateur, chacun écriroit un livre différent. Καὶ Si elle m'abandonnoit, je n'écrirois plus. Tableau de Paris T. 1. ἐν τῷ προσημοίῳ. Καὶ ἕτερον προθύσερον. Nous nous épargnerions bien de regrets, si nous savions moderer nos passions.

Εἰ ἂν δ' ἐν τῷ ἡγούμενῳ τεθῇ ὁ ὑποθετικὸς χρόνος μετὰ τῷ quand (ὅπερ quand ἀντὶ τῷ ὑποθετικῷ συνδέσμῳ SI ἐστίν, ἢ ἀντὶ τῷ quoique, ἢ ἀντὶ τῷ quand même) τότε καὶ ἡ ἀπόδοσις αὐθις διὰ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὀφείλει γίνεσθαι· οἷον Quand l'avare posséderoit tout l'or du monde, il ne seroit pas encore content.

Ἔρρηται ἀνωτέρω, ὅτι τὸ Quand ἀντὶ τῷ Si ἐστίν, τατέστι τῆς αὐτῆς σημασίας. Εἰδὲ τις ἐπὶ τῷ προσεχῆς παραδειγματος, καὶ τῶν ἰσοδυνάμων, τὸ Si θεῖν, σαλοικίζει.

Ἔστι δὲ ὑγιὲς ἡ χρῆσις τῷ Si μορτα ἐν τῷ ἡγούμενῳ μετὰ τῷ ὑποτακτικῷ πρώτῳ ὑπερσυντελικῷ (ὅς ἐ μᾶλλον ὑποτακτικὸς, ἢ εὐκτικὸς ἐστὶ καθ' ἡμᾶς) καὶ ἡ ἀπόδοσις, ἐν τῷ δευτέρῳ δηλαδή κῶλῳ, αὐθις διὰ τῷ αὐτῷ χρόνῳ γίνεται· οἷον Si j'eusse eu le tems, je fusse venu· καὶ Vous m'eussiez trouvez, si vous fussiez venu avant midi.

Ὅταν δ' ἐν τῷ ἡγούμενῳ ἢ ὑπόθεσις ἢ μετὰ ὁριστικῷ ὑπερσυντελικῷ σὺν τῷ SI, ἢ ἀπόδοσις ἐν τῷ δευ-

Κεφ. ζ'. τέρψ κώλῳ γίνεται διὰ τῆ conditionnel passé, ὃν ἡμεῖς ὑπερσυντελικὸν εὐκτικὸν ἐκαλέσαμεν· οἷον Si vous étiez venu avec moi, vous auriez vu le Roi· τὸ αὐριεζ νῦ ἔσι conditionnel passé, ταυτὸν εἰπεῖν εὐκτικὸς ὑπερσυντελικός. Καὶ ἕτερον προθύτερον· Je vous aurais salué, si je vous avois vu.

Ἐξέσι δ' ὁμῶς (καὶ ἀναγκαίως μάλιστα) τίθεσθαι ἐν τῷ ἡγαμένῳ μετὰ τῇ σὶ παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς, ἐν δὲ τῇ ἀποδόσει εὐκτικὸν ὑπερσυντελικὸν, εἰτ' ἔν conditionnel passé, ὅταν διὰ τῆ παρατατικῆ σημαίνωμεν ἔξιν τινὰ ἀείδιον, καὶ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχουσιν καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀχώριστον· οἷον S'il étoit sensible, il n'auroit pas souffert cet affront. ἐννοεῖται γὰρ ἐνταῦθα ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος, ὡς αἰεὶ ἀναίθετος ὢν φύσει· καὶ τις φύσει ἀμβλυωπῶν, λέγοι ἂν Si je voyois, je vous aurois salué, εἰ γὰρ λέγοι Si j'avois vu, ἕτερόντι σημαίνει ἂν ὁ λόγος, καὶ ἡ ἐννοια μεταβάλλεται· σημαίνει γὰρ ὅτι κατὰ συμβεβηκὸς ἐκ εἶδε, καίτοι ἄλλως ὀξυδερκής τις ὢν. Ἐν ταῖς τοιαύταις ἔν ἐννοίαις ἐξ ἀνάγκης παρατατικὸν ὀριστικὸν εἶναι δεῖ τὸν τῆς ὑποθέσεως χρόνον.

Α'. Πότε τὸ ἡγούμενον ῥῆμα, ἀπαιτεῖ εὐκτικὴν.

Εὐκτικὴν ἀπαιτῶντα, ἐν τῇ ἀναλύσει τῆ ἀπαρεμφάτε, ῥήματα εἰσὶ, πρῶτον. Τὰ φόβη σημαντικά, ἀφ' ὧν τὰ ἔχοντα τὴν ἐξάρτησιν ἀναλελυμένα ἀπαρέμφата, προσλαμβάνουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἄμνησιν, εἰτ' ἔν τὸ ἀρνητικὸν ΝΕ· οἷον Dans la crainte que la passion du Roi ne le portât à de facheuses extrémités (φοβόμενος μὴ φέροι αὐτὸν) [hist. de la Grèce, T. 4. p. 357. Ὅταν ὁμῶς μὴ ἀναλύσαντες τύχῳ τὸ ἀπαρέμφάτοχ, ἀποβάλλεται τὸ ἀρνητικὸν· οἷον Sa

situation (de la ville) la mettoit hors de Crainte Α' 29. Α'.
d'être prise par la famine· ibid. f. 358. ἀλλ' ὃ de n'être· καὶ L'armée de Crésus appercevant la Cavalerie ennemie sur ses flancs, et sur ses derrieres, craint (1) d'être enveloppée· ibid. 396, ἀλλ' ὃ de n'être· καὶ Homme, il rougit de livrer aux flammes un homme, il craignit de recevoir la punition de cette inhumanité, ἀλλ' ὃ de ne recevoir. Ἐνίστε δὲ τὰ φόβη σημαντικά καὶ ὀνόμασιν ἰσλαστικοῖς συντάσσονται, ἀντὶ ἀπαρεμφάτε· οἷον τὸ, Ce Prince infortuné craignit la ruine entière de son ancienne capitale, ibid. 408. ἀντὶ τῆ craignit qu'elle ne se ruinât entièrement.

Ἐνίστε δ' ἡ ἀρρησις ἐνεργεία μὲν ἀκείται, περιέχεται δὲ καὶ ὑπονοεῖται ἐν τῷ συνθέτῳ ὀνόματι ἐκ τῆ σερητικῆς in· οἷον τὸ, Je ne crains d'être moins propre au combat. Τὸ γὰρ moins propre βέλεται λέγειν improprie (ἀνεπιτηδεῖος) ἐν ᾧ περιέχεται ἡ ἀρρησις κατὰ τὸν πρῶτον κανόνα.

Β'. Τὰ ἐλπίδος σημαντικά· οἷον Crésus se flattoit que, le siège trainant en longueur, il auroit le tems de rassembler des forces qui etc. ὁ εὐκτικὸς χρόνος ἐνταῦθα ἐστὶν ὁ ὑποθετικὸς, ὁ conditionnel présent δηλαδή, ἡ téms incertain κατ' ἄλλας.

Γ'. Τὰ ἀμφιβολίας σημαντικά, οἷον Le Roi ne doutoit pas que le recouvrement de sa santé ne dépendît d'une prompte soumission aux ordres du Dieu· καὶ Les Perses sont pauvres, mais naturellement fiers et insolents! si tu permets qu'ils s'enrichis-

(1) Ἐν τοῖς προηγουμένοις δύο παραδείγμασιν, καὶ ἄλλοις κατωτέρω ἐξέλαβε τὸ ῥηματικὸν, ἀντὶ τῆ ῥήματος Ὁ· Ἐκτ'.

Καθ. ζ'. sent par le pillage de cette ville, ne doute point que ceux qui auront amassé un plus grand butin, n'en soient d'autant plus disposés à se révolter. T. 7. pag. 404. καὶ On ne peut douter que la prose ne fût enfin devenue nécessaire aux lettres. ibid. 141. καὶ Il n'est pas douteux que ce vers n'existât avant ce poëte.

Σημειώσαι ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ἀμφιβολίας σημαντικοῖς παραδείγμασι τὸ ἀναλελυμένον ἀπαρέμφατον προσέλαβεν ἀρνητικὸν ne.

Δ'. Τὰ δοξαστικά, καὶ μάλιστα ὅταν ᾖ ἀποφατικά. οἷον Qu'on ne s'imagine pas que les Grecs avant Phérécyde ne fissent point usage de la prose. ibid. Avec quelle émotion délicate Croit-on que les maisons illustres de la Grèce ne trouvassent des preuves incontestables de la noblesse de leur race dans le plus bel ornement de l'esprit humain? Τετέστιν ἐν τῇ ποιήσει τῷ Ὀμήρῳ. ibid.

Ε'. Τὰ γνωστικά, εἴτ' ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ σημαντικά. οἷον Je ne savois pas que vous eussiez étudié les mathématiques. καὶ Nous avions ignoré que le Roi vous eût accordé cette grace. Ἐντέτοις μέντοι τοῖς παραδείγμασιν, εἰποῖς ἂν, ὅτι διὰ τὸν χρόνον τὸν παρατατικὸν ἐγένετο ἡ ἔγκλισις εὐκτική.

ς'. Τὰ ὑποθετικά. οἷον On ne peut donc supposer que les Grecs n'eussent aucun mémoire historique.

Ζ'. Τὰ θαυμαστικά. οἷον On s'étonnera que les Grecs, ayant l'usage du verre, n'aient point su l'employer à garantir leurs demeures de la rigueur des saisons. Hist. de la Grèce, T. 7. p. 101.

Η'. Τὰ θυμὰ σημαντικά. οἷον Le Monarque ἄεθρ. Α. indigné qu'un Prince, qui n'avoit pu défendre ses propres états, s'ingérât de lui donner des Conseils. ibid. T. 7. p. 409.

Θ'. Τὸ ἀπρόσωπον δεῖ. οἷον Il falloit que les Citoyens eussent recours à... etc.

Β'. Η' τὸ ἡγόμενον μόριον ἀπαιτεῖ εὐκτικήν.

Μόρια δὲ ἀπαιτῶντα εὐκτικήν ἔγκλισιν, πάντοτε· περὶ μὲν ἂν τῶν πλείων, ἐν τοῖς περὶ συνδέσμοις καὶ ἐπὶ ῥήματος κεφαλαίοις, καὶ ἁλοθι μνείαν ἐποιησάμεθα. Τενικῶς δ' εἰπεῖν τὸ que αἰεὶ εὐκτικήν ἀπαιτεῖ, ὅταν ἔχῃ πρὸ ἑαυτῆς ἑτερόν τι μόριον, εἴτ' ἂν σύνδεσμον, ἐπὶ ῥήμα, ἢ πρόθεσιν. Καὶ οἱ ὑποθετικοὶ δὲ σύνδεσμοι, καὶ οἱ ἐναντιωματικοὶ αἰεὶ εὐκτικήν ἀπαιτοῦσιν· οἷον quoiqu'il eût, καὶ οἱ τέττω ὅμοιοι πάντες. Καὶ οἱ ἐξαιρετικοὶ δὲ πάντες, πλην τῶν ἢ moins de, διότι ἂν ἔχει ἐπόμενον que, ἀλλὰ de.

Πρὸς δὲ τέτοις θεῖς τὸ, avant que· οἷον Les Perses se montrèrent au milieu des plaines de Lydie avant que Crésus eût achevé de rassembler ses troupes. ibid. T. 6. καὶ· Qu'on n'emporte aucune richesse, avant qu'on en ait prélevé la dixième partie pour la consacrer à Jupiter etc. ibid. p. 404.

Ἔτι δὲ τὰ τῶν τελικῶν αἰτίων σημαντικά· pour que, καὶ que μόνως· οἷον Pour que ses officiers ne fussent pas surpris de la manœuvre de l'ennemi, il leur développa le dessein... etc.· καὶ a fin que vous puissiez un jour remplir dignement etc.· καὶ venez que je vous dise un mot. Τετέστιν εἰλθέτω σοι εἰπῶ,

Εἴη. ε. καὶ πάντα δὲ τ' ἄλλα τῆς τελικῆς αἰτίας σημαντικά, ὡσαύτως.

Εἴη τὸ pour peu que, οἷον par tout ces accessoires la musique des Grécs étoit ravissante : elle devoit manier leurs cœurs, qu'elle amolissoit comme la cire, et pour peu qu'un poëte ardent eût composé des vers, elle ne les laissoit plus à eux-mêmes. Hist. de la Grèce. T. 7. p. 228.

Εἴη τὸ que, ὅταν σημαίνει ἐν ὅσῳ, ἢ ἕως οἷον Epaminondas ayant été blessé, ne voulu pas laisser arracher le fer de sa plaie, qu'il n'eût reçu des nouvelles de la victoire etc.

Εἴη τὸ en cas que καὶ au cas que· οἷον en cas, ἢ au cas qu'il meure. σημαίνει δὲ τὸ εἰ.

Εἴη τὸ quelque....que, σημαίνει τὸ καίτοι, εἰ καί· οἷον quelque savants qu'ils soient. Ἰστέον, ὅτι τῆτο ταυτοσημαντόν ἐστι τῷ tout-que· διαφέρει δὲ, καθὸ τὸ tout que αἰεὶ ὀριστικῇ συντάσσεται· οἷον il avoit fermé l'oreille à leurs plaintes, toutes justes qu'elles étoient, ἀλλ' ὅτι qu'elles fussent.

Τὸ δὲ fût-ce. ne fût-ce, αὐτόθεν εὐκτικὸν ὄν, συνδέσμη ἔχει δύναμιν, καὶ τίθεται ἀντὶ τῆς ἡμετέρας ἐλαττωτικῆς γέν, καὶ, καὶ ὡς ἐν παρενθέσεως σχήματι· οἷον Heureux l'homme qui peut, fût-ce dans sa vieillesse, parvenir à être sage etc. τῷ τῆς ἐν γήρει γέν, ἢ καὶ ἐν γήρῃ.

Γ'. Η' ὁ χρόνος τῆς ἡγεμένης ῥήματος ἀπαιτεῖ εὐκτικήν.

Τῆτο τὸ σχῆμα κατὰ μίμησιν ἐστὶ τῆς Ἑλληνικῆς, κατὰ τὸ, ἔρχεται ἵνα διδάξῃ, ἤλθεν ἵνα διδάξῃ· ἐστὶ

δ' ὁ λέγω τῆτο, ὡς παρωχηκότος χρόνος ἡγεμένης, τὸ Ἀ' εἰς. Α'. ἐφεξῆς ῥήμα ἐπιφέρεται εἰς εὐκτικήν ἐγκλίσιν· οἷον je ne savois pas que vous eussiez étudié les mathématiques. Καὶ nous avions ignoré que le Roi vous eût accordé cette Grace. Καὶ il falloit que les Citoyens eussent recours à etc.

Τῆτο μὲν ἂν ὅπως ἔχει· μή τις νομίζετω δὲ, ὅτι κατ' ἐνεσῶτα, ἢ κατὰ μέλλοντα ὄντος τῆς ῥήματος, ἀφ' ἧς τὴν ἐξάρτησιν ἔχει τὸ ἀναλελυμένον ἀπαρέμφατον, ἐ γίνεται εὐκτική ἢ σύνταξις· γίνεται γὰρ ὁσημέραι.

Σημειώσεως δ' ἄξιον, ὅτι εἰ μὲν τὸ ἡγόμενον ῥήμα, ἀφ' ἧς τὸ ἀναλελυμένον ἀπαρέμφατον ἐξήρτηται, ἐνεσῶτος, ἢ μέλλοντος εἴη χρόνος, τότε καὶ τὸ ἀναλελυμένον ἀπαρέμφατον αἰεὶ κατ' ἐνεσῶτα χρόνον τίθεται δέον, εἰάν ἢ ἡ ἔννοια τῆς λόγῃ ἐνεσῶσα, ἢ μέλλουσα· εἰδὲ ἢ ἔννοια περὶ παρωχηκότων εἴη, κατὰ παρακείμενον χρόνον τίθεται τὸ ἀναλελυμένον ἀπαρέμφατον· οἷον Je souhaite que son frere vienne. Il faudra qu'ils se rendent à la force. etc. κατὰ παρακείμενον δὲ Il suffit qu'un habile homme n'ait rien négligé pour faire réussir une entreprise. etc.

Εἰ δὲ τὸ ἡγόμενον ῥήμα εἴη παρακείμενος ὀριστικῇ, τὸ ἐπαγόμενον εὐκτικὸν τίθεται κατὰ παρατατικὸν (ταυτὸν εἰπεῖν ὀρίσιν) εἰάν ἢ ἔννοια ἐνεσῶσα, ἢ μέλλοντικῇ ἢ· εἰάν δ' ἢ παρωχητικῇ, τὸ ἐπαγόμενον εὐκτικὸν γίνεται παρακείμενος χρόνος· οἷον· On s'est servi d'écorces d'arbres pour écrire, avant que le papier fût en usage. Καὶ Il a fallu qu'il ait sollicité ses juges.

Εἰ δὲ τὸ ἡγόμενον ὀριστικὸν παρατατικῇ, ἢ ὀρίσιν, ἢ ὑπερσυντελικῇ εἴη χρόνος, ἢ εὐκτικὸς ὑποθετικὸς, τότε τὸ ἐπαγόμενον εὐκτικὸν τίθεται εἰς παρατατικὸν χρόνον,

Κατ. ζ'. εἴαν ἡ ἔννοια ᾗ ἐνεσῶσα, ἡ μελλοντική· ἡ εἰς ὑποτακτικὸν ὑπερσυντελικὸν πρῶτον, εἴαν ἡ ἔννοια παρῶρχη-κῆα ᾗ· οἷον Turrene ne v o n l u t jamais rien prendre à crédit chez les Marchands, de peur qu'ils n'en perdissent une bonne partie, s'il venoit à être tué. Καὶ Les Ouvriers avoient ordre de porter leurs mémoires avant, qu'il partit pour la Campagne. Καὶ Il vaudroit mieux pour un homme de qualité qu'il perdit la vie plutôt, que de perdre l'honneur. Καὶ Lycurgue avoit défendu qu'on éclairât ceux qui sortoient le soir d'un festin, afin que la crainte de ne pouvoir se rendre chez eux les empêchât de s'enivrer. Tout gouvernement étoit vicieux avant que la suite des siècles et le Christianisme eussent adouci l'esprit humain.

Δ'. Η' ἡ ἔννοια τῇ Λόγῃ ἀπαιτεῖ εὐκτικήν.

Καλὸν ἦν ἄρα ὀνοματοποιῆσαι ἐνταῦθα, κατὰ τὸν Λεξιφάνην, καὶ ὥσπερ αὐθενότακτον φαμέν, ἔτω καὶ αὐτευκτικὸν λέγειν· ἡ γὰρ φύσις τῇ λόγῳ πολλαῖς ἀπαιτεῖ τὴν εὐκτικὴν ἐγκλίσιν, οἷον ἡ ἀοριστολογία, τὸ διηγηματικὸν, καὶ ἕτεραι τοιαῦται τροπολογίαι, καὶ τῆτο κατὰ πᾶσαν διάλεκτον.

Ἐπὶ ταύτων τῶν ἀοριστολογιῶν τῇ εὐκτικῇ χρῶνται καὶ οἱ Γάλλοι, οἷον C'étoit la plus ancienne histoire en prose, écrite avec art, que les Grecs connussent. his. de la Gre. T. 7. p. 145. Aminoclès avoit imaginé les premières trières dont l'antiquité fasse mention. ibid. p. 63. Les poètes recevoient les récompenses les plus flatteuses que l'homme puisse attendre.

Πάντα σχεδὸν τὰ διηγηματικά, καὶ τὰ ἀμφίβολα

νοήματα ἐκφράζει διὰ τῆ τῆς τῆς incertain (τῆ καὶ con. Α'ρ. Α'. conditionnel présent, ἦγαν τῆ υποθετικῆ) οἷον Il par ô i- troit donc naturel que toutes les nations eussent divisé leurs mois par semaines, et la coutume de diviser les mois par des intervalles de dix jours p r o u- v e r o i t que les Grecs n'avoient point tirer parti de... Καὶ Et l'on croiroit entrevoir des traces de cette maniere de distribuer le tems etc. Καὶ Sans cela, on risqueroit d'appliquer aux heures ce qui ne convient qu'aux saisons. Ἐν τῷ τῷ παραδείγματι ὑποθε- τικός ἐστὶν ὁ λόγος, ἔχων διὰ τῆ Α'ν τὴν ἀπόδοσιν.

Α'πορηματικῶς καὶ Ἐρωτηματικῶς.

Quelle navigation les Grecs, dirigés sur l'élé- ment perfide uniquement par la Grande ourse, eus- sent-ils été capables d'entreprendre? comment, dans les siècles, qui font l'objet de nos recherches, eussent-ils tenté des grands voyages, eux qui de tems même de Xercés croyoient Samos et les Co- lonnes d'Hercule d'égale distance de l'île de l'Egine?

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Β'.

Περὶ Γαλλικῶν Ἰδιωτισμῶν.

Περὶ τῆ αἰ συγκριτικῆς.

Ἐν τῷ, κατὰ τὰς ῥήτορας, σχήματι τῆς συγκρί- σεως, ἔχασί τινα ἰδιωτισμὸν οἱ Γάλλοι· δηλαδή τῆς ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν, καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπαινετὸς, ἔχ ἦσαν δὲ ἄξιός ἐστιν ἐπαινεῖν καὶ ὁ Κωμικός Μολιέρος, ταύτην τὴν φράσιν διὰ τῆ υποθετικῆς συνδέσματος ἡ ἐκφράζει, λέγοντες. Si Aristophane mérite des eloges, le co- mique Moliere n'en mérite pas moins. Ὅταν ὁμως

Κιφ. ζ'. ἡ φράσις, εἴτ' ὅν ἡ περίοδος, ἥ ἀπεχονισμένη, πολλὴν ἔχει τὴν δυσχέρειαν ἢ τοιαύτη σύνταξις, διὰ τὸ μὴ ἐπιφέρεισθαι εἰς τὸ δεύτερον κῶλον ἐναντιωματικὸν σύνδεσμον· οἷον Si la Grece merita une place distinguée dans les annales du monde par la douceur du climat, la beauté des sites, l'excellence des productions; par la bravoure de ses peuples, la sagesse de leurs loix; par les charmes de leurs poésies, la force de leur éloquence, leur sublimité dans l'imitation, l'enthousiasme dans le sentiment; (ἡγόμενον) la Sicile, fameuse par des grandes révolutions, particulieres et communes avec la Grece même, devenue sa mere-patrie, n'a pas moins des droits à figurer dans l'histoire· (ἐπόμενον.) Τότεσιν, εἰ ἡ Ἑλλάς (διὰ τῆτο, καὶ τὰ ἐξῆς,) ἔστιν ἀξιολογώτατη ἐν τῇ Ἱστορίᾳ, ὅμως καὶ ἡ Σικελία, (διὰ τὸ δεῖνα,) ἔχ' ἦτον ἀξιόλογός ἐστιν· ἡ ἀξιόλογος μὲν ἡ Ἑλλάς, ἔχ' ἦτον δ' ἀξιόλογος καὶ ἡ Σικελία.

Τὸ παραλιμπάνειν ἐν τῇ ἀποδόσει, ἐν τῷ δευτέρῳ δηλαδὴ κῶλῳ, τὸν ἐναντιωματικὸν σύνδεσμον, πάνυ φίλον ἐστὶ καὶ σύνηθες τοῖς Γάλλοις (δηλονότι ἡγευμένων τῶν si, quoique, loin de, quand même, quelque.. que, καὶ τῶν τοιούτων) ἐξ ἧ συμβαίνει πολλὴ δυσχέρεια ἐν τοῖς αὐτόθεν ἀγνοημένοις πράγμασι, καὶ νοήμασι. Τοιούτων ἐστὶ καὶ τὸ κατωτέρω παράδειγμα διὰ τὰ loin de, ὅπερ ἐστὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἔχ' ὅπως, ἢ μόνον. Sa gloire loin d'en recevoir quelque atteinte, n'eut que plus d'éclat, δηλαδὴ ἔχ' ὅπως, ἢ ἢ μόνον ἡδεμίαν ὑπέστη ἐλάττωσιν ἢ δόξα αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ λαμπρότερα ἀνεδείχθη. Ἐλείπει δὲ ὁ ἐν τῇ ἀποδόσει ἀλλά. Loin de se laisser éblouir par un faux éclat, ils gémissaient, tandis

que tout le monde les félicitoit, ἔχ' ὅπως ἀκ' ἡμᾶς· Ἀ' ρ' 3 ρ. Β'. ῥῆντο τὰς ὀφεις, ἀλλὰ δὴ καὶ ὑπεσέναζον, τῶν ἄλλων μακαριζόντων αὐτῆς.

Ἐστὶ δὲ χαριέστερος γίνεται ὁ ἰδιωτισμὸς ἔτος, ἐὰν ἡγῆται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κῶλῳ τὸ pour, ἢ ὡς αἰτιολογικὸν (ποιητικῇ δηλονότι αἰτία σημαντικόν) ἢ ὡς ἐναντιωματικόν, καί τοι, εἰκαί· οἷον Heureux, s'il n'eût pas souillé sa vie par des actions qui, pour lui être communes avec ses ancêtres, n'en sont pas moins blâmables, εἰ καὶ τὰς αὐτὰς πράξεις καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶ ἐπεποιήκεσαν, ἢ παρὰ τῆτο ὅμως ἦτον ἐπίμορφοι ἦσαν αὐτῶ, ἢ διότι ἐπράξαν οἱ πρόγονοι αὐτῶ, ἢ διὰ τῆτο ὅμως ἦτον ἐπονείδισοι ἦσαν αἱ τοιαῦται πράξεις.

Si Συναπτικός.

Ἐτερος ἰδιωτισμὸς διὰ τὰ SI συναπτικῇ, ὅπερ ἀνάλυστικῇ τῷ ὀνοματικῇ ἀπαρεμφάτε.

Si les Athéniens confioient un emploi si délicat (τὴν στρατηγίαν δηλαδὴ) à quelqu'un de leurs concitoyens, c'est qu'une armée ne peut absolument se passer de chef. hist. de la Gr. T. 7. p. 7. Αἷτιον καὶ αἰτιατὸν θεωρεῖται ἐνταῦθα· προτιθέασι δὲ τὸ αἷτιον διὰ τὰ SI, ἐπιφέρεισι δὲ τὸ αἷτιον δι' ὀνομαστικῆς μετὰ τῇ ὑπαρκτικῇ, ὅπερ ἀνάλυσις ἐστὶ τῇ ἀπαρεμφάτῃ· οἷον τῇ ἐπιτρέπειν τὴν στρατηγίαν τινὶ τῶν συμπολιτῶν, αἷτιον ἦν, ὅτι ἀκ' ἐνδέχεται στρατὸν εἶναι ἄνευ στρατηγῆ. Καὶ ἄλλως, διὰ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι στρατόπεδον συνεχῶσαι στρατηγῇ δίχα, διὰ τῆτο ἐπέτρεπον. κ. τ. λ.

Pour καὶ pourque.

Τὸ pourque, αἷτιολογικός ἐστι σύνδεσμος, τῇ τε

Αν. ε'. λικῆ αἰτιατῇ σημαντικῶς ὁμοίως τῷ αἰσχροῦ· συντάσσεται δ' εὐκτικῇ· οἷον Pourque ses officiers ne fussent pas surpris de la manoeuvre de l'ennemi, il leur développa le dessein. κ. τ. λ. Ἦνα, ὅπως, ἐφ' ᾧ μὴ ἐκθαμβηθῶσι κ. τ. λ.

Τὸ pour ἐστὶν ὅτε καὶ ἀντὶ τῆς ὁμοιωματικῆς ἐκλαμβάνεται· οἷον On vous a fait passer auprès de lui pour ennemi des Rois, διέβαλόν σε παρὰ τῷ Βασιλεῖ, ὡς ἐχθρὸν τῶν Βασιλέων, ἢ ὅτι εἰ ἐχθρὸς τῶν Βασιλέων.

Ἐπιτατικά καὶ Ἐλαττωτικά σὺν τῷ Pour.

Χαρίεις ἐστὶν ἰδιωτισμὸς τοῦτος· Τιθέασιν ἐν τῷ ἡγαμένῳ, ἢ τι τῶν ἐπιτατικῶν beaucoup, trop, fort, assez, ἢ τὸ ἐλαττωτικὸν assez peu· ἐν δὲ τῷ ἐπομένῳ ἐπιφέρουσι τὸ pour, εἰς ὃ ἀποδίδονται τὰ ἀνωτέρω ἐπιτατικά, ἢ ἐλαττωτικά· οἷον Puisqu'un homme (qui meritoit à tant de titres le nom d'usurpateur et de Tyran) se confioit assez à l'amour de ses sujets pour n'avoir jamais des Gardes, ταῖσι τὸ μὴ ἔχειν φύλακας τὸν μᾶλα δικαίως τύραννον ἂν ἐπικληθέντα, ἀποδείξουσιν, ὅτι ἀσφαλέςατος ἦν τῆς εὐνοίας τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἢ ἡ αἰτία, δι' ἣν ἔκρινεν φύλακας, ἦν ἡ μεγάλη ἀσφάλεια καὶ βεβαιότης, ἣν εἶχε περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ· ὥστε ὅταν, ἡγαμένων τῶν ἀνωτέρω ῥηθέντων μορίων, ἔπεται τὸ pour ἐν τῇ ἀποδόσει, γίνεται αἰτιολογικόν. Τὸ δὲ παράδοξον, ὅτι τὸ pour ἔτίθεται ἐν τῇ αἰτίᾳ (ἐν τῷ ποιητικῷ δηλαδὴ αἰτίῳ) ὥσπερ εἶδει, ἀλλ' ἐν τῷ αἰτιατῷ, ἐν τῷ ἀποτελέσματι· οἷον Il est trop prudent, pour ne pas sentir les motifs. Καὶ Il a beaucoup travaillé pour ne pas desirer du

repos. Ἐν ταῖσι ὅν τοις παραδείγμασι ποιητικὸν αἰτιόεν· la prudence καὶ le travail· κατὰ φυσικὸν ὅν λόγον εἶδει θέσθαι τὸ αἰτιολογικὸν μόριον pour παρὰ τοῖς αἰτίοις, καὶ εἰπεῖν Pour être trop prudent, il sent les motifs. Pour avoir beaucoup travaillé, il desire du repos· νῦν δὲ ἀντιστρόφως καὶ ἀνάπαλιν τιθέασιν. Ἐρμηνευτέον δὲ τὰ τοιαῦτα Ἑλλήνισι διὰ συγκριτικῶν, ἢ ὑπερθετικῶν ὀνομάτων κατὰ τὴν χρείαν, ἢ καὶ διὰ τῆς διαζευκτικῆς (εἴτ' ἢν συγκριτικῆς) συνδέσμου· οἷον Trop grand pour le supporter méiζων, ἢ ὥστε φέρειν, ἢ μέγιστος, ἢ ὥστε κ. τ. λ.

Γιδοῦσιν καὶ ἕτερον παράδειγμα μᾶλλον δυσδιέλικτον κατ' ἐλαττον· Mais des hommes assez peu maîtres d'eux-mêmes, pour placer le bonheur à l'être de leurs semblables, furent-ils jamais des sages? Ταῖσι πῶς γὰρ Φρόνιμοι ἂν εἶεν ἄνθρωποι, οἱ ἔτω πάνυ ἀκρατεῖς αὐτῶν, ὥστε ἐν τῷ κρατεῖν καὶ ἄρχειν τῶν ὁμοίων αὐτοῖς τὴν εὐδαιμονίαν τίθενται; ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀκρατεῖς αὐτῶν (δι' ἀκρασίαν δηλονότι καὶ ἀκραν φιλοτιμίαν) ἐτίθεντο τὴν εὐτυχίαν εἰς τὸ τυραννεῖν. Τὸ γὰρ L' ἀντωνυμία ἐστὶν ἀναφερομένη εἰς τὸ maîtres, δηλαδὴ ἐν τῷ εἶναι κυρίως.

Ἐτέρα παραδείγματα κατὰ ἀπόφασιν, ἦγαν μετὰ τῆς ἀρνητικῆς ne.

Il est trop éclairé pour ne pas entrevoir les inconviniens de cette conduite. Καὶ Vous êtes trop prudent pour ne pas consulter etc. ἔτω σοφὸς ἐστίν, ὥστε ἐκ ἐνδέχεται μὴ διορᾶν τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς ἀποπα· ἢ ὅτι ὁ δυνατόν μὴ διορᾶν τὰ ἀποπα τῶν τοιούτων.

Κεφ. ε'. των κινήματων σοφῶ γε ὄντι, ἢ σοφὸν ὄντα· καὶ ἔτι
εἰ φρόνιμος, ὥστε ἀδύνατόν ἐστι μὴ συμβηλεύσασθαι κ. τ. λ.

Οἱ ἰδιωτισμοὶ ὅτι, ὁ διὰ τῆ ἀρνητικῆς ΝΕ γι-
γνόμενος ἐν ταῖς φράσεσι ταῖς ἐχούσαις ἐν τῷ ἡγαμένῳ
ἐπιτατικόν τι, ἐν δὲ τῷ ἐπομένῳ τὸ pour, ποιητικῆ
αἰτίᾳ σημαντικόν, πάνυ συνήθης τέ ἐστι, καὶ χαρίεις δοκεῖ
τῇ Γαλλικῇ διαλέκτῳ· οἷον καὶ τὸ Les Grecs avoient
beaucoup de délicatesse pour ne pas approprier
le genre de leur architecture à la destination de leurs
édifices, ἐρμηνευτέον· ἔτι γὰρ φιλόκαλοι ἦσαν οἱ Ἕλ-
ληνες, ὥς ἀδύνατον ἦν μὴ προσαρμόζειν τὰς οἰκοδομὰς,
(τὰς ναὺς δηλαδὴ) οἷς αὐτὰς καθιέρην, ἤγαν κατὰ τὰς
ἐνεργείας, ἃς προσεῖναι ἐνόμιζον τῷ θεῷ ἐκείνῳ οἰκοδο-
μῆντο καὶ τὸν ναὸν, ἢ παιδρὸν, ἢ συγγόν κ. τ. λ. Hist.
de la G. T. 7.

Περὶ τῆ pour προτιθεμένη τῶν τελικῶν ἀπα-
ρεμφάτων.

Τὰ τελικὰ ἀπαρέμφατα λαμβάνουσι τὸ pour, προ-
τιθέμενον ἑαυτῶν, ὥσπερ καὶ τὸ ΔΕ, τὸ Α καὶ τὸ sans.

Σημειῶσαι ὁμῶς, ὅτι ὅταν ἡ τῆ ἡγαμένη ὀνομα-
σικὴ δύνηται εἶναι καὶ τῆ ἀπαρεμφάτου ὀνομασικῆς, δηλα-
δὴ ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον ταυτοπρόσωπον ᾗ τῷ ῥήματι
καὶ ἀναφέρηται εἰς τὴν ἀνωτέρω ὀνομασικὴν, τότε προτί-
θεται τὸ pour· οἷον Selim ne vécu pas assez long
tems pour mettre la dernière main à tous ses projets,
ἢ ὀνομασικῇ Selim, τῆ ἡγαμένη κώλυ ὀνομασικῇ ἦσα,
γίνεται ἅμα καὶ ὀνομασικῇ τῆ mettre ἀπαρεμφάτου.

Εἰδὲ τις λέγει La vie de Selim ne fut pas assez
longue pour mettre la dernière main à tous ses pro-
jets, σολοικίζει. Τὸ γὰρ la vie, ὀνομασικῇ ἦσα τῆ ἡγα-

μένη, ἢ γίνεται καὶ τῆ ἀπαρεμφάτου ὀνομασικῆς, ὅπερ Ἀξερ. Β'.
ἀπαιτεῖ ἄλλην ὀνομασικὴν, δηλαδὴ τὴν Selim. Ἐν τοῖς
τοιούτοις τοίνυν ἀναλύειν δεῖ τὸ ἀπαρέμφατον διὰ τῆ que,
καὶ τῆς εὐκτικῆς ἐγκλίσεως, καὶ ἀντὶ τῆ pour τιθέναι
pour que· οἷον La vie de Selim ne fut pas assez lon-
gue, pour qu'il put mettre la dernière main à tous
ses projets.

Ἡ αὕτη δὲ θεωρία ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆ sans ἀρνητικῇ·
οἷον sans mettre, sans qu'il puisse mettre.

Επ.

Ἰδιωτισμοὶ γινόμενοι διὰ τῆ en, ἔχοντος σημασίαν
αἰτιολογικῆς, ἔλλειπτικῶς.

Τὸ en (ὅπερ καὶ ἀντωνυμία, καὶ πρόθεσις, καὶ ἐπίρ-
ρημά ἐστιν, ὡς εἴρηται) ἐνίοτε καὶ αἰτιολογικὸν ἐστὶ μό-
ριον, σημαίνον διὰ τῆτο, τὰτε χάριν, τὰτε ἔνεκα·
εἰποῖς δ' ἂν ὀρθότερον, ὅτι ἔχῃ ἥττον ἀντωνυμίαν ἐστὶ γενι-
κῆς πτώσεως· καὶ κατ' ἔλλειψιν τῶν αἰτιολογικῶν μορίων,
χάριν, ἔνεκα, κ. τ. λ. λαμβάνεται αἰτιολογικῶς.

Χρῶνται δὲ τῆτω ἐν τῷ ἐπομένῳ κώλῳ, ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον, σὺν ἀρνήσει, ἡγαμένα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κώλῳ,
ἢ τῆ quoique, ἢ τῆ ἐν τῷ πρὸ τὰτε κανόνι εἰρημένα pour,
ἢ μετοχῆς ἀναλυομένης διὰ τῆ quoique· οἷον Dans
l'opinion des Lydiens les Toscans, peuple d'Italie,
étoient originaires de leurs pays, hypothèse adoptée
généralement par les anciens et les modernes, mais
qui n'en est pas moins fausse. Hist. de la Gr. T. 6. p.
330. ἢ μετοχῇ adoptée ἀναλύεται διὰ τῆ quoique,
δηλαδὴ quoique cette hypothèse soit généralement
adoptée, εἰ καὶ ἅπαντες κοινῶς παραδέχονται ταύτην

Κεφ. ζ'. τὴν ὑπόθεσιν, ἢ ἥττον μέντοι ψεύδεται· ἢ ἕτως, διὰ τὸ εἶναι κοινῶς δεκτὴν, ἢ παρὰ τῷ ἥττον ἐστὶ ψευδής.

Ἔτερον διὰ τῶ pour. Heureux, s'il n'eût pas souillé sa vie par des actions qui, pour lui être communes avec ses ancêtres, n'en sont pas moins blâmables· Καὶ Les rapports, pour être éloignés, n'en sont pas moins réels. Tableau de Paris. T. 1. p. 23. Καὶ L'imagination effrayée ne représentoit plus que spectres, fantômes: et ajoutoit à un mal réel (πρὸς τῇ ἐπιδημίᾳ δηλαδὴ) des maux qui, pour n'être qu'imaginaires, n'en étoient pas plus faciles à guérir, προσετέθει εἰς ἀληθὲς καὶ πραγματικὸν κακόν, ἕτερα κακὰ, ἄτινα, εἰ καὶ ἀνυπόστατα, ἢ ἀνύπαρκτα, ἢ ἢν παρὰ τῷ καὶ εὐτάτα, ἢ ἢν εὐθεράπευτα διὰ τὸ εἶναι ἀνυπόστατα. Parce qu'ils n'étoient qu'imaginaires, pour cela n'étoient-ils pas moins faciles à guérir· καταφατικὸν δὲ ποιῶσι τὸν λόγον, εὐληπτότερον καθιστῶντες ἕτω. Des maux qui, parce qu'ils étoient imaginaires n'étoient pas pour cela plus faciles à guérir.

Ἰδιωτισμός τῶ EN παρέλκοντος ἐντισι φράσσει.

Καὶ παρέλκει δ' ἐνίστατο τὸ EN, ἰδιωτισμῷ Γαλλικῷ, ὡς ἐν ταύτῃ τῇ φράσει. De sorte que l'on disputa dans la suite, si c'étoit le même vaisseau, ou si c'en étoit un autre. Tabl. de Par. p. 308.

Προτιθέμενον δέτισι ῥήμασιν, εἰ καὶ παρέλκοντος λόγον φαίνεται ἔχον, ὅμως ἢ παντάπασιν παρέλκει οἷς γὰρ συνάπτοιο ῥήμασι, τῶν μεταβάλλει τὴν κυρίως σημασίαν εἰς μεταφορικὴν, καὶ περιφραστικὸν ἀπαργάζεται τὸν λόγον, ἢ τροπολογικόν, ὥς ἔχει τινὰ δύναμιν. Τοιαῦτα δ' ἐστὶ ῥήματα συχνά· ἐκ δὲ τῶν προκείμενων αὐτοῖς

ὀλίγα ἄλλα ἐνταῦθα σημειώσωμεν, ταῦτα. Vouloir, ἄρ. Β'. avoir, se prendre, être venu, se tenir, demeurer, user, aller, être· οἷον

Il en veut à un tel, ἀντὶ τῷ il veut du mal, κατὰ τῷ δεινός ἐστιν αὐτῷ ἢ διαφορά.

Un jeune homme, qui n'en voulant qu'à son chien, avoit par hazard frappé sa belle-mère, dit le coup n'est pas perdu. Τὸ vouloir ἐνταῦθα διὰ τὸ EN ἔλαβε σημασίαν τῷ διαφέρειν.

À qui en avez-vous? Ὅπερ καὶ à qui en voulez-vous parler?

Je m'en prendrai à vous, si l'affaire ne réussit pas, ἀντὶ τῷ je vous imputerai le mauvais succès de l'affaire.

On en étoit venu si avant, qu'il falloit vaincre ou mourir, ἐντὶ τῷ les choses étoient si engagées que...

Les sentiments sont partagés, on ne sait à quoi s'en tenir· ἀντὶ τῷ quel sentiment embrasser· καί τις περὶ τῷ Ἀνακρέοντος εἶρηκε· Son poëme ateste, qu'il ne s'en tenoit pas à l'usage modéré du vin· ἐνταῦθα τὸ tenir, μεταβαλὼν τὴν κυρίαν αὐτῷ σημασίαν, δηλοῖ ἀρκεῖν.

Ἔτερον. Mais il n'en étoit pas moins tenu de se présenter au jour marqué. Ἐνταῦθα δὲ σημαίνει τὸ ὀφείλειν. Τῷ γὰρ βέλεται λέγειν, ὅτι ἐδύνατό τις ἀθλητὴς σημεῖν τοῖς Ἑλλανοδίκαις, ὅτι ἐλεύσεται εἰς τὰ Παναθηναῖα, καὶ ἦν δευτός· ὅμως ὀφείλε καὶ αὐτός ἢ ἥττον ἐμφανισθῆναι κατὰ τὴν ῥητὴν ἡμέραν. Hist. de la Gr. T. 7. p. 470.

Καί· Vous avez joué· je vous conseille de vous

Κεφ. ζ'. en tenir là. Ἐνταῦθα δὲ σημαίνει τὸ εἶναι, τὸ μὴ προβῆναι παραιτέρω.

En lui faisant ce présent, il lui dit qu'il n'en demeureroit pas là. Τότες, qu'il lui en feroit encore d'autres.

Il ne faut en user mal avec personne. ἀντὶ τῷ κακῶς προσφέρεται.

Il s'en va, ἀντὶ τῷ il part.

Il en est des discours de même que des corps, qui doivent leur principale excellence à l'assemblage et à la juste proportion de leurs membres. τὸ il en est de même, ἀντὶ τῷ ὁμοιάσει.

Les Ministres, qui savoient à n'en pas douter, qu'il leur appartenait. Τὸ à n'en pas douter ὁλονόμῃ, ἔστιν ὡς ἐν ἐπίρρημα, τὸ ἀναμφιβόλως. ἢ καὶ ἄλλως, τὸ ἐν σημαίνει ἐκλειπτικῶς τὸ περὶ τὰτα· δηλονότι ἤδεισαν ἄνευ τῷ ἀμφιβάλλειν, ἢ ἄνευ ἀμφιβολίας περὶ τὰτα.

Εὔτεροι φράσεις γινόμεναι διὰ τῷ en.

Peu s'en faut. Il s'en faut beaucoup, ἢ tant s'en faut.

Ταῦτα σημαίνουσιν, ὀλίγη, ἢ μικρὸ δεῖν. ὀλίγη δέω λέγειν. πολλὰ γε καὶ δεῖ. Τόσῃ καὶ δεῖ. Αἰτιατῆσαι δὲ ταῦτα τὸ que μετὰ ῥήματος εὐκτικῆς ἐγκλίσεως. ἔστι δ' ἰδίον Γάλλοις τὸ προσιδέναι ἄρνησιν πρὸ τῷ ῥήματος. οἷον

Peu s'en fallut, qu'il ne soit tombé, μικρὸ δεῖν κατέπεσε.

Peu s'en faut que son ouvrage ne soit achevé, μικρὸ δεῖν τὸ ἔργον αὐτὸ τετέλεσται. ἅπερ κατ' ἶχνος ἐξελληνίζόμενα εἶεν μικρὸ δεῖν ἢ πέπτωκε, καὶ μικρὸ δεῖν

τὸ ἔργον ἢ τετέλεσται, ὡς περ αἰνιττόμενοι, ὅτι ἢ τετέλε- Α' φθρ. Β'.
ται μὲν, ὀλίγα δ' εἶτι δεῖ εἰς τὸ τελειωθῆναι κ. τ. λ.

Καὶ ταῦτα μὲν, ὅταν τῷ peu ἐπίρρηματι ἡγημένῳ συντεθειμένον ἢ τὸ ῥῆμα faut. ὅταν δὲ τῷ beaucoup, ἢ ἐτέρῳ τῷ, ἔστι μὲν ἢ, τιθέασιν τὸ ἀρνητικόν, ἔστι δ' ἢ, ὅχι, καὶ τῷτο ἀδιαφόρως. οἷον Il s'en faut beaucoup, que je ne sois de son avis. πολλὰ γε καὶ δεῖ συναινεῖν με τῇ δόξῃ, ἢ γνώμῃ αὐτῇ. Il s'en faut beaucoup que son poëme ait été aussi estimé; ἄνευ ἀρνήσεως.

Οἷοιws καὶ ὅταν ἢ συντεταγμένον μετὰ τῷ tant, οἷον Tant s'en faut qu'un chrétien doive haïr son ennemi, qu'au contraire il est obligé de le secourir, ὅπερ γὰρ ἀγαπᾷν ὀφείλει τὸν ἐχθρὸν, πολλὰ γε καὶ δεῖ μισεῖν ἐξείναι, ἄνευ ἀρνήσεως. τὸναντίον δὲ Vous dites qu'il s'en faut tant que la somme entière n'y soit. Il ne peut s'en falloir tant. σύν ἀρνήσει.

Ἐν πᾶσι ταῖτοις ἢ ἄρνησις περιπεύσασα δοκεῖ. Οὗ δὲ Γραμματικὸς Wailly (ἐδαφίῳ 416) ἀποφαίνεται λέγων, ὅτι ὅσαυτε τὸ κατ' αὐτὸν, τὴν ἄρνησιν προσεῖναι δεῖ, ὅταν ἔχῃ τὸ peu, ἢ τὸ ἀρνητικόν NE ἢ φράσις. οἷον Il s'en faut peu, ἢ Il n e s'en faut pas beaucoup, ἢ il ne s'en faut presque rien, qu'il ne soit aussi grand que son frère. εἰ δ' ἢ προσεῖη ἔτε τὸ PEU, ἔτε τὸ NE ἀρνητικόν ἐν τῇ φράσει, μὴ δεῖν προσεῖναι τὸ δεύτερον ne.

Γίγσκον δ' ὅτι ἡ φράσις αὕτη Ἐλληνιστὶ γίνεται διὰ τῆς παρὰ προθέσεως, αἰτιατικῆς συντασσομένης. οἷον Παρὰ πολὺ ἔστιν, il s'en faut beaucoup. Παρὰ πολὺ τῶν πάρυσιν κατορθωμάτων ἦλθεν, il s'en faut beaucoup qu'il ait approché des succès de l'année passée. Παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, παρὰ βραχὺ, παρ' ἐλάχιστον, σχεδόν. παρ' ὀλίγον εἶλε τὴν δίκην, peu s'en fal-

Κριθ. ζ'. lut, qu'il ne gagnât son procès. Παρὰ μικρὸν ἀπέφυγε ὁλεθρον, il s'en est fallu bien peu que vous n'ayiez été attrapé. Παρὰ τοσούτον ἔκ ἐξέφυγε τὰς διώκοντας (ὁ κοινῶς λέγεται εἰς τὴν τρίχα ἤλθε) tant il s'en fallut peu, qu'il ne tombât entre les mains de ceux qui le poursuivoient.

Εἷς δὲ καί τις τοιαύτη φράσις Ἑλληνίς, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, παρὰ βραχὺ, παρὰ φαῦλον, παρ' ἂδὲν ποιεῖσθαι, ἄγειν, τίθεσθαι, ἡγεῖσθαι, ἅπερ Γαλιεῖ ἔτως estimer peu, faire peu de cas, ne faire aucun cas ἐκφράζονται. Τὸ δὲ περὶ πολλῶν ποιεῖσθαι κ. τ. λ. estimer beaucoup, faire beaucoup de cas.

Ne

Γιδιωτισμὸς διὰ τῆ παρέλκοντος ἀρνητικῆς μορφῆς ne.

Πρῶτον μὲν παρέλκει τὸ ἀρνητικὸν ne ἐν τῷ peu s'en faut que son ouvrage ne soit pas achevé, καὶ τοῖς τοιούτοις, ὥσπερ ἐν τῷ προλαβόντι κανόνι διὰ μακρῶν ἡρμηνεύται.

Δεύτερον ἐπὶ τῇ συγκριτικῇ σχήματος, ὅταν ὁ θετικὸς λόγος ἀποφατικὸς τύχη ὦν· οἷον Les sauvages de l'Amerique sont plus savants, que ne l'étoient les anciens Grecs. Τὸ θετικὸν ταύτης τῆς φράσεως ἐστὶν ἀποφατικόν, ταῖσι Les Grecs n'étoient pas savants, οἱ πάλαι Ἑλληνες ἔκ ἦσαν σοφοί· ἐπὶ τῇ συγκριτικῇ τοῖνυν τύπῃ φυλάττει ἡ φράσις τὴν ἀρνησιν, ἔθει Γαλιεῖ, γιγνομένη προθυερά, ὅπερ ἐν τῇ Ἑλληνίδι ἔκ εἰθίσαι. Δεῖ δὲ ἐκφράζειν Ἑλληνισί, σοφώτεροί εἰσιν οἱ τὴν Ἀμερικὴν οἰκῶντες, ἢπερ οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες. Ὅτι δὲ ἡ βάσις τῆς λόγῃ κατ' ἀρνησίν ἐστι, δῆλον, βέ-

λεται γὰρ λέγειν ταῦτο· ἅτε οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἦσαν Ἀρεθ. Β'. σοφοί, ἅτε οἱ τὴν Ἀμερικὴν οἰκῶντες νῦν· ὁμῶς παρὰ βαλλόμενοι πρὸς ἀλλήλους, σοφώτεροί εἰσι νῦν οἱ κατὰ τὴν Ἀμερικὴν, ἢπερ οἱ πάλαι ποτὲ Ἑλληνες. Τρίτον ἔτι, τὰ συγκριτικὰ ἐπιρρήματα plus, moins, mieux, pis, καὶ τὰ ὀνόματα, moindre, meilleur, pire, ὅταν συντάσσονται ῥήματι ὀριστικῆς ἐγκλίσεως, ἔχοντι πρὸ ἑαυτῆς τὸν que συγκριτικὸν σύνδεσμον, τότε τὸ ῥηθὲν ῥῆμα προσλαμβάνει ἀρνητικὸν μόριον NE, ἔθει Γαλιεῖ, καθ' ἡμᾶς δὲ παρέλκει τὸ ἀρνητικόν· οἷον Il y a des auteurs, qui écrivent mieux, qu'ils ne parlent. Καὶ Les richesses sont souvent plus funestes, que la pauvreté n'est incommode. Καθ' Ἑλλήνας τοῖνυν ἄνευ ἀρνήσεως εἰθίσαι ἡ φράσις αὕτη· Φαμὲν γάρ· ὀρσώτερον συντιθέασιν, ἢ διαλέγονται τῶν συγγραφέων τινές, ἔχει δὲ ἡ ἑ διαλέγονται.

Οὗτος ὁ Γαλιεῖς ιδιωτισμὸς ἐν τοῖς ἀμφιβόλοις, καὶ διλημματώδεσι νοήμασι ἢ μικρὰν παρέχει τὴν δυσχερεῖαν τοῖς ἀγνοῶσι τὸν κανόνα.

Ἔτερος Γιδιωτισμὸς τῇ NE ἀναδιπλασιαζομένῃ, καὶ παρέλκειν δεκάντος.

Δῆλον, ὡς δύνω ἀρνήσεις, εἴτ' ἐν ἀποφάσεσι, ποιῶσι μίαν κατάφασιν. Τὰ ἀπορηματικά τοῖνυν ῥήματα, ἀμφιβόλιαν σημαίνοντα, ὅταν ἔχωσιν ἡγούμενον ἑαυτῶν τὸ ἀρνητικὸν NE, τὸ ἀπ' αὐτῶν τὴν ἐξάρτησιν ἔχον ἀναλελυμένον ἀπαρέμφατον, προσλαμβάνει καὶ ἕτερον ἀρνητικὸν ne· τὸ δεύτερον ὁμῶς ἐν τῇ Ἑλληνίδι παραλιμπάνεται καὶ παρέλκει· οἷον Le Roi ne doutoit pas que le recouvrement de sa santé ne dependit d'une prompte soumission aux ordres de Dieu· ἀντὶ τῇ Le Roi étoit sûr que sa santé

Κεφ. ε'. dépendoit etc. Καὶ Si tu permets que les Perses, tes sujets, s'enrichissent par le pillage, ne doutes point que ceux qui auront amassé un plus grand butin n'en seroient disposés à la revolte, ἀντὶ τῆς soyez sûr qu'ils seront disposés à la revolte. Καὶ On ne peut douter que la prose ne fût enfin nécessaire aux lettres, ἀντὶ τῆς Il est certain qu'elle est devenue nécessaire. Καὶ Il n'est pas douteux que ce vers n'existât avant ce poëme, ἀντὶ τῆς Il est sûr qu'il existoit. Ταῦτέστιν ἔκ ἀμφιβάλλεται, ὅτι ὁ εἶχος ὁ αὐτὸς ἀρχαίτερός ἐστι τῆς δεινὸς ποιήματος.

Ὀμοίως δὲ καὶ τὸ πῖε ρῆμα (ὅπερ σημαίνει ἀρνεῖσθαι) ὅταν ἔχῃ πρὸ ἑαυτῆς ἀρνήσιν, καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς ἐξηρημένον ἀναλελυμένον ἀπαρέμφατον προσλαμβάνει καὶ ἕτερον πῖε ἀρνητικόν, καὶ τότε, ὡς καὶ ἑνὶ τῷ εἰρηται, αἱ δύο ἀρνήσεις ποιεῖσι μίαν κατάφασιν. οἷον Je ne nie pas, que je ne l'aie dit, ἐκ αἰνῆμαι μὴ εἰπεῖν, ταῦτέστιν ὁμολογῶ εἰπεῖν. Ἀλλὰ γὰρ καὶ Ἑλληνιστὶ (γυνὴ ἂν, ὦ Ἀλέξανδρε, ἐκ ἂν ἑξαρκος γένοιο μὴ ἐκ ἐμὸς ἢ ὅς εἶναι) δυσὶν ἀρνήσεσιν εἶθισται λέγεσθαι τὸ ἀρνεῖσθαι.

Ἔτι δὲ καὶ τὸ autrement ἐπίρρημα, καὶ τὸ autre ὄνομα ἀπαιτῶσιν μεθ' αὐτὰ ἀρνητικόν, ὅταν χρόνῳ ἐνεσῶσι συμπλέκωνται, ὅπερ παρέλκει· οἷον On méprise ceux qui parlent autrement qu'ils ne pensent. Βδελυκτοί εἰσιν οἱ ἄλλα λέγοντες, καὶ ἄλλα φρονῶντες, οἱ δόλοισι. On se voit d'un autre oeil qu'on ne voit son prochain, τὸ τῷ Ποιητῷ.

Παραπληρωματικά. (1).

Α' ε' ε', Β'.

Ce, est καὶ que παρέλκοντα.

Γ' δ' ὁ ἐνὶ Γάλλων, ὅταν ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία CE ἔχῃ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ κατωτέρω ὄνομα, εἴτε ἐνικόν, εἴτε πληθυντικόν εἴη, φράσιν τινα συντιθέσθαι ξενίζουσαν· ἐστὶ δὲ τοιαύτη. C'EST de peur d'être injuste, QUE je refuse vos présents. CE fut l'orgueil QUI perdit une partie des Anges. Avant que Socrate eût dit ce que C'étoit que justice etc. Ἐν ταύταις τοιούτων ταῖς φράσεσιν περιτεύσονται τὰ τρία ταῦτα c'est que, ce fut qui, ce que. Ταῦτό γάρ ἂν ἦν εἰπεῖν de peur d'être injuste je refuse vos présents· καὶ l'orgueil perdit une partie des Anges· καὶ avant que Socrate eût dit ce qu'étoit la justice. Ἐντονωτέρᾳ δὲ καὶ χαριεσέρα δοκεῖ ἡ διὰ τῆς CE QUE ἐκφράσις. Ἑλληνιστὶ δ' ἐκφράσεως. Ἀδίκειν εὐλαβόμενος, ὃ δέχομαι τὰ δῶρα. Καὶ Δι' ὑπερηφανίαν πέπτωκε τὸ γένος τῶν Ἀγγέλων. Πρὸ τῆς τὸν Σωκράτην εἰπεῖν τί ἐστὶ δικαιοσύνη.

Ἔτερον· Que la musique ancienne puisse se faire honneur de la guérison de certaines maladies; que quelque fois la fièvre, la folie etc. aient cédé à ces accents, cela se conçoit. Mais dire que Thaletes ait, par la douceur de sa Lyre, delivré Sparte de la peste: C'EST oublier que ses sacrifices expiatoires, les purifications et les autres cérémonies religieuses, que prescrivait le musicien, permirent au mal, après avoir parcouru ses différentes périodes, de cesser en-

(1) Γ' δὲ περὶ παραπληρωματικῶν σχημάτων αὐτοχρίστος Κοραὴ εἰς Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης φυλ. νῆ. ὁ Ε' α' δ.

Κριθ. ζ'. fin. etc. Cousin Despréaux. Hist. de la Gr. T. 7. p. 226.

Παρέλκει δ' ἔτι ἡ ἀντωνυμία CE καὶ ὅταν συναπτηται ἐτέρᾳ ἀντωνυμίᾳ ἀναφορικῇ πλαγίας πτώσεως· οἷον τὸ l'Empereur Julien aimait fort les François et leur ville, CE dont je lui sais bon gré. Tabl. de Paris. p. 317. Θεραπεύεται δ', εἴτις ἕτως ἐκφράζοι, πρᾶγμα περὶ Ἐ κ. τ. λ.

Πλεονάζουσιν ἔτι καὶ ἐκ τῶν ῥημάτων τὸ aller καὶ venir· οἷον· Si votre père ALLOIT apprendre cette nouvelle. Quand le sublime VIENT à parôître. Si votre mere venoit à savoir cela! Si vous-allez embarrasser une pensée par des liaisons et des particules inutiles· ἀντὶ τῷ Si votre pere apprenoit, ἢ Quand le sublime paroît, ἢ Si votre mere savoit, καὶ Si vous embarrassez κ. τ. λ. (1). Ἐς ταῦτα κατὰ μίμησιν τῆς Ἑλληνικῆς ὤχητο Ἀπιδὼν· καὶ φέρων ἔρριψε κ. τ. λ. ἔχει δὲ χάριν παρὰ Γάλλοις ἢ Φράσις.

Παρέλκει δὲ τὸ que ἐνίοτε ἐν ἀρχῇ τῆς περιόδου, ὅταν ἔχῃ ἀμέσως μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ὑποθετικὸν σύνδεσμον SI· οἷον que si vous me dites etc. εἰδέμοι λέγοις.

Trop.

Τὸ ἐπιτατικὸν trop, ὅταν ἔχῃ ἡγόμενον τὸ ἀρνητικὸν NE ἐν ταῖς φράσεσι, σημαίνει ὅσον σθένος, ὅσον τάχος, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν παρεμφαίνει ταύτην τὴν ἔννοιαν,

(1) Ἡ δὲ ἐκ ἰσοδύναμοι αἱ φράσεις· τὸ γὰρ aller καὶ venir τὸ ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ σημαίνει, ἥτοι τὸ σύγχρονον τῶν πράξεων, ἢ τὸ πρὸ μικρῷ, ἢ τὸ ὅσον ἔτι. Ο' Εὐδ.

ἢν λέγομεν (ὅσω ἂν ποιῇς, ἢ πολὺ ποιήσεις) ἐπίτασιν Ἀρσ. Β'. περιποιούμενοι τῇ ὁποιαδήποτε ἐνεργείᾳ· οἷον Son oncle ne pouvoit trop se hater pour lui trouver un mari· ὅσης, φησὶν, ἰγκύς τῆς ἀδελφιδῆς, παρθένᾳ νομιζομένης, τὸν θεῖον αὐτῆς ἔδει ὅσον τάχιστα συζεῦξαι αὐτὴν ἀνδρὶ· καὶ ἔτω ὅσην ἂν σπεδὴν καταβάλῃ πρὸς εὕρεσιν συζυγῆ, ἐδόκει ὀλίγη, ὡς πρὸς τὸ κατεπείγον τῆς περιστάσεως. Hist. de la Gr. T. 7. p. 181.

Fût-ce que, καὶ ne fût-ce que μετ' ἀρνήσεως.

Ταῦτα τὰ τρία μέρη τῷ λόγῳ ὁμῶς σημαίνασι τὸν ἡμέτερον ἐλαττωτικὸν σύνδεσμον καὶ, καὶ τε. Τὸ μὲν fût εὐκτικόν, ἔστι τῆς ἀοριστολογίας χάριν, ἢ δὲ ce δεικτικὴ μετατίθεται, ὅπερ συμβαίνει καὶ ἐν ἄλλοις σχήμασιν (ἐν τῷ ἐρωτηματικῷ, φερ εἰπεῖν, καὶ διηγηματικῷ, πρὸς δὲ καὶ ἡγημένων τῶν ἐξ ἐπιρρήματων, ὡς ἄλλοθι εἴρηται) σημαίνει τοίνυν τὸ καὶ· οἷον On ne traitoit pas moins sévèrement celui qui, après avoir eu l'exclusion des jeux, osoit s'y montrer, ne fût-ce que pour reclamer etc. p. 374.

Ils. Eux.

Γδιωτισμὸς ἐπαναλήψεως τῶν Προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ils, eux.

Quelle navigation, les Grecs, dirigés sur l'étranger, presque uniquement par la grande ourse, eussent-ils été capable d'entreprendre? Καὶ παρακατιών· Comment dans les siècles qui font l'objet de nos recherches, eussent-ils tenté de grands voyages, eux qui de tems même de Xerxes croyoient Samos et les colonnes d'Hercule d'égale distance de l'île d'Egine?

Κρι. ς.

Autant.

Ἐπανάληψις τῆς Autant.

Εἶδα τὸ Ἑλληνικὸν ὕφος ἀπαιτεῖ τοσούτον, ὅσον, τοσάντων, ὅσων, ἢ Γαλλικὴ διάλεκτος ἐκφράζει μὲν καὶ ἄλλως (δηλονότι ποτὲ μὲν διὰ τῆς tant que, autant que, ποτὲ δὲ διὰ τῆς à mesure que) ἔστιν ὅτε οὕτως ἀναδιπλασιάζουσι τὸ autant, ἐπαναλαμβάνοντες αὐτὸ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ κώλῳ, ἢ κόμματι· οἷον Autant le bruit, causé par leurs instruments à battre la mesure, ént été désagréable dans les edifices de peu d'étendue, autant animoient-il l'exécution en plein air, ὅσων ἐν τῷ τόπῳ κακόφωνα ἂν ἦν τὰ ὄργανα, τοσάντων ἐν ὑπαίθρῳ ἦν ἐνεργητικώτατα.

Εἰδῆσαι δὲ Γάλλοις ἐν τῷ συγκριτικῷ λόγῳ καὶ ἑτέρατις φράσεις ἢ χάρις· ὅταν γὰρ ἐν τῇ συγκρίσει τὸ μὲν ἡγούμενον κώλον κατὰ τὸ μᾶλλον, τὸ δ' ἐπόμενον ἢ κατὰ τὸ ἥττον (οἷον ὅσων μᾶλλον πλεσιος, τοσάντων ἥττον ἐλεήμων καθίσταται) κατ' ἰδιωτισμόν τοιούτων ἐκφράζουσι. Plus il devient riche, moins il est charitable. Plus vous savez, et moins vous assurez. Volt. lett. pag. 240.

Plus.

Ἐλειπτικῶς τίθεται ἐνίοτε ἐν ἀρχῇ τῆς περιόδου, ὑπερνοούμενα δηλαδή τῆς ὑπαρκτικῆς ῥήματος· οἷον τὸ Des qu'on portoit quelque atteinte aux privilèges dell'université de Paris, elle fermoit les écoles· plus de leçons théologiques, scolastiques, plus de sermons. Tab. de P. p. 317. εἰτ' ἔν, ἔτε μαθήματα θεολογικὰ καὶ σχολαστικὰ παρεδίδοντο ἤδη, ἔτε ὁμιλῶν

ἐκηρύττοντο, ἢ ἀντὶ τῶν ῥημάτων παρεδίδοντο καὶ ἐκηρύττοντο, δύναταί τις χρῆσθαι τῷ ἦσαν, ὑπαρκτικῷ.

Γενικὴ ἰδέα περὶ συνθήκης λόγου τῶν Γάλλων.

Πολλὰ καὶ ἡμῖν εἰρηται, ὅτι οἱ Γάλλοι ἀσπάζονται τὸ γοργόν, καὶ ἐλειπτικόν, καὶ ἀσύνδετον σχῆμα· διὸ ἔθος αὐτῶν ἐστὶ καταλιμπάνειν ἐννοούμενα ἔξωθεν, τὰς αἰτιολογικὰς συνδέσμους, τὰς συμπλεκτικὰς, τὰς κατασκευαστικὰς, τὰς ἐναντιωματικὰς ἐν τῇ ἀποδόσει, τὸ τῆς ἀποκαταστάσεως ὥστε, τὰ συμπερασματικὰ μόρια· ἔτι δὲ τὰ ἄρθρα, τὰς ἀναφορικὰς ἀντιωνομίαις qui, les quels, les quelles· καὶ τὸ ὑπαρκτικόν (ὧν παρὰ πόδας παραδείγματα ἐστὶ τῷ βελομένῳ εὑρεῖν ὁσημέραι) ὧν πτιον τὸν ἄλλως ἔχοντα, καὶ ἄτονον ἀποφαινόμενοι· ἀνδρώδῃ δὲ, καὶ νευρώδῃ, καὶ ἔντονον τὸν ἐλειπτικόν καὶ ἀσύνδετον· ἐξ ὧν πολλὰκις, ὅταν μὴ τῶν προφανῶν ἐννοιῶν ἢ ὁ λόγος, δυσζύνετος καθίσταται.

Πρὸς δὲ, ἐπιτηδεύονται γενικοῖς χρῆσθαι ὀνόμασιν ἀντὶ μερικῶν, καὶ ἐπιθέτοις ἀντὶ ἰσiasτικῶν πρὸς πλείω δυσχέρειαν· le mal, le fer, l'élément perfide, le traître, le philosophe λέγοντες, ἀντὶ τῆς la peste, l'épée, la mer, Judas, Voltaire· καὶ φράσσουσιν ὅλαις δὲ γενικαῖς· καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων, ἦτοι ἀπροσώπως βαίνοντες, ἢ τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἀντὶ τῆς πρώτης χρωόμενοι· οἷον On ne prétend pas par cela ἀντὶ τῆς je ne pretends pas, καὶ on ne doute plus que quelqu'un des plus puissants Princes de l'Empire n'ait écrit une lettre très forte· ἀντὶ τῆς nous sommes déjà assurés que le Roi de Prusse a écrit une lettre menaçante.

Ἦδονται δ' ἔτι, ἀρχόμενοι τῆς περιόδου ἀπὸ ἐπιθέτου ὀνόματος κατ' ἐλειψιν τῆς μετοχῆς τῆς ὑπαρκτικῆς.

Κεφ. ζ'.

droit de patronage et regla les droits des patrons et des clients. Πάντα τὰ παρηλαγμένα τῇ γραφῇ παρένθεσις ἐστὶ· τὸ δὲ toutes ces charges étant attachés γενική ἐστὶ καθ' ἡμᾶς ἀπολελυμένη. Ταύτην ὦν τὴν περίοδον οἱ νῦν ἠρώσι ἐκφράσαι. Le plébéen étoit exclus par son état de toutes les charges honorables, soit militaires, soit civiles, soit sacerdotales; et par la constitution du nouvel Empire la noblesse pouvoit seul les posséder: ainsi pour obvier aux dissensions que la jalousie auroit pu faire naître entre les patriciens et les plébéiens, Romulus établit le droit de patronage et regla les droits naturels des patrons et des clients.

Δήλον ὦν ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι τὸν ὕπτιον λόγον ζέρχαι· διὸ ἀναλύοι, καὶ τὰ ἀπαρέμφата διὰ τῆ que, καὶ τὰς ἀναφορικάς μετοχὰς διὰ τῆ qui (ἅπερ ἐνικὸν ἅμα καὶ πληθυντικὸν, ἀρσενικόν τε καὶ θηλυκὸν ἐστὶν) ἢ διὰ τῆ le quel, la quelle, les quels, les quelles, καὶ τὰς χρονικάς διὰ τῶν χρονικῶν ἐπιρρήμάτων, πολλάκις δὲ καὶ τὰς αἰτιολογικάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐκ τῶν τῆ Γραμματικῆ Wally περὶ συντάξεως.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Περὶ Ἀριθμῶν.

Τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα δέχονται ἄρθρον.

Α'. Ὅταν ἐκλαμβάνηται ἀντὶ τακτικῶν· οἷον le deux Ἀρθρ. Α'. Mars. ἀντὶ τῆ le deuxième jour de Mars.

Β'. Ὅταν ἐκλαμβάνηται ἐσιασικῶς· οἷον le sept du coeur.

Γ'. Ὅταν ἔχῃ ἀναφορὰν πρὸς ἑτερόν τι ὄνομα, ἢ ἡγόμενον, ἢ ἐπόμενον· οἷον L'intempérance et l'oisiveté sont les deux ennemis les plus dangereux de la vie. Εἰ δέ τις λέγοι deux ennemis les plus dangereux de la vie, ἐκ ἐστὶ Γαλλικόν, ἀλλὰ σόλοικον· ἢ μόνον ὅτι τὸ deux ἀναφέρεται πρὸς τὰ ἀνωτέρω intempérance καὶ oisiveté, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὀρίζεται διὰ τῆ les plus dangereux de etc. Καὶ Avez-vous lu les trois volumes que je vous ai prêtés? J'en ai lu les deux derniers; j'acheverai demain le troisième· καὶ ἐν τούτῳ τῷ παραδείγματι, τὸ les trois καὶ les deux, ὠρίσθησαν διὰ τῆ ἐπομένης que je vous ai prêtés· ἢ γὰρ ἀπλῶς, εἴτις δὴ τὸν τόμον ἀνέγνω, πυνθάνεται, ἀλλ' ὠρισμένως τὰς δύο δεῖνα τόμους, τὰς δανειδέντας, καὶ πρὸς τὴν τοιαύτην πεῦσιν ἀκολέθως καὶ ἡ ἀπάντησις ὠρισμένως ἐπάγεται. ὦν μοι δέδωκας τὰς δύο τόμους ἀνέγνω.

Κανὼν Β'.

Πότε τὰ τοπικὰ ὀνόματα δέχονται Ἄρθρον

Τὰ κύρια ὀνόματα πόλεων, ἐπαρχιῶν, νήσων καὶ βασιλειῶν, δέχονται ἄρθρον, ὅταν μὴ ᾖσιν ἐκ τῶν πάντων γνωστῶν καὶ συνήθων· οἷον· le Mexique etc.

Κανὼν Γ'.

Ἄρθρα, λαμβανόμενα ἀντὶ κτητικῶν Ἀντωνυμιῶν.

Κατὰ μίμησιν τῶν Ἑλλήνων, λεγόντων Ἀλγῶ τὴν

Κεφ. Β'. κεφαλὴν, συνεκδοχικῶς, χρῶνται τοῖς ἄρθροις ἐνίοτε οἱ Γάλλοι ἀντὶ κτητικῶν ἀντωνυμιῶν· οἷον J'ai mal à la tête. Vous avez mal aux yeux. Il s'est fait mal à la jambe. Il se cassera la tête, ἀλλ' ἢ J'ai mal à ma tête. Vous avez mal à vos yeux etc.

Κ α ν ὡ ν. Δ'.

Πότε ἀκλίτως τίθενται τὰ Ἄρθρα.

Τὰ ἄρθρα le, la, μετὰ τῶν συνδέσμων, μένουσιν ἄκλιτα κατ' ἀριθμὸν, καὶ οἱ σύνδεσμοι, ἀντὶ συγκριτικῶν, γίνονται ὑπερθετικοί, le plus, la plus, le moins, la moins, le mieux, la mieux. οἷον· Nous ne pleurons pas toujours quand nous sommes le plus affligés. Il ne pouvoit pas condamner ses enfants, lors même qu'ils étoient le plus coupables.

Ὅταν ὁμως μὴ ἐκλαμβάνηται ὡς ὑπερθετικόν, ἀλλ' ὡς συγκριτικόν, κατ' ἀναφορὰν δηλαδὴ πρὸς ἐτέρας, τότε συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν, ὡς περ καὶ κατὰ γένος· οἷον Les dames qui pleurent moins que les autres, ne sont pas toujours les moins affligées. Ne condamnons pas à la mort tous ces criminels, n'en punissons que les plus coupables.

Κ α ν ὡ ν. Ε'.

Πότε ἐπαναληπτέα τὰ Ἄρθρα.

Ὅταν ὁ συμπλεκτικὸς σύνδεσμος συνδέῃ δύο ἰσιστικά, ἢ δύο ἐπίθετα διαφόρῃ σημασίας, ἐπαναληπτέα εἰσὶ τὰ ἄρθρα· οἷον L'homme et la femme. C'est également la coutume des peuples, les plus barbares et les plus civilisés, d'avoir un cérémonial pour etc. Il parle au plus savant et au plus modeste des hommes,

Κ α ν ὡ ν. ς'.

Α' εἰς. Α'

Επίθετα ὀνόματα ἀπαιτῶντα Ἄρθρον.

Τὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐπίθετα, ὅταν ἔπονται τοῖς κυρίοις, προσλαμβάνουσιν ἄρθρον ὀριστικόν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν συνωνύμων, καὶ ὀρίζονται τὸ ὑποκείμενον· οἷον Louis le grand, fils de Louis le juste et petit fils de Henri le grand, a eu pour successeur Louis le bien aimé, son arriere petit fils. Εἴς· ὅτε προτίθεται τὸ ἐπίθετον· οἷον La bonté du grand Henri. Εἰδὲ τὸ ἐπίθετον ἀριθμητικόν τύχοι ὃν, ἢ προσλαμβάνει ἄρθρον· οἷον Henri premier. Henri second. Louis douze.

Ὅταν δ' ἡ ὑπερθετικὸς ὁ λόγος, εἰμὲν προηγῆται τὸ ἐπίθετον, ἔπεται δὲ τὸ ἰσιστικόν, ἐνὶ μόνῳ ἄρθρῳ ἐκφράζεται· οἷον Les plus habiles gens, font quelque fois les plus grossieres fautes. Εἰδὲ ἡγῆται τὸ ἰσιστικόν, ἐπαναληπτέον τὸ ἄρθρον· οἷον Les gens les plus habiles font quelquefois les fautes les plus grossieres.

Καὶ εἰάν ὣσι δύο ἐπίθετα, ἡγόμενα τὰ ἰσιστικά, καὶ μάλιστα ὅταν ἐναντία σημαίνωσιν, ἀμφοτέρω τὰ ἐπίθετα λαμβάνουσιν ἄρθρον· οἷον Les vieux et les nouveaux Soldats firent également leur devoir. Les grands et les vastes projets.

Εἰν τοῖς ὑπερθετικοῖς ὁ Γαλλικὸς ἰδιωτισμὸς ἀπαιτεῖ λέγειν ἄνω· C'est la coutume des peuples les plus barbares, κατὰ γενικὴν· J'ai obéi au commandement le plus juste κατὰ δοτικὴν. Je l'ai arraché des mains les plus avares, κατ' ἀπαιτίαν. Παρατεταμένον μὲν δοκεῖ καὶ βάρβαρον τὸ λαμβάνειν τὰ μὲν ἰσιστικά des, au, des ἐν ταῖς πλαγαῖς, τὰ δ' ἐπίθετα

Κεφ. Ζ'. ὑπερθετικά αἰεί les. Θεραπεύεται δ' ἡν τις ἐννοῇ ἔξωθεν τὸ ὑπαρκτικόν qui sont, qui furent, τὰς Des peuples, qui furent les plus barbares. Au commendement, qui est le plus juste. Des mains, qui sont les plus avares.

ΑΡΘΡΟΝ Β'.

Περὶ Συμφωνιῶν.

Καὶ ὧν. Α'.

Ὅταν τὸ ἐπίθετον ὄνομα ἐπιρρήματικῶς λαμβάνηται, ἄκλιτον αἰεί διατελεῖ, κατὰ τύπον ἀρσενικόν, τῆς ἐς ἢ συμφωνεῖ, ἥτε κατὰ γένος, ἥτε μὴν κατ' ἀριθμὸν οἷον Elle chante faux. Elles parlent haut. Elle sente mauvais. Elles voient clair.

Ἔςι δὲ τοῖς Γάλλοις καὶ ἰδιωτισμὸς χαρίεις ἐν τοῖς τοιαύτοις· οἷον Une nouvelle venue, ἀντὶ τῆς une femme nouvellement arrivée, νέηλυσ. Des fleurs fraîches cueillies, ἀντὶ τῆς fraîchement cueillies, νεοσύλεκτα ἄνθη.

Tout καὶ quelque.

Ἀκλιτὸν ἐς ὁμοίως, καὶ τὸ tout, ὅταν ἐπιρρήματικῶς λαμβάνηται ἀντὶ τῆς ὅλως entièrement, ἢ quoi-que très, καίτοι πάνυ· οἷον ἐπὶ πληθυντικῇ, tout éclairés qu'ils sont· καὶ ἐπὶ θηλυκῇ ἐνικῇ, la vertu tout austère qu'elle est· καὶ ἐπὶ πληθυντικῇ θηλυκῇ, les dernières figues que vous m'avez envoyées, étoient tout autres que les premières.

Σημειῶσαι δ' ὅτι, ὅταν τὸ θηλυκὸν ὄνομα τύχη

ἀρχόμενον ἀπὸ συμφωνίας, τότε συμφωνεῖ τὸ tout κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν· οἷον Le pape lui envoya une grande bourse toute vuide· καὶ Les ames des Rois sortent des mains de Dieu toutes sages et toutes savantes, ὅλως σοφαί, ὅλως φρόνημοι, εἰτ' ἢν σοφώταται.

Ὅμοίως ἔχει καὶ τὸ quelque, ἐπιρρήματικῶς λαμβανόμενον· ἢ γὰρ συμφωνεῖ, ἥτε κατὰ γένος, ἥτε κατ' ἀριθμὸν τῷ ἐπιθέτῳ· μένει δ' ἄκλιτον· οἷον quelques éclairés, que nous soyons, ὅσω ἂν σοφοὶ ὦμεν· ἐνταῦθα τοίνυν σημαίνει τὸ ποσόν, καὶ τὸ ἐπίθετον ὄνομα τίθεται μετὰ τῆς quelque, καὶ ἑτέρα δευτέρα que. Ὅταν δὲ τὸ ποιὸν βαλῶμεθα σημῆναι, πρῶτον μὲν τὸ ὄνομα ἔκείνι ἐπίθετον, ἂν ἡσυχαστικὸν γίνεται, ἔπειτα τίθεται μετὰ τὸ δεύτερον que, πρὸς δὲ, καὶ συμφωνεῖ αὐτῷ τὸ quelque κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν· τότε ὁμοίως ἔτω γραπτέον. Quel que soit votre désir. Quelle que soit sa naissance. Quelles que soient vos dignités. Quels que soient mes arguments, ὁ ἐς ὅποιοις ἂν ᾖ, ὅποιοι ἂν ὦσιν, ὅποια ἂν ᾖ, ὅποιοι ἂν ὦσιν. Προσέχειν δὲ δεῖ μὴ συγχέαι τὸ tel que, ἢ telle que ἐπὶ θηλυκῇ, μετὰ τῆς quel que καὶ quelque· τὸ γὰρ tel que ὁμοιωματικόν· τέ ἐς, καὶ ὁριστικῇ συντάσσεται (tel qu'il est, οἷός ἐστι) τὰ δὲ quelque que, καὶ quel que ἀόριστά τε ἐς, καὶ εὐκικῇ συντάσσεται, ὡς ὥφθη ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασι.

Nu καὶ demi καὶ feu.

Τὸ nu καὶ demi, προτιθέμενα μὲν τῶν ἰδίων ἡσυχαστικῶν, καὶ σχεδὸν εἰπεῖν, ὡς περ ἐν συνθέσει συναπτόμενα αὐτοῖς, ἄκλιτα διαμένει· οἷον nu-tête, nu-

Κιφ. Ζ. piéds, nu-jambes· ἢ une demi-heure, une demilune, deux demi-livres· μετατιθέμενα δὲ, συμφωνῶσι τῷ γένει ἢ τῷ ἀριθμῷ τῶν ὀυσιασικῶν· οἷον· Les pieds nuds, la tête nue· ἢ une heure et demie, une-douzaine et demie.

Ομοίως δ' ἔχει ἢ τὸ feu, πρὸ τῆ ἀρθρα μὲν ἢ πρὸ τῆ ἐπιθέτα ἀκλίτως ἔχει· εἰδὲ μετατίθεται, συμφωνεῖ τῷ γένει τῆ ὀυσιασικῆ· οἷον Feu la reine, feu vôtre mère· ἢ la feue-reine, la feue-vôtre mère. Πληθυντικὸν δὲ ὅλως οὐ ἔχει.

Chose.

Τὸ chose θηλυκῆ γένους ἐστίν· ἡγαμένα δὲ τῇ quelque, ἀρσενικῆ γίνεται γένους, ἢ σολοικίζει εἰς χρῶ-το θηλυκῶς· οἷον Ne dites pas à votre ami qui vous demande quelque chose, allez et revenez, je vous le donnerai demain· εἰδέ τις λέγει je vous la donnerai, σολοικίζει. Ομοίως voyez vous sous le Ciel quelque chose qui soit permanent? ἢν τις εἴποι permanente, ἀμαρτάνει.

Excepté ἢ Supposé.

Τὸ excepté ἢ supposé, προτιθέμενα μὲν τῇ Οὐσιασικῇ ἢ τῆς ἀντωνυμίας, ἐπιρρήματικῶς λαμβάνονται, ἢ ἀκλίτα διατελῶσιν· οἷον excepté mes soeurs· excepté elle, ἢ elles· supposé ces principes· μετατιθέμενα δὲ, ὡς ἐπίθετα ἤδη ὀνόματα, συμφωνεῖ τῷ γένει ἢ ἀριθμῷ τῶν Οὐσιασικῶν· οἷον Mes soeurs exceptées. Ces principes supposées, il s'ensuit que etc.

Durant.

Τὸ δὲ durant μετοχικὸν τύπον ἔχον, ὁδὲν ἤττον

ἐπιρρήματικῶς ἐκλαμβάνεται, προτιθέμενόν τε ἢ μετατιθέμενον· οἷον Sa vie durant· ἢ durant sa vie.

Τίνι τρόπῳ συμφωνητέον τὸνομα μετὰ τῆς προσωπικῆς Ἀντωνυμίας;

Πρὸς μείζας ἢ ἰσας διαλεγόμενοις, ἀσείότερόν ἐστι μὴ τοῖς ἐνικοῖς δευτέροις προσώποις τῶν ῥημάτων ἢ τῶν προσωπικῶν ἢ μητικῶν, ἀντωνυμιῶν χρῆσθαι, τοῖς δὲ πληθυντικοῖς ἀντὶ τέτων. οἷον Vous aimez· Vous dites. Ἀκόλυστον ἦν ἄρα ἢ τὰ ἐπίθετα ὀνόματα πληθυντικῶς ἐπάγεσθαι· ὅμως ἰδιόνεσι τῶν Γάλλων ἐνικῶς ταῦτ' ἐπιφέρειν· οἷον Si vous êtes sage et modeste, vous ne ferez voir vôtre ressentiment. Mon fils, vous serez estimé, si vous etc.

Κ α ν ὡ γ. Β'.

Τὰ περιληπτικά, εἴτε ὀνόματα, εἴτε ἐπιρρήματα (Δισσὰ δὲ εἰσὶν, ἧτοι Collectifs généraux, καθόλου περιληπτικά, οἷον· Forêt, armée, assemblée κ.τ.λ., ἢ collectifs partitifs, διαιρετικά, ἢ ἀόριστα περιληπτικά, οἷον· La plupart, nombre, une infinité, multitude, beaucoup, peu κ.τ.λ.) ἀχέτως μὲν λεγόμενα, πληθυντικὸν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, οἷον· La plupart veulent être riches sans travailler. Peu veulent passer pour fripons, même en commettant le crime.

Ὅταν δὲ ἐπομένην ἔχῃ διαιρετικὴν γενικὴν, τὸ ἐπιφερόμενον ῥῆμα, ἢ τὰ ἐπίθετα, ἢ τὰ ἀναφορικά μόρια, συμφωνῶσι κατὰ γένος ἢ κατ' ἀριθμὸν τῇ διαιρετικῇ ταύτῃ γενικῇ, ὅταν τό, τε περιληπτικὸν ἢ ἡ διαιρετικὴ μίαν ἐκφαίνωσιν ἔννοιαν ἢ ἰδέαν πράγματος, οἷον· Une multitude innombrable de peuple se refugia dans les Asturies et y proclama Roi Pélage ἐνικῶς. Beaucoup de personnes veulent être spirituelles, et un Grand nombre d'entr'elles se font un

Κεφ. Ζ΄. mérite de manquer de mémoire. Ainsi l'on peut dire que la plupart des hommes consentent à ne se souvenir de rien, pourvu qu'on leur accorde de l'esprit, πληθυντικῶς.

Ὅταν δὲ ἡ ιδέα τῆ περιληπτικῆ ἀνεξάρτητος ᾖ τῆς, ἢν ἡ διαιρετικὴ ἐκφαίνει, τότε τὰ ἐπαγόμενα συμφωνῶσι κατὰ γένος καὶ κατ' ἀριθμὸν τοῖς περιληπτικοῖς, οἷον· Voilà une partie de votre tems très mal employée. L'armée des Grisons fut battue par les Français. L'assemblée des conjurés n'a point réparé les fautes qu'elle a faites.

Ὅταν δὲ τὸ ῥῆμα ὡς ἀπρόσωπον ᾖ, αἶτι ἐνικῶς τίθεται, καὶ ἡγεῖται, οἷον· Il parut alors un grand nombre de Soldats.

Κ α ν ὡ ν. Γ΄.

Ὅταν ᾖ ἀσύνδετον τὸ ῥῆμα, εἴτ' ἢν ὅταν πολλὰ ἑσiasικὰ ἄνευ τῆ καὶ συνδέσμου ἐκφέρωνται, ἐνικῶς ἐπάγεται τὸ ῥῆμα· οἷον La douceur, la bonté du Grand Henri a été célébrée etc.

Καὶ συμπεπλεγμένων δ' ὄντων διὰ τῆ καὶ συνδέσμου, ἐνικῶς ἐπάγεται τὸ ῥῆμα, εἰάν συνώνυμα καὶ ταυτοσημάντα τυγχάνωσιν ὄντα τὰ ἑsiasικὰ· οἷον Leur inquiétude et leur chagrin est l'effet de la peine du péché.

Εἰδὲ πολλὰ ὄντα τὰ ἡγέμενα ἑsiasικὰ, ἄλλο σημαίνουσι, τότε τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα πληθυντικῶς τίθεται, καὶ αἱ ἀντωνυμῖαι, καὶ τὰ ἐπίθετα ὀνόματα συμφωνῶσι τῷ γένει τῶν ἡγαμένων ἑsiasικῶν· οἷον La faveur et l'industrie sont bonnes et quelquefois nécessaires; cependant elles ne donnent pas le mérite: elles ne servent qu'à faire...

Ὅταν ἀποφατικὸς ᾖ ὁ λόγος, καὶ ἡ συμπλοκὴ διὰ τῆ ΝΙ, ἢ τῆ ΕΤ γίγνηται, ἑτεροσημάντα δὲ τυγχάνωσιν ὄντα τὰ ἑsiasικὰ, πληθυντικὸν ἐπάγεται τὸ ῥῆμα· οἷον

Ni la douceur, ni la force n'y peuvent rien. **Καν Ἀρεσ. Η΄.** ἡγῆται τὸ ῥῆμα, ταῦτὸ συμβαίνει· οἷον ils ont pu, l'un et l'autre, se tromper; mais ils ne se sont trompés ni l'un ni l'autre.

Ὅταν ἀπὸ κοινῆ ἐννοῇται τὸ ῥῆμα, συμφωνεῖ τῆς προσεχέσεως φράσεως τῷ ἀριθμῷ· οἷον· Non seulement tous ses honneurs et toutes ses richesses, mais toute sa vertu s'évanouit, ὡς εἰ ἔλεγε. Non seulement tous ses honneurs et ses richesses s'évanouirent; mais même toute sa vertu s'évanouit, εἴτα ἐγκαταλιμπάνεται τῷ ἀνωτέρῳ κώλῳ τὸ ῥῆμα, καὶ συμφωνεῖ τῷ κατωτέρῳ κώλῳ κατὰ τὸν ἀριθμὸν.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Γ΄.

Ποῖα τῶν ἐπιθέτων ὀφείλει ἔπεσθαι τοῖς Οὐσιασικοῖς;

Σύνηθες τοῖς Γάλλοις προτιθέσθαι μὲν τὸ Οὐσιασικόν, μετατιθέσθαι δὲ τὸ ἐπίθετον· σπανίως δὲ συμβαίνει τὸ ἀνάπαλιν.

Αἱ μὲν ἢν παθητικαὶ μετοχαὶ αἶτι μετὰ τὸ οὐσιασικὸν τίθενται. οἷον· C'est un diamant couvert de boue. C'est une pensée embrouillée. Une nouvelle inattendue.

Αἱ δ' ἐνεργητικαὶ μετοχαὶ, εἰσιν ὅ καὶ προτιθενται τῷ οὐσιασικῷ.

Καὶ τὰ μετοχικὰ δὲ ὀνόματα ὡσαύτως· οἷον Le plus décidant personnage, n'est pas toujours le mieux instruit. La campagne offre mille riantes images.

Εἴτι ἐπονται αἶτι τοῖς οὐσιασικοῖς τὰ ποιότητος σημαντικὰ ἐπίθετα, ταῖσιν ὅσα σχῆμα, ἡ χρῶμα, ἡ χυμὸν δηλεῖ· καὶ ὅλως ὅσα ἀντικείμενα αἰσθήσεως τι-

Κεφ. Ζ.' νός εἰσιν (οἷον ἀκοῆς, γεύσεως, ὀφῆς) καὶ τὰ μετα-
σιαστικά· καὶ τὰ κτητικά, εἰς que λήγοντα· καὶ τὰ ἐθνι-
κά, ὡς ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων δῆλον γίνεται· Une
table ronde· Une tabatière carrée· Un tapis rouge·
Une herbe amère· Un corps aérien· Les parties sali-
nes· Voix harmonieuse· Instrument sonore· Bois
dur· corps mou· Empire Ottoman· Gravité Espa-
gnole· Musique Italienne· Un livre canonique· Écrit
authentique· Ésprit pacifique· Droit seigneuriaux·
Plaisir réel· Ordre grammatical· Mariage clandestin·
Mot expressif· Procureur actif· εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα τοι-
αῦτα· l'aveugle, le boiteux, le bossu, le riche· Un
homme aveugle· Un cheval boiteux. Σόλοικον δὲ λέ-
γειν, Un riche homme, λέγοις δ' εὖ, Un homme riche·
Sénèque! étoit l'homme le plus riche de l'Empire.

Εἰσὶ δ' ἕτερ' ἅττα ποιότητος σημαντικά, ὥσπερ· τὸ
aimable, admirable, charitable, cruel, fidel, déte-
stable, arrogant, κ. τ. λ. Ταῦτα προτίθεσθαι τε καὶ ἐπι-
τίθεσθαι ἐνδέχεται ἀδιαφόρως.

Τὰ δὲ μονοσύλλαβα ἐπιθετα προτίθεται τῶν οὐσια-
σικῶν· οἷον beau cabinet, bon ouvrage, grand cha-
peau, bas relief, chere patrie, saint personnage.

Σημείωσαι δ' ὅτι τάτων τῶν μονοσύλλαβων ἐπιθέ-
των ἓν ἐν τῇ κυρίως μὲν αὐτῶν σημασίᾳ ἔπονται, ἐν
δὲ τῇ μεταφορικῇ ἡγῶνται τῶν ἰσιασικῶν· οἷον Un homme
juste· Repas cher· Plancher bas· Fruit mur· μεταφο-
ρικῶς δέ· Juste prix· Cher ami· Bas prix· Une mûre
délibération.

Κανόνες περὶ χρήσεως τῶν Ἀριθμητικῶν
Ὀνομάτων.

Τοῖς πρωτοτύποις ἀριθμητικοῖς ὀνόμασι χρῶνται

ἀντὶ τῶν τακτικῶν ἐπὶ μηνῶν, καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων· Ἀ' εἰς Γ'.
οἷον Le deux Mars· Le quatre Mars (λέγεται ὁμῶς ἐπὶ
τῆς πρώτης· Le premier Mars) καὶ Henri Quatre.
Louis Neuf· Philippe Cinq· Τὸ πρῶτος, καὶ δεύτερος
ὁμῶς λέγεται· François premier. Henri second· ὁ
δὲ περιβοήτος Κάρολος ὁ πέμπτος καὶ Σίξτος ὁ πέμπτος·
Charles Quint, καὶ Sixte Quint λέγονται. Ο' δ' ἡμεῖς
τοῖς τακτικοῖς ὀνόμασιν ἐκφράζομεν (οἷον τῷ ἑξακοσιο-
στῷ ἑκτῷ ἔτει) οἱ Γάλλοι διὰ τῶν πρωτοτύπων λέγουσι,
πλὴν τὰ ἑσχάτα· οἷον La six cent soixante sixieme
année.

Une Grosse σημαίνει δωδεκάκις δώδεκα, ἡ γὰρ,
ἐκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρα.

Un quarteron σημαίνει τὸ τεταρτημόριον, εἴτε ὁλ-
κῆς, εἴτε συνεχῆς ποσά, ἡ διωρισμένη, δηλαδὴ τῶν
ἐκατὸν quarteron ἐστὶ τὰ εἴκοσι πέντε.

Εἰρηται δ' ἡμῖν ἀλλαγῇ, ὅτι τὸ cent καὶ vingt
ἐπὶ τῇ πληθυντικῇ προσλαμβάνουσιν S· διαιτητέον ὁμῶς
ἀκριβέστερον ἤτως· τὸ cent καὶ vingt προσλαμβάνουσιν S
ἐπὶ τῇ πληθυντικῇ, ὅταν τὸ ἐπόμενον αὐτοῖς ὄνομα μὴ
ἀριθμητικὸν ᾖ· οἷον Deux cents hommes, Trois cents
volumes, Quatre-vingts abricots, Six vingts arbres.
ἢ προσλαμβάνουσι δ', εἴαν ἀριθμητικὸν ᾖ τὸ ἐπόμενον· οἷον
Trois cent soixante chevaux, Quatre vingt dix per-
sonnes.

Ὅταν πρὸ τῆ ἀριθμητικῆς ὀνόματος ἡγῆται ἡ EN
ἀναφορικῇ ἀντωνυμία διαιρετικῶς, τὸ ἐπόμενον ἐπι-
θετον, ἢ ἡ ἐπομένη μετοχὴ προσλαμβάνουσι de· οἷον Il
y en eut trois de bons. Il y en avoit trente d'a-
chevés.

Περὶ Ἀναφορικῶν Ἀντωνυμιῶν.

Εἴρηται ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμιῶν Δ'. Κεφαλαίῳ τῷ Α'. Βιβλ. Α' ρθ. 5'. Σελ. 117 καὶ 118, ὅτι ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία *qui* ἢ μόνον κοινῇ τῷ γένει καὶ τῷ ἀριθμῷ ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ γίνεται πτώσεως, μετὰ προθέσεων συντασσόμενη, εἴτ' ἢν μετὰ τῶν α, pour, contre, κ.τ.λ.

Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ὅταν μετὰ προθέσεως συντάσσεται, ἐπὶ πραγμάτων ἐκ αὐτῶν λέγοιτο, ἐπὶ δὲ προσώπων μόνον κατηγορεῖται· διὸ σόλοικοί εἰσιν αἱ φράσεις αὗται. Quitter les mœurs, à qui l'on doit ses victoires, pour etc. Ρ'ολένος· εἶδει δ' εἰπεῖν· aux quelles on doit· καὶ ὁ Μολιέρος Donner est un mot, pour qui j'ai tant d'aversion, que etc. εἶδει εἰπεῖν pour le quel· ἀναφέρονται γὰρ εἰς τὸ mœurs καὶ mot, πράγματα, ἀλλ' ἢ πρόσωπα ὄντα.

Ὅτι δὲ ἡ *qui* ἀντωνυμία γίνεται καὶ αἰτιατικῇ συντακτικῇ ῥήματος, δῆλον καθίσταται ἐκ τῶν τῶν παραδειγμάτων. Qui pourrez-vous charger d'une action si belle? Qui donnez-vous pour otages? Qui choisissez-vous pour compagnons? ἀντὶ τῷ ποῖον; ποῖος;

Περὶ δεικτικῶν.

Ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία *CE*, κατ' ἰδιωτισμὸν Γαλλικὸν πάνυ συνηθῆ, λαμβάνεται πολλάκις καὶ πληθυντικῶς, καὶ ἢ μόνον ἀρσενικῶς πληθυντικῷ ἀριθμῷ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ θηλυκῷ πληθυντικῷ, ὥσπερ εἴρηται ἐν τῷ περὶ δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν (ἔδαφ. 111) οἷον Lisez Démosthènes et Cicéron; ce sont les deux plus grands orateurs de l'antiquité· καὶ La Crainte et la honte

accompagnent toujours le mal; ce sont des vraies *A' ε' ρθ. 4'* marques qui le font connoître. Ἰσέον δ' ὁμῶς, ὅτι τὰ το γίνεται, ὅταν τὸ, εἰς ὃ ἀναφέρεται ἢ ce ἀντωνυμία, ὀνομαστικῶν ἢ ὄνομα, ὥσπερ τὰ ἀνωτέρω orateurs καὶ marques· εἰ δ' ἐπίθετον εἴη, ἀντὶ τῆς δεικτικῆς ταύτης ἀντωνυμίας, τῇ προσωπικῇ χρῆσθαι δεῖ· οἷον Lisez Démosthènes et Cicéron; ils sont très éloquents. J'ai vu les fortifications de Malte; elles sont belles et inexpugnables.

Περὶ Ῥημάτων.

Οὐδὲν ῤῆμα, μὴ ἐνεργητικὸν ὄν, ἐνδέχεται παθητικὸν γενέσθαι.

Οὐδὲν ῤῆμα παρὰ Γάλλοις ἐνδέχεται δυσὶν αἰτιατικαῖς συντάσσεσθαι.

Etre.

C'est, μετὰ δοτικῆς συντασσόμενον, σημαίνει χρέος ἐστίν, ἔργον ἐστίν· οἷον C'est au maître à parler. C'est au disciple d'écouter avec attention, διδασκάλα μὲν τὸ λέγειν, μαθητιῶντος δὲ τὸ προσέχειν· ἢ ὁ μὲν διδάσκαλος ὀφείλει λέγειν, ὁ δὲ μαθητὴς ἀκέειν. Γαλλισὶ δ' ἐρμηνεύεται c'est le devoir.

Il n'est que σημαίνει τὸ le meilleur est. οἷον Il n'est que de servir Dieu. Il n'est que d'avoir du courage· τατέσι τὸ κρεῖττον ἐστὶ δουλεύειν θεῷ, ὅπερ ἡμεῖς διὰ τῷ θετικῷ λέγομεν, καλὸν ἐστίν.

Περὶ παθητικῆς συντάξεως.

Ἡ ὀνομαστικὴ τῷ ἐνεργητικῷ ῥήματος, ὅταν μετα-

Κεφ. Ζ'. Βάλλωμεν τὸ ῥῆμα εἰς παθητικόν, γίνεται πλαγία, ἢ διὰ τῶ par, ἢ διὰ τῶ de, ὡς περ καὶ παρ' Ἑλλήσι πλαγιάζεται, ἢ κατὰ δοτικὴν, ἢ διὰ τῆς ὑπὸ, καὶ πρὸς, προθέσεων κ. τ. λ. Γέγον' ὅτι, ὅταν ψυχικὴ τις ἐνέργεια θεωρῆται ἐν τῇ πλαγιαθείσῃ ὀνομασικῇ, γίνεται διὰ τῶ de· οἷον Un homme vertueux est admiré de tout le monde· ἢν δὲ σωματικὴ, διὰ τῶ par· οἷον Les Gaules sont conquises par César. Rome fut bâtie par Romulus. Ἐπὶ θεῶ δὲ αἰεὶ τῶ de χρῶνται· οἷον Les juifs ont été punis de Dieu. Ὅταν δὲ μεσολαβῇ μεταξὺ τῶ παθητικῶ ῥήματος καὶ τῆς πλαγιαθείσης ὀνομασικῆς ἕτερόν τι de (ἐπιρρήματικῶς δηλαδὴ) τότε, ἐφ' ᾧ τὴν κακοφωμίαν, τὴν ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως, καὶ τὴν περιήχησιν, ὡς εἰπεῖν, διαφύγωσι, διὰ τῶ par ἐπιφέρειται τὴν πλαγιαθεῖσαν ὀνομασικὴν· οἷον Votre ouvrage a été loué, d'une maniere fort délicate, par un grand académicien. Votre conduite sera approuvée d'une commune voix par les personnes sages et éclairées· ταῖς γλαφυρῶς ἐπηνέσθη ὑπὸ τῶ ἀκαδημαϊκῶ, συμφώνως ἐδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν φρονίμων.

Περὶ τῶν προτιθεμένων μορίων τῶν τελικῶν
Ἀπαρεμφάτων.

Οὐκ αἰεὶ ἀμέσως τὰ ἀπαρέμφата ἐξήρτηται τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ὡς τὰ πολλὰ προτίθεται αὐτῶν μία τῶν προθέσεων τέτων à, de, pour. Βεβαίως μέντοι περὶ τέτων, πότε δεῖ χρῆσθαι ἐκάστῳ αὐτῶν, κανόνας ἐκθέσθαι ἔχ' εὖρομεν. Γενικῶς δ' εἰπεῖν κατὰ τὰ διάφορα ῥήματα, διαφόρως ἐπιφέρειται τὰ ἀπαρέμφата, πῇ μὲν διὰ τῶ à, πῇ δ' αὖ διὰ τῶ de· ἐνία δὲ καὶ διφορεῖται τῶν ῥημάτων· οἷον τὸ commencer, continuer, con-

traindre, engager, exhorter, forcer, s'efforcer, man- A'ε'ε. Ε'. quer, obliger, tâcher, tarder. Ταῦτα τοίνυν, ποτὲ μὲν τῇ à, ποτὲ δὲ τῇ de συναπτόμενον ἴχθαι τὸ ἀπαρέμφάτων· πολλάκις δὲ καὶ ἵνα τὴν κακοφωμίαν τῶν φωνηέντων ἐκφυγῶσι, ἀντὶ τῶ à τιδέασιν τὸ de· οἷον Il l'obligea à prendre les armes, λέγοις ἂν μάλλον Il l'obligea de... Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν πολλῶν de κακοφωμίαν εὐλαβέμενοι, τῶ à χρῶνται.

Ἐνίοτε δὲ ἡ ποικιλία αὕτη συμβαίνει καὶ ἐκ τῆς διαφορᾶ σημασίας τῶ ῥήματος· τὸ manquer (φέρ' εἰπεῖν), ἄνευ μὲν ἀνήσεως, ἀπαιτεῖ τὸ Α· μετὰ τῶ ἀπαρεμφάτων· οἷον J'ai manqué à faire ce que je vous ai promis· καὶ σημαίνει παρέβην τὴν ὑπόχρεσιν, ἢ ἐξετέλεσα τὰ ὑπεχημένα. Μετ' ἀνήσεως δὲ, ἀπαιτεῖ τὸ de· οἷον Les malheureux n'ont jamais manqué de se plaindre, καὶ σημαίνει τὸ παύεσθαι. Τὸ δὲ Il a manqué de tomber, de se casser les bras, ἕτερόν τι σημαίνει, δηλαδὴ τὸ μικρῶ δεῖν, παρ' ὀλίγον· Γάλασι δ' ἐρμηνεύεται peu s'en fallu, qu'il ne soit tombé, ἢ qu'il ne se soit cassé les bras.

Μέλλοντα χρόνον ἔκ ἴχθαι τὰ ἀπαρέμφата τῶν Γάλων· ἡγαμένων τοίνυν ῥημάτων τινῶν, μέλλοντα χρόνον ἀπαιτούντων (οἷον ὑποχρετικῶν, ἐλπίδος, ἢ ἀπειλῆς σημαντικῶν, σκεπτικῶν, καὶ τῶν τοιούτων) ὁ ἐνεσῶς ἀναπληροῖ τὸν μέλλοντα, ταῖς λαμβάνει μελλοντικὴν σημασίαν· οἷον Il promet de venir. Il espère vous contenter. Ἄλλων δὲ ῥημάτων ἡγαμένων, ζηματίζεται ὁ ἀπαρεμφάτικὸς μέλλων τῇ προθέσει τῶ devoir· οἷον Il semble devoir tout dévorer, ὅπερ κατὰ λέξιν ἐρμηνεύσιν· ἂν ἔτω· δοκεῖ ἀφείλειν, ἢ δοκεῖ μέλειν πάντα φαγεῖν.

Κεφ. Ζ'.

Περὶ προσώπων τῶν ῥημάτων.

Κακοσύντακτόν ἐστι καὶ σόλοικον τὸ ἐναλλάττειν τὰ πρόσωπα, εἴτ' ἔν τας προσωπικὰς ἀντωνυμίας ἐν τῇ φράσει· ἤμαρτεν ἔν ὁ εἰπὼν συγγραφεὺς· Une des choses que je comprends le moins, c'est la licence qu'on se donne de censurer dans les autres les mêmes défauts où nous tombons nous-mêmes· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἡγαμένῳ ἔθετο οὐ, τρίτῃ προσώπῳ ἀντωνυμίαν, ἐδέησεν ἂν καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ κατὰ τρίτον πρόσωπον ἐπαγαγεῖν οὐ l'on tombe soi-même· ἢ καὶ ἐν τῷ ἡγαμένῳ, καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ διὰ τὰ πρώτῃ προσώπῳ ἐκφράσαι ἄνω. La licence que nous nous donnons de censurer dans les autres les mêmes défauts où nous-tombons nous-mêmes.

Εὐρίοτε δ' ὁμως ἐν τῷ διηγηματικῷ λόγῳ, ἵνα τρανώτερον παραστήσωμεν, καὶ πάθος κινήσωμεν, μάλλον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ πρᾶγμα παράγοντες, χρώμεθα τῷ δευτέρῳ προσώπῳ ἀντὶ τῆς τρίτης, ὡς ἐν ταύτῃ τῇ ἐκφράσει. C'est quelque chose de bien terrible qu'une tempête! Il est bien difficile de ne pas craindre, lorsque vous voyez les flots soulevés qui viennent fondre sur vous: votre pilote qui se trouble ect. ἀντὶ τῆς lorsqu'on voit κ.τ.λ. αὕτη ἡ ἐκφρασις χαρίεσσα ἐστίν, ὅταν μὴ ἔννοια κακεντρεχείας τινὸς παρασημαστικὴ ᾗ· οἷον εἰ τις ληστὴ τινος περίσσειαν ἀφηγούμενος, εἰτα πρὸς τὸν ἀκροώμενον λέγοι, πῶς γὰρ ἐκ φόβου γένοιτο ἀλισκόμενος, σρεβλόμενος κ.τ.λ.

Πρὸς δὲ ἡ ἀσειστότης τῆς Γαλικῆς διαλέκτου ἀπαιτεῖ τὸν διαλεγόμενον φεῖ τὸ πρῶτον πρόσωπον, τὸ περὶ ἑαυτοῦ δηλαδή, ὑσερον ἐπάγειν, προτιθέμενον τὸ Β', καὶ τὸ Γ', εἰ τύχοι, οἷον· Vous et moi, nous resons

etc. καὶ Votre frère et moi nous sommes les premiers Ἀ' εἰς Β'. qui etc. ἀλλ' ἔχι Moi et vous, Moi et votre frère· ἀγροίκον γάρ.

Α' Ρ Θ Ρ Ο Ν Σ'.

Περὶ Μορίων.

Εἴτ' ἔν ἐπὶ ῥημάτων, συνδέσμων κ.τ.λ.

Τὸ μὲν avant χρόνικόν ἐστι καὶ τακτικόν, τὸ δὲ devant τοπικόν καὶ τακτικόν, ἔ ἐναντίον τὸ derriere.

Avant de venir, avant de faire εὐχρησόν ἐστι· τὸ δὲ avant que de venir, avant que de faire τανῶν ἀχρηστον παρέλκει γὰρ τὸ que.

Α' καὶ En.

Il est à la ville, σημαίνει ὅτι ἐκ ἐν τῷ ἀγρῷ, ἀλλ' ἐ τῇ πόλει ἐστίν· ἔ ἐναντίον Il est à la campagne. Τὸ δὲ Il est en ville σημαίνει, ὅτι ἐκ ἐστὶν οἶκοι, ἐξήκει εἰς ἀγοράν.

Autour καὶ Alentour.

Τὸ μὲν autour γενικῇ συντάσσεται. Τὸ δὲ alentour ἡδεμίαν δέχεται πτώσιν, οἷον Les échos d'alentour répétoient leurs chansons.

Hors.

Τὸ Hors ἔχει δύο σημασίας καὶ ἡ ἐπὶ ῥήμα τοπικόν ἐστι, σημαίνει τὸ ἔξω, ἡ σύνδεσμος ἐξαιρετικὸς, σημαίνων τὸ πλὴν· ὅταν ᾗ τοπικόν ἐπὶ ῥήμα, συντάσσεται γενικῇ· οἷον Il est hors du royaume, hors

Κεφ. Ζ'. d'affaire. Όταν δὲ σημαίνει τὸ πλὴν, εἰ μὲν ὀνόματι συντάσσεται, κατ' αἰτιατικὴν πτώσιν εἶναι δεῖ τὸ ὄνομα. Hors cela, hors cet article, je suis de vōtre sentiment. εἰ δὲ ῥήματι, εἰ μὲν ἀπαρέμφατον εἴη, ἀπαιτεῖ μεθ' ἐαυτοῦ de. ὅσον Hors de le battre, il ne peut le traiter plus mal. εἰ δ' ὀριστικῆς ἐγκλίσεως εἴη τὸ ῥῆμα, ἀπαιτεῖ μεθ' ἐαυτοῦ que. ὅσον Il lui a fait toutes sortes de mauvais traitements, hors qu'il ne l'a point battu.

Ni.

Όταν ἡ φράσις ἢ ἀρνητικὴ, ἀντὶ τῆ συμπλεκτικῆς et et χρῶνται τῷ ni. ὅσον Il n'est point de mémoire d'un plus rude, ni d'un plus furieux combat. εἰδὲ τις εἶποι et d'un plus furieux combat, σολοικίζει.

Ne.

Περὶ συντάξεως τῶν συγκριτικῶν μετὰ τῷ Παρέλκοντος ne.

Εἰρηται ἡμῖν ἤδη ἐν τῷ περὶ Γαλικῶν ιδιωτισμῶν, ὅτι τὰ συγκριτικά, εἴτε ὀνόματα, εἴτ' ἐπιρρήματα, ὅταν κατ' ἐνεσῶτα χρόνον ᾧσιν, ἀπαιτῶσιν ἐν τῇ ἀποδόσει τὸν que σύνδεσμον μετὰ τῷ ne ἀρνητικῷ, ὅπερ παρέλκον φαίνεται καθ' ἡμᾶς, ὡς τὸ, Il y a des auteurs qui écrivent mieux, qu'ils ne parlent. καὶ Les richesses sont souvent plus funestes, que la pauvreté n'est incommode.

Όταν δὲ τὸ συγκριτικὸν ὄνομα ἀπαιτῇ μεθ' ἐαυτοῦ ἀπαρέμφατον σὺν τῷ de, ἢ σὺν τῷ à ἐν τῇ ἀποδόσει, μετὰ τὸ que ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ μόριον, τὸ ἐν τῷ ἡγεμένῳ. ὅσον Il est plus beau de vaincre

ses passions, que de vaincre ses ennemis, καὶ Nous sommes plus portés à nous excuser, qu'à connoître nos torts. Ὡς εἰ μὲν τὸ θετικὸν ὄνομα, ὡς περ ἐνταῦθα τὸ beau, ἀπαιτεῖ γενικὴν, τὸ ἀπαρέμφατον, καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κώλῳ, καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει, ἐπιφέρεται σὺν τῷ de. εἰδὲ τὸ θετικόν, ὡς τὸ portés, δοτικὴν ἀπαιτεῖ, τὸ ἀπαρέμφατον, ἐν τε τῷ ἡγεμένῳ καὶ τῷ ἐπομένῳ κώλῳ, ἐπιφέρεται σὺν τῷ à.

Τὴν αὐτὴν δὲ σύνταξιν ἔχουσι, καὶ τὰ ἄλλα συγκριτικὰ ἐπιρρήματα, τὸ aussi, si, autant, tant. ὅσον L'étude est aussi nécessaire à un Magistrat, qu'à un Ecclésiastique. Il a autant de savoir, que de modestie.

Γινέσθαι δ' ὅτι πάντα τὰ συγκριτικὰ ἀπαιτῶσιν ἐν τῇ ἀποδόσει τὸ que. Κατὰ παραδρομὴν δὲ τινες ἀμαρτάνουσι, χρῶμενοι, ἀντὶ τῆ que, τὸ Comme προσεκτέον τοῖνυν. σολοικισμὸς γάρ ἐστιν. ὅσον Les grands talents sont de tous les états: et si on ne les voit pas briller aussi communément dans les gens de basse condition, comme dans les autres, c'est... ἔδει εἰπεῖν que dans les autres. Καὶ Le vrai brave conserve son jugement au milieu du péril avec autant de présence d'esprit, comme s'il n'y étoit pas, λέγειν δεῖ que s'il n'y étoit pas.

Τὸ Si ἐνιότε ἐπιτατικὸν μόνον ἐστίν, ἀνευ συγκρίσεως κατὰ τὸ Ἑλληνικόν, ὅπως ὦσε. ὅσον Il se conduit si sagement, qu'il... ὅτω φρονίμως, ὦσε.

Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι τὸ aussi καὶ si ἐπιθέτοις μόνοις, καὶ παθητικαῖς μετοχαῖς συντάσσεται. ὅσον L'amour du prochain est aussi nécessaire dans la politique, que

Κ.ο. Ζ'. dans le christianisme. L'Afrique n'est pas si peuplée, que l'Europe.

Τὸ δὲ tant καὶ autant ἰσότητας μόνοις, καὶ ῥήμασιν· οἷον Il y a autant de différence entre le savant et l'ignorant, qu'il y en a entre celui qui se porte bien, et celui qui est malade.

Εἴτι ἰσέον, ὅτι τὸ μὲν aussi καὶ autant εἰσὶν ἐν χρήσει ἐν ταῖς καταφατικαῖς φράσεσι, ὡς ἐκ τῶν προσεχῶς ἐκτεθέντων παραδειγμάτων δηλόν· τὸ δὲ si καὶ tant ἐν ταῖς ἀποφατικαῖς· οἷον Les histoires, que nous a données Varillas ne sont plus si, ἢ tant estimées qu'elles étoient autrefois.

Ὅταν δὲ ἐπιτατικά μόνον ὦσιν, ἀλλ' ἢ συγκριτικά τὸ si καὶ τὸ tant, συντάσσονται καὶ καταφατικῶς· οἷον Des oeufs tenus long-tems dans le vinaigre, deviennent si mous, qu'on les fait passer par une bague· Καὶ Il a tant couru, qu'il est tombé malade.

Εἴτι τῶν ἀποφατικῶν φράσεων τὸ non plus εὐχρηστότερόν ἐστι τῇ aussi· οἷον L'ame de Mazarin qui n'avoit pas la barbarie de celle de Cronwel, n'en avoit pas non plus la grandeur, μὴ λέγε n'en avoit pas aussi.

Τὸ plus, ὅταν σημαίνει ποσότητα, ἦγαν ὅταν ἢ συντεθειμένον ὀνόματι ποσότητος, ἀπαιτεῖ ἢ que, ἀλλὰ de· διὸ ἐν ταύτῃ τῇ φράσει Nous sommes plus d'a moitié persuadés, ἢ plus d'a demi-fait ἐκ ὁρθόν ἐστι λέγειν plus qu' à moitié persuadés, plus qu'à demi-fait· πρὸς τέτοις λέγομεν· Il est plus grand d'un tiers. Il est moins grand d'une coudée etc.

Τὸ δὲ plutôt, ὅταν σημαίνει τὸ μάλλον, τὸ κρεῖ-

τον, ἀπαιτεῖ μεθ' ἑαυτὸ τό, τε que καὶ τὸ de, οἷον Un Αἴθερ. ε'. chrétien doit être prêt à mourir plutôt que de renier sa foi. Les habitants étoient déterminés à mourir plutôt, que de se rendre prisonniers.

Περὶ τῶν ἀρνητικῶν.

Non, ne, pas, point.

Τὸ pas τῇ point διαφέρει, καθὸ τὸ point σημαίνει τὸ ἑδαιμῇ ἑδαιμῶς, παντάπασι, τὸ παρ' ὅπαν, ἡδὼς, εἴτ' ἢν τελείαν ἀρνησιν μετὰ βεβαιότητος. Τὸ δὲ pas ἀπλῶς ἀρνησιν· καὶ ὡς εἰπεῖν, τὸ μὲν point καθολικώτερον καὶ γενικώτερόν ἐστι, τὸ δὲ pas μερικώτερον, ὡς ἐκ τῶν παραδειγμάτων δηλόν γενήσεται. Tous ceux, qu'on accuse, ne sont pas coupables. Toutes ces terres n'appartiennent pas à Mr. tel. Tous ceux de cette province ne manquent pas de courage· διὰ τούτων τῶν φράσεων σημαίνομεν, ὅτι οἱ μὲν εἰσὶν ὑπεύθυνοι, οἱ δ' ἢ· καὶ τῶν ἀγρῶν οἱ μὲν εἰσὶ κτήματα τῆ δεινός, οἱ δ' ἢ· καὶ τῶν ἐγχωρίων οἱ μὲν εἰσὶ γενναῖοι, οἱ δ' ἢ· εἰ δὲ λέγομεν. Tous ceux qu'on accuse ne sont point coupables. Toutes ces terres n'appartiennent point à un tel, σημαίνομεν, ὡς ἄδεις τῶν καταδικαζέντων ὑπεύθυνος ἦν, ἄδεις τῶν ἀγρῶν τούτων κτήμα τῆ δεινός ἐστιν.

Εἴτι εἰάν λέγωμεν· Il ne joue point. Il ne lit point, σημαίνει, ὅτι ἡδέποτε παίζει, ἡδέποτε ἀναγινώσκει. Τὸ δὲ Il ne joue pas, Il ne lit pas σημαίνει, νῦν ἢ παίζει, νῦν ἢ ἀναγινώσκει.

Εἴτι τελευτώντος τῆ λόγῃ εἰς ἀπάντησιν πεύσεως τινος, ἢ διὰ τῆ non, ἢ pas ἀπαντᾶν δεῖ, ἀλλὰ διὰ τῆ point· οἷον Lisez-vous cet ouvrage? Point.

Κεφ. Ζ΄.

Εἴ τι πυνθανομένοις, εἰ μὲν ἢ πεῦσις ἀμφίβολος εἴη, διὰ τὰ point εἰδῆσαι γίνεσθαι οἶον N'est - ce point vous que j'ai rencontré? N'avez - vous point menti? ὡς ἀμφιβάλλον, καὶ μὴ εἰδῶς, πράγε ἔτος ἦν, ἢ ἕτερος; καὶ τάχα ἐψεύσατο, ἢ ἔ; ἔγω πυνθάνεται.

Εἰ δὲ βεβαία εἴη ἢ πεῦσις, δηλαδή ὁ ἐρωτῶν πιθεύει τὸ, δι' ὅπερ ἐρωτᾷ, διὰ τὰ pas γίνεται· οἶον· N'est - ce pas vous que j'ai rencontré? N'avez - vous pas menti? εἰδῶς γὰρ, ὅτι αὐτὸς ἐκείνός ἐστι, καὶ ὅτι ἐψεύσατο βεβαίως, πυνθάνεται, ὡς τὰ τῆς παιδείας πρὸς τὸν Ἀπόλλων. Οὐ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ ἐκείνη; εἰδῆξ γὰρ, ἐπυνθάνετο· καὶ τὰ τῆς Ἑκάβης πρὸς τὸν Ὀδυσσεά. Οὐκὲν κακύνῃ τοῖς δε τοῖς βαλεῦμασιν; ὥσπερ εἰ ἔλεγε, κακύνῃ.

Σημεῖωσαι δ' ὅτι καὶ τὸ pas σημαίνει τὸ παντάπασιν, ὅταν προτίθεται τῶν ποσότητος σημαντικῶν ἐπιρρήμάτων, καὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, οἶον· Il n'a pas un sol. Il n'y a pas beaucoup d'argent etc.

Γέρον δ' ὅτι, ὡς ἐπὶ τὸ πλείον, ὅπερ ἂν προηγῇται τὸ ἀρνητικὸν ne, συνέπεται καὶ τὸ pas, τῷ αὐτῷ ῥήματι συντιθέμενον πρὸς πλείω ἔμφασιν τῆς ἀρνήσεως· οἶον Il n'est pas. Il n'y a pas. κ. τ. λ. Οὐκ αἰεὶ δὲ τὰτο συμβαίνει· διὸ ἐκθετέον τινὰς περὶ τὰτα κανόνας. Καὶ

α. ὅταν ἐν τῷ κώλῳ ᾗ τι τῶν ἐπιρρήμάτων, ἢ τῶν ὀνομάτων τέτων, jamais, guères, plus, nul, aucun, rien, personne, ni, nullement, goutte, mot, εἰ τίθεται pas· πάντα γὰρ ταῦτα ἀρῆσιν αὐτίθεν σημαίνουσιν· ὅ λέγομεν τοίνυν Il n'est pas jamais· καὶ Il n'y a pas plus. κ. τ. λ. Ἀλλὰ Il n'est jamais. Il n'y a plus μόνως· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

Il ne fait du mal à personne. Rien d'injuste n'est avantageux. L'ignorant ne voit goutte. Il ne boit ni ne mange. Il n'est ni beau ni riche.

β'. Οὐ τίθεται πρὸ τῆ que, ὅταν σημαίνῃ τὸ εἰ μὴ μόνον· ἔτε μὴν μετὰ τὸ que, ἔταν σημαίνῃ τὸ διατὶ, ἢ τὸ εἶθε· ἔδε μετὰ τὸ à moins que, ἢ μετὰ τὸ si, ὅταν τίθεται ἀντὶ τῆ à moins que· οἶον Une jeunesse, qui se livre à ses passions, ne transmet à la vieillesse qu'un corps usé. Il n'a dû voir l'ennemi qui m'offense, que pour etc. Que n'avez vous autant d'ardeur pour la vertu? Je ne sors, à moins qu'il ne fasse beau tems. Je ne sortirai point, si vous ne venez me prendre.

γ'. Οὐ τίθεται μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα oser, cesser, pouvoir, je saurois (ἀντὶ τῆ je puis) ἔδε μετὰ τῆ déplaie· οἶον Quand on n'ose blâmer un méchant Prince après sa mort, c'est une marque que son successeur lui ressemble. Je ne puis aller le voir. Je ne césse de l'avertir. Je ne saurois vous dire. N'en déplaie à etc. Une pierre précieuse ne plaît, que lorsqu'elle est polie et bien taillée.

δ'. Οὐ τίθεται τὸ pas μετὰ τὰ χρονικά depuis que, il y - a que, ὅταν ὁ χρόνος ᾗ παρρηχικῶς· οἶον Comment vous êtes - vous porté, depuis que je ne vous ai vu? Il y a trois ans que je ne l'ai rencontré.

Εἰ δ' ἐνεσῶς εἴη ὁ χρόνος, τίθεται τὸ pas, ἢ τὸ point οἶον· Depuis que je ne le vois pas. Il y - a un an que nous ne nous parlons point.

Τὸ δὲ ne ἀναδιπλασιάζεται πολλαῖς ἐν ταῖς φράσεσι, τὰ πολλὰ παρέλκον κατὰ γε τὰς Ἑλλήνας.

Κεφ. Ζ'.

Γ' εἶον δὲ πρῶτον, ὅτι τὰ φόβα σημαντικά ῥήματα (ὡς καὶ ἄλλοι εἰρηται) ἀπαιτῶσιν ἀπαρέμφατον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀναλελυμένον διὰ τῆς *que* καὶ τῆς εὐκτικῆς ἐγκλίσεως. Ὅταν ἔν ἀπευκταῖον ἦ, ὃ φοβόμεθα, ταῖς μὴ βεβλόμεθα συμβαίνει τὸ, περὶ ἧ φοβόμεθα, τότε τίθεται ἀρνητικὸν *ne* μετὰ τὸ *que* τῆ ἀναλελυμένη ἀπαρεμφάτῃ· οἷον *Il craint, il appréhende, il a peur que sa maladie ne soit mortelle, ἢ que son fils ne tombe entre les mains de ses ennemis. Suivez-le de crainte, ἢ de peur qu'il ne s'égaré·* ἔ γὰρ βεβλητόν ἐστι τὸ ἀποθανεῖν, αἰχμαλωτιθῆναι, πλανηθῆναι· διὸ ὡς μὴ βεβλόμενος συμβῆναι, ἀρνητικῶς λέγει, καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν διὰ τῆς μὴ, μήτι, μήπως κ. τ. λ. εἰδ' εὐκταῖον εἶη τὸ πρᾶγμα, καὶ βάλῃτο ἅντις γενέσθαι, πρὸς τῷ ἀρνητικῷ *ne* προσιθέμεντες *pas*, ἢ *point*, ἐπιτείνουσι μᾶλλον· οἷον *Je crains que mon père n'arrive pas assez tôt, et qu'il ne puisse pas terminer toutes ses affaires. Suivez-le de peur qu'il ne reconnoisse pas la maison, ὡς εἰ τις ἐλεγεν ἐβεβλόμεν μὲν ἀφικέσθαι τάχιστα τὸν πατέρα, δέδρα δὲ μὴ παρὰ καιρὸν παραγένηται, ὅπερ Ἐθνησὶ καὶ παραγενέσθαι γίνεται, ἄνευ τῆς μὴ.*

Β'. Τὰ ῥήματα ἐμπέχεσθαι, prendre garde (κωλύειν, προσέχειν) ἀπαιτῶσιν ἀπαρέμφατον ἀναλελυμένον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, διὰ τῆς *que* καὶ τῆς εὐκτικῆς ἐγκλίσεως· ἐπὶ τῶν τοίνυν, εἰ μὲν ὁ λόγος καταφατικὸς εἶη, τίθεται τὸ ἀρνητικὸν *ne* μετὰ τὸ *que* τῆ ἀναλελυμένη ἀπαρεμφάτῃ· οἷον *J'empêcherai qu'on ne vous trompe. Prenez garde qu'on ne vous arrête. Εἰδ' ὁ λόγος ἀποφατικὸς εἶη (ταῖς ἐσιν, ὅταν τὸ ῥήμα ἐμπέχεσθαι, ἢ τὸ prendre garde, appréhender, avoir peur ἔχῃσι πρὸ ἑαυτῶν ἀρνήσιν *ne* pas) τότε ἢ τίθεται μετὰ τὸ *que* τῆ ἀνα-*

λελυμένη ἀπαρεμφάτῃ τὸ *ne*· οἷον *Il faut faire le bien, ἢ ὅσοι εἰ, ou il ne faut pas empêcher que les autres le fassent.*

Σημείωσαι δ' ὅτι, ὅταν τὸ prendre garde σημαίῃ τὸ διαλογίζεσθαι, ἀπαιτεῖ μεθ' ἑαυτὸ τὸ *ne* pas.

Γ'. Τὸ *nier* ῥήμα, ὅταν ἔχῃ ἀρνητικὸν *ne* πρὸ ἑαυτῆς, ἐπαναλαμβάνει τὸ *ne* κατωτέρω ἐν τῷ ἀναλελυμένῳ ἀπαρεμφάτῳ, καὶ τότε αἱ δύο ἀρνήσεις μίαν ποιεῖσι κατάφασιν· οἷον *Je ne nie pas que je ne l'aie dit·* ἔκ ἀρνήσαι μὴ εἰπεῖν, ταῖς ἐσιν ὁμολογῶ εἰπεῖν.

Δ'. Τὸ ἐπὶ ῥήμα autrement, καὶ τὸ ὄνομα autre ἀπαιτῶσι μεθ' ἑαυτὰ ἔσιν ὅτε *que*. Ὅταν ἔν ἡ συνέπεια τῆς λόγῃ ἐνεσῶτα ἀπαιτῇ χρόνον, τίθεται μετὰ τὸ *que* ἀρνητικὸν *ne*· οἷον *On méprise ceux qui parlent autrement qu'ils ne pensent, ἢ γὰρ τὰς ἄλλα λέγοντας καὶ ἄλλα φρονέοντας, τὰς δολίους. On se voit d'un autre oeil, qu'on ne voit son prochain. Ἡ αὕτη δὲ θεωρία ἐστὶ κατ' ἐνεσῶτα χρόνον καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς plus, moins, mieux· οἷον Les richesses sont souvent plus funestes, que la pauvreté n'est incomode. Il-y-a-des auteurs qui écrivent mieux qu'ils ne parlent. Il est moins juste, qu'il n'est etc.*

Que.

Περὶ διαφορῶν τρόπων καὶ σημασιῶν τῆς *que*.

Τὸ *que* ποτὲ μὲν παρέλκει, ποτὲ δ' ἐλείπτικῶς τίθεται, ὑπενοημένων ἔξωθεν, ἢτοι συνδέσμων, ἢ καὶ ἄλλων τῆς λόγῃ μερῶν.

Λαμβάνεται τοίνυν ἀντὶ τῆς ἁ μὲν *que* ἐλείπτικῶς· οἷον *Les Rois ne doivent jamais entreprendre une guerre, qu'elle ne soit juste et nécessaire, ἀντὶ τῆς ἁ μὲν *que*, κατ' ἐλείψιν τῆς ἁ μὲν *que*.*

Κεφ. Ζ'.

Ἀντί τῷ cependant· οἷον Les avarés auroient tout l'or de Pérou, qu'ils en désireroient encore, ἀντί τῷ cependant ils en désireroient.

Ἀντί τῷ puisque ἐλειπτικῶς, ὅπερ συμβαίνει, ἐρωτηματικῶ ὄντος τῆ λόγου, μετὰ τὸ ἐρωτηματικόν· οἷον Les bouteilles sont-elles cassées? qu'on ne m'en apporte point, ἀντί τῷ puisqu'on ne m'en apporte, ἐλείπει τὸ puis. Ἐς δὲ τὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὅτι (ὅπερ κοινότερον ὅπῃ (1) ἐρμηνεύεται) οἷον τὸ, σὺ δὲ τί λέγεις, ὅτι ἤνοιξέ σῃ τὰς ὀφθαλμούς; Qu'avez-vous donc, dit-il, que vous ne mangez point?

Ἀντί τῷ parce-que, ἢ comme ἐλειπτικῶς· οἷον Les libertins, bourrelés qu'ils sont par leur conscience, ne sont jamais tranquilles, ἀντί τῷ parce qu'ils sont, ἐλείπει τὸ parce· καὶ. On amuse ainsi une société entière aux dépens de la personne, qui ignore qu'on la traduit en ridicule, abusée qu'elle est par les dehors ordinaires de la politesse, ἀντί τῷ parce qu'elle est abusée· ἔστι δ' αἰτιολογικόν, διὰ τὸ εἶναι, ἐπειδὴ εἰσὶ.

Ἀντί τῷ pourquoi? τιθέμενον αἰεὶ ἐν ἀρχῇ τῆ λόγου ἐρωτηματικῶς· οἷον Que ne se corrige-t'il? Que n'avez-vous pas soins de vos affaires? Que tardez-vous? Διατί; τί ὁ, τι;

Ἀντί τῷ Combien, ἐπιτατικῶς, ἐπὶ θαυμασμῷ, εἰρωνείας, δυσχερείας, οἷον ἔστι τὸ Ἑλληνικόν ὡς (ὡς θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε!) τίθεται δ' αἰεὶ ἐν ἀρχῇ τῆ κώλης· οἷον Que Dieu est puissant! Θαυμαστικῶς· Que je vous trouve plaisant! Εἰρωνικῶς· Que

(1) Ἐνταῦθα ὁρθότερον ἂν εἴποις ἅπ' ἧ ἰωνικῆς ἢ ἀπ' ἧ, ὅπερ σημαίνει καὶ τὸ puisque. Ο' Ἐκδ.

vous êtes importun! ἀγανακτήσεως, ἢ δυσχερείας ση- A' ε' ρ. ς'.
μαγτικόν· Ἰστέον δ' ὅτι ἐν ταῖς τοιαύταις φράσεσιν, ὅπερ τὸ κῶλον, ἢ ἡ περίοδος ἀρχεται ἀπὸ τῆ τοιμητικῆς καὶ que, ἢ δὲν ἄλλο ἐπιτατικόν μόριον ἔχει χάραν, οἷον τὸ très, fort, bien, καὶ τὰ τοιαῦτα· τὸ γὰρ que ἐνταῦθα τὸ ἄκρον τῆς ἐπιτάξεως σημαίνει· ἔκ ἐνδεχεται ἢ λέγειν τινὰ que je vous trouve bien! ἢ fort! ἢ très aimable! σόλοικον γάρ.

Ἀντί τῷ pour que, τατέσι τῷ τελικῷ ἵνα· Συμβαίνει δὲ τὸ τοῦ, τιθεμένου τῷ que μετὰ τὰ προτακτικά· οἷον: Venez que je vous dise, ἐλθέ ἵνα σοι εἰπω, ἀντί τῷ pour que je vous dise, κατ' ἐλείψιν τῷ pour.

Συνελόντι δὲ φάναι ἀντιλήψεις συμβαίνει τῷ que ἐπὶ πολλῶν συνδέσμων καὶ ἐπιρρήματων. Τίθεται γὰρ ἀντί τῷ à moins que, avant que, dès que, aussi tôt que, quoique, soit que, sans que, de ce que, si κ. τ. ε. καὶ ὅταν ἐν τῷ ἡγεμένῳ κώλῳ τυγχάνῃ ὧν σύνδεσμός τις, ἢ ἐπιρρήμα ἐν συνθέσει, τῶν εἰς que ληγόντων, ἀπαιτῇ δ' ἢ συνέπεια καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ κώλῳ ἐπαναλαβεῖν μετὰ τῷ συμπλεκτικῷ ΚΑΙ τὸν αὐτὸν σύνδεσμον, οἱ Γάλλοι ἔκ ἐπαναλαμβάνουσιν, ἀναπληρῶσι δὲ διὰ τῷ que· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἡγούμενον quand, comme καὶ τὰ τοιαῦτα· οἷον Quoiqu'il eût été le maître de Carthage, et qu'il eût enrichi ses soldats, Scipion etc. ἀντί τῷ et quoiqu'il eût enrichi. Comme il dormoit et que tout ses gens etc. On fait bien de fautes, quand on est jeune et qu'on ne prend conseil. Si les hommes étoient sages et qu'ils suivissent etc. Lorsqu'un homme est livré à ses passions et qu'il est connu pour ce qu'il est ἀντί τῷ et comme tous ses gens, et quand on ne prend conseil, et s'ils suivoient, et lorsqu'il est connu.

Κεφ. Ζ'.

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τῆς ἀντιλήψεως τρόπον τὸ
que ἐν τῷ δευτέρῳ κώλῳ ποιεῖ ἐννοεῖται ἔξωθεν ἀπὸ
κοινῆ τοῦ ἐν τῷ ἡγημένῳ κώλῳ ῥῆμα, ὅταν ἢ τῇ αὐτῇ
χρόνῳ, ἢ τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως, ὅπερ συμβαίνει μάλι-
σα ἐν ταῖς συγκρίσεσιν· οἷον L'histoire est aussi utile,
qu'agréable, ἀντὶ τῇ qu'elle est agréable.

Γινώσκοντες δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ θεωρία ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν συν-
δέσμων τῶν ἀπαιτύντων de· ἡ γὰρ ἐπαναλαμβάνονται
ἐδὲ ἄτοι ἐν τῷ ἐπομένῳ κώλῳ, ἀλλὰ μόνῃ τῇ ἐπανα-
λήψει τῇ de ἐννοεῖται ὁ ἀνωτέρω σύνδεσμος.

Ἐνιαχθὲν δὲ παρέλκει τὸ que, ὡς εἴρηται, οἷον
ὅταν ἔχῃ μεθ' ἑαυτὸ τὸν ὑποθετικὸν σύνδεσμον si, ὡς
τὸ que si vous me dites etc. ταῦτέσι εἰδέ μοι λέγοις·
καὶ ἐπὶ τούτων τῶν φράσεων C'est une belle chose
que de garder le secret· ὅτος ὁ τρόπος τῇ λέγειν πάνυ
συνήθης ἐστὶ τοῖς Γάλλοις, καὶ χάριν, καὶ τὸ ἐντονον ἔχειν
δοκεῖ. Ὑποτίθεται γὰρ ἂν εἴη, φασιν, ὁ λόγος, εἴ τις λέγοι
Garder le secret est une belle chose, καὶ ὁ Γαλ-
λισμὸς ἢ τοιαύτη φράσις.

Περὶ Παρενθέσεως τῶν ῥημάτων μεταξὺ τῶν συν-
δέτων χρόνων.

Ἐπὶ τῶν συνδέτων χρόνων τῶν ῥημάτων εἰθίζεται
τοῖς Γάλλοις τιθέναι τὰ ἐπιρρήματα μεταξὺ τῇ ἀντιλη-
πτικῇ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, διαλύσει τὸν χρόνον·
οἷον J'ai toujours dit la verité. Il n'a jamais fait x. τ. λ.

Σημειῶσαι δὲ ὅτι, εἰάν τὸ ἐπιρρήμα ἀπαιτῇ πῶσιν
συντακτικὴν ἰδίαν, ἂν ἔξῃσι τὸ ποιεῖν· δεῖ δὲ μετὰ τὸ ῥῆμα
κεῖσθαι τὸ ἐπιρρήμα μετὰ τῆς αὐτῆς συντακτικῆς· οἷον
Il s'est trompé pour avoir raisonné conséquemment

à ces principes· ἀλλ' ἡ pour avoir conséquemment à A'ερ.ς.
ces principes raisonné.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῶν ῥημάτων καὶ τῶν μορίων τῶν
προτιθέμενων τῶν ἀπαρεμφάτων.

Τὰ προτιθέμενα τῶν ἀπαρεμφάτων μόρια, οἷον
pour, à, sans, de ἐπαναλαμβάνονται, ὅταν δύο, ἢ
τριῶν ὄντων ἀπαρεμφάτων, τὰ ῥήματα αὐτῶν διαφέ-
ρωσι κατὰ τὰς σημασίας· οἷον Le fils de Dieu est
venu pour racheter les hommes et pour détruire
l'empire du Démon. Tous les sentimens excessifs
sont sujets à se relâcher d'eux-mêmes, et à se dé-
mentir dans la pratique.

Τὰ δὲ ῥήματα, ὅταν τῶν δύο κώλων τὸ μὲν ἔχῃ
ἄρνησιν, τὸ δὲ κατάφασιν, ἐπαναλαμβάνεται, ἵνα τὸ
ἀσαφὲς τῇ λόγῳ διαφύγῃ· οἷον Il faut attendre
tout de Dieu et ne rien attendre de soi-même·
Καὶ Notre réputation ne dépend pas du caprice
des hommes, mais elle dépend des actions louables
que nous faisons.

Περὶ πλεονασμῶν ἢ κατὰ λόγον.

Αἰηδεῖς δὲ πλεονασμοὶ εἰσὶν ἄτοι S'entr-é-
gorger l'un l'autre· τὸ γὰρ l'un l'autre περιέ-
χεται ἐν τῷ entr-égorger· ὁμοίως καὶ τὸ S'entr-dé-
truire l'un l'autre. Ἔτι δὲ Des plaintes reci-
proques de part et d'autre. Des demandes
respectives de part et d'autre. Ἔτι δὲ Il
lui representa qu'il n'avoit seulement qu'à se
montrer pour etc. Τὸ seulement παρέλκει· τὸ γὰρ
il n'avoit que σημαίνει τὸ αὐτό. Ἔτι δὲ Lettre rem-

Εκφ. Ζ. plie de beaucoup de civilité· τὸ beaucoup περιτεύει, ὡς περιεχόμενον ἐν τῷ remplie. Ce sont des Cadavres inanimés· τὸ inanimés παρέλκει.

Au cas, ἢ ἐν cas.

Ἀμφότερα ταῦτ' σημαίνει· διαφέρει δὲ καθ' ὃ τὸ μὲν ἐν cas συντάσσεται τῷτε que ἢ τῷ de, ταῦτέσι ῥήματι τε εὐκτικῷ ἢ ἐσιαστικῷ ὀνόματι· οἷον En cas qu'il meure ἢ En cas de mort. En cas de mariage. Τὸ δὲ au cas μόνῳ τῷ que ἢ ῥήματι εὐκτικῷ· οἷον Au cas qu'il meure. Ὡς αὖτ' ἐν cas καθολικώτερον, τὸ δὲ au cas μερικώτερόν ἐστι· σημαίνει δ' ἄμφω εἰάν, ἢ δοθέντος ὅτι.

Comme.

Τὸ comme, ἐστὶ μὲν ἡ, ὁμοιωματικὸς σύνδεσμός ἐστι, ἀναλογῶν τῷ ἡμετέρῳ ὥς· ἐστὶ δ' ἡ, αἰτιολογικὸς, σημαίνων τὸ ἐπειδὴ· ἐστὶ δ' ἡ, ἐπὶ ῥήματι χρόνε, τὸ ὅταν σημαίνων.

Depuis que· après que.

Τὸ depuis que ἢ συντάσσεται μετὰ ἀορίστου, ἀλλ' ἄρει μετὰ παρακειμένου· μετ' ἀορίστου δὲ χρόνῳ τῷ après que.

Σημειώματα μικτὰ ἀπολειφθέντα ἐν τοῖς πρότερον.

Crainte de.

Τάτο τὸ ὄνομα crainte ὀνόματι συντασσόμενον, συνεκδοχικῶς, ἢ γὰρ ἐλειπτικῶς, ἐπὶ ῥηματικῶς εἰδίσθαι τίθεσθαι· οἷον Crainte de quelque accident ἀντὶ τῆς de crainte. Ὅταν δὲ ῥήματι συντάσσεται, ἢ συγχω-

ρεῖται ἢ ἐλειψις τῆς de, ἀλλὰ δεῖ λέγειν De crainte d'êtr. ἢ qu'il n'arrive. De crainte de tomber.

Gens.

Τὸ gens τῶν περιληπτικῶν ἐστὶν ὀνομάτων, διότι ἐκ ἅντων εἶποι j'ai vûs quatre gens, six gens· ἀλλ' ἀντὶ τῆς quatre personnes, six personnes. Εἰάν δὲ προσλάβῃ ἐπίθετον, τότε γίνεται ὠρισμένον. οἷον Trois honnêtes gens· ἢ εἰάν σημαίνῃ τὸ domestiques· οἷον Il est arrivé avec trois de ses gens.

Sens.

Πολυσήμαντόν ἐστι· σημαίνει γὰρ ἢ αἰδήσιν, ἢ ῥέν κ. τ. λ. χρώνται δὲ τῷτῳ τῷ ὀνόματι ἢ καταχρησικῶς, ἢ μεταφορικῶς, ἢ τῷ· Votre valise est ouverte à la frontiere de chaque province, on la retrouve sens-dessus dessous, ὅπερ ἄνω κάτω κοινῶς λέγομεν· τὸ ἄνω μέρος κάτω, ἢ τὸ κάτω ἄνω· ὥς αὖτ' ἐν μέρος σημαίνον ὁραταί ἐνταῦθα τὸ sens. Εἰσὶ δὲ ἀνατρέπειν μόνως λέγεται· καὶ Les grands qui jadis humilioient le peuple en tout sens· εἰτ' ὅν κατὰ πάντα τρόπον, ἐν παντὶ πράγματι.

Craint. Fui.

Αὗται αἱ δύο παθητικαὶ μετοχαὶ θηλυκὸν ἐκ ἔχουσιν· λέγε τοίνυν La mort que j'ai appréhendée, ἀλλ' ἔχει crainte. Les occasions que j'ai évitées, ἀλλ' ἔχει fuies.

Échapper.

Σημαίνει τὸ διαφεύγειν, ἢ αἰτιατικῇ μὲν συντα-

Κεφ. Ζ'. σόμενον, εὐχρησόν ἐστιν ἐπὶ κινδύνῳ (Il a échappé le danger) γενικῇ δὲ ἐπὶ εἰρκτῆς* (Il a échappé de la prison) δοτικῇ δὲ ἐπὶ ἄγρας, ἐπὶ λόγῳ, ἐπὶ ὄρατῶν (Le Cerf a échappé aux chiens. Ce mot lui échappa. Cet insecte échappe à la vue). τὸ δὲ rechapper γενικῇ Il a rechappé d'une maladie.

Se plaindre.

Se plaindre que, καὶ se plaindre de ce que διαφέρουσιν ἀμφοτέρωθεν μὲν ἢν αἰτιάσθαι, προσκλαίεσθαι σημαίνουσιν· ἅλλὰ τὸ μὲν se plaindre que, τὸ ἀπλῶς προσκλαίεσθαι ἐστίν, εἴτε ἀληθὲς εἴη ἢ αἰτία, εἴτε μή· τὸ δὲ se plaindre de ce que, ὑποτίθεται ὑφίστασθαι αἰτίαν προσκλαύσεως, ἀληθεύειν τὰ, ἐφ' οἷς αἰτιάται τις τινὰ· διὸ πρὸς ἄνθρωπον, ὃν συνοιδας σεαυτῷ μὴ ἡπατηκῶς, δύνασαι λέγειν. Vous avez tort de vous plaindre que je vous aie trompé· Εἶδε εἰποις Vous avez tort de vous plaindre de ce que je vous aie trompé, διὰ τῆς τοιαύτης φράσεως ὁμολογεῖς ἀπατήσας αὐτὸν, ὁμολογεῖς εἶναι, ὑφιστάσθαι αἰτίαν προσκλαύσεως, ἔχων ἅλλως δικαιολογεῖσθαι, τυχόν.

Monter.

Monter à cheval περιφραστικῶς τὸ ἀπλῶς ἵππεύειν· Monter un cheval, ὠρισμένον ἐστὶ διὰ τῷ un· διὸ ἐπάγειν δεῖ ἀναγκαίως ἐπίθετόν τι, οἷον blanc, rude, ἤτι τοιῶτον· εἰδὲ μὴ, ἢκ εὐχρηστον.

Maltraiter.

Maltraiter, καὶ traiter mal διαφέρει· τὸ μὲν σύνθετον maltraiter, σημαίνει ὑβρίζειν, τύπτειν, περι-

φρονεῖν· τὸ δὲ traiter mal, ἢ καλῶς ἐπισκέπτεσθαι τι· ἄρα· να, ἢ ἀπολιτεύτως προσφέρεται, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Il importe.

Ἀπροσώπως ἐστίν ἡ χρῆσις αὐτῆ, σημαίνει δὲ τὸ περὶ ποῦ ἐστίν· οἷον Il importe beaucoup que cette place soit prise· περὶ ποῦ ἐστίν ἐλέσθαι τὸ χωρίον.

Près.

Ἀ peu près ὀλίγῳ δεῖν, σχεδόν. Καὶ ἐξαιρετικῶς πλὴν, παρεκτός· οἷον Les rues de Paris sont sûres la nuit comme le jour à quelques accidents près· ταῖς πλὴν ὀλίγων τινῶν, ἢ σπανίων τινῶν συμβεβηκότων. Mille hommes à un près· εἰτ' ἢν παρ' ἑνα σχιλίοι ἄνδρες, ὅπερ λεγεται καὶ ἄτω Il ne s'en faut qu'un qu'ils ne soient mille.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τινῶν ὀνομάτων, ἅπερ μεταβάλλουσι τὴν σημασίαν προτιθέμενα καὶ μετατιθέμενα, ἢ μεταβάλλοντα γένος, μεταβάλλουσι καὶ σημασίαν.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Ἐπίθετα ὀνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν διὰ τὸ προτίθεσθαι, ἢ μετατίθεσθαι.

Air grand· Voilà un Seigneur qui a l'air grand· εὐγενὲς φυσιογνωμία· Grand air ἡθὸς, τρόπος μεγάλης ἀνδρός.

Κεν. Η'. Homme grand· ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα τῷ σώμα-
τος· Grand homme μέγας ἀνὴρ· εἰθέτις προθεῖη καὶ
ἑτερόν τι συμβεβηκὸς, αὐθις ἐπανερχεται εἰς τὴν πρῶ-
την σημασίαν· οἷον Un grand homme brun· σωματώ-
της ἄνθρωπος μέλας.

Bois mort ξύλον, εἰτ' ἢν φυτὸν αὐτὸν γενόμενον
ἐπὶ τῆς ἰδίας ρίζης· Du mort bois· ὀλίγου ἄξιον ξύλον.

Chose certaine· Βέβαιον πρῆγμα· Certaine chose·
πράγματι ἀοριῶς.

Une voix commune· κοινὴ φωνή· D'une com-
mune voix ἐκ συμφώνου.

Une fausse corde· ἡ παρηχῆσα χορδή· Un corde
fausse ἀσύμφωνος χορδή.

Eau morte· ἀκίνητον ὕδωρ· La morte eau· ἡ
παλὶρροία τῶν θαλασσίων ὑδάτων.

L'année dernière· πέρυσι· La dernière année de
la guerre· τὸ τελευταῖον ἔτος, ὃ τελευταῖος ἐνιαυτὸς
τῷ πολέμῳ.

Il a l'esprit malin πονηρὰ πνεύματος ἄνθρωπος·
Le malin esprit, δαίμων.

Une cruelle femme· ἀδυσώπητος περὶ τὰ ἐρωτι-
κά· Une femme cruelle· σκληρὰ πρὸς ἐκδίκησιν.

Sage femme· μάμμη· femme sage· ἑμφρων.

Grosse femme· παχέια, εὐτραφής· Femme
grosse· ἑγκυος.

Galant homme· τίμιος ἀνὴρ· homme galant ἐται-
ρικός.

Gentil homme εὐγενής· homme gentil χαρίεις,
ἀσεῖος.

Habit neuf· καινὸν ἱμάτιον· habit nouveau νεο-
φανές· nouvel habit, ἕτερον ἱμάτιον, διαφέρον τῷ ἄλλῳ.

Du vin nouveau, νέος οἶνος· nouveau vin· ἄλλος ἄρσρ. Ἄ.
οἶνος, διαφέρων.

Homme pauvre, auteur pauvre· πένης, ἐνδεής·
pauvre homme, pauvre auteur ἐλίγα ἄξιος.

Homme plaisant, ἀσεῖος· plaisant homme λα-
βάνεται ἐπὶ κακῷ, ἄξιοχλευάσας, γελοῖος, ὅπερ καὶ
singulier λέγεται.

Homme honnête πεπαιδευμένος, χρησθήσης, εὐ-
προσήγορος· honnête homme τίμιος ἀνὴρ.

Bête furieuse· ζῶον ἐμμανὲς ὑπὸ θυμῷ· Furieuse
bête, μέγιστον ζῶον καὶ furieuse tempère μεγίστη τρικυμία.

Vie mortelle ἐπίκηρος Βίος. Mortel ennemi, ἄ-
σπονδος, θανάσιμος.

Homme vilain, εὐτελής, γλίχρος, μικροπρεπής·
Vilain homme ἀχρεῖος, κακοποιός, καὶ δυσειδής, βδε-
λυρός.

Homme vrai, φιλαλήθης· Vrai charlatan· αὐ-
τόχρημα δοκησισοφός, τερατολόγος. Vraie fable· τὰ αὐ-
τὸ μῦθος.

Quelle est votre erreur? ἐν τίνι ἠπάτησαι;
Quelle erreur est la vôtre! ὅποσον πεπλάνησαι! Φεῦ
τῆς ἀπάτης! ὅποση ἀπάτη!

J'ai vu le riche Luculle καὶ j'ai vu Luculle le
riche διαφέρει· τὸ μὲν πρῶτον σημαίνει εἶδον τὸν πλά-
σιον Λεύκαλλον· τὸ δὲ j'ai vu Luculle le riche σημαί-
νει, ὅτι πολλῶν ὄντων τῶν Λευκάλλων, ἐνὸς δὲ πλεῖστα ὄν-
τος, τὸν πλάσιον εἶδον· Ὁρίζεται δὲ διὰ τῷ ὀριστικῷ ἄρ-
σρ, ἐκ τῷ γένους, ὡς εἰπεῖν, τῶν Λευκάλλων τὸν εἰδι-
κὸν Λεύκαλλον, ἢ ἐκ τῷ καθόλου τὸ μέρος.

Οὐσιαστικὰ ὀνόματα μεταβάλλοντα τὰς σημασίας τῇ μεταβολῇ τῇ κατὰ γένος· κατὰ τὰς τάξιν ἀλφαβήτε.

Aide Ἀρσενικῶς· βοηθός· Aide de Camp. L'aide des Cérémonies est mort. Θηλυκῶς δέ, καθ' ἐνικὸν μὲν τύπον, σημαίνει βοήθεια· οἷον Vous me serez d'une grande aide· κατὰ πληθυντικὸν δέ, σημαίνει, δασμὸν, φόρον.

Aigle. Ἀρσενικῶς μὲν, σημαίνει αἰετός, ἄμβων τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἱψηλῶν ἀρετῶν καὶ μαθήσεων ἀνὴρ· Θηλυκῶς δέ, ὄνομα ἄστρος, καὶ αἱ Καισαρिकाὶ (αἱ πρώην Ἰωμαϊκαὶ) σημαίνει Les aigles Imperiales. καὶ εἰκὼν αἰετῶ ἐν σφραγίσιν.

Ange. Ἀρσενικῶς μὲν, Ἀγγελος. Θηλυκῶς δέ, εἶδος ἰχθύος.

Lune (ὅπερ καὶ aulne) Ἀρσενικῶς μὲν εἶδος φυτῶ. Θηλυκῶς δέ πήχυς, ᾧ τὰς ὁθόνας μετρεῖσι. L'aune est différente selon les lieux.

Barbe. Ἀρσενικῶς, ἵππος τῆς Ἀφρικῆς· Θηλυκῶς δέ, πώγων, γένειον.

Berce. Ἀρσενικῶς, εἶδος σραθία· Θηλυκῶς, φυτὸν τι, ᾧ πολλὰ εἰσὶν εἶδη.

Capre. Ἀρσενικῶς, λεγερικὸν πλοῖον· Un Capre hollandois. Θηλυκῶς δέ, ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου Caprier (τὸ κοινῶς κάπαρι).

Carpe. ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς Ἀρσενικῶς. Θηλυκῶς δέ, εἶδος ἰχθύος.

Carouge. Ἀρσενικῶς, εἶδος δένδρου. Θηλυκῶς, ὁ καρπὸς αὐτοῦ (χαράπι, ἢ ξυλοκέρατον.)

Cartouche. Ἀρσενικῶς, κόσμος γραφικῆς, ἢ λιθο-
ξοικῆς. Θηλυκῶς δέ, Charge pour le canon. La charge entiere de l'arme à feu. φόρτος πυροβόλων ὀργάνων (Φυσέκι).

Coche. Ἀρσενικῶς, ὄχημα, ἦτοι φορτηγὸς ἄμαξα, ἢ πλοῖον (τῆρ κινώτερον παζάρκαϊκι) καὶ οἱ ἐποχόμενοι αὐτοῖς. Le coche de Strasbourg à Augsbourg. Le coche d'Auzere. Le coche dine. Θηλυκῶς δέ, Truie (ῥς) Une grosse Coche· καὶ entaille (τομή, σχίσμα) Entaille faite à du bois.

Contre-garde. Ἀρσενικῶς. Ὁφφικιᾶλιος τῷ ἐγχαράγματος τῶν κερμάτων. Θηλυκῶς δέ, ὁχύρωσις τείχους, προπυργία.

Cornette. Ἀρσενικῶς. Στρατιωτικὸς ὁφφικιᾶλιος μετὰ τὸν ἐκατόνταρχον· Θηλυκῶς δέ, Σημαία λευκὴ τῶν θαλαττίων. Σημαία ἱππικῆς τάγματος. Λόφος σραθία. Τενία ἐκ σηρικῆς νήματος. Ἐπικάλυμμα κεφαλῆς γυναικεῖον νυκτερινόν.

Couple. Ἀρσενικῶς, ζεύγος· Un Couple bien assorti. ἐπὶ ζεύγους ἵππων ἐλκόντων ἄμαξαν. Θηλυκῶς δέ, ὅταν σημαίνῃ μόναν τὸν δυνικὸν ἀριθμὸν. οἷον Donnez-moi une couple d'oeufs, δός μοι δυάδα ὠῶν.

Cravate. Ἀρσενικῶς, ἵππος ἐκ Κροατίας. Θηλυκῶς, ὁθόνη περιτραχήλειος.

Curage. Ἀρσενικῶς, ἐπιμέλεια, κάθαρσις ἀπὸ τοῦ curer. Θηλυκῶς, εἶδος φυτῶ κατὰ τὸν λεξικοποιὸν de Trévoux.

Custode. Ἀρσενικῶς, ἡγούμενος ἐκκλησιῶν· οἷον ὁ προεσὼς τῷ τάγματι τῷ ἁγίῳ Φραγκίσκου, ἢ καὶ ὁ σκευοφύλαξ· καὶ ὁ Πρόεδρος ἀκαδημίας τινός· οἷον Le Custode de l'Academie des Arcades à Rome. καὶ ὁ

Κεφ. Η'. Ε'φημέριος ἐκκλησίας τινός· καὶ ὁφφικιάλιος τῆς Ρ'ώ-
μης, θεωρητὴς τῶν βασιλευσίων· Ὡληκῶς δὲ τὸ κιβω-
τιον, ἐν ᾧ φυλάττεται τὸν ἅγιον ἄρτον· καὶ παραπε-
τάσματα, ἐν ναῷ· καὶ θήκη. Custode des Pistollets,
καὶ προσκεφαλαιον· Belle custode de voiture.

Drille. Ἀρσενικῶς, bon drille καλὸς σύντροφος·
Pauvre drille πένης, δυστυχής· Vieux drille παλαιὸς
στρατιώτης, ἢ παλαιὸς ἄσματος· Ὡληκῶς δὲ ῥάκος,
ὁδόντης, ἐξ ἧ κατασκευάζουσι τὴν χάρτην. Chifon de
toile qui sert à faire du papier.

Echo. Ἀρσενικῶς, ἡ ἡχώ, ἡ ἀντήχῃσις. Ὡλη-
κῶς δὲ ἡ μυθευομένη παρὰ ποιηταῖς νύμφη Ἡ'χώ.

Enseigne. Ἀρσενικῶς, ὁ σημαιοφόρος. Ὡληκῶς,
ἡ σημαία, καὶ τὸ ἀξίωμα τὸ τῇ σημαιοφόρῃ, καὶ σημει-
ον πράγματός τινος.

Le saint Évangile. Ἀρσενικῶς, ἡ ἱερὰ βίβλος τῇ
ἀγίᾳ εὐαγγελίᾳ. Ὡληκῶς, τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἡ ἀνάγνωσις· οἷον La premiere Evangile est dite. οἱ
δ' ἐκ τῆς ἀκαδημίας αἰεὶ ἀρσενικῶς χρῶνται.

Exemple. Ἀρσενικῶς, παράδειγμα. Ὡληκῶς δὲ,
ἡ κοινώτερον ἐπιτηδειμὴ διὰ γραφὴν λεγομένη.

Foudre. Ἀρσενικῶς, μέγας στρατηγός, δεινός περὶ
στρατηγίαν· Un foudre de guerre. ἔτι δὲ καὶ Foudre
de vin. ἄγγετον περιέχον πολλὰς μετρητὰς οἶνου. Ὡληκῶς
δὲ, κεραυνός.

Garde. Ἀρσενικῶς, φύλαξ· Ὡληκῶς, δὲ φυλακὴ
στρατιωτῶν· καὶ γυνὴ νοσοκόμος· καὶ ἡ σκέπη τῆς χειρὸς
ἐπὶ τῆς λαβῆς τῇ ξίφους· λέγεται δ' ἔτι ἐλλειπτικῶς Une
Garde Françoise. ἀντὶ τῇ εἰς στρατιώτης ἐκ τῆς φυλα-
κῆς τῶν Γάλλων· ἔδει λέγειν Un soldat de la Garde
Françoise.

Garde robe. Ἀρσενικῶς, επικάλυμμα ἐξ ὁδόντης· Ἀ' ρ' ρ' Β'.
Ὡληκῶς δὲ αἰδητοφυλάκιον· καὶ τὸ εἰς ἀπόπατον λά-
σανον.

Gens. Ἀρσενικῶς, ὅταν προηγῇται τῇ ἐπιθέτῃ, οἷον
Il - y - a des Gens bien sots, ἢ bien sous· ὅταν δ' ἐπη-
ται, Ὡληκῶς ἐστὶν· οἷον Toutes les meilleures gens. Tou-
tes ces bonnes gens. Σπανίως δὲ παρ' εὐρηται καὶ ἐπόμενον
κατ' ἀρσενικὸν τύπον· οἷον Tous les gens. Γίγνεται δ' ὅτι,
εἰ καὶ Ὡληκῶς ἐκλαμβάνεται, ὅταν ἐκταῖ τῷ ἐπιθέτῳ
ὁμως, ἢ συμφωνῶσα αὐτῷ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, καὶ ἡ
ἐπόμενη μετοχὴ, ἢ ὄνομα, κατ' ἀρσενικὸν τίθεται τύπον·
οἷον L'homme sage ne se familiarise jamais avec les
petites gens, parce qu'ils en abusent. καὶ Ce
sont les plus sottes gens que j'aie jamais vus. καὶ
Les vieilles gens sont soupçonneux.

Givre. Ἀρσενικῶς, ὁρόσος πεπηγῆ ἢ ἐπὶ τῶν
θάμνων καὶ δένδρων, ἥτοι πάχνη· Ὡληκῶς δὲ, ὁφίς
ἐπὶ σφαγίδων, σημαιῶν καὶ τῶν τοιούτων.

Gresse. Ἀρσενικῶς, ὁ τόπος, ἐν ᾧ φυλάττονται
οἱ κώδικες τῶν δικαστηρίων· Ὡληκῶς δὲ, τὸ ἐξ αὐτῶν
εἰσώδημα, καὶ ὁ κλάδος, ὃν ἐντιθέμενοι τοῖς ἀγρίοις
δένδροις, ἐγκεντρίζουσιν αὐτά.

Cueule. Ἀρσενικῶς, τὸ ἐρυθρὸν χρώμα, τὸ
ἐπὶ τῶν σημαιῶν, ὅπερ ἀνδρείαν αἰνίττεται· Ὡληκῶς
δὲ, σόμα τῶν τετραπόδων· La Gueule d'un chien.

Guide. Ἀρσενικῶς, ὁδηγός· Ὡληκῶς, χαλινός,
ἥτοι οἱ ἱμάντες, οἷς οἱ ἡνιᾶχοι τῶν ἁμαξῶν διοικῶσι καὶ
τρέφουσι τὰς ἵππους· οἷον Ces guides sont bonnes.
Elles sont neuves. Καὶ ὄνομα ἀσκητικῆς τινος βιβλίου,
ὁμοίᾳ τῷ ἁμαρτωλῶν σωτηρίᾳ. La Guide des pêcheurs.

Héliotrope. Ἀρσενικῶς, τὸ φυτὸν ἡλιοτρόπιον·

Κεφ. Η'. Θηλυκῶς δὲ, λίθος τις τίμιος Ἰάσπις, ἢ προσεικῶς αὐτῷ.

Hépatite. Ἀρσενικῶς, λίθος ἥπατίτης, διὰ τὸ παρεμφερῆ εἶναι τὸ χρῶμα τῷ ἥπατι· ἐστὶ δὲ τῶν τιμίων λίθων· Θηλυκῶς, ἀρρώστημα, φλόγωσις ἐν ἥπατι.

Hymnes. Ἀρσενικῶς, οἱ τῶν εἰδολολατρῶν ὕμνοι, ποιήσεις· Θηλυκῶς δὲ, οἱ τῶν χριστιανῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν ψαλλόμενοι.

Livre. Ἀρσενικῶς, βιβλίον· Θηλυκῶς, ὀλκή, ἣν κοινῶς λίτραν καλεῖσιν (ἐλκεῖ δὲ οὐχ· δράχμια· ἐκ τριῶν λίτρῶν συνίσταται ἡ κοινῶς λεγόμενη ὀκά, ἢ ὀλκή·) προσέτι σημαίνει καὶ τὸ κέρμα, ὃ μετρηται σολδία κ'. δύναται δὲ λεπτὰ ἄσποα μ'. (1)

Lis. Ἀρσενικῶς, κρίνον· Θηλυκῶς, ὄνομα ποταμοῦ ἐν τῇ Γαλίᾳ.

Loutre. Ἀρσενικῶς, ἐπικάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ἥγαν σκιᾶδιον· ἔτι χειράρτιον, ἥτοι χειρότριον, ἐξεργασμένα ἐκ τῆ ἐρίε τῶ ζῶν, τῶ καλαμένα ἐνυδρὸς Ἑλληνισί (κοινῶς δὲ βύδρα, ὡς εἶπεν, ὕδρα) Θηλυκῶς δὲ, αὐτὸ τῆτο τὸ ζῶον, ὅπερ τῶν ἀμφιβίων ἐστὶ.

Manche. Ἀρσενικῶς, λαβή, ἥτοι μυσικῶς κρουμένα ὄργανα, ἢ ἐργαλεῖα τινός· Θηλυκῶς δὲ, μέρος τῆς ἐδῆτος, ἢ μαχαλὶς, ὅπερ μανίκιον κοινῶς λέγεται· προσέτι σημαίνει καὶ τὸν μεταξὺ Γαλίας, καὶ Ἀγγλίας πορθμὸν.

Manœuvre. Ἀρσενικῶς, ὁ ἐφ' ἡμέραν μισθωτός

(1) Καὶ ἡ ὀλκή, καὶ τὸ κέρμα διαφόρην εἰσὶ δυνάμειος κατὰ τόπος, ὥστε δὲ καὶ εἰς τῆς αὐτῆς τόπος διαφέρουσι, κατὰ τὰς καιρὸς καὶ τὰς περιστάσεις. Οὐ Εὐκδ.

ἄνθρωπος· Θηλυκῶς δὲ, μεταχείρησις στρατιωτικῇ, καὶ ναυ- Ἀρθε. Β'.
τικῇ· καὶ μεταφορικῶς διεξαγωγή, στρατήγημα, ἀπάτη.

Memoire. Ἀρσενικῶς, ἀναφορά, ἢ ἐγγραφὸν διαλαμβάνον πολιτικὴν τινα ὑπόθεσιν, ἢ ἱστορικὴν· Θηλυκῶς δὲ, τὸ μνημονικόν, καὶ ἡ ἀνάμνησις.

Mestre de Camp. Ἀρσενικῶς, ὁ Φοικιᾶλιος τῶ ἱππικῆ τάγματος· Θηλυκῶς δὲ, une mestre de Camp, σημαίνει la premiere compagnie du régiment.

Mode. Ἀρσενικῶς, ἡ κατὰ γραμματικὰς ἐγκλίσεις, ἐστὶ δὲ καὶ μυσικευομένοις καὶ φιλοσοφῶσιν ἐν χρήσει τῆ νομα· Θηλυκῶς δὲ, ἔθος.

Môle. Ἀρσενικῶς, λίθων ἐπισώρευσις, ἥς εἰς τὰ εἰσὶα τῶν λιμένων ρίπτουσιν, ἵν' ἀσφαλεστέρας ἀπεργάζωνται· Θηλυκῶς δὲ, μύλη· ἥστια σαρκώδης καὶ ἀδιάρθρωτος, γιγνομένη ταῖς κυβάσις, διὰ δὲ τὴν σκληρότητα λίθῳ προσεικῆα, μύλη Ἑλληνισί κατωνομαῖθη, καὶ la môle Γαλῆσι, ἐστὶ δ' ἀνατομίας ἡ λέξις.

Moule. Ἀρσενικῶς, τύπος (τὸ καλεῖται κοινῶς καλόμενον) ὃ τὰ τηκτὰ τῶν μετάλλων, ἢ κηρὸν ἐγκλείαντες, ἢ πηλὸν ὑγρότερον ἐθέμενοι, τῶν τεχνητῶν τι κατεργάζονται. Θηλυκῶς δὲ μύς (ὄσρακον θαλάττιον, μυδι κοινότερον καλόμενον).

Mousse. Ἀρσενικῶς, οἱ τῶν ναυτῶν παῖδες, ἢ ὑπηρέται (μετῆροι κοινῶς καλούμενοι) Θηλυκῶς δὲ, εἶδος τοῦ χόρτου ἐπὶ τῶν παλαιότερων δένδρων ἐπιφυομένου· καὶ ἄφρὸς ἐγγιγνόμενος ταῖς ὑγρασίς, βιαιότερον κινούμενος.

Oeuvre. Ἀρσενικῶς· Le grand oeuvre, la pierre philosophe. Bien de gens se sont ruines en travaillant au grand oeuvre. ἡ λεγόμενη χυμία· σημαίνει προσέτι συλλογὴ, σύντοφίς μυσικῶν σημείων (τερχισί μετρίμια) ἢ γραφῶν καὶ εἰκόνων· οἷον Tout l'oeuvre

Κεφ. Η'. de Lully. Θηλυκῶς δέ, πρῶξις, ἔργον· καὶ banc des marguilliers. L'oeuvre est belle et bien décorée. Πληθυντικῶς δέ Θηλυκῶς, σημαίνει ποιήματα, συγγράμματα· J'ai toutes ses oeuvres.

Office. Ἀρσενικῶς, charge, emploi, service, devoir, etc. ὀφφίκιον, λειτουργία, χρέος, ἀξίωμα, φιλική ἐκδέλευσις· Σημαίνει καὶ τὸ ἐγγραφον πολιτικῆς τινος ὑποθέσεως, δηλονότι ἀναφορὰ ἐγχειριζομένη ὑπό τινος πρέσβεως εἰς τὴν ἐξαίαν, παρ' ἣ προσεδρεύει (τὸ ταρκισι τακίρι) Θηλυκῶς δέ, ὁ τόπος, ὅπου ἡ τράπεζα καὶ τὰ αὐτῆς σκεῦη τῶν ὀφφικιαλίων μεγάλου τινος ἄρχοντος· καὶ L'art de préparer les desserts.

Ombre, ἡ ombre. Ἀρσενικῶς, ἡ παιδιάς, ὁμπρὸ καλαμένη· Θηλυκῶς δέ, σκιά.

Page. Ἀρσενικῶς, νεανίας ὑπηρέτης· Θηλυκῶς δέ, ἐδάφιον βιβλίου.

Palme. Ἀρσενικῶς, μέτρον, σπιθαμή· Θηλυκῶς δέ, κλάδος Φοινίκης, σύμβολον νίκης, καὶ αὐτὴ ἡ νίκη.

Pâque. Ἑνικῶς καὶ ἐνάρθρως, τὸ κατὰ Ἰεδαίας Πάχα· οἷον Quand les Juifs faisoient la Pâque. καὶ ὁ ἄμνος ὁ κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐδιόμενος· οἷον Jesus mangeat la Pâque avec ses disciples. Καὶ ἡ πρώτη, καὶ ἡ ἐσχάτη τῶν ἑ. ἡμερῶν τῆ Πάχα. Pâques δέ πληθυντικῶς καὶ ἀνάρθρως, τὸ κατὰ Χριστιανὸς Πάχα· οἷον Pâques est haut, Pâques est bas cette années. A Pâques prochaines. ἡ κυριακὴ τῶν Βαΐων Pâques fleuries. καὶ ἡ μετὰληψις· οἷον Faire ses pâques.

Parallèle. Ἀρσενικῶς, σύγκρισις, παράλληλον, καὶ οἱ τῷ μεσημβρινῷ παράλληλοι κύκλοι· Θηλυκῶς δέ γραμμὴ παράλληλος.

Peigne. Ἀρσενικῶς· κτεῖς· Θηλυκῶς δέ, ὀθόνη, ἡ καλύπτει τὴν γύμνωσιν οἱ ἐν Γυναίᾳ (Guinée) Ἀραβες.

Pendule. Ἀρσενικῶς, verge de fer, ou corde qui fait les hivérations de la pendule, τὸ ἐκρεμές τῶν ὥρολογίων· Θηλυκῶς δέ, τὸ ὥρολογιον αὐτό.

Periode. Ἀρσενικῶς, ἡ ἀκμή, ἥτοι ἄκρον πράγματός τινος, καὶ τὰ ἔχματα τῆς ζωῆς· Θηλυκῶς δέ, περιόδος χρόνου, ἡ ἐποχὴ, καὶ περίοδος λόγου, πυρετὸ κ. τ. λ.

Perche. Ἀρσενικῶς, ἐπαρχία τῆς Γαλιλαίας· Θηλυκῶς, ἰχθυς, ῥάβδος μακρά, καὶ μέτρον τι.

Pique. Ἀρσενικῶς, λέξις παιδιάδος, τῶν ἐν χάρταις (ἡ κοινῶς μάτζα) Θηλυκῶς δέ, ὄπλον, ἥτοι λογχῆ, καὶ θυρυμιά (ἐγκιγμα).

Pivoine. Ἀρσενικῶς, ὄρνις, τραχὺ μικρὸν, ὁ κοινῶς μελανοκόρυφον λέγομεν· Θηλυκῶς δέ, φυτόν τι, καὶ ἄνθος, παιόνια καλούμενον.

Plane. ὁ καὶ platane. Ἀρσενικῶς, πλάτανος. Plane δέ θηλυκῶς, ἐργαλεῖον σηδηρῶν ξυλουργικῆς, ἥτοι μάχαιρα, δύο λαβὰς ἔχουσα, εἰς χρῆσιν τῶν ἀμαξοπηγῶν, καὶ καδδοποιῶν.

Poêle. Ἀρσενικῶς, Ἑστία, ἡ κλίβανος, κρίβανος, ἱπνός (ἡ κοινῶς σόμπα) καὶ Σάβανον· καὶ κινητὴ ἔδρα, ἀρανίσκος, (dais) καὶ ὀθωνὴ νυμφευτικὴ (Il a été mis sous le poêle) Θηλυκῶς δέ, σκεῦος μαγειρικόν, τὸ τήγανον (une poêle à frire).

Polacre, ἡ polaque. Ἀρσενικῶς· Ἰππεὺς πολωνέζος· Θηλυκῶς δέ, εἶδος πλοῖου, ἰσίοις καὶ κώπαις τὸν πλοῦν ποιομένη.

Ponte. Ἀρσενικῶς, λέξις χάρτης παιδιάδος· (ὁ κοινῶς ἄσος, πέντος) Θηλυκῶς δέ, la ponte des oiseaux, ὁ τοκετός· ἐπὶ ὧν τῶν ὀρνίθων μόνον λέγεται. Ὁ-

Relâche. Ἡ. τόκα δὲ ἡ μόνον τὸ γένος τῶν ὀρνίθων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῶν τετραπόδων τινά· οἷον χελώνη, προκάδειλος καὶ τὰ ὅμοια· καὶ το τῶν ἑρπετῶν· καὶ οἱ πλείστοι τῶν ἰχθύων.

Poste. Ἀρσενικῶς, ἀξίωμα, ἐξουσία, ἐπιστάσια (Il obtint le poste, qu'il briguoit) τόπος στρατοπαίδειας (L'ennemi a occupé un poste avantageux) τόπος διορισμένος εἰς φυλάκην (Quitter son poste) αὐτοὶ οἱ Φύλακες (Enlever un poste· Un poste avancé)· Θηλυκῶς· ὁ τόπος, ὅπου κομίζονται καὶ ἐγχειρίζονται τὰς ἐπιστάσεις (Prendre les lettres de la poste. Porter les lettres à la poste) ἢ λαμβάνουσιν ἵππους οἱ ταχυδρόμοι (Vous changerez des chevaux à la première poste) ὁ ταχυδρόμος αὐτός (La poste arrive) τὸ ταχυδρομεῖν (Il court la poste) καὶ τὰ ἐκ μολίβδου σφαιρίδια. Son fusil étoit chargé de douze postes.)

Pourpre. Ἀρσενικῶς, τὸ πορφυρεὺν χρῶμα, καὶ τόσος, ἢ κοκκινάδα κοινῶς καλεῖται· Θηλυκῶς δὲ, ἰχθύς τις μικρός· καὶ ὑφαντὸν πορφυρέχμενον· καὶ ἡ Βασιλικὴ πορφύρα· καὶ τὸ Βασιλικὸν ἀξίωμα· ἐτι δὲ καὶ τὸ τῶν Καρδινάλιων.

Quadrille. Ἀρσενικῶς, λέξις παιδιᾶδος ἐν χάρταις· Θηλυκῶς δὲ, σύστημα ἵππων συντεταγμένων.

Reclame. Ἀρσενικῶς, φθόγγος, ἢ σημεῖον πρὸς ἀνάκλησιν τῶν ἀγρευτικῶν ὀρνέων· Θηλυκῶς δὲ, ἐνθύμησις, ἢ τιθεμένη ἐν τῷ τέλει τῶν ἐδαφίων τῆς λέξεως, ἀφ' ἧς ἄρχεται τὸ ἐφεξῆς ἐδάφιον.

Régale. Ἀρσενικῶς· ἐορτή, εὐωχία· Θηλυκῶς, δὲ, τὸ γιννόμενον ἐπαρχίας τινας, ὅ, χηρευθῆς αὐτῆς, λαμβάνει ὁ Βασιλεὺς, ὅπερ γέρας ἐστὶ καὶ προνόμιον τῶν Βασιλέων.

Relâche. Ἀρσενικῶς, κατάπαυλα πόνη, ὑφεσις Ἀρσ. Β'. ἄλγος, ἄνεσις, ἀσπάρευσις· Θηλυκῶς δὲ, σπητηριαν.

Remise. Θηλυκῶς· ἀναβολή, βραδύτης, ἐλάττωσις, ὑφαίρεσις, καὶ τόπος, ὅπου τιθέασιν τὰς ἀμύχας· καὶ ἡ κολυβιστική, ἢ συναλλαγματική συγγραφή (κοινῶς πόλιτσα) καὶ αἱ τῶν λαγῶν καὶ περδίκων καταφυγαί, φωλεοὶ ἐν θάμνοις. Ἀρσενικῶς, ἄμαξα ἐπὶ μισθῷ ὄχλαμένη, βελτίων τῆς fiacre καλαμένης. Voiture de remise· un remise.

Satyre. Ἀρσενικῶς, Σάτυρος, ἡμίθεος τῶν εἰδο-
λατρῶν· Θηλυκῶς δὲ, σατυρικὸν ποίημα· ὠνόμασαι δ' αὖτω διὰ τὸ τὰ προσωπεῖα ἐν μορφῇ Σατύρου ἀναφαινεσθαι ἐπὶ τῷ θεάτρῳ· καὶ κατάκρισις, χλευή δηκτικὴ τῶν μὴ καλῶν συγγραμμάτων· ἐπὶ ταῖς τῷ σημαυνομένῳ γράφεται διὰ τῷ i. Satire.

Scolie. Ἀρσενικῶς, ἐν γεωμετρίας σημείωμα ἀναφερόμενον εἰς προλαβῶσάν τινα πρότασιν. Θηλυκῶς, σχόλιον πρὸς κατάληψιν.

Serpentaire. Ἀρσενικῶς, ἄστρον τῷ Ἀρκτικῷ, εἴτ' ἐν βορείῃ ἡμισφαιρίῃ· Θηλυκῶς, φυτὸ εἶδος, ὁφιοχορτον.

Sexte. Ἀρσενικῶς, συλλογὴ τῶν ψηφισμάτων ὑπὸ Βονιφατίου Η'. Θηλυκῶς δὲ, μία τῶν ἐπτὰ κανονικῶν ὥρων.

Somme. Ἀρσενικῶς, ὕπνος· Θηλυκῶς δὲ, ἄχθος, ποσότης χρημάτων, σύνοψις θεολογίας, καὶ ποταμός τις τῆς Πικαρδίας.

Souris (ὅπερ καὶ sourire) Ἀρσενικῶς, τὸ μεῖδιον· Θηλυκῶς δὲ, εἶδος, μύς.

Teigne. Ἀρσενικῶς, ἀρρώσημα ἵππου κατὰ τὸν πόδα γιννόμενον ἐκ σηψέως· teigne δὲ Θηλυκῶς, ἡ κοινῶς κασιδα, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ζώων γιννόμενη· καὶ

Κεφ. Η'. ἐπὶ τῶν Φλοιῶν τῶν δένδρων μεταφορικώτερον· καὶ ζω-
δάριόν τι ἔντομον, τὸ κοινῶς σαράκι (μαῦλον δὲ βωτρίς)
ἀκαρί, ἑδαιτέρως, οἶμαι, ἀποκαλεῖν τὸ ζωδάριον ταῖς
τῶν Ἀριστοτέλην· παράγεται δὲ ἀπὸ τῆ μὴ κείρεσθαι· τὸ
γὰρ ἐν τῷ κηρῷ γινόμενον ἀκαρί, ἔτω μικρόν ἐστιν, ὥστε
μὴ τέμνεσθαι σχεδόν.

Temple. Ἀρσενικῶς, ναός· Θηλυκῶς δὲ, μίλιγξ.
Ὅταν σημαίνῃ μίλιγξα, ἡ Ἀκαδημία γράφει αὐτὸ
tempe, ἄνευ τῆ 1, ὁ δὲ Λεξικοποιὸς Τρένουχ διφο-
ρεῖσθαι φησι καὶ temple καὶ tempe.

Tour. Ἀρσενικῶς μὲν, γῦρος· καὶ ὁ τροχὸς τῶν τορ-
νευτῶν (Tourneurs)· Θηλυκῶς δὲ, πύργος.

Triomphe. Ἀρσενικῶς, θρίαμβος ἐπὶ νικῇ· Θη-
λυκῶς δὲ, ἐν παιδιᾷ χαρτῶν, ἡ χάρτη, ἣν σρέφουσιν·
τὸ κοινῶς κόρι.

Trompette. Ἀρσενικῶς, σαλπιδίς ἑφιππος· Θη-
λυκῶς δὲ, ἡ σάλπιγξ.

Vague de l'air, ἡ des airs. Ἀρσενικῶς, ποιήσεως
λέξις· Θηλυκῶς δὲ, κύμα θαλάσσης.

Vase. Ἀρσενικῶς, Ἀγγεῖον· Θηλυκῶς δὲ, πηλὸς
ἐν Βοθῷ ποταμῷ, λίμνης κ. τ. λ.

Vigogne. Ἀρσενικῶς, πρόβατον τῆς κατὰ τὴν με-
σημβρινὴν Ἀμερικὴν, Περῶ· καὶ σκιάδιον ἐξ ἐρίου τέτα
τῆ προβάτου ἐξηρασμένον· Θηλυκῶς δὲ, τὸ ἔριον τῆ
ζώης τέτα.

Voile. Ἀρσενικῶς, καταπέτασμα (Ἀ' la mort de
Jesus-Christ, le voile du temple se déchira en deux
part de haut en bas) προσώπε καλυμμα (Les femmes
en Orient ne sortent point, qu'elles ne soient cou-
vertes d'un voile. Les novices portent le voile blanc,
et les professes le voile noir.) καὶ αὐτὸ τὸ ὕφασμα

(Un manteau de voile) Θηλυκῶς· ἰσίου νηός· (voile Ἀ' εἰς Γ',
du grand mât) καὶ αἱ νῆες αὐταί (Une flotte de cin-
quantes voiles).

Champagne et Bourgogne. Ἀρσενικῶς, ἀντὶ τῷ vin
de Champagne, vin de Bourgogne· οἶον Voila-ue
Champagne délicieux. Le bon Bourgogne! Θηλυκῶς
δὲ, ἔταν σημαίνῃ τὰς ἐπαρχίας ταύτας· οἶον La Cham-
pagne et la Bourgogne sont des provinces de la France.

Personne. Ἀρσενικῶς, ὅταν ἡ ἀντωνυμία (ἡδεῖς)·
οἶον Personne n'est plus malheureux qu'un avare. Θη-
λυκῶς δὲ, ὅταν ἡ ἑσιαστικὸν ὄνομα, σημαῖτον πρόσωπον,
ἄνθρωπος, ἄτομον.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Γ'.

Λέξεις τῆς αὐτῆς σχεδὸν ἀπαγγελίας, διαφόρα
δὲ ὀρθογραφίας.

Fil. ἄρσ. ράμα 2 σείρμα 3 ἀκὴ μαχαίρας 4 σείρα
λόγα, κ. τ. λ.

File. θηλ. ἐξακολουθήσεις πραγμάτων, ἡ ἀνθρώπων.

Faute. ἄρσ. κολωφών.

Fête. θηλ. ἐορτή.

Hale. ἄρσ. ξηρασία αἴρος ἐν ἔαρι.

Halle. θηλ. ἀγορά.

Houx. ἄρσ. δένδρον, ἢ τὰ φύλλα ἀκανθώδη.

Houe. θηλ. ὄργανον Γεηπονικόν.

Padoue. ἄρσ. espece de rurban.

Padoue. θηλ. πόλις Ἰταλίας.

Pair. ἄρσ. ἀξία Pair de France, καὶ τὰ ζυγά, ἐπὶ ἀριθ-
μῷ διχοτομημένα. (pair ou impair.)

Pere. ἄρσ. πατήρ.

Paire. θηλ. deux chose de meme nature, ζεύγος

Κεφ. Η'. Parti. ἄρσ. ἀπόφαις, prendre son parti· καὶ φάρτρία être de son parti.

Partie. θηλ. μέρος. Une partie du discours. Καὶ ἐπὶ παιγνείας Partie de jeu. Καὶ συνοδεία Partie de chasse.

Pêne. ἄρσ. Partie d'une Serrure (μέρος κλείδου).

Peine. θηλ. λύπη.

Poire. ἄρσ. εἶδος ποτῆ ἢ ἀπίων.

Poirée. θηλ. τὸ Φυτόν, ἢ ἄπιος.

Sandal. ἄρσ. ξύλον τῆς Ἰνδίας.

Sandale. θηλ. σάνδαλον.

Vol. ἄρσ. κλοπή, καὶ πτήσις.

Vole. θηλ. au jeu de cartes faire toutes les mains. ἐν παιγνείᾳ χαρτῶν, τὸ ἀπάσαις αἰρεῖν.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν Δ'.

Περὶ Μελῶν καὶ φθόγγων Ζώων.

Μέλη Ζώων.

Pied. κατηγορεῖται ἐπὶ πάντων τῶν ζώων, τῶν ἔχοντων χηλὴν, ἢ κέρας κατὰ τὸν πόδα, οἷον ἵππος. βῆς· κάμηλος· ὄρευς· (μόνονχα ταῦτα καλεῖ ὁ Φιλόσοφος).

Patte. ἐπὶ τῶν ἔχοντων πολυχιδεῖς τὰς πόδας μετ' ὀνύχων οἶα· γαλῆ· λέων· κύων καὶ τὰ ὅμοια.

Ongle. ἐπὶ τῶν ὀνύχων τῷ λέοντος.

Griffes. ἐπὶ τῶν ὀνύχων τῆς γαλῆς καὶ τῆς τίγριδος.

Serres. ἐπὶ τῶν γαμφωνύχων, τῶν ἐκ τῆ γένεως τῶν ἀετῶν.

Bouche. σῶμα, ἐπ' ἀνθρώπου.

Gueulle. σῶμα, ἐπὶ τῶν ἀγρίων, καὶ ἐπὶ τῷ κυνὸς καὶ τῷ βοῷ.

Face. πρόσωπον, ὅψις ἐπ' ἀνθρώπου.

Groin. ἐπὶ βόε.

Musle. πρόσωπον ἐπὶ βοῷ, ἐλάφῃ, λέοντος, τίγριδος.

Museum. πρόσωπον ἐπὶ κυνὸς, ἀλώπεκος κ. τ. λ.

Hure. ἡ τῷ κάπρῃ, εἴτ' ἢν ἀγριοχοίρῃ κεφαλῇ.

Défenses καὶ Broches. οἱ χαυλιόδοντες τῷ κάπρῃ, οἷμαι δὲ καὶ τὰς τῷ ἐλέφαντος défenses καλεῖται.

Φθόγγοι Ζώων.

Aboyer, καὶ japper. ἐπὶ κυνὸς, ὑλακτεῖν.

Béler. ἐπὶ ὄϊος· βληχᾶσαι, καὶ ὄνομα bélement βληχῆ.

Bourdonner. ἐπὶ μελίσσης· βομβεῖν· ὄνομα bourdonnement βόμβος.

Brâire. (il brâit ἀπροσώπως) ἐπὶ ὄντι· ὀγγᾶσαι καὶ βρωμάσαι.

Bramer. ἐπὶ ἐλάφῃ.

Brailier. ἐπὶ τῷ Ταῷ· ὄνομα Braillement.

Cacaber. ἐπὶ πέρδικος· κακαβίζειν.

Caquetter. ἐπὶ κίττας, κιτταβίζειν.

Chanter. ἐπὶ κύκνῃ, ᾄδειν· ἐπὶ ἀηδόνης, εὐσομεῖν.

Causer. ἐπὶ χηνός· παπάζειν.

Craquetter, ἢ claquetter. ἐπὶ παλαργῇ (τῷ κοινῶς λεῖ-λεκίῃ) κροτεῖν.

Croaser, καὶ coaser. ἐπὶ βατράχῃ, ὀλολύζειν· καὶ ὄνομα, ἢ ὀλολυγή. Ἀριστέλης· καὶ ἐπὶ κόρακος, καὶ κορώνης, κρώζειν.

Frédonner. ἐπὶ χελιδῶνος. Ὁρθρολάλειν, ἢ ψιθυρίζειν.

Gémir. ἐπὶ τρυγῶνος· τρύζειν.

Glampisser, ἢ glapisser, καὶ trompetter. ἐπὶ ἀετῇ καὶ γεράνων· κλαγγάζειν· καὶ ὄνομα κλαγγή. Ἔτι κατηγορεῖται τὸ Glapisser καὶ ἐπὶ σκυλάκων καὶ ἀλώπεκων· βαύζειν, ὑλακτεῖν, ὠρίεσθαι.

- Κιτ. Η'. Glousser. ἐπὶ ὀρνίθων· κακάζειν.
 Gronder. ἐπὶ Ἀρκτῆ· ὀμάζειν, ἢ βρυχᾶσθαι.
 Grogner. ἐπὶ ὑὸς. γρυλίζειν, ἢ γρύζειν· καὶ ὄνομα
 γρυλίσματος ὁ Ἀριστοτέλης· ὅπερ καὶ grognement ἡρ-
 μήνεται ἐν τῷ Γαλικῷ.
 Hennir. ἐφ' ἵππων· χρεματίζειν· ἢ φρυμάττεσθαι, ὄνομα
 hennissement χρεματισμός ἢ φρυμαγμός.
 Hurler· ἐπὶ λύκα· ὠρύεσθαι· καὶ ὄνομα λυκηθμός, ὠρυγή,
 ὠρυγμός hurlement.
 Jaser. ἐπὶ κορακίᾳ κίττας, ψιττακᾷ, κοψίχῃ· κοκκύ-
 ζειν, ἢ αἰζειν.
 Mieuler. ἐπὶ γαλῆς.
 Mugir ἢ meugler. ἐπὶ βοὸς, μυκάσθαι· ὄνομα Mu-
 gissement μυκηθμός.
 Oucouler. ἐπὶ περιτερᾷς, Γογγύζειν.
 Piauler. κλαυθμιρίζεσθαι.
 Pioler. ἐπὶ νεωτῶν ὀρνίθων.
 Pipioler. ἐπὶ μύδος (ἐχ' εὐρηται ἐν τοῖς λεξικοῖς).
 Rugir. ἐπὶ λέοντος, ὀρύεσθαι καὶ βρυχᾶσθαι· ὄνομα Ru-
 gissement βρύχημα, βρυχηθμός.
 Siffler. ἐπ' ὄφεων, συρίζειν ἢ συρίττειν· καὶ ὄνομα συ-
 ριγμός καὶ σηγμός.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν. Ε'.

- Λέξεις τινες ἀνήκουσιν τοῖς Γραμματικευμένοις.
 Aspireé. δασεῖα, lettre aspirée. θηλ.
 Tenue. φιλόν, lettre tenue. θηλ.
 Rude. δασεῖα, esprit rude. ἀρσ.
 Doux. ψιλὴ, esprit doux. ἀρσεν.
 Liquide. ἀμετάβολον· lettres liquides τὰ ἀμετάβο-
 λα, λ. μ. ν. ρ.

- Aigü. Ο'ξεία· accent aigü. ἀρσ.
 Grave. Βαρεῖα· accent grave. ἀρσ.
 Circonflexe. περισπωμένη· accent circonflexe. ἀρσ.
 Syllabé dernière ἡ λήγουσα· Penultième καὶ avant der-
 nière ἡ παραλήγουσα. Antépénultième ἡ προπαρα-
 λήγουσα.
 Reduplication· ἀναδίπλωσις.
 Transposition. μετέθεσις.
 Résolution. ἀνάλυσις.
 Retranchement. συγκοπή.
 Contraction. συναίρεσις.
 Contracte. συνηρημένον. ἀρσ.
 Circonflexe. περισπώμενον ῥῆμα. ἀρσ.
 Inflexion. κατάληξις· κλίσις τῶν ῥημάτων.
 Primitif. πρωτότυπον.
 Dérivé. παράγωγον.
 Antécédant. τὸ ἡγούμενον, εἰς ὃ ἀναφέρεται τι.
 Rapport. ἀναφορά· ὅσον Le pronom relatif a son rap-
 port à etc. ἀναφέρεται.
 En composition. ἐν συνθέσει.
 Retirer l'accent. ἀναβιβάζειν τὸν τόνον.
 Circonlocution. περίφρασις. par circonlocution περι-
 φρασικῶς.
 Intérogatif. ἐρωτηματικόν.
 Explétive. παραπληρωματικὸς σύνδεσμος· ἐννοούμενη
 τῇ Conjunction.
 Substatif abstrait. κατὰ ἀφαίρεσιν εἰσαγωγικόν.

Π Ι Ν Α Ξ.

Τῶν Κεφαλαίων τῆ Πρώτης Μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α.

Ἀρθρον. Α'. Ἑρμηνεία τῆ ἀλφαβήτης.	Ἑδάφια. 2
Ἀρθρον. Β'. Περὶ φωνηέντων.	29
Ἀρθρον. Γ'. Περὶ διφθόγγων.	41

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Β.

Ἀρθρον. Α'. Περὶ τῶν μερῶν τῆ λόγῃ.	49
Ἀρθρον. Β'. Περὶ ἁρθρῶν, περὶ τῆ ὀριστικῆς ἁρθρῆς, εἴτ' ἂν article défini.	51
Ἀρθρον. Γ'. Περὶ τῆ ἀόριστου ἁρθρῆς, εἴτ' ἂν article indéfini.	56
Ἀρθρον. Δ'. Περὶ τῆ μεριστικῆς ἁρθρῆς, εἴτ' ἂν τῆ article partitif, ὅπερ καὶ indéterminé λέγεται.	61
Ἀρθρον. Ε'. Περὶ τῆ un καὶ une ἁρθρῆς.	66

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Γ.

Ἀρθρον. Α'. Διαίρεσις τῶν ὀνομάτων· περὶ ὑπα- στικῶν.	67
Περὶ ἐπιθέτων.	68
Περὶ κτητικῶν ὀνομάτων.	69
Περὶ πατρωνυμικῶν καὶ ὑποκοριστικῶν, καὶ αὐξητικῶν.	71
Περὶ παρωνύμων, καὶ ῥηματικῶν.	72
Ἀρθρον. Β'. Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.	73
Κανόνες περὶ τῶν δέκα.	74
Περὶ τῶν τάξεως ἀριθμητικῶν.	76
Περὶ περιληπτικῶν.	77

Π Ι Ν Α Ξ.

Ἑδάφια.

Περὶ Κλασματικῶν.	78
Περὶ ἀναλογικῶν.	78
Ἀρθρον. Γ'. Κανόνες περὶ τῶν τύπων τῶν ἀρσε- νικῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομάτων, ὅπως δεῖ σχη- ματίζειν αὐτά.	78
Ἀρθρον. Δ'. Περὶ τῆ σχηματισμῶ τῶν πληθυν- τικῶν.	83
Ἀρθρον. Ε'. Περὶ συγκριτικῶν ὀνομάτων.	90
Ἀρθρον. ς'. Περὶ ὑπερθετικῶν ὀνομάτων.	92
Ἀρθρον. ζ'. Περὶ συμφωνικῶν.	94

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Δ.

Περὶ Ἀντωνυμιῶν.	
Ἀρθρον. Α'. Διαίρεσις τῶν εἰδῶν τῆς ἀντωνυμίας.	95
Ἀρθρον. Β'. Περὶ προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν.	96
Ἀρθρον. Γ'. Περὶ συνθέτων ἀντωνυμιῶν.	101
Ἀρθρον. Δ'. Περὶ κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.	106
Ἀρθρον. Ε'. Περὶ δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν.	110
Ἀρθρον. ς'. Περὶ ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.	114
Ἀρθρον. ζ'. Περὶ ἀοριστολογικῶν ἀντωνυμιῶν, τῶν ἀχέτων καλεσμένων.	124
Ἀρθρον. Η'. Περὶ τῶν μὴ κυρίως ἀντωνυμιῶν, ἀλλ' ὀνομάτων ἀόριστων, ἐπιμερισμένων, ἀθροισ- τικῶν, εἴτ' ἂν περιληπτικῶν, ἐρωτηματικῶν κ. τ. λ.	129

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ε.

Περὶ Ῥήματος.	
Ἀρθρον. Α'. Διαίρεσις τῶν ῥημάτων.	143
Ἀρθρον. Β'. Περὶ συμφωνίας τῆ ῥήματος μετὰ τῆς ὀνομαστικῆς.	176
Ἀρθρον. Γ'. Περὶ χρόνων, ἀνάπτυξης.	178
Ἀρθρον. Δ'. Περὶ χρηστέως τῶν χρόνων καὶ περὶ ἀντιχρονισμῶν.	189
Ἀρθρον. Ε'. ἑτέροι κανόνες περὶ ἐγκλίσεων τῶν ῥημάτων.	194
Ἀρθρον. ς'. Περὶ σχηματισμῶ τῶν χρόνων τῶν ῥημάτων, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἑτεροκλίτων καὶ ἀνωμαλῶν.	199

Ἀρθρον. Ζ'. Περὶ διαφορῶν ῥημάτων, καὶ πρώτων	
περὶ τῶ ἐτρέ.	216
Ἀρθρον. Η'. Περὶ ὑπετέρων ῥημάτων.	217
Ἀρθρον. Θ'. Περὶ πτώσεων τῶν ῥημάτων, καὶ	
περὶ τῶ ἐνεργητικῷ ῥήματος.	223
Ἀρθρον. Ι'. Περὶ παθητικῷ ῥήματος.	228
Ἀρθρον. ΙΑ'. Περὶ τῶν καλυμένων ῥημάτων, καὶ	
τῶν réciproques ῥημάτων, ἥτοι τῶν αὐτοπαθῶν	
καὶ ἀλληλοπαθῶν.	231
Ἀρθρον. ΙΒ'. Περὶ ἀπροσώπων ῥημάτων.	238
Ἀρθρον. ΙΓ'. Περὶ σχηματισμῶ τῶν ἀνωμάτων	
καὶ ἐλλειματωδῶν ῥημάτων.	246

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Δ'.

Ἀρθρον. Α'. Περὶ ἐνεργητικῆς μετοχῆς.	279
Ἀρθρον. Β'. Περὶ παθητικῆς μετοχῆς.	283

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ζ'.

Ἀρθρον. Α'. Περὶ τῶν ἐν συντάξει προθέσεων.	293
Ἀρθρον. Β'. Περὶ τῶν ἐν συνθέσει προθέσεων.	301

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Η'.

Περὶ ἐπιρρήματος.	303
---------------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Θ'.

Ἀρθρον. Α'. Περὶ συνδέσμου γενικῶς.	310
Ἀρθρον. Β'. Περὶ τῷ συνδέσμῳ que μερικῶς.	320

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ι'.

Περὶ ἐπενθέσεως καὶ παρενθέσεως.	324
--	-----

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ Συντάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α'.

Ἀρθρον. Α'. Περὶ πτώσεων καὶ καθ' αὐτὸ περὶ	
γενικῆς.	326

Ἀρθρον. Β'. Περὶ ἄρθρων.	328
----------------------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Β'.

Ἀρθρον. Α'. Περὶ ὀρθογραφίας τῶν ὀνομάτων.	329
Ἀρθρον. Β'. Κανόνες περὶ ὀρθογραφίας τῶν ῥη-	
μάτων.	333
Ἀρθρον. Γ'. Κανόνες περὶ ὀρθογραφίας τινῶν	
λέξεων, καὶ περὶ χρήσεως τινῶν γραμμάτων.	336
Ἀρθρον. Δ'. Περὶ διπλῶν ὁμοειδῶν γραμμάτων.	346
Ἀρθρον. Ε'. Περὶ τῶ savoir καὶ science.	354

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Γ'.

Περὶ τόνων.	360
---------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Δ'.

Ἀρθρον. Α'. Περὶ σημεῖων.	363
Ἀρθρον. Β'. Περὶ ἐτέρων σημεῖων.	365

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ε'.

Περὶ ἀπαγγελίας.	368
--------------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΣΤ'.

Ἀρθρον. Α'. Θεωρία περὶ εὐκτικῶν.	379
Ἀρθρον. Β'. Περὶ Γαλλικῶν ιδιωτισμῶν.	386

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ζ'.

Περὶ συντάξεως κατὰ τὸν γραμματικὸν Wally.	410
Ἀρθρον. Α'. Περὶ ἄρθρων.	410
Ἀρθρον. Β'. Περὶ συμφωνῶν καὶ πρῶτος.	414
Κατὰ δεύτερος.	417
Κατὰ τρίτος.	418
Ἀρθρον. Γ'. Περὶ τῶ ποῖα τῶν ἐπιθέτων φιλεῖ	
ἔπεσθαι τοῖς ὀνομαστικοῖς.	419
Ἀρθρον. Δ'. Περὶ αναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.	422
Ἀρθρον. Ε'. Περὶ ῥημάτων.	423
Ἀρθρον. ΣΤ'. Περὶ μορίων, εἴτ' ἐν ἐπιρρήματι, συν-	
δέσμων καὶ τῶν λοιπῶν.	427

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Η'.

Εἰσαγωγή.

Περὶ τινων ὀνομάτων, ἅπερ μεταβάλλουσι τὴν σημασίαν, προτιθέμενα καὶ μετατιθέμενα, ἢ μεταβάλλοντα γένος.

Ἀρθρον. Α'. Εἰς τίθετα ὀνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν τῇ μεταβολῇ τῆς θέσεως. 443

Ἀρθρον. Β'. Οὐσιαστικά ὀνόματα μεταβάλλοντα τὰς σημασίας τῇ μεταβολῇ τῇ κατὰ γένος κατὰ ἀλφάβητον. 446

Ἀρθρον. Γ'. Περὶ λήξεων τῆς αὐτῆς σχεδὸν ἀπαγγελίας, διαφορὰ δὲ ὀρθογραφίας. 457

Ἀρθρον. Δ'. Περὶ μελῶν καὶ φθόγγων ζώων. 458

Ἀρθρον. Ε'. Λέξεις τινὲς ἀνήκοντες τοῖς γραμματικευμένοις. 460

Σελ. Στίχῳ.

7	5	ἀναγνώσκειται	γράφει	ἀναγνώσκειται
—	8	ἀλ' ὅ		ἀλ' ὅ
—	12	λοῖον		λεῖον
8	19	Ρ' ἀδάμανθις		Ρ' ἀδάμανθος
—	26	· καὶ		· καὶ
10	24	Haguenaui		Huguenaui
—	27	Wailly		Wailly
13	5	τῷ ω		τῷ ω
—	—	τῷ ο		τῷ ο
—	10	ἐγγεγραμμένον		ἐγκεχαρᾶγμένον
17	14	collacion		collation
18	10	φωνήεντοις		φωνήεν
20	4	τὸ ληκτικόν		τὸ μὲν ληκτικόν
21	9	quatragesime		quatragesime
—	19	ἀναγνώσειον		ἀναγνώσειον
22	11	irreprochable		irreprochable
—	13	δηλοῖται		δηλοῖται
—	29	misere		misere
24	1	ἀνάγνωσ		ἀνάγνωσ
—	17	παραλογέσας		παραλογέσας
—	22	κευσιόν		κευσιόν
26	25	quatre - Vingt		quatre - Vingt
27	20	exemen		examen
28	8	dix - neut		dix - neuf
—	12	Auxone		Auxone
45	5	μὲν		μὲν
—	19	εἰσπράντεσθαι		εἰσπράντεσθαι
60	16	la lable		la table
65	23	tettre		lettres
66	2	τινὰς		τινὰς
98	14	ἐξαντάσωμεν		ἐξαντάσωμεν
—	τελ.	avoue		avoue
99	8	secrey		secrey
104	29	μέ		μέ
105	6	σῶλικον		σῶλικον
—	11	est ce		est - ce

—	12	étoit ce	E'toit - ce
—	13	sont ce	Sont - ce
—	15	êtes vous	E'tes - vous
113	1	ὁ οἰδῶς	ὁ εἰδῶς
116	2	καθεύδει	καθεύδει
—	29	rebelles	rébelles
121	14	καὶ 25 devons	devons
122	5	il n' - y	il n'y
—	25	conduit	conduit
128	25	tirez vous	tirez - vous
—	26	viendrez vous	viendrez - vous
131	4	medailles	médailles
—	31	Buyere	Bruyere
132	31	meritat	mérito
134	18	veritablement	véritablement
135	10	cisoyen	citoyen
136	31	declarées	déclarées
137	12	Let	Les
—	17	Σημείωσαι... οἷον·	Σημείωσαι, ὅτι
		αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι, προηγόμεναι	
		μὲν τῇ ἑνὶ καὶ τῇ ἄλλῃ, καὶ τῇ πρὸς ἑαυτὴν	
		καὶ τῇ ἄλλῃ, πληθυντικῶς τίθενται, ὁμοί-	
		ως καὶ τὰ ῥήματα, μεθ' ὧν συντάσσονται·	
		ἐπόμεναι δὲ, ἐπαμφοτερίζουσιν· οἷον	
138	23	Avez vous	Avez - vous
139	18	étoiens	étoient
140	21	réponce	réponse
—	24	vous	vous
—	—	ce	ce
144	8	preterit indefi.	prétérit indéfini
—	11	anterior indefi.	antérieur indéfini
150	26	etoient elles en	étoient - elles en
		marche,	marche ?
159	2	ἔσωμαι ἂν	ἐσοίμην ἂν
178	3	rélevé le secret	révélé le secret
179	2	ὡς ἔλθοι	ὡς ἄγνως ἔλθοι
—	23	événements	événements

189	10	interompu	interrompu
189	16	travail	travail
192	20	ἀνεσῶτα	ἐνεσῶτα
193	4	χρόνον	χρόνοι
205	19	δὲ,	δαί,
208	18	je avois,	j' avois,
219	14	ἤξειλον	ἐξειλον
—	24	Les abitants	Les habitants
221	26	ἡ ἐε καὶ ἡ ἐες	ἡ ἐλλ., ἐε., καὶ ἡ ἐλ- les., ἐεα
222	30	nous seront	nous serons
223	9	καὶ 19 συμβεβηκώς	συμβεβηκός
225	22	Retourne - t' - en	retournez - en
229	2	jai été	j'ai été
231	18	ἐληλοπαθῇ	ἀληλοπαθῇ
250	6	Je conviens	Je conviens
239	1	lasser	laisser
—	14	Cierge	cierge
265	13	buvous	buons
279	19	ἤ	ῥ
291	20	réflechis	réfléchis
295	15	Materielle	Matérielle
314	26	François	François
316	10	plus	plus
317	1	outré que. de plus	outré que. plus que. de plus.
—	3	naissance	naissance
—	8	de défauts	des défauts
—	11	L'avatage	L'avantage
—	19	si. que	si que
319	6	à pein	à peine
322	1	veux rien	veux rien
327	28	de part	départ
329	4	αἱ ἐνικαὶ καὶ πληθυν-	αἱ ἐνικαὶ καὶ πληθυν-
		τικαὶ τῇ... πληθυντικαὶ γυναικαὶ τῇ...	
330	17	ἱστομολογία	ἱστομολογία
347	23	σμερχειν	σμερχειν

350	29	(χίλια, ὅπερ μίλ προφέρεται)	(τὸν χίλια ἀριθ- μὸν, καὶ τὸ Μίλιον, ἦτοι μέτρον γεω- γραφικόν, σημαί- νοντος, καὶ μίλ. προφερόμενα)
356	24	IB'.	Θ'.
357	11	chef	clef
360	30	αὐτὰ	αὐτοὶ
367	27	πυρίθης	πυρίτης
—	28	πυρίθους	πυρίθους
376	3	ἀναγινῶσαι διαγινώσκειται γρ. ἀναγνώσει διαγινώσκειται	
381	10	Nous nous	Nous - nous
382	9	ἀναγκαίως	ἀναγκαῖον
383	12	entièrement	entièrement
—	14	ὑπεννοεῖται	ὑπεννοεῖται
384	21	mathematique	mathématique
—	30	rigueur	rigueur
400	10	fair	faire
—	21	Amerique	Amérique
402	4	revolte	révolte
—	5	a la revolte	à la révolte
—	17	αἰρνᾶμαι	ἀρνᾶμαι
403	22	Thaletes	Thalétes
—	23	delivre	délivré
404	5	Empereur	Empereur
405	23	l' etement	l' élément
412	26	et des plus civilisés	et les plus civilisés.
415	24	εὐκικῇ	εὐκτικῇ
426	10	soi - memes	soi - même
—	24	χαρίεις	χαρίεσσα
436	2	de Perou	du Pérou
439	27	representa	représenta
444	4	σωματώτης	σωματώδης
—	9	commune	commune
—	—	une commune	une commune
447	17	Τενία	Ταινία

449	18	σφαγίδων	σφαγίδων
451	28	ruines	ruines
453	18	σηδηρῶν	σιδηρῶν
—	23	ὁθώνη	ὁθόνη
457	25	turban	turban
448	24	τῆ τίγριδος	τῆς τίγριδος
454	12	des chevaux	de chevaux
459	20	παλαργῇ	πελαργῷ

Τὰ πλεῖστα τῶν, ἐν τῷ Ἑλληνικῷ κειμένῳ μάλιστα,
κακογραφηθέντων, ὅσα τῇ ἔννοιαν ἢ λυμαίνεται, πα-
ρελείφθησαν· οἱ δ' εὐγνώμονες ἀναγνῶσαι διορθώτω-
σαν καὶ συγγινώσκέτωσαν.

1000	1000	1000
1000	1000	1000
1000	1000	1000
1000	1000	1000
1000	1000	1000
1000	1000	1000
1000	1000	1000
1000	1000	1000
1000	1000	1000
1000	1000	1000

71
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

SISMANOGLIO